

Baldo

degli

Abaldi

Perutilis ac vere aurea

Practica iuris vtriusq; monarche ac lu-
minis dñi Baldi de Abaldis de peru-
sionō solum aduocatis: verū procurato-
ribus: 7 alijs practicātib; summe neces-
saria: cū additionibus domini Antonij
de Tremōte: que preter primam omnes
textui inseritur: 7 cum pristinis apos-
tulis clarissimi. J. A. doctoris dñi Lesli
Bugonis dissertati. Nouissime cū adiectio-
ne nonnullorum titulorū in quibusdam
antiquissimis exēplaribus inuentorum
batenus non impressorum: 7 cum reper-
torio alphabetico.

Aduertas lector: q; An

gelus in tractatu suo maleficiozū super
verbo: ex interuallo. dicit practicā istam:
seu maui; cōpendiosam: fuisse Tācredi
de corneto. Ego vero Baldi esse affirmo
vt patet in pluribus eius locis: maxime
in prefatiōe ante Rubricā de iurisdic-
tione. foli. iiii. 7 in qōnibus circa appellatio-
nē. q. i. nu. 2. circa si. illius qōnis.

Incipit repertorium scđz ordinē alpha-
 beti sup aurea et perutili practica iudi-
 ciaria dñi Baldi de perusio iuris vtri-
 usq; monarche ac luminis.

De litera. A.

Absentia voluntaria nō p̄bet
 excusationē. i qñib⁹ de
 p̄ci. q. ix. nu. 5. fo. xvij.
Absolutio vna sufficit p
 multis excōcationibus
 in qñibus circa statuta

q. viij. numero. 21. fo. lxxvj.
Absolutus de dāno an possit p eodē dā-
 no ex alio statuto puniri. in qñib⁹ cir-
 ca libel. crimi. q. ix. nu. 1. fo. xxiiij.
Absq; dicitio quō ponatur de significa-
 tiōe dictionū nu. 5. fo. xcij.
Accusatur quis de percussione. nec dici-
 tur cum armis. vel accusatur de per-
 cussione: et non dicitur de sanguine: si
 postea constat per confessionem rei vel
 aliam probationem: q; fuit cum armis
 vel cum sanguine: an punietur reus si
 maior est pena per statutū. i qñibus
 circa p̄ba. q. iij. nu. 6. fo. xxxij.
Accusare an quis possit compelli. in que-
 stionib⁹ circa libel. crimi. q. xi. numero.
 1. fo. xxv.
Accusare qd dicat. in qñibus circa libel.
 crimi. q. vij. nu. 1. fo. xxij.
Accusare qui possint. ⁊ qui accusari. i que-
 stionibus circa libel. crimi. q. vij. nume-
 ro. 6. ⁊ 7. fo. xxij.
Accusare vnus an possit plures: ibidē nu-
 mero. 8. fo. xxij.
Accusatio debet cōtinere sententiam. in qñi-
 bus circa libel. criminali. q. vij. nume. 3.
 fo. xxij. Et qua forma debeat scribi. ibi-
 dem nu. 4.
Accusatiōes vñ sumūt p̄ncipiū. i qñi-
 bus de cita. ⁊ dila. q. i. nu. 1. fo. x.
Accusatus de vulnere simpliciter an pos-
 sit etiam de morte secuta puniri. in que-
 stionibus circa libel. crimi. q. vij. nume-
 ro. 1. ⁊ 2. fo. xxiiij.
Et quid si in accusatione continetur etiā
 de morte. ibidē. nu. 3.
Accusatus fuit quidam de pluribus et di-
 uersis criminibus. qui accusationi re-

spondendo negavit omnia in accusa-
 tione contenta vera esse: an videatur
 omnia ⁊ singula delicta negare ita q;
 duplicet penā secundū formam statu-
 ti: quod loquitur de penis duplicādis
 contra negantem maleficum. in que-
 stionibus circa emergentia in causis.
 q. 1. nu. 2. fo. xxxij.
Accusatus pendēte accusatione nō p̄t
 moueri ad honores. in questionib⁹ cir-
 ca libel. crimi. q. vij. nu. 9. fo. xxij.
Accusatione p̄posita ex vno statuto et
 non probata: an possit peti ex alio sta-
 tuto: ⁊ de eodem delicto puniri. i qñi-
 bus circa sta. q. vij. nu. 1. fo. lxxiiij.
Accusator ⁊ iudex null⁹ p̄t eē i eadē cā. in
 qd. cir. noto. q. vi. nu. 2. fo. xxix.
Acta p̄loris iudicij an p̄bēt i alio. i qd.
 cir. p̄ba. q. xiiij. nu. 1. fo. xxxv.
Actio communi diuidendo pro re cor-
 porali vel incorporali datur iudicio offi-
 cio. de offi. iudi. n. u. 2. 6. fo. iij.
Actio denegatur officio iudicis. numero.
 24. fo. iij.
Actio hypothecaria an possit cedi sine per-
 sonali. de extraordinarijs questionib⁹.
 q. v. nu. 1. fo. lxxvi.
Actio iniuriarū est p̄uati iudicij. in que-
 stionibus circa statuta. q. vij. numero.
 14. fo. lxxvj.
Actio negotiorum gestorum datur fideiuf-
 sozi ex ista persona officio iudicis de of-
 fi. iudi. nu. 22. fo. iij.
Actio vtilis et directa sunt idem in effectu
 in questionibus circa libel. ciui. q. iij. nu-
 mero. 6. fo. xxij.
Actiones sunt de iure ciuili. in qñib⁹ cir-
 ca statuta. q. xiiij. nu. 2. fo. lxxxij.
Actor: agens cōditione ex. l. bifamari. 8
 inge. ⁊ manu. non tenetur libellum of-
 ferre. nec litem contestari. in questionibus
 de cita. ⁊ dila. q. vi. nu. 4. fo. xij.
Actor: i causa beneficali mortuo reo ⁊ pos-
 sesso potest petere per audientiam: q;
 procedatur ad vltiora contra omnes:
 quorum interest. in questionibus circa
 libel. ciui. q. v. nu. 2. fo. xxij.
Actor: si petit q; interroget reus defensus
 quō defensor sit procurator: i rez suam
 quomodo fiet in qñibus de. p̄ci. q. vi.
 nu. 4. fo. xvij.

Admitti cum re prohibita infra fines territorij q̄ ad idum excessit: an puniatur in questionibus circa statuta. q. xv. nume. 1. fo. lxxix.

Admitti an quis debeat post terminaz. in questionibus circa probatio. qd. xi. nume. 1. fo. lxxxiij.

Admissi pro eo quod sua interest an necessario teneantur hoc proponere in sua accusatione. in questionibus circa libel. crimi. questio. vij. nume. 1. fo. lxxij.

Aduocatus debet esse cautus maxime in libellis. de significatione dictionu. nume. 2. fo. xci.

Aduocatus debet precavere multis remedijs et cautelis. de cautelis et remedijs. in rub. nu. 5. fo. lxxxv.

Aduocatus qualiter dicit ordinare verba. de significatione dictionu. nu. 2. fo. xci.

Affectus quid dicatur. in questionibus circa sententiam. q. x. nu. 2. fo. xlviij.

Agere quis non dicitur ante litem contestatione. in questionibus extraordinarijs. q. v. nu. 3. fo. lxxvi.

Agens an teneatur exprimere in libello: an agat vtili vel directa. in questionibus circa libel. civi. q. iij. nu. 1. fo. lxxi.

Agens ex ture sibi concessio debet exprimere in libello an agat directa ex persona cedentis an vtili ex sua. in questionibus circa libel. civi. q. iij. nume. 5. fo. lxxi.

Agens vna actione si non obtineat illa in tentata an possit ex alia consequi: q̄ sibi datur. in questionibus circa sententiam. q. v. nu. 1. fo. xlv.

Alienatio que est nulla phibete testatore confirmatur cōsentientibus oibus ad quos pertinebit reuocatio. in questionibus circa sniam. q. xv. nu. 3. fo. li.

Alimenta petuntur iudicis officio. de officio iud. nu. 2. fo. liij.

Alter dicitio ponit relative. de significatione dictionu. nu. 38. fo. xciiij.

Ali dicitio an faciat relatione. de significatione dictionu. nu. 39. fo. xciiij.

Alias dicitio ponit exclusiue. de significatione dictionum. nu. 37. fo. xciiij.

Amplius dicitio quomodo ponat de significatione dictionu. nu. 28. fo. xciiij.

Appellari a quibus liceat et a quib⁹ nō. in questionibus circa appellacionem.

q. iij. nu. 6. r. 7. fo. liij. Appellari potest a snia nulla. in q̄onibus circa sniam. q. xvij. nu. 4. fo. liij.

Appelladum q̄n sit a snia. quam quis putat iniquā. de offi. iud. nu. 10. fo. ij.

Appellandum qualiter sit in extrajudicialibus. in questionibus circa appella. q. v. numero. 1. fo. lv.

Appellans a reuocatione attentatoris tenetur exprimere cam grauiam. in q̄onibus circa appel. q. ij. nu. 3. fo. liij.

Appellās ab interlocutoria tenetur exprimere aliquam causam nullitatis. vel iniquitatis. i. questionibus circa appel. q. ij. nu. 2. fo. liij.

Appellāres debēt infra tpa appellacionis iudici sepius p̄testari. vt in cā p̄cedat: et sniam ferat. in q̄onib⁹ circa emergentia in causis. q. ij. nu. 2. fo. xli.

Appellatio remittitur in multis casibus. in questionibus circa appella. q. iij. nu. 2. fo. liij.

Appellatio simpliciter facta: an valeat. et ad quem videatur appellari. in questionibus circa appel. q. ij. nu. 1. fo. liij.

Argumentum a contrario sensu est: vālidissimum. de q̄onibus circa statuta. q. ij. nu. 7. fo. lxxi. nō tñ valet si ex refulat prauus intellectus. ibidē. nu. 8.

Argumentum in iure sumitur diuersis modis. in questionibus circa proba. q. ij. numero. 3. fo. lxxxi.

Argumentum quid dicatur. in questionibus circa proba. q. ij. nu. 2. fo. lxxxi.

Arma portans punitur. in questionibus circa statuta. q. vij. nu. 4. fo. lxxiij.

Arma tenēs i potest cu dom⁹ an sit puniend⁹. in q̄onib⁹ circa sta. q. xiiij. nu. 1. fo. lxxviiij.

Asserēs se non citatū an admittatur ad probandum. in questionibus de cita. et dila. q. xij. nu. 1. fo. xliij.

Assessores an possint sententiare in causa civili. in questionibus de iurisdic. q. ix. nu. 1. fo. ix.

Aut dicitio quomodo ponatur. de significatione dictionum. nu. 64. fo. xciiij.

Auius an possit donare aut relinquere suis nepotibus. de successione. ab intestato. nu. 8. fo. lxxiiij.

Aurilium qualiter dicat prestari. in q̄onibus circa sniam. q. ij. nu. 2. fo. lxxiiij.

Bannitus. **B**annitus q̄ quilibet vadat in exercitum ad penam centū: an si actor vult punire inobedientem: qui non venit ad exercitum: oportebit q̄ ponat i suo p̄cessu locū terre. in questionibus circa libel. crimi. q. vij. numero. 1. fo. xliij.

Bannitus an possit offendi a p̄siede. in q̄onibus statuta. q. vij. nu. 1. fo. lxxvi.

Bannitus criminaliter an possit litigare per procuratorem. in questionibus de procu. q. x. nu. 1. fo. lxxvij.

Bannitus in alia ciuitate delinquens an possit postq̄ bannitus est puniri et an p̄cedente appellacione possit offendi. in q̄onib⁹ circa statuta. q. vij. nu. 1. fo. lxxiiij.

Bannitus si sponte se p̄sidentauit post tēpora banni et dedit fiduciosorem de soluendo bānum an liberetur. in questionibus circa statuta. q. vij. nume. 9. fo. lxxvi. vide de bannito pulchraz questio nem ibidem nume. 10.

Bannito quis succedat. in questionibus circa vltimas volūta. q. v. nu. 3. fo. lx.

Bannitum offendens ex p̄missione statuti si accusatus teneatur cōmuni reddere. in questionibus circa statuta. q. vij. nume. 1. fo. lxxiiij.

Bastardi qualiter succedant. de successione ab intestato. numer. 3. fo. lxxij.

Beneficium cessionis an possit opponi i executione. in questionibus circa sententiam. q. xiiij. nu. 1. fo. li.

Beneficium iuris nō est alicui auferendū. in questionibus de procura. q. xiiij. numero. 2. fo. xx.

Beneficium iuris nemini est auferendū. in questionibus circa proba. q. iij. num. 5. fo. xxxi.

Beneficium pactis prohibitum ex homicida an habeat locū in mandante. in questionibus circa statuta. questio. xvij. nume. 1. fo. lxxx.

Bladi appellacione an contineatur facta. in questio. circa statu. q. xv. nume. 3. fo. lxxix.

Bona debitoris vel delinquentis apud eum reperta cuius esse presumantur. in

questionibus circa sententiam. qd. vltima. nu. 3. fo. liij. Bona exbāniti si sint omnia publicata. an remaneant obligata creditoribus. in questionibus circa sententiam. q. xij. numero. 1. fo. liij.

De litera. C.

Cause medie que dicantur. in questionibus circa appellacione. q. iij. non. 9. fo. lv.

Cause si cōpetant mihi plures: et vnam exprimo possum ad alias redire: et

quibuscumq̄ modis p̄sequat. in questionibus circa statuta. q. xvij. numero. 2. fo. lxxiiij.

Cautelas plures vide in tractatu de cautelis et remedijs fo. lxxxv. et sequenti.

Cautio debitoris quando inuenitur facta sine causa quod sit remediū. de cautelis et remedijs. q. ij. nu. 1. fo. lxxvi.

Cautio interponitur officio iudicis. de offi. iud. nume. 35. fo. iij.

Cautio p̄sita in vna actione non cōmittitur sine alia si alia agatur. in questionibus circa sententiam. q. v. nu. 2. fo. xli.

Cestio non habet locum in causa criminali: in questionibus circa sententiam. q. xiiij. nu. 2. fo. li.

Cestio omissa suo tempore petitur iudicis officio. de offi. iud. nu. 21. fo. iij.

Ceterum dicitio quomodo ponatur. de significatione dictionum. nume. 59. et nume. 64. fo. xciiij.

Circa dicitio quomodo ponatur. de significatione dictionu. nu. 35. fo. lxxiiij.

Citando nō dicitur quis agere: sed agere velle. in questionibus de cita. et dila. q. i. nu. 2. fo. x.

Citatus an teneatur comparere sequenti die vltimo die citationis existente terriato. in questionibus de cita. et dila. q. ix. nu. 1. fo. xli. et quasi per totā q̄onez.

Citatio ad audiendā sententiā nō valet: nisi fiat p̄remptoria. in questionibus de cita. et dila. q. xij. nu. 2. fo. xliij.

Citatio ad domū an sufficiat. in questionibus de cita. et dila. q. ij. nu. 1. fo. xi.

Citatio facta die feriata an valeat. in qd. A iij

De cita. dila. q. vi. nu. 1. fo. xij.
 Citatio facta die tertiana: vt quis compa-
 rear die nō tertiana an valeat. in questio-
 nibus de cita. & dila. q. viij. nu. 1. fo. xij.
 Citatio facta sine cause expressione an va-
 leat. in questionibus de cita. & dila. q. ij.
 nume. 1. fo. xi.
 Citatio procuratoris sine domino an va-
 leat. in questionibus de cita. et dila. q.
 iij. nume. 1. fo. xi.
 Citatio sine iudicis cōmissione an valeat.
 in questionibus de cita. et dila. q. v. nu.
 1. fo. xij.
 Cito dictio quid denotet. de significatio-
 ne dictionum. nume. 22. fol. xcij.
 Citra dictio quomodo ponat. de signifi-
 catione dictionum. nu. 36. fol. xcij.
 Clausula generalis ad omnes causas &c.
 non comprehendit causas criminales.
 in questionibus de procur. q. ij. nu. 2. fo. xvi.
 Clausula insolidum quid operetur. in que-
 stionibus de iurisd. q. viij. nu. 2. fo. viij.
 Clausula procuratoris nomine quid ope-
 retur. in qōnibus de procur. q. iij. nu. 1. f. xvi.
 Clericus non potest renūtare foro suo
 de cautelis & remedijs. q. ix. numero. 2.
 fo. lxxviiij.
 Clerici compellēs metu exire de domo vř
 fundo quez possidebat an incidat in ca-
 nonem. in questionibus circa statuta. q.
 xvij. nu. 4. fo. lxxxi.
 Clerici an sint verberibus vel tormentis
 subijcendi. in questionibus circa tortu-
 ras. q. xxi. nu. 4. fo. lxxviiij.
 Clerici q̄ soluant collectas curie seculari
 pro eorum possessionibus an possit adhi-
 beri cautela. de cautelis et remedijs.
 q. x. nu. 1. fo. lxxviiij.
 Coactus pmittere si postea soluat quod
 promissum non reperit. in questionibus
 circa torturas. q. xxi. nu. 2. fo. lxxviiij.
 Coherencia iudicatur tanq̄ res princi-
 palis. in questionibus circa statuta. q.
 xij. nume. 2. fo. lxxviiij.
 Commodata res cuius periculo perda-
 tur. de extraordinarijs questionibus. q.
 1. nume. 2. fo. lxxv.
 Communitates castrozum que per sta-
 rum tenentur custodire stratas: an te-
 neantur pro maleficijs commissis in lo-
 co priuatoꝝ. in questionibus circa sta-

tuta. q. xxiij. nu. 1. fo. lxxxiij. Et an nocet
 derobato si non cognoscit derobatoꝝ
 res. ibidem.
 Compelli potest quis ad denuntiandū.
 in questionibus circa libel. crim. q. xi.
 nume. 3. fo. xxxv.
 Condemnari nemo debet ex presumpcio-
 nibus circa proba. questione. xviij. nume.
 4. fo. xxxvi.
 Condenatio an possit fieri si pbat plus:
 vel minus q̄ ponatur. in questionibus
 circa probat. q. ij. nu. 1. fo. xxxi.
 Condemnatio est fienda: moderanda fm̄
 accusationem. in questionibus. circa pba.
 q. ij. nu. 1. fo. xxxi.
 Confestim dictio qd̄ importet. de signifi-
 catione dictionum. nu. 21. fo. xcij.
 Cōfessio cedentis an nocet cessionario
 in qōnibus de procur. q. viij. nu. 1. fo. xviij.
 Confessio debitoris qñ inuenitur facta si-
 ne causa quod sit remedium. de caute-
 lis & remedijs. q. ij. nu. 1. fo. lxxviiij.
 Cōfessio extorta nō pcedēt̄ indicij: an
 valeat. in questionibus circa tort. q. xxiij.
 nume. 1. fo. lxxviiij.
 Confessio facta a torto quid operet. in que-
 stionibus circa torturas. q. xxiij. nume-
 ro. 1. fo. lxxviiij.
 Cōfessio sine causa nō valet regulariter. in
 qōnibus de cita. & dila. nu. 6. fo. xi.
 Confessio vnus qualiter noceat alteri. in
 questionibus circa torturas. q. xxiij. nu-
 mero. 4. fo. lxxviiij.
 Confessiones due plus operantur q̄ vna:
 in questionibus circa proba. in rub. nu-
 mero. 6. fo. xxx.
 Cōfitemens delictū an excuset si dicat se mā-
 dato dñi hoc fecisse. in qōnibus circa p-
 ba. q. xvij. nu. 1. fo. xxxviij.
 Cōfitemens ois rñ obligat. i qōnibus circa pba.
 q. xvij. nu. 3. fol. xxxviij. fallit vt ibidē nu. 4.
 Cōfessus i iure habet p cōdenato. in qōnibus
 circa. inquis. q. v. nu. 2. fo. xxxviij.
 Confessus spōte an admittatur cōtra suā
 confessionē. in qōnibus circa probatio.
 q. xv. nu. 1. fo. xlviij.
 Cōiuratio pōt pbari p instrumentum. in
 qōnibus circa pbat. q. i. nu. 3. fo. xxxi.
 Confanguinitas inducit suspensionē de
 iure canonico. de extraordinarijs ques-
 tionibus. q. xxiij. nu. 3. fo. xcij.

Confanguinitas inducit suspensionem. in
 questionibus circa pbatio. q. xvij. nume-
 ro. 1. fo. lxxiij.
 Cōsensus adhibitus alienationi rei do-
 talis q̄ non obit vroz. an possit adhi-
 beri cautela. de cautelis et remedijs. q.
 ij. nume. 1. fo. lxxviiij.
 Cōsiliū alicuius si requiratur ex for-
 ma. statuti vel vltime volūta. defuncti
 testatoris aliquid fieri volentis cū con-
 silio si fiat sine cōsilio illius an valeat.
 in questionibus circa statuta. q. xvij.
 nume. 1. fol. lxxxiij. Et quid si ille cuius
 consiliū requiritur moriatur. ibidem.
 nume. 2. fo. seq.
 Cōsiliū est quadruplex. in questionibus
 circa sententiam. q. ij. nu. 3. fo. xliij.
 Cōsiliū non potest mutari in alterius
 preiudicium. in questionibus circa viā
 extraordi. q. i. nu. 2. fo. xxxviij.
 Cōspiratio potest probari per instru-
 mentum. in questionibus circa proba.
 q. i. nu. 3. fo. xxxiij.
 Cōstitutio an possit tanta solennitate
 vallari vt non possit postea tolli. in que-
 stionibus circa statuta. q. xvij. numero
 2. fo. lxxxiij.
 Cōstitutio procuratoris an trahatur ad
 tempus quo se procuratorem ignora-
 bat. in questionibus de procurato. q. v.
 nume. 1. fo. xvij.
 Cōsuetudo non excusat in delictis que
 dicunt moralia siue iure naturali: siue
 iuregentium. in questionibus circa sta-
 tuta. q. vltima. nume. 2. fo. lxxxy.
 Cōsultor absens an sit expectandus. in
 questionibus circa emergentia in cau-
 sis. q. i. nu. 1. fo. xxxiij.
 Continuatio actus tollit diuersitatem pe-
 narum. in questionibus circa senten-
 tiam. q. vij. nume. 5. fo. xlviij.
 Contractus an presumatur imaginarij
 alienante remanente in possessione rei
 alienate. de extraordinarijs questionibus.
 q. xxiij. nu. 1. fo. lxxiij.
 Contractus tributarius vel sensualis qua-
 liter differat a contractu emphiteotico
 de cautelis & reme. q. xij. nu. 1. fo. lxxxiij.
 Cōtradicens sine causa non auditur.
 in questionibus de citatio. et dilatio. q.
 iij. nume. 3. fo. 11.

Contumax an audiatur post banis de-
 cursum: vel post sententiam. in questio-
 nibus circa sniam. q. iij. nu. 1. & 2. fo. xliij.
 Contumaces duo vel plures an possint cō-
 denari de vulnerato pro vno vulnere.
 in qōnibus circa sniam. q. ij. nu. 1. fo. xliij.
 Cōueniri potest aliquis quatuor mo-
 dis. in questionibus circa probatio. in ru-
 bri. nu. 4. fo. xxxiij.
 Cōpia iudiciorum an sit facienda circa
 questiones habendas. in questionibus
 circa proba. q. xvij. nu. 1. fo. vij.
 Cōpta puratoris et defensoris debet dari
 aduersario expensis pducendis. in que-
 stionibus de procu. q. xv. nu. 3. fo. xx.
 Cōpulative dictiones cuius sint nature
 de significatioe dictionū nu. 1. fo. xci.
 Cōditor an possit desistere ab actione
 personali instituta: et redire ad hypo-
 thecariam. de extraordinarijs crimina-
 bus. q. v. nu. 2. fo. lxxviij.
 Cōditor an sibi preiudicet accipiēdo res
 in compensationē debiti sibi obligatā.
 in questionibus circa vti. volunta. q. x.
 nume. 1. fo. lxxij.
 Cōditor qui ex pacto potest accipere pos-
 sessionem bonoꝝ sui debitoris an possit
 eam apprehendere etiam extraneo
 possidente. in questionibus circa statu-
 ta. q. xxiij. nu. 3. fo. lxxxiij.
 Cōditore recipere negligente que debi-
 tor coactus vult soluere qd̄ agendū. in
 questionibus circa statuta. q. xi. nume. 1.
 fo. lxxxiij.
 Cōmē an sufficiat probari p instrumen-
 ta. in questionibus circa proba. q. ij. nume-
 ro. 1. fo. xxxiij.
 Cōmē notorium qualiter probatur. in
 questionibus super notorio. q. v. nu. 9.
 folio. lxxviij.
 Crimina an possint probari per instrumē-
 ta. in questionibus probationum. in ru-
 brica. numero. 1. folio. xxx. Et ibidem. q.
 i. nume. 1. fo. xxxiij.
 Crimina qualiter opponantur per modū
 exceptionis. in questionibus circa pro-
 cessus per viam: exceptio. in rubri. nu-
 me. 1. et. 3. fo. xxxiij.
 Crimina vndequeꝝ proueniant punien-
 da sunt. de extraordinarijs questionibus.
 q. xi. nume. 2. fo. lxxviij.

Cum dictio quid denotet. de significatione dictionum. numero. 16. fo. xcij.
Cum dictio quomodo ponatur. de significatione dictionum. nu. 4. fo. xcij.
Cur dictio ponitur interrogatiue. de significatione dictionum. numero. 33. fo. lio. xcij.

De litera. D.

Dammum quādo datur in re communi propter factuz alicuius sociorum: sic nō tenetur socius. in questionibus circa sententiam. q. xi. nume. 2. fo. l.

Datio insoluz censet p̄hibita emptio: ne. in questionibus circa statuta. q. xv. nume. 4. fo. lxxix.

De dictio detrahit et diminit de significatione dictio. nu. 13. fo. xcij.

Deber verbum quomodo ponatur de significatione dictionum. numero. 47. folio. xcij.

Debitor potest conducere a creditore rem pignoratam. de cautelis et remedijs. q. vii. nume. 3. fo. lxxvii.

Decretum secundum petitur interponi officio iudicis in actionibus personalibus. de offi. iudi. nume. 45. fo. iij.

Defectus numeri vel mēsure an noceat emptioi propter suum custodem adhibitum. de extraordinarijs questionibus. q. i. nume. 1. fo. lxxv.

Defendere potest quis inuitum et ignorantem. in questionibus de procura. q. v. nume. 2. fo. xvi.

Defensor obtinens habet recursum cōtra defensum. in questionibus de procu. q. vi. nume. 3. fo. xvii.

Defensor. qui nullum habuit mandatum an admittatur ad allegandum causas absentie. in questionibus de procurato ri. q. ix. nu. 3. fo. xviiij.

Defensio legitima nemini est deneganda. in questionibus circa sta. q. xviiij. nume. 2. folio. lxxv.

Defensio non debet denegari quocūq; tempore postulanti. in questionibus circa sententiam. q. iij. nu. 4. fo. xlv.

Delegatus absens an sit expectandus

in questionibus circa emergentia scilicet q. i. nu. 1. fo. xxxix.

Delegatorum vnus an possit procedere ante. acceptationē alterius. in questionibus de iurisdic. q. viij. nume. 1. fo. viij.
Delegato meri et misti imperij an valeat. in questionibus de iurisdic. q. xij. nume. ro. 5. fo. x.

Deliquens a casu an puniatur. in questionibus circa sententiam. q. ix. nume. ro. 1. fo. xlviij.

Delinquens nō ex antimo excusatur a pena ordinaria: tamen punitur pena extraordinaria. in questionibus circa statuta. q. xv. nu. 2. fo. lxxix.

Delictum ignoranter commissum an puniatur. in questionibus circa sententia. q. viij. nu. 1. r. 4. fo. xlviij.

Delicta personalia que dicantur. in questionibus circa statuta. q. xvij. nume. 3. folio. lxxr.

Denuntiare quid dicatur. in questionibus circa via extraordi. in rub. nu. 1. fo. lxxv.

Denuntians an audiat accusando de crimine. in questionibus circa viam extraordi. q. i. nu. 1. fo. lxxvi.

Denuntians nō debet esse infamis: vel vilis persona. in questionibus circa vias extraordinarias. in rub. nu. 3. fo. lxxv.

Denuntiatio quomodo fiat. in questionibus circa viam extraordi. in rub. nu. 2. fo. lxxv.

Denuntiationis quis sit effectus. in questionibus circa viam extraordi. in rub. nume. ro. 5. fo. lxxv.

Deus non facit differentiam inter simplicem querelā et iuramentū. in questionibus circa proba. q. ix. nu. 3. fo. xxxiiij.

Dictio aduersatiua alijs adiuncta facit affirmationē. de significatione dictionum. nume. 65. fo. xciiij.

Dies qñ nō interpellat pro hōie. de cautelis et reme. q. xvi. nu. 1. fo. xc.

Dies vltimus citationis an includat i ipsa citatione. in questionibus de cita. et di la. q. viij. nu. 1. fo. 12.

Dies vltim⁹ feriatius an trahat ad diē sequentem. in questio. de cita. et dila. q. xvij. nu. 1. fo. xv.

Dies quibus copia iudicis haberi nō pot an cedat in dilationē. in questionibus circa

ca proba. q. xi. nume. 1. fo. xxxiiij.

Dilatio an sit dāda spēte cōstituti. in questionibus circa proba. q. xv. nu. 5. fo. lxxv.

Dilatio an possit dari spēte p̄stituti. i qñti. de cita. et dila. q. xv. nu. 1. fo. xv.

Dilationū ḡna sunt quinq; in questio. de cita. et dila. q. xvij. nu. 1. fo. xvij.

Dilationū materia est ap̄utāda. nu. 2. f. xv.

Distinctio dilationes cui⁹ sint nature. de significatione dictionum. nu. 2. fo. xcij.

Diu dictio significat decētiū. de significatione dictionū. nu. 42. fo. xciiij.

Diuersitas casuū impedit cōrarietate. in qñti. circa libel. ciui. q. iij. nu. 3. fo. xxi.

Divinus dictio denotat modicū tps. de significatione dictionū. nu. 41. fo. xcij.

Dolus presumitur adesse vbi cūq; deest bona fides. in questionibus circa sniam. q. viij. nu. 7. fo. xlviij.

Dñs an teneat de bestia dāni dāte buz est in fuga: vel absens. in questionibus circa statuta. q. viij. nu. 2. fo. lxxiiij.

Dñs an teneat r̄ndere p̄bationib⁹ in iudicio: qđ agit cū suo defensor. in questionibus de procura. q. viij. nu. 1. fo. xvij.

Dominū an p̄bet ex signo vel marcha aialis: vel alterius rei. de extraordinarijs questionibus. q. xvij. nu. 1. fo. lxx.

Dominū an videat probari p receptionē fructuum. de extraordinarijs criminibus. q. xliij. nu. 4. fo. lxxr.

Dominū direct⁹ et vtile q̄rit de iure cano. p̄scriptio. xxx. vel. xl. annoz. in questionibus circa statuta. q. xv. nu. 4. f. lxxxiij.

Donās oia bona v̄r cedere sp̄m actionis. de caute. et reme. q. xij. nu. 2. f. lxxxiij.

Donatio censet p̄hibita emptio. in questionibus circa statuta. q. xv. nu. 4. fo. lxxix.

Donatio facta inter sp̄osos valet. de extraordi. questionibus. q. viij. nu. 2. fo. lxxv.

Donatio facta a marito vxori nō simpliciter: sed p̄pter nuptias siue fiat an matrimonū siue post. valet. de extraordinarijs questionibus. q. viij. nu. 3. fo. lxxv.

dinarijs questionibus. q. xv. nu. 1. fo. lxxv.

De litera. E.

Eccesse res nō possunt v̄ficari. in questionibus circa statuta. q. xv. numero. 6. folio. lxxiiij.

Editiones petunt officio iudicis. de offi. iud. nume. ro. 18. fo. iij.

Eligens inutiliter an possit cogi q̄ iterū eligat. de cautelis et remedijs. q. xv. nume. 4. fo. xc.

Elector an possit iterū eligere prima electione non habente effectū. de cautelis et remedijs. q. xv. nu. 1. fo. xc.

Electus ad aliquod officium an possit petere salariū illi⁹ officij si electio aliquo iure irritetur. de cautelis et remedijs. q. xv. nu. 3. fo. xc.

Electio an habeat locum in secūdo electo moxiente primo acceptante potestariā. in questionibus circa statuta. q. xv. nume. 1. fo. lxxxi.

Equus sine curioze an acquirat branūsi si ante alios veniat. de extraordinarijs questionibus. q. xvij. nu. 1. fo. lxxvii.

Ergo dictio quō ponatur. de significatione dictionū. nu. 74. fo. xciiij.

Error adhibitus circa ea in quibus vis negotij nō cōsistit nō nocet. in questionibus circa sententia. q. x. nu. 12. fo. xlviij.

Error facti potest reuocari quādo cūq; ante sententiam probato errore. in questionibus circa p̄ba. q. xv. nu. 2. fo. lxxv.

Error in re modica nō nocet: de significatione dictionū. nu. 4. fo. xcij.

Est verbū qđ significet. de significatione dictionū. nu. 57. fo. xciiij.

Estimatio rei legate an sit solueda terminatur iudicis officio. de officio iudicis. numero. 29. fol. iij.

Etiā dictio quomodo ponatur. de significatione dictionū. nu. 55. fo. xciiij.

Ex dictio quomodo ponatur. de significatione dictionum. numero. 12. fo. xcij.

Examinatio testij facta a notario cause an valeat. in questionibus circa probationem. questio. ix. numero. 4. folio. xxxiiij.

Erbannitus dicitur contumacia in questione
nibus de procura. q. r. nu. 2. fo. xvij.
Erbannitus habetur pro mortuo in questione
nibus circa vlti. volum. q. v. nu. 4. fo. lr.
Erbannitus semel potest iterum erbanni
ri. in questionibus circa statuta. q. viij.
nume. 12. fo. lxxvj.
Erbannitus si durante banno committit
aliquid delictum extra territorium sue
ciuitatis de quo est erbannitus: an ex
illo delicto iudex ciuitatis sue possit p-
cedere. in questionibus circa statuta. q.
vii. nu. 11. fo. lxxvj.
Erbannitus si redijt ad ciuitatem: nec est
punitus de delicto alibi commissio: an
poterit puniri a iudice ciuitatis ad qua
redijt. in questionibus circa statuta. q.
vii. nu. 15. fo. lxxvj.
Erbannitum generale vnum an suffi-
ciat: si ex plurib⁹ causis vel delictis qd
est erbannitus. in questionibus circa sta-
tuta. q. viij. nu. 20. fo. lxxvij.
Exciplis punitur et efficitur infamis si
de crimine de quo excipitur no proba-
tur. in questionibus circa proces. p. viaz
excep. in rub. nu. 2. fo. lxxix.
Exceptio de nouo banno pro nouo delicto
ab eo commiso an noccat fideiussoi da-
to de parado. in questionib⁹ circa emer-
gentia in causis. q. iij. nume. 1. fo. xli.
Exceptio non competentis iudicis an sit
expedienda ante litem contestatam. in
questionib⁹ de iurisdic. q. xij. nu. 1. fo. ix.
Exceptio perpetua et peremptoria potest
opponi in quacunq⁹ parte litis. in qstio-
nibus circa proces. per viam excep. i ru-
bri. nu. 7. fo. xxx.
Exceptio procuratoria est duplex. in que-
stionibus de procu. q. iij. nu. 2. fo. xvj.
Exceptio procuratoris est opponenda ante
lit. contest. in questionibus de procura.
et defenso. in rub. nu. 1. fo. xv.
Exceptiones ciuiles que sint. in questionibus
circa proces. per viam excep. in ru-
brica. nu. 5. fo. lxxix.
Exceptiones que competunt de iure de-
bent opponi in scriptis. in qstionib⁹ cir-
ca proces. per viam excep. in rubrica.
nume. 4. fo. lxxix.
Excommunicatus an possit testari. i ru-
brica de vltimis voluntatibus. nume-

ro. 6. fo. lvj.
Excommunicatus non repellitur ab actu
defensionis licet repellat ab actu actio-
nis. in questionibus circa statuta. que-
stio. xxvij. nu. 3. fo. lxxv.
Excommunicatus semel potest iterum ex-
communicari. in questionibus circa sta-
tuta. q. viij. nu. 12. fo. lxxvj.
Executor merus debet admittere exce-
ptionem nullitatis et falsitatis. in que-
stionibus circa sententia. questio. 4. inus-
mero. 5. fo. xliij.
Executor qua actione teneatur. in que-
stionibus circa vltimas voluntas. q. vi. nu-
mero. 1. fo. lx.
Executor an teneatur reddere id quod ex-
pendit: si appareat testamentum non
valere. ibidem nu. 4. fo. lx.
Executio an debeat fieri in tota re si res
sit indiuisibilis et communis. in questio-
nibus circa sententiam. q. xi. numero. 3.
folio. 1.
Executio quo iure sit petenda. in questio-
nibus circa sententiam. q. vlti. nume-
ro. 1. fo. liij.
Expense facte in legato per heredem de-
ducuntur et estimantur officio iudicis.
de offi. iudi. nume. 30. fo. liij.
Expressum in iure non censetur prohibi-
tum. in questionibus circa statu. q. i. nu-
me. 2. fo. lxx.
Extra dictio quomodo ponatur. de si-
gnificatione dictionum. numero. 9. fo-
lio. xxiij.
Extraneus delinquens in prohibitioni-
bus statuti alicuius municipij: an pu-
nietur pena illius statuti. in questionibus
circa statu. questio. viij. numero. 2.
folio. lxxij.

De litera. f.

Facta diuersa pro vno repu-
tantur ratione continua-
tionis. de extraordi. qstio-
nibus. q. x. nu. 2. fo. lxxvij.
Falcidia in quibus re-
lictis no detrahaf. in qstio-
nib⁹ circa vlti. volntas. q. ix. nu. 4. fo. lxxj.

Falsum quid sit. et que sit eius pena. in
questionibus circa sententiam. q. x. nu-
mero. 4. r. 6. fo. xlvj.
Falsum committitur circa multa et multo-
ties. in qonibus circa sententia. q. x. nu.
5. fo. xlvij. Et de falso cognoscit duob⁹
modis ibidem nu. 7. fo. xlvij.
Falsum fabricatus instrumentu et eo vtens
pari pena puniuntur. in questionib⁹ cir-
ca sententiam in. q. x. nu. 9. fo. xlvij.
Falstras in vno capitulo testameti vel scri-
pture an vter totam scripturam: et to-
tum testamētum. in qonibus circa sen-
tentiam. q. x. nu. 11. fo. xlvij.
Familite appellacione an continuatyn⁹
solus in questionibus circa statuta. q.
xvij. nu. 1. fo. lxxx.
Fere dictio quo ponatur. de significa-
tione dictionum. nu. 52. fo. xcij.
Fideiussor an teneatur de excessu p vna
obligacione facta p vulnere: si vulnera-
tus moriatur p illo vulnere. in questio-
circu emer. in causis. q. viij. nu. 1. fo. xliij.
Fideiussor testamētarius an possit agere
vel coeuentri ab alijs quib⁹ debet res-
tituere fm testatoris voluntatem. in que-
stionibus circa vlt. voluntates. qo. vi.
nu. 3. fo. lx.
Fideiussorij datio facta die feriato an va-
leat. in questionibus circa testuras. q.
xxij. nu. 3. fo. lxxvij.
Filius an possit coficere instrumentum
in contractu patris. de extraordinarijs
qonibus. q. xv. nu. 1. fo. lxx. Et qd s filio
emancipato. ibi. nume. 3.
Filia maritata scdo qua actione habeat p
patrem pro dote sibi in priore matrimo-
nio constituta. de extraordinarijs qstio-
nibus. q. viij. nu. 1. fo. lxxvj.
Fiscus an preferat vreu in bonis p do-
te obligatis. in qstionibus circa senten-
tiam. q. xij. nu. 1. fo. li.
Fiscus de extraneis successor. in rub. de vl-
timis voluntatibus. nu. 3. fo. lvj.
Forensis delinquens in prohibitionib⁹ sta-
tuti alicuius municipij: an puniatur pe-
na illius statuti. in questionibus circa
statuta. q. viij. nu. 2. fo. lxxij.
Forte vel forsan quomodo ponatur. de
signifi. dictionum nu. 31. fo. xcij.
Fratres vt habeat pcpua a fratrib⁹ a par-

te donata: an possit adhiberi cautela;
de cautelis. et reme. q. xij. numero. 1. fo-
lio. lxxxix.
Fuga accusat fugientem. in questionibus
circa proba. q. xvij. nu. 6. fo. lxxvj.
Fur non habet furti actione contra alijs
fures. de questionibus circa statuta. q.
vii. nu. 19. fo. lxxvij.

De litera. G.

Genus qd dicat. in qonibus cir-
ca vltimas vo. q. xij. nu. 2. f. lr.
Genus et species sunt diuersa
ibidem. nu. 3.
Genus semper p tinet in se spe-
ciem. in questionibus circa statuta. q.
vii. nu. 22. fo. lxxvij.
Gratia si concedatur alicui. et dicitur qd
valeat no obstante statuto: an si fiat post
ea nouum statutum in derogacione p di-
ctoru valebit gratia: an statuti. in que-
stionibus circa sententiam. q. vj. nume-
ro. 3. fo. xlvj.

De litera. H.

Heres an possit distribuere re-
cta sine executione testame-
ti. in questio. circa vltimas
volunta. q. vi. nu. 1. fo. lx.
Heres cogitur adimplere vo-
luntatem defuncti officio iudicis. de of-
fi. iudi. nu. 27. fo. liij.
Heres mariti an teneatur prestare alime-
ta vreu. de successioibus ab intestato.
q. vlti. nume. 2. fo. lxxij.
Heres vbi debeat ea prestare ibidem. nu. 3.
Heres rogatus cogitur restituere officio
iudicis. de offic. iudi. numero. 48. fo-
lio. liij.
Heres scriptus cogitur adire hereditatem
infra tempus sibi designatum officio
iudicis. de offic. iudi. nu. 17. fo. ij.
Heres vroz an teneatur reddere man-
das datas. de extraordinarijs questio.
q. viij. nu. 1. fo. lxxvij.
Hostes contra quos bellum licitum ge-
ritur an sit licitum decipere. de cause-
lis et reme. in rubi. numero. 6. fo-
lio. lxxxvj.

C De litera. **I**gnorans non debet affligi a damno. in questio. de procur. q. xi. numero. 4. folio. xix.

Ignorans non delinquit. in questio. circa sententiam. q. viij. nume. 2. fo. xlviij.

Ignorans que probetur per iuramentum. in questio. circa sententiam. q. viij. numero. 7. fo. xlviij.

Ignorantia que presumatur regulariter. in questio. circa sententiam. q. viij. nume. 3. fo. xlviij.

Igitur dictio quomodo ponatur. de significacione dictionum numer. 74. fo. lxxiij.

Impense que dicantur maxime estimantur iudicis officio. de offi. iud. nume. 31. folio. iij.

Impertum prout est modica coertio potest alteri delegari. i. questio. de iurisd. q. xij. nume. 3. fo. x.

Impossibilis dictio quomodo ponatur. de significacione dictionum numero. 48. fo. lxxiij.

Impubes non debet torqueri. in questio. circa torturas. q. xxi. nu. 2. f. xxxviij.

Impunitas non datur propter plura delicta simul concurrentia. in questio. circa sententiam. q. viij. nu. 3. fo. xlviij.

In dictio quid denotet. de significacione dictionum. nu. 14. fo. xcij.

Incontinenti dictio quid denotet. de significacione dictionum. nu. 23. fo. xcij.

Infradictio quomodo ponatur. de significacione dictionum. nu. 8. fo. xcij.

In iuria an videatur simul et semel inferri pluribus. de extraordinarijs questio. q. x. nume. 1. fo. lxxviij.

In iuriam qui potest prohibere et non prohiberi. ad teneatur. in questio. circa sententiam. q. ij. nu. 5. fo. xliij.

In iuria personales que dicantur. in questio. circa statuta. q. xvij. nu. 3. fo. lxx.

In iuri in quibus casibus licet de iure civili. in questio. circa inquisitio. q. 1. nu. 2. fo. xxviij.

Inquisitio habet locum de iure canonico. in questio. circa inquisi. q. 1. numero. 4. folio. xxxvj.

Inquisitio qualiter fiat. in questio. circa inquisitionem. in rub. nu. 1. fo. xxviij.

Inquisitionis modus differt in multis ab alijs processibus. in questio. circa inquisi. q. 1. nu. 5. fo. xxviij.

Inquisitionis processus an tollatur superueniente accusatore. in questio. circa inquisi. q. ij. nu. 1. fo. xxviij.

Inscripcio non est necessario in denuntiatione. in questio. circa viam ex traordi. nu. 6. fo. xxx.

Instrumentu publicum continens vnu testem an valeat. in questio. circa vltimas voluntates. q. ix. nu. 6. fo. lxxij.

Insultus qualiter intelligatur fieri ad domum. in questio. circa statuta. q. xij. nu. 6. fo. lxxix.

Intentio admisa an valeat si probetur. in questio. circa proba. q. viij. nu. 1. fo. xxxiij.

Inter dictio quid denotet. de significacione dictionum. nu. 7. fo. xcij.

Interpretatio est facienda plenior in vltimis voluntatibus. in questio. circa vlt. voluntas. q. viij. nu. 3. fo. lxx.

Interpretatio est duplex. in questio. circa statuta. questio. 1. numero. 10. folio. lxxj.

Interpretatio est benignissima fienda in casibus penalibus. de questio. circa statuta. q. ij. nu. 5. fo. lxxij.

Inter dictio quomodo ponatur. de significacione dictionum. numero. 34. fo. lxxiij.

Interdictio non presumitur. in facto nisi probetur. in questio. circa proba. q. ij. nu. 9. fo. xxxij.

Interdictio ad petitionem titij condemnauit seum vt confessum. mandando sibi: vt in fra. x. dies soluat que confessus fuit ad penam decem librarum: exacto de decem diebus titius accusauit seum condemnatum de contemptu mandati: quia non soluit etc. in questio. circa libel. crim. q. viij. nu. 10. fo. xxxij.

Interdictio an debeat suspenderi eam principali accusatione vt inquisitione falsitate pposita. i. q. viij. nu. 10. fo. xxxij.

Interdictio an possit citare que: vt compareat personaliter in causa civili. in questio. circa cita. et dila. q. xij. no. 1. fo. xxxij.

Inder an possit committere alij examinationem testium. in questio. circa proba. q. ix. nu. 5. fol. xxxviij.

Inder an possit delictum coram se commissum punire: qualiter. in questio. circa super notorio. q. vi. nu. 1. fo. xxxviij.

Inder an possit diminuire tempus dilationis a lege concessum. in questio. circa cita. et dila. q. xiiij. fol. xv. et an possit mutare. ibidem nu. 3.

Inder an possit penam mitiorem seu seueriorem imponere. et iura imponant. in questio. circa statuta. q. v. numero. 3. fo. lxxiij.

Inder an possit vnam penam in aliam commutare: ibidem nu. 4. fo. lxxiij.

Inder an possit procedere per inquisitionem super delicto mortuo accusatore in questio. circa inquisitio. q. ij. nu. 1. folio. xxxviij.

Inder an possit statuere breuius tempus ad producendum omnes exceptiones dilatorias vel declinatorias. in questio. circa cita. et dilatio. q. xiiij. num. 4. folio. xv.

Inder an teneatur pronuntiare super exceptione opposita. in questio. circa emergentia in causis. q. vi. numero. 1. folio. xliij.

Inder an teneatur supersedere si lite pendente accusator et reus inter se componant. in questio. circa emergentia in causis. q. v. nu. 1. fo. xliij.

Inder appellacionis an possit supplere condemnationem prioris iudicis si minus appareat condemnatus. in questio. circa ap. q. ij. nu. 1. fo. liij.

Inder auget et minuit penam a lege statutam. de off. iud. nu. 4. fo. liij.

Inder debet esse diligens in examinatione cause. de offi. iud. numero. 4. folio. j.

Inder debet esse diligens ante oculos. nume. 5. Et debet ex officio suo supplere si quid deest aduocatis partium. ibidem nu. 8. fo. ij. Et iudicare fm allegata et probata. ibidem. nu. 9.

Inder debet ferre sententiam fm veritate legum et iustitiam. de offi. iud. nu. 11. fo. ij. Et si dubitet de iure: debet confutere peritiores. ibidem. num. 15. fo. ij. Et debet ex officio suo sententiam latam

executioni mandare. ibidem. nu. 16. Et debet aduertere ad ea: que dolo malo etiam maioribus in contractibus bone fidel. facta sunt. ibidem. nu. 37. fo. ij. Et debet examinare an libellus oblatu sit recipiendus vel non. ibidem. nu. 47.

Inder debet respicere instrumenta probationis etiam in criminitibus. in questio. circa proba. q. 1. nu. 2. fo. xxxj.

Inder debet ter citare siue sit ordinarius: siue delegatus. in questio. circa cita. et dila. q. xij. nu. ij. fo. xliij.

Inder delegatus non potest citare: nisi sua commissio in citacione contineatur in questio. circa cita. et dila. q. xij. nu. 2. folio. xliij.

Inder et accusator nullus potest esse in eadem causa. in questio. circa notorium. q. vi. nu. 2. fo. xxx.

Inder ex causa protogate et artat. de offi. iud. nu. xliij. folio. iij. et nume. xliij.

Inder ex officio suo facit interrogaciones vbicunq; in iudicio ipsum equitas monet. de offi. iud. nu. 46. fo. ij.

Inder existimat nunquid quis sit in dolo vel lata culpa. de offi. iud. numero. 30. folio. ij.

Inder in dubio eligit. de offic. iud. nu. 32. folio. ij.

Inder in pena extraordinaria criminum non potest penam imponere corporali ter sanguinis. de extraordinarijs questio. in rub. nu. 4. fo. lxx.

Inder interpretatur voluntatem defuncti: qm est dubia. de offi. iud. nu. 34. fo. ij.

Inder interpretatur qd sit modicum ipus vel modum. de offi. iud. nu. 4. fo. ij.

Inder locum in quo extraneus commisit tertium furtum: an possit esse de furtis alibi commissis punire. in questio. circa de iurisd. q. ij. nu. 1. fo. viij.

Inder non debet esse procliuus ad pferendum finiam. de offi. iud. nu. 14. fo. ij.

Inder non debet ferre duplicem sententiam in eodem negotio: in questio. circa cas. finiam. q. 1. nume. 4. fo. lxxij.

Inder non potest abbreviare seu minuere tempus decem dierum datum ad appellandum: nec tempus concessum ad petendum restitutionem. in questio. circa appellaciones. q. ij. nu. 5. fo. liij.

Judex non potest sententiam interlocutoriam post decem dies sine licentia eius pro quo lata est reuocare. in questionibus circa appellacionem. q. ij. nume. 8. folio. liij.

Judex potest declarare suam sententiam et eam interpretari. de offic. iud. nu. 12. folio. ij.

Judex potest extra territorium exercere iurisdictionem voluntariam. in questionibus. de iurisd. q. x. nu. 4. fo. ix.

Judex prouincialis non tenetur reum fugientem remittere ad locum delicti ibi puniendum. in questionibus de iurisd. q. vi. nu. 4. fo. viij.

Judex qualiter se debeat habere circa testium receptionem. de offic. iudi. nu. 7. folio. j.

Judex qui iudicaturus est populo debet vti diuersis cautelis. de caute. r. remed. in rub. numero. 2. folio. lxxxv.

Et debet semper inuigilare comodis subiectorum. ibidem. numero. 3. Et manus suas excutere ab omni munere. ibidem. nume. 4.

Judex si dederit minorem terminum: q̄ sit a iure statutū: suppletur a lege. in questionibus de cita. et dila. q. xvj. nume. 2. folio. xv.

Judex si se obtulit dare saluum conductū et securitatem ad comparandum coram eo: et defendere quid operetur ista securitas. in questionibus circa emergentia in causis. q. iij. nu. 2. fo. xli.

Judex viso instrumento in quo apparet de pacto ingrediēdi facto creditori an poterit reo absente et irrequisito autozitate prebere creditori: vt de sua licentia tenentiam faciat: et capiat iuxta formam instrumenti. in questionibus circa statuta. q. xliij. nu. 4. fo. lxxxij.

Judicis que sint partes quando ab eo frustratorie appellatur. in questionibus circa appella. q. iij. nu. 1. fo. lv. Et que sint eius partes in inhibitionibus faciēdis ibidem. q. v. nu. 5. fo. eo.

Judicis agitatum cum eo q̄ non est procurator an valeat. si dominus ratū habuerit. in questionibus de procura. q. v. nu. 1. fo. xvi.

Judicium agitatum cum eo: q̄ non est p̄cu-

ator: sed est admissus vt procurator an valeat. in questionibus de procura. q. ij. nu. 1. fo. xvi.

Judicium an valeat sine libelli oblatione in questionibus circa libel. ciui. q. vi. nu. 1. fo. xxiij.

Judicia q̄ tunc clara non sunt sufficientia ad condemnationem. in questionibus circa proba. q. xvij. nu. 3. fo. xxxvi.

Judicia publica q̄ dicantur. de extraordinaris questioib⁹. in rub. nu. 2. fo. lxxij. Et que priuata. nu. 3. fo. lxxv.

Judicia q̄ sunt sufficientia ad torturā. in q. circa pba. q. xvij. nu. 7. fo. xxxvij.

Judiciorū genus in plures species diuiditur: de extraord. q̄. in rub. nu. 1. fo. lxxij.

Juramentum adhibitum alienatōi rei dotalis q̄ non oblitus: an possit adhiberi cautela. de cautelis et remedijs. q. iij. nu. 1. fo. lxxvij.

Juramentum an possit reprobari p̄ testes. in q. circa pba. q. v. nu. 1. et. 2. fo. xxxij.

Juramentū est seruandū nisi in peiore verbat exitū. in q̄stionib⁹ circa vltimas voluntates. q. iij. nu. 2. fo. lviij.

Juramentū de iurē ex qualibet semiplena p̄batione in ciuilibus causis. in q̄stionib⁹ circa pba. q. xvij. nu. 12. fo. xxxvij.

Juramentū roborat om̄i iure canonico. de reme. r. caute. q. v. nu. 2. fo. lxxvij.

Jus generaliter constitutum non potest immutari p̄ testatores. in q̄stionib⁹ circa vltimas voluntates. q. x. nu. 2. fo. lxxij.

Jus mihi q̄situm non potest a me auferri sine mea culpa. in q̄stionibus circa sniam. q. vj. nu. 4. fo. xlvi.

Jura ab oib⁹ sciri debent. in q̄stionib⁹ circa sniam. q. vij. nu. 5. fo. xlviij.

Justus iudicis excusat. in q̄. circa emergentia in causis. q. iij. nu. 2. fo. xli.

Jurisditio an dicatur preuenta per oblationem libelli. in q̄stionibus circa libel. q. ij. nu. 1. fo. xxi.

Jurisditio an possit delegari: qualiter. in q̄. de iurisd. q. xij. nu. 1. fo. ix.

Jurisditio an possit vendicari. in q̄. de iurisd. q. ij. nu. 1. fo. v.

Jurisditio cognoscendū de delicto in finibus duorum terminorū comisso cui magis competat. in questionibus de iurisd. q. vj. nu. 1. fo. vij.

Jurisditio delegati an finiat morte delegantis. i. questionib⁹ de iurisd. q. vij. nu. 1. r. 2. fo. viij.

Jurisditio qd̄ dicat. in questionibus de iurisd. q. xij. nu. 2. fo. ix.

Juxta verbū qd̄ denotet. i. q̄stionib⁹ circa statuta. q. xij. nu. 4. fo. lxxvij.

Juxta dicitio quomodo ponat. de significatiōe dictionū. nu. 19. fo. xxiij.

De littera. L.

Licus q̄ factus est clericus post delictū an possit puniri per iudicē laicū: an vt laic⁹. in q̄. de iurisd. q. ij. nume. 1. fo. v.

Latrones interrogandi sunt de suis confocijs: et de eorum receptationibus in q̄stionib⁹ circa torturas. q. xliij. num. 3. fo. xxxix.

Legare fruct⁹ annuos: et legare vsum fructū sunt paria. in q̄stionibus circa vlt. volun. q. vij. nu. 5. fo. lxxij.

Legatum factum vtoz in nomine dotis si postea testator soluar legatum compensatur. in questio. circa vlt. volun. q. x. nu. 3. fo. lxxij.

Legatum relictum sub conditione viduitatis an valeat. in questio. circa vlt. volun. q. vij. numero. 1. fo. lxxij.

Legatum sibi ascribens qd̄ confiteatur qualis possit adhiberi cautela. de cautelis et remedijs. q. xliij. nu. 1. fo. lxxxix.

Legato generis indistincte prolato quid debeat. in questionibus circa vlt. volun. q. vij. nu. 4. fo. lxxij.

In legato generis an contineatur speciale eidem persone relictum. in questionibus circa vltimas voluntates. q. iij. nu. 1. fo. lviij.

Lex aliquādo trahitur ad preterita. in questionibus circa sententiam. q. vj. nu. 2. fo. xlv.

Lex habet locum vbicunq; habeat locum ipsa ratio legis. in questionibus de procura. q. xliij. nu. 3. fo. xx.

Lex loquens in presentibus preteritis et futuris qualiter intelligatur. in questionibus circa sententiam. q. vj. nume-

ro. 1. fo. xlv.

Lex mandans duplicari penam quomodo sit intelligenda. in questionibus circa statuta. q. xvj. nu. 2. fo. lxxx.

Lex non tollitur in casu non expresso per statutū. in questionibus circa statuta. q. j. nu. 5. fo. lxxj.

Lex rigorē continens licet perdura est tñ seruanda. in questionibus circa statuta. q. j. nu. 3. fo. lxxij.

Leges non debent esse in dubio. in q̄stionib⁹ circa libel. crimi. q. ix. nu. 2. fo. xxxij.

Leges posteriores non trahunt ad priorē. in questionibus circa statuta. q. ij. nu. 2. fo. lxxij.

Libell⁹ an possit remitti de cōsensu partium. i. q̄stione. de cita. q. vj. nu. 2. fo. xij.

Libellus an possit omitti de consensu partium. in questionibus circa libel. ciui. q. vj. nu. 2. fo. xxiij.

Libellus an sit offerendus pro pena i qua incidit fideiussor: non presentando. res in questionibus circa libel. ciui. q. vj. nu. 3. fo. xxij.

Libellus plures continens actiones an teneat. in questionibus circa libel. ciui. q. iij. nu. 1. fo. xxij.

Libellus rei petite sine confinibus an admittatur. in questionibus circa libel. ciui. q. v. nu. 1. fo. xxij.

Libellus sine cō non procedit in questionibus de cita. r. dila. q. j. nu. 5. fo. xj. et. q. ij. nu. 2. ibidem.

Libellus verbis alternatiuis conceptus non valet. de significatione dictionum nu. 3. fo. xxiij.

Libelli oblatio facta die fertato an valeat in questionibus. libel. q. j. nu. 1. fo. xx.

Licētia iudicis excusat et facit licitū qd̄ alis est illicitū. in q̄stionib⁹ circa emergentia in causis. q. iij. nu. 2. fo. xli.

Litigare an possit per procuratorem personaliter cogendus in causa in questionibus de procu. q. xliij. nu. 1. fo. xx.

Litigato: si impediatur in dilatione iudiciali vel legali aliquo iusto impedimento propter quod non valeat proficere que voluerit ad sui iuris prosecutionem: an sine protestatione currat tēpus impedito. in questionibus circa emergentia in causis. q. ij. nu. 1. fo. xl.

Magistratus tenetur de omni eo quod facit si non est legitimus permissus in questionibus circa totum. q. x. nu. 4. fo. 38.

Magistratus minores non habeant merum et mistum imperium in omnibus de iurisdic. q. xij. nu. 4. fo. 10.

Malefium omne presumitur prave factus de extraordinariis questionibus. q. xi. nu. 3. fo. 68.

Mandans corrumpi albus pretoris ipse corrumpisse videtur in questionibus circa statuta. q. xvij. nu. 2. fo. 81.

Mandans non excusatur licet mandatarius puniatur in questionibus circa sententiam. q. ij. nu. 4. fo. 43.

Maritus an sit obligatus pro dote: quam non ipse sed pater eius accepit. de cautelis et remedijs. q. vi. nu. 1. fo. 87.

Maritus an teneatur ad onera matrimonij etiam si nullam dote recepit. de successione ab intestato. q. vltima. nu. 1. fo. lxiij.

Maritus qui debet prestare alimēta uxori an cogatur ea prestare in domo foveri vel alibi ubi vxor morari vult de successione ab intestato. q. vltima. nu. 4. fo. lxiij.

Maritus si legat uxori donec caste viuat. an mulier perdat legatum si nubat. in questionibus circa vlti. voluntas. q. viij. nu. 2. fo. lxi.

Maritus i vltima voluntate reliquit uxori suam dñam et usufructuariam omnium bonorum an ipsa vxor debeat recipere ipsam etiam debeat constitui per iudicem. in questionibus circa vlti. volū. q. viij. nu. 4. fo. lxi.

Mater vt admittatur ad successione filij non obstante expressa substitutione pupillari. cautela. de cautelis et remedijs. q. iij. nu. 1. fo. lxxvi.

Matrimonium dicitur res honesta. in questionibus circa vlti. volū. q. viij. nu. 2. fo. lxi.

Matrimonium an valeat si contrahatur cum putans contrahere cum catharina. in questionibus circa probat. in rub.

Martine dictio qualiter ponatur. de significacione dictionum. nu. 27. fo. xcij.

Minor an possit renuntiare beneficio restitutionis in integrum. in questionibus circa sententias. q. xiiij. nu. 4. fo. li.

Minus dictio quomodo ponatur. de significacione dictionū nu. 53. fo. xcij.

Mors potest purgari vsq; ad litem contestatam. in questio. de cita. et dila. q. i. nu. 3. fo. x.

Mors civilis an faciat locum conditio ni adiecte per testatorem. in questionibus circa vltimas voluntas. q. v. numero. 1. fo. lx.

Mors civilis equiparatur naturali. ibidem nu. 2. fo. lxi.

Mulier cui relictus est usufructus omnium bonorum an debeat ipsius recipere de manibus ipsius heredis. in questionibus circa vltimas volū. q. viij. nu. 4. fo. lxi.

Mulier pregnant non debet torqueri. in questionibus circa torturas. q. xxi. numero. 2. fo. lxxvij.

Mulieri qualiter possit esse cautum de dote quando maritus non est solvendo: de cautelis et remedijs. q. v. numero. 1. folio. lxxvij.

Mulcta apposita per bannum an valeat si appareat bannum esse nullū. in omnibus circa statuta. q. viij. nu. 1. fo. lxxij.

Mutuos qui confiteatur crimen semel ne probatus qualis possit adhiberi cautela. de cautelis et remedijs. q. xiiij. numero. 1. fo. lxxix.

Mutuos in nullo succedat. de successione ab intestato. nu. 2. fo. lxxij.

Mutuos in nullo succedat. de successione ab intestato. nu. 2. fo. lxxij.

Naturales qualiter succedat de successione ab intestato. nu. 3. fo. lxxij.

Naturales qui dicantur ibidem numero. 5.

Ne dictio quomodo ponatur. de signi. dictionū. nu. 50. fo. xcij.

Negans an possit probare. in qd. circa proba. q. xv. numero. 1. fo. lxxv.

Negatus an possit proba. per famā publicam. in qd. circa proba. q. x. nu. 1. fo. lxxij.

Negativa dictio quomodo ponatur. de significacione dictionū. nu. 65. fo. xcij.

Negotia pfecta non capit postea ditione. i. q. circa sta. qd. viij. nu. 7. fo. lxxv.

Nempe dictio ponitur certe. de significacione dictionū. nu. 61. fo. xcij.

Nepotes aut nepotes legitime preceat ex filio naturali: vel nepotes naturales ex filio legitimo an succedant auro: vel auro. de suc. ab intest. nu. 6. fo. lxxij.

Nisi dictio quomodo ponatur. de significacione dictionum. nu. 4. fo. xcij.

Nome alicuius quasi dicat recipi iter res. in qd. circa libel. cri. q. x. nu. 1. fo. lxxv.

Notarius dēnar de falso in abscondē maritus ex forma statuti: si non exprimat in statuto: vel in snia: in dubio vsq; puniendus in dextera. in questionibus circa statuta. q. v. nu. 2. fo. lxxij.

Notarius qui omisit scribere quod debuit suo protocollo an teneatur de falso. in questionibus circa sniam. q. x. nu. 17. fo. l.

Notarius facti de pendentibus modis. in qd. circa inqsi. q. v. nu. 5. fo. lxxv.

Notorum quod dicatur. in questionibus circa inqsi. q. v. nu. 4. fo. lxxvij.

Notarius quomodo inducat. in questionibus circa inqsi. q. v. nu. 1. fo. lxxvij.

Nunc dictio quod significat. de significacione dictionum. nu. 15. fo. xcij.

Nuntius: quia pena puniatur: si crimine nuntius non probatur. in questionibus supra via extra ordi. in rub. nu. 7. fo. lxxv.

Nutritores in nullo succedat. de successione ab intestato. nu. 2. fo. lxxij.

Nu. 8. fo. lxxv. Offendens bannum an teneatur ex eo quod apparet bannum non tenere. in questionibus circa emergentia in causis. questionibus quatuor nu. 1. fo. xli.

Nu. 8. fo. lxxv. Offensio: quomodo pntet etiam occisus. in questionibus circa statuta. q. viij. nu. 5. fo. lxxv.

Nu. 8. fo. lxxv. Officiū executoris an cesset morte pcedente: in questionibus de iurisdic. q. viij. nu. 3. f. viij.

Nu. 8. fo. lxxv. Officiū iudicis circa quod dicitur. vide of. lu. nu. 49. vsq; in finem. fo. lii.

Nu. 8. fo. lxxv. Officiū iudicis est latissimū. of. lu. nu. 1. f. j. Et est triplex ibidem. num. 2. Et non est actio. ibidem. nu. 3.

Nu. 8. fo. lxxv. Officiū iudicis facti siue punitat quod videtur parti expedit: etiam altera parte nolente. de offi. iudi. nu. 38. fo. lii.

Nu. 8. fo. lxxv. Officiū iudicis interponitur supra dote reddē davori p maritū. de of. lu. nu. 36. ibidem.

Nu. 8. fo. lxxv. Officiū iudicis quomodo dicitur. in questionibus circa inquisitionem. q. i. nu. 3. fo. lxxvi.

Nu. 8. fo. lxxv. Officiū pcuratoris ad lite an cesset morte pcedente. i. qd. de iur. q. viij. nu. 4. fo. viij.

Nu. 8. fo. lxxv. Officiū prudentis quod sit. de cautelis et remedijs. in rub. nu. 1. fo. lxxv.

Nu. 8. fo. lxxv. Officialis an puniatur si totum deficiat i. tortura. i. qd. circa tort. q. x. nu. 1. fo. lxxvij.

Nu. 8. fo. lxxv. Omnis dictio ponitur collectivē. de significacione dictionū. nu. 66. fo. xcij.

Nu. 8. fo. lxxv. Ono dictio quomodo ponatur. de significacione dictionū. nu. 67. fo. xcij.

Non dicitur seriatim exceptione an possit cogi satisficere. et afflicto in iudicio tpe debito non seriatim. de extraordi. q. sio. q. vi. nu. 1. fo. lxxv.

Non obligari an quis possit: vt valeat vbi libet pueniri. de cautelis et remedijs. q. ix. numero. 1. fo. lxxvij.

Non obligari p statutu aliqd. facere ad tpe: an possit illud facere post tpe. in questionibus circa statuta. q. x. nu. 1. fo. lxxv.

Non occasione pntas quasi teneatur. in questionibus circa statuta. q. i. nu. 13. fo. lxxi.

Non occidisse quoniam quis dicatur in dubio. de extraordinariis questionibus. q. ix. nu. 2. f. lxxij.

Non offendi an possit impune qd. est in fortia cois. in questionibus circa statuta. q. viij.

Non actū igrediti an extendatur ad extranei possessores. in qd. circa statuta. q. xiiij. nu. 1. fo. lxxvij.

Non panni legari appellatione an debeat rudis materia panni: an in spem is redacti. i. questionibus circa vlti. volun. q. viij. nu. 1. fo. lxi.

Non parte vna expulsa si aliq. terra an possit ps remanēs de iure pcedere si alia. de extraordinariis questionibus. q. xvi. num. 1. folio. lxx.

Non pater an admittatur siue satisfacione ius.

Accusatus solui in defensione filij in qñib⁹ de p. c. q. xv. nu. 1. fo. xx.

Pater an possit donari nepoti ex filio de successione ab intestato. nu. 7. f. lxxij.

Pater q non pot morari in ciuitate pot ce dere actione doria filie. in qñibus de pcura. q. r. nu. 4. fo. xix.

Parantia qñ pccidit. de extraordina rijs qñibus. q. xliij. nu. 2. fo. lxxij.

Paupertas nō excusat a furto. in qñib⁹ bus circa statuta. q. vltia. nu. 3. fo. lxxvij.

Pena aliqua an puniat q fecit aliqd ne gligente comunitate. in qñibus circa statuta. q. vij. nu. 1. fo. lxxiiij.

Pena comissa qñt possit purgari post mo ram de cautelis reme. q. xvij. nu. 1. f. xc.

Pena falsi an equal ex falsa cā pposita. in qñib⁹ sup sententiā. q. r. nu. 14. fo. lxxij.

Pena nō est vlti⁹ de retrahēda. in qñibus de pcur. q. r. nu. 3. fo. xvij.

Pena pecuniariter apposta in homici dio p statutu an valeat. in qñibus cir ca statuta. q. xxiij. nu. 1. fo. lxxvij.

Pena pñita an possit recedi a cōpromisso vel contractu. de cautelis r remedijs. q. xvij. nu. 1. f. 2. fo. xcj.

Pena puenit ex delictor: tēdit ad vidictā. i qñib⁹ circa libel. cl. q. iij. nu. 4. f. xxi.

Pene criminales debentur fisco: ciuiles puato. i. qd. circa sta. q. 4. nu. 2. fo. lxxij.

Per dictio qd denot et. de significatiōe di ctionū. nu. 17. fo. xcij.

Percutiēs an possit puniri de insultu: p cusside. i qd. circa sniaz. q. vij. nu. 1. f. xli.

Percutiēs seipm in riza an teneat. in qd. circa sta. q. r. nu. 1. fo. lxxvij.

Percussides plures faciēs vno impetu: an puniat de vna percusside vel plurib⁹. i qd nib⁹ circa sniam. q. vij. nu. 7. fo. xlvj.

Permutatio cētes phibita: phibita em pñide. i qd. circa sta. q. xv. nu. 4. fo. lxxix.

Petitio ad qd sit inducta. in qd. circa sta tu. q. xv. nu. 3. fo. lxxiiij.

Petitio verbis alternatiuis cōcepta nō va ler de significatiōe dictionū. nu. 3. f. xcij.

Plane dictio ponit p certe. de significa tione dic. nu. 60. fo. xcij.

Plus dictio qñ ponatur de significatiōe dictionū. nu. 28. fo. xcij.

Ppps in qb⁹ possit cōdere statutu. i qñi bus circa statuta. q. vltia. nu. 5. f. lxxvij.

Porro dictio quomō ponat. de significa tione dictionū. nu. 32. fo. xcij.

Positio iprius admissa an valeat si pbe tur. i qñi. circa pba. q. vij. nu. 1. f. xxiij.

Positiones sunt facide regulariter singu lariter: sigillatim. in qñibus circa p ba. q. vi. nu. 4. fo. xxiij.

Positiones nō sunt facide in causis crimi nalib⁹. ibide. nu. 5. fo. xxiij.

Presentia i loco malefici facit pñentē. i qñib⁹ circa pba. q. xvij. nu. 5. fo. xxiij.

Preses remor⁹ an ipsoy remoueri culpa assessoris. i qñib⁹ de iu. q. jr. nu. 2. f. ix.

Presides an habeat iurisdictionē puniēti suos officiales: siue in officio delinque tes. in qñib⁹ de iurisdic. q. r. nu. 2. f. ix.

Et an possint cognoscere de iniuria fami liaribus suis lafa. ibide. nu. 3.

Presides an possint inter suos subditos ex tra suū territoriu phūnare: r suos face re punire. i qñib⁹ de iu. q. r. nu. 1. f. ix.

Presās deliquēt auxiliū r fauorē q pe na puniat. i qñib⁹ circa sniaz. q. ij. nu. 1. fo. xxiij.

Pretor nō d̄y festinare ad decretū iterponē dū. i. q. de cita. r dila. q. xij. nu. 2. fo. xliij.

Priniceps pot cōmittere. causa cognita in qñibus de iurisdic. q. r. nu. 6. fo. x.

Priuari nemo d̄y iure suo sine iusta cā. de extraordiaris. qd. q. iij. nu. 2. f. lxxij.

Priuilegiū si alicui cōcedat: dicit q va leat nō obstatē statuto: an si fiat postea nouū statutu i derogationē pdictor: va lebit p̄uilegiū an statutu. in qñibus circa sententiā. q. vi. nu. 3. f. xlvj.

Probare q est publica fama: vel q pu blice dicitur an sit idē. in qñib⁹ circa pba. q. x. nu. 1. fo. xxiij.

Probatio per testimonia mulieruz an suf ficiat in delictis. in qñibus circa pba. q. xij. nu. 1. fo. xxiij.

Probatio qualiter fiat. in qñibus circa pba. in rubri. nu. 5. fo. xxx.

Probatio vnus sufficit qñ plura in li bello pponunt. quoz vnū per se sufficit in qñib⁹ circa pba. q. iij. nu. 2. fo. xxx.

Probationis tres funt spēs. in qñib⁹ cir ca pba. in rub. nu. 9. fo. xxiij.

Probationes p facti euidentā sunt valide. in questionibus circa proba. q. xvij. nu. 6. fo. xlvij.

Probatiōes nulle sunt validiores q̄ facti euidentā. in qñibus circa probatio. in rub. nu. 3. fo. xxx.

Procedēdū nō ē ad aliū an publicatio nem testium. in q. circa proba. q. xvij. nu. 2. fo. xxxvij.

Procedēdū q̄ter sit in notorio. i qñi. cir ca notō. q. v. nu. 6. r. 7. fo. xxxvij.

Procedēdū q̄ter sit i exceptionib⁹. i qñi. circa p. c. p. viā excep. i ru. nu. 8. fo. xxx.

Procesus agitat⁹ extra citatū lōge post ter minū cōparēre an valeat in qñib⁹ de cita. r dilati. q. xij. nu. 1. fo. xliij.

Procesus p̄ acta inquisitionis an valebunt in p̄cessu accusatiōis sequētis in qñi bus circa inq̄sitiō. q. iij. nu. 1. fo. xxxvij.

Procurator an admittatur i cā criminali: in qñib⁹ de pcurat. q. jr. nu. 1. f. xvij. q̄ sit de iure canonico. ibide. nu. 2. fo. xvij.

Procurator an dicat falsus q̄ nūq̄ habuit mādatū. vel q̄ reuocat⁹ exercet p̄cura toriū. i qñibus de pcur. q. j. nu. 1. f. xvi.

Procurator generalis ad omnes causas agēdas an admittat in criminalibus. in qñibus de pcur. q. ij. nu. 1. fo. xvij.

Procurator p quo dñs satisfecit an audia tur volēs satisfidare. in questionibus de pcur. q. vij. nu. 1. fo. xvij.

Et qd si ex parte rei sit omīssa satisfidatio. ibide. nu. 2.

Procurator: si aliqd fecit post reuocationē an valeat. in qd. de pcur. q. r. nu. 1. f. xxi.

Producēs falsuz testimoniu si nō depo nit: an ex hoc ipso sit cōdēnādus. i qñi bus circa sniam. q. x. nu. 15. fo. xliij.

Productio p̄uilegiū vel alterius in sibi pot fieri in aliqua particula tm̄ in qñib⁹ circa sententiā. q. r. nu. 10. fo. xlvij.

Prohibendus nemo est ab eo: qd sibi p̄ dest. r alij nō nocet. in qñib⁹ circa sen tentiā. q. xij. nu. 2. fo. li.

Prohibitū rectori ciuitat⁹ an trahat ad re ctories terraz comitat⁹ vlt territorij eide dño subiecti. i qñibus. circa sta. q. xxi. nu. 1. fo. lxxxi.

Promissio facta vni rectori an trahat ad successorem. de cautelis r remedijs. q. vij. nu. 1. fo. lxxvij.

Prope hūū qd denoret. in qñib⁹ circa statuta. q. xij. nu. 4. fo. lxxix.

Protogastio pot fieri et. post cāe cogni.

Protestatio in q̄ casu p̄dest: i q̄ nō ē extra ordi. qd. q. ij. p̄ totā. q. fo. lxxij.

Puniri an debeat is: q̄ iuenit stare iuris arma. i. q. circa sta. q. xliij. nu. 1. fo. lxxij.

Puniri an q̄s debeat p̄ effusioe modici san guinis. i qñi. de pba. q. iij. nu. 1. f. xxiij.

Puniri in quo debeat territorio q̄ i vno p̄ cussit: r in alio subsequētū occidit. in qd nib⁹ circa sententiā. q. vij. nu. 4. fo. xlvj.

Puniri q̄ter q̄s debeat de iure cōi p̄ p̄u ribus furtis. in questionibus de iuris ditiōe. q. iij. nu. 2. fo. vi.

Punitus pro furto pena statuti an rema neat infamis. in q̄stionibus circa sta nta. q. xvi. nu. 1. fo. lxx.

Pupill⁹ q̄ter ceterē remissioe. i qñib⁹ de cita. r dila. q. ij. nu. 2. fo. xi.

Purgatio an sit indicēda d̄ notorio. i qd ni. circa notoriū. q. v. nu. 10. fo. xvij.

De litera. Q.

Qualitas criminis attēdēda est i delictis. in qñib⁹ circa pba. q. iij. nu. 4. fo. xxx.

Quāuis dictio quō ponat. de si gnificatione dictionū. nu. 72. fo. xcij.

Quāq̄ dictio ponit generalitatē seu tra litatē. de significatiōe dictionū. nume ro. 18. fo. xcij.

Quāttas legati an sit dāda f̄z ip̄s cōdi tiōis testamēt. vlt inoz testator: i qñt bus circa vlti. volū. q. j. nu. 1. fo. lviij.

Quare dictio ponit interrogatiue. de si gni. dictionū. nu. 33. fo. xcij.

Quasi dictio est exp̄sima veritatis. de si gnificatiōe dictionū. nu. 26. fo. xcij.

Quasi dictio denotat ip̄fectionē. de signi. dictionū. nu. 71. fo. xcij.

Quatenus dictio quomodo ponat. de si gni. dic. nu. 7. fo. xcij.

Questionē pulcrā de duobus fratribus habentibus duas possessiones valde p̄ciosas. vide in questionib⁹ circa sen tentiam. q. r. nu. 5. fo. i.

Questio incidēs q̄ter discrepet sb emer genti. in qñibus circa emergentia in causis. q. vi. nu. 2. fo. xliij.

Quia dictio quomodo ponat. de signi. dictionū. nu. 73. fo. xcij.

Confirmatio dicitur ponitur affirmatiue de significati dicitur. nu. 30. fo. xciij.
Quod si sine alio sit signum in uersale. i. q. i. nu. 2. fo. lxxviiij.
Quid dicitur ponit iterrogatiue de significatione dicitur. nu. 33. fo. xcij.
Quod si modo dicitur qd denotet. de significatione dicitur. nu. 38. fo. xcij.
De littera. R.

Rapies se sua non tenet vi bonorum raptorum. in qñibus circa stat. q. x. nu. 3. fo. lxxviiij.
Rasura in re modica non nocet. de significatione dicitur. nu. 4. fol. xcj.
Rectori ciuitatis pbitus aut pmisum an trahat ad rectores terrarū comitatus vel territorij eidem dñō subiecti. in qñi. circa statuta. q. xxi. nu. 1. fo. lxxxij.
Reformatio an valeat circa ppositus. in qñi. circa statuta. q. xxv. nu. 3. fo. lxxxviiij.
Reformatōes an sint annales vel ppetue. i. qñi. circa statuta. q. xxv. nu. 1. fo. lxxxviiij.
Relatio nūm si appareat i actis: et non appareat scripta comisso qd iuris. i. qñibus de cita. 2. dila. q. x. nu. 1. fo. xliij.
Relegat ad tps retinet locū domicilij: ex quo exbannit. in questionibus circa statuta. q. viij. nume. xij. fo. lxxvi.
Relegatus retinet oia iura sua. in qñibus de procu. q. p. nu. 5. fo. xij.
Relicta pupillis: viduis: orphanis. peregrinis: et alijs miserabilibus personis continent hoc noie ad pias causas. i. qñibus circa vlt. vol. q. ix. nu. 3. fo. lxxij.
Reliquus dicitur ponit relatiue. de significatione dicitur. nu. 38. fo. xcij.
Renūtiari an possit in factis celsis. i. qñibus circa sniam. q. xliij. nu. 3. fo. li.
Renūtiās ex pte itelligit renūtiare nullitati. i. qñibus circa appel. q. vi. nu. 3. fo. lvi.
Repullus ab accusando non repellit a de nūtiādo. in qñibus circa viam extraordi. in rub. nu. 4. fo. lxxv.
Res an debeat cū oi suo meliozamēto i casu cuiuslibet de extraordinarijs qñibus. q. iij. nu. 1. fo. lxxv.
Res pnta pluries septi qñ cauillose alie: et qñ sit remediū. de cautelis et remedijs. q. i. nu. 1. fo. lxxxviij.
Rescriptū a pnta pcessus dicitur iterparari

sine iuria vel iactura alteri. i. qñibus circa statuta. q. xxvi. nu. 4. fo. lxxxiiij.
Rescriptum pnapis non potest ad res in rescripto non coprehensas. in qñibus circa sententiā. q. xi. nu. 4. fo. li.
Respondere an iusticijs ppositionibus sub pditione. i. q. circa ppa. q. vi. nu. 1. fo. xxxiiij.
Reuocato et qd iterm est qd reuocet. i. qd nūb. circa appella. q. v. nu. 2. fo. lviij.
Reuocatio mādari non valet nisi puenierit ad nōtia mādatarij. i. qñibus de pcur. q. xi. nu. 2. fo. xix.
Reuocatio societatis scā socio ignorante non pducatur: donec ad et nōtia pueniat. i. qñibus de pcur. q. xi. nu. 3. fo. xix.
Reus an teneat vicinū cui domus diruit occasione executōis facte i domo rei. in qñibus circa sniam. q. xi. nu. 1. fo. li.
Reus pntatus p legitimas pbitōes est cōdēnādus. in qñibus circa inquisi. q. v. nu. 3. fo. xxxvij.
Ripa non dicitur ex flumine. in qñibus circa statuta. q. xliij. nu. 3. fo. lxxxviiij.
Rixate meū alioquē si frater meū vel filius meū iterficiat et si meā voluntatem non imputat mihi. in qñibus circa sententiā. q. iij. nu. 2. fo. xliij.
De littera. S.

Salarij cōstitutū administratoribus offō iudicis: et qñr. de offi. iud. nu. 19. fo. xij.
Saltē dicitur quō ponat. d. significatiōe dictionum. nu. 68. fo. xciiij.
Sane dicitur quō ponat. de significatiōe dictionum. nu. 62. fo. xcij.
Scribēs an puniat ex isto: qd deficit in substantiālib. in qñibus circa temētiam. q. x. nu. 1. fo. xliij.
Scriptura cācellata q cācellari non debuit an faciat fidē. de extra ordinarijs qñibus. q. iij. nu. 1. fo. lxxv. Et qd de scriptura inuēta in archiuo ibidē.
Sed dicitur quō ponat. de significatiōe dictionum. nu. 63. fo. lxxxij.
Semp dicitur qd denotat. d. significatiōe dictionum. nu. 20. fo. lxxxij.
Snia an erit nulla: an annullāda: si i ea nulla cā pntet: q iudicē mouerit ad cōdēnādū: vel si pntet non est iusta. i. qñibus circa senē. q. i. nu. 7. fo. xliij.

Sentētia an possit dari sine scriptis in qd. de cita. 2. dila. q. vi. nu. 3. fo. xij.
Sentētia criminis statim est exequēda. in questio. circa sententiā. q. i. nu. 6. fo. xliij.
Sentētia diffinitiuā que dicatur. in questio. circa sententiā. q. i. nu. 3. fo. xliij.
Sentētia est triplex. in questio. circa sententiā. q. i. nu. 2. fo. xliij.
Sentētia eius qui vltra pbita tem iurisditiōis iudicauit an valeat. in questio. de iurisd. q. i. nu. 1. fo. iij. Et ibidē. nu. 4. fo. vi. Et quid si iudicauit in eadem pbitate i q pōt iudicare. ibi. nu. 5. r. 6.
Sentētia lata ab extraneo seu non suo iudice dicitur peregrina. i. eadē iurisd. q. i. nu. 2. fo. v. fallit: vt ibi. nu. 3. fo. li.
Snia lata cum alio non debet alij p iudicare. in qd. circa li. cri. q. viij. nu. 2. fo. xxxiij.
Sentētia lata sine cause expresse an valeat. i. qd. circa sniam. q. i. nu. 1. fo. xliij.
Sentētia que est nulla an possit cōfirmari consensu partium. in questionibus circa sententiā. q. xv. nu. 1. fo. li.
Sentētia executionis si est nulla non cōfirmatur remediō appellatiōis in qñibus circa sniam. q. xv. nu. 2. fo. li.
Seruus delinques si postea efficiat monachus vt penam emittet: debet retrahi de monasterio et tradi statui pristino. in qd. de iurisd. q. iij. nu. 2. fo. li.
Seu dicitur qd denotet. de signifi. dictionum. nume. 4. r. nu. 11. fo. xcij.
Sentētia nūm est in culpa. in questionibus circa statuta. q. viij. nu. 4. fo. lxxv.
Si dicitur qualiter ponatur. de significatione dictionum. nu. 43. fo. xciiij.
Solū dicitur quō ponat. de significatiōe dictionum. nu. 49. fo. xcij.
Solutio debiti particularis an interrūpat pscriptiōne in toto. i. qñibus circa statuta. q. xiv. nu. 1. fo. lxxxiiij.
Species quā dicat. in qñibus circa vltimas volū. nu. 2. fo. lxx.
Statutū an possit tanta solēnitate valere: vt non possit postea tolli. in qñibus circa statuta. q. xxvi. nu. 2. r. 3. fo. lxxxiiij.
Statutū cōtra ius publicū non valet. in qñibus circa statuta. q. vlt. nu. 4. fo. lxxxv.
Statutū dicitur sciri. i. qñibus circa statuta. q. vi. nu. 3. r. x. q. viij. nu. 2. fo. lxxxiiij.
Statutū i ciuili an possit trahi ad causas

criminales: et contra. in qñibus circa statuta. q. iij. nu. 1. fo. lxxxij.
Statutū in dubio debet intelligi sūm legē. in questio. circa statuta. q. i. nu. 9. fo. lxxxij.
Statutum in quo debet concordare cū iure cōmuni. in questionibus circa sententiā. q. xliij. nu. 3. fo. li.
Statutū loquēs in pteritis pteritis et futuris qualiter intelligat. in questionibus circa sniam. q. vi. nu. 1. fo. xlv.
Statutū mādans duplicari pnt: quō sit intelligendū. in qñibus circa statuta. q. xvij. nu. 2. fol. lxxx.
Statutū minūe ipō pscriptiōis an extendatur ad obligatiōes vel cōtractos de iure naturali vel gentium inductos. de qd. circa statuta. q. xliij. nu. 1. fo. lxxxij.
Statutū non excusat in delictis qd dicuntur mortalia: siue iure naturali: siue iure gentium. in questionibus circa statuta. q. vltimas. nu. 2. fo. lxxxv.
Statutum prohibens successiōne filiorum masculorum an trahatur ad successiōnem filiarum. in questionibus circa statuta. q. x. nu. 3. fo. lxxxviij.
Statutum qualiter recipiat interpretatiōnem. in qd. circa statuta. q. i. nu. 4. fo. lxx.
Statutū quo cōtinet qd homicidiū soluat pena pecuniaria non valet. in qñibus circa statuta. q. vltima. nu. 6. fo. lxxxv.
Statutū quo regij ciuitas debet seruari i toto eius territorio. in questionibus circa statuta. q. xxi. nu. 2. fo. lxxxij.
Statutū quō prohibet bānitus ius agendi: an possit trahi ad ius excipiendi. i. qñibus circa statuta. q. xxviij. nu. 1. fo. lxxxv.
Statutū quō loquitur indistincte de muliere: qd meretrici possit ipone offēdi: an habeat locū in muliere nupta meretrici. in qd. circa sententiā. q. xliij. nu. 6. fo. li.
Statutum quō loquitur in masculo an trahatur ad genus femininum. in qñibus circa statuta. q. x. nu. 1. fo. lxxxviij.
Statutū qd ad aliquē iudicē appellari debet an valeat. in questionibus circa appella. q. i. nu. 1. fo. li.
Statutū quō p pte pccordat cū iure ciuili an valeat. d. qñi. circa statuta. q. iij. nu. 1. fo. lxxxij.
Statutū si absolute loquat de mētib. abscissionē: de quo mētib. intelligat. in qñibus circa statuta. q. v. nu. 1. fo. lxxxij.

Et ad si punitus non habet mediu de quo in statuto capetur. ibidem.

Statutu si punitur alicui accusare: an tuc officialis poterit accusare. in qonibus circa statuta. q. xij. nu. 1. fo. lxxvii.

Statuto cauet: q. banniti debeant de libro bannitor. cancellari. accidit. q. ex bannit. soluit pena ex bannimeti: tñ anteq bannu cancellatur: offendit ab aliquo: an poterit impune offendit. in question. circa sta. q. vij. nu. 17. fo. lxxvi.

Et an liceat illi ex bannito alicum ex banniti impune offendere. ibidem. nu. lxxvii.

Statuto cauet: q. punitus cu sanguine soluat cetru: sine sanguie qñqñtina: 2 q occidit soluat mille: et nulla metio fit de eo q fecit fieri: vl cam dat ad pñcta comit tēda: accidit q. petr. pccit lapide 3 rñ: q. nri. tener gladiu in manib: q. lapid pccit manu vbi erat gladi: 2 icrus lapidis eu adit gladiu de manu nri: et pccit setu astate cu sanguinis effuside an dicit. petr. pccit: sit punitendus an qonib. circa statuta. q. iij. nu. 12. fo. lxx.

Statuto cauet: q. si qñ alienauerit re ino: bilē. primitor: agnat. admittat isra an: nu ad redimēdū. p. eo pñto. alqs vendidit re ino: bilē: ego q sum. primitor: nō habeo pecunias: vñ ipaz redimā: volo ipz vñs cedere: aut donare: an potero. in qon. circa sniam. q. xj. nu. 6. fo. l.

Statuto loquerē i pñ an teneat q comittit i singlat. i. q. circa sta. q. ix. nu. 1. f. lxxvii.

Statuta an sint ānalia vl ppetua. i. q. circa sta. q. xvi. nu. 1. fo. lxxxiij.

Statuta oia i eodē volumine pñta: videtur eodē tpe cōdita. in qonib. circa statuta. q. ij. nu. 3. r. 4. fo. lxxij.

Statuta qñer sint intelligēda. in qō. circa statu. q. i. nu. 1. fo. lxx.

Statuta sibynnicē pñctia aut repugnantia an valeat: qd ipoz fuabil an pñu an km. i. qō. circa sta. q. ij. nu. 1. fo. lxxj.

Stipulatio est stricti iuris. in qonib. circa statu. q. i. nu. 11. fo. lxxj.

Successio ab intestato quō fiat. i. qō. d. succēssioib. ab intestato. nu. 1. fo. lxxij.

Supra dictio ponit conclusiue. de signi. dictionum. nume. 10. fo. xcij.

Syndic. assumpt. ad syndicatū an habeat merū 2 misus imperiū. in qñtioni

bus de iurisdic. q. xj. nu. 1. fo. lxx.

Syndic. collegij an possit agere sine pñt. su plani sui. i. qō. de pc. q. xij. nu. 1. fo. lxx.

Syndic. vniuersitat. an possit accusari de iuria. i. qō. de pcu. q. xij. nu. 1. fo. xx.

Syndicū an possit pñtūere expulsi noie illi. ciuitatis de q. sūt expulsi. de extra. ordinarijs qonibus. q. xvj. nu. 2. fo. lxx.

De litera. C.

Abellē dānar. de falso an possit alicui pñcere iust. in qonibus circa sniam q. x. nu. 13. fo. xlix.

Tabello habet loco testis. de extraordinarijs qonibus. q. xv. nu. 2. fo. lxx.

Tāq. dictio qd denotet. de significatiōe dictionum. nu. 24. fo. xcij.

Tacitū idē operat. qd expessum. in qō. circa sniam. q. iij. nu. 3. fo. xliij.

Tps ad appellādū currit 8 momēto ad momētū. i. qō. d. ap. q. ij. nu. 4. fo. liij.

Tps appellatiōis psequēde pñt. minū ex pñt. pñtū. in qō. circa ap. q. v. nu. 3. fo. lvj.

Tps cōditōis apposite nō spiciēdū. i. qō. de iurisdic. q. vi. nu. 2. fo. vij.

Tps i erecutiōe obseruat. diuersimode. in qō. circa sniam. q. vlt. nu. 2. fo. liij.

Tps qñt. attēdat. i. donatiōe iter. vix. 2. vxo. rem. in qō. de iurisdic. q. vi. nu. 3. f. vij.

Termin. an sit pēceptoi. si de eo nō fiat mētio. i. qō. d. cita. 2. dila. q. xvj. nu. 1. f. xv.

Termin. appellatiōis psequēde ē triplex. i. qō. circa appel. q. vi. nu. 2. fo. lvj.

Termin. dat. post lit. pñtatione an itell. gat. pēceptoi. i. qō. d. cita. 2. dila. q. xvij. nu. 1. fo. xv.

Termin. pñ. nō dōz. ē pēceptoi. nisi ex cō. in qō. de cita. 2. dila. q. xij. nu. 4. fo. xliij.

Termin. pñtationis an sit pēpetuatus p solū iuramētū testiu. in qonibus circa probatio. q. vij. nu. 1. fo. xxxij.

Termini lapsus inducit renūtiationez. in qonibus circa appella. q. ij. nu. 3. fo. liij.

Testis an videat iurare eo ipso q. tabello scribit in actio: talis testis iurat. in qonibus circa pba. q. ix. nu. 1. fo. xxxij.

Et ad si in scriptura dicatur iuravit. 2 non dicatur corporaliter. ibidem. nu. 2.

Testis q. dicit mihi vñ: an faciat. pñtationē in qonib. circa pba. q. xij. nu. 1. f. xxxv.

Testes non dicuntur contrarij. licet vnus deponat de vulnere cu sanguine 2 alius sine sanguine: vel vnus de vno: alius de alio. vel vnus de vno vulnere. alius de pluribus. in questionibus circa proba. q. iij. nu. 8. fo. xxxij.

Testes duo vel tres sufficiunt de iure canonico i relicto ecclesie: vel ad pias causas seu fauore. religionis. in qonib. circa vlti. volūta. q. ix. nu. 2. fo. lxxj.

Testes sunt ex ammandi in secreto 2 eozuz depositiones secreto recipiēde. de offi. iudi. nume. 6. fo. i.

Testari regulariter quilibet potest. i. ru. de vltimis volū. nu. 5. fo. lvij.

Testator condidit testamentum solēne: et secundo secundum similitudinem ta. men in secundo preterit filium in potestate constitutum. an valebit primum: an secundum. in questio. circa vltimas voluntates. q. iij. nu. 4. fo. lxx.

Testator non potest immutare generalez iurisdictionem. in questionib. circa statuta. q. viij. nu. 6. fo. lxxv.

Testator si dicat. lego talem rem deo: vel christo cui debeat. in questionib. circa vltimas volū. q. ij. nu. 2. fo. lvij.

Testator si nō fecerit testamētū i scriptis: nec etiam nuncupatiū: de quo publica scriptura appareat: sed appareat scriptura pñtata: vel forte dicit suam vltimam voluntatē coram testibus: de qua nulla cōsecta est scriptura publica: qualiter poterit pñtari. in questio. circa vltimas volun. q. ix. nu. 1. fo. lxxj.

Testamentum incipit valere a morte testatoris. in questio. circa vlti. volun. q. i. nume. 2. fo. lvij.

Testamentū iuramento firmatū an possit tolli. in questio. circa vlti. volūta. q. iij. nume. 1. fo. lvij.

Testamentum publicum continens sex testes an valeat. in questionibus circa vlti. volun. q. ix. nu. 6. fo. lxxj.

Testamētum q. non possit mutari pulchre cautele. in questio. circa vlti. volū. q. iij. nume. 3. fo. lix.

Testamenta duo eiusdem testatoris si appareat eodē die cōfecta: nec appareat quod prius. nec quod posterius: neutruū valet. de extraordina. questio. q. xij. nu.

mero. 2. fo. lxx.

Titulus criminis vbi cōstet deficiat recurrendum est in subsidiu ad crimē stellonatus. in questio. circa sniam. q. x. numero. 3. fo. xlviij.

Toqueri an possit quis plena probatione haberi. i. qñtio. circa tortu. q. xxiij. nume. 1. fo. xxxvij.

Toqueri an quis possit in qualibet causa civilis criminali. in questio. circa torturas. q. xxi. nu. 1. fo. xxxvij.

Toqueri an quis possit die feriati. i. questionibus circa tortu. q. xxiij. numero. 1. r. 3. fo. xxxvij. et. xxxvij.

Toqueri non debet constitutus in decrepita etate. in questio. circa torturas. q. xxi. nu. 3. fo. xxxvij.

Tortus an sit interrogandus de socio. in questionibus circa tortu. q. xxiij. numero. 1. fo. xxxvij.

Tortura proprie exigūt. in criminalibus. in questionibus circa probatio. q. xvij. nu. 2. fo. xxxvi.

Tortura an quis sit sepius reponendus. in questionibus circa torturas. q. xx. nume. 1. fo. xxxvij.

Tortuendus an aliquis sit indistincte. in questionibus circa torturas. q. xxi. numero. 1. fo. xxxvij.

Tortura est adhibendus in tormentis. in questionibus circa tortu. q. xix. nume. 3. folio. xxxvij.

Tortura immensa nō sunt adhibēda. in qñtio. circa tortu. q. xix. nu. 3. fo. xxxvij.

Tortuendus an quis debeat subici ex dicto vnus testis. i. questio. circa pba. q. xvi. numero. 1. folio. xxxvi. Et ibi vide plene de tortura.

Transigi qualiter possit vt non videat de crimine confiteri. de cautelis 2 remedijs. q. xij. nu. 1. fo. lxxxiij.

Transpositio in re modica nō nocet de signifi. dictionū. nu. 4. fo. xcij.

Transpositio suspectus remouetur officio iudicis: si viderit ipsuz corā se male versari. de offi. iudi. nu. 35. fo. liij.

De litera. C.

Trietas criminis inducit varietatem penarū. in questionib. circa sniaz. q. vij. nu. 4. fo. xlvi.

Tuas alicui ecclesie indistincte

relictum de quo valore vel metallo de-
beat in questio. circa vlt. volun. q.
q. nu. 1. fo. lviij.

Celuti dictio quid denotet. de significa-
dictio. nu. 25. folio. xciiij.

Conditionis verbu cōplectitur aliena-
tionē. in rub. de vlti. volū. nu. 2. fol. lviij.

Cerbum a lege prolatum cōtinet vtrūq;
seru. in questioibus circa statuta. q. x.
nume. 2. fo. lxxvij.

Cerbu presentis temporis nō cōprehendit
regulariter futurum. in questioibus
circa vltimas voluntates. q. i. fo. lviij.

Nec preteritum futuri. ibidem. nume. 4.

Cerba demonstrata que dicunt. de signifi-
catione verbo. nu. 5. fo. xciiij. Que rela-
tiva ibidē nu. 6. Que illatiua. ibidem.
nu. 7. Que propria et appellatiua ibidē.
nu. 8. Que simplicia. nu. 9. Que cōposi-
ta. nu. 10. Que directia ibidē. nu. 11.

Cerba equiuoca que dicantur. de signifi-
catione verborū. nu. 1. fo. xciiij. Et que di-
cuntur equipollētia ibidem. nu. 2.

Cerba gerūtua in libello apposta an ali-
quid operentur. in questioibus circa
libel. q. iij. nu. 1. fo. xxi.

Cerba precaria an sint apponenda in cō-
tractu obligationis. de cautelis et re-
medijs. q. vij. nu. 1. fo. lxxvij.

Cerba statuti de publicatione loquētia re-
ferunt ad bona tunc presentia tempore
publicationis. in questio. circa vltimas
volūta. q. v. nu. 3. fo. lx.

Cerba synonyma que dicantur. de signifi-
catione verbo. nume. 3. fo. xciiij. Et que
dicantur verba respectiua seu ad ali-
quid. ibidem nume. 4.

Cerba transposita si bene sint posita idem
significant. de significatione dictionū.
nu. 3. fo. xxi.

Cerba volo: rogo: mando et. importāt ne-
cessitatem. in questioibus circa vlti-
mas volū. q. vi. nu. 2. fo. lxi.

Cerba vt super dependentibus ab eisdem
quid operentur. in questioibus circa
proba. q. iij. nu. 7. fo. xxxij.

Ceritas iuris ciuilita nō debet obumbrari
propter imaginem iurium statutorū.
in questioibus de procura. q. ix. nume-
ro. 4. fo. xvij.

Veritas quando potest aliter haberi: non
est recurrendum. in questioibus circa
torturas. q. xxiij. nu. 2. fo. xxxij.

Cum inferens tenetur pro omnibus de-
lictis occurrentibus in questioib⁹ cir-
ca statuta. q. xij. fo. lxxvij.

Citium adhibitur circa ea in quib⁹ vis
negotij non cōsistit nō nocet. in questio-
nibus circa infam. q. x. nu. 12. fo. xlij.

Cir dictio quō ponatur. de significa-
tione dictionū. nume. 5. fo. xciiij.

Cir dictio reletur ad modicu ips. de
significatione dictionū. nu. 29. fo. xciiij.

Ciuilitas an possit accusari. in q̄stio.
de procu. q. xij. nu. 1. fo. xx.

Cir dictio qualiter ponatur. de signifi-
catione dictionū. nu. 5. et 6. fo. xcij.

Cir dictio quō ponatur. de signifi-
catione dictionū. nume. 45. fo. xciiij.

Cir dictio quō ponat. de signifi-
catione dictionū. nu. 4. 6. fo. xcij.

Cir dictio quō ponat. de signifi-
catione dictionū. nu. 4. 6. fo. xcij.

Culnera duo si inserant vno letu: an vul-
nerās teneatur tanq; de duobus. de ex-
traordinarijs questio. q. x. nu. 3. et. 4. fo.
lxxvij.

Culneratus moriens post aliquot dies an
intelligatur mori ex illo vulnere. de ex-
traordinarijs questioibus. q. ix. nume.
1. folio. lxxvij.

Cuxor adultera si priuatur dote sua acce-
dit lucro vtri. in questioibus circa sen-
tentiam. q. xij. nume. 5. fo. li.

Cuxor an sit alenda a viro extra domum
viri. de successioibus ab intestato. q.
vlti. nu. 1. fo. lxxij.

Finis.

Registrum huius operis.

A B a b c d e f g h i k l m

Omnes sunt quaterni preter B.
qui est duernus.

Incipit elegas et
perutilis acvalde quondiana practi-
ca iudiciaria dñi Baldi de perusio Ju-
ris vtriusq; luminis summi: cum ad-
ditionibus dñi Anthonij de cremonte
que preter primam omnes in textu in-
seruntur. et cum pūstinis apostillis cla-
rissimi J. A. doctoris do. Celsi Hugo-
nis Difuti Cabilonensis. Nouissime
autem cum adiectione nonnullorum
studiorum ex quibusdam antiquissimis
fidelissimis exemplaribus inuentorū
et excerptorum et hactenus non
impressorum: vna cum aditionibus
Henrici Ferrandar Auverneñ. in lucē
editis.

De officio iudicis.

Quotidiana ma-
gis sciri d-
bēt: ideo
tractāda
et fauora-
bilis ad
mittenda
ff. de li. le.
l. legau.

et q; officij iudicis quotidianum est:
ideo circa eum sunt quedam vtilita de-
notanda. Nam notando et disputādo
optimā rōnem decreuit Modestinus.
Immerum. §. mista. ff. de mune. et hon.
1. **C**ir Officiū iudicis est latissimū. l. i. ff.
de iuris. omi. iudi. quod h; sit latissimū:
tñ nō quicquid iudicis potestati com-
mittitur: eius necessitati subiicitur. ff.
de iudi. l. nō quicqd. **C**ir Sed q; res p di-
uisione cognoscit dilucida: et intelligit.
ff. de doli mali. excep. l. i. j. rñso. et inflit.
2. de le. §. sed nō vsq;. **C**ir Ideo notandū qd
officiū iudicis est triplex. primū quod
principalr intērat: et p hoc rēsdōnes pe-
tunt. ff. de mino. l. qd si minor. §. si r fa-
laria pstituit ad auocatis: vt nor. ff. de
var. et extraor. cog. l. i. j. rñso. et. C. de sus.
l. vnica. Aliud est qd inheret arbitra-
rijs actionib⁹: et hoc perit p eū et actioe

personali. ff. de eo qd certo loco. l. cen-
tū capue. et. l. ff. Aliud qd inheret actio-
nibus bonafidei. ac hoc similitur perit
cum actione: vt. ff. de acti. empt. l. qui p
collisionem. et de vsur. l. in bonafidei.
Quandoq; tñ non perit: vt nota. ff. de
aqua plu. arden. l. in glo. damiū facit
7 de re iudi. l. pculus. j. rñ. et p dicta no.
C. de pos. l. si deposita. que est. l. iij. in
ordine tituli. **C**ir Preterea not. q; offi-
cium iudicis non est actio. vt nor. ff. de
damno infect. l. inquilinus. licet large
actio valeat appellari. et quod iudicis
officium non sit actio patet. ff. de admi-
nistra. ruro. l. quoties. §. item plerunq;
sed est quoddam ius ex-
traordinarium: vt nor.
ff. de nata. resti. in rub.
et. C. de suffra. l. vnica. et
ff. de admistra. tutor.
l. i. et. ij. Et intentatur
quoties extra ordinem
postulatur aliquid. vt
nor. C. de libe. et eozum
libe. l. i. et. l. penulti. Et
propterea eius arbitrio
extraordinaria impo-
nitur pena vbi a. l. certa

Cir scilz
dictū fuit
§ officio i-
udicis: et nō
tra lato ser-
mone. put
appentur
rudes sco-
lares: et ēt
aliq; aliq; ro-
to meo pos-
se aliq; r-
la q; in di

uersis libris et titulis repli ego Anto. de
cremōte minimus. et J. doctor hic ad
finē dictoz p mea instructioe voluit de-
scribere vt facili⁹ reperiri possint des-
ciētibus mihi libroz volumint⁹ et do-
ctoz et scripturaz sup iure factaz. Et
dico q; etiā qñq; cōpetit officij iudicis
et dz misericorditer implorari. gl. est. sing.
in rub. de interlo. ac. et ibi de offi. iudi.
latissime. rō aut est talis: q; opz q; cum
miam imperet et obtineat. q; cū ps ad
hoc nō sit obligata. nec id qd vult actor
cōseq dictū. f. deberi. h; iudex et ei⁹ offi-
gīa et humanitate: vt ita dixerim mise-
ricordiā dz facere actor: vt illud pefre-
tur. vt dicit Bar. in. l. i. ff. de iurisd. omi.
iudi. §. voluit affirmant d. me⁹ de ca-
stellione in suis reollectis. in. d. l. i. per
altio: a verba: et magis obfcura: et etiam
dicit ipse. d. rpo. q; h; misericorditer di-
cat debere implorari: tñ aliq; si petat a
iudice: et iudex denegat dicere videtur
partē grauari. allegat ipse. l. i. in suis re

collectis: quā bene alleg. Bart. in d. l. j. ff. de aqua quon. et c. l. sec. dicit ipse si resideret in iure iudicis arbitrio: qz tunc si vellet posset iudex denegare: et sic denegādo nō dē parte grauare. et p̄sequēda nō posset ipse iudex i suo iudicatu cōueniri. alle. dicit. d. chris. flo. fm bar. inno. i. c. fi. d. fe. p. quo dicitur bart. v. casus i. l. v. de am. §. i. r. fina. ff. de i. l. i. u. r. ita dicit floza. te nere vna cū precepto. e. suo. d. xpo. de castel. qd no. singr. p. statutus legib: q̄ aliqua remittunt in iure iudicis arbitrio. Un̄ dicit: q̄ si cōpetit iudicis offm̄ grauat ipse iudex p̄tē qd p̄t appellari. et si iudicis officiu denegat. l. i. c. si sep̄ in integ. rest. postula. Cū ergo m̄. r. corditer imploret actor: nō est op̄ q̄ libellū porrigat: qd ē not. all. ad hoc. l. submersis. p. p̄ua. C. d. nau. l. r. bald. aut in d. l. j. de iur. om. iud. dicit: q̄ aut iudicis offm̄ iploret ad p̄ceptionē cause: vel petiū incidēter: et nō req̄rit libellus. ita itelligit gl. i. d. l. submersis. et gl. in rub. de iterlo. ac. aut principat̄ petiū: et sic req̄rit libell. ob. aut. offerat. C. de lit. pte. d. hac pulchra et vtili materia vide pulchre p. bal. in l. iij. C. de pig. et meli. et pleni. p. d. rapha. ful. l. nec q̄ sep̄. §. i. ff. de of. p̄co. et le. vbi facit pulchra mēbra fm bu. Ego rep̄io gl. in l. ij. §. dies. qd or. i. bo. pos. fue. que optie facit has d̄tas. et pone. dicit statutu q̄ instrm̄ guarētis leuel sata mandet executiō: et nō possit opponi aliq̄ ceptio. r̄n̄ p̄pter hoc nō ipedit imploreat iudicis offm̄. p̄pter qd actor repellat̄ l. effectus ab agēdo p. l. plane. et l. ij. §. i. ff.

in arbitris et arbitratoribus: et amica bilibus cōpositioibus: et in sapiētibus qui super dubijs questioibus eliguntur ad consulendum: vt si due partes non concordant: vel concordare nō possunt iudex ex officio suoum̄ eligat eus quo cōcordent: vt ex dicto. §. apparet. p̄t ex tertiū eligere q̄ p̄corde. vt. ff. de admi. tu. l. j. et p̄dicta tacit iudex remedius iuris vel ius: vt no. in d. l. j. de admi. tut. j. r̄no. et in l. de fatidā. tuto. §. sciendū vbi dicitur q̄ tutor cogitur satisfare p̄toris remedio seu iudicis. que quidem remedia sunt p̄noza capere: cor pus retinere. ff. ad. l. iul. pecu. l. cum eo. et multa inducere. ff. si quis ius di. non ob. l. i. C. de mō mul. l. eos. et iurisdicōne dnegare. ff. ex q̄. cau. ma. l. fz. si p̄ p̄torē. §. at̄ p̄tor. et no. ff. de ex. tu. l. spadonē d̄z iudex v̄tate inquirere: eam sequi modis oibus: quibus potest. C. de eden. l. is apud quez. C. de sen. l. nemo. in fine. ¶ Itē iudex d̄z esse diligēs in exa minōe cause. vt. C. de iud. l. iudices tollātur. M̄ merita iudicior̄ p̄tū asserōe. C. si p. vim. vel alio mō. l. v. neminē em̄ inaudita causa dānari cōpattur equitatem. ff. de requirend. reis. l. ij. r̄so. ¶ Et summā equitatem debet habere ante oculos. l. qd si ephesi. §. in summa. ff. de eo qd certo loc. et hac equitatem d̄z p̄ferre rigori. ff. de aqua plu. arcē. l. in summa. §. vartas. in fi. r. C. de iud. l. placuit. l. j. vt inquit Celsus. p̄ter r̄nḡ sub auctoritate iuris erretur per niciose. ff. de ver. ob. l. si seruū. §. sequit. ¶ Itē iudex debet testes secreto examinare et eorū depositiones secreto recipere: vt no. in l. i. si q̄r. C. de test. r. l. i. m̄ lum. eo. t̄c̄ eos variantes et falsa dicens et fraude non carentes punire. vel ordinare pena. l. comelie. de fals. vel. l. extraordi. officio iudicis et eius motu vel occasione: vt. ff. de test. l. i. §. varia. C. de test. l. q̄s. qd or. i. bo. pos. fue. que optie facit has d̄tas. et pone. dicit statutu q̄ instrm̄ guarētis leuel sata mandet executiō: et nō possit opponi aliq̄ ceptio. r̄n̄ p̄pter hoc nō ipedit imploreat iudicis offm̄. p̄pter qd actor repellat̄ l. effectus ab agēdo p. l. plane. et l. ij. §. i. ff.

dicta colliguntur. ff. de testi. l. ij. et ij. in p̄nci. v. qd ad. §. l. iul. et pluribus legibus sequentibus. Et potest iudex arbitrio suo facere: vt producantur testes de vna ciuitate in aliam: vt not. in aut. de testi. §. et quoniam sancimus. coll. v. l. r. C. de fide instrum. l. iudices et si eos in criminalibus vacillare inuenit: vbi mai. periculū fuit. C. de ap. l. addictos. p̄t eos tomētis subicere: vt in aut. de test. §. in rialibus. et. ff. de qd. l. vnus. §. test. et. l. et liberto. §. testis. i. responso. Item si inueniet eos festinare ad veritatē: vt in d. aut. de testi. §. si vero ignoz. et hoc maxime si testes sunt ignoti: et viles: facit eo. tit. §. hoc aut. ¶ Itē p̄terea iudex ex officio suo h̄z d̄ iure sup̄plere si quid deest aduocatis partium seu litigantibus: et id proferre quod sc̄t legibus et iuri publico conuenire: vt. C. vt que desunt aduoca. par. iudex sup. in rubro et nigra. de facto aut sup̄plere: vel p̄ferre nō habet: nisi et notuz sit vt iudicē: vt. d. l. no. et t̄c̄ fm illud potest iudicare. et illud attendere: vt. C. q̄ aduer. quos. l. j. in p̄ma gl. et hoc etiā si nō p̄bet ab aliqua parte. vt ibi. facit ff. de actio emp. l. j. in vlti. r̄n̄. p̄dictor̄ autem rationē: qm̄ ius certū et finitum est facti aut interpretatio plerūq̄ etiā prudentissimos fallit. ff. de iur. et facti ignoran. l. ij. nam omnia facta sunt incerta. ff. de verbo. obligatio. l. vbi autem. §. id qd. ¶ Insuper iudex habz iudicare fm allegata et probata: vt nota. r̄. ff. de in litem iuran. l. ij. in glo. vlti. et de offic. p̄fisi. l. illicitas. §. veritas. et in l. i. in glo. penult. et habes notatum extra de offi. ordi. c. i. Et p̄t iudex sententiā ferre contra ius litigantis: et tene sententia: vt. ff. de insti. iure. l. pe. multima. §. p̄tor. et. C. q̄i puocare non est necess. l. ij. et de in iure. patri. l. nō videtur lib. x. et hoc nisi sententia remedio appellatiōis rescindatur: alias infringitur. vt dictis legibus. quando puocare non est neces. et de numeri. patri. nam per appellatiōem extinguitur pronuntiatum. ff. ad turpilia. l. i. §. vlti. et not. ff. nil noua. appella. pen.

de pe. here. et ibi bar. bal. et ang. sicus si statutū dicit: et q̄ nulla exceptio vel de sensio admittatur. tunc etiam nō possit iudicis officium implozare: qz omnis defensio est epulsa. ita bart. in l. i. §. i. ff. quod v. aut clā. §. l. itez aduer te q̄ statu tum et q̄ aliū sit defensio: aliū exceptio al. le. ange. gl. ordi. in ver. defen. in. c. i. extra vt l. i. te nō p̄st. i. vj. et alle. domi. per. de ancha. §. de. ij. de cū possess. et fa. ciar. l. j. bal. in. l. j. C. de cōdi. inde. alr̄ dicit: et sit sibi con trariū. et cō trariū tenz Galy. in. l. ita pudor. C. de adul. et vide bal. in. l. i. si non in. fo. tem. §. i. bernus. de condic. in. debi. et la. te per imo. in. l. fina. q̄ bus appel lare licet. q̄ concordat op̄iniones distm̄. aut actor lucratur cum iactura rei: aut nō. dicit vt ibi. Ego autem laudo et placet opi. Bart. per. l. plane. et. l. fina. §. alleg. et p̄ dictā gl. in s̄bo. defensionis. et p̄ dictam cle. j. q̄ oia sunt notanda.

sententia semp pferato: vt ff. de re iudi. l. actio mutare aut no pot: vel corrigere. vt. G. de sentent. ex peri. recisā. l. i. ff. de re iud. qd iustit. vit. rñ. hoc in dif finitima in interlocutoria aut fecus. vt d. l. qd iustit. rñ. r. ff. de arbi. l. diē vlti.

13 rñ. ¶ Item pot iudex pñciare eadem die super sequētibz iā fiatuz per iustam: vt sup fructibz expēsis r silibz ac cessorijs ad caulaz expōtātibz. vt. ff. de re iudi. l. paulus rñ. hz iudex iniāz ferre in scriptis sedēdo p tribunali in loco consueto. C. de senten. ex peri. rec. l. i. q. r. ff. de iustit. et iur. l. penul. §. fi.

¶ Item forte in loco alio. arg. dictarū legum et in corpore. in auten. de iudi. §. sedebūt colla. vi. et fa. ff. de in iug. r restit. l. diuus. ¶ Nec debet iudex esse procliuus ad sententiā proferendum: sed debet temperare: ne lis in cognito negotio dirimatur. C. de appell. l. nec causas: r ponderatas ferre sententias d. l. q. de senten. ex peri. rec. delibe rando de iure super processu quoniam quid deliberat non debet precipitari. ff. de inter. ac. r quia primo respon. r am pla re tractatu habito felicitat extus inuenitur. C. de iure delib. r an. l. si. §. fi. et habet in principio sententia libel lum apponere: et processus sententiarum repetere: vt no. de senten. ex peri. cu. rec. l. i. in glo. propter duo. fa. extra de proba. c. quoniam contra falsam.

15 ¶ Item habet iudex si dubitet de iure peritiores consulere: ne inmitatur prudentie sue. extra de constitu. c. ne in nitare. ff. de iudi. l. eum quem temere. §. i. et. ff. de iur. et fac. igno. l. vlti. §. fi. r de mino. l. verum. §. ex pacto. ibi. diuus seuerus. et. C. de legi. et constitu. l. hu manum. in fin. et. C. de repu. l. dubium non est. r respon. fonde salomon. omnia cum consilio facer non penitebis: et ne sis sapiens apud te metipsum. et debet diligenter factum recitare: qui consu lit peritiores: quoniam ex facto ius ori tur. l. si ex plagis. §. c. i. l. i. ff. ad. l. aq. quādoqz omnis summa. q. in facto cō sistit. ff. de actioni. et obligatiōi. l. obli gamur. vltimo responso. ¶ Preterea iudex ex officio suo habet sententiam

latam executioni mandare vt proba tur. l. a diuo pio. ff. de re iudica. per to tam. l. et de rei vendi. l. qui restituere. circa prin. et hoc debet facere summa rie: cum executio in facto consistat. vt probatur in dicta. l. a diuo pio. et. §. si super rebus nā nō debet iudex exequē do sniam pātes iudicis assumere: sed executiō. C. de execu. rei iudi. l. i. vt p. pōnō potest etiā sniam executioni mā dare p actionē in factū: vt. ff. de re iudi. l. si. de compēsa. l. ex causa. de re. cre. l. actio. sed hoc scōo casu magis pcedit iudex ex forma iudicij: per formā ex cutiōis cū per actionē iudicari spēs fu ture liti intretur. l. edita. C. de ed. §. c. quō r qñ iudex aut r qui semel nā aliū est executio: aliud cause cognitio: vt ff. si contra ius vel vlti. pub. l. r si nō co gnitio. r hoc est qd dicit. l. q. officij iudicis est latissimum. Et de re iudicata pōt in possessionē mittere. vt. ff. de iuri f ditio. omniū iudi. l. i. r. l. iudex cauere. vtz executionē habet facere iudex sen tentia lata: r cognita causa: r iuris ordi ne seruato. vt pbatur. C. de execu. rei iudica. l. eius p. ¶ Item officio iudicis he res scriptus infra certū ipsa designatū cogatur adire hereditatē. ff. de here. in sit. l. si quis instituat. iij. rñ. so. facit. C. de iure delibe. l. sanctimus. post aut istitu tū admittit substitutus. ff. de acquirē. heredi. l. §. diu vltimo legitimus: pro ximio: seruato ordine vt. ff. de bo. pos. §. tabu. l. si post mortē. §. vlti. pōt r bānū imponere. vt not. ff. de ventrē in spi. l. i. §. quid ergo. r in corpore aut. in aut. de lenont. §. si qd aut. r in aut. vt de fun cti seu funera nō inuiriētur a credi. cir ca finē. colla. v. cōtumacē p cōsēso ha bere vt no. ff. de cōf. l. certū. fa. glo. ff. de noui ope. nūtiatiōe. l. si pi. r. in glo. captis pignozibz. r. ff. de iterro. actio. l. de eta. §. si cū esset. r. §. nihil. r. §. q. ta cuit. fa. ff. de re iudi. l. a diuo pio. et. §. si post. ibi. aut statim p iudicatore. et de peti. heredita. l. qui interrogat in gl. si dicat cōtrariū in not. in aut. q. semel. c. quō r qñ. in glo. sup. §. bo. talis citatio.

18 ¶ Preterea offō iudicis petū fieri ta les editiones: quibz quis r furus est. C.

de edē. l. is apud quem. r no. ff. eo. l. i. §. 29 spon. ¶ Item officio rei iudicis determi natur an estimatio rei legatē sit solue da. ff. de lega. l. domus. §. qui consue tur. r. Item officio iudicis expēse facte in legato per heredē deducit r estimat. tur. ff. de leg. l. i. domos hereditarias. quod singulare est. r. Item estimatur q sunt modice impēse. ff. de impen. in re. dora. fac. l. omnium. Item legatum col latum in alienum arbitrium officio iudicis terminatur: r pro viribus patri monti. vt. ff. de leg. l. i. §. i. qdā i te. l. si. r. de fideicō. liber. l. thais. §. sorore. et facti. ff. pro socio. l. sorore. ¶ Item in du bio iudex eligis. ff. de excu. tu. l. si duos. ij. respon. quādoqz debitor. ff. de leg. ij. l. si quis seruum. §. si inter. qñqz credi tor. de iure. dot. l. plerūqz. et hoc qñ ali ter non valent. Nā qñqz vtrūqz tener. ff. de solu. illud qñqz neutri. ff. de testa. tute. l. duo sunt titi. ¶ Item officio iudicis tutor tanqz suspectus remouet: si viderit ipsum coraz se male versari. vt no. ff. de iur. tu. l. tutor qz. §. pretea. r hoc etiā si nō pbeatur ab aliqua parti tū: vt pbatur. C. qui r aduer. quos. l. i.

34 ¶ Item iudex interpretat voluntatem defuncti cum est dubia. ff. de fundo in struc. l. idem respondit. r. C. de fideicō. l. voluntas. nam quozies dictio est om nino ambigua in actionibus: vel exce ptionibus: cōtra actibus: aut vltimis vo luntatibus: id accipi debet: vt actus po tius valeat: qz pereat. ff. de re. du. l. quo ties. r ibi no. r. Item officio iudicis in terponitur cautio. ff. qui satis. cog. l. si fideiussor. §. si r hoc cum est persona su specta. r. Item officium iudicis interponitur super dote reddēda vxori per maritum. vt not. ff. so. ma. l. iij. in glo. §. ¶ Item cū possessio a pluribus contro uersā patit noie eiusdē reit. ff. de rei ven. l. is a quo. et de excep. do. vlti. l. §. et asse. Item cum quis primo nō defen debatur: et postea velit edificare. vt. ff. de rei vendi. l. i. si prius. et. ff. de ope. no. num. l. si prius. als et denegatur iu risditio: vt ibi notatur. ¶ Item cum di latio temporalis datur alicui vt aliqd faciat. ff. de iudi. l. in omnibus. ¶ Item cum dubitatur: an exiet res legata: an

editioes. in glo. hic debet. ¶ Item co stituit salarium administratoribz nō aut ad eoz postulationē. vt no. ff. de admi. tuto. l. sine herede. §. ij. in glo. hec exce ptio. facit. l. i. eos. ff. de tute. ¶ Item pe tūtur alimēta. vt. ff. de lib. agno. §. si qd 31

21 a liberis. r ibi nota. ¶ Item petitur vt fiat cessio suo tpe omnia. vt. ff. de leg. i. si res obligata. fac. ff. de edil. edic. l. q. vt

22 ff. de fideiussor. l. fideiussor. ¶ Item fide iussori daf actio negotiorū gest. ex sua psona. vt no. C. si cer. pe. l. si in re. in gl.

23 qd facere. in si. ¶ Item officio iudicis vt exceptionē dē qd esse cōtētus: cū plures ei competant nomine eiusdem rei. ff. nau. caupo. sta. l. idēz als r ita. §. noui sime. fac. ff. de excep. l. fundi. in fine. et de excep. de rei iudi. l. singitis. r de leg. ij. l. cum filius. §. variis. et. C. de eden. l. edita. et not. ff. de tribu. l. quod in here des. §. eligere fallit in exceptione. ff. de excep. l. nemo. ¶ Preterea officio iudicis denegatur actio: vt in simplicibz stipulationibus. als vtribus. not. ff. de verb. oblig. l. veluti quādoqz da tur: vt patri de dote actio sine cōsensu filie. ff. solu. mati. l. si cum dote. §. eo autem tempore. ¶ Item officio iudicis reuocantur r terminantur quecūqz accidunt post litem contest. vel etiam appellatione pendente. ff. de edil. edic. l. ediles. §. item sciendum. et not. ff. de adm. tu. l. chirographis. ff. de procu. l. si reus. a si de aqua plu. arcē. l. in sum ma. §. i. in gl. dāni. facit iusti. de offi. lu

35 26 di. §. pretea. ¶ Item Infus officio iudicis agit p re cōi incorporali: als p corpo rali. cōi diuid. ff. de oper. no. nū. l. in p uinciali. §. i. in glo. cū negat. facit de le ga. l. no. amplius in si. r iustit. de offi. iudi. in §. si cōe. veritū in iudicio cōi diuidūdo: vt. ff. cōi diui. l. iudi. §. cū vsu

27 fructus. r. d. §. si qd cōe. ¶ Preterea of ficio iudicis cogit heres s̄implere vo luntatē defuncti. ff. de manu. test. l. ma ter decedēs. r ibi no. ff. fami. herci. l. et

28 cōsequenter. ¶ Item officio iudicis ex plozatur vt sit in bonis defuncti he reditarijs vt appareat an sit locus les gi falsidie. ff. ad. l. fal. l. pe. vlt. §. r. vt. re

tion. ff. de leg. i. l. seruo. §. si. ¶ Item de
ber aduertere ad ea: q̄ dolo malo etiaz
maioribus in contractibus bo. si. facta
sunt. C. de actio. emp. l. ij. facit de neg.
gest. l. i. quia tantundem. ¶ Item offi-
cium iudicis facit: siue pronuntiat: q̄
vtrumq; parti expedit: altera etiā par-
te nolēte. ff. de leg. i. l. penul. Nam ma-
iūtib; hominum est obuiandum. ff. de
rei. vend. l. in fundo. ¶ Item iudex eri-
stimat nūq̄ q̄ sit in dolo: vel lata cul-
pa. vt sic differat: vt denegat iuramentū
in litē. ff. de in litē iurādo. l. in actōib;
4. oitij. rñ. ¶ Preterea iudex penam a lege
statutā auget: et minuit. ff. de his q̄ no.
ifa. l. qd ergo. §. pena grauior. et ibi no.
Item iudicis est videre quando mora
commissa sit et quando purgarivaleat
et quando non. vt. ff. de ver. obli. l. si ita
quis. §. sola. in fine. et l. interdum. §. si.
4. rei. l. si seruum. §. sequitur. ¶ Item iudex
interpretatur quid sit modicum tēpus
vel multū. vt. ff. de arbi. l. litē post quin-
quennium. et. ff. si quis cau. l. et si post
tres. et. ff. de superficie lega. l. prima. §.
4. ait. in glo. sed vtilis. et ibi notat. ¶ Item
iudex et causa tempus prouocat: et ar-
tat. l. ij. ff. de re iudi. xibi notatur. ¶ Item
iudex ex officio suo statuit tempus a iu-
re non statutum. ff. de iure delibe. l. i. in
fine. fa. ff. de lega. ij. l. i. glo. vt differant.
in au. de fideiuf. §. j. in glo. ser mensū.
colum. j. et institu. de inuti. stipu. §. fi. et
fere semper tempus. x. diēri iudex sta-
tuit. vt no. ista. de inuti. stipu. §. pure. fa.
cit. ff. de consti. pecu. l. promissio: stichi.
4. 3. ¶ Item ex offō iudex diē statutā a par-
tib; moderat: et artat in exhibitōe fa-
ciēda: et etiā diē statutū nō statutā: vt. ff.
q̄ satisda. cogā. l. de die. j. rñ. ff. de dāno
inse. l. ij. §. i. idē iuris erit i termino: q̄
inter pres ordinat: ahs stabilit. ff. de re
iudi. l. qd iussit. §. arbiriter. l. arbiriter. §. fi.
de ar. l. stop. ff. de op. no. nū. c. cū cessan
4. 4. te extra d ap. ¶ Item iudex arbitrio suo
dilationē facit format: si sit dubiū in-
ter partes: inspecta rez: et psonaz: diner-
sitate et q̄litate. ff. de iurisd. om. iudicū
l. in iurādū: et ad pecunias. ff. si de q̄lita
te. §. nō sp qd valet et etiā in articlis
4. 5. sup dubijs q̄nū formādis. ¶ Item iu-

dicis offō petit fm decretū iterponi in
actiōib; psonalib; vt no. ff. de dāno in
4. 5. fe. l. si finita. §. si ples. C. ¶ Item iudex ex
offō suo interrogatiōes facit vbiq; in
iudicio ipm eqras monet. l. vbiq; ff.
4. 7. de interro. ac. ¶ Preterea iudex habz
examinare vtrū libell; oblat; sit recipien-
dus: vel nō. vt no. ff. de offi. accessio. l. j. et
C. nemo pua. l. ij. Nā si iudex viderit al-
q̄d rescriptū: vt iſtūm v; acta: vt qd aliō
suspectū: ereptū: et manib; pducēt; po-
terit retinere: donec vritas eruat. ar. C.
d sacri. paga. et eoz tēpl. l. sicut. ¶ Item offō
iudicis admittit diligēt; et primū sua
to ordie iur; ff. de vrb. pos. §. ia. l. si post
4. 8. mortē. §. fi. ¶ Item offō iudicis herēca
rogat; cogit restituere: vt. ff. si q̄s omif.
cau. test. l. si q̄s omiffa. retēda in trebel-
lianica: q̄ demū locū hz q̄s cogit: vt
heres: nō ahs. ff. ad treb. l. mulier. §. fi.
4. 9. ¶ Item offō iudicis trebellianica resan-
dit: et si tērtū sit an loc; sit iacide: cau-
tio p̄stat de ea reddēda. ff. de here. iſt.
l. ex factō. qd no. singit. ¶ Item offō iudicis
eligif bon; vir an su; liber eō iustus rō-
nes reddiderit: qd bz deopot: et hoc cū
heres abest iusta cā p̄oz pnūtat q̄ ser-
uus dz. ff. de fideic. l. i. si p̄. §. si ſicho.
5. 0. ¶ Item offō iudicē tps modicū idulgef
mteri ad cauēdū de re mariti: quā ipz
cōmodauit inueniēda: si poterit: et resti-
tuēda: vt actiōe cedēda. ff. solu. m. fi. l. si
5. 1. p̄hate. §. si vxor. ¶ Item offō iudicis co-
gnū rēstes venire ad testificādū reme-
dio p̄toris. ff. quēdamodū te. ap. l. cuz
ab iūto. et hoc si nō sint ibi officiales p̄-
tes: vt tabellio: ahs iurif ad eos vt eo.
5. 2. si q̄s et signatiōib;. qd no. ¶ Item In sup
offm iudicis vti an vet; exceptio det
destruēti sua p̄pa autoitate op; qd vi
aut clā factū est qd qdē licitū est si lēō
nētū fiat: vt copia iudicē hñ nō p̄otvtrū
ei; autoitate destruat: vt si enorme dā-
nū qd patiat. ff. qd vi aut clā. l. si qd fece-
rit. §. bellissime. Nā nō lz qd p̄pa auto-
ritate facere. ff. qd vi aut clā. l. i. §. ff. qd
me. cau. l. errat. C. vñ vi. l. si qd in tāh. et
de iud. null;. ¶ Item officio iudicis que-
dā p̄ferūt equitate inspecta: iuris rigo-
re omisso: q̄ quidē equitas: eoz et aliq̄
necessitate: et hoc p̄bat. C. de ope. li. l. i.

aiti respon. apz hoc fa. extra de; obser-
uatione ieiuniorum. c. ij. §. vlti. et. c. fina.
5. 3. ¶ Item officio iudicis quedam sunt
causa veritatis inquirende: que de iure
communi sunt prohibita. Nam prohi-
bentur agnati et cognati vsq; ad. iij. et. vi.
gradū testificari in criminalib;. l. nul-
lum. C. de testamen. et. ff. de testibus. l.
iusta. et ibi nota. ¶ Item in domesti-
cis personis et familiaribus in quibus
iudex ex officio suo poterit veritatē re-
quirere: cū veritatē habeat req̄rere ois-
bus modis qd; p̄t. arg. si q̄s cau. l. eū.
j. rñ. C. de liber. cau. l. nec omiffa. et de
edē. l. is apd quē de p̄ci. ipe. offe. l. j. et de
questio. l. interrogari. lz tales persone
de iure se valeāt excusare. et ppter con-
sanguinitatē seu parētēla: et ppter suspi-
tionē euitādā. vt. C. de excu. tuto. l. hu-
manitatis. et fa. qd no. ff. de postu. l. v. §.
ait p̄tor. et p̄dicte persone nō p̄nt esse
iudices inter se. vt. ff. de inturus. l. lex
comelia. et ibi no. Sicut nec socius: tra-
sociū admittitur ad testificandū accu-
sandū: vel iudicandū in eodē crimine:
cū hec oia sint publica officia. vt p̄dicta
patent. C. de libera. causa. l. si filium. et
ibi dicit.

Ignū quidē reputatur inter
alia mihi videbatur: vt du-
bia subtilia legū diuina mihi
gratia inspirate ad quoddā
breue dūca opusculū: peroptatū et vtili-
tate hoim. vt hoc florētissimū opus ape-
riat mentes legentū. Inuocato christi
noie p̄ legū dogmata gloriofa. ff. de iu-
sti. et iure. l. j. et in rubro et nigro. C. de no.
co. cōpo. post tāt culminis inuocatio-
ne quedā inuētiōes dubieq; questio-
nes mihi exortē sunt: q̄ nō inueniuntur
ad plenū p̄ glo. ordinate: putile putauit
ego Bal. de peru. iuris vtriusq; doctor
et minister: ipfas adiūctiōes questio-
num ad vnum opus colligere: et sub cō-
pendio adnatare nō simpliciter: sed fm
q̄ de ministrabit aliqua noua. ppone-
re. ¶ O est q̄ nouum opus aggredior.
Nō q̄ aliquis nō sit aggressus: sz q̄ lz
fuerit aggressus: nō tamē sic lucide: nec
sub cōpēdio: sicut ego. sunt em̄ nōnullē
quidē questiones in scriptis p̄ plerofq;

docto. iuris canonici et ciuilib; sub diuer-
sis libris ordinate et cōpilare: sed nō ita
decise nec cōpētētib; titulis taliq; stilo
cōposite: sicut in hoc breui opere ordi-
nantur maxime post op̄niones docto-
rū antiquozū: qui p̄ nōnullos famosissī
mosq; doctores nouo germine corrigi-
tur. Idcirco ipsas q̄nū decisiōes et in-
tellectu textū. et gl. et ex dictis famosissī
morū doc. ipfas. q. oēs sub nume. rixij. et
tulozū seu rubricarū p̄ ordinē recedēdo
secrectissima nouissimā p̄ba pandā. ap̄i-
mo circa iurisdictionē: p̄missio tractulo
de officio iudicis. ¶ Secūdo circa citatio-
nes et dilaciones. ¶ Tertio circa cura-
tiōes et defensionē. ¶ Quarto circa viā
ordinariā ciuiliū et criminaliū. ¶ Quinto
circa viā ordinariā denūciatiōis: in-
quisitionis: et exceptiōis. ¶ Sexto circa
p̄batiōes factas in causis. ¶ Septimo
circa emergentiā in causis ante sniaz.
¶ Octauo circa sniaz ei; executiōes.
¶ Nono circa appellatiōes. ¶ Decimo
circa vlnmas voluntates. ¶ Unde-
cimo circa ordinaria causarū. ¶ Duo-
decimo circa statuta terminozū. ¶ De-
cimortio circa cautelas et remedia.

De iurisdictione. Rubrica.

¶ Utrum valeat sententia eius qui
vltra quāritatem iurisdictionis iurā
cauit. q. prima.

DRimo igitur circa iuris-
dictionem sciendum q̄
iudex ordinarius vel de-
legatus sciat q̄ statim q̄
fines sue potestatis. ex-
cedit: nihil agit quia sen-
tentia per eum lata non valet ipso iure
vt extra de sen. et re iudic. c. i. ¶ Cum
ergo iudicat de eo: quod ad iurisdictionem
suam non pertinet et vltra quantita-
tem ad eius iurisdictionem spectan-
tem nihil valet qd agit. C. si a nō cōpe.
tud. l. lz per totū. ff. de iurisd. em. iud. l.
fi. 3dē est. C. q̄p sua iurisd. l. vnica. et. C.

que in fine ap. rescin. l. circa. 2 extra de p. sue. c. qñ. de rescip. c. statutū l. vi. nō est intelligit iudicari quando iudicaf ab eo. qui ius iudicandi non hz. ff. ad tertul. als ad treba. l. ij. in fine. vel qui dānādi nō hnt ius 5 ff. de penā. l. ij. in fi.

¶ **C**irca iudicā iter homines nō sue iurisdictioni subiectos vel ipsius delegatione nō p̄ctos. vt. d. l. ij. 2. l. ij. ff. de offi. p̄. l. 2. extra de iudi. ad si clerici. 2. de offi. dele. c. l. als. c. pe. tr. q. ij. c. i. Non enim debet imittere falcē in messes alienā. viij. q. ij. c. scriptū est. 2. extra de elec. c. venerabile in prin. 7. talis inia ab extraneo seu nō suo iudice lata peregrina d. ij. q. vi. c. peregrina. ¶ **C**irca iudicā vltra tēp̄ sue iurisdictionis. ff. de penā l. si. cū suis concor. quia 4 trāfacto tēpore iurisdictionis expirat. extra de off. dele. c. de causis. ¶ **C**irca iudicā dū est extra p̄uincā et cōfines sibi decretos quibus p̄uincā est. ff. de offi. p̄. cōsu. l. ij. et de iur. om. iudi. l. fi. 2. de offi. p̄fec. vt. l. i. §. 3. 2. si q̄s. 2. l. fi. ¶ **C**irca iudicā est in loco sui territorij sed pronunciat de reb⁹ extra iurisdictionē: vel suū territorij existētibus: quia 2. si dici possit q̄ de eis iudicare valeat: tñ missionē mandare non potest. ff. de bonis. aut. iud. po. l. si vnus. §. pe. 2. de re iudi. a diuo pio. in prin. dic vt plene not. C. vbi in rē ac. l. fin. ¶ **C**irca

spōnsio ad omnia p̄missa est: q̄ factū a iudice quod ad ei⁹ nō spectat offi. cium: non est ratū habendū. ff. de reg. iur. factum. 2. extra eo. tit. c. ea que. in. vi. ¶ **C**irca sententiā siue p̄ceptum: siue cōfessio: 2. oia p̄cessus factus corā eo iudice: nullius est mōmēti. d. c. at si clerici de iudi. et. ff. de penā. l. ij. in fine.

¶ **C**irca predicta autē fallūt in certis casibus. primus est in recōuētiōe cause ei⁹ nullis. C. de sen. 2. interlo. l. cum papinia nus. 2. aut. 2. p̄sequēter. ibi posita. 2. l. ius casus est qū partes cōsenserunt in eum sciēter: qui als iurisdictionē habet: licet nō inter p̄sentētes: vel nō de illa re vel qualitate. vt. C. de iur. om. iudi. l. ij. ff. de iudi. l. ij. et. ij. et plentus in. d. c. peregrina. d. mōdo attendas hoc esse verum. si talis cōsensus durauerit: quousq̄ lis fuerit contestata inter eos. si enim peniteat conuenientē: seu conuentū ante lit. cōfēt. nō cōpellitur huiusmodi cōuentiōi stare. vt est casus. ff. de iurisd. om. iudi. l. si cōuenerit. licet penitēs possit conueniri ad interēse vel ad penā: si adiecta fuerit. argumētū. C. de p̄ctis. l. si pacto et insti. de inutili stipulatio. §. alteri. adde casus q̄ nō. j. q. x. in fi.

¶ **C**irca ex predictis queritur quid si iudex fert sententiā vltra quantitatem sue iurisdictionis: 2. v̄puta habet ius cognoscendi de causis cōsistētibus in quātitate. c. lof. ipse fert sententiam de maior quātitate. Quero nunquid sententiā valet i aliquo: 2. dico q̄ talis sententiā valebit in cētum: in quibus tus dicere potuit. 2. certe de vltiore quantitate non est dubium vt. §. probatū est. ad idē. ff. mādati. l. rogatus. ¶ **C**irca an in eadem quātitate in qua iudicare potest: valeat glo. variarunt. Nā aliter dicit. ff. de iurisdictione omnium iudicū. l. si. §. j. et aliter. ff. de fideiuss. l. si reo. ij. respon. et. l. grece. §. illud et aliter. C. de re iudi. l. ij. Unde qdā ita distinguunt: aut iudex pronuntiat vltra quam facere possit: et debeat pronuntiare: et tūc ipso iure non valet. vt. §. dictum. idem si vltra quando p̄opter tantum: vt. C. in quib⁹ causis in itegrū restitutorio est necessaria. l. certa. aut vltra quā dōs

beat: scilicet vltra id qd potest: 2. tūc valet. C. de modo mulctan. l. fina.

¶ **C**irca sed videtur verū q̄ indistincte illud inuente tū vitiet. vt. d. l. certa. 2. argumētū. ff. mā. l. sed 2. proculus. 2. qd no. C. de sacrosanc. eccle. l. illud. 2. clare dicit extra de p̄bē. c. dilect⁹. quia hz snia nō possit pro parte valere: 2. pro pie non. ff. cōdi. diui. l. in hoc iudicio et extra de conuersi. cōiuga. c. placet. verū est: qñ vna species alteri coheret: nō als. vt no. in. d. l. in hoc iudicio. sed i quātitatib⁹ separabilibus vtili ab inutili valet. q̄ quantitas est ipso iure diuisa. vt not. ff. de re iudi. l. hoc amplius. et extra eo. c. vlti. lib. vi. ergo vitiatā quātitate inutili remanet vtilis: 2. in ea valet. ff. de vsu. l. placuit et de ver. ob. l. i. vbi inutilis adiectio ideo vitiat: quia habet pro non adiecta. ff. de ver. ob. l. si quis ita stipulat⁹ a te. 2. vide no. p. hug. 2. p. jo. an. in. c. ea que. extra de reg. iur. lib. vi.

¶ **C**irca an iurisdictione possit vdicari. q. ij.

Secūda q̄ stio est. tñ qd in iurisdictione ipsa possit vdicari.

¶ **C**irca dixerūt quidā q̄ nō nā vt dicit iurisdictione est quoddā genus hz aliqd in genere nō pōt vdicari. vt. ff. de rei ven. l. si in rem. in prin. ergo 2. ¶ **C**irca alia rōne quia vt

dicit iurisdictione est qd dam genus incorporeale in iure cōsistens: hz i iure diuini cōsistētia corporalia sunt. vt. ff. de re diu. l. i. §. ergo vdicari nō pōt. vt. ff. de alie. mutā. iudi. l. i. 2. de re ven. l. vdicatio. ¶ **C**irca incorporealia nō possident. ff. de acq. re. do. l. fern⁹. §. i. ergo vdicari nō pōt. sicut 2. dispensatio q̄ cōstitit i iure vt. j. ¶ **C**irca ecōtra q̄ sic. q̄ etiā iura incorporealia vendunt. si cut sunt seruitutes: vel vsufructus. vt insti. de actio. §. a. ij. hz potest r̄ndēri q̄ illud id: q̄ sit actiōes in rē scripte: vt j. dicef. ¶ **C**irca adhuc q̄ sic. q̄ hliū meū libertus vel etiā colonus in quib⁹ habeo ius p̄ctis possum vdicare: vt not. ff. de rei vē. l. i. hz ibi sic vdicatio adiecta cā de iure romano: vel quiritū: vel canonico. p̄tea ibi vendicat p̄sona p̄pter ius qd in ea p̄ceditur. ¶ **C**irca sed in p̄positis. q. nā qd possit ista iurisdictione vdicari. ¶ **C**irca hōe q̄ si recte intelligas p̄ predicta iura questio ista est sublata. Nā semp̄ oportet esse p̄sonā vel rē: in qua vel p̄ qua iurisdictione vdicat. Qd pōt esse multis modis. c. de causis. extra de p̄sump. 2. c. cū olim. eo. ti. 2. ff. de mun. 2. hono. p. totū. xvij. q. viij. oēs basilice. ff. de iur. om. in. l. i. q. vel dic q̄ ibi petitur iurisdictione temporalis vel secularis: dignitas marchie: vel p̄marchie: vel baro

2. āfrā. §. in pri. sue p̄cricē. nu. xv. xvi. in glof. ibi: si quis. Cellus.

Adde h hoc p̄stū ter. in l. i. 2. fi. C. de emāci. li. et l. rub. C. que sit lō. ar. chi. ar. q. ij. c. cōquest⁹. 2. Sychu. l. c. cū cōtingat de offi. ord. 2. ad hoc facit qd not.

nie: aut etiam dignitas spualis: vt diaconatus: prepositura: vel alta diuitias implorant: tunc cognitione & prerogatiua: vel officiu iudicis. Iustus est em q hñs ius in aliqua dignitate pos sit eā petere: s; qre non cōpetit eis aliqua actio seu officium vniuersale erat. & hoc tenet spe. in tir. de religio. do. vers. poiro. Rei aut vendica tio in pdictis non cōpe tit. q; pro reb? corporali bus tm dat. vt. s. dictuz est. posset etiā dici q; cō fessioia agi possit: vt ple ne nor. in. cum venera bilis. extra de excep. et de iudi. c. examinata.

Utrum laicus qui est factus clericus post delictū possit puniri p iudicē laicū. & an yr laic⁹.

Erto querit quidā laic⁹ cō misit delictū et postea fact⁹ est clericus illius loet: ad quē pertinet punitio et cognitio delicti: an ad iudicē tēporalē de cui⁹ foro erat tēpore ppetra ti delicti: an ad iudicēz ecclēsiasticū in cuius iurisdictione inuenitur per assumptionē ordinis clericalis. & primo videt q; sit cognitio iudicis secularis. quia debemus expectare tps delicti. ff. de penis. l. i. & l. i. iij. ff. de contrahen. empti. l. ruptilia polla. ff. p fo cio. l. iij. ff. de mino. l. iij. extra de elec. c. dudū: et

videt casus. ff. de adul te. l. ij. §. si eo tēpore. vna de per cōmissionē deli cti videtur punitēdus a iudice seculari. argu. ff. de iudicij si q; postea. et iur. om. iud. l. penul. & extra de foro cōpeten. c. proposuisti. Ad idem facit. quia qui obnox⁹ est ciuilib⁹ muneribus: lz officia miles: nihilo minus cogitur ad illa munera subeūda. ff. de mune. & hono. l. cura. §. si. & c. de sacrosan. eccl. l. qui sub ptertu. ff. de iu re immunita. l. semp. §. diuus. q; nota caput se quitur. & delicta homi nū cū capite ambulant. ff. de nota. l. ij. ff. de capti. diminu. l. tutelae. §. in iuriarū. ¶ Itē q; seru⁹ delinquēs si postea effi ciatur monachus vt pe nā euitet retrahi debet de monasterio: & pusti no statui tradi. vt. d. §. si quis. & ff. de fur. l. si ser uus nauem. Sic em ex mitur de militia & a mi litari resoluitur sacra mento miles: qui ppter delicti metum qd prius cōmisit nomē militie ce pit. ff. de re. milit. l. vlti ma. ad idē. c. de decu rio. lib. x. l. oēs. c. de epi sco. & cle. l. officiales. in prin. c. de fal. l. si quis decurio. in au. de man da. princ. §. si vero inter c. vbi de curia. vel coor. l. i. extra de appella. c. di lectus. de ser. non or. c. ij. ff. de exco. tut. l. tutor petitus. ad municipa les. l. incola. Contra vi detur qd punitio illius delinquentis pertineat

L. officiales. in prin. & ibi bal. dicit q; clericus tus assumptus i fraudem obligatio nis tā cō tracte non prodest: sed perinde est ac si nō esset clericus. et hoc dicit maxi me esse verū in cleri catu assumpto cladesi ne. Et p de cisionē hui⁹ questiois vt de omnino per eūdem in. d. l. officiales. ferrandat.

Diri. s. i ad di. ad L. an frā. c. qm cō tra. in prin. nu. xv. vers. glof. in ver. citationis. i addi. que i ci. citatio. j

ad iudicem ecclesiasticum. de cuius foro effectus est per ordines assumptos receptos. Nam per ordinis assumptionem exemptus est a iurisdictione laicorum. vt. c. de epi. & cle. l. si quis in cōscri bendo. & punietur pena sacrilegij laic⁹ qui cognoscit et iurisdictionē exerceat in clericos. extra de fo. compe. c. ij. & de iur. calum. calumnia alle. de offi. dele. c. cum olim. vnde si iudex laicus se intro mittit nō valet quod agitur tāq; ab in cōpetenti iudice factū. c. at si clerici. ex tra de iudi. vt dictū est in. l. q. ¶ Itē q; venit ad eū casum: a quo incipere non potuit. iō vitiatur. ff. de serui. l. p parte & de re. mili. l. q; cū vno. §. reus. ¶ Itē q; sicut superueniens dignitas spualis ex mit quē ab alteri⁹ pte: vt in au. hec pstitutio q; de digni. loqitur: in prin. que ponit. c. de epi. & cle. sup. l. sacrosancte. multoior⁹ est dicēdū: q; supueniens di gnitas spualis debeat eximere quem a iurisdictione laicor. ar. c. de here. au. gazarum. ¶ Itē q; p assumptionē ordi nis recedit a iurisdictione seculari: pro pterea puniri nō pōt. ff. de vaca. mune. l. pro. in prin. & l. his honoib⁹. §. a cun ctis. et. l. si q; de exco. tu. l. q; spado. §. si aut. & l. iuriscōsultos. & ff. de arbi. l. non distinguem⁹. §. sacerdotio. ¶ Solutio distinguēdū est. nā si pstat q; laic⁹ post cōmissum delictū effi ciat clerico i frau dē: cā eūtrādū penā delicti: punitēdus est p iudicē secularē p iura pmo alle gata. & p argumēta. l. facta. & maxime p regulā hos accusare: in si. & ff. de ac cu. & ff. de adul. l. si marit⁹. §. legis. fraus em psumit fm dy. si iā erat accusatus vel in crimine deprehēsus. l. post cōtra ctū. ff. de dona. si hō non constat nec est fraus psumpta: tūc punitēdus est p iudicē ecclēsiasticū p iura scdo alleg. vt. ff. de bo. eo. l. vlt. q; tūc cōdēnat agitur & dephendit in habitu clericali. talis em psumit qualis habitu cōprobaf. extra de sen. exco. c. si iudex. lib. vi. et ibi not.

¶ Si rursus querit quidā post delictū cōmissum & bānū sibi datū super di cto delicto sit nou⁹ incola alteri⁹ loci q; vbi deliquit procedit iudex: ex contumacia cum ponit in banno. iudex vero

loci vbi inuenitur nunc delinques pcedit cōtra eūdem ex eodē delicto: querit an de ture possit & pmo videt q; non. q; quotiēs de delicto est se mel cognitū siue de de licto absolueno. l. i. §. ff. nau. cau. sta. et. ff. de ac cusa. l. si cui. §. eiusdē. et c. eo. nu. l. si q; homici da: siue etiā in cōdēnā do. vt. ff. de accu. siue ac. Nā obstat exceptio rei iudicē. ff. de excep. rei iudi. p totū. & q; de deli cto vni⁹ hois nō est sepe querēdū. l. senat⁹. ff. de accu. Cū igit in casu p posito iudex loci delicti cōdēnauerit eū ex cōtū macia: sequit q; scōs u: der itez eū punire non dz. ¶ Contra q; sic nec obstat dicto bāno: q; p bānū nō dz a pena deli cti absolutus: et cōdē natus. nō em fuit nomē ei⁹ repertū vel receptū inter eos: qd sit p lit. cō testi. ff. de adul. l. si mari tus. §. pscriptio. c. eo. l. adulteriū. & iō diffinitio ua pferri non potuit ex dlictio. i. au. s. exhi. re. §. si hō. c. de accu. l. ab sentē. & si obijciat q; hoc liceat ex forma statuti: q; canes: q; pumat possit diffinitioe cōdēnari tñ. q; ex talitē dēnatē nla punitio est secuta. vñ cō dēnario ei opitulari nō potuit nec dz. ff. de exco. i. l. i. l. euider. Nec ex de licto nec ex f. a p iobita te dz exco. fationē vlti munitatē cōsequi. ff. de re. l. itaq; & de iur. & de iur. l. re. §. si. & de ne go. gest. l. siue hēditaria

¶ Qualis habitu cō probaf. vnde oino Ol dra. p. iij. in hō nō haberet in caracte rib⁹ lugdu neis ne trā scribere vi deat. ferradat.

hoc videtur verius: quod bannū iure rōne cōtūmācie. et est pro delecto aliter iussit punitus. Nā si punitur iussit sine pena euasisset. Concludendū quod rite et recte iudex loci presentis inco-latus punire eum potest. per aut. qua in pro-uincia. C. vbi de crimine agi. et per rationē: quod nota caput sequitur.

Utrum iudex loci in quo extraneus commisit tertium furtum possit euz de furtis alibi commissis punire.

Quero quod rōt scdm Guido = nē de su- za. docto rem ext- miū qd si multines vnū furtū commisit. Vnde. aliud rō begij. tertū par me. nec inuenitur quod fuerit de aliquo predictoz punitus. Nūquid si deprehendatur p potestāte parme poterit furtis suspendi. quod videtur sibi licere. cū sepius furatus est: et satisfactū sit statuto de tribus furtis: vt sunt cōmuniter statuta in lōbardia: et adducit. l. capitaliū. §. crassa tores. ff. de penis. et quod vnus actus inducit cōsuetudinem. C. de epif. audi. l. iij. et plures cōmittēdo videtur famosus. l. furta. et ibi tenet et notat. ff. de furtis. et idē videt puniendus pena illius. l. capitalium. §. crassatores. id est furca vt ibi dicitur. Nā plura plicta occurrēta aggra-

uant delictū delinquētis et grauius punitur ff. de re mili. l. non oēs. §. qui desertionis. C. de rapto. virgi. l. vnica. §. multomagis. Contra videtur quod non quia in territorio parme vnū solum furtū commisit: de quo tū potestas parme habet cognitionē: vt in aut. qua in prouincia. et. liij. ff. de officio presi. et fm omnes leges erit furtibus castigādus pro primo furto cōmisso in loco sue iurisdictionis. C. de ser. fugi. aut. §. no uo iure. vnde de alijs nihil ad eum. ff. si serui. v. di. l. loci corpus. nā constat quod de alio delicto nō potest esse iudex cōpetens. nec ipm punire p dictam l. iij. de offi. pfi. dictū est plene in prin. huius tituli. et quo ad alia delicta siue furta remittēdus ad locum criminis cōmissi puniēdus p suū iudicem. §. si quis vero cōprehensoz. in aut. vt nulli iudicem. colla. ix. et. ff. de accu. l. si cui. §. fina. et hoc videt verius fm Guido. de suza. sed Hugo rosi. et fortes re-ctores contrarium faciūt dicētes quod cōstat eū furē esse famosum et ita fore puniendū parme: et ita seruant: quod gaudent malos terrere: et intelligo vbi actus inducit cōsuetudinē nō alio extra de cā pos. et ppte. c. cuz ecclia sutrina. ¶ Quā liter aut quod punitur pro pluribus furtis de iure cōi. dicitur no. plene. ff. de fur. l. capitaliū. §. famosoz

Adde quod no. i. addit. ad Lanfrā. in §. pfectio nes. nu. xi. ver. qro ti- tus commi sit furtus. in apostil. in pbo potest procedi. Celsus.

in aut. sed nouo iure. C. de seruis tu. qd no. fm Bal. ¶ Virū duo iudices pariter in citatione eiusdem concurrentes possunt ambo vel quis eorum cognoscere.

Quanto tunc rōt. plures sunt iudices: qui pariter habēt iurisdictionē i causis: vt puta p̄tās et capitaneus: quoz vterqz habet cognitionem in certis maleficijs: vel pōne in scolariibus. qui tres habēt iudices: ep̄m. rectorē. et doctorē. vt aut. h. abita. C. ne fil. p. pa. ¶ Uel pōne in iurisdictione quaz habēt presides prouinciarum: vt puta in marchia et in p̄uincijs patri monij modo perpetrātū est delictū in illa prouincia vel territorio. qd est cōe vtriqz. rector et p̄tās illi: territorij vel ei vult pcedere. querit quod illorū p̄ferat. et certū est: quod p̄ferendus est qui in citatione p̄uenit. ff. de iudi. l. si quis postea et. l. vbi ceptū. extra. de fo. compe. c. proposuisti. Quid autē si ita cōcurrūt in citando: quod nō apparet quod primo citaue-rit. ¶ Et primo videtur: quod impediāt se cōcurrere: quod neuter pcedere debeat. ff. de lega. l. huius. §. si. et. c. qd admit. ad bo. pos. l. si. ff. de vsu. fruct. l. licet et si quis. §. interdū. et de testa. tu. l. duo sunt titij. et idē v̄ si duo testamenta inueniant eodē tpe cōfecta:

ita quod nō apparet quod ipsoz fuerit primo factum et qd sit posterius. Nam rōne incertitudinis vtrūqz vitiat. ff. de bo. pos. fm tab. l. i. §. i. et ibi no. ¶ Ecōtra quod vterqz habeat iurisdictionē. la. ff. de eccl. vel adm. tu. l. iuris peritos. §. cum otundus. nec vnus pōt alitū impedire: quia in hoc ambo sunt pares: et par in parē nō h̄z imperiū. l. ille quo. §. tempestiuū. ff. ad treb. Sed ex hoc sequitur vnū valde absurdum. nā non debet vnus pro vno et eodē facto ad duo tribu- nalia vocari. ff. de re iudi. l. cōtra pupillū. §. i. c. de iudi. l. nulli. ff. iudi. sol. l. iam tamen. et quod de delicto eiusdem hois nō d̄z septus queri. ff. nau. cau. l. iij. et de accu. l. fenatus. Dic quod iudicio vnus quisqz victoz officiorū cognoscere: decidere. et punire poterit: cōsequi medietatē illius pene et sic diuidit inter se. et habebunt dimidiāz vnus quisqz alio aut per superiore cōpellent. ff. de adm. tu. l. chirographis. ff. de peti. hered. l. here ditas. in fine. et extra de p̄bē. c. si. lrv. dif. forte. et idē facit d̄m. in simili q̄stione. Additio. ¶ Et tu aduerte ad predicta quia vcrba faciunt dubitationē: quia et bene inspicitur non est magna dubitatio: quia dicitur quod ambo iudices habebant parē iurisdictionem: et ideo ambo

Adde quod no. s. i. add. ad Lanfrā. §. recusa- tiones. in princ.

Quoniam est com-
muni sum de-
lectu in consi-
deratione
territorium
et ignorat in
curritorio
et missus
est rone du-
biy virtus
ciuitatis po-
testas: vt re-
tor: poterit
procedere:
et punire
no. ipe. ff. de
libe. ag. l. fu-
re. contra. si.
siqdem. An
hoc pcedat
in pluribus
beneficijs si
mul pcessis
dic. vt scri-
psi in. c. si a
sede. de pb.
lib. vi.

cognoscant. pronunciant
iudicant. et ideo partes
debet condemnare: et
si claret ex dubio deci-
sio dubitacionis Bald.
Anto. de cre.
¶ Cui magis competit
iurisdicō cognoscendi
de delicto in finib⁹ duo-
rum terminorum commisso.
¶ Et tō queri-
tur titius pa-
prie tracta-
tū habuit. et
mādauit in
ciuitate papie sempro-
nio: q̄ offēdat ciuē me-
diolanensē: p̄dicit sem-
pronius ex illo tractatu
offendit illū cui medio-
lanensez ipso sempro-
nio ibi capto cōfiterur:
q̄ de mādato titij in ci-
uitate mediolanensē pre-
dictū delictū cōmisit: et
q̄ huc trāsīuit de ciui-
tate cremonensē as p̄-
pie. et idē titius ibi mā-
dauit: cuius confessio-
nis occasiōe. do. Johā.
marcus de grassis pote-
stas ciuitatis mediola-
ni suū for māuit p̄cessus
ipsum titium cum solē-
nitare cōdemnando: fa-
cto per yulius banno cō-
tra eūdē titiū mādato-
rē: qui titius peruenit i
manus ipsius. do. pote-
sta. seu eius successoris.
Dubitatur an fieri de-
beat executio ipsi titij
condemnat ad morte
tanq̄ cōtra bānitum et
condemnatū: et videtur
p parte ipsi titij capri
et detentē mādatois. vt
scz q̄ nulla debeat fieri
executio q̄ nullus est p̄-
cessus: tanq̄ ab incōpe-
tenti iudice factus cui

iudicādi ius nō fuit vt scribit in rubroz
negro. c. si a non cōpe. iudi. 2. in. c. et si
clerici. de iudi. 2. §. plene in prin. hui⁹ ri-
tu. Contra q̄ teneat p̄cessus: et valeat
p̄o successore predicto volente exequi
ipsam condemnationem in fauorem
reipublice ciuitatis mediolani. et al-
leg. ex eo q̄ ipse titij mādauit sempro-
nio: q̄ in ciuitate mediolani offēde-
ret mediolanensē: ibi deliquisse videt̄
ipse malefactor. vbi fieri et p̄petrari mā-
dauit secuta offēsiō et iniuria homi-
cidij. vt multis iuribus et autoritatib⁹
cōprobatur. et arguēdo de contractib⁹
ad delicta quod argumentū est validū
in iure. ff. de iudi. l. oim. sed cōstat ipm
nūū ibi scz Mediolani cōtraxisse. ergo
in proposito ibi videtur deliquisse: vbi
mandauit. et sic mediolani videtur deli-
quisse: q̄ non solū vērba cōsideranda
sunt: sed etiā secutus effectus. vt. c. de
libe. pre. l. iij. ¶ Item quia non inspi-
cimus tempus conditionis appositae.
vt. ff. de condi. et demon. l. legata sub cō-
ditione. ergo hinc inspicimus tempus
perpetrati delicti: et locum vt perpe-
tratum fuit: et ratio est: quia preceden-
tia ex postfacto confirmantur. vt. ff. si
certuz pe. l. p̄inde. ideoq̄ in ciuitate
Mediolani videt̄ a sempronio cōmis-
sum. ¶ Item q̄ donatioe intervirū
et vxorē nō attendit̄ tps donacionis fa-
cte. sed id tps ad qd cōferri d̄z scz iudi-
cis vel monitionis vt extunc valeat. vt
ff. de do. inter vi. et vxor. l. si cū. §. si. cuz. l.
se. et ar. ff. de manu. test. l. stichus. item
q̄ puniū mādas: sicut mandatarius. c.
de accusa. l. non ideo minus. ergo mā-
das p̄ principali p̄cessore habet. ff. ad
sil. l. si quis percussor. Item punitio de-
bet fieri ad locū vbi est cōsummatū de-
lictum: et ad illud referēdū. d. l. p̄inde.
¶ Cōtra videtur q̄ iudiciū sit nulluz
tanq̄ factū ab incōpetenti iudice. et sic
eius p̄textu et occasiōe nō est cōtra-
titiū p̄ potestate mediolani tanq̄ cōtra
bannitū et homicidā procedendū. Pri-
mo q̄ ipse potestas Mediolani de iure
cōmuni in ciuem papiensem nullā ha-
bet potestate cū extra ciuitatē Medio-
lani hoc negotiū sumpsit originē et effe-

4

1

et: suū per acceptionē cōmissionē per
inde. secutam et factā in ciuitate papie
reintendendus est ipse titius: vt ibidem
puniatur: vt in aut. vt nulli iudi. §. si q̄s
vero comprehensorum. et no. ij. q. iij. in
prin. et hoc videtur verius ad id quod
dicitur q̄ contraxisse videtur per. l. cō-
traxisse. ff. de ac. et ob. Dico. q. l. ipsa nō
obitat: q̄ in casu thematis p̄supposi-
ti plura fuerunt delicta facta diuersis
et quilibet per se sed ibi promissor so-
luto sunt ad idem scilicet et obligā-
tionem dissoluendū. et ideo diuersa. vñ
non obstat. Quod autē dicit remittēdū
ad suum iudicē: intellige de verbanitate
sed non cogitur. ff. de accusa. si cui. §. si.
vbi not. ¶ Sed cōtra suus provincia-
lis iudex non tenetur reum fugientem
remittere ad locum delicti ibi punien-
dum. et sic loquitur. §. si quis vero cōpe-
hensorum. et ideo iudex loci siue ciuita-
tis delicti cognoscere p̄miter. ff. de accu-
sa. l. vlt. et aut. qua in provincia. c. vbi
de cri. agi oportet. Si tamen esset deli-
ctum non graue sed leue: etiam iudex
siue provincie non cogitur remittere:
sed punit ipse quem culpabilem inue-
nit. vt in aut. vt nulli iudi. in. §. non co-
gnoscat. et notatur. iij. q. vj. c. qua in pro-
vincia. et §. plene dicit.
¶ Utrum morte delegatis finiatur de-
legati iurisdicō. Item an morte con-
stituentis sit reuocatus procurator.
¶ Primo queritur
nunquid morte de-
legantis finiatur iu-
risdicō delegati. et
distingue: aut dele-
gans moritur natu-
raliter. aut ciuilit̄.
Item aut moritur re
3
integra: aut non. Primo casu quando
moritur naturaliter et re integra: in to-
tum finitur iurisdicō delegati. ff. de iu-
ris. om. iudi. l. et quia. msi. manda. §. ra-
tione. extra de offi. delega. c. licet. et eo-
titu. c. si. delegatus. in. vj. a contrario
sensu. Si autem moritur ciuilit̄: pu-
ta quia delegans deponitur: ex com-
4
municatur: vel deponatur. tunc etiam
si. res est integra. nō finitur delegatio.

ff. de lega. ij. l. cum pa-
ter. §. hereditatem. ff.
de iure fisci. l. vram. §. si.
ff. de do. inter virum et
vxorem. l. cum hic sta-
tus. §. si de uero. et no-
ta. in. d. l. licet. ad idem
quod not. extra de offi.
delega. ca. j. in. vj. Alio
vero casu quando de-
legans re non integra
moritur: vt est per solaz
citationem: tunc siue
naturaliter siue ciuilit̄
ter delegans moritur:
delegati non expirat iurisdicō
delegati. ff. de iudi. l.
vindicatio. §. j. Predi-
cta autem fallunt in de-
legato pape. cuius de-
legatio morte non fini-
tur committentis nō
inspecto si res sit inte-
gra: vel non. extra de
officio. delega. cap. ij.
libro. vj. ¶ Non tamen
idem est in officialibus
vel vicarijs episcopi. si
sint ordinarij vt in. c.
non putamus. de cons-
uetud. libro. vj. Nam
re integra morte com-
mittentis expirat eorū
iurisdicō. vt in. cap. j.
de officio. vicari. in. vj.
vnde in legato summi
pontificis est speciale
propter dignitatem vt
dictum est et bonorum
prerogatiuam. vt dicto.
capitū. i. ¶ Sic non fini-
tur officium executoruz
ad exequendum aliquā
gratiā vel prebendam
ab apostolica sede com-
missam: licet re integra
concedens moriatur. ex-
tra de offi. delega. c. sup-
gratia. li. vj. ¶ Sed quid
de procuratore litis. dicq̄
expirat nisi fuerit lis cō-

Adde spe. i.
ti. de offi. et
potest. iudi.
dele. §. vj. in
prin. et ibi
alios. xi. mo-
dos quibus
iurisdicō d̄
legati finit̄
et qd si igno-
ret mortem
delegantis.
an nullitas
pcedat. no.
bar. i. l. et qd
ff. de iurisd.
om. iud. ad
qd facit qd
no. lafra. §.
in princip.
sue practi-
ce. nu. p̄.

† Postremo dicit qd iudex non possit extra territorium vel prouinciam iudicare. vt. ff. de interd. et reles. l. relegato. ruz. §. sicut. 2. §. se. 2. dixi. §. in prin. huius. q. nec etiam ibi potest ordinare. vt. ix. q. ij. c. episcopus cum ibi uoluntariam iurisdictionem potest exercere. et delegare. vt. no. extra de iureiuran. c. ex parte. Item potest absolueri excoicatos suos in quacumq. prouincia: vt ibi. 2. c. nouit. de offi. delega. pro tribunali autem non potest sedere in alterius prouincia. vt. d. c. nouit. Item non potest patriarchianus alterius recipere ad penitentiam. vt. extra de sepul. c. primo. bal.

¶ Utrum syndicus ad syndicatū assumptus habeat iurisdictionem meram et mistam imperium.

Vnde dicitur: mo t qd si corā syndico qui habet aliquez officialem syndicare proponitur: vel instituit accusatio: quod dicitur commissum per eum: qui syndicat suo durate officio: vt puta de homicidio vel aliquo personali crimine admissio per officialem durante officio: nunquid habet in hoc cognitionem: et punitionem. Et primo videtur qd no: qd ille syndicus non habet neq. meram neq. mistam imperium: nisi expresse sibi data fue-

* Adde bar. in. l. ij. §. fin. ad fi. vers. ultimo qro ff. de accu.

¶ Adde qd posuit. §. in l. 2. §. 6. et ceptioes nunc me. viij. ff. post sniam et in. §. recu-

rint a suo principe. vel cōitate sua sed solam habet cognitionem et punitionem de commissis. vel neglectis uel ablati per illum officialem: seu de eius familia ratione illius officij: de quibus iste puniendus penit illius statum loci seu ordinationis sui superioris: qui habet cognitionem et iurisdictionem. cognitio ergo meri vel misti imperij non pertinet ad ipsum syndicum. Contra videtur qd possit: quia executor uillicationis audire debet omnem uillicationis speciem. et ipsum in omni eo quod commissum punire. vt in c. qualiter et quando de accusa. generalis enim syndicaria de omnibus in officio contingentibus uidetur commissis. unde de oibus generaliter cognoscere et audire debet: quia qui omne dicit nihil excludit: extra de maio. 2. obe. c. solite. ad fi. 2. q. uerbū gñaliter prolatum generaliter dicitur intelligi. ff. de serui. ru. predi. l. si seruitus. Dy. dicitur: qd predictus syndicus seu syndicator in lombardia de pdictis non potest punire: cū in generali commissione non ueniatur: nisi qd sibi syndicatori specialiter demā dantur. ff. de offi. eius cui est man. iur. l. extra de offi. vi. c. in. vi. 2. ideo dicitur ipse Dyn. qd ois eius potest et autoritas dependet ex forma sue electionis et potestatis sibi attribute. ar. ff. de arbi. l. non distinguemus. §. nunc de officio. si tñ dicitur officialis dicitur delictus commissis officij suū exequendo: an teneat an non. dicitur vt plene no. i. de pba. circa qñones pbattonū in. q. xix. Bald.

¶ Utrum exceptio non cōpetat iudice sit expedienda ante lit. cōtest. Itē an iurisdictione possit delegari: et qualiter. Itē an ciuis de loco sui domicilij bannitus per illud bannus possit se defendere in alio domicilio ubi de eo delicto contra eum procedatur.

Quoddecimo querit quidam accusant in curia bononiensi quem parmensis: quem dicit deliquisse in territorio bononiensi. ubi nūc inuenitur dicitur parmensis. pone ritus ipse accusatus dicit. domine iudex dico et respon-

deo non animo lit. contesta. me hoc delictum non commississe sed posito qd hoc delictum probaretur: ego declino forum: et examen uestrum. quia in hoc non estis iudex competens: nam hoc maleficium fuit commissum in ciuitate Rhegij extra uestrum territorium: unde non habetis de hac iurisdictione. Iudex autē mādāt qd respondeat: cū et serie actus appareat ipsum esse iudicē. Repletur accusar: dñe ista exceptio est emergens: ideo prius tractanda et super ea prius pronūtiandum. ff. de libe. cau. l. liber. §. si. C. de ordi. iudi. l. 1. 2. de di. la. la. procedente. ita qd iudex causa cognita debet pronūtiare. Nos tales dicimus esse iudicē cōpetētē: vel nō. ff. de iudi. l. si qd aliena. ¶ Dic fm Guido. de suza: qd procedendū est super accusatio ne nō obsāte exceptione: et in processu apparebit quē finem causa habere debeat. C. qui accusa. nō possunt. l. i. fm qd de loco delicti probabit. arg. ff. de reuē. di. l. iij. §. ornamenta. Nā si cōstitit de territorio bononiensi ualebit pcellus: si cōstitit qd extra territorij: remittitur ad suum iudicē. vt. §. in. q. vi. pronūtiando se non esse iudicem per dicta iura: an autem de necessitate sit pronūtiandum dicitur. j. de q. circa emergentia. j. questio. ij. ¶ Circa materiam autē huius ritus. est sciendū: qd iurisdictione est nomē generale cōprehensens merum et mistum imperium et modicam coercionē: quia in imperio iurisdictione inest. vt. ff. de offi. eius cui est manda. iur. l. i. unde qui aliquid predictorum habet: potest dicere se habere iurisdictionē. vt. not. ff. de iuri. om. iu. l. imperium. sed non conuertitur quia non omnis qui habet iurisdictionem: habet merum imperium: vel mistum. Omnes enim magistratus habent iurisdictionem vt prebeant auctoritate manumittere uolēri. et vt apd eos testamenta aperiantur. et pecuniaras causas audire: et leues criminales. vt. no. in d. l. imperium. ¶ Item etiam imperium quod est modica coertio potest alteri delegari. vt. d. l. i. respon. ij. 2. d. l. imperium. et. l. solet. 2. l. p̄tor. de iuris. om. iudi. et extra de offi. vica. c. licet. 2. c. in generali

lib. vi. ¶ non tamen ille minor magistratus habet merum et mistum imperium: quia illa non competunt nisi maioribus magistratibus: de quibus dicitur in dicta l. i. in glof. ea enim que competunt iure magistratus: vt maioribus constitutio est merum imperium quod consistit in animaduertendo in facinorosos homines: et mistum quod consistit in mittendo in possessionem. vt dicta l. imperium alteri demandari non possunt. vt dicta l. i. in prin. de officio eius cui manda. est iurisdictione et martine a preside. vt dicta l. i. §. huius rei. que enim meri et misti imperij sunt per libellum demandari nō possunt. l. nec quicq. §. ubi decretum. ff. de officio p̄tor. fulis et le. ¶ Utrum ergo delegatio meri vel misti imperij ualeat. dicitur qd fm ius ciuile requiritur specialis commissio: vt quando adesse nō potest vel abesse necessario contingit: et tunc cognitio potest delegari. in autem. de colatu. §. ad hec prohibemus. sed de iure canonico ea que sunt meri et misti imperij. de quibus extra de officio delegari. capitu. quod translationem. possunt etiam delegari a preside: sed specialiter committuntur. vt extra de offi. or. c. qd sedē. 2. no. r̄t̄t̄. q. iij. illud. et extra de reser. c.

fatiōes nū: j. i. ver. post litē cōtest. et in ver. recusariz in pluribus. seq. Apostillio.

in archiepiscopatu. nō
 solum quoad cognitio-
 nem sed etiā quoad ere-
 cutiones. vt in eo. c. dici-
 tur. nota. talis tamen
 delegatio fienda est ha-
 bent iurisdictionem: pu-
 ta habenti magistratū:
 vt notatur in dicta. l. i.
 de officio ei' cui est mā.
 7 iur. et in. c. quod sedes. t'
 princeps autem potest
 committere causa cogni-
 ta. ff. de testi. l. iij. §. ides.
 et no. in. c. illud. patet et
 go q' in iurisdictione ec-
 clesiastica nō est dubiū
 quod potest committi.
 vt dictum est. licet etiaz
 in aliquibus prouincijs
 viderim de consuetudi-
 ne obseruari. Baldus.

De citationibus et dilationibus. Rubrica.

Cia vt dicit
 in aut. offe-
 ratur. C. de
 lit. cōtesta.
 offerendus
 est libellus reo. et quia
 reus vocandus est seu ci-
 tandus cui libellus pos-
 sit offerri. igit' ante tra-
 ctatū de libellis premit-
 tendus est de citatione
 et merito. Nam oim
 accusationū instituēda
 rū picipiū a p'ia parte
 edicti p'ficiat q' est de
 in ius vo. vt in ist. de pē-
 teme. liti. §. oim. de ordi-
 ne est iur. et vt nō p'cedat
 contra absentē: nisi
 citetur tacite vel exp'sse
 vt no. extra de p'cu. c. in
 nostra. In fine. Ad eo q'
 sine citatiōe p'cessus est
 nullus. C. de sen. et inter-
 lo. om iud. l. prolatas. et

de accus. l. iiii. extra de malo. et obe. c. tu-
 ter. et ideo dicendū. de. q. circa citatio-
 nes. t' citatio em non dicitur quis age-
 re: sed agere velle. ff. de ra. ha. l. amplius
 non per. t' et quia vsq' ad lit. cōte pōt
 mora purgari. ff. de arbi. l. si cū dies. §. si
 de verb. ob. l. si infula. et plene dicit. j.
 in ti. de cautellis et remedi. l. q. rvi. et ideo
 hoc respectu dicit lex q' iudiciū sumit
 in iud. p' lit. cōte. vt in aut. de linguis. §. si
 vero a p'fide. et c. de iud. l. ap'p'issimū
 et post lit. cōtest. nō potest focus de-
 clinari. vt ff. de iud. l. i. et i. multa alia
 facit lit. contest. ideo illo respectu dicit
 lex q' iudiciū sumit in iud. tunc. vt. C.
 de lit. cōte. l. i. et no. solū in p' iudicio ill-
 tis: q' citandus est ad singulos act' iudicij.
 als nihil agitur: q' de vnoquoq' negotio
 et ff. de re iud. l. i. de vnoquoq' et no. p' archi.
 in. c. ij. extra de conf. in. vi. et iur. opi.
 Anno. in. c. ad petitionē. extra de accu. §. t'
 Ex p'dictis aut' infurgit talis. q. qd si alius est p'fens in iudicio:
 contra quem petit actor: ius fieri de eo.
 reus interrogatus dicit: dominus potes-
 tas: nolo ad p'fens respōdere. sed actor
 faciat me solemniter citari: quia volo
 habere dilacionem ad comparandum.
 actor vero instat: q' reus respōdere de-
 bet: quia est p'fens. modo queritur qd
 iuris. Et primo videtur q' nō teneatur
 responderi: quia a citatione vt dicitur
 est incipiendum. vt dicto. §. omnium. et
 quia interest citari habere dilacionem
 ad querendum aduocatos et procura-
 tores: quorum consilio ille respondeat.
 ff. ex qui. cau. maio. l. ab hostibus. et. l.
 eadem. §. si. Contra videtur: q' respon-
 dere seu libellus accipere cogatur sine
 aliqua citatione. effectus em citatiōis
 est comparatio. ideo em citatur vt com-
 pareat ergo circuitus est euadendus. ff.
 de condi. inde. l. dñs. et quia qui scri: cer-
 tificari nō debet. ff. de actio. emp. l. i. ad
 idem. quia denunciatio que fienda est
 venditori vt assistat in iudicio euic-
 tionis. vt ff. de euic. l. in rem. §. si. sufficit q'
 fiat venditore presente. vt in eo. tit. l. in
 omne. §. si. inmo si sciat venditor absq'
 denunciatione satis est. vt notat. C. eo.
 si. l. i. iud. et ibi doc. et idē perius videt'

q' nō sit opus citatiōe offerat ergo reo
 p'nti libell' j. terminū deliberatiōis po-
 terit aduocatu querere. et interim iuriū
 suoz remedia p'parare. vt p' alleg. l. nō
 obstat vñ dicam'. vt dicit Augu. Ubi te
 inuenero ibi te iudicab'. O. vbi de cri-
 mine agi opz. l. i. si aut' talis esset causa
 vel negotium: vbi opz tūc responderi.
 tūc credo q' esset necessaria citatio et p'
 hoc apparet q' sine causa nō valet cita-
 tio. Nam citatio debet esse certa. extra
 de offi. dele. c. p'udicium. si ergo deficit
 causa: cōtest nuda et indiffereta: ideo nō
 valet. arg. ff. de leg. i. l. filiusia. §. diui. et
 §. in peculio. et §. villus. sicut a'ls dicit
 de cautione sine causa: q' indiffereta et
 et indeterminata. extra de fide instru.
 c. i. ff. de p'ba. l. cū de indebito. t' t'z
 libellus sine causa nō p'cedit. ff. de eden.
 l. i. de anna. excep. l. si ex multis. et ibi de
 hoc nota. sic et p'missio sine causa nō te-
 net. ff. de do. excep. l. ij. §. circa. t' t'z volēs
 trāsigere sup alimēt' sine cā nō audif.
 ff. de trāfac. l. cū hi. §. si p'to. t' t'z d'icēs
 sine cā nō audif. ff. edi. diui adria. tol. l.
 i. §. si t'z p'fessio sine causa nō valet regu-
 lariter. ff. de interd. l. i. cū de iure ipse
 p'fens haberet t'p' ad deliberandū sup
 ipso libello an veller. an nolet. ff. de in-
 terro. ac. l. qui interrogat'. hāc. q. ad li-
 terā no. specu. in ti. de libel. concep. §. se-
 quitur. ver. item dicitur.

Utrum sufficiat citatio ad domum.
 Secundo queritur t' nun-
 quid sufficiat aliques ci-
 tari ad domum. et primo
 videtur q' sic. ff. de dam.
 infec. l. iij. §. totiens. et
 de libet. agno. l. i. §. i. qd
 vi aut claz. l. aut qui aliter. §. ij. C. de an-
 na. excep. l. vt perfect' et extra de dolo et
 contu. c. causam que cōtra q' non: im-
 mo primo debeat citari personaliter: si
 eius copia haberi potest: ita q' citatio
 in eius notitiam perueniat. ff. que sen.
 sine ap. rescin. l. i. §. item cum edicto als
 non videtur citatus. et ideo nihil va-
 let quod agit. C. de accu. l. iij. C. quomo-
 do et quando iudex. l. ea que. et. l. vi. C. si
 per vim vel alio modo. l. de vnoquoq'.
 ff. de re iud. solutiū docto. hoc modo: et di-

cū q' si citatus p'sonalit'
 pōt citari: d'z citari: citatio
 i ei' notitia puenire.
 §. iij. l. i. §. pē. teme. liti.
 Et itelligit q' citatio fa-
 cta ad domū: tūc q'z: quā-
 do est abfens: vt per cū
 extat: quominus citatio
 ad eū possit puenire. vt
 puta ianua clausa. ff. qd
 vi aut clā. l. ide. et ita
 loquentur iura primo
 aliter. quasi dicāt in de-
 fectuz eius qui persona
 liter inueniri nō potest:
 citetur ad domū. vt no.
 in. d. c. causam. que. et ple-
 ne eo. titu. c. vi. Quidam
 enim intelligunt q' ille
 qui inuenitur intra pro-
 uinciam: est personalit'
 ter citandus. quādo au-
 tem est extra. p'vinciam
 non expedit personalit'
 ter citari: q'uis sciat vbi
 sit. extra de do. et contu.
 c. cum olim. circa fi. de
 hoc not. d. guld. de bay.
 archidj. bononice. extra
 de fo. cōpe. c. i. in glo. in
 iuriam. et hoc maxime
 in criminibus fm Jof-
 fre. in quibus etiā reus
 p'sonalit' est citandus. ff.
 de penit. l. absentem. et
 de penit. in di. l. inter ac-
 cu. ff. qui accu. non pos-
 sunt. l. qui cum de accu.
 l. iij. a'ls esset processus
 nullus. vt ibi not. p'edi-
 cta autem hodie paruz
 operantur: quia in quo
 libet municipio sunt ci-
 tationes fm eorum sta-
 tuta. que communiter
 volunt et dicunt. q' fiat
 citatio personaliter: t'
 qualiter autem citetur
 pupillus plene dicitur
 notatur. ff. ex qui. cau.
 in pof. ea. l. hoc aut' bal.

Contra q' non.
 Adde alex.
 p' cccxviii.
 indp. super
 themate. h.
 vez aut cir-
 ca fi. et vide
 eundē Alex.
 p' si. ij. incip.
 cōsideratis
 h'bis in pi.
 eo. volu. ter-
 tio vbi pōt
 nunqd' cita-
 tio facta ad
 domū p' bec
 h'ba citis p'
 sonaliter va-
 leat mō ita
 ipse nūcius
 referat. Et
 adde q' de
 iure nō suf-
 ficat citatio
 ad domū nī
 si p'it' ercu-
 stian repe-
 riat p'ncipa-
 lis p'ouuo
 lūt. dy. bar.
 Jmo. apau.
 de cast. in l.
 iij. §. p'etoz
 ait. ff. de dā.
 ffec. et refert
 Bart. q' idē
 tenz Ricar.
 ma. et Jmo.
 in. c. fi. §. eo
 q' mit. i. pof.
 refert et sedē
 pbi. Cor. cō-
 si. l. ij. incip.
 In hac p'sul-
 tatiōe colā.
 ij. ver. est
 alio in q'to
 volu. Ferrā
 dat.

*Uide per
 lanfrā. in. §.
 citatiōes et
 per illius di-
 scursum. J
 Celsus.

Universidad de Deu

Citatio valeat citatio sine cause expressione.

Tertio q̄ ritur tan citatio et a non co perēti iu dice va

leat: si fiat sine causa: et primovidef q̄ sic. Nam dicit lex q̄ quis pōt ex quacūq; cā citari. ff. si q̄s in ius vō. non ierit. l. ex quacūq; ergo citari potest ex causa nō vera. et idē videtur esse: q̄ causa nō vera reductur ad nō causaz. arg. d̄ excep. do. l. ij. §. circa. i. fi. de cōdi. sine causa. l. ij. in fi. ergo valet citatio cā non expressa. Ecōtra q̄ non valet. nam in illa. l. ex quacūq; cōtinetur q̄ ex causa citari debet: dum dicit: ex quacūq; causa: per q̄ patet q̄ sine causa non valet cita. nam ci

sine causa non auditur. C. de edict. di. adria. tol. l. fi. Item confessio sine causa non valet regulariter. ff. de interdic. et rele. l. i. j. ex extra de vi. et honesta. de. c. solite. in p̄m. ad idē. C. de non nume. pecu. l. generaliter. ff. d̄ acqui. re. domi. l. nunq; nuda. de do. l. nuda. cū similib; et hoc videt veritas. q̄ cā semp. debet p̄cedere suū causatū: sicut materia suum materiātū. ff. de ori. iur. l. ij. §. deide. Nā id possumus quod de iure possum; ff. de verb. sig. l. nepos proculo. et respicienda sunt facta tanq; ipsūm factum. vt not. xv. q. vj. sacerdotibus. ff. de fur. l. veram. ideo pro causa sufficienti predicta necessario sequitur effectus. C. de rei ven. l. i. et quod ibi nota. et causa probatur per effectum. xij. q. vi. c. quatuor t̄git durāte cā durat effectus. ff. de reg. iur. l. in oibus. i. r̄h. et ecōtra cessante cā. cessat. effectus. ff. de iure pa. l. adigere. §. quiuis. c. cū cessante. extra de appellā. et sic cessante. causa cessat ipsūm privilegiū. ff. de iudi. l. ij. §. legatus. in fi. et C. de episco. et cleri. l. generaliter.

¶ An sufficiat solū citari pcuratorem.

Quarto querit̄ virū sufficiat si citet solus pcurator et non dñs: q̄ procurator tenet: et nō dñs respōsurus. an nō nō sufficiat nisi ip̄e dñs citet. et videt̄ q̄ sufficiat sola pcuratoris citatio. l. cū qui. ff. de verb. obli. ¶ Tertio q̄ denūtiatio pōt fieri pcuratori et nō nocet dño. ff. de peti. heri. l. itēveniūt. §. petitā. vbi alle.

Alij dixerūt q̄ ad hoc p̄rio est dñs citā dus: postea pcurator: maxime postq̄ est fact; dñs lit; ff. de evictio. l. si dictū. §. si p̄ite. et no. de dolo et tu. c. cām. sed verū est si p̄rio est dñs est citā dus. iij. q. v. q̄ d̄. q̄. et d. c. cām. si autē dñs absens est: tūc sufficit q̄ pcurator citef: quē dimisit. ff. ex q̄b; cau. ma. l. itē sit. §. hoc at. ibi: quē puentas et. Et si ibi nō dimisit pcuratorē dñs tāq; p̄umar p̄ntef. d. §. cū nō. s; postq̄ pcurator est fact; p̄ lit. et dñs litis: vt. C. d̄ pcurator. l. pcurator. et eo tēpore siue dñs p̄sens: siue absens: semper pcurator est citandus: cū postea nō habeat domin; facultatē litis exercere;

¶ Adde lan fran. vbi. §. nu. ij. §. sic. tertio q̄ro. Celsus.

ta debz esse certa. extra de offic. deleg. c. pudentiam. si ergo deficiat causa censetur nuda indisereta: et ideo non valet arg. ff. de le. l. i. si iussa. §. diui. et §. in pecudū et §. iulia. sicut al; d̄: de cautione sine cā: q̄ indeterminata d̄. extra de sid. instru. c. inter dilectos. ff. de pba. l. cum de indebito. ¶ Item libellus sine causa nō procedit. ff. de eden. l. i. C. de anna. excep. l. si ex multis. Item promissio facta sine causa nō valet. ff. de excep. doli. l. i. §. circa. Item volēs trāsgere sine causa nō auditur. ff. de transac. l. cū hi. §. si preter. ¶ Item cōtradicens

Citatio valeat citatio sine iudicis cōmissione.

Quinto tan suffiat citatio nūti; absq; iudicis impositione. et dic q̄ nō: q̄ nemo est citandus absq; iudicis impositione. ff. de in ius vocan. l. sed si hac. §. p̄tor. Item nemo est in iudicio adhibendus: nisi quem iudex ināduit adhiberi. C. de expi. re. l. nulli. et l. nemine. C. q̄ accu. nō pos. l. iij. nūtius em̄ qui iussu iudicis vel aliquis que sibi cōmissum est.

¶ Item Actor agēs cōditio ne ex. l. diffamari. de in ge. et ma. nō tenet libellū offerre. nec litē cōte. et sic aliū ordinē iudicia riu obseruare. d; in petere terminum aduersario assignari. l. quem doceat. de iureiurā. als si nō doceat non auditur vt not. Bar. in d. l. diffamari. et Bar. in l. mancipioz. de op. le. et Zanno. de of. ordi. c. cōquerēte. in gl. ij. Sicut eo q̄ ipse not. in. c. lator. extra qui fi. sunt legitimi. debet tamen actor anteq̄ terminus assignet sibi. hoc est q̄ illud petat docere seu ostendere q̄ aduersarius eū diffamauerat vt ipse Bal. no. i. l. titia. et Bar. i. l. i. §. nūtiatio ff. de op. no. nūciatio. fa cit etiam q̄ idē bar. no. in simi. in. l. dāni. §. fabi ni. ff. de dā. in fe. bar. tñ post Oldra. in d. §. nūciatio. et bal. i. d. l. dies festos tenent

Citatio valeat citatio die feriata facta.

Extra querit̄ an valeat citatio facta die feriata. et videt̄ q̄ nō. ff. de ser. l. i. C. eo. l. fi. ff. si quis in ius vō. non ierit. l. ij. §. si. v. q. ij. placita. constat autē q̄ citatio est de processu iudiciorū. extra de pba. c. qm. C. de appell. l. si expressim. extra de iudi. c. i. ergo et. Adeo q̄ citat; nō cōpellit cōparare. ad p̄dicta fa. l. ij. i. fi. ff. de feriā. quidā in ferijs solētib; dicitur siue in adieuita siue presentia citat; q̄ tūc agit nō valet: etiā consentientibus partib; vt tenet et no. in. l. oēs. C. de ser. extra eo. c. fin. Sed in ferijs introductis pro necessitatib; hoim: vt p̄ vindemij; et messibus. licet citatio his temporib; fieri nō debeat: nec valeat; statibus etiā statutis terrarū: tñ si litigantes presentē cōsentitū et litigāt tūc valebit q̄ agit. ff. de se. l. i. §. i. et adiunge ad premissa. q. seq. et q. ix. q̄ loquitur quādo sit citatio ad diē feriata. ¶ Item Quid autē de libello: an remitti possit de partū cōsensu. et dic q̄ nō. glo. in aut. offera tur. C. de lit. cōtest. et ibi p̄ Cy. et doc. licet quidā cōtra: idē est de iura. calū. q̄ in ramētū omitti pōt. d. §. sed q̄: verc. i. l. ij. de iura. calū. l; tñ p̄testatio nec exp̄se nec tacite omitti pōt. vt no. Jo. an. in. c. de causis. de offi. delega. et ibi plene.

¶ Item Quid de snia an sine scriptis dari

¶ Item fieri nō debeat nec valeat. Adde Paul. de cast. confi. c. lxx. incip. sup p̄mo dubio. ij. col. vers. super tertio. i. p̄ma parte cōsilioz. vbi dicit q̄ licet fuerint: opinio. diuerse vt refert Cy. in. l. dies festos. C. de ferijs. et Joā. an. c. cōquell; extra eo. tit. et tenent q̄ d̄ quid sit de iure tñ d̄ cōsuetudie seruaf. q̄ si cōmissio citationis facta fuit nuncio die iuridica l; executio fiat postea p̄ nūciū die feriata. p̄ nō feriata q̄ talis citatio tolerat. fa cit etiam q̄ idē bar. no. in simi. in. l. dāni. §. fabi ni. ff. de dā. in fe. bar. tñ post Oldra. in d. §. nūciatio. et bal. i. d. l. dies festos tenent

possit. regulariter non pōt. sed aliqñ sic. l. gñali ter. C. de epi. et cle. scōm vñū casum: et ibi plene dicit bal. vide in d. c. de causis. Butri. et Joā. de tmo. fulgo. in aut. offeratur. et Florianum.

¶ Item Actor agēs cōditio ne ex. l. diffamari. de in ge. et ma. nō tenet libellū offerre. nec litē cōte. et sic aliū ordinē iudicia riu obseruare. d; in petere terminum aduersario assignari. l. quem doceat. de iureiurā. als si nō doceat non auditur vt not. Bar. in d. l. diffamari. et Bar. in l. mancipioz. de op. le. et Zanno. de of. ordi. c. cōquerēte. in gl. ij. Sicut eo q̄ ipse not. in. c. lator. extra qui fi. sunt legitimi. debet tamen actor anteq̄ terminus assignet sibi. hoc est q̄ illud petat docere seu ostendere q̄ aduersarius eū diffamauerat vt ipse Bal. no. i. l. titia. et Bar. i. l. i. §. nūtiatio ff. de op. no. nūciatio. fa cit etiam q̄ idē bar. no. in simi. in. l. dāni. §. fabi ni. ff. de dā. in fe. bar. tñ post Oldra. in d. §. nūciatio. et bal. i. d. l. dies festos tenent

quod si illa dies erat ferriata in honore dei maxime si erat dies bñtica talis citatio non valeat nec et siue iudice sole rat: q̄ illa e potius conuetudo nũciorũ q̄ iudiciorũ. et hoc e exp̄sse prohibitum per illam. l. dies festos l. dñi dicit p̄conis horrida vor si leat: et sic re sistur p̄ncipi pio. hoc etia tenet Spe. l. ti. de cita. §. i. versic. itez excipit. idez tenet Paul. de castro in p̄eal. consi. Ferrandat.

* Adde et dem vbi. §. nu. p̄ealle. et in aposti. prope fin. d. §. ad de Ale kan. in ver. die ferriata.

diffinitua: sed interlocutoria. ad quã ferendã debet aduersarius solẽ miter citari p̄ talia edicta. alio non posset ferri dicta fin. no. ipse Bal. lbi. Anto. de butri. dicit q̄ est diffinitua in. c. cõ olim. de testi. l. i. col. i. fi. et idẽ sentit Barr. in. d. l. titia. actor agens cõdit tione. ex. d. l. diffamari. debet agere: corã iudice ipsius actoris: nõ coram iudice ipsi? aduersarij. vt not. Jmo. in. c. latoz. Anto. de cremonte.

¶ Quid si citetur reus die ferriata: vt cõpareat die non ferriata.

Sc̄ptio q̄ ro t̄ quid si citetur quis die ferriatã vt cõpareat die non ferriata. et videt fm̄ opinionẽ dy. q̄ va leat: reddit rõnẽ. quia effect? ipsi? citatiõis cõ fertur et trahitur ad eũ diẽ in quo citari potuit ar. ff. de do. inter virũ et vro. l. iter oẽs. r. l. si ego. et. l. seq. §. nico. alio seio. de iureiurã. alij cõtradi cõtes: q̄ initiũ expectãdũ est i iudicio. l. iij. §. i. ff. de innozi. Nec videt multũ fm̄ eos i hoc opere rari. q̄ cõfertur citatio in alium diẽ iuridicũ. ff. de feruis expor. l. si m̄ nor. Sed p̄ius dictũ est de p̄uetudine antiqua approbatũ. hoc idẽ tenet Jacobus de aretio. l. l. dies festos de feruis. et idẽ in lectura cy. in

dicta. l. dies. facit optime. l. in t̄põ. de hereditibus instituentis.

¶ Utrum vltimus dies citationis in ipsa citatione includatur.

¶ Citatio dicitur. qd̄ si fiat citatio ad duos vel tres dies: nõ quid cõputabitur scõs vel tertius in citatione: vt in illo die possit cõparere citatus: an vero ante illũ diẽ cõparere teneat. die q̄ ille vltimus dies in citatione seu termino cõputatur. q̄ ois dies in citatione exp̄ssus cedir. p̄ dilatiõẽ ac i ca. cõclu ditur. ff. de verb. ob. q̄ l. alẽ. r. l. eũ q̄ ita. r. ff. de adul. l. parer. §. i. nã lz sit appellatũ dũ intra. r. dies. r. decim? cõprehendat. vt no. ij. q. vi. infirmoz. in p̄i. r. ff. de fur te edic. l. i. §. dicitus. r. p. d. l. probat q̄ si ita dat terminus soluas vel pponas vel facias de iure tuo vsq̄ ad. r. dies. vl̄ hinc ad. r. dies q̄ tũc illo decimo die fieri r̄ proponi poterit p̄ l. p̄dictas. q̄ totus ille dies cedit in terminus. vt no. in. s̄i. de verb. ob. §. si in diẽ. ¶ Itẽ dicit q̄ lz in citatione expeditur p̄nunciatio verbotenus. destinatiõis mādãtis omnẽ cause cognitionẽ requirit. ff. de offi. pro consul. l. nec quicq̄. §. vbi decretũ. ff. de innozi. in causa. r. l. de vnoquoq̄. de re iudi. vnde fm̄ eũ deliberationẽ saltem destinare debuit. vt ipse no. extra de accusa. c. licet. ar. q̄ nõ contra. ff. de arbi. l. de die. in p̄m. Bal.

¶ Ultimo die citationis existẽte ferriato vtrum sequenti teneatur citatus cõparere.

¶ Uno queritur qd̄ si citatur. ix. vel. x. dies ille dies sit ferriatus. in quo certũ est. q̄ citari nõ p̄t: vt dicitũ est in. vj. q. An quid tenebit cõparere die sequenti non ferriata. ¶ Et primo videtur q̄ nõ: quia de sequenti die in citatione non est facta mẽtio. r̄ ideo magis de illo: q̄ de alio nõ astringitur. ergo videt q̄ nõ debeat cõparere: nec illa die: nec sequenti. Un̄ quidã ad hãc citationẽ adiciunt q̄ si ille dies ferriatus fuerit: debet cõparere sequenti die: ne coz. citatio propter

diẽ feriatũ maneat cõsumpta: si debeat illo die ferriato cõparere. ea enim citatio mandat duo contineri sc̄p̄ diẽ exp̄ssam: qui est ferriatus r̄ diẽ sequenti. arg. extra de accu. c. veniens. citato em̄ eligere diem ferriatũ exp̄ssum in cõparẽdo videt cogi in sequenti cõparere. arg. ff. de verb. obi. l. vbi autem. r. ff. de iure dotũ. l. p̄teriq̄. §. si. r̄ ideo videtur citatio cõsumpta: q̄ nec iterũ citari possit: nec etiã iudex possit sibi mādare: vt sequenti die cõpareat sine solẽntate: que tradit extra de dolo r̄ p̄u. c. actor. l. vi. immo cũ finitur citatio ad t̄põ exp̄. ff. de re iudicata. cum quõ temere. ¶ Ecõtra videt q̄ tã die seio q̄ sequenti cõparere teneatur in die festiuo: vt t̄nc com̄pareat in die sequenti: vt in eo procedatur. hoc videt dicere extra de accusa. c. veniens. nã fm̄ Jmo. ista citatio duas habet partes vt cõpareat illa die. et q̄ cõpareat vt si dies citationis sit ferriatus: die sequenti cõparere teneatur. vt ipse not. in. c. veniens de accu. l. celsus. ff. de ar. l. hec cõditio. ff. de condi. r̄ demõ. vnde quis habeat exceptionẽ si tertio die p̄pter ferias non compareat: tã nõ habet exceptionẽ: si sequenti die nõ compareat ad procedendũ. ferriato em̄ die citari potuit vt. d. c. veniens. de dolo r̄ cõnu. r. c. dilecti. de dila. cuz. si. de in integ. resti. c. cũ ex literis. in. fi. r. c. corã. sed respõdet q̄ ibi nõ sit citatio ad diẽ festũ: vt vsq̄ intelligat̄ exclusiue. vt extra de fide instr. c. cũ dilectus. Sed tu dic cõ Spe. l. q̄ de iure canonico valeat citatio ad diẽ feriatũ: in quo citatus potest cõparere. r̄ procedere vt predicto. c. veniens. r. c. cũ dilecti. hoc versũ est: si ille dies ferriatus in citatione comprehendatur. siue dicat̄ vsq̄ ad octo dies: vel decẽ cõpareas: nõ si decim? dies est: vel stans idẽ est: hec videtur intelligere: vt sequenti die cõpareat: et cõparere debeat. r̄ si dies ferriati cõtineantur p̄ tres decem vel plures dies. vt ipse Spe. no. in titu. de cita. §. i. versic. tamẽ excipit q̄ citatio r̄. secus aut̄ i dilationib? q̄ vbi datur terminus vel dilatio: decẽ diebũ ad aliquid probandũ vel inducendũ: si decima dies veniat ferriata nõ ideo ad

mittitur in sequenti die nõ ferriato per. l. siue pars. c. de dila. r. ff. ex qui. cau. ma. l. sed r̄ si per pretoz. §. ferie. q̄ rñ. Ratio est nã materia dilationis est amputanda. c. de temp. ap. l. ij. in p̄m. vnde non est plõgãda ad diẽ sequenti: cũ potuerit prima die secunda r̄ tertã: r̄ ceteris diebus dilatiõis appellatiõẽ p̄sequi q̄ debeat: arg. ff. si q̄s cautio. l. ex. secus q̄ sic datur tali die proba. vel propone de iurid? iuris. nã si illo die festũ erit. poterit sequenti die proponere: sicut dictũ est i citariõẽ. r̄ no. in spe. de dila. §. i. §. si. quid si iudex. r̄ in canone t̄ not. q̄ citatio ad diẽ feriatũ vt cõpareat bene res: sed vt respondeat nõ lz. xv. q. iiii. ca. placita i fine. ¶ Ad exagerationẽ materiae huius. q̄ nõ quid sit vltimus dies citationis seu termini cõparitionis vel probationis sit ferriatus: admittat quis in die sequenti. potest quis ita dicere: p̄ et cõtra. primo em̄ videtur q̄ sic: q̄ cum propter diẽ feriatũ impeditur. qua iudicis copiã habere non potest: nec q̄cõ potest ei imputari: immo erit restitutus. l. sed r̄ si per pretoz. §. sed et si per magistrũ. ff. ex qui. cau. ma. r̄ ideo videt in diẽ sequenti esse diffusum. ff. si quis cautio. l. i. §. i. si post tres. r̄ facit. ff. de reg. iur. l. vbi lex ad dicit. extra de do. r̄ contu. c. cũ dilecti. licet enim nõ venien do in penã incidatur: t̄si post modicum tẽpus cõparendo videtur moza purgare. vt not. l. d. l. et si post tres. r. ff. ex qui. cau. malo. l. ab hostibus. §. sed qd̄ simpliciter. quin moza modici t̄pis non est magnũ dãnũ. ff. de iudi. l. si debitor. maxime si ius accõtis nõ sit factum de tertius. i. si eius actio non sit facta de tertio. vt. d. l. r̄ si post tres. Et maxime admittatur ex ḡrali clausula: si qua mihi iusta causa esse videbitur. ff. ex qui. causis maio. l. i. in fin. r̄ ideo pretoz. vt non obis vel proffit q̄ obuenit. vt. d. l. i. p̄i. ¶ Contra videtur q̄ non cã nõ est iusta causa feria solẽnis. nã debuit: r̄ potuit sup̄a preuidere. vt eo. ti. l. sed r̄ si p̄ pretoz. §. sed qd̄ ferie. r̄ ideo de talibus feris nõ est habenda ratio: vt. d. §. sed qd̄ ferie. quia ferie siue solẽnes siue. repen sine dilatiõẽ tẽporũ nõ excipiunt: sed

his cōnumerātur. C. de
dila. l. siue pars. in fin. r
materia dilationum est
impurāda. C. de temp.
ap. l. ij. cū ergo die cita-
tionis nō pparuerit die
sequēti nō est admitter-
dus. ar. C. qñ prouo. nō
est necel. l. ij. Nec debuit
se artare ad vltimū diē
feriatuz. ff. si qñ cau. l. ij.
§. si tñ. et iō sibi iputer.
et hoc est verū de mero
iure ciuili. Nec obstat.
d. l. ij. §. ij. qñ ibi iur ipe
dimēro iusto r meuita-
bili impeditur. r iō tūc fe-
cus. r Crederem tñ: qñ si
iudex eqtate motus ad-
mittat eū die sequēti: qñ
potuit ei facere gratiā.
arg. C. quō r qñ iudex. l.
j. extra de offi. delega. c.
cōsuluit. Et iō est caute-
la: qñ appareat qñ iustu
iudicis est admissus in
sequēti: r ita pōt intelli-
gi. d. l. et si post tres. Et
potes addere ad hec qñ
dicā de qñib⁹ circa p-
bationes. q. vi. Sz mul-
te ciuitate r loca p eoz
leges q̄ statuta appellā-
tur. p uiderūt in qōne se-
pius posita: q̄ quidē sta-
tuta et leges alle. sunt
seruande. l. hoc iure. ff.
de iusti. et iure. Bald.

Utrū sufficiat scripta re-
latio nūtiū citantis: si tñ
non appareat vbi est scri-
pta cōmissio.

Quo dō
rit r qd
si i actus
apparet
scripta
relatio
nūtiū. tñ
nō videtur uec apparet

nec ibi est scripta cōmissio nūtiū vel ser-
uitoz facta. nūqd̄ sufficit sola scriptu-
ra relationis reiate. r videt qñ non: nisi
de cōmissione sibi facta appareat. vt. s.
q. v. semp̄ em̄ debet fieri citatio ad par-
tis instantiā r iudicis cōmissione: vt in
aut. de questio. circa mediū. Contra qñ
sufficiat sola relatio: qñ nūntio publico
creditur in citationib⁹ suis. ff. de rebus
eo. l. magis puto. §. ne tñ. ff. de offi. ptec.
vt. l. j. §. quies ibi ad restituēdū r. extra
de appel. c. cōparati. si ergo in actis cō-
stat de relatione vt dictum est sufficit.
Hāc opt. approbat Inno. extra de pro-
ba. c. qñ. in glo. citationes. vbi exponit
relationē nūtiū. alij cōtra: vt probat i. d.
q. v. licet em̄ standū sit relationi: tñ rela-
tio nō est cōmissio iudicis. vñ r sine cō-
missione nō pōt fieri relatio: r ideo per
alterū non probat reliquū. ar. C. de do.
inter virum r vro. l. si maritus. extra de
testi. c. causam que. ij.

Utrū asserēs se nō citatū admittatur
ad probandum.

Vndecimo querit cū nun-
tius publico credat vt. s.
dictū est. r Quid si citat⁹
negat se citatū cuius di-
ctio stabitur. dic vna cum
Guid. de suza. q. l3 nūtio
credat: si tñ qui se negat citatū: vult pro-
bare: est admittēdus. vt no. iij. qd. iij. re-
stia. r dic vt plene in. c. venerabilis. ex-
tra de sen. excō. cū ista. li. vi. in glo. idēz
Inno. in. c. pducētes. In cōtrariū est ve-
ritas: vt in auten. de ecclesiasticis ti. §.
si autē pro reptione. colla. ix. r in si.
de inuti. s. ip. §. itē verbōz. r qd̄ diri nū-
tio credēdū. intellige in citationib⁹ tñ.
secus in alijs: vt si referat se verberatū
fuisse vel percussū: nō probet nō cre-
ditur. C. de decu. l. j. li. r de accusa. l. ea
quidem. ff. de custo. reo. l. diuus. Bald.
Ad ditto. Ergo autē cū assiderē in ter-
ra mortarij n̄ p̄tate. p. l. e. i. d. duce me-
diolani frācisco florcia: cōtingit q̄ cum
missus esset per predecessorem meū do-
minum Laurentium de vitalinis de ci-
uitate corneti tibi publicus ste-
pha. parētis caudicus volebat q̄ pro

Adde Lan-
fran. in sua
prac. in p̄i.
nu. xvi. ver.
in gl. ff. r ibi
in apostil.
meis in ver.
officiū suuz.
in glo. v. in
de. sepe.

cedere ad assertionē ipsi nuntij dicen-
tis: qd̄ fuerat dberatus p̄roce ribaldo
nā de touellis: r q̄ defecerūt p̄bationes
nolui pcedere cōtra eā: r bñ feci: l3 mul-
tū dicebat tpe stepha. q̄ cū missus esset
cū p̄cepto ad domū dicte ribaldone: et
dberat⁹ esset: q̄ soli ei⁹ dicto credendū
erat: ad hoc vt als citare posset: et non
verberaret. q̄ faciebat q̄ erat ambo li-
tigantes de vna magna hereditate: et
sic nō errant. quod no. Anto.
Utrū possit facere qd̄ quis cōpareat
personaliter in causa ciuili.

Dodecimo querit nūqd̄ iu-
dex pōt que citare ciuili-
ter corā se: vt veniat per-
sonaliter r̄surus. Et pu-
movidetur qñ nō: qñ iuris
beneficiuz nemini est au-
ferendū. ff. de re iudi. l. cui. §. si qñ autē.
in aut. cōstituto q̄ de dignitatibus. §.
illud. cū igif sit p̄cessum a iure oib⁹ ha-
bēdi facultatē cōstituēdi pcuratorē. l. i.
ff. de pec. cui⁹ pcuratoris vsus p̄ quam
necessari⁹ est. ff. de pec. l. j. §. vsus. r isti.
p̄ quas personas no. acqui. §. j. exceptis
casib⁹ specialib⁹ quibusdā. vt ibi no. re-
stat mō q̄ pcuratoris bñficio vti possit
als liceat: r videt hoc verū: etiā si spāli-
ter r exp̄sse iudex in citatione hoc man-
dauerit. C. de p. l. f. Cōtra vñ: qñ citari
possit personaliter r: ciuitas cogatur
p̄sonalr cōparere. vñ. in. c. pastoralis
extra de iud. vbi nota p̄ncipales p̄sone
debēt p̄ se in iudicio r̄ndere. iudicia em̄
offm̄ latissimū est. d. iuris. om. iu. l. i. §. r̄
def. q̄ de iure ciuili nō pōt p̄sonalr: nec
citar⁹ p̄sonalr ad hoc cōpellit: nisi hoc
erigat nature cāe: nisi i casib⁹ notatis
i. d. l. de p̄cu. C. iure r̄o canonico p̄t p̄so-
nalr citari: nec tūc. citat⁹ p̄t mittere p̄cu-
ratorē de ma. r obe. c. l. f. Mā r iure ciuili
vsq̄ ad iuramentū calinie non pōt q̄s
pcuratorē p̄stiuere. vt no. i. d. l. f. de p̄-
cu. C. l3 p̄dicta vera sunt in iudicio ordi-
nario. r r̄ iudex aut delegatus nō pōt
citare nisi sua cōmissio in citatione conti-
neat: p̄terq̄ in casib⁹. in. c. j. de iudi. li.
vi. r dic vt ibi. r de p̄cu. c. querelā. r ad
de qd̄ d. i. i. in. q. vi. r. q. viij. r r̄ez dic
q̄ siue iudex ordinari⁹ sit siue delegat⁹

ter d3 citare. sc3 primo:
scōdo: r tertio. ff. de re iu-
di. l. contumacia. §. j. vel
vno perēptorio p̄ oib⁹.
vt ibi: qñ in vna citatione
plura fieri p̄t. vt no. ex-
tra d. testi. cogē. c. ij. qñ
aut sine perēptois d iu-
re cōi nō est legitima ci-
tatio: nec est reputādus
p̄tumar. C. quō r qñ iu-
der. l. tres denūtiatōes
r aut. q̄ semel. r iij. q. iij.
c. forte. r. r iij. q. iij. d iu-
di. l. tñ p̄im⁹ terminus
nō d3 eē perēptoi⁹: nisi
ex cā: puta p̄pter loci di-
stātiā. extra d̄ resti. spo.
c. cū lit. in. fi. r q̄ i p̄io vel
scōdo termino nō perēpto-
rio nō cōparet: nō punif
ēt i exp̄sis: vt no. l. ij. q̄s
i ius vno. nō te. l. ij. no. ff.
de re iudi. l. p̄tumacia. r
no. extra de p. c. q̄rela.
i glo. si em̄ r. et de dila.
c. r. r de do. r p̄u. c. dū bi
lecti in. fi. r. no.

Utrū valeat p̄cessus
cōtra citatum iōge post
terminū cōparentem.

Quedecimo t̄ q̄
rit. citat⁹ q̄s ci-
uitr̄ trib⁹ edi-
ctis: vel vno p̄
oib⁹. vt. ff. de re iu. l. p̄u-
macia. §. j. q̄ comparet
ad r̄ndēdū actori: q̄ ex-
pectato nō oparet i. vlti-
ma hora terminē nec post:
actor: r̄o cōparens accu-
sant in termino p̄uma-
cia ei⁹: de iude iudex non
in die termini: nec i die
sequēti: l3 post duos vel
plures. p̄nunciat cōtra-
reum contumaces: que-
ritur an valeat: et p̄i-
mo videtur qd̄ nō: quia
circūductū vñ edictū.
ff. de iud. l. a post edictū

Prer
qñ in casib⁹.
Adde quod
nō d3 quis
p̄sonalr ci-
tari a dele-
gato nec ab
ordiatario ut
si i casib⁹ de
scriptis l. c.
i. hic alle. ni
si citaret co-
rā papa vel
imp̄ratore
aut corā ali
quo alio p̄n-
cipe vt per
do. Guido.
pape in qd̄.
ccccxv. in-
cipi. an va-
leat citatio
ad ff. ferrā
dat.

circumducto. extra de offi. dele. p. sultit. et lo ex integro videt citadus: extra de dolo et contu. c. actor. l. vi. predicti nā q̄ p̄cessus videt nullus ipso iure: et citra appellacionem. C. quōd et q̄n iudex. l. i. §. in diem. Econtra videtur q̄ valeat: q̄ iudici nō imponitur necessitas p̄nuntiandi. C. quomodo et quando iu. l. i. quia pōt differre et expectare res: an i sua contumacia perseveret. vt in eo. tit. l. consentaneū in perseverate. et. extra de dolo et contu. cum dilecti. Item q̄ non videtur fieri iniuria absentis sed gratia in expectando: quam quidez iudex facere potest dicta. l. consentaneuz. nisi finitur eius officium dicto. c. consuluit. Timmo nō debet p̄tor festinare ad decretum interponendum. ff. de dam. infec. si finita. §. si forte. et ibi no. Item sicut admittitur reus post quinq̄ vel plures dies. l. et si post tres ff. si quis cautio. sic licet expectare iudici reum contumacem: immo eum expectando si non veniat: tanto maior est contumacia. extra vt lit. nō contest. c. quoniam frequenter. et de offic. deleg. c. sane. et dicto. c. cuz dilecti. nam contumacia accumulatur penam. ff. de p̄ntis. l. relegati. C. de here. auten. gazaros. extra eo. titu. c. excommunicamus. q̄ quidem contumacia multis modis coercetur. ff.

de regu. iur. l. non videtur. et de dolo et contu. c. quoniam. q̄ tomagis igitur durat contumacia: tantomagis durat culpa. et ideo non mitius: sed grauius punienda: quia p̄o modo culpe est pena infligenda. ff. de p̄ntis. l. respiciendum in prin. nec ideo iudex videtur in mora. ar. ff. de iur. iur. l. sciendum. extra de elec. c. paschoialis. et ibi not. nec per lapsus termini videt absoluit. §. p̄terea in fin. hoc videtur verius: quia non esset equum: q̄ differre iudice actor assensu suo iure p̄iuetur sine culpa. arg. C. de inoffi. testa. l. si quis in suo ad d̄ia alleg. r̄n. p̄io ad §. circūducto. qd nō loquitur in reo: sed in actore contumacitatis maior est contumacia q̄ rei: vt in actor. item ad l. cum non ex eo d̄le. q̄ loquitur in diffinitiva sententia: que cum maiori solemnitate est ferenda. C. de sen. l. cum sentētia. p̄terea lex cum eo loquitur in delegato: qui finem excedere nō potuit. vt ibi patet. Bald.

¶ Utrū iudex possit diminuire ipsa dilacionis a lege concessum.

Circa citationes de quibus nūc dictū est: continent et includit in se dilaciones. ideo breuitatis cā sub cōpendio subisigunt de dilacionibus hoc ē de sc̄da p̄te rubice. dic ergo: q̄ genera dilacionum sunt quinq̄. 1. primus genus in resitutorie que dantur specialiter: vt comparet aliquis in causa civilis: et sic de criminali: et iste sunt arbitrarie. Secundi generis dicitur p̄paratorie: et hoc in criminali. iij. q. iij. de iudicib⁹. quibus accusatus possit sibi preparare aduocatos et p̄curatores vt ibi. et qui. cau. ma. l. ab hosti. §. si. Tertij generis sunt accusatorie: et he in causa locum habēt. vt in auf. de litigio. §. oēm. Quartij generis sunt deliberatorie: et hoc in civilis tantum. quia in criminali non dantur: quia in facto suo interrogandus nō debet habere dilacionem: cum possit scire si est noxius vel innocens. Quintij generis sunt iudiciale: que dilaciones dantur condemp-

* Adde lā frā. l. §. dilaciones. l. fi. et de snib⁹ dilacionū q̄s iste enumerat p̄ eūdes dictuz. §. in p̄iu.

natis: vt nota. iij. q. ij. in princip. 2. ¶ Circa predicta sciendū est: q̄ dilacionum materia est amputanda. C. de tēp. ap. l. ij. in princ. dū modo iudex non beneget necessariam dilacionem: vt. C. vt infra certū tēpus criminalis questio terminetur. l. ij. et argu. C. de here. l. quoniam. Item not. q̄ fm d̄y. et olim et hodie sunt dilaciones arbitrarie. C. de dila. l. siue pars. ff. de iud. l. nunq̄. iij. q. iij. si ep̄s. et ibi no. extra de dila. c. p̄terea. licet ibi no. p̄trarium. Et ex hoc occurrit talis questio: nunquid iudex possit mutare tempus dilacionum a lege concessum. Et dic q̄ cū cause cognitione potest sine cause vero cognitione non potest. ff. de re iud. l. ij. Et per hoc respondetur illi. q. 1. nunquid iudex possit statuere breuius tempus ad producendum cōs exceptiones dilatorias vel declinatorias que possunt proponi vsq̄ ad sententiam. et dic secundum Wynū. q̄ sic ita q̄ post tempus a iudice limitatum: licet super sit de tempore cōstationis vel appellacionis: vel snie oppo. nō possunt: tunc valet q̄n cū cause cognitione illa tpa abbreviatur: vt no. p. eū. extra de regu. iur. c. andultum. lib. vi. 1. p̄rogatio autē etiā post cause cognitionem fieri potest. vt. d. l. ij. dū modo sc̄tas: q̄ p̄rogatio nō dicitur cum fiat p̄iore dilacione pendente. ff. māda. l. sed si mandante. Supradicta intellige regulariter. quedam sunt enim tempora: que iudex abbreviare nō potest: vt dicitur. l. in. q. circa appellaciones. in. iij. q. circa prin.

¶ Utrū sit dāda dilatio sponte p̄fiteri. ¶ Utrū querit nunquid sit dāda dilatio sponte cōfiteri: et videtur q̄ nō q̄ volendo. p̄bare contrarium: videtur venire contra factum suum. p̄prium qd est p̄hibitum. l. si post mortem. ff. de adop. item q̄ quis sua voce. vt. C. de nō nu. pec. l. generaliter. et maxime q̄ turatus respondet: q̄ non licet eicōtra sacramentū venire. C. de transac. l. si q̄ maior. ergo non est dāda dilatio que nō releuat. ar. C. de p̄ba. ad p̄bationes. cōtra q̄ sic. q̄ nemiq̄ est defensio sua

denegāda. C. de iur. ff. l. defensionis. lib. x. ff. de questio. l. diu. §. pe. et de bo. vacā. l. i. ibi data copia reclamandi: vt. C. de here. l. qm̄. ¶ Quid em̄ si p̄bare pōt delictū p̄ eū p̄fessatū p̄ aliū cōmissuz an audiet: certe sic. ff. de re mili. l. nō oēs. §. a barbaris. forte em̄ errando cōfessus est: quare cū nō admittet ad probandū errorem q̄ pōt vsq̄ ad sententiā p̄bari: vt. C. de iur. fa. ig. l. error. certe nō vult deo rōnez. et ideo vt q̄ ex iusta cā sit audiendus vñ dilatio dāda ē. et ita feruāt boni assessores ciuitatū et locor. Alij q̄ cōfiteri q̄ si quis vitro. nō obstat q̄ ibi fuit p̄fessus in tormentis. fz dic vt ibi p̄dicta tri intellige fz ea q̄ no. j. de. q. circa p̄bationes in. q. vii. Vel dic qd spōte p̄fiteri nulla est dilatio dāda: q̄ facta p̄fessione in iudicio nō restat nisi vt p̄dēnet cōfessus: et ideo in vinculis detinēdus est. ff. de cust. reo. l. si cōfessus. q̄ in cōfessum nulle sunt p̄tes iudicis. ff. ad. l. aq̄. p̄inde. q̄ per eā sit notoriū iuri. extra de coha. cle. et mu. c. v̄sa. et si q̄s est in fragrātī crimine detentus: mox fit executio. C. de defensionibus. et iō nō de necessitate: fz benignitate iudicis dari pōt dilatio. et ad p̄dicta optime faciunt que dixi in. l. vnica. C. de confes. et ibi etiam per Cyn. arg. optimum eorum que no. extra de officio deleg. c. consuluit.

* Adde paulum de cast. in. l. fi. ff. de serijs.

* Ad d. lan. fran. in alt. §. dilatores in prin. ibi ois aut dilatio. et in apof. meis.

Utrum terminus sit peremptorius si de hoc non fiat mentio.

Extode cimo t q ratur nu quid ter mino vdi latio da tus ad excep tiones pp ne das: sit per eprou: et si de per eprou mentio non fiat: dic q sicut no. in Spec. ti. de dila. §. i. h. r nota. r adde qd dices in eo. tit. in q. vlti. Et est sciedum q vno termino durate alius terminus no est dandus: nec circa id nec circa diuersa. als esset cause cognitioez intricare: r ordinē iudicij turbare: r inculcare. qd esse no dz. extra de or di. cogni. c. pe. na eouf qz debet officij iudicis co quiescere. C. de dila. l. si ue ps. t pterea scias q si iudex dat morē ter minū: q sit a iure status: rum: supplet a lege. ff. de i re iudi. l. iij. §. si quis. et no. extra de re iud. c. sta tuimus. qd no. qz quoti die ptingit in palatio.

Utrum vltimus dies feriatas trahat ad dies sequentem.

Extimoseptio querit. quid si vltimus dies dilationis incidit in diem feriatam.

Item nuqd sufficiat facere dilationem: vt maneat perpetua dilatio: ita q ips no currat. dic vt. i. de questio. circa probationem. in questione octaua.

Quid terminus post li. contestatus intelligatur peremptorius.

Extimoseptio querit. nu quid si li. pte. in ca ciuili data est dilatio vel terminus partibus ad aliquid faciendū: seu pbando: vel rponendū: i quo termino nihil de per eprou est expusuz nuquid nihilominus dz per eprou: vltra quem nullus datur. ff. de iudi. l. r tū. Sed talis dilatio amplius dari facile no dz. l. i. in fi. C. de dila. r. C. de fer. l. oratione. r. l. fi. extra de excep. c. pastoris. de dila. c. pterea. ergo videt peremptorius datus. r ita ponit Specu. in. d. §. i. h. r no. argu. §. tq: non valet citatio ad sniam audiendā: nisi peremptorie fiat. ff. q sen. sine ap. re. l. i. §. item que ex edicto. extra de of. delega. c. consuluit. r rñ est dilatio post lit. pte. sed illud in absente. Sed dices qre ergo lex facit mentionē de pdictis. ff. de iudi. l. ad peremptoriū. extra de in te. rest. c. ex his. rñ loquunt Siza qñ lit. pte. r reo absente. et facit ad pdicta qd no. xvij. q. iij. c. illicita. in glo. dic r.

De procuratoribus & defensoribus. Rub.

Extimoseptio querit. quid si vltimus dies dilationis incidit in diem feriatam. Item nuqd sufficiat facere dilationem: vt maneat perpetua dilatio: ita q ips no currat. dic vt. i. de questio. circa probationem. in questione octaua.

* Ad d. bar. in l. licet. in prima r vlti ma col. ff. de procura.

Utrum dicatur falsus procurator qui nunq habuit mandatum: vel qui reuocatus exercet procuratorium.

Extimoseptio querit. quid si vltimus dies dilationis incidit in diem feriatam. Item nuqd sufficiat facere dilationem: vt maneat perpetua dilatio: ita q ips no currat. dic vt. i. de questio. circa probationem. in questione octaua.

Utrum gñalis procurator: ad oēs causas agēdas: admittat in criminalibus.

Extimoseptio querit. quid si vltimus dies dilationis incidit in diem feriatam. Item nuqd sufficiat facere dilationem: vt maneat perpetua dilatio: ita q ips no currat. dic vt. i. de questio. circa probationem. in questione octaua.

Utrum valeat iudicij cū eo: qd no est procurator: q vt procurator: est admissus.

Extimoseptio querit. quid si vltimus dies dilationis incidit in diem feriatam. Item nuqd sufficiat facere dilationem: vt maneat perpetua dilatio: ita q ips no currat. dic vt. i. de questio. circa probationem. in questione octaua.

Extimoseptio querit. quid si vltimus dies dilationis incidit in diem feriatam. Item nuqd sufficiat facere dilationem: vt maneat perpetua dilatio: ita q ips no currat. dic vt. i. de questio. circa probationem. in questione octaua.

* Ad d. bar. in l. falsus. r. de iur. r per lātr. in prin. c. lue practi ce. nume. xi. ver. attendē te.

* Ad d. bar. in l. pcurator cui libera. ff. de procu.

* Ad d. in l. falsus. ff. de iur. et Barto. in l. si pupilli. §. pe. ff. de ne go. §. c. r.

* Ado bar. in. l. si tutor. ff. de procu.

fla iudicij. ff. si messor. l. mo. dig. l. j. et extra de iudi. c. examinata. s. j. ibi dicitur de actio: et ideo primū veri vide. f. ti. in. l. q. iij. nota. Bal. Utrū expediat dici p. curatorio noie pro tali.

Utrū expediat dici p. curatorio noie pro tali. Clarto q. r. quid si q. ab aliquo p. stitutus contra h. vel aliqd. facit in iudicio: vel in contractu dicēs. ego p. curator. titij facio: vel ago sicut in dicit p. curatorio noie talis vel p. tali constituyente. Nunquid sufficiat nisi illa verba adijciantur. et p. movidef. q. nō. q. agendo simp. p. sumis. p. noie facere in dubio. ff. de iure fisci. l. de eo. no. ff. q. satis. cogā. l. sciendā. §. toties. ad idem. ff. de admi. tu. l. cū post. §. j. et no. extra de re. c. nulli. i. gl. sic ergo. et. ideo ad eē rei de q. agit: necessaria non adijcerent predicta verba

Utrū valeat iudicij: cū eo: q. nō est p. curator: si dñs ratum habeat. et utrū constitutio procuratoris trahat ad ips. quo se p. curatorē ignorabat.

Utrū q. r. f. qd. si aliq. cōparet nomine alieni: cuius rei absens dicēs se p. curatorē: cū non sit: sic eius noie interuenit defendēdo: vel aliqd. agendo in iudicio. demū reus cui?

* Ado bar. in. l. si tutor. ff. de procu. c. i. quibus cau. in inte. resti. nō est necessaria.

noie interuenit eundem procuratorem suū constituit. Nunquid ea q. prius gesta. erāt: sint cōfirmata p. sequēs mādātū. Et primo videt q. sic. q. p. mādātū sup. ueniēs cēsunt cōfirmata prius gesta p. illū. ff. de iudi. l. j. et qui satis. cogā. l. i. iulianus. sed illa lex loquitur in actorē: cuius iudicij actus p. eū: qd nullū habebat mādātū. erat nullus ipso iure. cū p. sequēs mādātū videt dñs ratū h. e. gesta prius: ideo cōualescūt q. a p. incipio erāt nulla. secus in p. sōna rei. q. iudicij actum cū eo: q. pro eo interuenit quo ad aliquod etiā rñsuz futuroz tpm. p. ratihabitōne. f. mādātū et inuicem et ignorantē pōt q. defendere. ff. de solu. l. solum. C. de p. cu. l. exigēdi. et ideo interuenit noui mādātū nō extendit ad cōfirmationē prius gestōz: q. aliq. erant: et confirmatione non indigebāt. arg. ff. de leg. j. l. si q. n. l. talis scriptura. vñ interuentu noui mādātū p. sōna eius mutata videt. ff. iudi. sol. l. si ante. ff. de excep. rei. iud. l. si is et in actorē nō pōt dici mutata p. sōna: que nulla erat et de hoc plene no. in. d. l. iulianus. s. magis implicite et obscure facti. i. in seq. priorima. q. Et ex predictis insurgit talis qd. f. Quādo sine mādātō egit vt p. curator: alterius: et admissus fuit: accidit q. dñs eū p. curatorē: instituit tunc tpm: qñ agit: vt p. curator: ipso th. ignorante p. curatorē. deinde post plures menses fuit sibi presentata lra p. curatorij: put erat p. stitutus procurator: illi de mādātō suo. q. procurator: eā recepit: modo qñ an actitata p. euz p. curatorē anteq. sciuerit r. receperit p. curatorij valeat. Et primovidef q. sic. q. iam erat p. curator ordinatus: vnde attendēda est origo. C. man. l. iij. §. veritatis. C. de sent. iij. l. nemo. i. si. Nec videt curandū an ignoret p. curator: ff. si cer. pe. l. et q. in pro. i. principio. Et contra videt q. nō valeant acta facta p. eū. q. procurator: nō recepit potestate vel receptionē p. curatōis. ff. de p. cu. l. ij. extra de p. cu. c. is q. lib. vi. et argu. extra de appel. c. sup. eo. lib. vi. §. fi. et qd. no. j. q. v. c. iij. nec potest dici ex ea constitutione videri dictū eius p. curatoris dñm sciuisse: nec ratificare gesta p. eum tpe

eū tpe preterito. cū nihil sciuerit de gestis p. eū p. curator: et cū in ipsa p. curatore nihil de hoc agat. vt. ff. de trās. l. q. cū tutorib. Et p. dictis cōcludit mani festissime necessarium fore: q. expresse dñs ille q. nihil sciebat de gestis per eū quē cōstituit noiam p. curatorē expresse ratificet acta: et processum eius nominatim faciam.

Utrū dñs teneat rñdere p. bationib. in iudicio: qd. agitur cū suo defensore.

Exto querit quisie obrulit defensionē alicuius absentis: quē p. stat de iure posse defendi nō solum eo ignorate: sed etiā pñte et inuito. ff. de solutiō. l. saltē. C. de p. cu. l. exigēdi. no. de neg. gest. l. liberto. §. si. sic etiā cōstituitur procurator: ex parte rei: vt nota. ff. fa. herat. l. plane. nisi in duobus casibus exceptis. s. qñ dñs melius scit veritatē meli: et q. est legalio: p. sōna domini: q. p. curatoris: non ita rñosa: vt legitur et notatur. C. de procu. l. si. et. ff. eo. l. si actor. et talis defensor liberet reum etiā absentem. vt. d. l. solutionum. etiā ipso iure. vt no. C. de p. cu. l. nō solū. f. Mas si defensor in lite succumbat tpe exigēti: et tenetur cōtra reū defensum nulla sit executio. ff. de procu. l. si p. curator. in. fi. et p. hoc em. fit nouatio. vt notatur in. l. liberto. §. fi. et. d. l. nō solū. f. si vero defensor obtineat: habet recursum contra defensum p. p. tione neg. ge. ad oēs lites expedendas: vt habet et notatur. ff. de procura. l. q. proprio. §. lris. qd. no. Utrū p. dictis ergo qñ. qd. si inchoato iudicio cū defensore petit actor: q. in terroget reus defensus: quō defensor sit p. curator: in rem suā cōstitutus. d. q. requirit q. dñs rñdeat: et iurare debeat vt nota. de iura. calum. l. ij. §. snautem. C. de procu. l. si actor. et. l. fi. Et primo q. hoc casu dñs non cogatur: quia predicta iura loquunt de procuratore a dño constituto: sed in casu p. p. sōno etiā inuito dño fieri pōt. immo iudicij in noua: tñ est in p. sōna defensoris: et in eū fit executio: vt predicti. non em. defensor rep. tatur persona dñi: sicut p. curator. imo appellat a iure expromissor: q. tpe pñci

paliter expromittit pñte reo siue eo absente: et se nō obligante: vt no. ff. de re. iur. l. in eo. §. ne mo ergo nō d. j. reus interrogari. q. nō est sua cā. sed defensoris. rideo ex facto alterius graua re nō d. C. de inof. test. l. si q. i. suo. q. re inter alios acta. r. l. penul. ff. de re iudi. §. item iā esset in p. tate rei graua re defensorē per suā rñsionē: qd. esse non d. j. reus. ff. de eo qd. certo lo. l. j. et quod ibi notat. et de iudi. l. ij. §. sed si agat. Et cōtra q. re interrogari d. j. q. me li' scit veritatē ad quaz inueniēdā iudex laborare d. j. oibus modis: q. b. p. o. l. j. c. si et apd. que nec obstat p. dictis: q. rōnes. §. alleg. pñt reduci etiā p. alia p. re. ideo vt detur veritas vt interrogari debeat ipse rei: et nō obstat q. ille sit defensor: et hoc pacto grauari: q. nō est facto alteri: s. j. ex sua culpa graua. f. alteri defensionē suscipiēdo. vt. ff. de officio procō. r. leg. l. obseruare. §. ij. alias de facili q. p. sōnet suo iure p. iura. sed forte actor non h. p. p. tias p. bationē suas nisi p. defensorē rei etiā q. talis p. sumpcio totaliter tollit ex iuramento p. mi iurātis: q. imemor: fa lus: eterne nō p. sumis. l. fi. C. ad. l. iulij. repetūd. Utrū cōfessio cedētis noceat cessionario. Extimo querit: f. nunquid facta cessione alicuius iuris

* Adde bar. in. l. nō solū. colū. j. ff. de p. cu.

* Ado bar. in. l. heres i. ij. co. n. q. vtrū p. fessio et ibi imo. ff. iudi. sol.

noceat postea confessio
cedentis cessionario. q
da distinguitur aut cessio
nam hz regressum ptra
cedere aut no. pto casu
su no nocet. ff. de actio.
r obli. l. multu. r qb nor.
C. de fideius. m. l. q. Sz
fm dy. dic q no nocet.
ar. ff. de iu. l. fundi par
te. §. ij. r loca. l. q funduz
in fi. r ad tre. l. facta. §. si
heres scrip. r de lega.
l. l. seruū filij. §. si qs rez.
in fi. r ubi de hoc et vide
ibi quia l hoc mutat ibi
opinionem.

¶ Utrū procurator pro
quo dominus non satis
dedit audiatu satisfada
re volendo.

¶ Ctauo queri
tur. iure caue
tur q procura
tor rei non est
admittēd. nisi cōstet q
dñs pro eo promiserit r
satisfadedit p eo in oi
bus clausulis q cōtinen
tur in satisfadone. §. si
ho aliqz inst. de satisfd.
siue talis pcurator fue
rit a dño cōstitut. apud
acta: siue extra iudiciū.
vt. C. de satisfda. l. vnica.
de ofor. eiusdē litis. l. ij.
als repellit procurator
vt dictis iuribus: q ne
mo aliene litis legatus
defensor: est sine satisfda
tione. l. ij. C. de pcurato.
r ff. de reg. iu. l. i. §. i. r qd
ergo si ex parte rei sit
omissa. d. satisfadatio. an
sit audiend. pcurator: si
sit paratus nūc satisfda
re. videt q no: q eā pre
stare debuit dñs p eo.
vt. d. §. si vero. sed dicty
sufficit si eā pstat procu
rator. insti. de satisfda. §.

l. C. de mi. l. q si speciali. r no. ff. de pro
cu. l. non solū. §. i. p. dicitur tñ satisfadato
in syndico seu procuratore vniuersita
tis non existit vt nor. ff. de procu. l. mā
dato. in. j. glo. p. l. mutus. §. pluribus. et
ff. qui satisfda. cogan. l. i. r. ff. de fun. do.
l. ij. sed forte in criminalibus secus. ff.
de cust. re. l. i.

¶ Utrū admittatur procurator in cau
sa criminali.

¶ Ono quero t vtrū in cā
criminali admittatur p
curator. siue ex pte acto
ris: siue ex pte rei. et pto
videt q non admittit: qz
ad crimē frustra pcura
tor iteruenit. ff. de publi. iud. l. penul. §.
ad crimē. r idem si sit crimē pcurator. C.
de iure fi. l. tunc. qñ pena cause pmet
penam relegationis. vel vltra vt nota.
in. d. §. ad crimē. sed supra dicta intel
liguntur cū distinctione. Nam aut cau
se sunt criminales aut misse. aut agit
de crimine ciuilit: aut criminaliter.
Item aut accedit procurator ad propo
nendum causas cause. i. ad plenam de
fensionem. aut ad allegandum causas
absentie. r eas probandum. pmo casu
qñ cā est mere criminalis: huic nō
admittit: si earū pena continet relega
tionem. vt. d. §. ad crimē: et. ff. an per
alium causa appel. l. i. Secūdo casu qñ
cause sunt misse. r tunc admittitur pro
curator. extra de procurato. c. ij. r de ac
cusa. super his. in fi. r quod dicit in pro
curato. in casibus meris ad maiorē cau
sam cōtinentibus non admittit. Utrū
ad proponēdum causas cause. i. ad ple
ne defendēdū reuz a crimine obiecto
etiam non admittitur. sed ad allegan
dum causas absentie: etiam eas pro
ponendo. bene admittitur. d. §. publi
ce. in. l. seruū quoz. ff. de procur. Item
admittitur procurator in criminibus
ad excipiēdū: et exceptiones pro reo p
ponendum: r pbandum. non dico exci
piēdo r excuset eum reum a crimine de
quo est inculpatus: sed proponendo de
latoias exceptiones vel declinatorias r
omnes: que veniunt proponēdo r era
minādo ante lit. contest. vt si excipiatur

ly reus est all cuius fori vel quia rescri
ptum non valet: vel quia iudex esset ex
communicatus vel incompetens. et sic
de alijs huiusmodi exceptionib. vt no.
Imo. in. c. ventens. in glo. isrc. extra de
accusa. Nam huiusmodi exceptiones
que ante lit. contest. veniunt proponen
de vel ventilande: nō sunt ad defenden
dum reum inculpatum a crimine. arg.
optimum eozū que nor. in. c. i. in glof. de
feu. extra de lit. contest. Et ideo dicunt
bellissime doc. q procurator iste est au
diendus obiciens exceptionem illam:
qz ille ad cuius accusationem agit: erat
bannitus: ita q licuit reo: quem defen
dit vel defendet offendere agentem ex
forma statutorum eozū ciuitatis: quia
licet quodammodo natura procurato
ris sit defendere plene de crimine pro
bando dictā exceptionem: ita q ea pro
bata iudex condemnare reum non po
terit ppter beneficium dicti statuti. Ita
men nihilominus est audiendus dire
cto de dicto delicto per eum commissio:
vel non si agitur via declinatoria. nam
hoc probato iudex vltra procedere non
poterit et hoc est medicina: vt legitur r
habetur de his q vere. vel effu. l. ij. r. c.
ne quis vel a regia. l. vnica et ideo ante
lit. conte. sunt contractādi. C. de excep.
l. fi. ff. de procu. l. pomponius. §. rati.

¶ Item ius canonicū indistincte ad
mittit procuratorem in crimine: in quo
per viam exceptionis proceditur. extra
de accusationi. c. super his. in fi. r defen
sor autem qui nullum mandatum ha
bet non admittitur ad huiusmodi cau
sas absentie: que iurisdicōes sunt alle
gande vel probāde: eas tñ causas ab
sentie que facte sunt pōt allegare r pōt
probare: vt no. Imo. in. d. c. ventens in
ij. glo. ¶ Itē p dicta vera sunt q in crimi
nibus procurator nō admittit: nisi si eis
possit absens dānari puta ex forma sta
tuti. quia si crimen sit publicum pōt in
eo interuenire procurator: et quo ab
sens dānari potest vt legis clare in. d.
§. publice. ij. r. nō. Et ratio qz ad accu
sandum et defendendum videt procura
tor admitti ratione predicta quia par
tes sunt in effectu pene que infra rele

gationē et alia quecūq;
etiam maxime pene ex
quibus per statutu pōt
sua ferri in absentē. ar.
ff. de penis. l. absentē. l. 3
sit argumentū contra r
qz veritas iuris ciuilit
ppter imaginē iurū sta
tutoz obūdari nō dz. ff.
de libe. r posthu. l. filio.
Itē videt q procurator
admittit in vno crimine
publico quocunq;: si de
eo imponit pena pecu
naria: vt nor. in. d. §. ad
crimen: vñ cū hodie per
statuta terrarū etiam p
homicidio: vel rapina
pena pecuniaria impo
natur dicit dyn. q age
re et defendere poterit
procurator: quia atten
dimus effectum pene:
cuius ratione dicimus
crimen capitale vel nō.
ff. de pe. l. quo ad statu
tum r de bonis. liber. l.
quod cum maior. §. fin.
quod intellige quando
imponuntur pena pecu
naria simpliciter sinau
tem in statuto adūcia
tur: et nisi dictam penā
infra salem terminum
soluerit corporaliter pu
niatur. r forte in manu
vel oculo vel suffigetur
tunc secus quia vel dis
ces: q succedat et ideo
interuenit procurator:
vt. ff. qñ dies. ce. l. si pe
nā. ff. de actio. l. fere. r si
ita. i. p. dictis aut casis r
qb admittit pcurator
periti assessores adhi
bet cautelā ad repellen
dū pcuratorē vel defen
sorē absentiū. Nā cū por
tant exceptiones per
eos periti assessorē per
tus vt super ipsa op. r

¶ Ad d istū
sing. in. l.
fi. in vl. q. C.
p quas pso
nas no. acq
ri. l. plent. p
alex. in ru.
ff. iudi. fol.

¶ Ad d bar. r
Imo. et do
cto. in. l. pe.
§. ad crimē
ff. iudi. fol.

¶ Sed ad
alleganduz
causas ab
sentie. Nun
quid admit
tatur procu
rator: i cau
sis crimina
libus saltez
ad allegā
dum cau
sas absentie
vel declina
toriam fori
vide omni
no dominū
guido. pa
pe. in. q. ccc
xxvij. in
cip. alquis
accusatur r
de materia
vide quod
elegāter cō

fulendo te
nuit do. ale
xā. p. cclviij
incip. ad
ueris statu
tis in. ij. vo
lu. r an def
sor admitta
tur in cā ca
pitali ad p
bādā inno
cētā in qñ
late tradit
philippus
cor. p filio de
cimoseptio
incip. l. 3 mo
ris sit. in ter
tio volu.
Ferrandat.

Universitas de ... Adde ... C. de iure si ... i. l. pe. s. ad ... pub. iudi.

positione exceptionum iure de calumnia ipse defensor: questio de iure fieri debet. C. de iuramen. calum. l. j. et dicit iudex. mando vt ipse reus tanq̄ principalis persona melius nouit veritatem: veniat ad iurandum de calumnia: alio te non admitto: nec defensiones quas tu defensor: talis facis no admitto. hec habentur in autem. principales de iuramento calumnie. r. C. de procurato. l. v. et. C. de iuramē. calum. l. ij. si autē affuerint. sic eos repellit. si principalis autem affuerit: si no habet mandatum speciale ad iurandum de calumnia quod iure canonico fieri potest. extra de iuramē. calum. c. fin. lib. vi. Sed potest respondere. q̄ illud locum habet quando non obijctur: q̄ veniat principalis: quia melius nouerit veritatem. vnde secus quando hoc petit: attende tamen: quia in eo quod predictus est q̄ potest causam absentie allegare: intellige de absentia que habet iustā rationē. ff. de publi. iudi. l. pen. in fin. t̄ voluntaria enim absentia non prebet excusationem: vt ibi: sed secundum canonicas non distinguitur si fuerit causa iusta vel probabilis: vel non: vt distinguitur de l. integ. resti. c. j. Nam sufficit: quod sit iusta: et sic procuratores relinquere potuit. vt no. ij. q. vj.

c. biduum. s. si aduersus et extra de re iud. cum bertoldus. Utrum criminaliter bānitus possit per procuratorem litigare. Et cum q̄ritur licet bānito per procuratorem litigare: q̄da q̄ ex parte rei no videt dubiū. Nam no videt dubiū: q̄ quibet excoicatus pot interuenire in iudicio: ac etiā hereticus r̄ndēdo agētibz p̄tra eū. C. de here. aut. credētes. extra de iudicio. c. intelligimus. et q̄ excoicatio no tollit ius defensionis: in defendēdo pot p se r̄ p̄curatorem litigare. extra de excecep. c. venerabilez. r. c. dilecti. nec ideo videt tūc participare cū eis litigādo. vt no. extra de sentē. exco. c. excoicatio. r. eo. ti. c. ij. li. vj. Et p̄te aut̄ actoris dubitat. r̄ primo videtur q̄ no: quia cū in ciuitate morari no possit: no d̄z admitti p̄ obliquū: id est vt ibi morē per officiu sui. p̄curatoris: q̄d ei phibitū est directo r̄ p̄ obliquū. ff. si vis iura. pe. l. j. in prin. C. si mā. ita fue. alie. l. si. et q̄d ei in sua p̄sona phibet: r̄ per iterpositā p̄sonā denegat. C. de adul. l. si p̄ impressionē. de cōtrahen. emp. l. j. extra de iure iu. c. q̄d alicui. li. vj. p̄terea q̄ aliquo iure v̄t̄ ex p̄sona alteri: debet v̄t̄ sua cā: r̄ cū v̄t̄is sui autoris. l. traditio. ff. de acqui. re. do. l. v̄t̄ia. C. de acq. pos. et. q̄ no d̄z esse melioris p̄ditōis. p̄curator: q̄ autor: stus: a quo ius habet. ff. de reg. iur. l. in his. r. l. non debeo. r. l. q̄ in ip̄m. si ergo erbāniti v̄t̄is possit opponi bānito: sic r̄ eius p̄curatori inq̄stum eius p̄sonā r̄p̄sentet p̄ predicta iura. t̄ erbānitus em̄ cōrūmar. est. v̄n̄ p̄pter p̄tumaciā p̄t̄ sibi iurisditio denegari. ff. et q̄. cau. maio. l. sed r̄ si per p̄torē. s. sed et si diuit. ergo r̄ p̄curator: q̄ suo noie agit vt dictū est. Ecōtra v̄t̄ q̄ possit p̄ procuratorem litigare: quia erbānito imponit certa pena: in qua no p̄tinet: q̄ non possit per procuratorem litigare ergo r̄. t̄ mā pena: no est v̄terius detrahēda. C. de penis. l. sancim̄. extra de his que fiunt a malo. parte. ca. c. ij. nec sunt pene asperande. sed molliende: r̄ q̄ per nos no possumus per aliū cōceditur. ff.

mā. l. si māduero. s. in his. C. de pecu. l. pe. r̄ de iure iu. l. vlt. r̄ not. ff. de adm. re. ad. ci. p̄t. l. ij. C. de pecu. l. ij. t̄cē no inueniunt iure phibitū: ergo p̄cessus. ff. ex qui. cau. maio. l. j. s. et his. q̄d em̄ iure no est cautū omisiūm videt: r̄ humane voluntatis arbitrio relinquit. i. q. i. ebron i fi. r. ff. de p̄uari. l. iij. p̄terea l̄ fiat accusatio inuitis apud aliquē p̄pter doli exceptionē q̄ obijci p̄t. nihilominus de legando aliū illa doli exceptio ex p̄sona cedētis no obstat creditori: cui est facta dilatio. ff. de noua. l. doli exceptio. ff. de excep. doli. l. apud celsum. s. de actore. 4. t̄ t̄rem pater qui no habet morari in ciuitate: potest credere actionē dotis filie: r̄ sic admittitur filia ad agēduz ex p̄sona patris cedētis. ff. solu. matrim. l. si cū dōrē. s. si pater. p̄terea relegatus retinet oīa sua iura. ff. de inter. et relega. l. iij. ergo eis priuari no debet. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. l. j. et multo fortius admittēdus is: qui no est simpliciter p̄curator: in rem sibi cōstitutus: vt is qui agit ex iure cesso sibi ab erbānito: qui p̄curatoriam causam videt fouere. C. de procura. l. stipendia. r̄ not. C. de iura. ca. l. ij. s. sin autē. Solue distinguēdo: q̄ aut est erbānitus ex tali delicto: p̄pter quod cōparatur relegato: prout distinguitur r̄ no. insti. qui. mo. ius pa. po. sol. s. rele. tūc non potest per p̄curatorem litigare: nec etiā de iure succedere. nā talis perdit ciuitatē: r̄ bona deferuntur in fiscū. C. de bo. dā. l. j. et iō nec per se nec per aliū p̄t. vt. s. dictū est. et obstat agēti v̄t̄is sui autoris per iura. s. primo allega. Secōdo distinguitur: q̄ aut cedit exceptionē: r̄ p̄t. l. apud celsus. s. si q̄s aut. et. s. de acto. aut cedit ex cā no lucratia: r̄ tūc valet cesso: vt. d. s. ij. de acto. r̄ not. in Specu. de cesso. actio. et ad predicta vide. j. de accu. ij. q. t̄ t̄rem quid si ex sua cessione erbānitus succedit. et dic q̄ aut est successor singularis: aut vniuersalis: aut suus. aut extraneus. vt plene no. ff. de reg. iur. l. q̄ ipsi. et iō v̄t̄ v̄t̄ibi. Quidā t̄n̄ sentiunt cōtra illaz glo. positā in. d. s. relegati. dicētes eniz q̄ per statutum erbānitus quis in maxima pena: etiā pro minimo delicto vel

ecōtra quoquomodo debeat talis cōparari de portato vt relegato: certe no videt: q̄ no solū pena: sed etiā cā criminis est inspicienda. ff. ex qui. cau. in pos. ea. l. actus. r̄ no obstat lex. q̄d statum ff. de penis. quia id intelligendo de penis iuris canonici quasi iudex mutare non potest. ff. ad munici. l. ordine. ad turpil. l. j. per quā. l. omnia bona r̄ iura admittitur scōm t̄pa illarū legū. ff. ad. l. iul. pecu. l. ij. Utrum valeat quod se c̄ p̄curator: post reuocationem.

Ad decimo querit. qd si cōstitutus p̄curatorem ad vendendum: vel ad aliquid negotiandū: seu cōtrahendum: demū anteq̄ cōtrahat: vel negotietur: euz reuocato: eo reuocato aliquis ignoro cōtrahit: nūquid tenet id: q̄d cū tali p̄curatore actus fuit. Et primo videtur q̄ non: quia per reuocationē desit esse p̄curator. ff. de solu. l. cū quis. s. r̄ ideo. C. de fur. l. falsus. ff. eo. titu. cum quis de leg. l. j. si pater. s. j. de acqui. here. l. si quis mihi bona. s. pe. r̄ q̄d no. ff. quod iussu. l. j. s. sed et si ego. extra. de. pecu. c. vlt. lib. vj. quare post reuocationē non valet quod agitur: vt ibi. ad idēz fact. ff. de procu. l. si p̄curator. ad iudicia. vbi patet: q̄ non valet reuocatio: nisi pueniat ad notū c. iij.

* Adde bar. r̄ Saly. l. l. mandatu. C. mād.

nam iudicis: vel partis
 p̄terq̄ in casibus no-
 tatis in. d. c. fi. q̄ talis
 reuocatio sit: q̄ in cau-
 sa est cōclusum: quia ea
 non obstante iudex fert
 sniam: et valebit etiā ni-
 si ad notitiam iudicis et
 partis peruenerit reuo-
 catio: vt extra de p̄cu. c.
 auditis s̄. s. i. themate
 p̄ponitur de cōtractu: et
 ideo nō faciunt. ¶ Sed
 adhuc instat: q̄ lz debi-
 tores soluentes p̄curatori
 cui reuocationē ignora-
 bāt liberāt ope exceptio-
 nis vel ipso iure. ff. de so-
 lu. l. qui hoem. s. si titiis
 2. l. cū quā. s. i. et. l. si q̄s
 feruo. in fi. 2. l. dispensa-
 tionu. ¶ Itē quia nō va-
 let reuocatio mandati:
 nisi perueniat i. notitia
 mandatarū. l. si mādāse-
 sem. s. man. Item qui se
 mel misit nuntiu ad vē-
 dendū: si eū reuocet: cū
 amplius nolit vendere:
 nō valet reuocatio: si de
 eo ignoratur. vt no. ff. de
 cōtra. emp. l. i. ¶ Item
 reuocatio societatis fa-
 cta socio ignorante non
 p̄iudicat: donec ad ei⁹
 notitiā perueniat. ff. p̄
 socio. l. sed et si socius. s.
 pe. Itē huiusmodi reuo-
 catio palā et publice est
 fēda a s̄ nō p̄iudicat
 arg. ff. de insti. l. sed et si
 pupillus. s. p̄scribere.
 Item certiorandus est
 aduersarius: cum quo
 erat contrahendum. vt
 l. in testamento. ff. quod
 insti. licet ibi in glos.
 Mar. inuenerit p̄trariū
 facit q̄d nō. et habet in. l.
 ei⁹ q̄ in puincia. ff. si cer.
 pe. solse: et distigue: aut

est talis: et ad quē faciēdū requiritur
 h̄bitū: vt est i hereditate q̄ solo animo
 aditur. C. de iure deli. l. q̄. insti. de here.
 quali. et disse. s. i. et datio libertatis i qua
 requiritur animus manumissoris. C. de re
 iud. l. ex his. de collu. dete. l. i. Vel si agi-
 tur de matrimonio p̄trahēdo: in q̄ opor-
 tet p̄currere animū p̄trahentiū. ff. de ri-
 tu nup. l. si pater. C. eo. l. nec filius. extra
 de sp̄o. c. cū literis. Et in istis quidē casu-
 bus nō valet post reuocationē: etiam si
 reuocatio nō peruenerit ad notitiā cō-
 trahētis: seu p̄curatoris reuocati: q̄ de-
 ficit animus reuocātis q̄ anim⁹ in p̄di-
 ctis requirit. et ita loquitur. ll. alle. p̄ pri-
 ma parte. ea em̄ nisi ex certa sciētia per-
 fici nō p̄nt. ff. de reg. iur. l. i. totū. In alijs
 aut nō regulariter: nec agitur ante no-
 titiam facte reuocationis: t̄ quia igno-
 rans dāno affici nō debet. vt. d. l. si man-
 dasset. facti em̄ ignorantia non est cul-
 pa. ff. de iur. et sa. igno. l. i. cum ibi no. ita
 pulchre loquitur. ll. inducte pro prima
 parte: maxime in damnis: et nisi delibe-
 rando agitur. vt. d. l. si hominem. s. si ti-
 tium. l. etus qui in puincia. et. l. error.
 de iur. et fac. igno. et quia reuocanti po-
 test imputari: quare nō certiorandi ad-
 uocatus p̄curatoris: vt. d. s. si ego. Alij
 dicunt q̄ in obligatione contrahenda
 valet p̄dicta reuocatio: se⁹ in tā cōtra-
 cta dissoluenda: vel dic vt no. xxx. q. v. c.
 nec illud. Q̄m aut sit et qualiter p̄curator
 reuocatus morte constituētis dixi. s. in
 ti. i. in. q. vii.

¶ Utrū syndicus collegij possit agere si
 ne consensu prelati sui.
 ¶ Uoddecimo querit: t̄ nun-
 quid syndicus alicui⁹ col-
 legij possit agere: sine cō-
 sensu prelati sui: vel ecō-
 tra. Nūquid platus per
 se: vel per p̄curatorē: se-
 ne capituli consensu hoc facere possit. et
 videt q̄ nō sit dubitatio. q̄ bernardus
 in sua glos. ordinaria posita extra de p̄-
 cu. c. i. que incipit: litera sequēs et. exp̄-
 se determinat: q̄ vnus predictorum: se-
 ne in casu nostro nō possit aliquid facere nec
 agere sine alterius consensu. et ita ibi
 iura alleg. p̄bant. et idem in. c. edoceri.

* Adde
 bar. i. l. si ita
 s. si. ff. de ad
 mil. iuro.

extra de rescrip. s. 3. de
 moderni tenēt p̄trariū.
 de quo dic ad saturita-
 se. vt no. in Spe. titu. de
 accu. ver. aut p̄nti. et h̄si.
 seq. vbi sepata sunt bo-
 na plati. et totaliter di-
 uersa a bonis capli: pro
 quibus potest agere: et
 facta sua expedire sine
 altero. vt. v. q. iij. c. vlti.
 a s̄ nō. vt ibi dicitur.

¶ Utrū admittatur syn-
 dicus: et an possit vni-
 uersitas recusari.

¶ Utrū admittatur syn-
 dicus: et an possit vni-
 uersitas recusari.

* Adde
 Bar. in. l. h. fi.
 ff. q̄d cuiusq̄
 vni. et plenit
 sine p̄ Jac.
 rebus. l. i. q̄n
 q̄ casus ubi
 l. ap. meta.
 C. de decu-
 rto. lib. x.

¶ Si vni-
 uersitas de
 liberate de-
 linqr. Adde
 Fely. i. c. di-
 lect⁹. col. pe.
 et fi. de symo
 et an vniuer-
 sitas vel col-
 legiū possit
 accusari et
 puniri et an
 ea punita
 singulares
 de vniuersi-
 tate delin-
 quētes p̄nt
 punire vide
 omnino pul-
 chra disti-
 ctione suas

mili. l. i. lib. xij. et. l. tam
 collaterales. s. si ita. vt
 sit vniuersitas in syndi-
 co p̄out consuetudo ex
 posuit ordinando et. et
 hoc dicitur Specu. in tit.
 de accusa. in fi. et no. xij.
 q. ij. c̄ps qui.

¶ Utrum personaliter
 cogendus in causa pos-
 sit per procuratorem li-
 tigare.

¶ Uartodeci-
 mo querit: si aliq̄s
 cōstituit p̄-
 curatorē in
 causa in qua si p̄stituēs
 in iudicio compareret
 esset cogendus persona-
 liter: vt puta si damna-
 tus est pecunialiter qui
 fm formam statuti de-
 bet p̄sonaliter cogi nū-
 quid sufficiat si p̄ eo cō-
 pareat procurator: et pri-
 mo videtur q̄ sic. q̄ nō
 cogitur quis personaliter
 litigare: sed procura-
 torē habet dandi facul-
 tatem. ff. de procura. l. si
 actor. etiā si citatio p̄ti-
 neat: q̄ debeat p̄sonali-
 ter cōparere. vt not. ex-
 tra de procura. c. quere-
 lam. t̄ quia beneficium
 iuris: non est alicui au-
 ferēdum. ff. de re iudi. l.
 iij. s. si quis. et plene no.
 in. d. c. querelā. et dictus
 est. s. in. q. xij. quam no.
 singulariter. ¶ Et cōtra
 videtur q̄ debeat p̄sonaliter
 cōparere. naz
 in delictis illa est ratio
 quare procuratores nō
 admittuntur: eadem ra-
 tione. vt. ff. de procura-
 to. l. plaucius: t̄ vbi em̄

ponit henri-
 cus bouhic.
 in. d. c. dile-
 ctus. dif. iij.
 et vide q̄ ibi
 posui i apo.
 ad ipsum in
 verbo. et pu-
 niri. et adde
 q̄ vniuersi-
 tas p̄t deſi-
 quere et ex
 delicto pu-
 niri vt late
 tradit p̄bi.
 cor. consilio
 cccxij. icip.
 considerata
 forma. i. iij.
 volu. et quō
 citet vniuer-
 sitas. vide
 Bald. in. l.
 etiā. C. de ex-
 ceptio. rei
 iudi. ferrā
 dat.

¶ Adde bar.
 in. l. iam th.
 s. si. l. ij. ap̄
 fil. ff. de iur-
 di. fol.

habet locū ratio: et ipsa
 ff. de fur. l. ff. et hoc vi
 detur verius, vt colligi
 tur. ff. si q̄s cautio. l. i. §.
 si quis. de custo. reo. l. i. §.
 arg. contra. de procu. ff.
 in. l. si procurator. §. si.
 Cūtrū pater in defen
 sione filij admittat sine
 satisfatione iudicatum
 solut.

Quimoquin =
 to queritur.
 in unquidpa =
 ter cōparen
 do ad defensionē filij te
 nestur satisfadare de iu
 dicato solueudo. Et p̄
 mo videtur q̄ nō: qz pa
 ter gerit legitimā perso
 nā pro filio agēdo et de
 fendendo ipse pater iu
 rat de calūnia. C. de bo
 nis ma. l. i. cum. ibi not.
 et habet quasi solidum
 dominium in rebus si
 lij: vt ibi. Item quia so
 lum testimoniū patris
 eximit a satisfatione iu
 dorem quez filio dat. C.
 de epi. audi. l. de crea
 tionibus. et insti. de sa
 tisf. tu. in p̄i. multoma
 gis ergo ipse p̄ nō sa
 tisfabit. † Itē qz orpha
 notrophia nō satisfadāt.
 C. de epi. et cle. l. orpha
 notrophos: ergo nec pa
 ter. quem constat maio
 rem auctoritatem habe
 re i bonie filij: q̄ orpha
 notrophia in bonis de
 bilium et pauperum. vt
 ex predicta. l. colligitur
 et per. l. vlti. C. de bo. q̄
 libe. Contra q̄ non ne
 mo erit aliene litis sine
 satisfadatione idoneus de
 fenfor inuenitur. ff. de p
 cu. l. qui proprio. §. qui
 altum. insti. de satisf. §.

si vero. ff. de re iudi. l. iij. §. ff. de reg. iu.
 l. iij. et ibi enumerant p̄sones q̄ a satisfadatione
 excludunt: et talis persona patrie
 nō enumerat: sic regula remanet i pa
 tre. † Itē dic: q̄ quidā dicit: q̄ copta pro
 curatoris et defensionis debet dari ad
 uersario expensis producentis. arg. ff. de
 iudi. l. ij. §. in omnibus.

Rubricade q̄stionib⁹ circa viā ordina
 tiā libellorū et continet. q. xi. et primo de
 ciuilibus. scōo de criminalibus.

Demisso de actio
 nibus de quib⁹ di
 ctū est ti. ij. §. seq̄
 tur videre de. q.
 circa libellos. qz
 reo cōparēti est li
 bellus offerēdus.
 vt i aut. offerat. C.
 de li. cōtest. primo
 tñ dicemus de libellis ciuilib⁹: postea
 de criminalib⁹. C. † Primo querit nūq̄d
 valeat libelli oblatio facta die feriato. et
 videt q̄ nō: qz tpe feriatū marime solē
 niū iudiciū agitari nō p̄r: s; ois actus
 iudiciari⁹ d; cōquiescere. C. de se. p. to.
 extra eo. c. si. adeo q̄ id q̄ agif nō valet
 ipso iure. C. quō et q̄n iud. l. si vt p̄o. et
 circa appellatio. ius inferat. ff. de fer. l.
 j. et ff. de appell. l. si expressum. C. de acu
 sa. l. iij. et de sen. et re iudi. c. l. i. vi. Econ
 tra q̄ valeat. nā talis offerēdi actus p̄
 mittit die feriato. ff. de adul. l. miles. §.
 lxx. xv. q. iij. §. si vero. et c. placita. ff. si q̄s
 in lus vo. nō te. l. ij. et q̄d not. extra de iu
 di. c. vlti. sed fm aliquos est intelligē
 dū in actioe peritura tpe: vel ad implē
 dū lapsū tēporū: vt intelligit in glos.
 sicut. al; q̄n necessitas viger agi p̄mit
 tit vsq̄ ad contestationē. vt. d. l. i. de fer.
 al; secus. et nō sunt trahēda in argumē
 tū q̄ p̄pter necessitatē aliq̄n sunt cessa
 extra de reg. iur. c. l. i. vi. Cū n̄ p̄pter
 necessitatē tam libellus q̄ q̄libet actus
 iudiciarius d; in die iudicaco agitari.
 al; nō p̄ iura p̄dicta. Et faciunt p̄dicta
 ad. q. nūq̄d libelli oblatioe facta die fe
 riato videat p̄uēta iurisditio q̄n plures
 sunt iudices. parē iurisditioe hñics.

Can per talē oblationē libelli
 p̄uenta sit iurisditio.

Sedū † videt q̄ h; libel
 latio valere possit
 etiā die feriato. vt. ff. de
 adul. l. miles. §. sexagin
 ta. tñ et hoc nō p̄uenit
 iurisditio: nec ideo in eū
 iudicē q̄ h; p̄petrare iurisditioē corā
 quo offertur cōsensu. vt. ff. de iudi. l. nō
 videt. et l. ij. ff. de iurisd. om. iud. l. i. et. l.
 et q. extra de offi. dele. c. gratū. et iō nec
 die feriato. nec die iudicaco sola libelli
 oblatio sufficit ad iurisditioē p̄ferēda.
Cūtrū verba gerundius in libello
 apposta aliquid operētur.

Erit querit. qd si libel
 lus ciuilib⁹ vel criminalis
 sit cōceptus p̄ gerundius
 hoc mō. ego ago p̄tra talē
 a quo peto. x. q̄ titius lega
 uit in suo testō: et suū faciē
 do testm̄ mihi reliquit. vel accuso petrū
 q̄ fecit s; me insultū veniēdo s; me cū ar
 mis: et p̄hēdo s; me lācā et. Nunq̄d si
 p̄dicta. p̄benit p̄ta sunt d; accusat⁹
 puniri. C. † Primo vt q̄ nō: qz gerūdū
 nihil p̄ se p̄r: ferit venit ad determina
 tionē positoy. C. de trāfac. l. si q̄s maior.
 in pin. C. ad velle. l. si qui. ff. de iudi. l. i.
 facit etiam de pigno. l. si q̄s bona. et. l. ab
 herede. ff. si vsufu. pe. Econtra videt: q̄
 de vtroq; puniri debeat: postq̄ p̄batū
 est tñ gerūdū p̄ se aliq̄d impōrtāt. C.
 de dona. l. quisq; et imponit necessita
 tē vt not. ff. de edē. l. i. et resoluif i verbū.
 vt ibi no. sicut al; in cōuertēdo dñs ca
 p̄tuitatē s; o. et in p̄ueniēdo p̄pos in
 vnum sed vt vsq; probabif. s. insultus. et
 p̄iecto: et al; actus deliquēdi in libello
 cōprehēsi quare de vtroq; nō sit p̄uē
 dū. cū delicto quecūq; grauauerit sint
 puniēda. xxiij. q. iij. ecce. ne remaneāt
 impunita. l. ita vulneratus. ff. ad. l. aq̄l.
 et certe nō video: quare maxime in iudi
 cio s; faciēda interpretatio pro actore
 seu accusatore. ff. de iudi. l. si q̄s intētio
 ne ambiguas. extra de testi. spo. c. abfen
 tem. de spon. c. tua. in glo. ambiguitas.
 semp enim persona actōis dignior est
 persona rei iudic. vt no. insti. de actio.

§. sed iste quidem sic er
 go in exordio litis fauet
 actori: et pro eo inter
 tamur. Item in medio
 cogitur reus responde
 re positionibus pro ve
 ritate eruēda. s; in fine
 fauet reo: qz i dubio ab
 soluit: vt in. d. glo. dicit.

Cūtrū admittat libel
 lus plures p̄tinēs actio
 nes et teneatur agens
 exprimere si agit vtili:
 vel directa.

Quarto querit
 tur quid si li
 bellus cōtinet
 plures actio
 nes: nunq̄d debeat ad
 mitti in omnibus an sit
 repellendus: distingue
 quis aut competunt ad
 idē: aut diuersa. Si
 ad idē cōpellitur actor
 alterā eligere. singule
 em̄ cause singulis actio
 nibus sunt contente. ff.
 de excep. rei iudi. singu
 lis. et electa altera: alte
 ra sileat. ff. de actio. et
 obli. l. pe. nisi per viam
 cumulationis propona
 tur. vt not. C. de eden. l.
 edita. et quod ibi nota
 ui: lata enim sententia
 in prima actione potest
 aliam intentari: nisi re
 pellatur per exceptionē
 rei iudi. In p̄ia. s. quan
 do competit cōtra acto
 rem secundo proponen
 tem: vt quando ex eodē
 facto descendunt in idē
 competunt. vt. c. diuers
 sis. de cle. conti. Si ve
 ro non ex eodem facto:
 sed diuersis competunt
 licet ad idem: tamen nō
 obstat exceptio rei iud.

* Adde iā
 frā. i. p̄i. sue
 pac. nu. xv.
 ver. i gl. ibi
 si q̄s et ibi in
 apost. meis
 in ver. cita
 tio. lo. v.

† Adde Ja.
 bu. et Saly.
 in. l. i. C. de
 his q̄ latro.

† Adde Lā
 frā. in. §. p̄
 tūdes. nu.
 vj. ver. sed
 vñ est ad
 uertendū. et
 ibi in apost.
 meis. i. §. iu
 re domini.

* Adde bar.
 l. de die §. q̄
 seruus. ff. iu
 dica. fol.

† Adde per
 Lāfrā. in. §.
 petitiones.
 p̄ discursus
 eūdem. §. §.
 cause dele
 gate et sum
 marie. nu.
 lū. circa fin.
 vers. tertia
 conclusio etiā
 in causis. et
 ibi in apost.
 meis. i. ver.
 die feriato.
 fo. cxxvij.

2

2

In actorem illo agentem et proponente.
 7. de leg. iij. l. lucius. §. sempronio. Secū
 do casu scilicet quando competunt ad
 diuersa: tunc aut sunt sibi contrarie et
 pellitur actor et libellus eius: quia alle-
 gans contraria non est audiendus. l. i.
 C. de furt. C. de colla. l. vlti. Nam cōtra-
 ria se invicem non compatiuntur. extra
 de vāp. et eius esse. c. maiorū. ff. de ver-
 borum significacione. l. hec verba. 4
 Additio. ¶ Aliud per prius dicendum
 est de possessioe et pone q̄ actor agit
 possessioe rāq̄ spoliatus: hoc interpo-
 sito duo habet probare. s. se possedisse.
 et se spoliatum fore. extra de offi. dele. c.
 consuetationibus. si tamē probat se pos-
 sedisse: et aduersarium nunc possidere:
 presumitur q̄ ipse reus eum spoliave-
 rit. vt no. Anto. in. c. subotta. p. cal. s. ibi
 loquitur in possessione: quia quis potest
 spoliari solo verbo. vt puta in possessio-
 ne quasi subiectionis: nā eo ipso q̄ quis
 negat se esse subiectum: et nō vult obe-
 dire: prius et expoliat eū quasi posses-
 sione subiectionis: per q̄ videtur secus
 in possessione rerū copozalium et tem-
 poraliū: quia vere nō pōt quis inuitus
 solo verbo aduersarij priuari. vt ibi ple-
 ne habetur. ¶ Anto. de cremō. cōtinuat
 sequētia supra dictis. et illud natura re-
 spuit vt cōtraria. queq̄ iungantur s̄m
 Philoso. et dici potest tūc: nō bene cōcor-
 dat psalteriū cum cythara. vt extra de
 cle. cōiuga. c. diuersis. Aut nō sunt cōtra-
 rie: sed diuerse: et tūc simul in eodē libel-
 lo admittunt. ff. de iuris. om. iud. l. si idē
 eū eodem. c. ff. fa. hered. l. heredes. §. de
 plurib⁹. et not. extra. de elec. c. q̄relā. et q̄
 diuersitas casuū impedit cōtrarietate.
 vt. C. qui. ad liber. p. cla. nō li. l. j. et extra
 de elec. c. nihil est. diuersa nōq̄ nec vie
 positione nec remotione tollitur. ff. de
 acqui. pos. l. naturaliter. §. nihil. et ad-
 de. f. e. q. i. licet videatur cōtra supra di-
 cta. ff. de interro. act. l. i. in illa glo. s. ibi
 vna actio est p̄paratio alterius. et b. vt
 plene no. in Spe. de accu. Sic ergo qui
 in eodem libello agit ciuilitate cōtra fu-
 rem ad penā: et rei restitutionē: vel emē-
 dā: recte agit. quia diuerse sunt actio-
 nes furti ad penam: et conditio furtiua

ad consecutionē rei petite. vt. ff. de p̄di.
 furti. l. i. et. ij. et de fur. l. si p̄gnore. §. cum
 furti. Item et res petite sunt diuerse:
 quia aliud est pena: aliud est res peti-
 ta. Nā res est extra penā. insti. de obli.
 que ex delicto nascunt. §. si. et. d. §. furti.
 ergo videtur: q̄ diuersa in eodē cōcur-
 runt. vt supra dictum est. secus si crimi-
 naliter agatur: quia et pena prouenit
 ex delicto: et tendit ad vindictam. vt. d. §.
 cum furti. et applicabitur fisco. vt insti.
 de inlur. §. in summa. rei autem perse-
 cutio debetur actio. vt ibi notatur. et
 est ciuillis. ff. de fur. l. interdum. §. qui fu-
 rē. ergo cum criminali non preiudicat.
 vt. C. quando ciuilibus ac. criminali p̄ciu
 dicit. per totum: sed si agatur ex statu-
 to: quod punit de vtroq̄: videtur recte
 agi et criminaliter: q̄ vnica actio et cō-
 ditio est. et. l. et statuti agitur. ergo pro-
 cedit argumentum. insti. vi bo. rapt. ij.
 respon. vbi dicitur eadem actione ve-
 nit res et pena. Item in cumulatione
 dicit vt not. Dy. extra. de regu. iur. c. nul-
 lus pluribus. libro. vi. et dic q̄ debet fie-
 ri litis contest. vt not. in. d. l. edicta. quā
 do ergo cumulatō cōpetit: fiet p̄ nouā
 petitionem seu libellum: in quo petit
 eandem rē: et prima actione petita sibi
 dari vel tradi per aliā actionē et noua
 causa pro dicta re competente. ad quod
 facti. ff. de vi et vi ar. l. cum fundus. §. si.
 extra de causa possessio. et p̄p̄ie. c. pasto-
 ra. in qua dicit sic forma. Ego pet. qui
 sum in causa cū titio sup petitione p̄tra
 eū per me oblata de tali re sup qua est
 facta litis contestatio: vt patet in actis ab
 eadē petitiōe mea nō recedēdo: adhuc
 ago cōtra ipsum actione in factū et re
 iudicata: et ex sacro delato sup dicta re
 per quam actionē cumulationis propo-
 sitis actionib⁹ peto eū p̄denari ad resti-
 tutionē et. et super hac petitione et. et de
 nouo fiet processus. vt no. in. d. l. edicta.
 sed de actionibus criminalib⁹ quomo-
 do vltiatur: dicit vt nota. f. eo. in questio.
 viij. et hic potest subijci questio: quaz
 Specu. ponit in titu. de procuratorij. §.
 vltimo. vers. sed nunquid agens. et ibi
 dicitur: q̄ agens ex iure sibi concessio
 debet exprimere in libello vtrū agat di-

recta ex persona cedentis: an vtili ex
 persona sua: als dicit ipse: q̄ libellus
 non admittitur. et videtur. probari per
 l. i. ff. de lega. i. Sed dy. dicit: q̄ talis
 exceptio nō valida: t̄q̄ idē sunt. in esse-
 ctu actio vtilis et directa. ff. de ne. gest. l.
 actio. et q̄ no. C. de lega. l. ex legato. et
 go ad exp̄ssione alteri⁹ videt cogēdus.
 C. de p̄ba. l. ad p̄ba. et ista no. ipse in. l. si
 mihi. de leg. i. arg. p̄tra. de procura. §. si.
 ¶ Vtrū libellus rei petite sine consensu
 bus admittatur.

¶ Quanto querit. et pone q̄
 actor in suo libello petit
 sibi dari et restitui fundū
 tale puta titianū vel fun-
 dum constitutū in tali lo-
 co: seu regione: vel cōtra-
 ta. sed non ponit confines: sed dicit tā-
 tum in libello dñi non cōfirmādo: ideo
 alios nō pono: vel ignoro: vel nescire p̄
 nūc possum: sed in p̄cessu offero me de-
 clarare. nūquid talis libell⁹ sit admitti-
 dus. et videt q̄ nō: q̄ saltē duos cōfines
 rei d̄z habere. vt. ff. de accu. l. libelloz.
 C. eo. l. i. de p̄trahen. emp. l. q̄ sepe. §. vi
 ti. no. ff. de rei ven. l. si in rē. §. si. als non
 esset admittēdus: q̄ non haberet reus
 deliberationis: vt no. in. d. l. si rez. §.
 si. ¶ Cōtra videt q̄ admittat: q̄ illud
 verū est regulariter. sed q̄ actor igno-
 rat cōfines rei: de quib⁹ aliqua cā certi-
 ficari nō pōt: sibi imputer. Unde sufficit
 q̄ sibi cōstet de re. aut aliqua ostēssione
 ad oculū sine alijs modis de quibus de-
 ff. si cer. p. e. l. j. et ff. de leg. iij. l. patronus.
 §. forum. et dicta. l. si in rē. §. sed si nomē
 ignoremus. maxime q̄n est paratus de
 clarare cōfines in p̄cessu cause. vt. s. p̄-
 positū est. ar. ff. de re ven. l. iij. in fi. C. de
 si. instru. l. a p̄cedente. ff. de ac. emp. l. ab
 emptore. et hanc opinionem tenet p. de
 bellapertica. Additio. ¶ Actor in cau-
 sa beneficiāli mortuo reo et possessore
 p̄terpetere p̄ audientia: q̄ p̄cedat ad v-
 teriora p̄tra oēs suos interest: ad finē
 q̄ beneficiū de quo est q̄d sibi ad iudicē: et
 fruct⁹ in partib⁹ seq̄strati ei libere rela-
 xant no. do. de Ro. cō. c. iij. Ant. de cre.
 ¶ Vtrū valeat iudiciū sine libelli obla-
 tiōe et an. p̄ pena in qua icidit fideiussor

reū nō p̄sentādo sit offe-
 rendus libellus.
 ¶ Sexto q̄rit et nū-
 quid valeat iudiciū
 ciu: si i eo libel-
 lus nō interue-
 niat. et sic regulariter q̄
 nō valet. q̄ certū sunt ca-
 sus in quib⁹ pōt sine li-
 bello p̄cedi: qui notā. in
 auf. nisi breuiores. §. fi.
 C. de sen. ex peri. reci. et
 C. de senato. l. si. sic em̄ i
 illis casib⁹ pōt ferri snia
 ex nō scripto: sicut et iaz
 in illis pōt libell⁹ omitti:
 et fm̄ quē snia est forma
 da. extra de simo. c. l. j. in
 alijs nō casib⁹ in quib⁹
 est regulariter ferenda
 snia sic: q̄n lis est cōtesta-
 ta sicut no. extra de elec.
 c. dudū. et. ij. Nō tñ pos-
 set recte ferri snia nō p̄-
 cedēte petitiōe: seu libello:
 q̄ fm̄ tenorem agēdi
 est snia moderāda. ff. de
 neg. ge. l. p̄poni. et. d.
 c. l. j. Sed hodie q̄rit nū-
 quid libellus possit omitti
 de cōsensu partiū. dicit
 glo. in auf. offerat. C. de
 lit. p̄testa. q̄ tacite omitt
 ti pōt: exp̄sse non pōt: si-
 cut iuramētū calūnie. l.
 l. ij. C. de iuramētō calū.
 Sed illā glof. improbat
 doc. q̄ est cōtra casus ex
 p̄ssum. C. de p̄uileg.
 schola. l. fi. lib. xij. vbi di-
 cit q̄ exp̄sse potest res-
 mitti. Sed de iure cano-
 nico nullo modo potest
 remitti libellus: tanq̄
 sit de substantiālibus or-
 dinis iudiciarij vt not.
 extra de offic. delega. c.
 de causis. et de libel.
 obla. c. j. que substantia
 lia omitti non possunt.
 C. de trās. l. cū hi. §. si p̄

* Adde
 bar. in. l. de
 mōstratio i.
 vu. q. ff. de cō-
 di. et demō.

¶ Adde ist.
 in. s. p̄p̄ie
 nes. nu. xij. et
 ibi in apo.
 meis. i. ff.
 exp̄sse et i
 ver. fore vt
 riorum.

et not. C. de vsufu. l. i. **¶** Ex predictis que r'p'ores: nunquid sit ferendus libellus fideiussori: pro pena quam promisit: si in termino no presentauerit reus: pro quo promisit de sistedo fideiussor. r' p'mo videtur q' sic: quia vt dixi regulariter est offerendus libellus in quacumq' actione agatur. ff. de eden. l. i. accusatio enim proposita speciem future litis demonstrat. C. de eden. l. edira. Cum igitur dicat lex q' contra fideiusorem reum in termino non exhibentem committitur actio penalis. C. de fideiussor. l. pen. que quidem est actio ex stipulatu. Cum enim fideiussor ex sua fideiussione teneatur actione ex stipulatu. ff. de verbo. oblig. l. si in diem. §. satis acceptum. ergo est edenda per libellum. vt dicta. l. i. abs processus est nullus. vt. §. dixi. vel dicendum est q' si fideiussor fuit in dolo: ne reus exhiberet: puniri potest sine libello in pena promissam: et in plus extra ordinem ex suo officio. a si vero de dolo non constat: opus est libello. l. si quis reo. de. custo. reo. r' per iura predicta. et no. q' sufficit ad penam euitandam quando cumq' ante sententiam sistatur ff. de fideiussor. l. grece. §. penul. r' arg. C. de sal. l. si quis codicillos.

¶ Incipit secunda pars rubricarum de questionibus circa libellos cri-

minales: et quot modis de criminibus cognoscitur et an in causa contemptus mandati eligatur libellus: et idem in causa contemptus banni.

¶ **¶** Nec transeamus ad secundam partem rubricae circa libellos criminales: circa que de pluribus est querendum. Et primo quot modis de criminalibus cognoscatur. Secundo quid sit accusare. Tertio quid sit accusatio: quid debeat continere: et que sit forma. Quarto qui accusare et qui accusari possunt. De criminalibus ergo potest cognosci quatuor modis: per accusationem: inquisitionem: denunciationem: et exceptionem: vt extra de accu. c. sup. hys. p'mo q'de modo est ordinari. Alij ho modi sunt extra ordinari vt ibi b'et: notat extra de p'ba. c. qm' §. de q'd' extraordinarijs d' p' ordinem i. r' i. **¶** Accusare aut est deferre: alio deferre aliquem de aliq' crimine publico vt puato petedo est puniri et si talis delatio seu accusatio sit ad vindictam: vt colligit. C. q' accusare non pos. l. r' actoris aut no petete iudex no pot' regit cognoscere de crimie. Na no pot' sine accusatore danari. l. si p'or. §. si q's accusatoris no h'ns. ff. de mu. r' hono. fallit i causa lib' q' no. §. i. r' i. q. iij. **¶** d' d' alit accusatio continere septem fm Odof. v'z noia psonaz scz accusatoris r' rei accusate: r' iudicis. It' crim' commissuz: r' magnitudinē. It' i q' loco: r' locū loct: It' anū r' mēsem commissi criminis: r' no die r' hora. ff. d' accusatio. l. libelloz. It' nomē ipatoris. It' d'z orinere i script' se ad penā tabelliois r' i scribēdo r' obligādo: nisi i criminib' exceptis. C. de adul. l. q'uis. r' not. extra de accu. c. sup. hys. r' est hoc verū. Et in puato crimine. ff. de fur. l. puari. **¶** Ex hys colligit in q' forma debeat describi accusatio: quam hic omitto: quia plene ponitur de accu. in glo. r' ibi ponuntur omnia supradicta que debeat accusatio continere. Si ergo aliquid de predictis substantialibus omittatur. reprobatis accusatiōibus et nomen rei aboletur: et datur potestas accusatori respondēdi: seu accusandi reū infra terminū

in iure statutu. ff. de accusa. l. libelloz. **¶** §. si. C. de adul. l. accusato. r' dic. vt in. d. **¶** §. si. **¶** Item scienduz est q' in criminalibus ordo iudicarius est seruandus. extra de symonia. c. cū dilectus. ibi: postq' crimen. etiam valet vt accusator sit legitimus. extra de accusato. c. i. iudex ido a neus. extra de fo. comperen. c. i. cum sic accusatus criminofus. r' v. q. vlti. c. si. accusatio legitima. ij. q. vi. si quis episcopus: vt fiat in scriptis. de causa posset. r' proprie. c. i. In primis q' fiat trina citatio: vel vna pro omnibus. r' xij. q. iij. c. i. **¶** **¶** Restat vbi qui accusare: et accusari possunt. et quidem omnes accusari possunt: nisi expresse prohibeantur: r' i autem sint prohibiti dicitur. ff. de accu. l. qui accusare. et nota. C. qui accusa. no possunt. l. i. It'z omēs accusari possunt: tam mares q'z femine: et tam presentes q'z absentes: cum contra absentem libellus offerri possit. C. de accusa. l. absentem. C. de custo. reo. l. ij. Sed ab hac regula excipiuntur clerici: qui a laicis accusari non possunt: nisi laicus suam vel suoz injuriam prosequatur. r' in alijs criminibus notatis. ij. q. vij. §. si igitur. **¶** Cōtra clericos cōtra laicos nequit accusare: maxime in crimine sanguinis: sed ciuilitate agere debet. extra eo. c. cū clauis. monachus vero sine sui prelati licentia non potest. de accus. c. ex. parte. ipse autem accusari potest: vt nota. **¶** §. q. i. c. de persona. **¶** Item possunt accusari puberes seu in ea etate positi in qua delictum cadere possit. C. de penis l. impunitas. ff. de regu. tur. pupillul. r' oē delictū cadit in pubere p'ter delictū carnis. ff. de adul. l. si minor. nisi quatenus misfatio etatis ad minorē penā tuadicē p'duxerit. ff. de mino. l. aurilū. r' l. si ex cā. Et nunc videndū est. c. contra de delict. puero. et per totum. Nam etiam pupillus potest ex ingratitudine in seruitutem reuocari. in situ. quib. mod. testa. in. §. si quidam in seruitutem. Item serui accusari possunt: de quo dic vt no. Bzo. in sum. de accusa. Item de filiosa. Item infantes et infantie proximi accusari non possunt. quia quicqd' faciūt. impunituz est idem de furioso. ff. de fur.

ca. l. infantes. **¶** **¶** Item an vn' possit plures accusare dic vt notat plene. C. de accusa. l. qui de crimine. r' c. Item an accusatus possit suum accusatorem vel alium accusare. dic vt ff. de publ. iudi. l. is qui reus. C. de accusa. l. neganda. et. C. qui accusa. non pos. l. i. **¶** Item accusatus penitente accusatione non potest promoueri ad honores. extra de test. c. vl. r' ibi not. **¶** Ex predictis potest subijci talis q'stio. iudex ad petitionem titij condemnauit seyū: vt confessum mandando sibi. vt infra decē dies soluat q' confessus fuit ad penam. r' lib'az: exactis. r. diebus titius accusat seium cōdemnatum: de cōtemp'tu mandati: quia non soluit: pe tens eum cogi ad solutionem debiti. r' ad penam quā incurrit ex cōtemp'tu: r' narrat in accusatione: q' fuit apud acta condemnatus r' in processu obijcit reus: q' accusatio est nulla: q' non continet locum delicti: vel tempus. et ideo absoluendus: licet eū contineat locum precepti: tamen non sufficit: vt dicta. l. libelloz. vnde queritur quid iuris. Et primo viderit absoluedus vt dicta. l. i. et. C. qui accusa. non possunt. l. fir. de contrahen. r. com. st. pula. l. oprimam. costat enim accusatum tempore contemptus in eius animo committi: vnde non requiritur actus ope

a **¶** Possit suum accusatorem r' c. Vide pulchra distinctiones quā ponit Henr. boyce. hic in. c. i. dist. v. de mutu. p. et. Ferran.

Universidade de Coimbra
* Adde ex. in l. i. an. iij. q. c. de sen. que pro eo quod inter est profectio

atorius: sed omisso faciendi. si ergo non est designare actum non est designare locum quare dicitur lex q. locus qui non est estimari non potest. ff. de acquir. emptio. l. iij. eius enim qd non est nulle sunt cause. ff. de iur. codi. l. quidaz referat ff. de iustitio sup. testa. l. nam et si sub condicione. sufficit ergo designare locum in quo fuit factum preceptum cõtemptus. per quem non faciendum facit. ff. de regul. iur. l. qui non facit. 3gitur accusatio valida atq. videtur mādatur in iure: de iustitio: quod esse non debet. l. si pretor. ff. de iudi. quia consulendum est alicui ad suum consequendum: vt nor. ff. de eo quod certo loco. l. i. et idem in illa questione ne bñantur: q. t. quilibet vadat in exercitum ad penam centum: nūquid si actor vult punire inobedientem: q. non venit ad exercitum oportebit qd ponat in suo processu locum terre: non video vt predicti. Sed quidam in superiori. q. de cõtemptu adhibent hanc cautelam. Nam circa finez terminis requirunt debitorem: vt soluat quod si bi mādatur est. quo nõ solente exprimunt in accusatione sic et requisitus a creditore in tali loco cõtempit soluere penam in precepto contentam temere incurredo. ¶ Utr. q. admittit. p. eo q. sua interest necessario teneat. hoc pponere in

sua accusatione. ¶ Primo queritur. si aliquid obtulit in iudicio sua accusationem de aliquo puato maleficio: s. quo prima facie videtur: q. si ibi nõ competat accusare et eo q. eius non interest aliqua ex causa. vt ipsum malefictum puniatur: nūquid si in sua accusatione non exprimat q. sua interest vtruz talis accusatio admittenda sit videtur q. sic q. ex quo sua interest admittendus est: et iam in puato delicto: vt nor. ff. de puato. delict. l. iij. et ff. de pecu. l. q. in iud. de iure iur. l. sum. argu. extra de re iud. c. cum bertoldus. vnde sufficit si postea in processu cause p. bet: quod sua interest. ar. ff. de rei ven. l. iij. §. armameta. in fi. et. C. de iudi. l. licet ff. de appel. l. scio. ff. de po. l. i. §. argenti. C. de fideicom. liber. l. debere. ibi: p. ceccente tempore: quod no. extra de res. spolia. c. cum ad sedem. ¶ Contra videtur q. non: quia ex serie actionis nõ apparet accusator. ergo repellendus. de accusationi. c. i. ff. de collu. detegen. l. iij. et d. libelloz. de accusa. sic habet enim in publicis criminibus: in quibus regulariter admittitur. C. de adulte. l. adulte ri. de publi. iudi. l. i. In causa enim puati delicti demum admittitur cuius interest. pro sua iniuria et pro aliena non regulariter. vt. d. l. iij. de puato. delict. §. si is cuius interest. nec videtur admittendus rone eius q. sua interest nisi p. bet suo interesse. extra de ref. c. venies. ij. Solue q. si añ. p. testatione nõ apponat pena postea nõ pōt opponi q. est dilatoria ex cepto. ff. de pecu. l. q. pecu. §. si q. C. e. l. ita demu. et no. 3nn. extra de accu. l. c. sup. his in. l. gl. i. si. sufficit em q. i. processu postea p. ter: ex q. ab initio nõ fuit appositu. ar. n. de an. exc. l. si ex mult. si afit ab initio lit. apponat opponendu est v. intente. d. c. venies. l. 3. hui v. notari extra de collu. c. i. i. gl. ar. q. biemo. et. vbi dicit q. ad penam filci o. crimē dicit publi. ita no. 3nn. i. c. sup. his. extra de acc. nec cui interest admittit sit ad excipiendu de crie 3 electi in sua p. firmatione. et. c. siquidē talis excludit obrineat in cā: p. detur ei victoria

non sibi cū eius interest: sed alijs. quorum interest. arg. de inoff. testa. l. post. humus. ff. §. si quis ex filijs. ¶ Item dicitur q. titius cuius interest: impedit executionem extra de re iudi. c. cum super. quod intelligo regulariter verum q. n. utius appellat a sententia inter alios lata quia potest appellare cum sua interest. ff. de appel. l. ab executore. §. i. et. l. sequen. et dicto. c. cum super. his. et per procuratoz. appellacionem impeditur executio. Nā ex quo appellatio est legitima: vt dictum est ergo differēda est executio. ff. nil no. appella. pen. in ru. b. et migro. et. ff. ad tertul. l. i. §. vlti. sed circa appellacionē non impeditur executio: q. factu tertij nõ debet me impedire. ff. si serui. ven. l. loci corpus. §. si. C. de 3. p. refer. xxx. vel. xl. an. l. si quis emptio. d. et. §. si vero. ¶ Nā sententia lata cū alio et non cū eo sibi p. iudicare nõ debet. ff. de appel. l. a sententia. et no. in. d. c. cū sup. ramē 3m 3no. hoc fallit in casu. i. quo etiaz citra appel. si tertius se opponit: executio impeditur. verum quando res de qua agitur vacat: a nemine p. s. fidetur vt est casus in. d. c. veniens. et ibi notatur per eum.

¶ Utrū accusatus de vulnere simpliciter. possit etiaz de morte secuta puniri. ¶ Clauo querit. si ex vulnere mortifero sit accusatio solam ex vulnerato: nihil exprimitur de pena. mortis imminētis: et pendente lite mortatur vulneratus. nūquid possit iteruz fieri accusatio: et videtur q. sic. ff. ad. l. aq. l. lita vulneratus. et no. ff. de accu. senatus. ita tamē q. deducat ex se cūda qd venit in prima accusatione: vt in predicta. l. lita vulnerat. cū sequē. vel illa. l. loquit. q. prius agebat civiliter: sed si ambe sunt accusationes criminales: scda accusatio videt per primā impeditur: cū ambe sint ad vindictā: vt. d. l. senatus pendente iudicio in accusatio ne prima iteruz accusatur. C. q. n. civilis actio. l. i. de publi. iudi. l. interdū. siue p. secundā sententiā ab solutione vel cõdenationis terminat. vt. ff. nau. cau. l. i. l. 3. de accus. l. si cui. §. i. ff. de 3. Item extra de

accu. c. de his. aut ab eo dem accusatore. vt. d. §. i. s. dē. ab alio: etiā accusatore nõ concedit accusari: nisi in alijs casibus de quibus in. d. §. et est ergo cõstitutu: vt differat accusatio: donec certu ē de morte p. cussu seu vulneratu: maxime q. ex cõsuetudine vt statuto nõ cõcedit v. in. q. iij. et de p. dictis no. i. Spe. ar. de accu. ver. qd si vulnere rasi. t. qd ergo si in accusatione cõtinet etiam de morte puta vulso pe. q. me letaliter vulnerat aut nūquid admittet talis accusatio. 3tē an morte secuta poterit puniri de morte ex illa accusatio. ne. et videt q. nõ: q. non debet agi de morte ante tēp. mortis. vñ nõ videt in iudiciū venisse. ff. de iudi. l. nõ pōt. ideo alia interpretatione opus est: q. iudiciū nõ d. esse de futuris. vt eo. n. nõ quē admodu. e. contra q. sic. q. mortuus videt vulnerat. ad mortē: eo q. mortu. est demu. ar. ff. ad. l. aq. l. hui. c. scripture: et ideo postea retro trahitur ad temp. vulneris. sic et alias factum habetur: quod de proximo faciendum est. ff. de te. mila. l. pe. adde. l. i. ff. de here. di. i. s. i. t. u. ad idē facit. ff. de dāno. l. c. l. dāni. §. fa. bini. vnde si non sit lata sententia de vulnere ante tēp. mortatur: de occiso poterit dānari: et illa accusatio de si admittit

* Adde Specu. l. iij. de ac. ver. §. pone.

*Adde
bar.in.l.cuz
a te. r. l. ele-
ganter. ff. si
dolo. ff. de
dolo.

per predicta iura. et ille
debet puniri. et facit quod
habetur. l. q. seq. r. j. de
q. emergent. q. ij.

Utrum absolutus de
damno possit pro eodem
damno ex alio statuto
puniri.

Ono que
rit qd si
in volu-
mine sta-
tutoru
tinef de
damno dato: vel aliquo
maleficio: r aliqs accu-
sat tãq de vno statuto:
r eo non probante reus
absolutus: nunqd poterit
postea accusari pena al-
terius statuti de illo dã
flo vel delicto: de quo
prius accusatus fuit: et
pimo videtur q sic: qz
nisi ex alio statuto cõpe-
teret accusatio: iaz esset
superfluu: r nil opera-
retur: quod esse non de-
bet. ff. de leg. j. l. si quan-
do. r nõ em leges de-
bent esse in dubio. C. de
bo. que libe. l. fi. §. i. Nã
absolutione secuta sup
nõ apta satisfactio: pör
iteru agere. r redire ad
accusationem. ff. de sal.
mo. l. j. extra de iudi. ca-
minata. nec nihil opera-
tur: qd ipsoz statutoru
pcedat: vel sequat. qz in
statuto nõ est querẽduz
de ordine cõpositionis.
qd sit prius: vel posteri?
cũ postea videat i ordi-
natione scripturæ: tñ eo-
dez tpe edita vident: qz
nõ attẽdim? tpa pfirmã
tõis. tñ em. l. tpa oia fi-
cta videtur. ar. de ruto.
datis i testa. r postea in
codi. d: q eodem tem-

porẽ dari videntur: cum eodez tempo-
re vtraq datio sumat effectũ cõfirmã-
tõis. s. tpe quo addit hereditatẽ. ff. de
testa. ruto. l. iij. r ibi plene idẽz dicit de
qõnib? circa statuta. q. ij. igit ex vtroq
statuto agi poterit q nõ q quotiescũ
qz plures accusatiões cõperũt ex eodẽ
facto. siue ciuiles siue criminales sint:
vna intẽrata alta agi nõ pörat. ff. de ac. r
ob. l. palã. de reg. iu. l. nemo. §. quoties.
r arbo. fur. cesa. l. j. si edes. qz secuta ab-
solutio de iniuriarũ opã exceptio rei iu-
di. l. in singulis. ff. vi bo. rap. l. qz absolu-
tione facta soluisse videt. vt no. ff. nau.
caup. stab. l. j. r nõ. l. iij. §. in delictis.
r arbo. fur. cesa. l. j. si ex diuersis cau-
sis cõperãt: iaz ad idẽ pponãtur: tñ non
obstat exceptio rei iudi. in scõa vt dicit.
§. eo. in. q. iij. solue r dic. Aut in pimo r
scõo agit ciuilitẽr aut i vtroq criminally
ter: aut vna actio est ciuilis: alia crimi-
nalis. pimo casu si quidẽ cõcurrũt iste
actiões i eadẽ pena obstat exceptio. qz
vna tñ expediti dẽ. vt. d. l. nemo. §. quo-
ties. si nõ scõa excedit primã: nõ obstat.
nisi i eo in quo cõcurrũt in residuo. vt
d. l. cũ ex vno. r. l. qz seruũ. cũ simi. Scõo
casu scz qñ vtraq ẽ criminalis: tñc vna
intẽrata altera tollit: qz cõperũt ad vin-
dictã. ff. de accu. l. senatus: de iureiu. l.
qz senat. r. l. seq. §. j. marie si lata sit sen-
tẽtia. Nã si absolutio fit ampli? non
agit: vt. d. l. j. r extra de accusa. c. de his
cũ p absolutionẽz videat solutio facta.
vt. §. dicit. put notat in. d. l. j. r p absolu-
tionẽ crimẽ est perẽptũr absolutũ. C. de
crimine stellio. l. j. si nõ sit condẽnatoria
nõ agitur amplius. qz nõ debet de deli-
cto eiusdẽ hois sept? qri. d. l. licet. Tãũ
em tacit p dẽnatio: qstũ absolutio. vt. ff.
vi bo. rap. §. illo. si nõ vna actio est ciu-
lis: altera criminalis: tñc vna intẽrata
durãte ei? iudicio debet altera silere re-
gularitẽr qz dum vna agit altera cessat
quo ad exercitiũ. vt no. ff. finitũ regũ. l.
iij. §. si dicat. s. j. p iudicio finitõ. alia
pör intẽrari. C. qñ crã. sc. ciui. p iudicet.
l. j. ¶ Ad d qd no. C. ad aq. ex. more. fa-
cit optime qd dictũ est. §. i. p iudicet. qõne.
¶ Qualitẽr dicatur nomen alicuius re-
cipi inter eos.

Decline

* Quidam querit. dicit lex:
qz quãdo nomẽ rei est re-
ceptum inter eos obijci
nõ potest. ff. de adulte. l. i.
si marito. §. prescriptum
r. l. ij. §. q hoc dicit. ¶ Quo-
modo qualitẽr et quando nomen rei di-
catur receptum inter reos. Et commu-
niter omnes tenet: qz nomẽ rei dicatur
receptum inter eos per cõtest. litis sed
cõtra: lex dicit qz absens potest recipi
inter reos. C. de adulte. l. adulteriu. sed ¶
constat: qz contestatio litis non potest
fieri in absentia: requiritur ergo in con-
testa. narratio: r contraria rei respon-
sio. l. rem nõ nouam. C. de iudi. que per
absentes fieri non potest. ¶ Item quia
speciale p iudicium est exceptum a tu-
re communi. Nam illud semper cõfer-
tur cõtra tus cõmune. ff. ad municipa.
l. j. in fine. C. de inoff. testa. l. i. si quando.
extra de p iud. credi. c. in his. si ergo in
absentia nõ pöt lis contestari: ergo nec
recipi potest nomen rei inter absentes.
dic. ergo fm dy. qd est inuenire tria tẽ-
pora: scilicet ante tempus litis contesta-
tẽ. Item post litis contesta. Item tempus
receptiõis inter reos: qz quidẽz est post
litis contesta. quod ergo dicitur: postqz
nomen est receptum non habet locum
exceptio: obiectio dilatorie. vt d. §. pre-
scriptum. bene dictum est. quia cuz hoc
sit tempus litis contesta. ergo nec post-
qz receptum est nomen rei inter reos.
quia si de quo minus constat: ergo de
quo magis. ff. de interdic. l. j. §. quedãz.
sic r alias dicit: qz tempore rei iudicate
quanti res plurimi. ff. quod met. causa.
l. iij. §. in hac. sed nihilominus est verũ
hoc a tempore more. ff. si certum petat-
tur. l. qz te. et. l. vnum. r hec veritas. Mo-
men autem recipitur inter reos secun-
dum predicta tunc: quando nouerunt
vniuersi: quia talis accusatus est rece-
ptus inter reos: r hec receptio fieri po-
test etiam reo absente. et ita loquitur.
d. l. adulterium. licet non fiat talis de-
scriptio. Satis enim recipitur nomen
inter reos. eo ipso quod lis contestata. r
secundum communem opinionem. vt.
§. dicit. Sin vero per accusationem de

falso propositam cõtra
testes: qui probauerũt
delictum in accusatio-
ne contentus: debeat su-
perfederi a sentẽtia de
delicto: de quo est facta
probatio de quo. j. de. q.
circa sentẽ. questione. r.
§. j. r.

¶ Utrum quis possit
compelli accusare.

¶ Ad d qd
queritur t ali-
quis du-
bitat ac-
cusare ali-
quem propter potentia
aduersari: queritur an
possit compelli per iu-
dicem ad accusandum:
cogẽdo aduersarium sa-
tisfare de nõ offendẽ-
do. r pimo videt qd sic.
C. de accusa. l. si quis ho-
micidũ. ibi: eum coges
r. c. quid enim si sup illo
delicto iudex inquirere
non potest: vt plene nõ
tatur in t. j. p iud. in. q. iij.
remaneret tale delictũ
impunitus contra. l. ita
vulnerat? ff. ad. l. aq. iij.
r. l. si a reo. §. si. ff. de fide
iur. nõne erit. res mali
crepti §. l. diu. ff. de re
iudica. ff. de pe. l. si quis
aliquid. §. aboctionis. j. q.
j. q. quis. ij. q. vij. quapro-
pter. r ideo videtur co-
gendus. Scõtra q non.
quia lex expresse. probã-
bet vt. C. nemo iniustus.
in. rubro r nigro. r ita in-
telligit. l. j. qz homici-
dũ. vt ibi notatur. et ita
quidã tenet opinionem
predictam p iura primo
allegata dicẽtes t q. d.
l. vt nemo iniustus. intelli-
git qñ de delicto aliter

* Ad d istũ
in aut. liti-
giosa. circa
medium. C.
de lingio.

¶ Ad d istũ
i. l. j. co. xvij.
C. q ac. non
pos. r alex.
pleniss. in. l.
qstũ. ff. ad
ter.

potest cognosci circa ac-
cusatione: alioquin de-
bet cogi q̄s ad accusan-
dum quia eius officij
est latissimū. ff. de iuris-
di. om. iu. l. i. marime in
delictorum punitione .
ff. de officio . presidis .
l. cōgruit . de postu. l. bo-
nafides . marime etiam
in casu proposito q̄n ti-
ment potentia aduersa-
rij: q̄ cōtra oēm meum
debet pretor occurrere .
ff. q̄ me . cā . l. i . vnde co-
ger iudex aduersarium
ad p̄stantiū securitatez .
3 C. de his q̄ ad eccle. cō-
su. l. denūtiatiois . rarg .
ff. de viuis . l. equissimū .
s̄z cōtraria opti . puto ve-
ram p. l. diui fratres . ff.
de accu. l. 3 . q̄nq̄ de facto
seruet cōtrariū . tad de
nuntiantibz autē q̄s cō-
pellit: vt . c. quap̄opter .
4 vel dic: q̄ etiaz ad accu-
sandū ex eo officio pos-
sit cogi: non iure actio-
nis: vt not. xxij . q . i . c . si
quis . in fine .

¶ De questionibus cir-
ca viam extraordina-
riam . Rubrica .

* **S**equi videre
de q̄nibus si
ue processu
v̄o circa vias
extraordina-
rias . Et p̄lo de denūcia-
tione quā cōstat esse ex-
traordinariū iudiciū vt
7 extra de accu. c. sup his .
de pba . c. qm . q̄ q̄d ex-
traordinariū dz silere:
quoties ordinariū cōpe-
tit . ff. de edē . l. quidā: in
p̄inc. de mino . l. in cau-
se . r . no . in . d . c . quoniaz .

* Adde
doc. i rubro
et nigro . de
accu. r q̄ nō
pos. cum si-
mi .

¶ Circa q̄s querit p̄mo t̄ q̄d sit: denū-
tiare itē p̄ quos p̄t fieri: r q̄s sit effectus
denūtiatiois . Denūtiare autē est crimē
notoriū iudici nūtiare . ff. ad tertul . l .
ab accusato . s̄ . nūtiatiois . fit autē de
nūtiatio largi: de iure canonico . q̄s de
ciuili . nā s̄z iusciuille nō fit nisi p̄ officia
les: r super crimine notorio tm . l . ea qui
dē . C . de accu. r . d . s̄ . nuntiationes . et . l .
diuus . de cust . reo . Jure autē canonico
iste modus denūtiatiois largius pro-
cedit . nā p̄t fieri per oēs . r de omni cri-
mine: vt not. extra de contug . spi . c . pe-
nul . Et ita large obseruat dūmō bono
zelo p̄cedat admonitio . extra de accu-
sa . c . ij . r . c . dilect . r in crimine simone .
de simo . c . l . 3 . t̄ Jte q̄ denūtiatio non fit
infamis: vel viliis p̄sona extra de spō . c .
cū in tua . vel cōspirator . extra de simo .
c . p̄ tuas . Jte q̄ nō fit inimicus . extra de
accusa . c . cū dilectus . s̄ . cū oporteat . r . c .
capellanis . eo . tm . r . ff . de inoffi . test . l .
liber . Jte q̄ nō petat eum pena canonica
vel legalit puniri: sed vt ad penitētiā
reducatur: vt not . in . d . c . qualiter r quā
do . in . fi . t̄ Jte licet quis repellatur ab
accusando: nō t̄ repellit a denūtiando .
vt . d . c . qualiter . r . no . ij . q . i . c . si pecca-
uerint . Jte z criminosi nō admittuntur
ante correctionē: sed infames r irregu-
lares sic dummodo in bono zelo . vt di-
xi . ¶ Effectus autē denūtiatiois est:
quia p̄ducto crimine per denūtiationē
iudex dz de criminē nūtiato iquirere: r
ad punitionem procedere . d . c . super
his . t̄ Sciendum t̄ q̄ in denūtiatione
non est necessaria inscriptio: cū sit iudi-
ciū extraordinarium: vt predicti . postq̄
crimē est iudici nūtiatum: iudex ex se
format p̄cessum inquisitionis: r ideo in-
scriptio nō h̄z locū . hinc est q̄ in denū-
tiatione nō dz peti: vt puniatur delin-
quēs: sed q̄ id nūtiat: vt corrigat . vt . c .
super his . t̄ Verū si crimē nūtiatum
nō p̄bat: puniatur nūtiator: eadem pena:
qua ille punitus fuisset: q̄uis nō se inferi
p̄ferit . vt . d . c . super his . s̄ . nuntiatores .
C . de crimi . l . i . l . xij . nūquid iudex in qui-
rere possit . dicitur . j . in sequē . q .
¶ Utrum denūtiatio audiat de cri-
mine accusando .

* **D**rimo ergo circa denū-
tiationē q̄rit t̄ quis offert
denūtiationē iudici su-
per aliquo crimine: quod
dicit cōmissus ab aliquo:
ad cuius petitionem de-
nūtiatio iudex procedit per inquisitio-
nē: postea in iudicio idē nūtiatio
proponit de predictis ordinariā . q . r . ac-
cusationē . querit nūquid sit audiendus:
er videtur q̄ sic: q̄ via ordinaria r denū-
tatio r inquisitio sunt vie ordinarię: vt
dicitur est . q̄s quidē ordinariū auxiliū si
ante iniam q̄nq̄q̄ supueniat: excludit
extraordina . vt . ff . nau . cau . sta . l . l . 3 . in . fi .
et plene p̄ Dy . de reg . iur . c . actū . lib . vj .
nā extraordinariū auxiliū iudicis de su-
specto inchoatū tutela durante tollit:
si ante finitū q̄ ex supueniēti ordinaria
accusatione tutele: que demum finita
tutela nascitur . ff . de tute . r . ra . distra . l .
nisi finita . expirat processus inchoatus
sup suspecto . ff . de suspe . tu . l . post finitū .
¶ Ecōtra videt q̄ nō audiat: q̄ denū-
tiant p̄t impuniti: quare viā ordinariā
accusationis a principio non elegit . vñ
mala electio est in culpa . C . de acq . pos .
l . fi . C . de fur . l . manifestissimi . r ideo per-
sonā quaz a principio vel a tpe agendi
assumpsit: illā obseruet . l . quisq̄ . i . fi . C .
de postu . Sol . distingue: aut fecit denū-
tiationē ḡhaliter: q̄ forte ignorauit de
linquēte . r t̄ sic nō repellit postea accu-
sando . nā nō p̄t dici denūtiasse . ff . de
inoffi . testa . l . liber . et ibi no . ff . de custo .
re . l . diuus . Aut denūtiatit specialiter
titū: r t̄ sic postea repellit eum accu-
sando: q̄ sibi imputet . r q̄s dicitur est vi-
des veri: ergo nō admittēdus . nā q̄ se
mel placuit . c . q̄s semel de regu . iur .
ll . vi . l . p̄ponius . ff . de neg . gest . r . q̄ vi-
detur venire p̄ra factū suū: ff . de adop .
l . post mortē: t̄ q̄ nō potest mutari cōsi-
liū in alterius p̄iudiciū . l . nemo . de re-
gu . iur . Verū q̄s dicit: q̄ via ordinaria p̄-
ualet: intellige q̄ nō est q̄s sibi impute-
tur . q̄ denūtiando vel inimicō fecit . vt
dicitur est: r q̄s dicitur est in denūtiatione:
idē in inquisitione: vt dz . j . eo . q . ij .

¶ De questionibus circa inquisitio-
nem . Rubrica .

¶ Icto de denū-
tiatione: viden-
dum de q̄nibus
bus circa in-
quisitionē . q̄ q̄d vt dicitur
est . s̄ . ti . xxi . via extraor-
dinaria est: sicut dicitur
de accusa . c . sup his . t̄ r
dic q̄ inquisitio fit ex me-
ro iudicis officio inq̄re-
tis . ff . de of . p̄ . l . cōgruit .
de ma . cō . l . ij . s̄ . si p̄ns .
ad fyl . l . i . s̄ . q̄nē . extra
de offi . or . c . i . t̄n dic q̄ si
ue inquirat p̄mo mo-
tu iudicis: sine ad peti-
tionē cuiusq̄ inquisitio
nē faciētis: t̄n semp offō
iudicis expedit . vt not .
de accu . quat̄z q̄n . i . ma-
gna glo . hoc hō iudicis
offm̄ nō p̄t i oī casu r cri-
mine exerceri . t̄ nā sim-
inis ciuile non p̄t inq̄ri
nisi i certis casibz p̄im^o
vbi habet q̄s de famlis
ff . ad fil . l . i . s̄ . si occisor .
r . s̄ . si q̄s metu . Sc̄bs in
abolitōibz . C . de abo . l .
abolitio . Tertio q̄n p̄les
purgat puicā mal hōi-
bus . d . l . 2 . ḡruit . Quart^o
in crimine lenocinij . ff . s̄
adul . l . ij . s̄ . si publi . Qui-
tus in crimine suspecti
tutoris . ff . de suspec . tu-
to . l . iij . s̄ . p̄terea . Sextus
de epi . r . de . l . si quis
in hoc . Septimus i scri-
ptura suspecta . in iudi-
cio producta . C . de pro-
ba . l . i . ubemus . Octau^o
contra heredem qui de
hereditate aliquid sur-
ripuit . C . nō iur . del . l . fi .
s̄ . licētia . Nonus . C . de
naustra . l . quoties . li . xij .
Decimus quando effect
vnus de malefactoribz
r confretur de socijs: li-
cet et nō credat rāq̄s de

* Adde bar .
in . l . senar .
C . de accu .
de q̄ntas p̄
Lāfran . i . s̄ .
interlocuto-
rie r appella-
tiones .
nu . xij .

¶ Adde glof .
bar . r do . in
l . athletas .
ff . de his q̄
no . infa .

proprio crimine cōstitē
 n. l. f. c. de accu. tñ pōt
 de socijs: inquiri de que
 stio. l. i. §. si q̄s vltro. Un
 decimus casus est i fal
 so teste vel vacillāte. C.
 de testi. l. nullū. r. l. 3. Joā.
 et 230. dicāt: q̄ iudicijs
 officiū cōpetat p̄tra cor
 rumpētes testes. vel p̄tra
 fabricātes falsaz mone
 tā: seu pducētes falsa i
 strumēta. r. q̄ duret. xxx.
 an. ¶ **O**do. tñ dicit: q̄
 tādū durat ei⁹ officiū r
 cognitio: s̄dū cā sine
 actio p̄ncipalis. arg.
 exp̄ssum. ff. de dolo. l.
 1. §. r. si alia. Accidit ista
 cognitio p̄ncipali cāe: r
 ideo tñ duret accessō
 riū. C. depo. l. iij. et. d. l.
 nullū. ¶ **U**odecim⁹ in ca
 lūniatore: q̄ tpe sine ac
 cusator puniri non pōt.
 C. de calū. l. 1. r. de bo. l. l.
 q̄ cū mator. §. libertus.
 ¶ **T**ertiusdecim⁹ in noto
 rijs criminib⁹. C. de ac
 cu. l. ea q̄dē extra de ac
 cu. c. audētis. iij. q. 1. c.
 manifesta. ¶ **T**ē altus
 in iure canonico. f. quā
 do diffamatus deficit i
 purgatione extra de sy
 mo. c. l. 3. heli. ¶ **T**ē alt⁹ q̄n
 q̄s corrumpit testes ad
 uersarij. iij. q. viij. §. tria.
 ¶ **T**rimo pl⁹ de iure ca
 nonico. q̄ vidēt q̄ in oi
 cā sine crimine possit p
 inquisitionē pcedi. vt i. c.
 quat̄ r. q̄n de accu. r. no.
 extra vt eccle. bene. c. j.
 dñmō sepiē iterueniāt:
 scz q̄ pcedat infamia cō
 tra eū: q̄ inquiri de illo
 crimine de quo inq̄rit.
 ¶ **T**ē q̄ sit subditus inq̄
 rēti. ¶ **T**ē q̄ clamor infa
 mie ad aures inq̄rentis

peruenierit. ¶ **T**ē q̄ nō semel: sed pluries
 siue a pluribus sit infamatus. ¶ **I**tem q̄
 nō a malis sed a discretis r. fidedignis.
 ¶ **I**tem q̄ nō ex malicia vel odio sed zelo
 moues iustitie. ¶ **N**ā sicut in accusatio
 ne pcedere debz inscriptio: ita in inq̄
 sitione famosa infamatio. r. hec oia pro
 bant extra de accu. c. sup. his. c. q̄lter. r.
 c. cū opz. xvij. q. ij. ¶ **T**ē q̄ non sit leue cri
 mē. de quo q̄rit: sed de maiorib⁹. extra
 de accu. c. inq̄sitionis. ¶ **H**is vō interue
 niētribz nihilominus an rñsonem rei
 faciēda est sibi copia caplorū: vt
 inq̄rit r. ei dāda vt facultatē habeat
 se defendēdi in cōtrariū: vt notatur ex
 tra de testi. c. ex tenore. r. noia testū sup
 infamia: r. attestaciones sunt publicā
 de: r. exceptiones: replicationes debēt
 esse salue reo tam in p̄ncipalit̄ q̄ cōtra
 testes: ne p̄ veritatē grauef. vt. d. c. qua
 liter r. q̄n. r. c. olim. ¶ **E**t hoc cōiter tenet r
 seruaf. ¶ **E**t pōt dici: q̄ nō sit verū gñali
 ter q̄ de iure canonico regulariter de
 oi crimine possit inq̄ri q̄ ca. qual̄ r. q̄n.
 cū suis p̄cordārijs loquit̄ q̄n inquiri p̄
 aliq̄c in sua administratiōe: vt officio
 p̄sidentie: vt sue vllicatōis rōnem red
 dat: tūc enim q̄ eius administratiō p̄s
 sit circa multa: ideo nō est inq̄uū si de
 multis inquirat. arg. C. de transac. l. j. r
 de admini. tuto. l. j. r. de admi. re. ad c.
 ui. p. totū. r. C. de trāfac. l. pcurator. C. d.
 pcur. l. exigendū. Unde etiā de delictis
 oibus cōmissis r. p eū p̄petratis pōt in
 quiri. vt. C. vt oēs cause tā ciuiles q̄ cri
 minales. l. j. et in auten. vt iudices sine
 quoquo suffra. r. ff. de diuer. r̄tēpo. p̄scri
 pto. l. j. r. extra de statu monachoz. c. j.
 in p̄ic. ¶ **S**ed p̄dicta oia nō sunt trahē
 da ad cōsequētiā inq̄rēdi p̄ specialem
 p̄sonā p̄pter administratiōē officiū de
 linq̄rēt q̄ de his. §. dicitū est: capitulū
 nō loquit̄. Itabo ergo iuri q̄ nō iuemo
 correctū. C. de testa. l. sancimus. Sed ar
 gu. cōtra in auf. de colla. §. tubem⁹. vbi
 generaliter iudici cōcedit de oi crimine
 facto seu cōmissio inquirere: r. ff. interro
 gare: ad idē ad. l. iulianā repetū. l. iij. §. ij.
 ¶ **S**ed ad hoc ego respondeo d̄ dico q̄
 ille leges loquit̄ur r̄telligunt q̄n gñā
 liter cōtra personā inquirunt. vt. l. con

gruit. ff. de offi. p̄si. supra alle. Et hoc fz
 2. Dar. s̄ylla. fz fm dy. illa iura loquunt r
 intelligunt q̄n crimina sunt ab oib⁹ no
 tota r. manifesta: tūc em̄ p̄mittit iudici
 inq̄rere r. interrogare. reḡr aut nō est li
 citū inq̄rere: sed p̄uetudo aliud seruat.
 ¶ **I**ste aut̄ modus inquisitionis fm Spe.
 differt in multis ab alijs p̄cessib⁹. ¶ **P**ri
 ma: q̄ in eo fama habet loco accusato
 ris. vt. d. c. qualiter. r. ibi nō quidē opor
 tet. r. ff. de custo. reo. l. diuus. Secundo
 q̄ in alijs null⁹ p̄cessus fit. sine accusa
 tore: nec q̄s dānatur. extra vt eccle. be.
 c. j. ff. de iunne. r. hono. l. a p̄tore. §. si q̄s
 accusator. ¶ **T**ē i ea nō accipiunt testes
 inq̄rit: r. nō idonei: cū sit inquisitio tam
 in capite q̄ in mēbris: vel etiā in rebus
 ecclesie. nā qualescūq̄ testes nō admit
 tūtur: extra de testi. spo. c. venēs. ij. etiā
 si sint criminosi: inimici: r. cōspirātes: in
 eis nō credat cōtra alios. extra de re iu
 di. c. questionē: q̄ nō est i alijs iudicijs.
 extra de testi. c. ex parte. fz ad accusan
 dū admittit etiā quicunq̄ criminosus.
 extra de accu. c. cū dilectus. ¶ **T**ē inquisi
 tio fit de manifestis per famā. vt in. d. c.
 qualiter et q̄n. ideo nō de occultis. d. c.
 qualiter r. q̄n. in fi. Alia vō iudicia p̄nt
 de occultis institui: dñmō pbent. iij. q. i
 vt. plerūq̄. ¶ **T**ē cōtra inq̄sitiū pcedit in
 quisitor: q̄nq̄ ad suspēdēdū: q̄d est dum
 negotiū agit. iij. q. ij. q̄: in ea hic probat̄
 prius de suspitōe extra de symo. c. licet
 hely. §. q̄ vō. in alijs vō iudicijs sec⁹. vi.
 q. iij. nolumus. extra de rei iud. c. ij. ¶ **T**ē
 in hac est pene remotio ab administra
 tione. vt. d. c. qualiter. ij. in alio vō iudi
 cio est depositio r. pena debita. vt eo. ti.
 c. sup. his. vel dic⁹ q̄ viā inquisitionis
 nō irrogat̄ pena remotiois vel deposs
 itiois: immo pena extraordinaria. vt in
 eo. ti. c. inquisitionis. in prin. ¶ **T**ē si ille q̄
 est inquisitus est abolitus ille q̄ nō p̄ba
 ut punif arbitrio iudicij. vt. d. c. quali
 ter r. q̄n in glo. pena. secus in accusato
 re: q̄ accusatore nō p̄bāre punif s̄litu
 ne supplicij: siue iudicij. vt in eo. ti. l. vlt.
 ¶ **I**tem in inquisitione non potest q̄s de
 iurisdictione: vel parochia alteri⁹ p̄ba
 re. vt no. in. d. c. qualiter. in fine magis
 glo. secus in alijs iudicijs. Bal.

¶ **U**trū mortuo accusa
 fatore iudex de illo deli
 cto possit per inquisitio
 nem procedere.

¶ **S**ecūdo q̄
 rit: ¶ **Q**d
 si p̄cedere
 iudicio
 accusa
 riōis de
 cedit accusator: nūquid
 poterit iudex pcedere
 per inquisitionē: cū iu
 dicium accusatoris sit
 morte p̄rēptus. vt. C. si
 reus vel accu. mor. fue.
 p. totū. r. dic⁹ sic si talis
 est casus: de quo pōt in
 quiri. vt digi. §. ti. proxi.
 morte em̄ rei iudiciū est
 solutus. ff. ad turpil. l. in
 senatu. §. j. r. idco iterū
 inchoandū est. de accu.
 l. libelloz. §. si. Bald.

¶ **T**ertio q̄
 rit: ¶ **I**n
 deforma
 ta inquisi
 tione i il
 lis casib⁹:
 in quib⁹ pōt p̄ inquisi
 tionē pcedere: supuenit
 legitim⁹ accusator: qui
 de eodē crimine eū a
 cusat: nūquid cessabit inq̄
 sitio determinat dyn. q̄
 sic. q̄ ordinaria via ac
 cusationis supueniens
 tollit̄ extraordinariū re
 mediū inquisitionis in
 choate: vt dicitū est. §. in
 q. iij. r. hoc est verū fz cū
 si p̄deat extraordinaria
 sec⁹ si sit vt p̄ sniam ter
 minata vt. ff. de iurifidi.
 om. in. l. cū qdā. r. plene
 p. dy. extra de reg. iur.
 c. accusator. li. vi. nisi es
 d. iij.

* Adde
 bar. in. l. j. §.
 si. col. v. ff.
 lib. agno.

¶ Adde ple
 nissime per
 spec. i. ti. de
 inq̄s. §. iij.

set puaricatoz. vt ibi dicitur. ff. de accu. l. si cui. §. idē. tūc em opz: vt de puaricatoe cognoscat: pūcti: postea de eodē delictō noua fiat accusatio ff. de puari. l. iij. et de libe. ho. et h. l. iij. §. si tñ. alij hō 3 eo casu quo iudiciū pēder: qz lz inquisitio formata sit extraordinaria: nō tollat p ordinariā: qz introductū est hoc extraordinariuz cā adinuadi ius ciuile. ff. de rei. v. l. i. §. inique. Preterea cū p inquisitionē pcedit si fiat pcedere de nuntiatione: vt notorio habet loco accusatiōis. vt. c. quat r qñ. lo. ij. de acc. r d. cul. reo. l. diu. q. re ergo p supueniēre ac cusationē tollet. vt dixi. l. ea qdē. C. de accu. cum vis ordinaria r extraordinaria ad eūdē effectū rēdūt. s. ad maleficiū punitēdū. vñ nō refert quō fiat. C. de insti. r substi. sub cōdi. fa. l. iij. et de li. r posth. l. gall. §. r qdā. Mōne verisimile est qz iudex iustigat efficaciqz delicti punitiōē: qz pūuat? qz facili? corripit? qz iudex: de qz meli? pūmit. ff. de offi. pfe. l. i. 3rē nōne iudex puenit accusatoe. ergo pserēdus ē ar. ff. de iud. l. si qd postea. s. p dicitur opi. dy. ser uat. r ar. p eo. qz vbi sūt ptes accusatores: pferk magis idone? ff. de accu. l. si plures. et marit? supueniēs repellit accusatoe: et extraneū. ff. de accu. l. si marit? ergo multo magis silebit inquisitio per accusatiōem.

¶ **U**trū sublatō inquisitionē pcessu ppter accusatorē supueniētē valeat acta inquisitionis formate si aliter nō pbeatur.

¶ **Q**uarto qñ rōdictū est. §. qz cessat inquisitio pēdēs: qñ venit legitimus accusator: qz ergo nūqdā pcessus acta facta in inquisitionē valebūt in pcessu accusatiōis sequentis. Et p rōvidet qz nō nā ptracto hominidō in cā inquisitionis: illi? instātia insipiaritōs: in noua instātia nō p sunt. C. de iud. l. pperādū. §. siquidē. ecōtra qz valeat qz corā arbitro valēt: in iudicio ordinario. C. de arbi. l. cū antea. C. d. testi. l. si. r. C. de lib. cau. l. iubem? r hec est veritas. ¶ **M**ob. l. pperandū. qz perempta instātia oīa acta pereunt in illa instātia. alio secus. vt ibi dicitur.

¶ **D**e notorio r qualiter in eo pcedat.

¶ **Q**uinto querit dicitum est. §. in prin. hui? ti. qz in notorijs criminibus pōt inquiri. Quero ergo circa notoriū p pmo qz bus modis notoriū inducat. scōbo qd sit notoriū diffinitio. tertio quō in notorio pcedat. quarto qualiter p betur. quinto r vltimo an in notorio sit purgatio indicenda. Inducitur autē notorium tribus modis: qz est notoriū iuris: notorium facti: r notorium presumptionis. Notorium iuris est: qñ quis in iudicio aliqd pfitet corā iudice. vel qñ iudicio aliqd plene probatur. vñ qñ sup aliquo facto iusta defensio pbat. rō pūmi est: qz r cōfessus in iure p condēnari habet: nec alio est op? qz qz condēnē. l. vnica. C. de cōfe. l. qui sentētiā. de penis. l. p rōinde. ff. ad. l. a qui. extra de penis. per totum. ¶ **R**atio secundi est: p quata reus conuictus per legitimas probationes est condēnandus. d. l. qui sententiā. r. C. quoz ap. nō recd. per totum: nam acta iudicij solēnis ppetuā fidem faciunt cōtra eum confessum. extra de testi. c. testimonium. C. de re iudi. quiescat. ¶ **E**t ratio tertij est de predictis: qz res iudicata pro veritate accipitur per aliō factū iudicij: vel p alijs psonis: ita qz nulla pōt tergiversatiōe celari. extra de coha. cle. r mu. c. vl. r. c. vfa. Notoriū psumptiois est iur. iudicētia vehemēter

¶ Ad spec. l. i. de recu. §. i. r. pe. r l. i. d. appell. §. ij. ver. r.

presumpta. s. quoniam est presumptio iuris: r contra hāc nō admittitur probatio in cōtrariū. ff. quod me. causa. l. vlti. sicut est paternitas et filiatio. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. l. filii. r. l. i. p. un. eo. ti. et clericus publice tenēs in domo cōcubina psumitur fornicationis causa illā habere. extra de cle. p. iu. in. c. tua. et qz mulier psumatur stipulata dotē. C. de rei. vxo. l. i. in prin. vnde talis vehemētia presumptionis inducit notoriū vt dicitur est. ¶ **E**t predictis determinat fm modernōiū diuisiones qz fit notoriū diffinitio qz colligitur ex p dicitis fm diuersos doc. Regulariter autē notorium dicitur qz inuidenter apparet. ff. de et h. l. iij. §. ibidē. de p r hē emp. es qz. ¶ **E**t sciēdum qz notoriū facti deprehendit duobus modis. Primo ex qualitate loci: vtputa in loco publi. ar. insti. de iureiu. §. atrox. ff. de penis. l. aut facta. §. loc. vñ nō in loco occulto. Scōbo ex numero presentiu. vt ad minus. r. hoies videāt p r capaliter notoriū: et sic dicitur de turba. ff. vt bo. ra. l. at p r. §. turba. talis em numerus multitudinē denotat. vt ibi. p r et ea. r. factū parochiā. r. q. iij. modo. cuz ergo testimonij vnus parochie faciat notoriū crimē. vt extra de p. c. cū dilectus. igi. r. hoies sufficiant. Alij dicunt maiorē partem ppli vel vicinie debere adesse ad deponendū. nā sic inducitur fama publica. ff. de testi. l. iij. §. eiusdē. r ibi no. Alij cōmittūt arbitrio iudicis: cū non sit lege vel canone expressum. vt ff. de iure deli. l. i. r de offi. dele. c. de causis. ¶ **T**ertio modo deprehenditur ex tēporis qualitate. nā licet tenebre apertē sint ad malū. ff. de v. l. inspi. l. i. §. tria. tñ qd fit de nocte nō probaret notoriū: cuz iūmē ibi dicit. xvij. q. ij. perniciosum. et dicta. l. aut facta. §. tpe p dicitū vero notoriū facti diuidit in tres. scz in notoriū in actu trāsestiti: actu interpolantis: et actu pmanētis vt not. in Spe. de notorio. §. vlti. ver. i. ¶ **E**t hūc vidēdū quō in notorijs pcedat: quidem in notorijs proceditur aut ad denūciationem certe p sone. puta officialis curie. aut cuiuslibet alteri? p sone priuate. Aut pcedit p inquisitionē ex mero iudicis officio in qz

rētis. vtroqz em casu de iure ciuili r canonico pcedi pōt. vt plene dicitur est. §. eo. c. iij. r vtroqz dicitur modoz post factū est notoriū ordinariā iudiciorū solēnter nō seruant: nec p bario reqrit in mō iuris ordinarij seruari. extra de iureiu. c. ad nostrā. ij. q. i. de manifesta. r. q. ij. eoz. extra de testi. cog. c. sup eo. l. cōtrariū facit. extra de elec. c. bene. §. dicit vt ibi. r hec vera dūmodo duo obseruetur. s. qz fiat citatio rel. ij. q. i. de ops. r qz snia seraf. extra de diuoz. c. p r o. r. no. l. d. c. sup eo. r qd tñ si de notorio fiat actio solēntis: tunc em credo qz oīs ordo iudicialis seruet: siue sit seruad? et sibi ipure: qz habet viā elegat. ar. c. d. tu. deli. l. setus. §. sinantes hoc. ¶ **T**ertio supradicta vera sunt i dyob? casib? p r im? qñ deli quif i p p r hē iudicij i loco publico: r i pntia tot psonarū: p qd notoriū fiat: tūc enim sufficit citatio: et sententia. vt s. b. i. r. Idem quando coram iudice soler vt i teste falso. vel vā cillāte corā eo: quis tūc sine aliqz pcessu solēnt p r iudex suo arbitrio punire. l. nulli. l. c. d. testi. r istis casib? re? negare nō pōt. extra de coha. cle. r mu. c. pe. r. l. ij. C. quoz ap. non re. Sin autē i absentia iudicis aliqz notoriū cōmississe dicat: tūc citato reo si inficiet: necessari? est p batiōis ordo: iuris solēntis: r oīs legitima defensio seruetur. c. cū iter. extra de re iudi. r. c. cū ifra. r extra de accu. c. qz iter r qñ lo. i. et si sit in alijs psonis notoriū. vel i p r uincia: tñ ipi iudicij ē occultū: r idē tñ de occulto p viā ordis iudicarij pcedit. vt. d. c. bo ne. vt poterit cōfiteri iudex an sit notoriū. r d. b. cōfessio tñ sup notorio pcedit r rēu. s. solū ad citationē r snias. d. c. sup eo. r hec obfusa de iure ēt si re? p r tumaciā se absentat: qz nihilomin? iudex i sui abntia ad suā istructōes testes sup accusatorio recipiet. alio em reuocet snia qñ nō apperet notoriū nō fuisse qz iudiciū nullū est factū super notorio: qd notoriū nō extitit. ar. extra de re iudi. c. cū bertoldus. §. postmodū. r potest etiā hoc casu appellari petēdo de nullitate cognosci feci darlo. C. qñ puo. non est neces. l. i. l. z em i notorio nō appellat. extra de ap. cū sit romana. §. si. valebit tñ

hoc casu quia in nō no-
torio: immo est nullum.
Predicta tñ inq̄sio po-
test esse gñalis & sp̄alis.
vt dicit Inn. l. c. magnū.
extra de elec. in gl. l. 3. em̄
cōmissio. † Sed si iudex
ignorat deliquētes. vel
fm̄ quosdā ex eis forme-
tur inq̄sio gñaliter. et
cōtra quoscūq; culpabi-
les: sic inquirēdo cert⁹
erit de delinquentibus: &
de nouo forme inquisi-
tio p̄tra illā vel illas p̄-
sonas speciales quas i-
uenerit deliquisse: et tes-
tes in prima inq̄sitione
receptos: etiā in hac no-
uā recipiat: & in absen-
tia procedat. i. prima ve-
ro sup̄cedat: q̄ illa sint
p̄paratoria tñ sc̄e. ar.
extra de p̄f. c. ij. r. ff. ad
exh. l. ij. §. est autē. ideo
in primo p̄cessu nō ser-
uabit solēnitās q̄ tradi-
tur l. c. qualiter & qñ. ex-
tra de accu. r. no. i. Spe-
titu. de noto. crimine. §.
nos. Itē quidē mos in-
quirēdi de cōsuetudine
vbicq; seruatur. & id est mi-
nime mutādus. ff. de le-
gi. l. minime. cū inuete-
rata consuetudo. p̄ lege
seruari debeat. ff. de le-
gi. l. de quib⁹. §. inuete-
rata. † Modo sup̄est
videre qualiter crimen
notorū probet. & quidā
dicūt q̄ testes debēt di-
cere se interfuisse qñ ta-
lis in tali loco publico:
et corā maiore p̄e ppli:
vel parochie: siue mul-
tis & multis tale delictū
siue iniuriā cōmissit. sc̄j
dicēdo coram p̄e. & mar.
tunc ibidem existenti-
bus et testes tales super no-

torio sunt interrogandi quid est noto-
riū: et per quod probetur: & quot hoies
faciunt notorium: si testificentur: q̄ cri-
mē sit notoriū: s̄j nesciūt diffinire quid
sit notoriū: nō probāt. Itē l. 3. testis diffi-
niat notoriū: si nō adiciat: q̄ factū fue-
rit corā tot testibus. quot faciunt noto-
riū. nō probat fm̄ Inno. cū igitur nō p̄-
bent notoriū: constat q̄ nō valet p̄cessus
iuris ordine non seruāt. C. de senten. l.
prolatam. Innocen. dicit sufficere si tes-
tes dicant notorie commissum.
† Itē dicit quidāz probari hoc modo.
q̄ testes dicāt: & probēt tale crimē factū
fuisse notoriū. nā per duos probatur sa-
ma. ff. de testi. l. iij. §. eiusdē. nā duo pro-
bant testamentū legaliter fuisse factūz
coram septem testibus. C. de bo. pos. fm̄
tabulas. l. i. duo probāt q̄ tres subscrī-
perūt. C. de fide instr. l. cōparatiōes.
ad idē scilz q̄ duo testes probēt. s̄j. ff. q̄
satis. cog. l. si vero p̄ condē. §. qui pro rei
qualitate. extra de elec. c. bone. extra de
testi. c. h̄. ex literis. extra de accu. c. inq̄-
sitionis. & hec est veritas: vt mihi baldo
apparuit semp. vt not. ij. q. i. deus oēs. i.
glo. nō serēt. &c. † Ultimo restat vide-
re nūquid de notorio sit purgatio indi-
cēda. & dic q̄ si nō pōt plene p̄bari per-
mittitur fm̄ qd̄ d̄. extra de coha. cle. et
mu. c. tua. in fi. & de purgatione canoni-
ca. c. inter sollicitudines. sed eo plene p̄-
bato non est locus purgationi. vt extra
de pur. canonica. c. in delictis. alio non
delictis. quod bene nota.

† Utrū iudex possit delictū corā se com-
missum punire et qualiter.

¶ Erto querit quidā pre-
sente potestate offendit
aliquē nūquid cū ipsi iu-
dici constet delictū hm̄i
fuisse commissum: possit
ipsum icalpatū seu offen-
dentes sine aliqua probatione d̄nare.
Et primo videtur q̄ sic. ne forte malefici-
cium remaneat impunitum. lita vulne-
ratus. ff. ad. l. aquil. veritas est em̄ offen-
sionem fuisse factā: & ideo eī punire de-
bet. l. nemo in fin. C. de sen. r. inter. Itē

quia manifestum est: ergo probatione
nō indiget. l. si vero. §. qui pro rei quali-
tate. ff. qui satisda. cogan. Itē iudici est
fides faciēda: vt possit cōdēnare. l. qñ
quaginta. ff. de proba. Quid ergo opus
est alla p̄batione ad certiorādū. nā qui
cert⁹ est: certiorari nō debet. ff. de actio.
emp. l. i. Item ex quo delictuz sit coram
ipso punire debet: alio ipse simili pena
tenetur. C. ne sanctū ba. reueres. l. fi. C.
de cōmer. & mer. l. ij. † Cōtra q̄ non: q̄
nō cōstat sibi iudici: sed vt priuato: ex-
tra de offi. ordi. c. si sacerdos. Unde fm̄
cōscientiā iudicari nō debet illitas. §.
veritas. ff. de offi. p̄f. que em̄ iudici tā-
tum nota sunt. sine examinatione fieri
nō debent: vel non possunt: quia dū per
sona accusatoris assumit iudiciaria po-
restas. amittit. ij. q. iij. c. manifesta. §.
ulti. † nullus em̄ potest esse in eadē cau-
sa iudex et accusator: vt ibi d̄. Itē nō d̄z
quis puniri nisi cōfessus: & p̄ctus: vel
superatus testib⁹ cū sui defensione. ex-
tra de fur. c. iter quatuor. C. de pe. l. qui
sententiā. & quia in criminibus proba-
tiones debent esse luce meridiana cla-
riores. C. de proba. l. sciunt. Uñ non pōt
cōdēnare. cū iudicare non habeat de
ocultis: vt extra de simo. c. sicut. §. fina.
nec inquirere pōt. c. inq̄sitiōes. de ac-
cu. r. c. qualiter & qñ. eo. ti. nisi tale deli-
ctū fuisse commissum in loco publico: et
corā tot p̄sonis que facerent notoriū: vt
dictū est. §. in. q. priora. & hec dicta cū
honore & reuerētia est veritas fm̄ Gui.
de suza. C. nū & antiquos & glosatores.

† Rubrica de processu per viā exceptio-
nis et qualiter in exceptionib⁹ ante li-
tem contest. procedatur.

¶ Uñc restat videre de ter-
tia et vltima parte rubri-
cesse de questionibus et
earū processibus per viā
exceptionis. Sciendū est
ergo: q̄ in criminalibus
non solū proceditur istis modis de qui-
bus dictū est. §. sed etiā p̄ viā exceptio-
nis. C. de trāfac. l. si ex falsis. & de adul. l.
qñ. et. ff. de adul. l. ij. §. ex publico. † Uñ

notandū est q̄ crimina
per modū exceptionis
opponūt qñq; contra
accusatorē: qñq; p̄tra all
quos p̄mouendos: & oi
bus istis casibus refert
qualiter crimē opponit
q̄ aut repellit accusan-
tē ab accusando: vel tes-
tem a testificando: vel
electū a promouēdo. vt
extra de elec. c. sup. eo.
† & nunc si de crimine de
quo excipit: nō probat:
excipiens puniit: & efficit
infamis. C. de his q̄ no.
infa. l. luci. extra de ex-
cepti. c. post. et extra de
ord. cogni. c. cū dilectus
de testibus. c. sup. eo. de
symo. l. hely. rii. q. i. si q̄
sint. Sed fallit qñq; cri-
mē de quo agit excipit
de obiectā causam cōri-
nere videt. vt in dictis
iurib⁹ plene notat. nam
in. d. cap. accusator fuit
adulter. & vroz excipie-
bat illi: & p̄tra ipsuz ma-
ritū de lenocinio mari-
ti in se cōmissio. vnde de
hoc p̄posito puniit mari-
tus: cū vtrūq; vtrūq; se cō-
tingat inuicē. Uel dicit
ibi. nā illa exceptio deli-
cti lenociniū nō proderit
vroz. & ideo vterq; pu-
niit. vt extra de ordi. co.
c. cum dilectus i prima
glo. Item fallit qñ ma-
rito accusante vroz post
lit. cōtest. excipit contra
eū: q̄ et ipse adulteriu
cōmissit: quod est contra
castitatē matrimonij. ff.
de adul. l. si iudex. licet
enim par sit delictum et
obiecto: tamen mutua
cōpensatione nō tollun-
tur. hoc casu quando de-
buit opponi ante li. p̄te.

† Adde istū
in. l. ij. in fin.
C. de sen. ex
peri. re. bar.
& do. in. l. illi-
citas. §. veri-
tas. ff. de of-
fi. p̄f.

† Adde lā-
frā. de oia.
§. in. §. exce-
ptiōes. nu.
i. n. inter dū
& in apostil.
et per torū.

et no. in d. l. si iudex. sed si ante lit. cōte. secus. ff. solutio matri. l. viro atq. vxoze. Item fallit quando excipitur et probatur tale crimē. in quo alis quis pot. sine accusatione puniri. s. eo. titu. c. ij. quia tunc iudex inquirere: punit. vt not. extra de ord. cog. c. cum dilectus. in medio magne glo. sed ista non est proprie exceptio a p̄sentiis. nam hoc casu non solum per exceptionem: sed etiam forma to processu inquisitionis puniē. vt in d. glo. dicitur ita intelligi quod not. in d. cto. §. sed si publico. ¶ Qñq. crimina obijciuntur etiam non solum vt repellātur: sed probato crimine puniantur hi quibus fuit obiectum: tūc non sufficeret excipere. sed oportet ordinare: accusare: vel denūciare. vt extra de excepti. c. l. licet possit dici: q. eo casu in quo quādo crimen obijctur probatur. tunc ne dum dicatur excipere: sed etiam accusari: sed non videt q. iure probetur nisi argumento a contrario sumpto. in d. c. j. nisi. Item licet ille qui proponit in modum exceptionis non puniatur: si non probat. vt sup̄ dictum est. tamē si opponatur modicum in firmatione sua et non probetur: puniatur non probans. extra de accusa. c. super his. r. ratio huius est. quia primo casu non erat ius aliqd. opponendo questum. in secundo sic. et ideo in secundo casu puniatur arbitrio iudicis vt ibi. ¶ Et est notandum. q. exceptiones que de iure competunt: debent in scriptis opponi. extra de offic. dele. c. prudentiam. et ita possunt obijci in criminalib⁹ causis: sicut in ciuilibus: siue dilatorie siue peremptorie siue q. cūq. ff. de adulte. l. maritus. §. p̄scriptions. lita pudor. c. eodem titu. Et numerantur exceptiones criminales ibi. ¶ Exceptiones autem ciuiles multe sunt: et ideo de his sic distinguitur secundum D. num. vt nota. per eum. ff. de exceptio. l. ij. exceptionum alie temporales: alie perpetue et peremptorie que dilatorie sunt alie ratione solutionis: alie declinatorie iudiciorum. et iste debent opponi ante litem contestata. C. de probatio. l. exceptionem. ff. de iurciu rando. l. nam et postea. ff. de verborum

obligatione. l. interdum. vel incontinēti post: vt in pacto incontinenti apposto: licet quidam dicar. q. pacti exceptio temporalis etiam post litem contestata. potest opponi. in propositione vero distinguit. quia aut agentis intentiones confiteor: aut de ea dubito. primo casu statim probanda est: nec expectatur donec actor suam probauerit intentionē. Secundo casu potest donec actor probauerit. vt. d. l. exceptionem. et. C. de exceptio. l. si quidem. neq. enim confireri existimatur per excep. ff. de exceptio. l. nō vtiq. si vero est dilatoria iudicij aut propter personam litigantis: aut iudicis primo casu opponitur i. initio. C. de procurato. l. ita demuz. ff. eo. l. filiuffa. §. veterani. fallit in casu. C. de confor. eius dem lit. l. ij. et quod debet probari. statim probatur in. d. ll. ¶ Et si q. ras a quo dicit q. interdum ab opponente interdū ab eo cui opponitur. ab opponente: tunc probatur: cum aduersarium repellere intendit. vt quia constitutus procurator hoc facere nō potuit. vt quia miles. ff. de probatio. l. in exceptionib⁹. ab alio vero tunc probatur: cum simpliciter negatur procurator: qui hoc vltimo casu opponens simpliciter factum negat: nec aliquid negando asserit. vnde negans factum. c. de probatio. actor. nam vt dicit Innocen. in. c. super his. extra de accusa. qui proponit exceptionem negatiuam: hoc ipso probat: quod contrarium non probatur. C. de non nume rata pecunia. l. si ex cautione. et. l. asseruatio. sed in primo casu non simpliciter factum negat: sed vt verius dicam factum confitetur: sed negat ipsum procuratorem de iure esse posse: debet enim hoc probare cum ius commune sit. q. procurator est. Edictum est enim prohibitorium. ff. de procuratoribus. l. murus. et sic de teste. ff. de testi. l. si vero propter personam iudicis distinguitur: aut ille qui opponit scit aut ignorat: si quidem scit et non opponit in iudicio et postea opponere non potest: quia consentire videtur tanquam in suum iudicem. vt. ff. de iudi. l. j. et ita si ignorat non tenet sententia tanq. lata

a non suo iudice. C. si a non cōpe. per totum. r. ita not. C. de exce. l. vlt. nec obest. ff. eo. ti. l. si. quia intelligitur iter absentes. vt dictum est. r. istis casib⁹ dico statim exceptionē. pbandam. ¶ In perpetua aut r. peremptoria. dic q. in quacūq. parte litis potest opponi. C. eo. l. p̄scriptions. r. l. ij. C. sententiā rescin. non po. Nec ob. c. de p̄scrip. lon. tēpo. l. emptor. quia illud ex voluntate non ex rei necessitate aut sententiā: ergo p̄nt opponi in quacūq. parte litis: sed non post sententiā: nisi in criminalib⁹. C. sententiā rescin. nō po. l. ij. r. in casibus exceptis per quos opponitur: retro fuisse iudicij nullū. c. de serijs. l. j. de pec. l. ij. ¶ Sed adhuc tertij mēbrum. quia que dam sunt exceptiones medicide sic dicitur: q. quādoq. habent similitudinē cū dilatoria: que an litem contestatā obijctur: talis est executiois exceptio. extra de acc. c. exceptionē. Alie sūt anomale: que etiam post sententiā obijciuntur. vt exceptio velleia. macedo. et armate militie. ff. ad mace. l. tā est. C. de iuris r. facti igno. l. j. r. ibi de b. plene no. j. q. vij. §. excep. r. de hoc dic. vt. ff. d. excep. l. militie. in fine. sed cum multe exceptiones sint q. veniūt pbāde ante lit. pte. siue dilatorie r. quedā peremptorie: ille q. ante lit. cōte. impediunt ratione exceptionis rei iudi. transactoris litis finite. vt. c. j. extra de litis p̄tes. in. vj. l. eleganter. §. si q. post. et in summa. ff. de condi. inde. ¶ Quero qualiter in eorū pbationib⁹ procedendū sit: dic q. in dilatorijs exceptionibus et declinatorijs statim iudex dabit terminum ad pbandum: nec debet eis dari vel concedi lite cōtest. et sic iste est vnus de casibus; in quibus lite non cōtest. recipiuntur pbationes. r. in qualibet emergente vel euidente exceptione: vt extra de offic. delega. c. p̄sentiā. r. de iudi. c. ij. alle. r. iurare debet is: qui eas proponit: quia super oibus iurandū est. C. de iura. calū. l. j. r. alio an te lit. cōtest. pmittit iudex petere ius reuocādi donū. vt not. ff. de iudi. l. si q. ex aliena. super alijs vero exceptionibus que lit. contestata. non impediunt non est iurandū: quia iuramētum prestatum

in principali ad omnia sequentia fertur vt. C. de iura. calum. autē. ibi posita. Super exceptione autem que nec ante sententiā: sed etiam post et in ipsa executioe ne potest obijci est iurandū. ff. de fide instru. l. j. r. l. idem retulit. et no. in. l. j. C. de iuris. et fac. igno. vtrum autem excipiens teneatur probare suam exceptionē: ita q. ab onere probandi releuet reum ab eius intentione. dicit vt plene notat Dyn. extra de regu. iur. c. in exceptio. r. adde q. dicitur. j. titu. j. q. vj. Itē dicit q. ex eadem causa datur actio: r. exceptio. vt not. extra de elect. c. dudum. ij. et argu. in situ. de verbo. obliga. §. fina.

¶ Rubrica de questionibus circa materiam probatiōis et continet. questio nes. xxiij. p̄ia vtruz crimina possint probari per instrumenta.

* Adde Lanfrā. in §. in s̄to. p̄ductiones nu. ij. et ibi in apo. in b. p̄ instrū. de quo vbi omnino geminā. in. c. cōstitutiones. §. ceter. in fin. r. q. ibi posui in add. ad ipm i. vers. per instrumenta. de verb. sig. ti. li. vj. phi.

¶ Tres materiam p̄bationuz scienduz est. q. taz in ciuili q. in criminali necessaria est probatio. ¶ Nam qui accusare volunt: pbationes habere debent. C. de eden. l. qui accusare: quia non statim q. accusat: in alijs est

Univ. ad de. p. 150
fran. in reg. semel mai. dixi p. bar. in. l. h. nu. j. in apo. i. h. si in senat. z ibi dixi in opp. ad hal. d. n. v. g. h. restat q. re. post bar. ba. C. de p. ba. C. de p. ba. et post Saly. in. l. p. negatem. nu. j. in apo. stil. in. h. in. l. ad. l. ad. et not. colle. i. c. cu. i. eccl. nu. j. vbi dixi in apostol. ad ipsum zc.

cu l. pabilis: sed qui conuincitur criminofus est C. de acu. l. si. ry. q. vlti. in fine. Item sciendum qd hoc genus probationis tres species continet in se. l. confessionis testiu: z instrumentoz: vt no. in aut. de testi. circa principium. C. de rei ven. l. si vniuersis. Item est quarta species probationis: scz per evidentiaz facti. extra de resti. spo. e. cuz ad sedem. ff. finit. regu. l. si irruptione. C. eod. l. iij. t. nulle enim sunt validiores probationes qz facti evidentia: quia ex hoc etiā notoriuz fit: vt extra de coha. de. z mulie. c. vlti. z de qz species pbationis est super dilataatione iuris. C. de iure. l. actori. v. de fideiur. l. questionē. Item canonice adducunt sextā pbationis speciem. l. violētā presumptionez. vt no. in d. c. cu. ad sedem. z pstat eā ita facere validā pbationē: vt non admittatur pbatio in contrariuz. circa quod dic. vt no. C. de proba. l. siue possi. extra de coha. de. z mulie. c. clericos et de prescriptio. c. dudus. dic etiam qd sunt quatuor modi aliquē conueniēdi: aut iure probationis scz instrumentozum: vel testibus z citationibus et esse reuz criminis. iij. q. xi. decernimus. et esse in dolo. ff. de regu. iur. l. an potest. aut suspitioe violenta adulterij. C. de adul. l. si qui. z plene nota. ij. q. i. c. j. Item probatio autē fin aliquā species

ex predictis aliqñ fit plene aliqñ semiplene. in pbatione plena est iudicis officium ferre sententiā fin cum qui suaz intentionē probat. C. de rei ven. l. vlt. ff. ad. l. aquil. l. p. o. in. in semiplena aut defert iuramentum: quod habet supple re probationis defectum. fin distinctio nem positam in. l. admonendi. c. in. l. in bonefidei. ff. z. C. Et videtur qd fit deferē dum actori: vt colligitur ex eo quod no. extra de iure iuran. c. si. in fine vlti. glo. z fuit opinio hec in. d. l. in bonefidei. nā persona actus dignior est. persona rei: vt nota. instit. de actioni. §. sed isti qui dem. C. Predictum autem iuramentum intelligi deferendum in semiplena pbatione: non autem plena. verbigratia: actor pbauit plene suā intentionē: cōtra quā reus vult pbare suā exceptionem: hoc quidē casu non potu defendē iuramentū in defectuz pbationis. immo standū est plene pbationi actoris per textū expressez instit. de iur. i. si. §. item verborum. zc. C. de edic. di. ui adria. tol. l. si. §. si. Nam in causa p. fessozij si actor et reus pariter pdeant possessionem: tamen obtinebit qui melius pbat vt legitur z notatur extra de pbationi. c. j. Item plus operantur due confessiones: qz vna vt no. C. ad velleianum. l. si mulier. Item maius trahit ad se minus. ff. de acquire. re. domi. l. quicquid. §. fina. et hoc extra de cōsecratio. eccle. vel altar. c. j. in. vi. Item fortius vinculum soluit debilius. extra de sponsa. c. si inter. et hoc puto reseruādum in replicatione: vt dicitur et not. ff. de prec. l. questum. §. j. in canoñ. etiam dicitur: qd si probauit per testes me contraxisse matrimonium cum ber. in tali loco si quidez aduersarius reprobat per duos testes vel totidem qd tunc eram in alio loco absens non tollitur per secundos testes probatio primo facta: nisi probeat per plures testes et longe meliozis fama. iij. questio. iij. c. testes. l. magna glo. fa. z fa. infra eod. q. v. Additio. C. Item contra ho matrimonium cuz berra. quam putabas esse lutherianam valeat matrimoniam huius. dic quod nō z ratio: qz deficit cōsensu. nā nō fuit cō

sentus in berra. l. consensu. C. de repud. qui regitur ex forma matrimonij. l. nuptias. ff. de reg. iur. Anto. de cremona. C. Utr crimina possint pbari p infra. **¶** Sumo igitur qd nunqd crimina possint pbari p instrumenta. et primo videtur qd non vt expresse leg. et not. extra de vita z hone. de. e. cum ecclesia. **¶** Contra qd sic quia iudex debet reformare animū suum ad omnem speciem pbationis. ff. de testi. l. iij. §. eiusdem. **¶** Item quia in criminibus etiam iudex debet inspicere instrumenta pbationis. C. quozum appel. non recipi. l. ij. ad idem extra de resti. spolia. c. cum ad sedem a contrario sensu tex. Nam potest probari per instrumentum coniuratio vel conspiratio aliquozum confederantium factum causa aliquem offendendi vel aliquem a possessione violenta expollandi: vt ad. l. iul. l. ij. et. l. in questionibus. Nonne ad probandum maleficium postea commissum satis fides facit illud instrumentum z certe videtur qd sic: valde facit iudicium contra eos: arg. eius quod dicit. j. eo. q. xvij. **¶** Utrum sufficiat probare crimen per argumenta. **¶** Secundo quero. Item nunqd deficientibus testibus vel alijs pbationibus: de quibus est dictum. §. in principio huius tituli. sufficiat crimen probari per evidens argumentum. aliquibus videtur qd sic. C. de proba. l. si. Item argumentum est rei dubie p argumentū ostē sio. C. d. pba. in rub. Item argumentū dicitur argute inuētum: extra de dolo. c. si forus: qd qdē nec testibz nec alia pbatiois specie subijciat: s; solo inuestigatois effectu inuenit nitatē. Hinc est qd dicitur argumentū dicitur dubie rei faciēs fidē. ff. de iure iur. l. si duo. §. iulianus. Item argumentū dicitur articulus. C. de arbi. l. ij. sed cuz in delictis regrant pbationes luce clariores. d. l. si. C. de pba. dic qd arg. psumptio nē inducitur: nō tñ ad pdenationem suffi

cient: qz sanctius esse nocentē solvere: qz innocētē pdenare. l. absente. ff. de penis. Et qz hic agitur de argumentis: dic qd fm dialecticos argumētū est qd expositio de assumptione z cōclusionē assumit: vt not. instit. de ac. §. possunt. C. Sumitur aut argumentū in iure diuersimode: qñqz a pto sensu. ff. de off. et cur. est mād. iur. l. j. vel et p locū a pto. nā non est nouū zc. ff. de le. l. nō est nouū. qñqz ab effectu. ff. ad. l. ad. l. huic scripturē. §. hoc ita. de reg. in. l. effectus est. ff. cōi. di. l. ij. §. hoc iudicio. Qñqz p deductionē ad inuētiōes l. existimo. in princ. ff. de h. ob. l. nā absurdū. ff. de op. l. Item a maiori z minori. C. de ne. gef. l. j. Item a cōsequētē destructio. ff. de h. sig. l. hec verba ille aut ille. Item a siti z pari. ff. de le. l. iij. z de furt. l. a titio. Item a sufficienti partū enumeratione ff. de acti. z obli. l. j. ff. de pub. l. ei qui. z ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. l. patre. Item ab anteriori destructio. C. de in. de. l. l. potuit. Item a similitudine per cōtrarium. ff. de accusa. l. hos accusare. §. in omnibus. Item de nihilo ad parum. C. e. l. j. z ad legem sal. l. si pupillus. in fi. Item de speciali ad generale. ff. de vulga. z pup. l. coheredit. §. cum filie. Item z alijs modis quos lector sollicitus poterit inuenire. **¶** Utrum si pbetur plus: qz ponat vid minus: pos

* Adde qd no. in apof. pceden. vbi diffuse et remissive era minauit hoc questum.

¶ Adde specu. in tit. de accusati. §. vij. ver. i. et eo. §. versic. iij.

fit fieri pdenatio. Itē qd iuris de iteratione de hcti.

Tertio qritur: t qd si accusatio instituta cōtinetur percussione cū effusione sanguinis p testes: vel confessione rei pbaf de percussio: siue effusio sanguinis: an reus de percussione sit pdenandus an nō sit absoluedus cū de hoc nō sit accusatus. Et primo videt q sit con demnandus: quia predicta accusatio videt duo continere: scz percussio nem. Item et cum sanguine. argu. ff. de arbi. l. cessus. extra de dolo et contu. c. dilecti. ergo licz non probetur vtrūq: sufficit si alterum pbetur.

2. Nam quādo cūqz in libello plura proponuntur quoz vnum per se sufficit: vnum probare satis est. ff. si cer. peta. l. quidaz existimauerunt. ff. de acti. 2 oblig. l. si qz legatum. §. fin. extra de appella. c. significauit. 2 ibi not. ergo videtur de percussione sine sanguine quem con demnandū quia saltem de ipsa probatur. C. de nota. l. fina. ne delictum remaneat impunituz. ff. ad. l. aquil. ita vulneratus. que ratio magis puniri suadet. ff. de fideiussio. l. si a reo immo crimina eo ipso qd claruerūt sunt puniēda. vt nota. 2 pbaf. p. iij. q. iij. c. ecce. in glos. sic videtur. Contra qd

de percussione sine sanguine puniri non possit. Nā certā formā pmet accusatio scilz percussione cum sanguine: et iudex extendere non debet. ff. c. muni diuidū. l. vt fundus. t quia fm accusatio nem condemnatio est fiēda. 2 moderā da. ff. de nego. gest. l. pomponius. et fm modum agendi debes formare sententiam. extra de symo. c. licet hely. Itē ex verbis accusationis infirmitate tentat ut conditionem ex. l. ex illo statuto in quo ponitur pena de percussione cum sanguine. Si ergo de ea non probetur non debet puniri pena aliterius statuti: quia puniatur percussio sine sanguine: qd de illa non fuit actum. argumen. ad velleya. l. iubemus. ff. vi bono. rapt. l. pctor. ait. §. hec autem actio. 2 de insti. l. habebat. ff. de iureiurā. l. si duo. §. si qz nam percussio cum sanguine est alia a percussione sine sanguine. Et ideo de crimine sic obiecto scilicet de percussione qualitatis sanguinis probari oportet. als qualitas criminis adiecta non est probata. argu. ff. si quis testis. liber. esse ius. fuc. l. in occulto. ff. fa. heres. l. ideo absoluedus est reus accusator non pbante. ff. si usufruc. peta. l. vt iurui. in pnc. 4. t constat enim in delictis debere attendi qualitatem criminis. ff. de iureiurā. l. mulieris. et. ff. de penis. l. aut facta. §. qualitatem. extra de homici. c. sicut d. gnum. qua non probata sequitur absoluitio: vt dictum est: quia probationes debent esse re. et hec videtur veritas. 2 scdm hoc debet ferri condemnatio de omni eo quod probatum est. C. Sed qdā vtuntur hac cautela: quia ante sententiam detrahunt illud: de quo nō est cautum siue probatum dicendo. domine ego detraho de accusatione mea illa verba cum sanguinis effusione. de his noloyos procedere. et hoc probant per. l. in delictis. §. si detracta. ff. de nox. insti. de actio. §. si minus. nam potest ad derevel mutare iurta notata in. l. edita c. de eden. Sed alij contra: q sit probatū. pmo qz est questum ius accusatō. nā p illa vba nō pbata est absoluedus vt scilicet probatum est. t unde beneficium iuris nemini est auferendum: vt in

aut. de nup. §. sed non solum. 2 de regu. tu. c. indultum. libro. vi. C. Et quia non potest mutare proposita in libello post li. cōtesta. ff. de iudi. l. non potest. 2 plene no. in. d. l. edita. per me in repetitio ne mea iura noua non possunt mutari ante lit. cōtesta. scilicet postqz oblatas est libellus: vt in autem. qui semel. ergo in casu proposito detrahi non potest. et hoc verum. nec obstat. §. si detracta. quia alio casu loquit: vt in. d. §. si vnus. 6. Sed quid e contra: alius accusatus est de percussione: nec dicit cum armis vel accusatur de percussione. nec dicit cum sanguine: postea constat per confessionem rei vel aliam probationem: quod fuit cum armis: vel cum sanguine: nunquid puniatur reus si maior est pena per statutum. et videtur. quod sic quia crimina vndecūqz claruerint puniēda sunt vt. §. in isto principio dixi et non debet remanere impunita. vt predicti. l. ita vulneratus. C. Ad oppositum q non. quia de hoc non fuit actū: vt not. extra de vidine. cogni. c. cum dilectus. in glos. vnde potestas iudicis vltra libellum non extenditur. ff. communi diui. l. vt fundus. Immo secundū modum actionis propositae ferenda est sententia: vt plene dixi. §. in princip.

7. Unde distinguendum est. qz aut agit per actionem: aut per inquisitionem: vt in primo casu non possit: secundo potest. et est ratio: quia inquisitio fit iudicis officio inirentia: vt dixi. §. de. q. circa. vtiā extraordinariam. et quia iudicis officium latissimū est. ff. de iurisdic. om. iudi. l. 1. t Et maxime propter generalia verba que ponuntur in inquisitione. vt super dependentibus ab eisdem. 2 quia ista verba necessario imponuntur. inquisitio tollitur: vt colligitur ex eo quod legitur et nota. extra de accusatio. c. inquisitionis. versu. 2 an ratione. Surant autem hodie testes de veritate dicenda super capitulis intentionis. 2 tota causa. argu. in. l. si duo parit. §. idem. ff. de iureiurā. et quod dictum est. §. in principi. questionis idē dicit in simili questione: scilicet quando accusatur quis: quod percussit cum ar-

mis: 2 imponitur maior pena. et probatur soluz de citatione. C. t Ex pre dictis etiam colligi potest: q licet vnus testis deponat de vulnere cuz sanguine: alius sine sanguine: vel vnus de vno: alius de alio: vel vnus de vno vulnere. alius de pluribus quod non ideo sunt dicendi contrarij vel diuersi adeo qz talis contrarietas non cogat quod bene nota. Unde sunt ad concordiam reducendi. vt no. extra de testibus. c. cum tu. nisi forte esset quid non iterabile. puta homicidium. ff. ad. l. aquil. l. inde neratus. §. si. et. C. de accusa. l. in confessionibus. aut factis vel delictis iterabilibus. se cus est. ff. de verbo. obli. l. si. ff. rem pup. sal. l. non quasi. §. penult. quia tūc iterabilia sunt intelligēda pluries commissa: et pluries sunt puniēda. ff. ad. l. aquil. l. illud. §. fina. ff. de termi. amo. l. agraria. ff. de iureiurā. l. pctor. §. si enim plures. extra de penis. ca. j. vbi plene dicitur et notatur. naz plura delicta iterabilia tendunt ad vnum effectum. 2 ita loquit. §. fina. §. alleg. in. l. idē nerat. §. 3. Dy. t Tre ratio aut i facto nō psumit nisi pbef. ff. ex q. cau. ma. l. deniqz. de cau. fu. l. consilio. 2 faciūt ad pdicta. j. de. q. circa sententias. in questione. vij. C. Utrum pro effusione modici sanguinis quis puniatur.

Quarto q̄ r̄iē qd̄ si accusat̄ de pecc̄ sione facta cū san guine: p̄bet q̄ modica quāritas sanguinis exiit nāquid̄ nihilominus de sanguine punietur: cōdēnabit̄. v̄r̄ q̄ nō. nā p̄ leui iniuria facta nō cōpetit actio iniuriarū. insti. de iniur. §. iniuria rū. in fi. Item p̄ modica cā nō debet q̄ excoica= ri. xi. q. liij. epi. Itē p̄ modica causa q̄ non infama. extra de testi. c. cuz tu. Itē leuis culpa debet leuiter idulgeri. extra de accu. c. cū dilecti. Ecōtra q̄ puniat̄. ar. l. expresse. ff. de his qui no. infā. l. surri. §. paci.

Sed dic̄ q̄ dictus casus iudicis arbitrio cōmittit̄. vt no. extra de sen. exco. c. cum illoz. h. nos inde. in glos. quid si modicum.

¶ An possit iuramētuz p̄ testes reprobari.

Quinto q̄ r̄iē qd̄ si in statu= to cōtinetur: q̄ in certis casibus iuramentū actoris habeatur p̄ plena p̄batiōe. v̄r̄ p̄ p̄finito tali iuramēto ab accusa= 2 to admittet̄ re= si velit illud reprobare p̄bādo p̄fici: qd̄ ille iurauit: et primov̄r̄ q̄ nō. ff. de iure iurā. l. nō erit. §. dato. et v̄r̄ casus. ff. de i. iurā. l. viti. q̄ satis habet deū v̄torē. ff. de re. credi. l. ij.

Itē p̄ statutu dicit̄: q̄ habeat̄ pro plena p̄batione. si ergo admittat̄ re= ad p̄bādū. offendētur verba statuti: q̄ v̄t iā cēt sunt intelligēda. vt dicit̄. i. in q̄stionibus statutoz. in pun. ergo ab eis nō est recedendū. ff. de leg. ij. nō aliter extra eo. ti. c. j. §. si is q̄. v̄t i. not. Itē dicta verba aliter nihil oparent̄: nec detraherēt aliqd̄ tur: quod esse nō debet. Proprie em̄ ius civile est qd̄ addit vel detrahit aliqd̄. ff. de iusti. r̄ tur. l. ius civile. i. pun. r̄ ar. ff. de leg. ij. l. si q̄. ergo statū est v̄t bis statuti sicut stricte sunt posita. ff. de verb. obi. l. q̄cqd̄ asringēde. Ecōtra q̄ imo p̄bati possit cōtra tale iuramentū. nā duob̄ vel pluribus testib̄ iuratis stat̄: r̄ eis credit̄: r̄ plenā fidē de iure faciūt. r̄ p̄batur. ff. de test. l. vbi numerus testiu. extra eo. titu. c. licet. r̄ arg. C. de p̄tra. r̄ cō. stipu. l. optimam: extra de test. c. ex tenore. de proba. c. cū plurib̄. C. ad vellicia. l. anuq̄. §. i. ergo reprobari potest. p̄terea videtur expressuz in canone: quia si vir iurat v̄roem cognouisse carnaliter: statur suo iuramento. extra de spon. c. continebatur: r̄ tamen si v̄ro: probat nullo modo cognitam: statur sue probationi contra iuramentum sui viri: vt extra de p̄ba. c. p̄posui. si. d. c. cōtinebatur. itē videt̄ de hoc casus. C. de iniur. l. fi. Sol. distinguēdo aut poterit reprobari iuramentū p̄ testes vel aliqua argumēta. siue indicia: r̄ tūc non auditur quia nō facile iuramentū debet retractari. qd̄ ex verbis. l. vel statuti desertur. de in lit. tur. l. vlt. aut petitur reprobari per instrumenta vel alias scripturas postea repertas. r̄ audiēdus est: vt. C. si minor se maio. di. xerit. l. iij. §. si tamen. aut hoc ex magna causa fit: r̄ tūc potest. non aut̄ pōt facile retractari. extra de pur. canonica. c. purgatio. ad. l. viti. C. de iureiur. vbi videtur notari. q̄ per testes possit retractari. Respondeo q̄ ibi non fuerunt specialiter inspecta verba testium. vt ibi not. Item in. c. continebatur. r̄ c. p̄posui. si est speciale i causa matrimoniali. q̄ nec iuramento nec sententiē statur talis iuramenti sup̄ m̄imonio si veritas aliter inuenit̄. extra de re iudi. c. latoz.

Utrum

Utrū positionibus sufficiat sub cōditione respondere. Itē an sciende sint interrogaciones ante libelli oblationes.

¶ Sexto queritur t̄ actor p̄duxit suas positioēs ad suam intentionē probādam: quibus reus ita responderet: credo si apparreat: q̄ probatum fuerit vel nō credo: si non p̄batus fuerit. Do do queritur an videatur sufficienter respondit. D̄ dicit q̄ non: q̄ talis responsio nō est certa: nec pura: sed cōditionalis: ergo non valet: vt. ff. de verbo. obi. l. i. §. si quis. nam positionibus clarum certuz debet respondere. ff. de confes. l. certā. cum ergo ex dicta responsione nō remaneat certus aduersarius: ergo clarius iterum debet respondere. ff. de in ter. act. l. de etate. §. fi. t̄ nam conditio adiecta facit incertitudines: q̄ non cōstat si est ita: vel non: nisi ex post facto. §. si cer. pe. l. p̄inde. r̄ l. ita. r̄ ideo tanq̄ incerta responsio nō debet admitti. t̄ nā obfcure respondere idē est: q̄ nō respondere fm̄ Innoc. vt ipse notauit in. c. cū clamor. extra de testi. Sed caute potest responderi. nō credo vt ponitur: vel nō credo vt tacet. p̄ponendo negationē. vt nota. C. de iura. calū. l. ij. ¶ Positio nes aut̄ sunt facēde regulariter singr̄ r̄ sigillatim: vt. c. p̄sens. de test. l. vj. r̄. ff. de excusa. tur. l. scire. §. scire. vnde positio implicite nō est respondendū. C. de iura. calū. l. ij. in glo. ma. si t̄ ita sit hō onerosus iudex: vt sup̄ implicite positioe q̄ plur̄ p̄tiner cogat reū respondere: si quidez sit positio repugnans in aliqua particula que nō sit vera: licebit in totū negare. q̄ quoties significatio sumit̄ ex vniuerso si in aliquo est falsa. ff. de rebus dub. l. si is qui ducenta. §. vtruz. r̄ nota. in d. q. j. de questionibus circa sententias. in. q. r. §. vlt̄ertus. Vel saltē pōt cogere iudex positionib̄ eiusdem partis implicite respondere: r̄ ita v̄di seruati. Et possunt positiones fieri etiā ante lit. p̄test. vbi cūq̄ p̄batio iminose faciēda: vt colligit̄. §. de questio. circa v̄iā ordinariam denūtiationis in. q. vlt̄. ea em̄ sunt possibilis. vt notatur in

dicta magna glos. post lit. quoz̄ cōte. fieri p̄nt vsq̄ ad cause cognitio= ne siue cōclusionē. extra de fi. instru. c. cū dilect̄. Ecōtra dic̄ vt plene in Specu. de positio. §. iij. v̄r̄. regulariter ¶ Itē t̄ scēdū: q̄ in criminibus: causis nō sunt positioēs faciēde: nec fact̄ r̄ndendū: vt puta pono: q̄ manifestasti. q̄ occidi sti r̄. q̄ tali positioē criminose fm̄ Innoc. nō est r̄ndēdū. vt ip̄e no. extra de elec. c. duduz. r̄ rō est duplex. prima: q̄ nemo se debet p̄dere de peni. di. l. c. q̄s haberi. §. non dico. r̄ q̄ cōtinet̄ de colu. l. iudicē: q̄ excogitari possit inter aduersarios: vt in. d. c. ipse notauit. sec̄ in interrogacionib̄ q̄s fecit iudex ex suo officio vt no. ff. de inter. acti. l. vbi cūq̄ si dubitatur an sint faciēde ante libelli oblationē: hoc glo. nō plene determinat. sed etiā r̄ q̄ libello oblato sc̄at: vt ip̄e notat in summa de iudi. Sed. Spec. cōtra i tit. de interro. §. i. v̄r̄. sed nunqd̄. tu dic q̄ ad positionē actoris nō sūt nisi demum fundata intentione. vt colligit̄ ex. l. i. ff. de edē. q̄ ex ei= p̄sona ins meti mur. ff. si pars here. pe. l. i. Si nō iudicis officio possunt fieri quicūq̄. p̄ d. l. vbi cūq̄. semper em̄ vbi p̄es it̄rogat̄: opz̄ q̄ interrogās aliqd̄ deponat: ne videat̄ calumiose interrogare. p̄ d. l. vbi cūq̄. r̄ de hoc plene no. xxx. q. vlt. c. indicat̄.

* Adde p̄ primo mem b̄io. Lātrā. in. §. r̄fiso. nes v̄r̄. extra has regulas. nu. x. r̄ p̄ secundo dicto vide eūde in p̄n: sue pacti= ce. nu. xvij. r̄ ibi in apo stū.

¶ Ad b̄ bar. in. l. si is a q̄ ff. vt in pos. leg.

e

Universitas de ...
* Adde l. s. ...
fr. ibi. pri. ...
alle. nu. ...
verfi. capio ...
glo. in ver. ...
interrogatio ...
ca. ...
mca.

Utrum interio vel po
sio impertinens admis
sa valeat si probetur.

Sepimo queritur
si in iudi
cio pdu
cif arti
culus vel interio iperti
nens: et ea iudex admisit:
et supra hnt pbantes:
nund reluat pbantē.
et dic i hoc p. vt colli
git ex eo qd dicit. s. de qo
nibus circa. pcuratores
in. q. ij. distinguendo. tr:
q. si articulus intentio
manifeste pbantur fm
luc: tuc dicitur ea iudex sta
tim admittit. vt extra
de pba. c. l. j. aut sunt ma
nifeste huius: tunc de
bet eas repellere: ar. ff.
de postu. l. quos phibet
Aut est dubia: tuc iud
ex cas admittit qtuq;
de iure sunt admittēde:
s. no alit. vt no. extra de
offi. dele. c. cu corrigat i
gl. z. no. ff. de dā. ifec. l. q
vas. s. sic obseruat p. sue.
Quidā etiā pmittūt
negatiuā: scz no admit
tēdo eas nisi quater zc.
ar. eoz q. no. C. de iura.
salū. l. ij. Itē iudex cum
summa diligētia dicit tes
tes examinare sup oib⁹
articulis: sup oib⁹ pū
ctis interrogare. z. si dolo
vt negligētia omiserit:
et post publicationē pōt
corrigere. extra de testi.
c. per tuas arg. ff. de tes
ti. l. i. §. si no. ar. ff. de re
iudi. l. cū platis. z. de eui
ctio. l. si p impudentiā.
Utrū p solū iuramē
tū testium sit perpetua
sus termin⁹ pbationis.

Qtauo quero: tād si d
to termino peremptorio
ad pbandum. pducunt
testes coram iudice. qui
iurant: in iura terminū
non examinādi: nundā
postea erunt examinādi parte opponē
te: q. no debent examinari: pbat quā
decurfus est terminus ad pbandū
tus a iudice: ergo zc. May litigator ha
bit terminū peremptoriū ad pbandū:
q. pbatio p iuramētū no fit: sed p testis
depositionem. extra de sen. excō. c. qd in
dubijs. cū ergo depositio non sit facta
ergo no est facta pbatio. ergo vltra ter
minū in examinātiōe no est audiēdu:
ar. extra de excep. c. pastoralis. si de iu
di. l. ad perēptoriū. cū. l. se ad idē. l. ubi.
C. eo. Ecōtra videt q. audiri debent
ex quo iurauerint: cū no est qd iputet li
tigatori: cū in eo no sit. nec ad eū no pte
neat examinatio testium: sed est in iu
dice: z ad eius offm spectat. C. de testi. l.
nullū. l. p. z. aut. apud eloquentiam. C.
de si. instru. Si ergo iudex in termino
no examinavit: est qd iputet sibi no lit
gatori: qd per me no stat: mihi impu
tari no dicit. ff. de pdi. insti. l. mulier. C. de
vstru. l. si pro te. hanc opi. pbat Dy. p.
l. ynicā. C. de edic. diut adri. tol. et. ff. de
bo. pos. ex tes. mit. l. i. §. si. vbi legitur no.
q. miles q. recipit ad sacm: videt. ad to
tū receptus. dñs anr. ar. chi. bono. i suo
apparatu libri sexti in titu. de excep. c.
pia. in glo. clare innuit et distinguit. q.
aut dā terminus ad pbandum. et tuc
solū iurare no sufficit: vbi no examinā
dixi p iuramētū no sufficit probatio.
Aut dā termin⁹ ad pducēdū testes tuc
sufficit si iurant. Si autē testes iura
ti non veniant consulo q. producens in
sistat iudici semel: z pluries: vt grauet
eos testes protestando semel z pluries
q. per eum non stat. argu. in. l. i. C. de tē
po. app. l. si. z secundū ea q. notauit. ff. de
q. circa. de. app. in. q. vlti.

Utrum videatur testis iuratus eo
ipso q tabellio scribit in actis: talis tes
tis iuratus. Item: an videtur verum:
si non cōstat cospualiter iurasse. Item:
an pōt examinatio testis alteri cōmitti.

Adde eadē
in. §. testis
depositioes
l. p. n. q. ro.
vñ. nu. vii.
et ibi in apo.
inver. extra
terminum.

Nono querit quid si i testa
tionib⁹ allat⁹ cause no cō
nerec expse quo die testes iu
rauerint s; nihilominus dicit
talis testis iuratus: et examinatus: co
rā tali iudice zc. nūquid sufficiat an per
hoc pbe iuramentum: z de die citati z
examinati. Et primo vt q. no: q. illa ver
bā iuratur⁹ zc. videt notare tē esse factā:
quasi referat se ad iā factā rē: se referit
ad aliā scripturā. vñ et no statur nisi de
ea pter. C. de edē. aut. si q. i aliquo do
cūmēto. si ergo de alta prima scriptura
cōstet: illa relatio opat parū. Uñ si iue
niunt testes no iurati no pbāt. C. de tes
ti. l. i. iurādū. extra. e. c. nup. a quo iu
ramēto nullus cuiuscūq; status vel cō
ditionis excusat: sed cogit. vt ibi: als di
ctū eius nullū est: nisi a pūb⁹ remittat.
vt i dicitur iurib⁹ no. z extra. e. n. c. tuas.
Ecōtra q. habeat pro iurato. z p illa
verba videant testes iurasse: q. ita scri
bit tabelliones zc. Nā per eundē mo
dū posset obijci: q. no esset examinatus:
nisi de illa scriptura examinātiōis pter
et tñ ex eo q. tabellio dicit testes exami
natos zc. hoc ipso examinatus est: sic er
go et iuratus. Sed ad hāc opionē q.
licet modo presumat iuratus per dictā
glo. tñ no releuat: q. no ideo probat de
die iuramētū: corā quo iurauerunt: er
go no valet: extra de pba. c. qñi i tps zc.
et. C. de cōtrahē. stipu. l. i. qd est verū: si
ibi no cōtinet corā quo iuravit: z exami
natus est. sed quo ad diē potest sustine
ri: si ex pcedētibus pōt dies apparere
ff. de eden. l. i. §. si q. in eūl⁹ Itē quid si
dicat in scriptura iuravit: z no dicit cor
pualiter: an sufficit. z videt q. no. quia
alio est iurare p sacm religiois: hōre
mus: z alio iurare cospualit. C. si minor se
maiores dixerit. l. ij. §. si aut. Sed con
stat q. testes cospualiter tacto libro de
bēt iurare. vt colligit. C. de epi. et cleri.
aut. sed iudex i eo qd ibi est speciale in
episcopo: ad idē. l. rē non nouā. C. de iu
di. ad idem extra de elec. c. vt circa. lib. p.
vñ. Ecōtra qd sufficit: qd qñi iuret. ff.
de iureiurā. l. non erit. §. i. t. quia inter
simplicem querelam z iuramentū de
no facit differentiam. vt no. extra de fe

deiufo. c. i. sed primū
verius: scilicet q. non
valet nisi cospualiter iu
retur. vt no. in. x. colla. i
§. sacramēta. de pace. i
fi. in glof. z hoc apparet
in. d. c. vt circa. in glo. su
per vbo pñito. Utrū
terti⁹ qro qd si apparet:
q. testes examinavit no
tari⁹ cause: no iudex: die
q. no valet. C. de iure fi.
l. instar. lib. x. ver. q. est
iudicis officiu. vt. s. in
proxima. q. dixi. Nā in
hoc videtur iudicis cāe
electa industria. vñ per
aliū expediti no pñt.
C. b. cadu. tol. l. i. §. sinau
tem. extra de elec. c. fi.
Quid si iudex exami
nationē alij cōmittat: z
videt q. in criminalib⁹
no possit. vt in aut. apō
eloqñtissimū. C. de fi. in
stru. q. siue pñtis siue
absentis eoz examina
tio no pōt cōmitti: sed p
ipm latrūculatorē. i. tu
dicē examinādi sunt: vt
si res exegerit torqueat
vt in aut. de testi. §. illb
z hoc no. Inno. extra de
re iudi. c. cū bertoldus.
lz dicat Spe. q. male fa
cit: q. totū ius cause in
hoc residet: vt ipse dicit
in ti. de testi. in §. tractā
dū. in pñci. z in ver. ad
ipsum officium.
Utrū sit idē pbare: q.
est fama publica: vel q.
publice dicit. Itē an nega
tina possit per famā pu
blicam probari.
Scimo qñt⁹
qd si aliq. pu
blicā sniaz p
ducit. z pdu
cit testes: qui
dicunt: qd est publica
c. ij

* Adde eadē
de Lāfran.
vbi. s. et ibi
in apostil.
nu. viij.

Adde pro
pmo dicto
istuz in. l. fi.
§. i. col. vii.
C. b. iure de
le. et. p. scō
vide lātrā.
in pñci. sue
pacti. nu.
ij. §. tertio
nota. z ibi
apostil.

fama de tali re: et interrogati de ea sciunt rñ-
 detur publice de: nūqd
 ex hoc fama publica sit
 pbata. et primo vt qd nō
 qd ista rō nō est sufficiēs
 ad probationē fame: qz
 gl. cōter dicit: q testes
 qd de fama deponūt. dñt
 dicere maiorē partē po-
 puli ita sentire. vt no. ff.
 de testi. l. iij. i. fi. cū ergo
 in. q. pposita nō sic de-
 posuerūt. cōcludit: qz fa-
 ma nō sit sufficiēter pro-
 bata. et ad hoc accedit
 quod dicitur fama est cōis
 opinio. sed cōis opi. nō
 colligitur ex opinionibus
 singulorum: vel ex eo qd
 publice videt ex opinio-
 ne et estimacione vni-
 uersorū. vt colligi pōt. C.
 de testi. l. i. ff. de iur. in-
 stru. in. §. le. l. cū delatio-
 nis. §. i. ff. de fal. l. i. §. i.
 et de supel. l. e. l. cū qdā:
 ergo nec fama. Cū igit
 deposuerūt testes publi-
 ce et palā esse: ideo qz ita
 dicebat: nō sequit cōem
 opinionē vel famā esse
 probatā. Pterea hōbū
 publice est equiuocum.
 nā publice palam. C. de
 his qd p me. iudi. nō ap-
 pe. l. ij. et publice dicitur
 pel oēs cōter: vel p ma-
 iorem partē. ff. de reg.
 iu. l. aliud. §. refert sim-
 pliciter ergo et sine de-
 terminatione pbatum
 referri debet minus ad
 eam partē: que odij cō-
 tinet. ff. de penis. l. pē-
 ses. et de suspec. tuto. l.
 liquid ergo. Sed qz intel-
 ligatur. probata conti-
 net odium ergo repellē-
 da. ff. de postu. l. cū qui-
 dam. Sed dy. dicit: qd

* Ad l. i. in §. dilatio-
 nes. in fi. et i.
 §. testiu de
 positiones.
 nu. vij. et ibi
 in apostil. i.
 §. extra ter-
 minum.

per tales attestaciones fama est pbata
 et p hoc. ff. ad mace. l. iij. §. sed qz publice
 et. et C. ad velleia. l. ij. C. Uterius dicit. qz
 qñqz fama accedit ad probationē affir-
 matiuē. qñqz ad probationē negati-
 uē puta cum volo probare sic. pono es
 pbare intendo: qz publica vox et fama
 est: talem nō fuisse citatum: vel non fuis-
 se electum: vel q eius electio non fue-
 rit. confirmata: vel talis non est filius le-
 gitimus et. quibus casibus nō admitti-
 tur: qz ante affirmatiuam pono negati-
 uā. arg. extra de proba. c. tertio loco. et
 ff. de inoffi. testa. l. namz hys. §. i. et argu.
 C. ad. l. corne de sic. l. i. et facti optime. ff.
 si usufru. pera. l. vti. licet est als negati-
 ua pura et simplex nō venit pbāda. vt
 no. ff. de pba. l. ij. extra de elec. c. bone ist
 in hoc proponit affirmator quasi p idi
 rectū deuenit ad et pbationē: qd h. vt
 d. c. tertio loco. et nota. in aut. de here. et
 fal. §. si vero absint.
 C. Utrū dies quib⁹ copia iudicis habe-
 ri non potest cedant in dilationem. Itē
 an post terminum quis admittatur.
 * **U**ndecimo querit ⁊ qd si in
 termino dato ad probandū
 vel producendū incidit vn⁹
 vel plures dies feriat: i q-
 bus probatio vel productio
 fieri nō pōt: eo qd illis dieb⁹ incidit. Nā
 quid post illū terminū totidē dies resti-
 tuunt ad probandū. et primo videt qz sic
 qz medio tpe vt deducit: vt arg. ff. ex qb.
 cau. maio. l. ab hostib⁹. §. si. et C. eo. l. qd
 tēpore. nō enim videtur qz currāt dies
 quib⁹ experiundi prās non fuit. ff. de di-
 uer. et tempo. presc. l. i. et quoties statat per
 iudicem: non debet partibus imputari
 C. de tempo. appel. aut. item si appella-
 tione. cum similibus. Contra videtur
 qz non restituatur dicti dies: qz impurā-
 dum est litigatorū: qui terminū sibi da-
 tum acceptauerūt: nō precauēdo sibi de il-
 lis feriatibus diebus. ff. ex qui. cau. maio.
 l. sed et si p tōrem. §. si ferie. et ideo in di-
 cto termino cōputant. C. de dila. l. siue
 pars. vbi videt casus. et hec est veritas.
 igitur termino elapso nō auditur. extra
 de accus. c. licet. siue in bonorū possessio-
 ne petenda. C. qui admitt. ad bo. pos. l. i.

* **U**

siue in productione instrumentorū. extra
 de fide instru. c. acceptim⁹. siue in matri-
 monio. extra qz ma. accu. pñt. c. tuaz siue
 ad impediendū statū alicuius. vt. C. de
 iure. manu. l. diffamari. et ibi plene pba-
 tur. l. ij. q. v. c. quisquis. et adde qd dixi. §.
 in. q. citatombus. in. q. ix.
 C. Utrum in delictis sufficiat pbare te-
 stimonio mulierum.
 * **Q**uoddecimo querit ⁊ nun-
 quid in delictis faciat p-
 bationē testimoniū mu-
 lierū et iure canonū vide-
 tur expediri: qz in crimi-
 nalibus mulieres testi-
 moniū ferre nō possunt: vt no. extra de
 ver. sig. c. forus. sed secus videt iure ci-
 uilitatē: qz vbiqz feruntur: qz mulieres in cri-
 minalibus ad testimoniū admittuntur:
 et ratio est in promptu. qz edictum de te-
 sti. est phibitōriū et. ff. de testi. l. i. cū er-
 go non phibeat mulieres: ergo admit-
 tuntur. ff. ex quib. cau. maio. l. nec nō.
 sed qz eis. pbat ex eo: qz mulier in testō
 ferre testimoniū est phibita. ff. de testa.
 l. qz testamento. §. mulier. per quod res-
 linquit: qz regulariter admittit. qz ecce
 pto regule et. ff. de reg. iu. l. i. C. ⁊ Quid
 em si delictū cōmissum nō pōt pbari p
 mares: qz forte ibi nullus erat: et femine
 nō testificant: crimē remanebit impuni-
 tū. qd esse nō debet. ff. de fideiusso. l. si a
 reo. Itē ferre testimoniū dignitatis est
 xij. q. iij. c. pceptū a q dignitate nō res-
 pellit magis femina qz masculus. vt di-
 xi. nec in hoc inuenim⁹ de rectorē p dicitō
 nē gñis masculini qz feminini ergo et.
 Sed dy. dicit qz mulier nullo mō ad tes-
 tificationē criminis admitti dicitur: etiam
 de iure ciuilitatē: qd pbat sic. Mulier phi-
 bet a testificatione in cā testamēt. et ea
 de immo maior rō est vt phibeat in cā
 criminis. qz ibi de salute hoim agitur:
 ergo caut⁹ est agēdū. ff. de car. edic. l. i. §. i.
 et qz. C. de appel. l. aditos. et de fal. l. i.
 Nā cū eadē vel maior rō sit in crimini-
 bus: ergo idē ius est seruandū. vt. ff. de iu-
 di. l. i. si pto. ff. de ap. l. si q separati. §.
 si. ea maxime rōne: qz p dicitō mulier est
 instabilis et mobilis. C. de iure test. l. fi-
 lia. et d. c. forus. in fi. de ver. sig. §. nō faci-

* **Q**

le credēdū. ff. de testi. l. iij. dicit in q de iure ca-
 nonico mulier admittit
 aliqñ ad testificandum:
 scz in cā inquisitionis et ex-
 ceptionis. vt no. extra de
 de testi. c. quoniam.
 C. Utrū testis qz dicit mi-
 hi vt: faciat pbationē.
 * **T**ertio de-
 cimo qñ-
 tur: ⁊ qd
 si testis qd
 cā sui tes-
 timoniū i-
 terrogatus dicit: qz mi-
 hi ita videt qz sit. nūqd
 erit hec cā sufficiēs sui
 dicit. et primo videt qz sic
 ff. de arb. l. qd enim. §. si
 arbiter. ff. qz vt aut clā.
 l. i. §. qd sit. C. Ecce qz
 nō p id qd nor. ff. ad ter-
 tu. l. ij. §. iij. qñ pōt
 solui et eo qd nor. p In-
 no. extra de testi. c. cum
 cām. in his qd altero de
 quibus sensib⁹ pñt app-
 hendi p dicitō rō sit suffi-
 ciēs. als nō: vt i. d. c. ple-
 ne nota. qz potius videt
 qz faciat iudiciū anni
 sui qz testimonium.
 C. Utrū acta prioris iu-
 dicij probent in alio.
 * **Q**uartode-
 cimo qñ-
 tur ⁊ nun-
 quid accu-
 satio pō-
 ris iudi-
 cij pñt ad pbationē
 in alio iudicio. et qz glof. in
 hoc videt varie. colle-
 gi sic in summa. qz aut
 id qd pbatū est in prio
 iudicio pōt durare i fca-
 cā: aut non. Primo casu
 vs etiā in iudicio scdo. et
 ita intelligit. C. de arbi.
 l. p. et quod ibi no. C. de
 e. ij.

* Ad l. i. in §. testiu
 depositio-
 nes. nu. lxxxiij.
 ver. primo
 querit. et in
 apostil. i. §.
 in delictis.

* Ad l. i. in §. i.
 palle §. §. h.
 pterea est
 sciendū. et i
 apostil. me
 is nūc. xvij.

* Ad bar:
 in l. i. to apd
 que. col. iij.
 in pn. et ibi
 do. meo do-
 minū Jaso-
 nē col. xiiij.
 §. si. secund⁹
 casus. C. de
 eden.

* Adde lā
frā. in §. cō-
fessiones. nu.
v. h. et que-
ro pmo. et p
discursum.

Questiones circa probationes.

eden. l. q. et de libe. c. l. i. iudem. r. de cri. expi. he re. res hereditarias. h. bigracia. In primo iudicio pbauit ad me ptenere iure domini. vel quasi serui meum esse. Nam q. dñum est durabile pnes nos. vt in regia iuris. id quod non strum. r. no. C. de pba. l. siue tñ satis est peracta prioris iudicij. pbare q. sum dñs. Si h. pbatio facta est in iudicio prioris pot. desinere tractu rē pōis: vel pot. supuenire aliqd aliud ipedimē tū ex postfacto: tūc acta prioris iudicij nō pbāt in scō: vt est in possessione r. etate: q. solo tractu tps mutant statum ff. de lega. ij. l. titia scio. §. in his quero. C. de in integ. resti. l. si minoris. hec pbant. ff. de excu. tu to. l. scire. §. q. absolutus Et p̄dicta intellige inter easdē psonas nā iter alias psonas nullo mō pbat. C. de excep. l. pe. extra de fide istr. c. iter dilec. §. porro. r. dic vt ibi: q. mutatio psonaz aliā rē facit. ff. de excep. rei. tu di. l. i. r. C. res iter alios acta. per totū. Et tñ casu quo inter easdē psonas producitur: erit i potestate aduersarij an velit stare priorib⁹ attestacionib⁹: an velit q. te s. fies si viuāt iterum producat. C. de resti. l. si. pot. em dicere aduersariis: q. nō valent: quia quantū ad p̄s iudicij fuerūt dicti testes recepti parte absente: iura si lite nō p̄st. r. ideo ad

partij petitionē sunt de nouo recipiendū. vt not. in c. abbate sane. extra de re iudi. fa. C. de arbi. l. j. hec quidē de attestacionib⁹ dicta sint. alta aut acta vt p̄fessiones: p̄ductiones: alia: si publica sūt valent semp: vt. C. de rei. veni. l. gesta. q. talia meli⁹ per instrumenta: q. per testes probant. vt no. extra de proba. c. tertio loco. in prima r. vltima glo. ¶ Utrū spōte p̄fessus admittat p̄ suam p̄fessionē. Itē an negās possit probare. ¶ Quintodecimo queritur quid si aliquis spōte cōfiteat in iudicio se cōmississe malū: de quo p̄cedit cōtra ipsum. nunq. post suā cōfessionē admittet ad illā reuocandū. Et videt: q. sic: q. vt dicit. ff. de qd. l. i. §. si quis vltro. non solum post cōfessionē. sed etiā post cōdenationē liberat qd: si appareat: q. alius cōmittit. delictū qd vltro fuerit p̄fessus. §. mltro magis videt admittēdus ad reuocatio nē sue p̄fessionis: si probare pōt. qd cōtra veritatē p̄ errore vel aliā iustā cām seu ignorātiā sit cōfessus. arg. ff. de leg. i. l. si dom⁹. §. q. cōfiteatur. cōstat em t. q. error facti pōt qñcūq. reuocari ante sententiā probato errore. C. de iur. r. fac. igno. l. error. r. C. de trāsac. l. cū satis. ff. de cōfess. l. cū fideius. in prin. r. clare not. ff. de appel. l. creditor. §. iustus. ad idem extra de cōfess. c. vlti. ¶ E contra videt: q. p̄tra suā p̄fessionē spōte factā nō audiat: q. quoties quis cōfiteat delictū commisisse: s. constat aliū cōmississe: tenet p̄fitēs ex sua cōfessione: r. ille delinqueas tenet: q. cōmissit. ff. de p̄fess. l. si i. p̄terea tñc de msi qd nō obligat ex sua p̄fessione: qñ est p̄ suā naturā: vel est de re: de qua cō alio actū esse nō potit. vt. l. p̄fessionib⁹ ff. de iter acc. r. l. casib⁹ no. l. i. C. de p̄fess. tr̄r aut obligat ois p̄fitēs: q. q. qd dilucide sua voce p̄stet r. l. gñalr. C. de nō nōie. pecu. r. p̄fessioe factā nō debet ēe alie p̄tes iudicis nisi i p̄denādo. l. p̄inde. ff. ad. l. qd. ff. de cus. reo. l. si cōfessus. Itē: q. de suo facto iterrogat: i quo nō pōt p̄tendere ignorantiā: seu errorem quia in facto. p̄prio r. l. pe. ff. de iur. r. fa. igno. l. maguam. C. de contrahen. r. com. stip.

Questiones circa probationes.

et no. in. l. i. ff. p̄ soc. r. maxime in p̄dena tione facta post l. cōfess. vt. ff. de iterlo. act. l. de etate. §. si. Solutio. cū qd ex certa sciētia aliqd cōfiteretur spōte: r. delibe rato cōfiteretur in facto. p̄prio: tūc nō auditur nisi velit pbare postea se errasse. q. nō possit pbare errorem suū. ita nota. extra vt ec. be. r. l. §. q. h. r. r. fa. extra de accu. c. j. l. vi. qñ t̄ vero nō spōte: sed i tor mēto: vel aliter inuitus: r. tūc audit reuocare volēdo. vñ dicit lex: q. confessio criminosa nō est sufficiens: r. plena: sed semiplena pbatio: nisi in ea p̄sistat. vt no. ff. de custo. reo. l. i. r. p̄pterea deferēdus est p̄fitēs in iudicio: vt sciatur an p̄seue rauerit: vt ibi no. r. r. i. q. iij. qd ergo. r. tūc volēdo pbare p̄trariū reuocat p̄fessor: r. ita loquitur dicit. §. si qd vltro. idē si de facto alieno: q. p̄ scia cōfiteretur qv̄terop. s. cōfiteas: r. delictū cōmittēs: vt p̄dixi. et ita loquit. l. si is. r. potes addere qd habet p̄ dy. in. c. ignorātia. de re. iur. l. vi. ¶ ¶ Sed an spōte cōfiteat si dāda dilatio. dic vt. §. de q. circa appel. i. q. iij. Sz qd e contra. an is qui negat debeat admitti post negationē ad aliqd pbandū pro sua excusatione. r. vt q. sic. ff. de reg. iur. l. nemo ex his. C. ad. l. cor. de sic. l. ij. Sic distingo. aut exp̄sse r. absolute negat: tūc de defensio sibi reseruat. C. de nō nūme. pe. aut. qui p̄p̄iā. cū turibus ibi allegatis. q. negat factū r. actor. C. de p̄ probatio. nisi aliqd velit pbare: per qd firmet suā negationē: seu p̄ qd nō sit cōtrarius sue negationi: vtputa si velit dicere se fuisse absente cū de: erminatione loci vel tps. l. optimā. C. de cō. r. cōst. Aut nō negat absolute sed adducit defensionē vel p̄ditionē: vel etiā p̄ h̄ba implita: tūc cōpetit sibi defensionis p̄batio. extra de renū. c. sup hoc. i. ff. C. de excep. l. siquidē. quō autē r. qualiter probetur. dic vt in eo. c. fina. ¶ Utrum constitens delictum excuset si dicat se mandato dñi hoc fecisse. ¶ ¶ Sextodecimo querit qd si accusat⁹ de aliqua violentia vel delicto cōfiteat illud: s. dicit se fecisse voluntate dñi talis: ad quez p̄tinet res: de qua agit:

et ad hoc pbandū inducit dñm: qui dñs testificat⁹ cōfessus est accusatus: nūquid ex hac de positione dñi excusabit⁹ reus accusatus: r. primo videt q. sic. arg. ff. ad sil. l. i. §. i. fi. r. l. seq. vbi serui accusant de delicto dñi. e contra q. non. l. si qd in graui. §. j. eo. tr. r. C. de accu. l. nō ideo. q. q. licet mādans principalē criminoso teneat: vt no. ff. ad sil. l. si p̄cussit. r. si mādatori⁹ teneat. vt. d. l. nō id. Sz dic: aut dñs dicit ad excusationē illi⁹: r. credi ei: r. prodest excusatio: vt. d. l. ij. aut ad accusatōnem tūc nō credi vt. d. l. si qd. r. de hoc die vt plene no. ff. ad. l. ad. l. liber homo. Bald. ¶ Utrū ex dicto vni⁹ testis debeat quis subiici tormētis. Item de materia iudicior: r. an indicium cuius publica fama sufficiat ad ponendum quēq. ad torturam. ¶ ¶ Scimose p̄timo q. ritur tñ qd ex dicto vnus testis pos sit quis torqueri: ad cōfitendū cogi causa plene probationis habende. Et primo videtur q. non quia expresse videt dicit in. l. marit⁹. de questio. l. ij. r. in. l. milites. C. eo. vni⁹ testis facit vni cum iudicium. ff. de doct. p̄lega. l. reopompus. ergo iudicium singulare non sufficit cum debeant indicia p̄cedere. et sic in plurali e iij

* Adde lā
frā. i alleg.
§. p̄fessiones
nu. lxxij. h.
item nota
bar. l. limitas
r. ibi in apo.
mets. i ver.
r. cōfiteatē.
dicit l. i. p̄s.
burgi. r. de
iust. et illi⁹
effectu. §. si
aulung. in
gl. i. h. pour
la premiere
foys. ibi an
autē teneat
paulo ante
finem.

P Adde lā
fran. in p̄e-
alleg. §. cō-

festos. nu. me. v. et ibi. l. apo. meis. ver. tormen. totu. z. i. h. neq. tener.

Biblioteca

numero qz quoties plu- ra requiritur ad aliqd 3 agendu no sufficit alteru fieri. ff. de iur. actus. p. u. l. i. §. hoc aut inter- dictu. ff. de duoz. l. si. ff. de trasac. l. cu hi. §. si pze- 4 toz. ergo zc. t. p. tereza in criminalibus vbi pro- p. i. e. tormeta exigunt. ff. de questio. l. diuus. vñ testis no facit semple- naz probatione. ff. de re iudi. l. iij. et maxime de iure canonico. extra de testi. c. venies ergo nec ex eo debet pdenari: nec torqueri. Contra qz sic. qz plus facit ad proba- tionem vñ? testis dicitur qz plura indicta. Naz p plura indicta no fieret plena pbatio. nec suffi- 5 ciat ad plena probatio- ne: siue pdenatione: qz nemo ex presumptioni- bus pdenatur. ff. de pe- nis. l. absentē. §. p duos testes sic. ergo per vñu teste fit semiplena pro- batio: z hec scda opi. vñ pbare. in. d. l. teopopus 5 et tenet Azo. in summa de questio. in. §. indiciu. ibi: de hoc autē zc. et sic videtur tenere glo. q est ad. l. iul. ma. l. iij. l. 3 qui- 6 da dicit spale: qz multa specialia sunt in illo tit. et quia de indictis habi- ta est merito aliqua: de ipsis videam? ad maio- re cognitione habeda. Et Circa qb scienduz qz ex eo qz gl. no determi- nant que sint indicta: et qñ sint indubitata. z qñ no. Idcirco quida doc. vt Guido de suza. tho. de piperato. nichola? matarelli et quida alij i

eorz dicit ordinarijs tetigerunt. z qui- da ex eis dixerūt. t. qz quecuqz sint que precedūt indicta: qz qñcuqz indubitata z euidētia: tñ ex eis no est pcedendū ad cōdēnationē. C. de questi. l. milites. Mā in criminib? dñt esse pbatioes luce me- ridiana clariorē. l. si. C. de pba. t. quia nemo vt supra dicit bz ex presumptioni- bus pdenari. vt. d. l. absentē. ff. de penis et. ij. q. i. in prin. immo sanctius est ab- soluere. vt ibi. sed salua gra dicentū cō- trariū colligit ex. d. l. h. in ter. et glo. Mā ibi sunt indicta indubitata q etia adiu- uantur ab alijs adminiculis circa factuz (de quo querit) ptingētib?: vñ videt tūc ad pdenationē posse procedere per. d. l. sciat qz. Et que no psunt singula multa iuuat. vt. no. ff. de testi. l. iij. extra de sus- ces. ab intest. c. vlti. verbigratia occisus est Petrus. z no probat de occisione: qz nemo vidit eū occidi: sed pbat qz titius visus est solus cū dicto petro: et etiam fuit visus cū gladio sanguinolento fu- gere de loco. z probat qz titius erat ini- micus dicti petri occisi. Itē probat con- tra titū de publica fama. certe predi- ctavidetur indubitata indicta coadiu- uantibus pdictis adminiculis scz indi- ctis et fama publica: qd vñ sufficere ad pdenationē. Mā ex pdictis possit dici qd vir reus posset negare. vt. C. de pe- nis. l. q sniam. t. Mā pntia in loco male- ficij facit ptra pntē. arg. ff. de his qui deie. vel effu. l. i. §. p inde. Itē gladius sanguinolētus: qui no est sine sangui- nis effusione cruetatus. vt ex euidētia facti ostēdit. t. Itē fuga: qz fuga accusat fugientē. in aut. de testi. §. si vero. t. ha- betur p cōfesso. c. de asse. l. iij. q. iij. q. r. decernim? vñ sua fama z fuga cū cōdē- nāt. ff. de suspe. tur. l. impuberib?. §. pal. et. ff. de testi. l. iij. vñ ex predictis tā idu- bitatis z pbabilib? indictis: z euidēti- bus adminiculis possit hoc casu cōdē- natio ferri. vt. d. l. iij. sunt enī pdicte p- sumptiones quib? standū vñ donec pro- betur p trariū. ff. qd me. cau. l. vlti. v. q. i. c. tu es. Mā ex argumētis cā decidit. vt c. forus de ver. sig. z dicit. §. eo. it. q. ij. ad idē. xxxi. q. v. c. nec illud ad finez. Credo tñ tutius vt fiat fm opi. predictozuz: vt

7

primo torquēdus sit reus: z extorta con- fessione p inuestigationē veritatis con- dēneret: z ita dicit ad literā predicta. l. miles in fi. qz vbi agitur de salute hois: cautius est agendū. vt. no. in. d. l. h. de p- ba. et dicit. §. in. q. xij. §. sic oze proprio iu- dicitur reus. xxi. q. iij. c. non aliter. ff. de iure fi. l. imperatores. Et t. sūt p tereza quedā indicta alia quib? pcedentib? potest iudex ad tormēta pcedere: vtpu 8 ta si fuerit maleficiū forte commissum in aliqua domo curia: seu camera: qz vnum tñ hñt exitū. p que tunc fuit reus visus exire cū armis cruetis: z pallidus in fa- cie: vel in loco delicti in agro vel vinea a longe fuit visus reus qñ ducebat ar- ma cōtra illū: qui vult occisus: vel si apd reū reperitū alique res que fuerunt apud oculum tñc tñc: vel si dicatur qz mādato iij: vel si titius iactasset se de offendēdo vel occidēdo petru. q postea reperit oculis vel offensus. Itē quia ta- lis est iste reus: qz verisimiliter predicta perpetrasset: z solū est facere delictū: vel forte si dicitur reus extra iudicium hoc dictū fuerit cōfessus: l. 3 no facit plenam 9 probationē ptra eū. ar. ff. de pba. l. i. §. l. si. C. de testi. l. itaqz. §. de pba. z fuerit cō- fessus fm ea qz habent: z no. ff. de adul. l. i. Itē si delictū commissū de nocte z inuē- tus fuerit ibi reus illo tpe: vñ psumptio est cōtra eū: quia tenebre sunt apte ad malū cōmittēdū. vt. ff. de vetre inspi. l. i. §. tria liminaria. z qz nor aggranat de 10 lictū. C. de adul. l. gracch?. ff. de effra. l. si. predicta autē z alia innumerabilia indicta pnt occurrere fm factorū veri- tate: z tō no pnt certa doctrina apprehē- di. ar. ff. §. testi. l. iij. §. eiusdē. qz plura sūt negocia qz vocabula. ff. de pres. §. bis. l. iij. predicta autē indicta de quib? supra possunt his legib? cōprobati. primū p- batur. ff. de vetre inspi. l. i. §. in quo. z de dā. in fec. l. cū clarū. i. fi. scdm. pbaf. ff. de testi. l. iij. in prin. de qd. l. de minore. §. si. Mā palo: pculoris est i culpa. vt not. C. vñ vi. l. i. qñ cōtra portatē arma: z arma 11 tenentē psumunt vt. d. §. qui armat?. in. l. i. de sic. Mā eoz vsus est interdicit?: in aut. de ar. per totū. Itē probatur cō- tra eū ex eo qz est deprehensus in faci-

noie. z de sur. l. qnta. in aut. de defen. ca- ui. §. defensores. Itē pbaf q receptato- res vel cōfoci sunt criminis. z tō cū cri- minosis puniunt. ff. de nau. l. i. §. latro. ff. de recepta. p totum. Sextū probat. ff. de ar. l. i. §. t. ibi no. z. C. qd me. ca. l. me- tū. C. ex qui. cau. ma. l. ij. z ppter minas et iactationes factas ab initio. secuta postea iuria ptra minatē psumit. C. de adul. l. si q. t. Itē tō determinat Spec. qz talis minator: torqueri pōt vt ipse pul- chre no. in ti. de presum. §. nūc dicendū. ver. sed pñ. sumpto argumēto. ff. mā. l. si vero nō remunerādū. §. a p trario. in fi. qz nō est verosilite: qz dicat qd mēte nō cogitat. ff. de supple. lega. l. labeo. Septimū pbaf. ff. de accusa. l. si cui. de pign. ac. l. vel vniuersoz. qz vñ act? zc. C. de epl. au. l. ij. ad idē de re milit. l. ij. §. is qz. l. non oēs. §. a barbaria. extra de pigno. c. i. facit etiā ad corroborationēz premissozū. qz iudicia pdicta insurgunt ex quada facti euidētia: qz facit quada pbationis spēm. c. cū ad sedē. de restit. spo. l. irrurptionem. ff. si. regud. z. C. eo. l. ij. t. Nulle em sunt validiores pbatio- nes qz sunt vel qz habent p facti euidē- 12 tiā. extra de iureiu. c. ad nram. z dicit. §. in pñ. z qz ex qñtate facti capis coniectu- ra. ff. de do. inter vi. z vro. l. verū. Itē ex qualitate psonarū aliqd psumit. ff. de p- ba. l. pcula. z. l. si seruus cōis. de do. iter vi. z vro. z. ff. fam. hercif. l. qz pater. z per ea qz no. extra de pbe. c. nisi. t. qz cōsan- guinitas iducit suspicionē. C. de suspec. tu. l. pietatis. Et personis nāqz z causis varia iura statuunt. ff. de rei. vel. l. i. fun- do. cū similib?. Itē aut sunt vera: nisi p- sonarū p dntio tormēta nō patere vt. d. l. militis. C. de questionib?. qd dic vt. j. eo. q. xxi. Nota tamē qz predicta crimi- nosa locū habeant demū: qñ cōstat male- ficij esse commissum. ff. ad sille. l. i. §. alib. atqz autē frustra quereret de indictis et coniecturis habēdis: quia etus qd non est nulle sunt cause. vt. ff. de iure codi. l. quida referūt. t. Sed si nō pcecessit nisi vñū indictū: vtpura fama. nūquid pōt pcedi de iure cōi ad tormēta. z vñ qz nō. quia in prin. huius. q. dictū est. qz regu- lariter ex vno indictio nō pcedit ad tor-

* Adde de
ang. imo. et
docto. in. l.
custodias.
post glo. ibi
ff. de publi.
iudi.

Questiones circa probationes.

meta. ff. de qstio. l. i. Itē fama non facit indicium: sed coadiuuat & firmat. ut. §. dictū est. v. puta facta est pbatio p testes, qui nō sunt ol exceptiōe maiores: vel q̄ sunt inimici non tñ capitali inimicitia. Nam quis nō esset eis ats dāda fides plena. vt. l. optimam. C. de p̄trahē. cōmi. si. et notatur de simo. c. per tuas. §. nos. a. si fiste fama publica p̄firmantur eoz testimonio: ita intelligit. l. iij. ff. de test. rō aut p̄dictoz ē: qñ fama publica falso rumore p̄ferē. C. de test. mi. l. i. en. ff. de here. insti. l. patantenis. r. id nil p se pone re vt. sed venit ad cōfirmationē alterius. vt. §. dixit: sed aliq̄ vno indicio nō torquetur: etiam existēte fama: que solū coadiuuat r nō pbat: vt nota. extra de testi. c. v. nēs. r. dictū est. sepi. et ita tenet Sui. de suza. oldra. r. pe. de bellaper. **22** ¶ In ciuilib⁹ aut causis nō solū coadiuuante fama ex vno teste: sed ex qualibet semiplena probatione deservit iuramentū: vt not. in. d. l. in bone fidei. r. l. admonēdi. imo ex indicis v̄ plena pbatio iudici cā ciuili. ar. C. de pba. l. p̄prietatis. de indicis autē loq̄tur lex i multis locis: vt d. l. sciat. C. de proba. rei. v̄. l. indicia. de p̄scrip. l. solēt. C. q̄ testa. fa. p̄nt. l. hac consultiissima. r. extra de here. c. excommunicamus. in fi. et in multis alijs locis.

¶ In circa questiones habēdas sit facta copia indiciorum. **¶** Et octavo querit p̄pone p̄cedat indicia siue argumēta: dicit iudex q̄ vult procedere ad tormēta: reus seu pro eo agēs dicit q̄ sibi detur copia indiciorū r processuum r argumētōz habitoz cōtra ipsum petēs se admitti ad opponendū legitimas exceptiones r defensionē: quas se offert p̄baturū. Iudex dicit q̄ stāt sibi de p̄dictis: ita q̄ torquēdus est: nō querit qd iuris. Et p̄io v̄ q̄ sic. C. vbi se. vel d. l. iij. ibi: ante p̄bationē. c. a suo sensu. Mā in p̄sonis ibi enumeratis est ius spāle: ergo i alijs est ius cōe. et q̄ illud est spāle cui in p̄trariū est ius cōe: vt. xvi. q. ij. nō exceptū. r. ff. ad muni. cipa. l. i. in fi. id tñc demū reus admittit ad p̄bādū suā defensionē. l. postq̄ actor de sua intētone p̄bavit: vt. l. liquidē. C. de excep. r. no. extra de testi. c. de test. igitur p̄ius v̄ fundata intēto actoris ad torquēdū: r postea reus admittit ad defensionē. vt. d. ll. ¶ Ecōtra v̄ q̄ nō: si ante p̄mittēda sit defensio. Quid em̄ si talis sit p̄ quā indicia repellant: r quo p̄bato cessare dñt tormēta: vt colligitur r no. de re mili. l. nō oēs. §. a barbaris. et ab interlocutoria r cōminatione tormētōz appellat. ff. de app. l. ij. in prin. Sero autē appellaret: si posir̄ esset ad tor turā: parū etiā aut nihil prodesset app. aut sera puocatio. vt. C. de appella. l. si quis puocatus. r ibi no. r hāc approbat Sui. de suza. q̄ vera est. ats subtraheret a reo copia defensionis sue: q̄ esse non d̄y. C. de postu. l. prouidēdū. extra de testi. c. cōstitutus. C. de iure. fi. l. defensionis facultas. li. x. ¶ Nō est em̄ ad aliud procedendum ante testium publicatio nem. extra de reg. iu. c. cū hi. et de testi. c. licet dilectus. P̄terea, beneficium publicationis a. l. indultum auferret sibi quod esset sibi inutile se defendere post tormenta: quod tamen nemini auferendum est. in aut. de nup. §. non solum. col. la. iij. r quia nemini debet ius suum de trahi. ff. de his qui sunt sui: vel alie. iur. l. i. Innocen. autem adhibet hanc cautēlam: q̄ licitum est iudici etiā ante pu

Questiones circa torturas.

blicationem testiuꝝ p̄figere terminū partibus: infra quem obiciant: que vo luerint: aut cōtra testes: aut aliter quomodo r p̄bare: r facere: que cautela est cōtra eos qui maliciose reprobant. vnde p̄fessio termino ad obijciēdum et opponendū anteq̄ publicentur testes: ille q̄ obijcere vult nesciat quē reproba re debeat. vt ipse no. extra de testi. c. p̄fessio. lib. vi. sup. §. p̄fessio. r. §. die q̄ illis p̄o. p̄desse q̄stū ad dicta p̄batio nem p̄sonarū: nō q̄stū ad dicta testium. ¶ Utrum puniatur officialis. si tortus deficiat in tortura.

¶ Et nono querit nūquid officialis q̄ tormētatur vel tormētari faciat culpatus: teneatur si tortus deficiat in tortura vel indebit. Et p̄io videtur q̄ teneat: q̄ videt in culpa: eo ipso q̄ tortus saluus nō reddidit: r inno cēs sup̄pliao. ff. de q̄stio. l. questionis. ¶ modus em̄ adhibēdus est in tormētis. ff. de q̄stio. l. de minore. §. tormēta. cū ergo apparet excessus esse: ergo r modus est excessus. ff. de iureiu. l. i. et apud labonē. §. q̄stio. ¶ nō em̄ sunt adhibēda tormēta immēsa nec q̄stū accusator postulauerit: sed put moderate rōnis rēperamētum desiderat. vt. d. §. tormenta. ita oq̄ teneri videt iudex tanq̄ ad immēsum cōtulerit. ¶ magistrat⁹ em̄ teneat de oi eo q̄ facit si legibus nō est permittus. ff. ad legē cor. de sica. l. in lege. in prin. vnde excedēdo delinquit: et iō puniēdus. ff. de adul. l. si adulterū. §. imperatorē. C. de emēd. p̄pin. l. i. in fi. q̄ nimia feuitia est in culpa. ff. ad. l. aquil. l. p̄ceptor. et. l. i. de his q̄ sunt sui vel alie. iur. Mā p̄uilegiū videt amittere: q̄ sibi cōcessa abutit p̄tate. extra de p̄uile. c. ex tuaz. aut. p̄byteros. §. epi. r. cle. r. de iud. l. iudeos. ¶ Ecōtra videt q̄ nō q̄ iuris executio nō h̄z iniuriā. ff. de iur. l. §. si vn⁹. §. i. l. z est iudici vehemētissime delicta punire in subditos: vt in aut. vt iudi. sine quo quo suffragio. §. illud. iō nō v̄f teneri. ff. de iur. l. q̄ reip. officij ei nece sitas satis excusat. ff. de his qui. vt in dign. l. i. postulat. §. aduocat. C. de

em̄. ser. l. i. ff. vi bo. rap. l. iij. §. publicanis. ¶ Uñ exercēdo suū officij est p̄sumēdū: q̄ p̄sa p̄tētia luce sue dignitatis bñ fecerit. ff. de offic. p̄s. l. i. r. regit bōa fides p̄sumit: et nō p̄sumit dolus. C. de dolo. l. dolum. v̄f dicit canon: ex eo q̄ legitime sit. q̄ si pericu lū sequit: nō iputat. not. xxxij. q. v. c. de occidē. in fi. qd em̄ si casus accide rit nō venia dabit cer te sic. ff. de custo. reo. l. nō facile. §. q̄ si. in fine. Qd em̄ casu fit: magis casu iputat q̄ noce. C. de sica. l. i. ad idē. fa. ff. eo. l. i. §. diu. i. fi. r. hāc p̄tē ap p̄bat Jac. de are. q̄ p̄t p̄bari p. c. ex lris. extra de homi. d. i. ibi dē: q̄ facit rē vtilē: r necessarias excusat ab euctu torturę. vt. d. c. de occidēdis. Ita in p̄posito nisi forte sit qd possit iudici iputa ri: iputat si sine cā repe tat tormēta q̄ deat: vel alr. qd dic. vt. i. q. p̄ria. ¶ Utrum qd sit ad tormēta sepius reponendus.

¶ Et decimo q̄rit. ¶ Nūquid aliq̄s in tormētis sit sepi⁹ reponendus. r v̄ q̄ sic. ff. de qd. l. repeti. S̄z dic q̄ i tormētis moderamētū siue rē peramētū est adhibēdū. ff. de qd. l. §. minore. §. tormenta. dixi. §. pris. q. iō nō sunt repetēda tormēta: nisi noua iudicia siue argumēta de nouo eue nerūt: seu emergāt: ma xime qñ tortus durauit r perseverauit in negatiōe. ff. de qd. l. diu. §. i.

* Adde de hoc are. q̄ ē dubi⁹ p̄ ale rā. plenissi. i. l. i. in p̄nci. ff. quod q̄t q̄ iur.

¶ Adde plenissime i. c. iniuria. col. viij. §. si q̄ro v̄truz semel tort⁹. de pa ce iura. fir.

Non bonus iudex i his psonis qualitate dz respicere: r graui vel remissi pcedere. put per sona qualitas patit. ar. ff. de qd. l. i. s. qd. n. et de termino amoto. l. ij. bal. ¶ Nūqd al iqs idistin cre sit torānd. Itē an in qualibet cā ciuili crimi nali qs possit torqueri.

Ugesimopri mo querit nūquid in dubie quilibet r cuiuslibet cōditōis torqueri possit. Itē an in oi crimi ne sit ad tormēta pcedē dū: et dic q regulariter taz liberi q serui r tam mares q femine a etiā tā testes pnt. ff. de mino. l. de minore. s. liberta. r l. vn. r in aut. de test. s. si no col. iij. r s. mulier pregnās excipit: r impubes. ff. ad fille. l. i. s. im puberū. r. ff. de qd. l. exci pūtur. r. l. de minore. et l. ex libera. s. minor. r

Itē in decrepitate cōstitutus nō torquet. ff. ad fille. l. iij. s. ignoscit. Et dic q decrepita etas est s. lxx. an. s. ff. de iure in muni. l. maiores. Itē milites r decuriones non torquetur. ff. de questio. l. militis. et l. decurioes r. l. diuo marco. ff. de cura. l. i. r per hoc idem in militibus qui militant: non tñ videt idē in militibus nostri tpls: qz ipsi cū non vacent curez expeditōi reipublice: hoc pūuilegio nō gaudēt: vt no. in aut. de mā. prin. s. fi. zarg. de epi. r. cle. l. ge neratr. C. de appel. noia

Vgesimosecūdo querit qd si iudex extorquet per tormēta p̄fessionē a reo l. dicitis nō p̄cedit: vt ab eo q de iure torqri nō potuit: nec debuit nunquid reus ex tali confessōe obligetur. Et p̄ mo videtur q sic quia licet fieri non debuerit: tamen ex equo reus constitetur: videtur teneri arg. ff. quando appel. sit. l. i. s. quod igitur. fa. ff. quod me. causa. l. fi. s. fi. Ad idem facit quia si coactus promittere postea soluit quod promi-

tim predictis tñ omnibus casibus torquetur: vt. d. l. de minore torquetur: r remi. l. p̄tor. ¶ Quid de clericis an sint verberibus vel tormentis subijcēdi. et videf q no. C. de epi. r. cle. l. p̄byteri. r. v. q. ij. c. illi. ad idē. r. l. di. c. cū eo. Sed dic q minores clericū p quolibet crimi ne indistincte tormētis subdūtur. maio res nō. vt no. v. q. ij. c. illi. p̄fessionio aut nō torquetur: vel dic q clericū p̄torqri nō a laico: sed ab epō. vt extra de des. po. c. i. vt dic q te stes torquetur tā in ci uili: qz in criminali: vt si est seruus: vel vilis psona: vel etiā liber: si sit criminosus: vel infamis: vel ex cōmunicatus: vt ignotus. Tales em nō recipiunt ad testimoniu nisi cū q̄stionib: etiā si sint clericū. iij. q. iij. c. si reus. et de hoc plene. r. v. q. vi. in prin. r in aut. de testi. s. nos igit. ¶ Ad scōm questū nūqd in omni causa sit habēda questioz tormēta. Dic p̄mo: q videf l. oi causa tā ciuili q criminali questio possit haberi tormētoz. ff. de questio. l. diuus. r. l. ex libero. C. eo. r azo no. in summa. ¶ Torquetur em in casu: scz qñ veritas aliter haberi nō potest. vt. d. l. diuus. sed in cōtrariū videf. l. diuus. ff. eo. vbi dicit: q questio nō est hñ da nisi in grauiorib: delictis. ¶ Phibe f in cā ciuili: qz si phibe f in leuioib: delictis: vt. d. l. edictū. ergo et hoc casu: vbi minor est rō: hoc est verū qd intel lige i l. i. beris psonis. l. scamus. s. inia. C. d. tur. dell. l. q cūq: cū sitib: C. d. fur. bal. ¶ Utrū valeat cōfessio extorta nō p̄cedēb: iudicij. Itē an possit qs die feriato torqueri. Itē an valeat datio fide iussocum facta die feriato.

Vgesimotertio queritur qd si iudex extorquet per tormēta p̄fessionē a reo l. dicitis nō p̄cedit: vt ab eo q de iure torqri nō potuit: nec debuit nunquid reus ex tali confessōe obligetur. Et p̄ mo videtur q sic quia licet fieri non debuerit: tamen ex equo reus constitetur: videtur teneri arg. ff. quando appel. sit. l. i. s. quod igitur. fa. ff. quod me. causa. l. fi. s. fi. Ad idem facit quia si coactus promittere postea soluit quod promi-

fit: nō reperit. l. y. C. qd met. cā. r in not. r multa phibent fieri: que tñ facta tenēt. ff. ad t̄reb. l. seruo inuito. s. cum p̄tor. ff. de regu. iur. l. p̄scriptio. Contra q non obligetur: q factum est contra. l. prohibitionem. ergo p non factu est ha bendū. l. nō dubiū. C. de legi. Unde nec torqueti debuit: nec ex tortura cōuincit ff. de dam. insect. l. flumiū. s. vitium. et ff. in pos. le. l. ij. in prin. Item sicut non p̄iudicat snia a nō suo iudice lata: ita nec cōfessio corā iudice non suo: vt. ff. de iudi. l. ij. extra eo. r. c. et si clericū. r. ar. C. de ap. l. noiatōes. r hec est hñtas: q p̄ba tur. ff. de q̄stio. l. i. s. diuus. in fi. r. l. vnus. s. ij. ¶ Et idē si sit facta tortura die feriato: q tūc nec tortura: nec cōfessio: nec aliquid actū iudicari v̄z. C. de ser. l. dies. r. l. oēs. extra eo. cōquestus. Sic etiā potest dici circa dationē fideiussoris in cā criminis datā in die feriato: q datur in cā criminis s̄ turis ordinē: vt. C. q̄ accu. nō pos. l. iij. r qz cōdemnato reo fit execu tio in fideiussores. C. de vsu. rei iudi. l. fi. s. si forte. ergo valet obiectio cū talis p̄hibetur datio. Qd aut cōdemnato reo videat cōdemnatus fideiussor: vt in eū possit fieri executio. intellige de fideiussore iudicij. cū pmisit iudicatu solui: se cus si pmisit de iudicio s̄isti tñ: qz tñc cō dēnato reo absoluit fideiussor: qz tā adimpletur qd pmiserat. s. qz fecit reū in iudicio stare. ff. de fideiuss. l. grece. s. si cū si de iussor: s̄m Guidonē. secus in fideiussore s̄ctus: r hoc qd dicitur de fideiussore intellige s̄m ea que not. extra de iniur. r dam. da. c. i. in. vj. in gl. super verbo: qd esse non debet.

Ugesimotertio queritur qd si iudex extorquet per tormēta p̄fessionē a reo l. dicitis nō p̄cedit: vt ab eo q de iure torqri nō potuit: nec debuit nunquid reus ex tali confessōe obligetur. Et p̄ mo videtur q sic quia licet fieri non debuerit: tamen ex equo reus constitetur: videtur teneri arg. ff. quando appel. sit. l. i. s. quod igitur. fa. ff. quod me. causa. l. fi. s. fi. Ad idem facit quia si coactus promittere postea soluit quod promi-

vbicūq: ff. de inter. acti. ¶ Itē per semiplenam probationē vel per indiciā probationē reus torqueri vt. ff. r. C. de questio. per totum. multomagis videtur posse torqueri ex plana probatiōe: qz si id de quo magis videtur inesse: inest r id de quo minus. C. de libe. caus. l. nec fivolēs. r. C. de acq. pos. l. nec extraneū. r no. ff. de iur. om. iu. l. ij. et tu aut. multomagis. C. de epi. r cler. Item videtur q lex hoc expresse pmit tat. C. quo. app. non recip. l. ij. qz ex ordine textū ibi permittit videtur r or do scripture et seruandus. ff. de vsufru. l. quoties. r sic cōfessioe recepta possit dici reo. oie tuo te iudico. r. ij. dist. c. nunc autem. ff. de iu. fil. l. imperatores. ¶ Econtra q non possit facere: qz esset in potestate iudicis priuare reum potestate appellandi qd conceditur cōdemnatis. de ap. l. i. quod est iuris beneficij: r nemini est auferendum: vt in aut. con. st. que de dignita. r. c. in prin. r. s. illud. r. ff. de re iudica. l. iij. s. si quis. et de regu. iur. c. beneficij li. vi. Si enim reus per pbationē factā ab acto re oie p̄prio comprobet p̄uaf bñficio appellā di: vt. d. l. ij. quoz ap. nō re. qd esse nō dz. p̄reca iudex exigēdo cōfessio nē p pbationē. tā factā: vt titubare in pbatione factā recepta quasi nesciens quāta sit fides testibus adhibenda. ff. de

* Adde p p̄rio mēbro doc. l. i. C. de q̄stio. et Ja son may. in l. de qd col. iij. ff. de le s. i. p̄o scōo r̄o v̄o ang. de arc. i suo tract. male. l. yer. fama.

¶ Adde p p̄i mo dicto l. i. frā. in s. cōfessioes nu. r. ubi i apo sil. meis. in ver. neqz t̄z p̄o scōo r̄o v̄o d. meū Jaf. may. i l. i. prin. C. d. p̄ci. impe. offe. r p̄ ter sio vide ale xā. l. i. de pu pillo. s. si is cul. ff. d. no. ope. nūta.

* Adde p p̄mo arti culo huius qōnis pau. de ca. in. l. si quis in hoc genus. C. d. ept. r cler. et p̄o scōdo p̄ Alex. post in ar. in. l. i. s. qui questioez. ff. d. questio.

testi. l. ij. p̄terea nō est recurrendum ad testimonia: vbi aliter v̄itas haberi p̄t. ff. de q̄stio. l. edictū. r. l. diu. r. l. quoties. sū ergo veritas ex probationū habet: nō p̄ d̄ ad questione. p̄cedit: h̄ec est v̄itas. ¶ 3tes r̄ latro interrogari debet de suis cōsocijs: r̄ de receptatoribus eoz: vt. ff. de culro. reo. l. diuus. et l. ij. r̄ idē in alijs criminibus: exceptis his q̄ not. C. de accusa. l. fi. In alijs autem criminibus non est de alijs socijs regulariter interrogāndus pluribus rationibus. Primo q̄ socio criminis nō creditur. C. de lib. cau. l. fi. r̄ de testi. l. qm̄ liberi. Nam laborant eodem modo. extra de testi. ca. personas. 3tes q̄ cōreo nō creditur. C. de q̄stio. l. sicuti. 3tes q̄ testes debent esse omni exceptio ne maiores. C. de cōtra. hen. r̄ cōmit. stipu. l. opti mā. extra de testi. c. licet ex quadam: vnde nō facit probationem vt not. in. d. l. si p̄cedat p̄te impūio cōtra conreum noiatur: tūc cōfessio rei facit aliquā p̄sumptio nē 3 illū: vt ibi no. q̄ tñ p̄ se nō sufficiūt: vt not. in. d. l. fi. r̄ extra t̄ de testi. c. i. Cōfessio em̄ vnus non nocet alteri q̄rū ad plenam p̄bationē: 3 q̄rū ad aliquam p̄sumptionem sic: vt not. ff. q. v. interrogari. Sed 3 alios c̄riosos nō soci os possēt dici q̄ dictū rei sit: p̄ testi monio vni? testi: vñ for se sufficeret ad tormēta

cōtra illos per ea que dixi. s. in. q̄. xvij. ¶ Rubrica de questionibus emergentibus circa merita cause: r̄ continet questiones septē. Prima vtrum delegatus vel consultor vel absens sit expectandus vel alij contententes. ¶ Uonā q̄ de nouo emergit: no uo idiget auxilio. ff. de iter. ac. l. de etate. §. et cā. r̄ q̄ nouis rebus nouis nō est remediū adhibēdū. ff. de ven. inspic. l. i. r̄ q̄ nouis rebus noua p̄uenit antidota p̄parari. extra de iur. cal. c. eere. iō de q̄ntib⁹ emergētib⁹ circa merita cause seu lite pendēte p̄mitte mus: r̄ primo t̄ si facta est commissio vel delegatio alicuius cause alicui cōsultor r̄: vel delegato q̄ cōsultor v̄ delegatus post sumptā p̄missionē sibi factā volūtarie v̄ necessario abōtari se nūq̄d est expectāndus donec redeat: an est alijs cōmissiō r̄da. primo vt q̄ sit alij iudex loco ipsi⁹ subrogāndus. ff. de iudi. l. si longius. Nā postq̄ datus est i peditus alius est dandus. ff. de iudi. l. iudex datus. C. r̄ de pe. da. iudi. l. i. ¶ Cōtra q̄ nō immo sit expectāndus: q̄ si tutor p̄negrotationē non possēt adesse administrationi sue tutelē: nō ideo remouet: 3 daf et adiutor. l. curator. ff. d. tu. l. solet. Idē i plato eccleste extra de de. egro. c. ij. l. vj. Sol. distins. sue: si de primo est rediturus: est expectāndus: vt. d. l. si lōgius. a 3 r̄io sensu: ma xime si ille abh̄s inceptat cognoscere. ar. et⁹ q̄b no. extra / vt lit. p̄. c. i. ar. d. pact. l. i. r̄ q̄b ibi no. q̄ possēt attendere cū cā p̄tione p̄tū: vel alteri⁹ earū: si alter cōmittat. ff. de vaca. mu. §. p̄ tot. ar. §. fi. melius est em̄ paulis expectare: q̄ in mora modici t̄pis nō est plūdiciū. C. de fi. istr. l. liberis. r̄ l. debere. sic q̄ nō est diutius expectāndus: 3 eo remoro est alius dādus vt. l. palle. ne cā forte sine exitu sit. ar. eoz q̄ no. ff. ar. l. svñ. §. p̄ncipalē. Utrum autem illicitē falsitates impediant processum principalem: vel non dicemus. j. de. q. circa sententiam in. q. xij. ¶ Questio talis est. ¶ Quidā fuit accusatus de plurib⁹ diuersis criminib⁹ qui accusationi r̄ndendo negauit ois in accusatione cōtenta vera esse. modo queritur an videat om̄ias singula deli

* Socus criminis an sit de socio interrogandus.

¶ Adde: de hoc plene p̄ Ja. rebus. in l. vnica nu. ij. r̄ ibi i apofitil. meis. C. de. sentē. ad uer. sis. lata retractet.

4

ta negare: ita q̄ dupliet. penā fm̄ for maz statuit: q̄ loquit de penis dupli cādus 3 negatē maleficijs. Et primo vt q̄ non. q̄ illa oratio sumit ex vniuerso: r̄ sic r̄nsio d̄ ad vniuersa: nō ad singla referri. r̄ q̄ possibile est vñ esse verū: r̄ aliū esse falsum. ff. de re. dub. l. si is q̄ du ceta. §. vtrū. ideo negādo oia nō vt negare singula. q̄ nō sequit. si oia nō sūr: aliqua p̄ticularia nō sunt. r̄ esse p̄tve ra. ff. si quis cau. l. si ser. plu. ff. de re mi. l. non oēs. r̄ l. nō oblit. §. ar. de au. r̄ ar. l. sed 3 iū verum esse sciz q̄ oia vident negata dicto. §. vtrū. 3tes q̄ dictio oia nō sumit ex vniuerso: sed ex segregatis. r̄ nihil simul commune habentibus: vt puta de vniuersis delictis. quozū q̄libet suā penā meret: r̄ in quibus dici debet tot sunt accusatōes. quoz sunt deli eta. ff. ad turpil. l. plura crimina. Secūdo dicem⁹ q̄ tot sunt stipulariēs quot res sue summe. ff. de verb. obli. l. pluri bus. Si ergo particularibus specieb⁹ propositis sumitur sequēs negatio ad omnia sicut ad singula referretur. vt dicto. §. vtrum. r̄ d. l. pluribus in princip. r̄ l. titia. §. furto. eod. titulo. ¶ P̄terea postiq̄ ex vniuerso sumeretur: tamen omnia r̄ singula vidētur negata. vt. d. §. vtrum. in fine. Nec obest q̄ tunc affi ciat tota oratio: si vñ est falsum: p̄terea licet totā oino negare: q̄ casu nō stro nō agit an tota dicta accusatio vel ei⁹ tenet: r̄ oratio sit falsa: vel nō seu ali qua pars falsat aliqua vera: r̄ an liceat propterea totam negare: quo casu pos sit allegare dicto. §. vtrum. sed agitur an dicta accusatio sit negata: vel nō. q̄ verū est negatam esse: vt in fine dicti. §. vtrū. Ad idē q̄ tñ valet dici q̄rū singu lariter enuntari. vt. ff. de admi. tut. l. si duo. §. fi. r̄ ibi no. r̄ p̄r esse ratio: q̄ sunt spālia. vt. ff. de regu. in. l. semp. nec est nouū: vt leg. gñalis subuertat: q̄b sub quo spālia cōplectunt. ff. ad. l. aquil. l. si seru⁹ seruū. §. inq̄ lex. P̄terea hic agit ur de litis cōte. q̄ i criminalib⁹ fieri debet. C. vt. i. cer. tēp. l. fi. insti. de pub. iur. in p̄n. q̄ lit. p̄test. sit potissime p̄ negatiō nē r̄trauētionē petitor. C. de lit. cōte. l. i. extra de ele. c. dudū. r̄ j. no. C. de iud.

l. rē nō nouā. 3 si negādo sit. ergo dice mus i dicto casu singula eē negata: r̄ sus p̄ obus vt lit. p̄test. r̄ verba debēt citi⁹ trahi ad vniuersa. r̄ ad illū intellectū: s̄ poti⁹ res valeat q̄ p̄reat. ff. de reb⁹ du. b. l. quoties. Quid em̄ iter dictas partes agit: n̄ si vt respōdeat accusatio nis: nomē rei recipiat inter reos: vt. l. si maritus. §. p̄scriptiones. certe ad nihil aliud igit verba debēt deseriure in cō tentione: extra de ver. sig. c. intelligit ideo est q̄b iducit. 3nn. post. p̄te. lit. facta vt 3 fba sunt apra ad lit. p̄te. vt extra de lit. p̄te. c. i. ideo exp̄tium vt. ff. de ver. obli. l. inter stipulantē. 3 in iudicijs sec⁹. vbi si stichy peto. r̄ ego d̄vno sentia: r̄ tu de alto dicas te sentire: stat dicto actous. als semp negare rē se de illo sentire: q̄b esset absurdū: cū iudicijs reddat in iudicijs: vt ibi r̄ facit ad. l. i. ff. de iudi. l. so lem⁹. 3tes est alia euidēs rō. nā p̄dictus accusat⁹ negauit oia: de q̄bus vñ accu satus. ergo nō p̄t p̄teri: q̄ sunt cōtra ria negare cōfiteri: vt in. §. standū quo q̄ in aut. de defen. c. ni. si ergo nō admit taf aliqua pars p̄tclara ergo remanēt oia absolute negata: vt vt ad integrū r̄nsio: q̄ nō est i potestate captoisa ret excludere petitionē actous: q̄b esset si contraria dicerem⁹. P̄terea accusat⁹ negauit oia: de q̄b accusat⁹ fuit. 3 q̄bū illō de q̄b⁹ ē relatiuū fm̄ sui significatio nē oiz a nēdictū. igit ad oia i accusatio ne cōprehēsa singulariter d̄z ret erri. ff. de le. ij. l. herco me⁹. §. vponi. cū suis sit b⁹. P̄terea 3ba illa negauit oia r̄ d̄ cēdū est: q̄ aliqd operent. 3 r̄ si dicere mus ad aliquod d̄ maleficijs referri nē h̄l operaret. r̄ si vellem⁹ ad vñ referri nullo iure p̄r. p̄bariq̄ magis ad vñ q̄b aliō relatio fieri debeat. nec eē d̄z in arbitrio rei: q̄ semp negaret i iusu fauo rē: q̄b eē nō d̄z. l. iter stipulatē. §. i. b̄ ver. obli. r̄ de p̄dictis ē ter. decreto glo. 3o. exp̄l̄ de determiat. r̄ r̄. d̄. c. romanor. ibi dū dicit ter. dicēdo oia decretalia nul l⁹ decretaliū p̄tentionē cōmissite. Et facit meli⁹ ad p̄positū si meli⁹ dicit p̄r. j. q. j. sūt nōnulli. vbi tal⁹ ē ter. 3 illos: q̄ p̄ hūana grā nō pecunia ordies largiūt. 3 tūs q̄ p̄trecit man⁹ suas ab oi mupe

re ibi non solum dicitur a munere: sed ab omni munere dicitur huiusmodi. supra illud solum munere ut ad omnia particularia et singularia procederet: sed de munere pecunie: de munere gratie: et de munere laudis. de fauoris munere: obsequii et ceteris fauoribus que possunt per aliquos agitari. ergo non remanet dubium in questione predicta: cum sicut fuerit omnia negata in eadem interdicta ordinem consuetudinibus: ut collationes ipsorum procederet sine omni munere: et omnia particularia et singularia munera prelectuntur et ad leges contrarias siue in contrariis allegatas. sicut in primo. ut resumitur: et ex supradictis colligitur: et etiam quod ibi in l. obligare. et l. non omnes alia particularia non precesserunt: quatenus a lege per negationes preposita: et in casu nostro non videtur dicat sibi locum consilium dicitur. Me. et puorum sancti martini decretorum doctorum collegij civitatis Senarum. **¶** Quid si in dilatione iudiciali vel legali impediatur litigatio: aliquo iusto impedimento propter quod non valeat processus qui voluerit ad iustitiam prosecutionem nunquam sine protestatione curare tempus impedito.

Secundo queritur. **¶** Quid si in dilatione iudiciali vel legali impediat litigatio: aliquo legitimo impedimento propter quod non valeat processus qui voluerit ad iustitiam prosecutionem nunquam sine protestatione curare tempus impedito.

meo pro quod non valeat processus qui voluerit ad iustitiam prosecutionem nunquam sine protestatione curare tempus impedito. **¶** Quid si in dilatione iudiciali vel legali impediat litigatio: aliquo legitimo impedimento propter quod non valeat processus qui voluerit ad iustitiam prosecutionem nunquam sine protestatione curare tempus impedito. **¶** Quid si in dilatione iudiciali vel legali impediat litigatio: aliquo legitimo impedimento propter quod non valeat processus qui voluerit ad iustitiam prosecutionem nunquam sine protestatione curare tempus impedito.

re canonico. ut non in d. c. et ratione. ubi dicitur quod ipso iure non currit. sed dicitur quod ubi loquitur in causa appellata. sed. sicut ait prior. loquitur in restitutione de causa principalis. **¶** Et ex quo colligitur cautela. quod hi qui appellatur debeat infra tempus appellationis iudicii sepius protestari: ut in causa procedat: et sniam ferat: et si quidem appellans censetur se mala causa solum fore: faciat quod iudex appellantis non pronuntiet infra tempus statuta ad processum ad appellatorem statim: sed permittat tempus labi. et hoc non remanebit rata: et firma in appellante prius snia cum appellanti non fuerit. sed potius constat de diligentia ipsius: sed per protestationes quas eum fecerit postea predicta aut cautele potest appellans obviare: ut dicat appellanti: tu debuit habere infra illud tempus tibi statutum ad prosecutionem tuam appellationem querere ad superiorem de negligentia iudicis dicere appellantis. ut cogeret eum ad prosecutionem sniam: ut. C. de tempore. ap. l. si. sicut lud. ver. nisi in tarditate iudicis. ita quod per solam protestationem non excusat appellator: hoc casu sicut per eum appellatorem non extiterit nihilominus dicitur quod hoc casu protestatio procedere potest: si ad superiorem non haberit recursus cum auxilio protestationis: non est rata snia. immo aliud tantum dicitur ipsi indulgetur: ut dicto ver. nisi. et aut. si tamen posita. in l. iij. eo. ritu. et facit quod non. i. de. q. circa appel. q. si. **¶** Circa fideiussorem dato de parado obsequio exceptio de nouo banno pro nouo delicto ab eo commisso. **¶** Tertio queritur quod si reus citatus in causa criminis comparet: et non det litteras contestationis: et post dat fideiussorem de sistendo et de iudicio soluedo: ipse reus committitur crimen nouum: super quo citatus contumax efficitur: et postea excommunicatur. Nunquam postea super primo delicto teneatur comparere: an fideiussor eum representare teneatur. **¶** Et primo videtur quod sic. alio fideiussorem sui viderent teneri: quod promiserunt eum sistere: et ideo ipse reus et eius fideiussores tenebuntur. sicut quod satisfactio. cog. l. ij. si. et l. si. sicut. **¶** Nam postea declinatum quod meliore conditione sua non factum. ff. de re. tu. l. non fraudat. s. nemo. Item ex delicto non debet consequi immunitatem. ut. l. re-

gatoz. ff. de iter. releg. q. nemo ex sua iniquitate consequatur actionem. ff. de fur. l. ita. s. i. ad idem facit. ff. ff. de neg. ges. l. siue here ditaria. et ibi non. vbi tam ipse reus quod eius fideiussor teneri videntur. ff. de iur. fi. l. ij. s. senar. et ff. casus extra de fide. c. i. **¶** Et contra quod non teneatur ipse fideiussor: facit quod clare legitur. ff. si quis cau. l. sicut in pra. marie quoniam reus fuit capitaliter damnatus. de post. seu excommunicatus. hoc casu serui pene sicut liberatate amittitur. ff. de capi. dimi. l. si. et ideo fideiussor: non tenetur sicut si eum mortuum. ff. q. sati. cog. l. si decesserit. quia mors omnia soluit. i. aut. de nup. s. disponat. Solutio ut gloriolus. soluit. ut ad fideiussores interueniatur et creatus iudicio. ite aut fideiussores renuntiant: aut non: si renuntiant: aut post mortem aut non. pro casu quoniam in reus mortuus tenetur statui siue non: tenentur fideiussores. d. l. i. Sed casu si iudicio mutato statu reus excipitur: fideiussor non excusat. ut. d. l. ij. si. et. C. de excep. l. de sensio. et ibi non. Sicut ex cepto incipit consequere post mortem: tunc fideiussor non excusat. ut. d. l. si non codenato. Item in casu. quod proposito non videtur: quod teneatur fideiussor per iura s. alleg. Nam iudex excommunicatus niendo ex nouo delicto parauit exceptionem fideiussori. ut reus iudicio sistere non possit. propter excommunicatum. propter quod reus statim muratur: et ideo fideiussor

* Adde l. i. s. dilatio nes nu. ij. in fi. et nu. iij. ff. sed. mo do q. r. si appellans vna die fuerit impeditus an dat ei alius an n. vide an ge. l. i. si sita. stipular. fu. ff. de verb. obli. q. dicit ita se consu luisse vene tuis et vide ibi in repositis.

¶ Et pro testetur. Adde l. i. s. interlocu toie: appel lationes. nu. xlv. s. si q. ro infra quod tempus.

* Adde Jo. de imo. l. i. hi q. ff. de fideiussor.

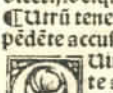

deiuſſor excuſatur. d. l. ſi
deiuſſor. r. l. ſed ſi q̄s. r.
l. ſi ſ. ff. ſi quis cau. ma-
rime q̄ eſt tale deli-
ctū. ppter qd̄ ſiſcus bo-
nā tā dicit rei occupaf-
ſet. q̄ cōſſicata ſunt iu-
rar actiōes. ppter occu-
pationē mediātē iudi-
cis ſnia. ff. de fideiuſſo.
l. vianius. facit qd̄ dictū
eſt. ſ. i. j. q. xxi. in ſi. vbi
tractatur de fideiuſſo.
et qd̄ not. per Jo. an. de
iniur. r. dā. da. c. i. lib. vi.
in glo. ſi nō p̄grauant

optime faciūt q̄ ex ſolis actis i ſcdo de
licto factis non paraf aliqua exceptio
ipſi fideiuſſori. vt. d. l. ſed r. ſi. illo
¶ Urū offendēs erbānitum nō teneat
ex quo apparer bannum non tenere.

¶ Urū querit q̄ ſi ex forma
ſtatuti vel licētia in bannis
cōceſſa aliq̄s offendit aliq̄e
erbānitū: dū querit de ban-
no ipſi? apparet q̄ nō fuit le-
uiſſime erbānitū. nūq̄d̄ punit offendēs
r̄ primo videt q̄ nō potuit ipſone offen-
di: q̄ erbānitū intelligi legitime r̄ rite
erbānitū. ff. de iudi. l. iij. §. cōdēnatū. et
q̄ nō p̄ſtat impedimentū: qd̄ de iure nō
ſortit effectū. ff. de cōdi. r. demō. l. hec cō-
ditio. extra de reg. iur. nō p̄ſtat impedi-
mētū li. vi. ¶ Ecōtra hoc querit v̄r. q̄ nō
punit offendēs: etiā ſi apparer non rite
nec recte erbānitū fuiſſe. Nā ex quo pu-
blice r̄ palā fuit erbānitus nō p̄ſumit
q̄ offendēs fuerit i dolo vel culpa. ff. de
adul. l. j. r. l. gracchus. C. eo t̄ r̄ q̄ licētia
iudicis ſeu iuſſus excuſat. r̄ facit licitū
qd̄ aſ nō eſt licitū. ff. de aqua plu. arcē.
l. quec̄. r̄ d̄ iur. om. iu. l. ſi q̄s id qd̄. §. do-
li. Itē aſ q̄s p̄tois autoritate decipe-
ret: qd̄ eſt nō d̄. ff. de p̄to. ſt. l. paulus.
C. de his q̄ ve. eta. impe. l. j. r̄ ideo ex eo
qd̄ leuiſſime factū eſt penā nō meref. d.
l. gracchus r̄ ad. §. cōdēnatū r̄ iudet d̄.
d̄ intelligi rite condemnatus. ſ. q̄ſtum
ad deū: r̄ q̄ſtū ad ſeculum. r̄ adde quod
dicef. j. de. q. circa ſtatuta in. q. viij.

¶ Urū teneat iudex ſuperſedere ſi lite
p̄dēre accuſator: r̄ inter ſe cōponāt.
¶ Urū querit q̄ ſi lite p̄dē-
te accuſator: r̄ accuſat? dene-
niūt ad cōpoſitionē. nunquid̄
ex hoc iudex ſup̄ſedebit i ſuo
proceſſu. r̄ primo v̄r q̄ ſic q̄ nihil aliud
agit iudex in ſuo p̄ceſſu. niſi vt concor-
det p̄tes: r̄ diſcordiā iā habitā dirimat
ff. de noui ope. nū. l. j. §. pe. extra de dolo
r̄ cōru. c. ſi. l. quidā eſtimauerūt. ff. ſi cer-
pe. extra de trāfac. c. ſi. Nā internūciēte
p̄cordia inter p̄tes abſoluend? eſt reus
etiā ſi fuit cōdēnat? ij. q. ij. c. ſi qua. hoc
eſt qd̄ d̄: oīs iudicis eē abſolutoria. iſt.
de ppe. r̄ tēpo. ac. §. ſi. ¶ Ecōtra v̄r q̄ nō
ſi. de publi. l. licitatio. §. illicite. C. de offi-

rec. puinci. l. iuſtiſſimos. ibi cēſure n̄re
vigor. l. ita vulnerat? ff. ad. l. aquil. c. vt i
fame. de ſen. excō. r̄ hoc verū ſm Spe. in
oi crimine publico: ſup quo nō l̄z trāſi-
gere quod dic: vt no. ff. ad ſillecia. l. diu? mar-
cus. ſz in delictis puatis i q̄b? nō cōpe-
tit p̄ſecutio niſi er: cui? intereſt. ff. de puā.
delic. l. iij. r̄ iſti. de iniur. §. i ſumma non
poterit iudex vltra p̄cedere: q̄ hoc ca-
ſu nō d̄z dēnari is cui? accuſator deſi-
ſter. l. r̄ iſſo. §. ſi. ff. de mune. et hono.
Nā accuſatio iuris laudabile gen? eſt
intētiōis. ij. q. vij. ſi q̄s eps. nō em̄ q̄s iui-
tus agere v̄r accuſare cogif. C. vt nemo
inuit? r̄ hoc v̄r tenere Cy. r̄ Spe. i ti. de
aboli. vel dic: q̄ cū ex p̄perato delicto
delinques dupl̄ obligat. ſ. puato: i que
deliquit reipu. vt. d. §. qd̄ licite. d. l. pu-
blicitas. de publi. r̄ maxime ſūt ſtatuta
terraru: q̄ obtinet faciētes ſtatuta. q̄
pene delictoz ſiſco ſeu reip. illi? loci ap-
plicat. ius em̄ hmōi acq̄ſitū reip. er illa
cōmiſſiōe delicti: r̄ excuſatione iā dicta
tū p̄terito. d. delicti: it̄rata cōpoſitionē
vel remiſſionē litigātuz nō tollunt. ar.
ff. ad. l. nullaz de vi publica. l. q̄ cetu. §. q̄
vacātē. r̄ d. l. diuus mar? r̄ ff. de admi-
niſtratiōe rerū ad ciui. p̄tinē. l. ij. §. hui?
reip. q̄ ius. reip. mihi queſitū ſine facto
meo mihi tolli nō p̄t. l. attilicū? ff. de
ſer. ruſti. p̄te. r̄ ff. de pac. l. j. cū ſimilib? r̄
qd̄ ex eo p̄ceſſu inchoato p̄cedat. ar. ff.
de iureiu. l. ſi vnius. §. ſit? v̄r ius quaſi
reipublice remiſſiōe alteri? p̄tis nō tollit.
vt ex eo. titu. l. j. §. vſq̄. r̄ ff. vi bo. rap.
l. pe. extra de ſen. excō. c. cū deſideres. ad
idē. C. de vecti. cōmi. l. vectigalia ar. §.
q̄ nō: extra de ſimo. c. p̄ tuas. el. ij. ſz dic
ſm Juno. q̄ ante inſcriptionē l̄z ab accu-
ſatione diſcedere. vt. ij. q. iij. c. quāq̄. et.
ff. ad turpi. l. queſitū. ſz in ciuili ſi ſec?
p̄ auſ. qui ſemel. C. quo. r̄ q̄n̄ tu. r̄ dic vt
iſpe no. plene extra de accu. c. l̄z i glo. qd̄
aut. ij. q. v. q̄ ſiquis. na ſi iā facta p̄batiōe
d̄ crimine accuſat? cū accuſatoze cōpeat
certe nō v̄r audēd? argumētū exp̄ſus.
extra de iure. c. eū q̄. r̄ ff. vi bo r̄ ap̄to. l. j.
¶ An ſuper exceptione oppoſita teneat

iudex pronuntiare.
¶ Urū querit
sup exceptionib?
obiectis iudex teneatur
necceſſario pnuntiare r̄
de his rei q̄tēdis vel ad
mittēdis. r̄ p̄mo v̄r q̄ ſic
ff. de iud. l. ſi q̄s ex alie-
na. et ibi. nota. l. ij. ff. ſi
qd̄ in ius vo. nō ierit. ex
tra de reſcrip. c. ſup lire
ris. pnuntiat dū eū em̄
ſup. q̄. emergēt. C. d. or.
cog. l. j. r̄ ibi not. de dila.
l. a p̄cedē. ff. de puā. l. iij.
r̄ videt caſus. ff. de libe.
cā. l. liberuz. §. ſi. aſ em̄
nō v̄r ad alia p̄cedēdū:
vt no. ff. de iud. l. de qua
re extra de reſ. c. veniēs
el. ij. §. cū igif. ecōtra vi-
det qd̄ nō ſit necceſſe p̄-
nuntiare: nā ad alia p̄-
cēdo tactev̄ iudex rei
cere caſ. ff. de pe. l. ſi iu-
der. r̄ de his q̄ not. iſta. l.
luci? extra de re iudi. c.
ſuborta. i. ſi. Nā hoc iſpo
quod procedit ad vite-
riora: ſatis de principa-
li pronuntiat. C. de or-
dine cog. l. j. et. ij. ſufficit
enim quod delictum ſit
p̄mibile. C. de falſis. l.
vbi ſolutio. Dic: q̄ tu-
der p̄t ſuper exceptiōi-
bus. pnuntiare ſi vult vt
d. l. a p̄cedēte. r̄ i. l. j. d̄ li-
be. agno. r̄ ſi q̄s a liberſ.
§. ſi v̄r parēs. ſi tñ omiſ-
ſa pnuntiatōe. p̄cedit in
negotio principalit: ſatſ
eſt. ff. de iudi. l. iij. in p̄n.
r̄ l. ſi quis ex aliena ibi:
eſtimare r̄ c. d. l. lucina
plus eſt enim facto tol-
lere: q̄ facto adde. vt
ff. de edil. edic. l. iij.
v̄traq̄ idem importat
f ij

¶ Ad d̄. v̄.
in. l. pen. et
qd̄ ibi poſuit
in apof. ad
ipſum. ff. de
adul. r̄ alex.
conſil. r̄ iij.

¶ Sed qd̄ ſi iudex ſe
obtulit dare ſaluū cō-
ductiū ſecuritatē ad cō-
parēdū corā eo. r̄ defen-
dere in caſu noſtro qd̄
fieri p̄t. vt. ff. de pub. iu-
di. l. ſi is q̄ reus. Rñ. ve-
rū eſt ſi dat̄ p̄ctū: ſz eo
iusto dari nō p̄t. Jā em̄
eſt queſitū ius fideiuſſo-
r: r̄ ideo eo iusto ei au-
ferri nō d̄z. l. j. ff. de his q̄
ſunt ſui vel alte. iur. ff.
de ſer. ruſt. p̄dio. l. atrili-
cū. extra de diuor. c.
quātō. r̄ q̄ ſemel libera-
tus nō reincidit in obli-
gationez inuitus. ar. C.
loca. l. ſi cuz ermes. r̄ q̄
actio ſemel extincta am-
plius non reuincit. l. q̄
res. §. arena. ff. de ſol.
¶ Er p̄dictis igif colligif
quedā cautela: vt da-
ta opa dictus inculpat?
faciat ſe ex ſcdo delicto
erbānitū liberabit oēs
fideiuſſores p̄ predicta:
ſed periti aduocari l̄zin-
cipiāt. p̄ceſſus: tñ nō p̄-
cedūt ad erbānitū ip̄z
delinquētē: niſi lata ſen-
tentia ex primo delicto
cui? iā interuenerūt in
iudicio fideiuſſoris: q̄

¶ Ad d̄. bar.
in. l. arhle-
tas. §. calū-
niator. ff. de
intami. ad-
de iſtuz. c. n.
Wal. poſt
ſuul. de cu-
gno. i. l. j. C.
ad turpi.

* Ad 2^{am} frā. in §. exceptio. i. p. capi. c. 7. per discursum.

Questiones circa emergentia in causis.

ff. de his qui not. infa. l. i. §. ignominiose. 7. ff. de legi. l. de quib⁹ nisi esset prejudicialis. vt. d. l. libellum. §. fin. et. C. de ordi. cog. l. fi. sed de iure canonico videtur expressum: q^o non sit necessaria pronuntiatio expressa. extra de fide instru. c. cum Joā. ad finem. et ideo potest distinguere vt gl. distinguit. **A**lia est exceptio incidens. alia emergens. primo casu. i. quādo est incidens: non est necessarium pronuntiare: quia cū ex ante riore causa dependeat: facta pronuntiatione in principali statim patebit si debuit releuare ponentem aut non sufficit exceptio: vel e conuerso sup principali pronuntiare et ita loquit. d. l. i. c. j. extra de ordi. cog. et de p̄dictis plene no. per Innoc. extra de elec. c. cum inter. et hoc est verum. nisi esset prejudicialis alijs: vt. d. l. libellum. nisi aliter in principali procedi non posset. vt. d. l. iij. de p̄uarica. et de mino. l. interuile. vel nisi sit causa appellatiōis q^o si primus iudex non pronuntiat: iudex appellatiōis pronuntiabit. vt. d. c. cū Joānes. Scōo casu. i. q^o in emergentibus est pronuntiādū. nec est pronuntiādū: nisi pronuntiet p̄mo sup his. vt. d. l. a p̄cedere. 7. ff. de iudi. l. d. qua re. 7. ibi plene no. et facti extra de testi. c. venies. el. ij. de hoc plene per Inno. extra de elec. c. cū iter. §. tamē. 7. et hoc

pr̄z q^o incidēs discrepat ab emergētī vt hoc versu. incidēs perimit emergēs turgia differt. 7. p̄dicta intellige in exceptiōibus obiectis ante lit. p̄ref. 7. post. 7. tē i. ciuili criminali. nā in criminalib⁹ p̄nt ē exceptiōes obijci. ff. de adu. l. si marit⁹. §. p̄scriptiōes. C. eo. l. tra pudor. **A**n fideiusor̄ pro vna obligatiōe facta pro vulnere teneat de occiso: si vulneratus moriatur ex illo vulnere.

Sextimo querit^r titius vulnere se i^o mortaliter: sei^o ipm titiū accusari: s; in accusatiōe nō facit mentionē: q^o esset vnus mortales q^o tāq^o de mortali puniet si eū mouerit. cōparet titius accusat⁹ 7. fideiusorē dedit deinde. **S**etus morit de isto vulnere: vñ querit ad q^o 7. qualr titi⁹ teneat. dic. vt. §. de qōnib⁹ circa libellū. l. q. viij. **S**ed de fideiusorē dubitat an p̄ea homicidij teneat. p̄p̄lo. vt q^o n̄ q^o hac p̄ea n̄ fuit actū nec cognitū ff. d. trās. l. q. cū tutorib⁹. 7. q^o fideiusor̄ i cōp̄omisso colligit ex stipulatiōe. l. stipulatiōnū. §. satis acceptio. de h̄b. ob. s; p̄stat. q^o q^o ex stipulatiōe nō obligat se astrigit: nisi inq̄tū i ea exprimat. ff. eo. l. quāq^o: vñ q̄tū ad penā mortis pōt dici: q^o de ea re nō cauit fideiusor̄: 7. iō nō teneat. ff. de iudi. l. nō adiri. §. i. ex q̄ et accusator: i accusatiōe nō ex p̄sit d; haberi p̄ omisa. ff. de iniur. l. itē apud. §. hoc edictū. q^o i iudicio nō veniūt nisi ea q^o in petitiōe actor p̄nt claudi. 7. no. in l. edicta. §. itē sciēdū. C. d. edil. edic. 7. p̄tās iudicis nō vltra extēdit: q̄ i libello p̄tinaetur p. l. fund⁹. Cū §. de morte nō fuit ex p̄suz §. 2c. 7. q^o teneat. q^o accusat⁹ est de vulnere: 7. iōq^o ex illo vulnere mortū ē. vt ad offm iudicis pertinere. vt. d. §. itē sciēdū. 7. tē q^o secuta postea morte p̄sumit lex tūc mortuū: q^o vulnerat⁹ fuit. ff. ad. l. aq. l. hylc scripture. 7. d. dā. l. se. l. dā. ni. §. fabin⁹ q^o postea sc̄m poster⁹ retro trahit. vt ibi no. s; dic p̄dicta locū h̄re i vulnerate: s; fideiusor̄ nō teneat: vt dixit q^o nō d̄lq̄t: vbi nlla c̄p̄a: ibi nlla pena ff. d. dā. l. se. l. eū. **S**ed p̄t dicit: q^o si p̄n. fuit rit vuln⁹ mortale teneat etiā fideiusor̄: ita q^o codēnato reo fiet executio p̄ra fideiusorē. ff. de vsu. l. ij. si autem non fuit

Questiones circa lententiam. Jo. cluj.

mortale a principio: sed aliquo casu vel negligētia mors superuenit: fideiusor̄ nō tenetur. ff. ad. l. aquil. l. q̄ occidit. adde q^o dixi i. d. l. i. q. viij. circa libellū.

Rubrica de questionibus circa finis et eius executionē. prima questio an valeat sententia sine cause expressione.

Questiōibus circa sententiam tractaturus. primo sciendum est: q^o iudex non debet festinare ad eā velociter proferendum. l. si finita. §. si forte ff. de dam. infec. immo anteq^o sententiā ferat debet cūctā rimari. l. iudices. C. de iudi. extra de fi. instru. cū iohannes. xxx. q. v. iudicantē: q^o diutius est in sententiā sepe 7. sepius reuidere. vt. d. c. cum iohannes. ver. vtū. 7. debet audire allegatiōnes partiū: sine quibus non videtur q^o recte possit ferre sententiā. extra de electioni. c. dudum. el. j. arg. ff. de mune. et hono. l. muneris. §. mista. 7. deinde deus habendo pro oculis. extra de re iudi. cū eterni. lib. vi. proferre debet iustam sententiā: vt vtriq^o parti ius suum saluū sit. ff. de libe. 7. posthu. l. si ita scriptū. et in scriptis siue sit cā ciuilib⁹. C. de sentē. l. si. siue causa criminalis: vt in autētico vt iudices sine quoquo suffragio. §. necessitate. col. ij. ad quam audēdam debet reus peremptorie citari. ff. de iudi. l. 7. post. §. si. 7. vide no. per Inno. extra de elec. c. ad petitiōnē. §. i. vbi ad plēnū de his tractatur. 7. etiā no. §. de questiōibus circa citatiōnes in. ca. xvij. 7. q^o als valet sententia. ff. de iudi. l. si pretor. in prin. 7. extra de offi. deleg. c. cōsuluit. q^o als non est contumax: vt in l. contumacia. ff. de re iudi. **E**t nota q^o quedā est sententiā diffinitiuā: quedam interlo 5 cūtoria: quedam ex p̄cepto. et quelibet istarū requirit ordinē iuris: 7. ordi nem cognitiōis. ij. q. i. c. in summa. et p̄ Inno. de in integ. rest. c. cū venisset. tē d; diffinitiuā q̄ finē negotio imponit. ff. eo. l. i. ois alia d; interlocutoria. vt not. ij. q. v. c. in diffinitiuā. 7. tē d; q^o q^o est iniusta ex animo: q^o malo zelo profer

tur: quandoq^o ex causa que subest. Et nō est iusta q^o ex ordine: vt q^o iuris ordo nō seruatur. no. vj. q. iij. c. in summa lata cū sententiā (si ab eā non appellat⁹) est executio mādanda. quia parū esset sententiā ferre: nisi executioni mādā renf. l. ij. circa principū de origine iuris. et not. de excep. rei iudi. super rubrica. et arg. ff. ne vis fiat ei. l. i. in prin. et hoc est verū etiā si sit iusta l. cū platis. ff. de sen. et re iudi. nā omisso appellatiōis remedio turpi tudio nō p̄t detegi vt. C. vt lit. pen. l. qui licitā. 7. no. extra de offic. dele. c. pastoralis. §. quia nō. se cus si esset nulla finis: q^o tunc citra appellatiōnē et appellatiōis tēpora castatur. C. q̄ sentētie si ne appellatiōe. p totū Item dicit fm Inno. q^o in eodem negotio iudex non debet ferre duplicē sententiā: sed ferēdo semel functus est officio suo: vt ipse not. extra de elec. cū iter. 7. qui dē circa executionē sciēdū est. q^o executor ali⁹ est merus: alius est minister. vt. C. de except. rei iudi. l. si vt proponis. et plene no. extra de offic. deleg. c. pastoralis. §. q^o nō. vbi dicitur: q^o merus executor debet admittēre exceptionē nullitatis 7. falsitatis. ff. de iudi. l. si pretor. et debet tunc superferere: et referre negotiū ad superiorē: vt. d. §. quia vero. et idem dicitur de sen

* Adde lā frā. i. §. iter locutorie et appellatiōnes. nu. xvij. §. sciēdū est nāq^o. 7. apostil. i. h̄. non vj. de q̄ plene p̄ panoz. c. tū ex lris. nūe. vj. 7. ibi i apostil. me is. in h̄. de meritis cāe j. de resti. iu integ.

etia excommunicatio: vt eaz admittat vt not. archidia. in. c. pia. de excep. in. vi. in glo. et retrat. dar. lo. q. reddi nulluz iudiciū: vt no. de re iud. c. ad pbandū. f. 3. et di. q. snia crimints statim exequenda est: vt no. C. de penis. l. cū reis. ciuilis nō. C. de vsu. rei iud. l. ij. in actione hō reali i. p. dies. inst. de offi. iudi. §. si. z plene notat extra de offi. deleg. c. querēti. in prin. in psonali hō hz ips quadrimestre. vt. C. de vsur. rei iudica. l. ij. **C**irca sniam igit primo querit: qd si in sentētia nulla cā cōtinetur q iudicē mouerit ad cōdēnandū: v' si p'inetur nō est iusta: numquid ex hoc snia erit nulla: seu annullāda. z primo videf q sic. nā in snia requirit q causa exp'mat. ff. de ver. oblig. l. qui rome. §. duo fratres. ff. de iure fi sci. l. j. §. senar. q. nihil sine causa: vt not. de qō. circa citationem. q. ij. **E**contra q nō quia specialiter dī. C. de iudi. l. p. perandū. §. illo. pculdu bio q causa exprimat i snia vt ibi no. ergo regulatiter nō requirit causa: cū in cōrariū sit ius cōe. extra de verbo. sig. c. abbate. vers. si hō ad idē q in sentētia nō extigatur causa facit. ff. de susp. tuto. l. hoc enim. extra de re iudi. sicut. et c. cū bertoldus. per que iura nō videtur dicēda sentētia nulla: lz possit in causa appellationis retractari. ff. quod cum

eo. l. itia. quia non est expresse cōtra. l. sed forte cōtra ius litigatōrū. ergo statuitur: si nō appelleretur. ff. de re iudi. l. cū prolatis. C. qn' p'ouocare non est necessē. per totū. z per Jnno. extra de electio. c. in presentia. z qui filii sunt legitimi. c. ea que. §. nos autē. **T**u hō distingue plenus. q. aut sentētia est condēnatoria et tunc non est necesse inferre causam. licet honestū sit. d. l. hoc em. z est ratio quia condēnario habet respectū ad causāz in pcedētī petitione deductā: vt in d. l. notatur. z ff. de peti. l. si p'efes fallit in snia excoicationis: q nō vale: si ne cause expresse: extra de sentē. excommunicatio. c. cum medicinalis in vi. **A**ut est absolutoria sentētia: tunc debet inferri causa: vt salte ius actoris sit saluū: qd non est in iudicio deductū: vel vt nō permittat q est iā deductū: vt. d. §. duo fratres. et. d. §. illo proculdubio. **I**te in sentētia appellationis cā simpliter est inferēda: ne per hoc p'torib' iudicib' impuret. d. c. sicut. de re iudi. que cū nō inferit in absoluto videf absolutus ab instātia iudicij. vt no. ff. si mesoz fal. mo. dire. l. j. §. j. **Q**ua pena puniatur p'estas delinquenti auxilium z fauorem. Item qui cōsilium tantum.

Secundo queritur quia pena puniat qui p'festit delinquenti auxilium et fauore. z primo videf q puniatur ea pena qua puniuntur p'cipales delinquens: vt. C. de raptu. virgi. l. i. C. de episco. et clericis. l. q. §. ff. ad. l. aquil. l. item mela. §. j. extra de sentē. exco. ca. v. et quia plus est persuadere q facere. ff. de seruo corrupto. l. i. §. persuadere. **E**contra q minus puniuntur quia multum differunt rei a suis p'ncipibus. l. si militi ff. de publ. iudi. z de appell. l. cōstitutōes. qui enim plus delinquit: pl' punitur. C. de seruo corrupto. l. i. quicūq: quia actus vniuersiusq: debet contemplari. ff. de sicca. l. si. et quia factitas debet attendi in delictis. l. aut facta. §. qualitateo. et. l. respiciendum. ff. de pe. et de iure fil. l. senatus. nisi. et extra de

homici. c. sicut dignum. in p'nci. potest tamē dicere: q si p'ebuit fauorem: z auxilium ad causam mortis: vel etiam fuit socius vel cooperator: vel auxilia: tot eadē pena cū delinquente punitur: vt. d. l. ut mela. §. j. z. C. de sicca. l. itereff. nihil. z. d. l. impatores. in fi. z. ff. de tur. l. qui pig. §. terramēta. als autē regulariter pro fauore z opere p'efito delinquent prestans minor pena punit: extra de homica. c. sicut dignū. §. illi etiā. que mitisatio vt esse media pena. ff. de iurt. l. i. q. qui opem. **E**t qualiter videf opē p'efare. dic. vt. ff. de tur. l. inficiari. §. operā nā solo verbo fauetur. ff. ad silletanū. l. j. §. excusare. z de his qui not. infra. l. hec perca. in. c. cōcunctia. in glo. cum non potest zc. **I**de de eo qui pugnātibus arma ministrat: vt not. extra de iudi. c. ita quozūdā. **Q**uid si p'stū tñ p'ebuit et distingue de quadruplici cōsilio siue cōsensu. scz negligēti: p'siliij: cooperatio nis: autoutans siue defensionis: vt plene not. de offi. deleg. c. j. z ibi not. Jnno. dū tñ scias: q quis pro cōsilio nō tenef: nisi delicto cōsummato. ff. de hō. sig. l. sepe. in p'ri. ff. de iurur. l. item apud. §. si curauerit: qd quisq: iuris. l. j. i. fine. tñ m' dator tñ nō excusatur lz m' datori' punitatur. C. de accu. l. nō ideo z q mandātū semp debet p'cedere delictū. ff. m' dā. l. si nō. **I**te nō excusatur qui cōduxit hoiem ad inturiā faciēda: q: nihilominus z ipse de iniuria tenef. l. nō solū. §. proculus. ff. de iniur. q: pena vni' alterū nō liberat. ff. de iurisd. omnitium iudi. l. si quis is quod. §. fin. cum. l. sequenti. **U**trū aut tenef q pot phibere iniuriā: z nō phibet. Dic q nō tenef regulatit. ff. de iur. l. culpa caret. adde. j. q. xx. **U**trū p vno vulnere pnt duo vel plures cōtumaces dēnari de vulnerato. **E**ritio queritur t' duo vel plures accusantur: q occiderūt titiū: citati cōtumaces habitū sunt p cōfessis fm formā statutorum: tñ apparer ante cōdēnatio:

nem: q titius nō habet nisi vnum vulnus tantum: nunquid oēs accu sati condēnabuntur de occiso: cum non constet quis eozz fecerit illud vulnus. **E**t primo videf tur q omnes sint condēnandi: quasi omnes occiderunt. ff. ad. l. aquil. l. item mela. §. sed si plures. nec penayntus aliū liberat: vt ibi. et. ff. ne quis eum qui in ius. l. si na. **I**tem quia licet non probetur deictor tamē de occiso oēs tenentur. ff. de his q deie. vel effu. l. j. in fin. et. l. finali. **I**tem omnes tanq cōfessi debent de occiso condēnari. **E**contra q non quia incertum est cuius icru mortuus fuerit: vñ de in dubio nullus est condēnandus: lz sunt potius absoluedi: quia sanctius est zc. l. absentem. ff. de penis. **I**tem confessio ficta non debet plus operari: q vera. sed vera nō nocet cū apparer falsa: et contra naturam: quia est quasi impossibile ex ictibus multorum fieri vñ vulnus. ergo nec ficta hoc operabitur. ff. de inter. ro. ac. l. confessionib'. et not. C. eo. tu. l. j. cuz ergo sit incertū ratione incertitudinis non debet dānari. argu. ff. ad. l. aquil. l. prima. et incerta non valent. ff. de v'sufruc. l. sed z si q's. §. interdū. ff. cōia p'dio. l. i. tradēdis. ff. de test. tu. l. duo sūt titij. z ita itelligit qd not. xi. q. iij. nolite. in glof. j. **A**d §. si plures. Rñ. f iij

* Adde tu p'prio mem bro hui'. q. pistū i apo stil. ad spec. l. tiru. de ap pel. ver. sed pone. q'sto: nē de scō z p scōo vide eūde in. l. i. co. ij. in ver. iij. opp. C. de ser. fugi.

* Adde de hoc per istū in. c. j. col. fi. in ti. de con tro. feu ap' pates ter' ni.

ibi erant plures percussores: q̄ p̄cisserūt: sed si apper̄ cui⁹ fuit ictus ille solus tenet de occiso. cano. vero tenet: q̄ si plures rixati fuerint cōtra aliquē: r̄ quicūq; eorū sibi iposuerit vuln⁹: ex quo mortuus fuerit: homicida est: s; alij qui noluerunt occidere vel homicidiū perpetrare: sicut si ignoiet cui⁹ ictur: tūc p̄pter incertitudinē ne delictū remaneat i punitū: vterq; homicida iudicet per. l. fi. §. fin. de his q̄ deie. vel effu. et hic dicitur r̄ notat. xxxij. q. fi. t̄ si vtro me rixate cū aliquo: frater meus vel fili⁹ meus interfecit eū p̄tra meā voluntatū: mihi nō iputet: vt. d. c. 2 no. r̄ fa. i. q. iij. §. nulli. r̄ fa. i. q. p̄xi. Bald.

¶ An contumax audiat post bannuz decursum: vel etiā post sententiā.

Quarto querit. t̄ Quid si aliq; i cā criminaliter contumacia exbānitur ex forma statuti: nūq̄ audiet. post finitū bannū ad sui defensionē. Et primo v̄ q̄ nō. q̄ contumax est: et contumax est habēdus pro cōfesso. ff. de cōf. l. ij. in au. de exhi. re. §. i. col. v. Si cōfessus. ergo cōdēnāndus: q̄ nulle sūt partes iudicis in cōfessum: nisi i cōdēnādo. l. p̄inde ff. ad. l. aqul. ff. de custo. reo. l. cōdēnatus. vt. l. p̄perādū. §. sin autē ex gestis. C. si reus vel accu. in casibus nō: v̄ etiam 3

* Adde alex. d. imo. post bar. et pau. de ca. l. i. vbi pactū col. vi. in fi. C. de r̄fac.

in criminali. ff. de custo. reo. l. ij. in fin. ff. de penis. l. in absentē. Ecōtra q̄ sic. ff. si quis caut. l. r̄ si post tres. Nā de iure cōt si absens appareat infra annū audietur: recuperat bona: post annū admittit t̄m ad defendēdū sup crimine. ff. de exhi. reis. l. i. p̄terea licet in causa ciuili punitur cōtumar in sumptib⁹ litis: vt. l. cōtumacia. ff. de re iudi. r̄ postea venies p̄stādo satisfactiōnē de refundēdis exp̄sis admittit ad cām. ff. de dā. insec. l. eoz. C. de iudi. l. sancim⁹. r̄. C. d. bo. au. in. pos. l. q̄ iurat. r̄ autē p̄dictor est. q̄ q̄ cōtumacia est in exordio litis nō potest de cā liquere. vt. d. l. p̄perādū. §. i. Vñ q̄ nō est liquidū de cā: r̄ quia nō est als lis cōtes. nō p̄t iuste dānari. d. c. r̄ in au. de exhi. re. §. i. vero. ¶ Justuz est ergo r̄ coueniēs: q̄ de cā cognoscatur: r̄ absens ostēdat de sua ignoitiā: als i nocēs dānaret cōtra. d. l. absentē de penis. ¶ Igit̄ in cā criminali venies post bānitiōnē r̄ interlocutoriā audiet per iura p̄dicta. t̄ Quid si veniat post diffinitū cōtra eū lata: r̄ sit punitus pena i re legatis que ferri potest in absentem. C. de accu. l. absentē: vel lata est s̄m formā statuti: nunquid cōdēnatus cōparendo audietur in sua defensione. et v̄ q̄ si veniat infra. r̄ audiat. postea autē v̄ q̄ nō: cū snia trāsierit in re iudi. extra de re iudi. c. q̄ ad cōsultationē. ff. de pig. l. si cui fundus. §. si plures. r̄ tūc p̄ veritate habet. ff. de re iudi. l. res iudicata. et facit ius inter litigatores. vt not. l. i. iuris gētū. ff. de pac. Vñ p̄pter auctoritatē rei iudi. nō videt audietus. ff. de re. eo. l. i. §. idē. q̄: nec in casib⁹ post sententiā diffinitū audiet. ff. de re iudi. l. post r̄. et ita loquitur dicit. §. sin autē ex gestis. C. §. seq. Sed tu dicit q̄ in casibus supra dictis cōtumar venies post bānū r̄ bāni terminū decursum audiet: r̄ ita videt aperte. ff. de req. reis. l. h. nisi p̄ statutuz exp̄sse prohibeat: sed r̄ post sententiā diffinitū etiā post. r̄ dies dicit quidā et nō male esse audietū. Ratio est: quia nō debet plus operari ficta confessio q̄ vera: sed tantūde operet. C. de rei. v. ac. l. i. §. sed r̄ si ignoiam⁹. arg. ff. si quis cau. l. i. cū. §. q̄ iniuriarū. t̄ nā idē opers

aut tacitū q̄ exp̄ssum. ff. so. ma. l. ij. §. si volūtate. sed cōstat: q̄ post suā p̄fessionē nō punitur: si post p̄fessionē innocēs appareat. ff. de appell. l. ij. §. si volūtate: in fi. ergo idē cū p̄stat de innocētia ficte cōfētis: hec est veritas: vt. l. inde ne r̄ratius. ff. ad. l. aqul. r̄ de inter. act. l. cōfessionibus. r̄. l. si is. in fi. ad idē. l. optima. de cōtrah. r̄ cō. stip. r̄ valde facit de custo. reo. l. diuus. t̄ defensio ei quocūq; tpe postulanti denegari nō d; ff. de ap. pel. l. diuus. igit̄ si ex cōtumacia dānatus cōpareat: r̄ alr esse verū appareat: et probet q̄d per ei⁹ innocētā purget audietus est. C. de accu. l. fi. r̄ ne opinio p̄uidet veritati. extra de re iudi. c. cū bertoldus. r̄ ne veritas rei errorib⁹ gestozū vitietur. l. illicitis. §. veritas. ff. de offi. p̄f. r̄ ne fides veritatis q̄ verborū admimicula nō desiderat confundat. ff. de re iudi. l. i. r̄ debet iudex laborare ad veritatē inueniendā. C. de edē. l. ij. in fi. de act. §. curare. r̄ ad ipsam veritatē insequendū. C. de sentē. l. nemo. et ideo i integro oia vidēt debere examinari per iura p̄dicta: quia q̄nq; plus operatur tacitū: q̄ exp̄ssum. ff. de solu. l. si quis stipulatus. Sed glo. iuris cōmūnis q̄ est in d. §. cogniturū. tenet q̄ p̄dicta vera sunt vsq; ad sniam: nō post. Sed nō obst. q̄ loquit in p̄scto. q̄ idē intelligo. dicendū est ergo: q̄ tunc verū est: vt reus quocūq; tpe audiat q̄ cōdēnari nō potuit in absentia: q̄ est in omi relegatiōis crimine r̄ vltra p. d. l. absentē: sed si potuit cōdēnari: quia est crimē infra relegationē: vel p̄mittit per statutū: tūc nō audiet. nisi vsq; ad sniam vt dicit glo. p̄dicta nisi p̄ viā restitutiōis ad mittat. Quidā t̄m dicit: q̄ iudex nihilo minus recipiet p̄bationē p̄tra absentē: vt. C. de rap. vir. l. i. ibi: post legitimas r̄ cōgruētis probationes: sed illa loquit in p̄sente: immo si bene inspiciat: facit pro eo: q̄ pro p̄p̄ssa recipit probatio: q̄ ius in fuga sc̄d̄set eū p̄fessum. vt diri. s. de questio. circa probationē. in. q. xvij. r̄ dicit q̄ etiā de iure cōi p̄t q̄a pro contumacia poni in bāno: vt in au. de lenoni. §. si quis autē. Bald.

¶ An agēs vna actione si nō obtineat

illa intentata possit ex alia cōsequi q̄d sibi def. ¶ Quinto querit nūq̄ q̄d cōdēnandus vel absoluen⁹ dū est reus in hac. q. agit actor coram iudice cōtra reū actiōe depositi ad. r̄ q̄ sibi deposuit i processu: testes deponūt q̄ fuit euecuri: r̄ non depositū nūq̄ est absolūdus reus. Et primo v̄ q̄ sic s̄m q̄ no. Spe. i. ti. de test. §. i. ver. s; pone. ad idē facit. ff. de iureiur. ran. l. si duo patroni. §. idē iulianus. extra de re iudi. c. abbare. §. sed ad huc. i. vi. r̄ ad hoc facit: q̄ cautio p̄fita i vna actione nō cōmittitur i alia actiōe si alia agat. ff. iudi. sol. l. querebas. l. i. fi. r̄ ad idē. ff. si pars her. pe. l. possum. ¶ Ecōtra q̄ sit reus p̄dēnandus: ita em̄ cōstat: q̄ tūc debitor est accusatoris: q̄ ex traditiōe r̄ mutua tione q̄ probata fuit apparet: r̄ tracta fuisse obligatiōe: r̄ iō s; fuerit in tētata actiō inutilis: dicitur cōpetere actionē ex stipulatione r̄ mutua tione: vel alia re: q̄ p̄t cōtineri mutui appellatione: vt q̄ p̄stat i p̄dēre: numero: vel mēsurā. ar. ff. si cer. pe. l. certi cōdictio. §. q̄m. q̄ em̄ non valet: vt ago: valet vt valere p̄t. ff. de pac. l. si vnus. §. acceptilatio: cōsentendū est em̄: attent ad suū consequendū: vt mot. ff. q̄d cō. l. i. certē

* Adde istū l. i. col. pe. ver. s; quid dices. C. de fal. cā adie. leg.

est enim: q. ex probatio-
nibus factis reus est de
bitor: in re que continet
in peritioe actous: ergo
no est locus plecturis. ff.
de hb. obli. l. i. p. inuis. s.
cu ita. Item iudex con-
tra naturam actionis pot
ferre sententiam: vt not.
rr. q. vlt. iudicante. in
glo. igitur re. et dic q. no
restringit quo gne actio-
nis agatur. ff. de euc. l.
mancipiu. s. j. naz. si res
mea ad te peruenit: bo-
nuz equu est: vt ea mihi
restituas. l. i. si me. ff. si
cer. pe. et sicut error no
impedit dominij trasla-
tionem. l. cuz in corpus. ff.
de acqui. re. do. ita non
debet impediri ad sen-
tentiam error actozu: qm
debet reus condnari in
eo qd probauit actor. et
iudex p sniam sua domi-
niu trasfert vt not. in sit.
qui. alie. l. s. j. i. C. de q. i.

primu verius est: quia i-
udicis no veniur: nisi
ea que claudi pnt in pe-
titione actozu. vt not. ff.
de ede. l. j. s. scienduz. nec
vltra libellum potestas
iudicis exteditur: vt ple-
ne pbauit. s. ti. j. in. q. vij.
Ubi cu fm formam petiti-
onis debeat ferri senten-
tia. c. licet hely. extra de
fymo. l. vt fundus. ff. co-
muni diuidnu. ff. de ne-
go. gest. l. p. opontus. re-
stat: q. absoluat: cu cau-
sa in petitione proposi-
ta inepta appareat ha-
bito respectu ad pbatio-
ne factas: et defectus eius
obligationis iudiciu. ff.
de actio. et obliga. l. que
cuq. et id absoluedus. ff.
si mes. fal. mo. di. l. j. s. ij.

extra de iudi. c. examinata. et facit ad
hac solutionem. ff. de ist. l. j. C. s. j. Inno.
dicit predicta vera esse: qm in iudicio vel p
positio actous no est vera vt ia in iudicio
q. actio sunt incerte. qm autem iudicio est
vera imputat: vt puta peto fundum ad
me pinere iure domini: vel qualiter ad
hoc ppono act. loca. Tunc licet actio sit
inepta: non videt nocere: quasi sit error
nois actionis et ideo pbado me dnm de-
bet sequi condnatio. vt. d. c. examinata:
sed valde obstat. ff. de neg. gesto. l. fide-
iussor. in prin. vbi dicitur ex incepta actioe
frustra puocetur. It. d. l. j. s. j. ff. si mes.
fal. mo. dir. do. no tenere intentione: ergo
no viderit addnari posse. Sed sustine-
do opinionem Inno. intelligo condnari
posse qm in pncipi. de ineptitudine actio-
nis no iuit obiectu. na si iuit obiectum:
debet absolui: et poterit actor redire ad
aptam et iustam actionem: vt. d. l. j. ff. si
mes. fal. mo. di.

Qualiter intelligatur lex vel statu-
tu loquens in presentibus: pteritis: et futu-
ris. It. qd plus valet an informatio gra-
tis: vel priuilegium precedens: vel sta-
tutum sequens.

Exto queritur. t. Quid si
statutu vel lex continet: vt
locu habeat in presentibus:
preteritis et futuris. Nu-
quid in lite inchoata te-
pore illius statutu feret
sententia fm illud statutu: an vero fm
statutu qd primo vigeat. et primovt: qd
determinari dz lis fm nouum statutu
cuius tpe lis inchoata erat: q. dicit i pre-
terito. ff. de legi. l. leges. t. Mnuzq. lex
ad preterita trahitur. c. cu in cunctis. s.
sane extra de electio. C. scdora q. no in
aut. vt cu de ap. cog. in prin. Na ex illis
verbis vt statutu posse referri ad litem
inchoatam: q. illa precedens etia in statu-
to no pedente in iudicio. vt in. d. pncipi.
Ad idem aut. de iureiuran. a. mo. prest.
in pncipi. et in. s. j. et in aut. de nupt. in fi-
ne. i. colum. Noua enim constitutio vel
lex de sui natura trahitur ad preceden-
tia: vt probatur extra de offi. delega. c.
penulti. lib. vi. fm Joan. andre. et. C. de
testi. l. forma. Sed circa hoc distinguitur

q. aut lex dicit ante litem prest. aut post.
prio casu aut factu sup q. lis inchoat p-
cessit aditione legi: aut post lege ia edi-
ta factu ia supuenit. si factu pcessit legi
coditione: vt q. conenerat factu: vel con-
tractus anteq. lex ederetur: tunc illud
factu seu ille actus debet terminari fm
veterez. vt no. C. de leg. l. leges. et in aut.
vt cu de appel. cog. in prin. et hoc est ve-
ru siue lis siue iudiciu nullo modo erat
inchoatu super illo: siue pdebat super
eo iudiciu. In scdo vero casu qm lite ia
codestata su: eruenerit factu vel cotra-
ctus: tunc non est dubium: quia tanq.
postea contingens debet terminari fm
l. noua precedente. et ita loquit. l. leges.
et hoc qm simpliciter. l. loquit. si aut dire-
rit: q. habeat locu in presentibus et futu-
ris: tunc licet factu vel contractus pre-
cesserit legem: si tñ erat in iudicio intro-
ductum: et in iudicio pendet. dic q. ad il-
lam. l. nouam trahitur cu sit precedens
arg. ff. ad tre. l. j. sed si non est lis inchoa-
ta. l. superueniens locuz non habet: vt ex
predictis patet. vel dic: q. si lex dicit: q.
habeat locu in presentibus: preteritis: et
futuris: tñ ad oia trahitur siue inchoa-
ta siue no. vt no. Inno. extra de testi. c. co-
gnouistis. nisi sit per statutu termina-
ta. C. de fide inst. ru. l. contractus. et. C.
de fructu. et li. expen. l. terminato. et sente-
tiam rescin. no po. l. si. Sed q. lex dicit:
q. habeat locum in presentibus et futuris
tunc ad litem inchoatam tñ trahit. l.
j. C. de sacrosan. ecclie. q. lis pendet do-
nec finis imponatur per sententiam dif-
finitiuam. ff. de re iud. l. j. et dic q. l. noua
trahit ad delicta ante comissa: si talia
sunt q. per. l. specificentur. vel sint per le-
gem nature vel diuinam prohibita: q. ius
in. l. nil de pteritis dicat. extra de vsu. c.
cu tu. C. eo. ti. l. pe. ff. ed qd si cedat ali-
cui gratia: vel priuilegiu: vt sit reforma-
tio: et dz valeat no obstare statuto: nu-
quid si postea fiat nouu statutu in dero-
gatione predictoz. valebit gratia: vt re-
formatio: an valebit statutu subsequens
Et vt q. statutu nouu valeat: q. gra vel
reformatio vt considerasse effectuz statu-
ti: tñ viget: no futuri. ff. de. s. obli. l. cu
spular. s. si cu stipulatio. d. au. et ar. l.

l. si ita. ff. de le. iij. l. hie s.
bis. de verb. sig. l. bene.
s. hoc sermone. ecotra
q. no: quasi ois effectus
cuiuscuzq. statutu: et im-
posteruz sunt sublati. ff.
de libe. et posth. l. placet
et no. in. l. si feruir. q. rñ
so. ff. de serui. ru. ped. et
l. si mihi et tibi. s. in liti-
q. y. p. toru. Rñ. est tñ q.
in constitutione huius gne
vel priuilegiu cõcessi sit
vocadi hie q. ex hoc sedu-
tur. ff. de aqua. plu. ar. l.
in condnatio. als nihil i
eor. p iudiciu agit. C.
quod et qm iud. l. j. Bald.
Addi. C. In. q. predicta
ita. fecerit homines de
mortario: q. cu nobiles
dñi rposori filij de male-
tis eent exepi puilegio
ipatoz: pnceps no co-
cessit illi cotrati: q. ne-
mo esset remptus: ego
ptas diceba puuilegiu
eis nobilibus cõcessum no
tollit q. cõcessionem dñi du-
cis. Anto. de cre.
C. In pbato isultu et p-
cussioe pcuties possit d-
vtozq. puniri. It. i q. d. ter-
ritorio punie: q. i vno p-
cussit. et i alio subsequenti
occidit. It. an ptes pcut-
siones vno ipetu facies
puniat de vna pcutioe:
vel pluribus.

Optimo q. rñ. t. Quid si p. b. q. aliq. fecit isul-
tu s. altane: et
eide p. cussit isultus. Nu-
quid est puniedo isultuz

* Adde de hoc p. Wa-
the. mathe.
sing. crj. iei.
nota q. vbi-
cuq. et quod
notauit apo-
stil. ad pa-
noz. l. c. cu in
ca. nu. r. in
apost. l. ver.
requirat. de
iura calu.

* Adde pro-
prio mebro.
Ange. arer.
in suo trac.
malci. i. s.
isultu post
medium. et
ibi etia de
tota hac. q.

Universi
Bibli

de percussioe. an de percussione tm. 2 pmo videt q de percussione tm. punctat. na vnu idē factū d3 censerī rōne cōtinua tōis. vt no. ff. de act. 2 ob. l. nōnū. 2. ff. de noua. l. si ita stipular. §. si. 2 se. cū em vno impetu cōmissa fuerit debet p vno reputari. ff. ad. l. aquil. l. si. et argu. ff. de adul. l. qd ait. in fi. ad idē. ff. ad. l. aquil. l. si ex plagis. §. tabernari. 2 d. incē. rui. nau. l. i. §. punde. ideoq tm p vulnere videt puniēdus: qz in vulnere videt cōsumatū delictū insultus p hoc. C. de ac. l. qd de crimine. 2. d. l. illd. et qd ibi no. **E**cōtra qd dēat de vtroq puniri: dicit lex t q si simul plures inferat in iure: vtputa si qd in domū mea igressus sit 2 simul insultū fecit: 2 verberauit me tenef de singlis iurij. l. ptoz. editit. §. dū bis. ff. de iurij. si tm iurias in eodē libello accusator pūgat: qz diuisim age re nō d3. vt ibi: ergo d vtroq puniēdus est. 2 videt casus in. d. l. qd de crimine. ij. rñ. t. An qd ppter plura delicta cōcur rēta illis ipunitas daf. ff. de priua. del. l. nūq plura. 2 de ter. amo. l. si in fin. gulis. 2c. ff. ad turp. l. senatus. Mā si qd surripiat instrumētū: 2 illud incōtinēti deleuerit de vtroq tenef: scz pena furti. 2. l. aquil. ff. de fur. l. qd tabulas. in fi. et. l. **S**e q. q. varietas criminis inducit varietate penarū. xxij. q. iij. c. pene. 2. d. l. cū senat. Igitur in casu pposito cū insultando cōmiserit vim publicā si vulnerādo incidit in penā iniuriarū. l. lex cornelia. 2 ibi no. ff. de iniur. 2. l. ptoz. §. i. co. ti. Videt dīcēdū q de vtroq est puniēdus p iura p dīcta. S3 frā. accu. t3 q de percussione seu vulnere tm tenef: nō de insultu. ad. l. qd de crimine rñ dēt: qz ibi tue rbt diuersa crimina: 2 ideo separata ad iuuicē: qz vnu nō pōt dici pars alteri. sed in pposito nō sunt adeo separata: qz ex cōtinuatione 2 actu cōcōre d3 iudicari idē cū in eūdē finē consumant 2 ita ipse do. frā. accur. determinauit i q. suis. Aliqñ tm tenuit aliā partē: scz q de vtroq puniat dīcēs: qz ideo dicit gl. in. l. qd de crimine. q de homicidio tātm tenef: quia insultus 2 mors tm cadunt in vnā 2 eādē spēm delinquēdi: qz insultus 2 vulnera fuerūt cā mortis. vñ suffi

cit si de sola morte puniat: immo pōt pe na insultus puniri: qz pena homicidij est mors. ff. de sicca. l. eis. §. pena. quō igit querim? de pena insultus seu puniēdo nōne mors est duoz cōiunctorū separatio fm pñm: 2 mors oia soluit. in autem. de nup. §. disponat. 2 nōne morte rei ctingunt crimē. ff. ad turp. l. cū senat. §. si ppf. 2. C. si reus vel accu. mor. sue. p to tū. certe sic. l3 qz bō nō h3 locū qñ insultus 2 vulnus est sine morte: ideo de vtroq est puniēdus fm eos vt i iurib? p hac parte allegatis. Sed Guido. de suza. distim. guit: aut in ipso insultu percutit: 2 tunc tenef de percussione tantum aut facto insultu exiit rita: et percutit et tunc tenetur de vtroq quia percussio vī detur actus separabilis ab insultu pmo facto: vt ex p dīctis colligitur. et hoc t qz cōtinuatio actus tollit diuersitatē penaz. vt. §. Et ex supradictis potest alia questio determinari. t Ecce duo in trant simul duo territoria. ff. de cōtingētia 2 ad diuersos iudices spectātia: quidā facit insultū cōtra aliqñ in vno territorio: 2 insultatus fugiens intrat aliud territorij: insultans ppinquus occidit illū in territorio in quo fugiēs intrauit: querit cui? territorij iudicis erit cognitio: certe ei? vbi fuit occisus. vt patet ex p dīctis. et facit. l. ita vulnerat. in prin. ff. ad. l. aquil. 2. ff. qd vi aut clā. l. semper. **E**t tē ex his depēdet alia qd. pena vulnerātis cū alapa est fm formā statuti decē librarū. accidit qz vnus vno contextu cōtinuatis ictibus ser alapas dedit alicui. an est puniēdus p vna tātm: an p pluri? Et qz p vno puniat faciūt iura pmo alle. 2 facit. C. de mo. multa. l. eas. ff. de fur. l. et qui. et. l. infāciādo. §. infans. ad idē. l. lecta. ff. si certū peta. ad idem. extra de testi. cogen. c. ij. Tamen dy. dicit: qz de omnibus puniētur: vt. d. l. nūq. 2. ff. de adul. l. si adulterium. C. de ser. fugi. l. quecuq. ff. de ver. bo. obli. l. quod dicitur. 2 est casus. ff. de ter. amo. l. agraria. 2. ff. de iniu. l. si qui. §. nupta. 2 ad cōtraria rñ dēt: qz ex oibus reprēsentabatur vnus cōsummatu effect? qd nō est i. pposita qōne. 2 iō fecus facit de qd. extra. in qōne. §. 2c.

1 *

2 *

3 *

4 *

5 *

6 *

7 *

Utrum puniatur delictum ignoranter cōmissum. 2 qualr pbet ignorantia. Ctauo qritur: t aliqz cōmissit delictū: sed se excusat dīcēs: qz ignorauerit: 2 sine dolo cōmiserit: nunquid ut hylominus cōdemnabitur. r videtur pmo q non: qz ignorantia nō puniatur. ff. de ini. l. genero. t qz ignorans non delinquit. ff. de act. 2 obli. l. ex maleficijs. 2 de decre. ab or. fa. l. si. et ad filleya. l. si qd in graui. §. si quis. 2. ff. loc. et conduc. l. si quis ignorans. ff. de iuris. om. iudi. l. si quis id quod. §. doli. C. vnde vi. l. iuuasor. ij. responso. extra de cōgn. spi. c. ij. lib. vi. t que ignorantia regulariter psumitur. ff. de proba. l. quod tēs. §. qui dolo. et innocentibus venta non denegatur. lxxij. distim. pproposuit. **E**cōtra videtur: qz ignorantia allegata non excusat. t quia puniatur delictuz in ignorantia cōmissum. ff. de le. et sen. cōsul. l. 2 de iniu. l. eū. §. q inu. de pub. l. si. §. l3 ad. l. aquil. l. scientiā. §. pe. ff. de sicca. l. diuus. de iuris et facti igno. l. regu. lxx. et puniuntur ignorantium peccata. xxij. q. vj. qz idem extra de postu. prela. c. i. C. vnde vi. l. cum querebatur. Potes ita soluere: qd qui committit delictum iure naturalivel gentium prohibitum. non excusatur: licet dicat se ignorasse. qz eorum ignorantia non excusat. iij. q. ij. §. notanduz. 2 nulla consuetudo in hoc proficit. etiam si omnes de mundo hoc facerent. xxij. q. vj. c. flagitia. quia non est exclusum crimen per tempus vsu vt nota. extra de consti. c. iij. 2 c. fin. Et idem in alijs obseruatiōibus reductis ad obseruatiām iuris ciuilib? que sint re dacte in corpore iuris ciuilib? vel canonici quia non datur ventā his qui edīcti feruitatez ignorare pterendunt. ff. de fal. l. diuus. in principio. t Italia enim iura ab omnibus sciri debēt. d. l. regula. §. i. C. de legi. l. leges. imo ignorare ius est lata culpa. ff. de his qui. no. infā. l. l. berotū. §. i. vñ in his dolo adesse psumit. Mā in delicto dolo inest. ff. vi bo. rap. l. antepe. §. si. qz oē malū prauē psumitur factū: vt extra. de psum. c. i. 2 sic loquunt iura p hac parte. allegata. vt. l.

illud relatu. §. ff. de in iur. l. si nō cōiutij. C. eo. 2 circa hoc vide distinctionē quā ponit Wyn. in. c. in obcuris. de re. iur. l. ij. In alijs autē delictis q sunt de iure positio seu cōstitutio: vtputa de his que sunt per iura ciuilia vel per statuta p hī bita. 2 in delictis inobediētie puniēdis ex cōstitutiōe sentētijs supioz q nō ligant an publicatiōe tūc iusta cā ignorantie excusat: vt not. ff. de penis. l. respiciendū. §. pe. extra de rem. ord. c. ij. in fi. ibi: merere vē nā. ff. si qd in ref. lib. esse ius. l. ij. in fi. Idem in p dīctis notōibus. 2 in obedientibus ex instrumentis in cā dicitur: vbi ignorantia excusatur: 2 ignorare psumit nisi ignorantia sit crassa: 2 supina: vt no. in. c. ij. de de consti. l. vj. vel nisi in culpa fuisse deprehēda tur: vt no. ff. de leg. l. i. vñ nisi de scientia eius probetur: ita loquuntur iura pro pima parte allegata. t Et hec qdē ignorantia probat per iuramentū eius qui allegat 2c. vt. xxij. q. ij. intellectū 2 extra de sen. c. xco. c. significasti. 2 no. Joan. an. extra de tē. or. c. eos q in glo. affectata. et qd no. ff. de adul. l. si cui. §. i. in gl. qz ipse 2c. 2 in cānone dicitur: qz ignorantia est verisimilis probatio sufficiens: vt nota. ij. q. j. c. si qd a simonta 2c. Expressum est extra de elec. c. nulli. lib. vj. qz in his dolo regulariter

* Ad b bar to. m. l. iter omnes §. i. de fur. 2 pa noz. in. c. c. iij. ppter. 2 ibi i apo. meis in pncipi. de iurepa.

ad esse nō presumitur s; in quōsdā alijs casibus dolus adesse presumit. hoc est qd dicitur dolum presumptum. ff. mand. l. dolus. r. ff. de admini. tu. to. l. qui ad perēptōiū. in prin. ff. de pac. l. p̄tū. in fi. r. l. tres fratres. r. l. tale pactum. ff. de doli ex. l. qui in fine. r. l. do lo facti. C. de testa. iube mus. r. Itē vbi cūq; deest bona fides: tunc semper p̄sumitur adesse dolus. extra de spon. c. bone. ex qua p̄sumptione fit cō dēnatio. vt ibi Baldus ex p̄dictis insurgit que stio que p̄oxime seq̄tur. C. Utrum delinques ca su puniatur.

Mo q̄ritur quidam commissi delictum: nō ex ani mo: s; culpa: seu negligentia siue casu: nunqd est punien dus. Et primo videt qd p̄ non: vt in proxima que stione probatur est. Nā qui dolo caret: non vide tur puniendus. ff. de sic. ca. l. i. r. l. in lege. C. Ecō tra q; sic per ea que alle gantur ibi pro secunda parte. Sed de iure gen tium non excusatur de linquens: etiam si sine dolo delinquit: puni fit tamē mitti: vt. d. l. in lege. r. ad idē facit. ff. de incē. rut. mauf. l. qui edes. Spe nis. l. absentē. de termi no mo. l. ij. i. fin. de admi. re. ad ciu. per. l. impera tor. ff. rescripterūt. et de cu. reo. l. militis. de in sur. l. si cum seruo. de pe

nis. l. respiciendum. ff. i. r. ibi plene. De iure aut canonico distinguit: q; aut da bat operam rei licite: r. tunc si adhibuit diligētiā: quam debuit. nō punitur. r. si periculum sequat: sufficit ei si nihil ex ptingētib; omisit. ff. ad. l. aq. l. q; occidit. ff. i. r. de homi. c. significasti. et. c. ex iris. r. c. dilect. S; iho nō adhibuit diligētiā puni: vt eo. ti. c. ad audiētiā. Si aut da bat opam rei licite. tūc indistincte tenetur r. puni. vt eo. ti. c. p̄tinebat. tunc em̄ in culpa est. ar. ff. de penis. l. respiciē dū. ff. d. in q̄tur. r. dicitur ibi. l. videt obsta re. ff. ad. l. aq. l. l. sciētā. ff. sed ibi aliter loq̄tur. dicitur ibidē no. Bal. C. An ex in strumēto qd deficit in substātalib; puniatur scribēs. Quid sit falsum: r. q; eius pena. Itē an falsitas in vno caplo testa menti: vel scripture vitiet totā scripturā: totū instrū. Itē an tabellio dānatus de falso possit alicui cōficere instrū mentū. Itē an ex falsa causa p̄posita se qua pena falsi. Itē an p̄ducēs falsus re stimoniu: nō deponat: sit hoc ipso con dēnādus. Itē an p̄ accusatōē vel inq̄si tionē falsitate p̄positā d; iudex in p̄ncipali suspēdere. Itē an teneat de falso notarius q; omisit scribere qd debuit in suo p̄tocollo.

Secundo q̄ritur qd falsitas falso fabricauit aliquod instrū dū tñ q̄rit de tali instrū in eo deficiūt substātialia: q; in instrū exti guntur: vt puta anni dñt: vel locus: vel testes: si sic non valent: vt in aut. vt p̄pona. nomē impe. in prin. r. C. de hēn. r. cōmit. si. l. optimā. vel pone in teste qui falsum testimonium perhibuit sed apparet q; perhibuit non cita tus: vel absentē vtraq; parte. vel etiā p̄ ductus vel receptus est postq; fuit ap̄ta r. didicita testificata: qd vbi est falsus testi moniū nō valet. C. de tes. l. iurcur. extra eo. c. nup. r. C. e. ti. l. si q; r. auf. q; semel. b. tes. Nūqd erit nihilomin; d; falso dānā dus: r. p̄mo vt q; sic. q; puniē conat; et nō securo effectu. C. d. fur. l. si q; fuo. ad. idē ff. de extrao. cri. l. i. i. p̄n. Itē l; rescriptū ipetratū de iure inq̄ nō v; qn absober in totū ius aduersarij: nihilomin; p̄t

aduersari; vt eodē iure p̄ impetratē. ff. qd d; q; iur. l. i. in fi. r. ibi notat; r. puni f affect; q̄ntis nō sequit effect; ff. de ita. l. iij. qd ergo. r. nō q; affect; dicit in tēto r. p̄positū intelligēdi r. malefaciē di. vt. C. de adul. eū q; duas. extra de bi ga. c. nup. r. de predictis habet. in. l. si q; nō dicā rapere. C. de epi. r. cle. Itē q; sibi ascribit legatū in testamēto puni: etiā si legatū nō valet. r. ex hoc no. q; volū tas cū actu dicit; spectat; l; nō sequa tur erit. ff. de sicca. l. i. ff. diu. r. C. eo. l. is q; cū telo. Itē cognoscēs vrorē alter; et nō legitimā p̄r de adulterto accusari. ff. de adul. l. h; vroz. scō rñ. Ecōtra vt. q; de falso puniri nō possit. Quid em̄ ob fuit conat; r. c. ff. qd q; iur. l. i. C. si mā ci. ita fuerit aliena. l. ea qdē. Nā ascri bēs sibi legatū in testō ita demū puni: si id testm̄ p̄ficiat; nō valet. ff. de fal. l. si q; scō rñ. vbi videt casus. q; p̄posite: q; si testm̄ vel instrū est impetratū nō est que rendū de falso. qd em̄ si est nullū: falsifi cari nō p̄t. ar. ff. de iniur. rup. l. nā r. si sub p̄ditione. ff. r. p̄pando. r. videt casus. ff. de penis. l. si q; s; testm̄. r. adde qd no. C. de fal. l. diuus. Sed hūm videt verius. r. dicit q; hūa loquūtur in eo qd aliq; est: l; possit modo alio instrūari. l. si q; le gatū: scō rñ. C. Itē dic q; in. l. si quis in graui illud est odio heredis q; p̄ra. p̄hi bitionē legis ap̄nt testator; volūtatē; l; l; p̄dicit; pena falsi nō puniāt: tñ talis co nar; nō trāsistit; p̄punit; s; p̄punit extra ordi nē. s. crimie stello. r. vbi cūq; em̄ deficiūt tul; criminis ad crimē stellonari; ē recur rēdū l; sub sidit. ff. de cri. stel. l. iij. ff. gñali ter. Cui; pena extrao; dinaria dicit; vt ibi. r. adde qd est. ff. eo. ff. idē vt. r. p̄tē dicit; qd id qd aliq; agit l; act; nō hēat effe ctū p̄punitat. q; q̄ntū in eo fuit ad effectu; p̄durit; vñ teneat q̄ntū si rē ipam p̄fecti fer siue fuerit in minorib; delictis. ff. de fur. l. si q; sine grauiorib; ff. de sicca. l. i. ff. diu. r. de pri. l. i. in fi. r. ad. l. iuliiā maie. l. q; quis. r. clare. vt. et. no. ff. de postu. l. i. ff. bestias. volūtas em̄ in hys expectat; nō erit. ff. de sicca. l. iij. r. no. extra de eo q; mitti. in pos. c. i. q; cū p̄ eū nō steterit: habet pro cōpleto. vt. d. l. si q; seruo. sus ficit em̄ aliquid fuisse factum ad hoc vt

pena cōmittat; vt legit. r. no. ff. de hys q; no. in fa. l. quid ergo. ff. cū aut. r. no. xxxij. q. vii. r. maxime qn ad eū aliqd puene rit. ff. de calū. l. gñaliter. ff. eo aut casu quo potuit p̄ficere: sed noluit nō teneat. ff. de fal. l. falsum; cū suis cōcedā. r. ma xime in leuio;ibus delictis. l. qui opus. ff. de inia. q; etiā flagitio nō p̄summato puni si p̄ eū nō stat. vt in d. l. nō. sed mī nus puni. ff. si esset p̄fectū. l. si. C. de fer. fugi. r. C. de extra ordi. cri. l. i. in fi. r. p̄n. Aliud est em̄ tentare r. alud iudicere. vt xxij. q. i. si. nisi nota. C. Et q; de pena falsi tecum; mētionē: querit qd sit falsus Itē qd cōmittet. Itē q; qd cōmittat; r. que cā faciat falsus. Itē quāt de falso agi p̄t; r. q; sit et; pena. Test em̄ falso sum aliqd mutare cā tollēdi veritatē. ff. eo. l. qd sit falsus. Et idē diffinit sic. nihil aliud est falsitas: q; mutatio p̄tatis. vt in aut. de fide instrū. ff. i. nō cōmittitur aut falsū nisi dolo adhibito. C. eo. l. n. c. exēpū. r. Cōmittit falsū circa multa ce multiores. vt puta circa scamatas pu blicas vel puatas. C. eo. l. damus. vel etiā corrupēdo: deledō: vel mutādo siue cā cellādo testes: vel aliā scripū rā p̄nbt cā. C. eo. damus. vel corrupēdo edictus p̄tarios. Itē cōmittitur in dicto: vel re stimonio: r. qui ob falsum testimonium perhibendus pecuniam accepit: vel aliter se corrupi passus est. et ip̄sus te stis vel iudicis corruptioni opem p̄stauit. Itē cōmittitur falsum circa alle gationē faciēdas. s. allegando falsas leges. Itē in fabricādo ita fabricari; scō ciedo falsam monetam: r. fuit etiā emē do vel per falsa pōdera pōderado. Itē circa partum suppositum. Itē in vsu falsi instrūmētū. Itē in eo qui nō est mi les: qui p̄ milite se ingessit v̄tēdo falsis insignijs. Itē in doctore. Itē in eo qui eādē rē duob; insolidū v̄didit: Itē in eo q; instrā p̄tis apud se deponita aduersa rio p̄dicitur. Itē in eo q; p̄didit vel p̄ncipi mētē. Itē in eo q; p̄ obsequiōē v̄l mēda ciū ipetrant; r. obtinuit. ff. e. l. si q; obre p̄ferit. Itē in p̄curator; vel tutor; q; de po sito officio rōnē reddere detraxit: vt p̄tēp̄sit. r. q; i; vltima. volūtatē aliqd sibi vel sibi subiectis scripsit: de q; v̄ oib; die

* Ad b bar r to. in. l. i. ff. d legi. an; ibi qñ r quo pu ntaf delictū culpa vt do lovt casu tō missum. * P Adde Lā frā. de oua. in. ff. instru mētoz. pdu ctionē. nu. xxi. r. item quero. r. nu. xxxij. r. si. q. r vltrobus i spoitil. de p bap.

Universitas
Bibliop.

et plene per h. in sum. huius tituli
 ¶ Quod autem modis et que committatur
 fallitas: qd si committat in scriptura
 papali vel alia plene notat. extra de
 crimine fal. c. l. 3. et de fide instru. c. inter
 dilectos. et multa notat ego Bal. in tit.
 de fal. qd non agitur per docto. v. 3. in. c. ff.
 ac decretalibus i additionib⁹ meis no
 uisus quas p⁹ p⁹sentit h⁹e non potui.
 ¶ Cognoscit aut de falso duob⁹ modis
 scilicet iuris criminaliter. C. eo. l. dam⁹.
 2. c. tua. 2. c. ff. de p⁹cura. q⁹ aut civiliter
 p⁹ accusacione pcedit: tunc etiam accusa
 toris accusato i⁹ cubit p⁹batio. C. eo. l. ubi
 civiliter. q⁹ h⁹e t⁹ p⁹ agi p⁹ exceptione 2
 replicacione: s⁹ tunc leuis fit examina
 tio. C. eo. l. fi. t⁹ pena autem falsi. in li
 bero homine est deportatio: et oim⁹ bo
 noru⁹ publicatio. ff. e. l. i. Q⁹ h⁹e est pena
 capitis. C. de fal. l. i. q⁹ h⁹e s⁹lamaz adu
 sio. C. e. l. ij. in suo aut e⁹ vltimu⁹ suppli
 ciu. ff. de fal. l. i. §. fi. 2. dicit⁹ pari pena.
 punit⁹ facies: fieri facies. ff. eo. l. fili⁹.
 in p⁹ ff. de vi. et vi. ar. l. i. §. deiecit. 3. et
 ead⁹ pena punitur q⁹ p⁹ p⁹berca: no⁹ p⁹
 hiber. ff. eo. l. lege cornelia. t⁹ 3⁹ ead⁹
 pena punit⁹ fabricas: et ovtes. C. eo. l. q⁹
 codicillos. nisi vides: et abvfu an
 te sniaz. vt ibi. 2. ar. ff. q⁹ me. ca. l. si cu⁹
 cepto. §. satis clementer: qd⁹ intellige si
 talia vres sit qd⁹ no⁹ fabricauerit: si em⁹
 fabricauerit no⁹ excusat abstinendo ab vfu
 d. l. si q⁹. C. de fal. 2. de fi. instr. l. ij. et fal.
 l. falsi. s⁹ de iure canonico vres qd⁹ no⁹ fa
 bificauerit punit⁹. vt extra de crim. fal.
 c. ad falsarioz q⁹ ergo suspicaf d⁹ instr⁹
 quo cu⁹ vti op⁹ i iudicio. q⁹ sote de iure
 suo alr⁹ pbare no⁹ pot. vt af eo instr⁹. cu⁹
 cautela: et no⁹ hoc dicat. ego duco 2 pro
 duco i⁹ s⁹ instr⁹ itaq⁹ veru⁹. et he⁹ co⁹positu⁹:
 s⁹ s⁹ quouim⁹ appareat cu⁹ suspectu⁹: vt
 falsum: et nuc⁹ p⁹ extic abstinere ab ei⁹
 vfu. ar. p⁹ eo. ff. de offi. p⁹cul. l. obserua
 re. in fi. 3⁹ p⁹duco i ea t⁹ p⁹ te in q⁹ p⁹
 me facit. 2 me releuat. et no⁹ als. ar. ff. de
 dolo. l. elegat. §. p⁹curator. 2. ff. de da.
 ife. l. au⁹ p⁹or. §. i. 2. i aut. de testi. §. i⁹ pot
 em⁹ fieri p⁹ducto puilegij vel alteri⁹ in
 str⁹ i aliq⁹ p⁹cula t⁹. 3⁹ q⁹ si i alijs. ar.
 ff. de ede. l. arg⁹etar⁹. §. i. C. de fide instr. l.
 q⁹tingit. 2 no. C. eo. l. 2⁹ more. Et qd⁹ b⁹: q⁹

inscribēs sibi in instrumēto incidit i pe
 penā falsi. vt. C. de his q⁹ sibi inscrib⁹
 in test⁹. intelligit i testamēto l. scriptis.
 s⁹ in nūcupatio v⁹ fec⁹: q⁹ no⁹ est eadē
 rō: q⁹ instrū testamēti fit palā 2 audie
 tib⁹ testib⁹: 2 fit ad memoriā. nō aut⁹ de
 eavires testamēti depēdēt. Et rō est: de
 p⁹ dita scriptura possit p⁹ testes p⁹bari. C.
 de bo. po. §. 3. 2. l. ij. 2 plene di. j. de. q⁹. cir
 ca vltimā v⁹ d⁹ tate. l. i. q⁹. s⁹ v⁹ testamē
 ti in scriptis depēdet ab ipa scriptura.
 v⁹ ea deperdita p⁹ testes p⁹bari nō pos
 set: cū ignoret qd⁹ clausa scriptura con
 tineat. hāc opi. tenet Spē. i. ti. de instr.
 ed. §. restat. ¶ Alterius querit q⁹ qd⁹ si
 inueniatur falsitas in vno capitulo: in
 alijs aut est veru⁹: vel qd⁹ si testis in vno
 articulo dixit falsu⁹: tamē in alijs dicit
 veru⁹. Nūq⁹ d⁹ evnico falso testimonij
 vel instrumētū erit nullū. Et primo vi
 detur q⁹ sic q⁹ q⁹ in vno offendit: fact⁹ est
 oim⁹ re⁹. extra de re. iur. c. defleat. 2 quo
 ties significatio sumitur ex vniuerso: si
 vna est falsa: tota oratio est falsa. 2 red
 dit falsu⁹. ff. de reb⁹ dub. l. si q⁹ duceta.
 §. vtrū. ad idē. C. de ve. iu. enu. l. q⁹ ad fi.
 Nā ibi totū est falsum rōne partis. ad
 idē. x. dist. c. ad sacros 3⁹ e⁹ expresse dicit
 in teste. q⁹ aliqd⁹ de suo adijcit p⁹ mēda
 ciū. totū suū testimonij decolorat. de
 turpat. ij. q⁹ ar. c. puta. 2 no. in d. c. de
 fleat. Contra q⁹ non. C. de transact. l. si
 ex falsis. vbi dicit⁹ q⁹ sublatō capitulo
 falso alia firma remanent. ad idē. ff. de
 mino. l. et. §. i. ff. de v⁹ ob. l. titia. §. idē re
 spōdit. q⁹ no⁹ debet vitiari vtile p⁹ inuti
 le: immo adiectio inutilis habet p⁹ nō
 adiecta. ff. de ver. ob. l. si q⁹ stipulat⁹.
 ad idē. C. de iudi. l. ij. in hoc dicit Inno.
 q⁹ si notari⁹ admiscuit falsu⁹ circa sub
 stāntialia instrumētū vel testamēti. vel te
 stes p⁹tra substāntialia dicit sui: seu ei⁹ fu
 p⁹ quo producit: totū instrumētū 2 testi
 monij falsificat: siue scienter siue igno
 rāter falsum admiscuit. Si nō adijcia
 tur falsum circa ea que non contingūt
 substāntiam vel circumstantiam nego
 tij de quo agitur: seu de quo fit instru
 mentum: vt puta de confinibus vel de
 loco vnde sunt cōrahentes: 2 tunc non
 vitiatur: etiam si scienter sit mixtū fal
 sum: cum ex hoc substāntia non falsifi
 cetur. nihil enim facit ad contractum
 vel testimonium vnde sint cōrahē
 tes: vel quoz sunt confines: vt ip⁹ no.
 extra de here. c. fraternitatis. 2 hoc po
 test probari tali ratione. Nā certū est:
 q⁹ error seu vitium adhibitu⁹ circa ea:
 in quibus vix negotij non consistit: cu⁹
 non sit in loco suspecto nō nocet: vt pu
 ta in narratione facti. extra de fide in
 stru. c. ex literis. vel i suspectis sicut est
 rasura. talis enim nocet in paucis litris. vt
 extra de cri. fal. ca. fi. Si vero sit suppo
 sitio ex qua nō cludatur falsum nō pre
 sumitur. vt no. extra de religio. do. c. cū
 venerabilis. Nō enim ex hoc redditur
 ambiguitas. vt in. d. c. no. ad idem fa
 cit. C. de testi. l. si v⁹. 2 qd⁹ ibi no. ¶ Sub
 distiguit t⁹ aut instrumētum cōtinet
 vnum capitulu⁹ aut plura. et si plura
 aut sunt diuersa separata aut iuncta
 2 cōnexa. Si diuersa tantum nocet. vt
 in. c. in quo est falsum adhibitu⁹ alijs
 firmis remanētibus. vt no. C. de tran
 sact. l. ex falsis. et. C. eo. l. cum alijs. et in
 alijs iuribus pro secunda parte allega
 tis. diuisa enim nec positione nec remo
 tione tolluntur. et no. ff. de acqui. pos. l.
 naturaliter. §. nihil commune. Si vero
 sunt cōiuncta seu cōnexa: tūc in omni
 bus nocet. q⁹ idem ius est seruādum in
 omnibus cōnexis. ff. de neg. gest. l. cum
 actum. et nota. extra de offic. delega.
 propter. 2 idem etiam in accessorijs: q⁹
 accessoriuz nō potest cōsistere sine prin
 cipali: vt in regu. in. principalis. ¶ De
 inde queritur quid si instrumētum
 falsum tabello fecerit. nunquid vale
 bunt alia instrumēta per eius facta. Et
 primo videtur q⁹ no. C. de sententiam
 pa. l. fin. extra de here. c. fraternitatis.
 §. di. c. si ad sacros. C. de sententijs. l. ij.
 extra. eo. c. ij. in fin. q⁹ semel malus. ff.
 de accu. l. si cui. §. seq. ff. de re milita. l.
 nō omnes. §. a barbaris. 2. l. ij. §. is qui.
 eod. titu. C. de susceptio. 2 archa. l. si ali
 quem. lib. xj. extra de testi. c. testium. et
 c. qui semel. de re. in. in. vj. ¶ Contra
 q⁹ sic. vt. §. prime. p⁹bat⁹ est: falsitas ad
 iecta in vna re non nocet in alia. Item
 nō prohibetur: ergo valent sua alia in

12

13

14

15

strumēta: sicut primo valebant. argu.
 ff. de in integ. restitu. l. nec ideo minus
 ff. de p⁹uari. l. ij. dicit Spec. q⁹ licet fa
 bificauerit. nihilominus valent instru
 mēta. si eniz facta sunt quādiu to
 lerantur in officio: valent que per eum
 gesta sunt propter utilitatem publicā
 sicut valent gesta ab excomunicatoz in
 terdicto 2 in omnibus qui gerunt offic
 m publicū. r. ij. qd. iij. c. nōne. notat
 Inno. extra de accu. c. qualiter: quādo
 ad fin. 2 de senten. c. c. si vero. in verbo
 conuenit. d⁹ n. autem. dicit⁹ q⁹ hec tole
 ratio locum habet vsq⁹ ad sententiam:
 nec iudex potest aliud facere: quando
 eum p⁹uat officio per. l. diuus fenatus
 ff. de inu. 2 ibi p⁹ eū nota. ff. de fur. l. nō
 poterit. 2 de predictis nota. in spec. tit.
 14. de instru. ed. §. instrumētum. ¶ 3⁹ Itē
 quid si aliquis instituit suoz accusatio
 nem falsam: nunquid punitur de falso.
 videtur q⁹ sic: q⁹ falsum proposuit ergo
 2. ff. de fal. l. i. sed dicit⁹ punitur tanq⁹
 calumniator similitudine supplicij p⁹m
 domi. Lambertum de rampo. in fin.
 vt iud. sine quoquo suffra. §. si quis au
 tem. ver. si autem. 2. ff. de fal. l. qualiter
 2 ibi no. 2 ad idem de fide instrumēt. l.
 ij. ¶ Preterea quero. t⁹ quidam produ
 xit testes: qui in examine inueniūt falsi
 vel varij. nūquid eo ipso videtur: q⁹ ipse
 producens eos corruerit: 2 videtur q⁹
 sic quasi non videtur ignorare falsita
 tem: quam erāt dicturi. ff. vnde cognō
 ti. l. citauit. 2 de in integ. resti. mino. l. de
 tutela. sed illa videtur loqui in confi
 ctis personis. Dic ergo: q⁹ licet testes
 producti falsuz testimonijz perhibeāt
 tamen nec hoc ipso tenetur productoz
 tanq⁹ corruptoz: nisi scienter ad falsum
 prohibendum producti eos. Nā vt. §. in
 princ. di. ctum: est falsuz sine dolo nō
 cōtinet. C. eo. l. nec exemplum. secus in
 instrumētō: 2 est ratio: quia instrumē
 tum potuit 2 debuit p⁹uidere si falsi
 tatem continebat: non autem testes. ar
 gumen. eozum que notantur. ff. de fide
 instrumēt. l. scripture. Item videtur q⁹
 de falso punitaf quia scienter dicit aut
 notam ex qua re habet iurū. C. de test.
 l. dictantibus. Est enim scriptura pri
 8

Universitas
Bibliop.

nataque probatione non facit. ut nota.
 16 C. eo. l. damus. Postremo queritur: po-
 ne q. lucius testata. et factis probationibus
 in causa reus obicit de falso con-
 tra instrumentum: vel testes: per quod
 vel q. facta est plena probatio: ex q. b.
 pot. ad condemnationem procedi. Nihilquid
 iudex teneat super sedere in causa prin-
 cipali: et dicendum est: q. si causa principa-
 lis cui crimine adiungitur est civilis: tunc
 differtur iudicium principale: et debet iudex
 eodem tempore questione diffinire. C. de ordi. iudi. l. cum aliter. Si autem
 adiungitur criminali: ut puta proposita
 prima accusatione de crimine: reaccu-
 sat suu accusatore: vel de p. ductione fal-
 si instrumenti. vel testiu: et ipsos accusat
 de falso: tunc tenetur primo finire iudi-
 cium principale pluribus rationibus. pri-
 mo quia pendere accusationem non po-
 rest aliu reum accusare: sed purgare se
 debet. ff. de publi. iudic. l. is q. reus. C.
 qui accusa. no. possunt. l. i. Secundo quia
 iste actiones se coniungere non videntur:
 maxime quando contra testes: q. ex senten-
 tia rei indebite exceptio alteri non ope-
 ratur. ff. de excepti. rei iudi. per totum.
 Tertio quia non est ratio vltimo deferenda.
 C. de fal. l. i. et ff. de his q. notan. in fa-
 l. lucius. immo dilaciones eu accusare
 videntur. C. de fal. l. i. ergo non est diffe-
 rendu. C. de pena. l. cum res. maxime
 quia iudex astringitur in certu tempus.
 C. vt. j. cer. tempus vt puta mensem ad
 ferendu sententia. de quo tempore non
 superest ad huiusmodi cognitionez de
 falso: circa quod dicit. j. de. q. circa sta-
 tuta. in. q. x. It. q. quia reo est quod im-
 putetur: vtz quia non reprobanit testes
 excipiendo contra eos in termino publi-
 cationis. vnde postea non est audien-
 dus. vt. C. qui accu. no. possunt. l. si ea. et
 alia via non videtur audiendus: vt non co-
 sequatur per obliquum quod directo
 sibi non licet. quod esse non debet. ff. de iu-
 re iur. l. si duo. §. id. respondit. C. Seco-
 tra videtur: q. sententia sit differenda: do-
 nec causa falsi agat. q. ppter falsitatez
 sententia reuocatur: et solueti repentio da-
 tur. C. si ex falsis instrumentis. l. simul. p.
 bato falso causa ex integro audif. C. eo.

l. i. et propter falsum causa integranda
 restituitur: vt. ff. de re iud. l. diuus. vnde
 multo magis est differenda sententia: q.
 cui damus actione: vt. ff. de reg. iur.
 l. inuitus. §. cui damus. It. quones prin-
 cipalis causa currit cu simpliciter differit
 cognitio simpliciter: p. cietur p. iudici-
 cialis: q. ea pbata redditur iudicium re-
 tro nullu. C. de p. curatoribus. l. licet. et
 integro cognoscit: vt dicitur est. ergo ea
 p. edere differri d. questio principalis.
 ff. de iudi. l. p. more. p. tnet em ad iudi-
 cis officiu vnucrias. q. examinare: q. po-
 stea sua snia diffinire. C. de or. iudi. l. i.
 ergo differenda. It. vt dicitur §. eos qn
 obicit de falso p. via exceptionis contra
 testes: vt instrumentu. vt susp. de af. in. p.
 cessu snie extra de appel. c. sup. ea i prin-
 cipio. nec legitima defensio subtrahit.
 C. de iur. sis. l. de ientiois facultas. extra
 de re iudi. cu. j. a. et de testib. c. c. c. s. i.
 tutus. S. q. qn accusator de falso disim-
 guif fm quosda: aut instituit a reo: aut
 ab alio tertio: si a reo non videt debere
 susp. di. q. accusare non pot. vt dicitur est.
 Id. d. si ab extraneo fit: q. hoc casu di-
 uersie sunt et seinuice non contingit. C. de
 fide instr. l. i. argu. exp. pressum de pen.
 here. l. si. §. sinat. res naq. inter alios
 acta neq. p. iudicium neq. emolumetu. so-
 ler alijs irrogare: q. in iudicio non inter-
 fuerit. C. q. res iud. no. nocet. l. i. §. vide-
 tur dicitur: q. vtroq. casu sit susp. d. ed:
 donec causa examinet. vt euentu proba-
 tiois sine accipiat causa p. iudicis. ar.
 d. l. i. c. q. accu. no. pos. a. C. de iud. l. re no
 noua. l. si. no. em. por. negat. quin ca fal-
 si sit principalis: vt. d. l. i. §. l. damus. ergo
 preferenda. ff. de libe. ca. l. liberu. §. si. ad
 qd em. postea de falso q. sit si lata: ex-
 cuta: sit forte snia principalis: vt puta
 pone q. sententia sit criminalis execu-
 ta non poterit reuocari: et ex integro au-
 diri ca. d. l. si ex falsis instrumentis. certe
 non poterit nisi diuino miraculo cotin-
 geret resuscitari sententia prima execu-
 tionis ipsa ia facta. ff. de leg. aut sancta
 et ibi no. vn. meli. est in tatis periculo ex-
 pectare. vt. ff. de vaca. mune. l. p. tor. qua
 causaz prematuru. decidere. dicta. l. si
 quis libertate. q. melius est in tps re.

* C

Ad eodem q. rit. qd si i. condē-
 nationis executione q. sit i. bo-
 nis p. d. natu. destruit vel dimi-
 nuitur domus vicin: que con-
 iuncta est bonis vbi sit executio: vt puta
 ex forma statuti curia destruxit bona
 homicide vicin: met: ex qua dirutione
 domus mea diruit: vel destruit: nunqd
 habeo contra homicidam aliquam actionem.
 et p. uo vt q. sic: q. culpa siue iuria i. ferē
 danu mihi: quia committedo homicidiu
 hui. d. danu cam dedit. ergo teneat: ac si de-
 differ. ff. ad. l. aq. occidit. §. pe. et. ff. loca.
 l. videam. §. si q. sic et teneat colon: si in
 re locata danu datur est ppter ei. inimi-
 citias. ff. loca. l. si merces. §. culpe. p. te
 rea si ppter delictu socij ledit res cois:
 tuc soci. cui. facto danu datur e. teneat al-
 teri socio ad refectione dom. ff. coi. di.
 l. si is cu. quo. Ecotra q. no. q. curia de-
 struedo domu vicini: excedit modu ere-
 cutionis: et sic facit vicinis iniuria q. re §.
 et ex facto seu ex casu curie teneri homi-
 cidam no. vt. C. de los. test. l. si q. i. suo. et ca
 remota vt iste homicida: q. dedit caz ad
 ista domu vicini destrueda: q. no. est ca
 vt dom. vicini: §. dom. sua destruat. vn
 debet. attēdere caz. prima: no. remota
 ff. de re. iu. l. no. vt ex plurib. §. si ar. §.
 ff. q. pau. se. dica. l. si. extra d. ho. c. p. b. r. o. p.

vn curia q. ino. c. et danu
 dedit teneri vt. ff. de re.
 iur. l. mag. factus. et no. in
 d. l. si is. et hoc vt veru: et
 qn aut danu daf i re coi
 ppter factu aliu. fo-
 cioz. tuc teneat soci: q. p
 cessit ca obligatiois: et
 ctus societatis. d. l. si.
 C. Quid si facta sit ex
 ecutio p. pte delinquentis
 i. aliq. re. cu. aliquo q.
 est idu. iudicis: nuquid
 fiet executio in totu: aut
 in nulla pte. qda dicitur
 in totu ne delictu rema-
 neat ipunitu. Alij §. cu
 nec in toto nec i. pte exe-
 cutio fiat: q. ita d. fieri
 diuisio: q. no. fit aliq. inu-
 tilitas. vt. C. qn. et qui. q. rta
 ps. de. li. x. l. i. in prin. et
 lo. ad licitationez est re-
 currēdo: vt cui remase-
 rit licitatio: res perma-
 neat: at estimatioe li-
 citatiois recipiat. ff. coi.
 di. l. arbor. §. iudex. et fa-
 hercis. l. i. de j. labeo. et. l.
 ad offm. C. coi. diu. et tibi
 ne meti: q. euentet i. b.
 in practica. Additio.
 C. Na i hoc iudicio coi
 diuiditudo venit tunc q.
 res diuidat cert: p. mib.
 vt sit ad iudicatio diuer-
 saz positio. v. vt. p. g.
 tis estimatioe diuisus.
 l. d. c. i. summa. §. bar. et. i.
 pte hui. l. not. et resp. riu
 principis no. pot. r. i. ad
 res i. septo no. p. p. h. as.
 iudex em. dar. no. p. t. sua
 iurisdictionem extēdere
 ad psonas no. p. p. h. as. i.
 licitatiois: §. d. d. i. gerit. de
 iusta estimatioe: et illa
 pte no. hoc posse colligi
 argumetu ad vna q. onē
 in qua coful. sui iam: et
 forte vestriz tepoibus
 g. q.

* Adde de
 hoc per an.
 cor. sing. xi.
 in p. cotras
 ibi i. apostil.
 meis et pa-
 nor. in. c. i. li-
 teris. nume-
 ro. xxxij. in
 ver. domuz
 comunez de
 re. spo.

veniet vobis ceteris. C. Duo erant fratres nobiles: inter cetera habebat duas possessiones valde preciosas: vene- runt ad divisionem: frater maior volebat unam illas possessiones adiudicare vni alteri alteri minor dicebat. q. volebat partem suam in vtriusq. frater maior mouebat hac ratione: qm vnus colonus sibi sufficeret in vna tñ parte haberet: quo casu duo exigerent. multa em incommoda ex tali diuisione sequebant: qñ qd turis. Ista ista mihi vñ sonare. q. qñ vna res cõis habeat distinctio vtrū possit cõmode diuidi: vel nō. Qñ aut plures habeatur alia distinctio. s. q. vna res def. vni: altera alteri. s. glo. in h. cõem singl. vñ cõrariā sniam firmare. nā vult tūc ad iudicationē fieri: qñ singulū fundi non pnt cõmode diuidi: p prima tñ snia vt sit melior: snia fratris maioris adducebāt rex. insti. de offi. iudi. §. si. vbi rex. idē dicit: q. hec ista sic intelligat: prima frō te sonat i dubiū. tñ mallē habere aucto- ritatē glo. p me: q. qñ dicit ille qui est i medio creditis tu: q. gl. nō bñ videret rex. illū. nō ita bñ intellexit sicut tu. vo- lēs tñ glo. illā sniam q. mihi raphaēlivi debeat. n. dicebā q. gl. d. intelligi vt ipi- ciatur an fundi possent cõmode diuidi vel nō. Rñ. oim possessionū: nō min⁹ tñ magis aut cõmode diuidi: si vna pos- sessio alteri adiudicet cū per vnū colo- nū possit gubernari: q. si pars vni⁹ vni eiuldē alij ⁊ altera ps alteri adiudicet: quo casu duo coloni essent necessarij: et ita itelligebāt ⁊ exponebāt gl. tñ hanc opi. ego remittā iudicē: vt ipse estimer qd si i vna possessione ē aliqd boni: i alia aut nihil ē boni: vn⁹ veller pte i ea: et ē alter tñ cōt audiēdē frēs volētes singulas res diuidere. ⁊ no. q. ad licita- tionē nō tñ admittit foc: s. etiā extra ne⁹ empior: si foc: nō sufficeret ad licitacionē fm Mar. sil. ⁊ ita putat dicitio- nē maxime h. posita abūsdare p. l. i. si. C. cōi di. Mihi vñ eā posita cū misserio iu- ris. nā si ego sū suffic iēs ad licitacionē, tñ vñ equū q. admittit extrane⁹ cpto: qd em si ego sū sum suffic iēs nō vellē po- nere pecunias q. exerceo: nōne ē equū q. admittat volēs pl⁹ dare. certe sic. nō

ob. l. i. §. e. q. ego itelligo istā. l. vt Intel. Mar. sil. q. foc: vdat pte suā s. hoc ap- parebat q. volebat emere pte vtriusq. pro maiori pto: vñ veller offerre suo cus me: q. vñ vñ ar. l. i. si ob gram. C. de eui. hāc. l. i. dicit q. ad qñē. t. s. vñ tu- do in aliq. loc: et statutu: q. si q. s. alie nauerit rē imobilē: prior agnat⁹ admit- taf. i. anū ad redimēdū p. eo pto. pone aliqd vdat rē imobilē: ego sū primio: nō hēo pecunias vñ ipaz rē redimā: vo- lo ipm ius cedere. aut dōare ista ista fa- cit q. possit vdat rē: seu cedere rē aut air trāsferre i aliu ⁊ ita vñ sonare hec ista in si. q. tñ determinat oppositū: de q. dicit- te vt h. pleni⁹ p. eā. nā i eū i quē sit cessio cessat rō primitatis. Ultio no. fm bal. founā libellitū B iudicio: qm narratio d. z. tria p. nere: prio q. talis fundus est cõis mihi ⁊ tñto. scōo d. z. narrare. p. qua pte res sit cõis. tertio q. mihi nō placet litare in cõione. Cōclusio aut d. z. duo cō- tinere: quare peto dicitū fundū partiri: ⁊ diuidi inter nos: ⁊ meā partē p. diuisā assignari: vñ alteri ex nobis ipm fundū iusto pto adiudicari: pte equuz vobis dño iudici videri: ⁊ q. in hoc iudicio ve- niūt fruct: nō de eis d. z. facere mētionē i libello. Scōo. d. z. p. tiere p. ditionē: q. re pe- to aduersariū i istis fructib⁹ ⁊ dānis p. dē nart. ita dicit bar. hic p. pari. ita dicit ra- pha. fulg. legens in studio patatino. ⁊ ita collegi ego ant. de cre. ex dicitis dñi pceptois mei dñi rapha. fulg. ⁊ ad lite- rā scribēdo q. ipse dixit sup. l. ad officiu. C. cōi diui. Ant. de cremō. Ad pposi- tū redeūdo l. q. pposita dicit aliq. q. sor- te dirimunt. l. h. C. cõia dele. ff. de iudi. l. si ambo. Alij dicunt q. foc: est ad redi- mēdū p. pellēdus. ff. cōi di. l. cōi. §. si. ⁊. C. d. cōi ser. manu. l. i. Alij dicūt q. si plures sunt focj delinquentes ⁊ pars delinque- tis est inferior: pars nō alteri⁹ est supior qd sit cõmutatio: ⁊ pmutatio iudicis: scio: ne maleficiū remaneat impunitū. Et idē dicendū qñ fundus est diuisibi- lis: tamē nō patitur cõmodā diuisionē: vt puta si ē turris cõis ⁊ parua sine edi- ficijs: in quib⁹ fratres pnt cõmode sta- re: ⁊ viuere ibi ⁊ c. q. diuisa remanet vtri q. parti inutilis: seu sine fructu: q. quod

cõmode fieri nō pōt: reputat difficile: et impossibile. ff. de verb. signi. ne pos pro- culo. ⁊ de cōdi. incertis. l. cū filius. ⁊ no. insti. de offi. iudi. §. si cõmode. C. vtruz ex bannitū bona si omnia sunt publicata remaneat creditoribus obli- gata. **D**odecimo qñ t. qd de bonis altcu⁹ banniti cui⁹ bona sunt publicata ⁊ fisco delata: nūqd erūt ei⁹ bona creditorib⁹ obli- gata: quib⁹ pri⁹ fuerint obnoxia et ante delictuz obligata: si postea aliquo tēpo- re restituitur. et redit in ciuitatē. dic q. nō. ff. de sen. pa. l. i. ⁊. C. eo. l. si debitori. et. l. se. em. ff. fisco succedit trāsferūt bona in ipm cū suo onere. C. ad. l. iul. de vi publi. l. i. ⁊. de iur. fi. l. fisco ⁊ de acq. re. do. l. traditio. i. ideo nō tenet restitutus de bonis postea questis. C. de sen. pa. l. tutor. ⁊. l. i. s. fideiussores semp te- nentur. C. de fideiuss. l. i. ⁊. Bald. C. vtrū pferat fisco vroz rei in bonis p. dote obligat. Itē an. ppter delictū vro- ris fiat executio in bonis dotalib⁹. Itē an. statutū qd loquat idistit de mulie- re: q. meretrix possit impune offendi ha- beat locum i muliere nupta meretrice. **T**ertio decimo queritur: t. marit⁹ cõmisit aliq. ma- leficiū: p. pte qd bōa ei⁹ de- serunt fm formaz statuti vro: ex ei⁹ istō dotali fa- cto p. ei⁹ virū de oblatiōe bonoz defendit bona mariti seu partē ipsoz. Executor dicit ego intēdo facere executionē: ⁊ destruire bōa. ⁊ maxie edi- ficia: ⁊ nolo tibi dotē restituere i. p. pte- tatib⁹: et in terris marit. qñ qd iuris. C. Et prio vñ: q. curia sit audiēda: q. sta- tutū loquit d. destructiōe bonoz: ⁊ astri- gis rector iuramēto fuare: vñ cū tā ne- cessariū sit destructio bonoz: sufficit q. referuet dos i alijs bōis: tñemo ei. phi- bēd⁹ est ab eo qd sibi p. dēst: ⁊ aliq. nō no- cet. ff. de plu. ar. l. i. §. deniq. ⁊. C. de pri. sacro. scri. l. scubi. ⁊. l. h. l. xij. ⁊. C. de pri. spe. offe. l. empty. et q. statuta absolute loquūt de destructiōe faciēda: nec exci- pit dotes. ⁊ s. dux sit: tñ fuādū est. l. p. s. p. et. ff. q. ⁊ a. q. maxie iter municipes

l. vedito: §. et si stat. ff. cõia p. dote. qd municipi vroz sedf. p. p. m. moniū. ff. d. iudi. l. exige- re. C. Ecō tra q. vro: pte- ras: q. publice est vtilita- tis dotē mulierib⁹ cōser- uare. ff. so. ma. l. i. extra d. do. iter. vi. ⁊ vro. c. nup. ⁊ q. ob marituz culpas vrores leges inqetare vetāt. C. ne vro: p. mari- to. p. totū. ⁊ iō si fisco ide- tar vro: p. fctō mariti: vim sibi ifert. C. ad. l. iul. d. vi pu. l. i. ⁊ hec est veri- tas: q. pbat de dist. pig. l. creditoz arbitrio. ⁊ qd obfctif de iuramēto nō obstat: q. statutū gnālī ⁊ absolute nō d. z. intelli- gi s. ius. ita dicit archi. bon. extra de iureiu. c. i. li. vi. nō em vñ facere s. iuramentū: q. ex iusta cā dimittit illud. ff. q. satisf. cog. l. fi. extra d. ap. c. ad hec. q. d. z. ad hoc p. cor- dare statutū cū iure cōi qd in executiōe delicti re- seruat dotes vro: ib⁹. C. de bo. dā. l. si quis post hac. dū tñ attēdat: q. nō sufficit sola dor⁹ cautio in cā executionis crime: q. vro: s. oportet p. stare: q. vro: corporat dotē tra- didit. d. l. i. q. s. post hac. q. nō cautio s. z. numera- tio facit dotē verā. C. de do. cau. nō nu. l. i. in auf. de equali. do. §. illō d. z. C. Itē dicit q. ppter dell- ctū vro: nō publicat dos nisi i casib⁹ d. q. d. in q. b. d. a. legib⁹. ff. de do. dā. l. q. c. ⁊ ad. l. iul. de vi pu. l. i. ff. so. ma. l. si cōstā. §. fi. Cñ fm dy. r. r. nō fit missio i bonis do- talib⁹ ppter vro: d. z. g. iij.

Univer

* D

T

* Ad ista i. l. gall. §. qd si tñ. co. vñ. h. si. ex. b. iter. ff. de li. be. ⁊ post. d. in. c. i. col. iij. ver. ad. uerte si ali. qd. de pace. tēnē.

P Adde de hoc per Ja. rebu. i. rubr. C. d. tu. fi. li. ⁊. nūe. vñ. ⁊ qd ibi diri i apost. ad. eē

licti argumēto dictarū leguz nisi primo fuisset obligata. et Inno. dicit qd si mulier pmittit ali qd delictū: vel cōtrahat nō cogit illud solvere s̄ dote. extra de dona. iter vi. r. vro. c. p. tuas. i. fi. qz si vro: sit adultera: pu: uaf dote sua: mariti lu cro accedit. ff. fo. ma. l. lucio. C. de repu. l. cōsen. vro. extra de do. iter. vi. r. vro. c. p. lertiq. ¶ Utrum s̄ aut statutu qd dicit: q mulier meretrix possit i puneverberari: habeat locuz in muliere nupta meretricante. dic vt col ligif. C. de adul. l. si ea. vbi d̄: q cotens cum nupta etia s̄ p̄stituat: p̄t de adulterio accusari. r etiam cum nupta mere tricāte cōmittitur adul terium. B̄al.

¶ Utrū bñficiū cessiōis possit in executione op poni. Itē an possit bñfici cio cessiōis renūtiari.

Quartodecimo querit̄ nūquā cessiōis bñficiū p̄sit vt cōpetat p̄dēna to: marie qñ restrāssuit in rē iudicatā: v̄puta i executione: r̄ primo v̄ q nō. C. q̄ bo. ce. po. l. i. ibi d̄: ne iudicati r̄. iungit̄ i tñ q̄ ante sniaz sit faciē da cessio: vt ibi no. l. 3. gl. ibi plene nō d̄terminēt: r̄ ad hoc facit q̄ snia la ta r̄ decurso decēto nō restat nisi executio. C. s̄ app. l. q̄ ad. C. vt li. pen. l. q̄ licitū. ¶ Ecōtra vide tur p̄ eādē. l. si. prout est ibi: l̄fa em̄ q̄ cōtter non habet q̄ cessio p̄st̄yl va

leat post sniam p̄st̄icū factā: nā et q̄ in. d. l. b̄. ne iudicatur. referas ad carce rationē: nō ad cessionē: qz siue cessit bo nis siue nō: tñ ante cōdnationē sic nisi cedat bonis. qz facta sp̄dic coactio p̄lo nalis: r̄ hoc isiḡ extra de solu. c. odoar dus. reiterat snia excoicōtionis excoica tione lata post cessionē. r̄ hoc t̄z B̄zo in sum. r̄ Ros. in ti. de ces. bo. Et no. t̄z ces sio nō h̄z locū in criminali cā. ff. de penis l. si. Itē dic q̄ bonis cedēs agere vel cō ueniri nō p̄t. ff. de ar. litē si vn̄. in p̄n. nisi p̄ bonis questitis. in sti. de ac. s̄. snia. ¶ Sed an p̄t huic bono cessionis renūtiari. qd videt̄: qz h̄ regulariter. l. si q̄s in p̄scribēdo. C. de pac. sicut appella tionis remedio publicē utilitatis cā in ducto: vt. ij. q. vi. c. ois opp̄sellus. et. C. de appel. l. si. r̄ cessio p̄uatū cōmodū se quit: ergo renūtiari p̄t. vt in l. nec mis nus. s̄ p̄uatoz. ff. d̄ reg. iur. ¶ Ecōtra q̄ no: qz p̄ utilitate hoim inductū nosci tur: nō vnī t̄m. ergo nō h̄z. extra de fo. cō pe. c. si diligēt. ¶ Itē minorū bñficiū resi tutiōis in integrū renūtiari nō p̄t. ff. d̄ minorū. l. si iudex. Itē beneficiū cessiōis est quedā sp̄s libertatis: sc̄z vt cedens carcerari non possit. C. qui do. ce. po. l. i. et si. sed renuntians inducit quandaz speciem seruitutis: vnde nō valet. C. de pac. l. si. r̄ ff. solu. ma. l. alia. s̄. eleganter. Hoc verū: nisi renūtiatio sit iuramento firmata: qz tunc licet de iure civili non valeat. C. de colla. l. pactū. tñ videtur qz iure canonico tenet periculū iuramē ti. extra de pac. c. j. r̄ ij. lib. vi. ibi: qz solut̄ tur r̄. B̄al.

¶ An snia q̄ est nulla: possit p̄sensu par tium confirmari.

Quintodecimo queritur nūquid snia que est nulla possit cōsensu partiuz cōfirmari. Et primovide tur qz nō: qz qd nulluz est tolli nō p̄t. ff. de iniusto rup. l. nā r̄ si. s̄. r̄pendo. r̄ sic nō estimat̄ qd nō extitit. ff. d̄ ac. emp. l. iij. ad idē. ff. d̄ pd. r̄ demō. l. vsufructuari: qz id qd nō ē tractu t̄pis nō firmat̄. ¶ Itē qz snia exe cutiōis q̄ est n̄la appellatiōis remedio nō p̄ firmat̄. ff. d̄ ap. l. si exp̄ssit. Ecōtra qz

p̄t p̄firmari p̄tū cōsensu. nā seruit̄ im posita ab vno dñozum p̄dij nō valet. Ultimo tñ dñozū cōstituentē nouissima substitutione q̄ erāt inutilles p̄firmant̄. ff. cōtia p̄edio. l. receptuz. r̄ l. p̄ sum. de ser. ru. pie. ¶ Itē alienatio q̄ est nulla prohi bētē testatore oibus ad quos p̄tinebit reuocatio p̄sentientibus p̄firmat̄. C. de fideic. l. quoties. r̄ l. cū proponas. C. de pac. ad idē. ff. de lega. iij. l. peto. s̄. sicut. Itē ratificatiōe cōfirmat̄ qd nullū erat. ff. rē ra. ha. l. iij. s̄. falsus. Uñ videtur ve rius qz possit p̄firmari. ad qd fact̄. ff. fa. hercis. l. quedā mulier. ff. de re iudi. l. si cōuenierit. Sed p̄trariū not. Inno. extra de testi. c. cū cau. in glo. not. qz attestatio nes. vbi d̄: qz ea que sunt de substantia iudiciorū etiā partiū cōsensu aliqd non relatur. ff. de ferijs. l. j. et videt̄ casus. C. cōia vtriusqz iudi. l. ij. sic et snia q̄ est nulla cōualecit per cōsensum p̄cipis: seu summi p̄t̄ificis. ij. q. i. in princ. r̄. Additio. ¶ Appellari p̄t a snia nul la. extra de iudi. c. exhibita. r̄ c. fi. r̄ not. Jo. an. i. c. vestra. de coha. cle. i. pe. char. ver. v̄ento ad vltimū. s̄z iudex talis ap pellationis debet p̄nūtiare talē appel lationē iniustā iusta cā: qz snia nulla: et cōdnare appellatē i exp̄sis. no. Spe. in ti. de snia. s̄. vt autē. ver. in iudice au tē. in si. sed Jo. an. ibi in addi. afr loqui tur. Appellatio interposita p̄ tertiā per sonā rōne sui iuris r̄ interesse nō valet: nisi aliqua cā i ea exprimat̄: p̄pter quā sua interesse dicat. vt no. B̄ar. in. l. a sen tentia. in pun. ff. de appel. Anto. de cre.

¶ Rubrica quo iure executio sit petēda et q̄lter: r̄ de t̄pe in executionib⁹ p̄st̄ito. Itē cutus p̄sumantur bona debitoris vel delinquentis apud eum reperta.

Ultimo querit̄ qualiter et quo iure executio snie sit pe tēda. r̄ dic̄ fm Spe. qz dupli citer: sc̄z officio iudicis et p̄ act. in factū ex re iud. s̄ p̄ i ma tutior est. nā fm B̄ar. de sano. exe cutio fit iudicis officio: nec ibi actio pro pontur: nec fit lit. contest. quia non de bēt lites ex litibus oiri. l. terminato. C. 3

de fruc. et lit. expen. r̄ ex tra de verb. signi. c. olij. nā in executione nō de ber iudex p̄tes assume re: sed executor t̄m. C. de execu. rei iud. l. si vt pro ponis. qz ex snia lata pa ratū ē ius actori adeo: qz sibi nō restat nisi vt fiat executio. ff. de minor. l. minor. r̄ iō cā nō vētilā da sed erequenda. C. de ere. rei in. l. iij. nō em̄ de ber iudex aliud respice re nisi an sit iudicatu. ff. de iudi. l. si p̄tor. tunc em̄ iudicis officio p̄t̄i eratio in bonis et cō tra p̄sonā illud petitur. si autē agatur via actio nis: t̄nc actio per libel lū est edēda. r̄ lit. cōtest. faciēda i iuste appella tiones allegationes et obiectiones p̄tra sniaz re seruant cōdnatio. vt. d. l. si p̄tor. s̄. marcellus. et not. in Spe. ti. de sen. ere. s̄. breuiter. ¶ Odo vero executionis ponitur. ff. de re iud. l. a diuo pio. ¶ Tēpus em̄ i execu tione diuersimode. ob seruat̄. nā i criminalib⁹ snia statim mādaf exe cutiōi. C. de penis. l. cuz res. sicut snia realis si p̄dēnat̄ approbat sniaz statim executiōi mādaf in sti. de offi. iud. s̄. j. r̄ vi de notata p̄ Inno. in. c. veniens. de resti. spo. in glo. no. sniam. ¶ In p̄so nali autem actione ha ber reus quadrimestre infra quatuor menses. C. de vsur. rei iud. l. iij. et hoc plene not. de offi. et po. iud. dele. c. querenti. et ibi plene per Innoc. test̄ em̄ executio fīda g iij

* Adde lā trā. in. s̄. in terlocutorie r̄ appellatio nes. nu. xxxi vers. qz vos debetis sci re.

de bonis q̄ tenebant et
 existebat in domo eius.
 tra que est executio sic
 da: q̄ i dubio presumit
 ad eū pertinere: cū ap̄d eū
 luentant. C. de priui. fi.
 l. i. t̄ ibi no. arg. ff. de rei
 v̄. l. i. quidā. t̄ tūc onus p
 bationis q̄d sint alteri
 bona repta incūbit alle
 gāti t̄ dicēti. C. neytor. p
 marito. l. ij. C. de iure fi.
 l. i. t̄ ij. maxie ppter fisci
 p̄uilegiū: q̄ res ex qua
 aliqd fisco debet de iure
 dz ad ip̄m peruenire:
 vt v̄dat. ff. de iu. fi. l. se
 nato. facit t̄ tra: quia
 possessorū itētātū suffi
 cit aliqūā habere per se
 presumptionē. vt nor. ij.
 q. v. c. ij. q̄s appel. §. si q̄s
 rē aduersus. ¶ De exe
 cutione vltime volūta
 tis dic ad saturitatē: vt
 no. i. Spe. §. lstru. edi. §.
 nūc dicēdū aliqd. t̄ di
 cā. i. de questionib⁹ cir
 ca vltimas voluntates
 in. q. vj. Bald.

¶ Rubrica de q̄nibus
 circa appellationē. Pri
 ma vtrū valeat statutū
 q̄d ad aliqūē certū iudi
 cē appellari debeat.

* Vide per
 Lāfrā. in. §.
 appellatio
 nes. i. p̄. t̄ p
 discursum.

* **Q**uonia p̄o
 nūtiata sen
 tētia de qua
 dictū est. §.
 prime p̄in
 git q̄ appellationis re
 medio extinguit: t̄ p̄ nō
 lata habetur. ff. ad tur
 pi. l. i. in fi. t̄ no. p̄ Inno.
 extra de maio. et obe. c.
 dilecti filij: d̄ de app. vi
 deam. t̄ Et est sciēdū q̄
 plura remedia cōcessa
 sunt a iure litigatorib⁹.

Quæstiones circa appellationem.
 nā in prin. lit. p̄missa est recusatio. C. de
 iudi. l. ap̄rissimi. extra de ap. c. sc̄o req̄
 ris. §. fi. t̄ eo. ti. c. legitima. l. i. vj. vel etiā
 associatio: vt eo. ti. de iud. auf. §. q̄n. In
 fine hō litis cōpetit cōe remediū appel
 lationis. extra de ap. c. dilecti. Cōpetit
 etiā supplicatio. C. de p̄ci. ipe. off. l. i. si
 q̄s. t̄ auf. q̄ supplicatio. Itē restitutio. vt
 i trac. de i integ. re. Itē p̄via nullitatis.
 C. quō t̄ q̄n iudex. l. iij. ff. de ap. l. i. si ex
 sim. i medio aut nō est loc. remedio ap
 pellationis fin leges: q̄ an snie t̄ps ap
 pellare nō lz ab aliquo grauamine. C.
 quoz. ap. nō re. l. ante snie. t̄ si appellat
 punit appellās. l. i. lib. arg. de epi. au. fi.
 l. ij. §. fallit in casib⁹ q̄ nor. in. d. l. ante fi.
 Jure aut canonico ab oi grauamine añ
 t̄ post sniam illato p̄ interlocutoria etiā
 q̄ nō parat p̄iudiciū in cā principali p̄t
 appellari: §. postea illud grauamē ip̄s
 interlocutorie p̄ app. a diffinitua nō re
 uocat. vt extra de app. c. fi. l. i. vj. t̄ opt. est
 Inno. extra de re iud. c. q̄s ad p̄sul. ¶ Cir
 ca app. igit p̄io q̄rit vtrū valeat statu
 tū vel ordinamētū alicui⁹ loci vel muni
 cipij: q̄ nō possit appellari nisi ad iudicē
 illi⁹ loci: vbi sit: vt §. sic p. l. de q̄b⁹. ff. de
 leg. t̄ no. de decu. in rub. li. x. vbi statutū
 est pactū ciuili. sed p̄stat q̄ p̄ pactū p̄t
 appellatōi renūtiari. C. de tēp. ap. l. fi.
 ergo et p̄ statutū q̄d tollit ius cōc: q̄s in
 illo municipio est. ff. cōia p̄e. l. v̄ditor
 §. si cōstat. t̄ no. in. d. l. fi. t̄ d. l. de quib⁹.
 ad idē facit. l. q̄d d̄. ff. de re iud. t̄ l. neq̄
 p̄uatozū. ¶ Sc̄o tra q̄ nō valeat: q̄ est
 ordo a iure iductus: quo cauet: q̄ ad cer
 tos iudices dz appellari. C. de ap. l. p̄e
 cipim⁹. ff. q̄ t̄ a q̄ p̄ totū. ergo p̄ statutū t̄
 pactū p̄uatozū tolli nō p̄t: t̄ minui p̄
 subditos. l. nā t̄ magistrat⁹. ff. de ar. xxi.
 di. inferior. immo subditis imponit ne
 cessitas obsequēdi. extra de cōsti. ecclē.
 Itē ex hac. l. vel statuto v̄t tolli t̄ minui
 iurisditio ecclē. et imperij t̄ vires prin
 cipalis negotij erinaniri. C. de p̄ci. ipe.
 offe. l. ij. circa q̄d nulla cōsuetudo vale
 re p̄t. l. q̄ appellationi renūtiaret ge
 neraliter vel remittat. extra de ap. c. ij.
 Itē statutū est in diminutione liberta
 tis ecclē. et imperij. ergo ip̄so iure nul
 lum. auf. casta. C. de sacrosan. ecclē. t̄ est

Quæstiones circa appellationem.

hec veritas: q̄ in omnibus supradictis in
 telligitur ius superioris exēptuz. extra
 de iureiu. c. venies. ff. ad muni. l. impe
 ratores. t̄ q̄ p̄uatozū cōcessus t̄ c. de
 iuris. om. iu. l. p̄uatoz. §. Si municipes
 nō cōdēdo legē bene p̄t renūtiare ap
 pellationi. Inno. plene in. c. venies. vbi
 plene t̄ predicta disputat i ciuitate se
 narū. anno quo studiū meū compleui t̄
 sui doctoratus. postea bononie iur cau
 sa legēdi. ¶ Et q̄ etiā illic venit Barr.
 ip̄so ibidē p̄te p̄dicant. q̄stionē dispu
 tati q̄ strictissimis articulis meū del
 lauit ab hora. xvi. vsq̄ ad. xxi. die. xvi. no
 uēbris. anno dñi: M. ccclxij. quo die a
 magnis doctorib⁹ t̄ scholarib⁹ reporta
 ui victoriā t̄ honorē asāte reuerēdissi
 mo dño vincētio tunc legato bononie:
 cui⁹ bona volūtatē vnanimes doc. ip̄s
 laudauerūt p̄dicta decisā p̄ me p̄clusa.
 ¶ Vtrū appel. simpliciter facta valeat:
 et ad quem videatur appellari.

Secundo querit q̄d si q̄s p̄
 appellat a tali p̄cessu di
 cēs appello. nec dicit ad
 quē nūqd valeat appel
 latio: dic fm Spe. q̄ tal
 is appellatio valeat: in
 telligitur appellatū ad p̄imū superio
 rē. ff. de appella. l. j. arg. q̄ non. C. de bo.
 aut. iudi. pos. l. cū p̄ponas. nā in dubijs
 nō est a iure recedendū. ff. de reg. iur. l.
 in obscuris. q̄d ius est: vt gradatim apa
 p̄llet. vt. d. l. i. §. si quis. t̄ l. imperator. t̄
 extra. e. ti. c. dilecti. t̄ no. i. eo. de ap. c. iij.
 ¶ Idē si nō dico appello sed dicat subij
 cio me sub p̄te cōe sedis aplice: vel al
 terius iudicis appellationis: habet em̄
 p̄o appellationē: t̄ presumit om̄issuz ver
 bū appello per simpliciter: vt extra de
 appel. c. ad audiētiā. t̄ nihilominus va
 let vt ibi plene nota. Additio. ¶ Et no.
 t̄ q̄ appellās ab interlocutoria tenetur
 exprimere aliquā cāz nullitatis. vel in
 q̄tatis sicut q̄ appellat a grauamine:
 alis nō tener ap̄. Ita do. de rota. l. q. ij.
 ¶ Nota etiā t̄ q̄ appellās a reuocatioe
 attētozū tenet cām grauaminis expri
 mere q̄ quo ad hoc h̄ p̄o interlocuto
 ria: sed potest etiā causas nō expressas
 p̄sequi: t̄ per nouas p̄bationes de iu

stia docere quis quo
 ad hoc habet. p̄ diffini
 tius. ita do. de rota. q.
 lxxviij. appel. extra iur
 dicialis verificari debet
 anteq̄ ostēdat iudici a
 quo. vide in. q. lxxxv. a p
 pellatione extraiudicialis
 si est cōmissa alicui au
 ditori in palatio appella
 la. statim post cōmissio
 nē ligat manus execu
 toris si ante cōmissionē
 non ita in. q. lxxxv. An
 to. de cre.

¶ Vtrū iudex appella
 tiōis possit supplere cō
 dēnationē prioris iudicis:
 si minus appareat
 condēnatus. Itē in quib⁹
 bus causis nō appellat.

Tertio q̄rit ap
 pellat q̄s a cō
 dēnatione d̄
 cens se iniuste
 grauatū: immo condē
 natūz vltra q̄ debuit iu
 dex appellationis inue
 nit: q̄ nō iniuste est gra
 uatus: immo q̄ est mi
 nus condēnatus q̄ de
 buit condēnari. Querit
 nūquid iudex appella
 tionis possit supplere t̄
 sua snia condēnare. Et
 primo videt q̄ nō: quia
 ad hoc non agitur: nec
 ad petitionē appellan
 tis hoc cōtinet: ergo iu
 dex vltra petitionē nō
 habet potestatem. vt di
 xi. §. ti. q. vj. ¶ Contra
 q̄ sic: vt not. Inno. in. c.
 raynuitus. extra de tes
 ti. in fi. Nā eius officij
 est confirmare sentētiā
 p̄io latā. l. i. p̄i. de ap.
 leos. C. eo. ff. q̄z eoz.
 l. tician⁹. t̄ hoc est veri⁹:
 vt dicit. C. eo. l. amplio
 ri. in principio. et. C. de

* Adde lā
 fran. in. §. in
 terlo. et ap
 pel. nume.
 lxxviij. h̄ hec
 appellatio.

¶ Adde pro
 primo mem
 bro Lāfrā.
 §. interlo. t̄
 appel. nūc.
 xl. §. q̄rit. t̄
 p̄ sc̄o mē
 bro vide eū
 dē in p̄al. §.
 ver. q̄ro. in
 quib⁹. nu. l.
 et p̄ discurs
 uz fallētia.

Universidad de

ven. et inter om. iudi. l. cu3 papinianus
 2 dic. vt ibi not. ¶ Sciendum tamē q
 in multis casibus appellatio remittit.
 p̄missis si nō est interposita infra dies:
 vt in aut. sed hodie. de appella. c. 2. per
 decreta et statuta terrarum infra. iij.
 dies. sed hodie currunt tempora a tem
 pore sciētie: quia hoc tempus quātum
 ad sui initium est: vnde sibi nō cur
 rit: nisi a tempore sciētie: et a tempore
 quo agere potest. sed q̄tū ad p̄gressum
 est continuum: vt not. ij. q. vi. c. annozū.
 et not. ff. de diuer. et tempo. p̄scrip. su
 per rubrica. ¶ Igitur spontanea restitū
 6 tio appellatiōis purgat turpitudines
 sententię: vt not. extra de offic. et po. in
 dele. c. pastoralis in fi. magne. glo. ita q
 post terminum decem dierum etiam si
 iniusta sit sententiā executioni manda
 tur: vt ibi nota licitam p̄uocationem
 omisit et. vt. c. vt lite pendē. l. i. et de sta.
 3 l. i. et ibi not. ad plenum. ¶ Nam lapsus
 termini renuntiatiōem inducit. C. de
 his qui a non domino. l. fina. et de acq̄
 ren. heredi. l. q̄d tu. in fin. et hoc nisi iu
 sta causa ad petendum restitutiones in
 dulgeat. vt. ff. de mino. per totum. C. de
 in integ. resti. l. fina. C. de penis. l. qui ab
 4 sentem. ¶ quod quidem tempus ad ap
 pellandum currit de momento ad mo
 mentum. ff. quando appellandum sit. l.
 i. §. quid ergo. et not. ber. extra de excep.
 5 c. pia. ¶ nec potest iudex hoc tempus. r.
 dierum. nec tempus ad petēdum resti
 tutionem concessum abbreviare seu mi
 nuere. vt not. extra de appella. c. cu3 sit
 roma. C. de in integ. restitū. l. fina. et
 scdm Dy. in omni dilacione que datur
 sine ministerio iudicantis. a. l. vt not. ff.
 de re iudi. l. ij. quia indultum a iure be
 neficium nemini est auferendum: vt. c.
 indultum. de regu. iur. libro. vi. hinc est
 q̄ si iudex m̄das alicui vt soluat infra
 duos vel tres menses: vel dies. n̄bilo
 minus potest appellari. scdmōdo infra
 decem dies appellauerit et ita nō. ma
 gnus bassanus in suo apparatu de ver
 bo. significatio. c. quecumq. licet sit sen
 tentia sub conditione lata: et conditio
 nondum existat: tamen debet infra de
 cem dies appellare: vt not. ff. q̄n ap. sit.

l. §. biduum. non enim post decem dies
 erit licitum appellare. vt not. extra de
 appellatio. c. p̄terea. et ibi not. Inno
 cen. in fine. c. sed cum datur ita breuis
 terminus in quo non potest deliberare
 ad plenum: et sic incidere potest in ma
 gnum periculum vtputa trium dieruz
 vel alio minore decem: qui terminus
 modicus appellatur. ff. de constitū. pe
 cu. l. promissor: stichy: plene notatur ex
 tra de cōstitu. ex parte. nisi ex causa ma
 gnus daretur: que tamen causa est in di
 latione expr̄imenda. vt not. in dicto. c. i.
 ¶ Item non appellatur a iudicio mo
 mentaneę possessionis. C. si de momen
 ta. possessio. l. i. licet scdmōdo cano. pos
 sit appellari: extra de constitū. c. si
 guificauerunt. et de restitū. spoliato.
 c. quoties. Additio. ¶ Item secunduz
 leges non appellatur ab interlocuto
 ris: nec ab aliquo grauamine ante sen
 tentiam. C. quomodo appella. nō rescin
 da. l. prima ante finem. fallit in casibus
 ibi nota. et ff. eo. l. antepenultima. Sed
 de iure canonico est secus. vt nota. ex
 tra eo. capitu. cum parati. Additio.
 ¶ Appellari potest a iudice seruante
 ordinem iudiciorum si de iure pot̄ pro
 cedere ordinine non seruato. not. domi
 nus Antonius de but. in capi. vestra de
 cohabi. clerico. et mu. et anto. de genti
 bus in suo repertorio. super verbo ap
 pellauit: et non decidit: sed remittit. vi
 de ibi an possit appellari a sententiā la
 ta contra officialem in syndicato. vide
 omnino Bartolum et Baldum. C. quo
 appellatio. non reci. l. nulli. et arch. ij. q.
 vi. c. nulli. et Specu. in titu. de appella.
 in prima parte. §. quibus. versiculo. iij.
 Antonius de cremonte. ¶ Item nō ap
 pellatur a mero executeore: vt extra de
 appellatio. ca. nouit: nisi modum exce
 dat. C. quomodo appellatio non reci. l.
 ab executeore. nisi pronuntiet exequen
 dam vt ibi nota. vel citius exequatur.
 extra de re iudicata. capitulo quod ad
 consultationem. Item non appellatur
 a creatione vel nominatione vnus:
 quod vtilitatis tantum: vt in tutela
 vel cura: vt. C. de appellatio. l. i. §. si q̄s
 et de excusatio. tuto. l. quinquaginta.

Sed a reprobatione executionis potest
 appellari: vt. d. §. si quis. In alijs autēz
 muneribus publicis et auctoritatis et
 vtilitatis est secus: q̄ tunc est a nomina
 tione appellandum. vt. d. §. si quis. Itē
 non appellat a criminibus qui legunt.
 ff. de appel. l. cōstitutionem enoimibus
 q̄s intelligit: vt ibi no. et idē in heretico:
 vt extra de here. c. inquisitionis. lib. vi.
 Item in captione feminarum: vt. C. de
 rap. virgl. l. i. Item in fabricatoze mone
 re: et in eo qui fecit aliquem de custodia
 exire. C. de sal. mone. l. i. ¶ Item in alijs
 criminibus in quib⁹ lex p̄hibet appella
 re: prout quilibet solictus lector pote
 rit inuenire: vt extra de elec. c. cū in cun
 ctis. et c. interiora. ¶ Itē non potest ap
 pellari propter naturā cause: scz cū res
 dilacionem non recipit: vtputa ne testa
 mētum aperiat: ne scriptus heres in
 possessionē inittatur: ne in vsu militū et
 annone cōtrahatur: et ne ex delicto per
 petuo fm legē statuerit aliquid decer
 nēdum: ne pignus vendere liceat. hec
 oia legūt. ff. de ap. reci. l. fi. et id videf
 in casibus tu quibus summatim cogno
 scitur. et in alijs casibus qui celeritatem
 desiderant. vt. ff. de ser. l. eadē fm mar.
 de sano. ¶ Item in causa alimentozū:
 q̄ verū est q̄n mero solictis officio de
 cernitur. si vero ordinaria via: tunc va
 let ap. licet tūc sint alimenta prestanda
 ff. d. libe. agno. l. si vt parēs. §. si neq. et l.
 si neget. aka aut in oibus casib⁹ potest
 appellari. C. eo. l. 2. in maioribus. ¶ Itē
 regulariter nullus criminofus appella
 tur: q̄n tria interuenerūt fm azo. p̄mis
 q̄ sit cōfessus cōuictus et argumētis su
 perat⁹. C. quo. ap. nō reci. l. ij. sed aliquo
 predictozum deficiēte pot̄ appellare tā
 ipse q̄s a lius pro eo. C. de ap. l. addictos
 nō tñ q̄ nomine alicuius q̄s appellat si
 ue in ciuilitate in criminali. Si vero is
 p̄ quo appellatur ratum habeat debet
 tunc ratificare infra tēpora appellatio
 nis interponēde. in aut. de his q̄ ingre
 diūtur ad appellandū. §. si quis vero. et
 ff. de ap. l. nō tantū. Supradicta aut̄ in
 telligit de cōfessione spontanea: nō tor
 mētis aut errore tormentozū extorta: vt
 p̄3. d. l. ij. §. vide d̄ iure canonico q̄fessus

iure nō appellat: q̄ cōfessio iure facte
 notozū: vt plene dixi. §. de. q. circa ma
 teriā ordinariam. in. q. v. et a notozū nō
 appellatur: extra d̄ appel. c. romana. §.
 fi. et hec opi. videtur extra de appel. c. ro
 mana. §. aut. lib. vi. ¶ Sed quid etiā ex
 illo. §. probat: q̄ a notozio confessionis
 potest appellari: q̄ ibi d̄: q̄ iuber̄ iudex
 ergo. pot̄ appellari. vñ iure ciuili et cano
 nico post cōfessiones appellatur: q̄ est
 verū: si iustā reddat appellatiōē. l. i. iu
 stam inferendo causam: vtputa q̄ ex er
 roze vel p̄pter timorē tormentozum: vel
 quia cōfessus et postea declarare inten
 dit: vel aliquid aliud p̄bare intendit. vt
 ff. de appel. l. creditor. §. filli. C. quo. ap.
 non recip. l. ij. et de accu. c. cum dile
 ctus. ff. de confes. l. fi. et ideo si a sententiā
 super cōfessione lata appellat nō audi
 tur: vt plene per arch. in. d. §. finantes.
 ¶ Item non appellat debitor: nisi: seu
 reipublice. C. quozū appel. nō reci. l. fin
 itez officialis a suo iudice criminaliter
 p̄denatus eo q̄ male in officio se gessit
 non appellat. C. quozum ap. nō recip. l.
 nulli. ¶ Itē nō appellat debitor: ex cal
 culo fiscali: vel ex tributoria subiectidē:
 et ex alio casu qui omnes leguntur. C.
 quozum ap. non recip. l. abstinentium.
 ¶ Item delinquens a pena delicti non
 appellat: quia pene delictozū certe sunt
 ff. de verbozū significati. l. si qua. sed a
 multa bene appellatur. vt ibi. ¶ Item
 non appellat verus contumax. l. p̄ope
 randum. §. sin autem. C. de iudi. c. quo
 rum appel. non reci. l. ij. et l. diuus. ff. de
 in integ. resti. nisi pro tribunali sedente
 iudice veniat: tūc enim ad appellandū
 restituitur: vt. d. l. diu. et l. solet. et nisi iu
 sta causa impediretur venire. vt dixi. §.
 in p̄m. et extra de reg. iur. c. contumacia.
 fictus contumax est: vt. d. l. diuus. et l. ij.
 post. §. fi. ff. de appel. et no. q̄ verus con
 tumax est ille cui iudex precipit vel d̄
 cit assiste vel stes: et non assisit. vt no. C.
 quomodo et q̄n iudex. l. cessante. ¶ Itēz
 quādo personaliter citatus respōdeat
 se nolle venire: quia non est dubium:
 quia tunc est verus contumax. vt not.
 ff. de appella. l. consensu. §. ei qui. et vi
 de innotata per Jo. an. in. c. venerabilis

lis. et in. c. fec. in gl. que dicit sic de elec. li. vi. fictus cotumax est qñ inuētus aut non inuētus: vrpura citatus ad domū: vt ibi quo casu sp̄ appellandi a die sentēte cōputatur. vt. d. §. fi. et hoc intellige in cotumace absente. ¶ Contumax autē presens puta in nō exhibendo se audiēte vel presentie in dicit appellās in cā excoicatiois reuenatur. vt extra de sen. exco. c. per tuas in. ij. glo. ¶ Item nō appellatur: qui in iudicio cōfiteatur se nō appellaturū. ff. a. qui. appel. licet vel nō. l. i. §. si. sed extra iudiciū nō sufficit renuntiatio: nisi ex pacto conueniat cum aduersario se nō appellaturū: vt. c. de tēp. appel. l. si. §. si. ¶ Itē si tacite renuntiat. extra de re in. c. quod ad cōsultationem. ¶ Itē nō appellatur a delegato: qñ de legatus prohibet appellationē: vt si dicitur appellatione remota et. quod tñ solus princeps facit. ff. a. qui. appel. nō licet. l. i. §. si. et idem potest dñs papa. extra de offi. deleg. c. super questionū. et. c. pasto. quo casu friuola tñ appellatio videtur remota. vt extra de appel. c. sup. eo. §. ij. et. c. pastoralis. et. nō. in. d. l. i. quāsi dicitur: q̄ parum importat: et ideo a grauiamine nihilominus appellabatur: qz tunc non aduersus cōtra rescriptū: sed aduersus iudicis maliciā appellat. vt nō. ij. q. vi. §. si quis. et. ff. qñ appellandū sit. l. rursus. ¶ Item non appellatur ppter autoritatē iudicantium. vt probat B30. et sic dicit in lectura mea quā feci legendo in. l. i. §. de appel. in sum. eo. titu. et. nō. ff. de leg. l. non ambigū. ¶ Itē sentētia prefeci p̄focio non appellatur. ff. de offi. prefec. p̄tor. ¶ Item non appellatur ab arbitro: quia nulla est eius sententia. c. de arbi. l. ij. et est alius casus. ff. de iniusto rup. l. si quis exheredato. §. hi p̄tra. in. fi. et hī omnes septē casus. nor. ff. a. quib. appel. licet. l. i. licet fin canones possit a snia arbitri suppli cari. vt nō. ij. q. vij. a iudicib⁹. §. si. ¶ Itē nō valet appellatio si appellat ad principem: nisi appellatur in causa continēte quātitatē a. xx. libris auri. c. de appella. l. in offerēdis. ff. eo. l. si separatis. ¶ Item non valet si appellatur ab excoicatioe. extra de appel. ca. c. iij. reprehēsi

lis. in. fi. nisi terminum excedat. extra de app. c. cū parati. nisi a breuitate terminati appellatur. vt. §. dixi. l. i. §. i. in. fi. vel nisi fiat citatio contra formāz canonis extra de rescriptis. c. statutu. li. vi. ¶ Itē non licet tertio reuocare: vt. c. ne. l. i. in vna ea. qz causa tertio puo. l. i. extra de appel. c. dilecto. in casu tñ semel tñ appellat. vt in aut. de san. epi. §. si. q. c. de appel. l. in offerē. ¶ Item nō valet appel. verbatenus facta: ff. viua voce: immo dicit fieri in scriptis. ff. eo. l. i. §. si. hī fiat eadē die iudice in eadem figura iudicij existēte. tūc enim in scriptis non debet appellare. ff. eo. l. i. ¶ Quod est veruz iure legū: iure canonico appellando: ante sniam nō valet app. in eadē die etiā facta nisi fiat in scriptis nō valet: nisi incerta causa eadem die. vt in. c. vt debitus. de app. et. c. cordis oculos. extra de appel. qd. b. vt viua voce appellari possit intelligit a diffinitiuā: in q̄ nō apparet iusta causa. vt. ff. eo. l. scio. §. si. et. d. c. vt de. sed si dicat appello viua voce: vt ab interlocutoria: nec appellans verbo tenus expunit cām legitimā sui grauiamini: nō video quare nō valet. ¶ Itē nō v3 ap. ante sententiā: nisi cām p̄babile p̄tineat. vt in eo. c. ¶ Itē nō p̄cedit ap. si iudex reuocat grauiamē: a quo appellat. extra eo. c. c. iij. cessan. dicit tñ qz iudex nō pōt sniam interlocutoria post r. dies sine licētia eius pro quo lata est reuocare. ff. de reg. iur. l. nemo. ante. r. dies pōt. ff. de re iur. l. qd iussit. nisi appellans aliquas fecisset expensas: quia tunc non potest: nisi resciantur sibi. et eis non resitutus non videtur plene reuocari grauiamē. ff. de condi. ob causaz. l. si pecuniam. sicut etiam appel. nō p̄cedit: si peniteat appel. ff. eo. l. si quis libero. ¶ Item dicunt quidam: qz nō valet appel. si non sint petiti apostoli extra eo. cordi. lib. vi. sed dicit qz non est de substantia appellationis petitio apostolorum: quia possunt peti. r. iij. dies. vt c. eod. l. iudices. et extra eod. c. ab eo. in. vi. sed si non petatur. i. xxx. dies videtur appel. deferta. c. de appel. l. nonnullis. et nor. ff. de libe. causa. l. i. ¶ Itē nō valet appel. si deficit in forma: quia

nō cōtinet a quo aduersus quē et a qua snia: vt. c. e. l. i. in. fi. ¶ Item nō valet appellatio si nō interponatur corā quo: et a quo: et fieri debz in scriptis. ff. de ap. l. cum qdam. nisi eius copia haberi non possit: et etiā interim tempora app. non currāt. ff. qñ ap. sit. l. i. §. dies. et nisi violētia et inuentur iusta: vt. d. l. cū quiddā. tūc enim pro appellato habetur dūmodo publice p̄fatur. d. cum quidam. et de his q̄ per met. nō ap. l. si in fin. Sed etiam tūc videtur qz tenet ap. nisi metuat eius violētiā si coram eo nō appellat: quādo eius copia haberi nō potest. vt extra eo. c. ij. videtis tñ fecus de cōsuetudine appellari etiam potest ad iudicem a quo ap. adire r corā eo appellare. ff. qñ ap. sit. l. i. §. si qz: vt nota. in. c. cordi. de ap. in. vi. ¶ Item nō valet ap. si introducatur ad iudicem inferiorē: vel iurisdictionem parem habentem. debet em̄ ad mai⁹ tribunal appellare: vt. c. de ap. l. i. in. fi. ff. eo. l. i. §. in. fi. r. x. di. c. inferior. ¶ Itē licet maior sit is: ad quē ap. tamē si nō sit iudex cōpetēs inter ipsos litigatores: vt si ap. ad metropolitanuz alterius prouincie: cum non adsint liti gantes nec iudex a quo ap. r. ij. q. ij. c. extra. de ap. c. duobus. de offic. ordi. c. pastoralis. ¶ Item non valet ap. si non fiat per ordinem gradatim. ff. q̄ et a quibus ap. per totum. c. de ap. l. precipimus. extra eo. c. dilecti filij. et ideo si omisiss medij appellasset ad principem: ad presidem remittēdis est. ff. eo. l. imperator. ¶ Item dicunt etiam non valere cum appellatur a sententia que est nulla. ff. de appella. l. c. i. seruis. §. i. nam ex hoc non videtur cause cognitionem deuolutam ad iudicēz appellationis: immo prior iudex cognoscit r iudicat. c. de ad uoca. diuer. iudi. l. i. et quomodo r quando iudex. l. p̄fes. et de accusa. l. i. q. etiā circa appella. c. quando prouoca. non est necess. l. i. Sed verius est quod valet appella. et qz iudex appellatiois de nullitate cognoscatur: vt nor. Innocen. in ca. dilecto filio. §. aliud. de appella. quia si non principaliter tamen incidenter. de nullitate cognoscatur: vt dicta. l. i. et est casus in. l. quedam mulier. ff. fami. her.

et hoc est verum si in appel. fiat mērio de nullitate: vt. d. l. expellimus. et nor. extra de ap. c. cordi. in. vi. in. glo. super verbo potest. et in. glo. appellās de qua etiā nullitate post. r. dies qñ cōp̄ pōt obijci cognoscat: vt. n. c. de iur. r. fa. igno. l. i. et de fal. l. querelā. extra si et fal. in. r. to r. ff. de iudi. l. si p̄tor. §. marcellus. extra de offi. r. po. iud. de elec. c. pastoralis. §. qz vero: et ibi no. fin. odof. rāto tpe potest obijci de nullitate: q̄to tpe durat actio cuius nomē iudicatu fuit. vt dicit in. q. circa ordinē cause. ¶ Itē phibet appellare victor in duob⁹ casib⁹ q̄ leguntur. c. qñ puo. nō est necess. l. fin. pōt qñqz obijci cōtra p̄sonā iudicis ad quē appellat: qz est excoicatus: interdi. eius: vel infamis vel eius iurisdicō est finita: et alia que possunt obijci iudicē principalis cause. de qbus dicit Sp̄. in. ti. de iudi. §. nō d3. fa. extra de elec. c. consideramus. l. i. vt fiat nisi canonice b̄ valet: vt. l. ¶ Item prohibetur est appellare a delatione iuramenti necessarij vel iudicarij: vt c. de iure iuran. l. generaliter. §. i. sunt et alij casus quos nor. Sp̄. in. ti. de ap. §. ij. et ibi venire pōt etiam. ¶ Item nor. non appellare a iuramento quod vim p̄bationis obtinet: vt nota. Innocen. in. c. super eo. in. fi. extra de p̄cur. et dic qz iudex ap. si non fiat per ordinem gradatim. ff. q̄ et a quibus ap. per totum. c. de ap. l. precipimus. extra eo. c. dilecti filij. et ideo si omisiss medij appellasset ad principem: ad presidem remittēdis est. ff. eo. l. imperator. ¶ Item dicunt etiam non valere cum appellatur a sententia que est nulla. ff. de appella. l. c. i. seruis. §. i. nam ex hoc non videtur cause cognitionem deuolutam ad iudicēz appellationis: immo prior iudex cognoscit r iudicat. c. de ad uoca. diuer. iudi. l. i. et quomodo r quando iudex. l. p̄fes. et de accusa. l. i. q. etiā circa appella. c. quando prouoca. non est necess. l. i. Sed verius est quod valet appella. et qz iudex appellatiois de nullitate cognoscatur: vt nor. Innocen. in ca. dilecto filio. §. aliud. de appella. quia si non principaliter tamen incidenter. de nullitate cognoscatur: vt dicta. l. i. et est casus in. l. quedam mulier. ff. fami. her.

et hoc est verum si in appel. fiat mērio de nullitate: vt. d. l. expellimus. et nor. extra de ap. c. cordi. in. vi. in. glo. super verbo potest. et in. glo. appellās de qua etiā nullitate post. r. dies qñ cōp̄ pōt obijci cognoscat: vt. n. c. de iur. r. fa. igno. l. i. et de fal. l. querelā. extra si et fal. in. r. to r. ff. de iudi. l. si p̄tor. §. marcellus. extra de offi. r. po. iud. de elec. c. pastoralis. §. qz vero: et ibi no. fin. odof. rāto tpe potest obijci de nullitate: q̄to tpe durat actio cuius nomē iudicatu fuit. vt dicit in. q. circa ordinē cause. ¶ Itē phibet appellare victor in duob⁹ casib⁹ q̄ leguntur. c. qñ puo. nō est necess. l. fin. pōt qñqz obijci cōtra p̄sonā iudicis ad quē appellat: qz est excoicatus: interdi. eius: vel infamis vel eius iurisdicō est finita: et alia que possunt obijci iudicē principalis cause. de qbus dicit Sp̄. in. ti. de iudi. §. nō d3. fa. extra de elec. c. consideramus. l. i. vt fiat nisi canonice b̄ valet: vt. l. ¶ Item prohibetur est appellare a delatione iuramenti necessarij vel iudicarij: vt c. de iure iuran. l. generaliter. §. i. sunt et alij casus quos nor. Sp̄. in. ti. de ap. §. ij. et ibi venire pōt etiam. ¶ Item nor. non appellare a iuramento quod vim p̄bationis obtinet: vt nota. Innocen. in. c. super eo. in. fi. extra de p̄cur. et dic qz iudex ap. si non fiat per ordinem gradatim. ff. q̄ et a quibus ap. per totum. c. de ap. l. precipimus. extra eo. c. dilecti filij. et ideo si omisiss medij appellasset ad principem: ad presidem remittēdis est. ff. eo. l. imperator. ¶ Item dicunt etiam non valere cum appellatur a sententia que est nulla. ff. de appella. l. c. i. seruis. §. i. nam ex hoc non videtur cause cognitionem deuolutam ad iudicēz appellationis: immo prior iudex cognoscit r iudicat. c. de ad uoca. diuer. iudi. l. i. et quomodo r quando iudex. l. p̄fes. et de accusa. l. i. q. etiā circa appella. c. quando prouoca. non est necess. l. i. Sed verius est quod valet appella. et qz iudex appellatiois de nullitate cognoscatur: vt nor. Innocen. in ca. dilecto filio. §. aliud. de appella. quia si non principaliter tamen incidenter. de nullitate cognoscatur: vt dicta. l. i. et est casus in. l. quedam mulier. ff. fami. her.

In maioribus causis. i. quando agitur de rpius. i. anteq̄ appellatio sit recepta p̄nt ambe ptes et etiā appellans inuito appellatio renūtiare appellatōis: et redire ad iudicem a quo: dummodo interfit appellatio et satisficiat. Postq̄ vero appellatio sit recepta non licet partibus ad iudicem quo redire sine licētia iudicis ad quem: sed p̄ cōpositionē possunt ab appellatōe recedere: et inuito iudice ad quē: vt no. 30. an. post h̄oist. i. c. si. extra de cri. fal. vbi appellari p̄t re integra. s. Bal. simp̄r dicit: q̄ appellans nō p̄t renūtiare: si appellat iteret: vt i. l. fi. C. q̄n puo. nō est nec. et oino vide tex. et gl. i. c. q̄nis. S. ceteris. de ele. li. vi. Ant. de cremonte.

¶ Que sint ptes iudicis q̄n ab eo frustratorie appellatur.

* Adde lā

uarto q̄ rif t̄ que sint pres iudicis a quo appellat: si sibi vt q̄ appellatio sit frustratoria. distinguitur aut cui datur videt appellatio legitia: aut nō legitima: sed frustratoria. aut est dubis. p̄mo casu est deferēda et qui nō differt puni f̄m legē in. xxx. p̄derib⁹ auri. C. de ap. l. q̄m. sed de iure canonico deponit ab officio. ij. q. vi. c. decreto. et no. extra. e. c. pote. et mihi loim⁹ reuocat oia agitata iudex ap. ex suo offi

cio. extra de iureiu. c. venies. et not. ff. de adm. tu. l. i. cirographis. s. i. et in. c. nō solū. de ap. q. nō est inuouandū appellatōe pendēte. ff. nil no. ap. pen. p. totū. et q̄n non est legitima: vel frustratoria.

¶ Secōdo vero casu nō d̄z iudex et deferre. extra eo. c. appellatōib⁹. an. vj. imo ea nō obstatē exequat: q̄uis possit reuocare q̄ factū est: vt p̄bat extra eo. c. p̄a. stozalis. et not. in. q. vj. ad romanā. et ibi videas. si enim iniuste appel. nō est admittēda f̄m eius iniuste app. malitiā et imprudentiam: et sic tenet et obseruat in ciuitate a qua sum oriundus perusi: et Tuscia in Italia hic et in lombardia v̄aria sunt statuta et cōsuetudines q̄ tollūt prump̄t et fragilitatē leges et canones et male et ideo his n̄ris rpiibus sit modicum capitale de legis: et magis modicum et nihil fiet in posterum: q̄ p̄ncipes largiuntur oppidis: ciuitatibus: et villis q̄nq̄s facere legē: statuta et modica et parua: intercessionē: male faciūt ad tollēdum legē impialem et cōstitutōes vicia riorū xp̄i: quoq̄ p̄ncipū si cōsultor essem et de sitibus darent petitiones seu supplicationes y ou oferebe del parbare q̄ feze fezere vulgare a zaro q̄n necesse est se multi catelani et infideles cōturative nire et visitare la cita de roma dije v̄o glo veniant seu zele vostre armature of fencible et desi per ingarue sazareo de pouer lozarine mādano en la franza p̄ le interpretare. Reuertor ad p̄pū q̄ iudex admittēdo talē appellat. aut deferēdo aut p̄ malitiā aut p̄ ipudētā tenet. ff. de iur. l. si p̄ ipudētā. et talis iudex facit litē suā: vt illi. de obli. q̄ ex q̄i delict. naf. in p̄n. et. s. i. et ibi vide. q̄n aut dubitat an sit legitia vel nō. i. tertio casu d̄z deferre extra. e. c. sp̄l̄r. s. excessu. cū vna cautela q̄ ponit et legit i. c. cū cessante. de ap. bal.

¶ Que sunt partes iudicis appellatōnis in ihibitiōib⁹ faciēdis: et quat in extratudicialibus appellatur.

uinta q̄ est t̄ que sunt ptes iudicis appel. in ihibitiōib⁹ faciēdis. Et circa hoc dicit spec. valde plene in. de ap. s. de of ficio. s. tu dic b̄uor: q̄ p̄stitutio appellatōis corā iudice appellatōis an oia fa

* Adde lā
frā. in pall.
s. interlo. et
ap. nu. xl. et
xliij.

¶ Adde pro
p̄mo mem
bro lā. i. s.
terlo. et ap.
pella. v. sed
p̄ d̄icēda.
nu. lxxij. et p
secō ibidez
versū. conue
niant.

cienda est fides de sua appellatōe: a s̄ audiri no d̄z. nec ad citationē nec ad p̄ hibitiōē est aliquatiter p̄cedendū: q̄ non p̄t dici negotiū ad eū esse deuolutū: nisi cōstet appellatōē esse interpositā. extra de appel. c. romana. s. si vero. Unde tanq̄ iudex icōp̄tēs nil v̄z quod agit vt dixi. s. de iurisdiōne. i. p̄i. appellatōē em̄ interpositā corā ipso iudice si iniquā apparet interpositā an sniam. nec est ibi cā iserta: tūc nedū q̄ ihibeat sed nec sup̄ hoc etret p̄tem: immo oino reijciat. vt. d. c. romana. s. ne aut. et idē si sit interposita a diffinitua. et apparet q̄ facta est i casibus exp̄sis a iure phibitis: q̄ ponunt. ff. de appel. recip. l. si. vel si ita facta est ab eo: vel ab eis: q̄b⁹ appellare nō licet: vt dictū est sup̄ in q̄stione tertia. s̄ h̄is casibus non est ad aliqd̄ p̄cedendū: sed est reijcienda. vt. ff. de ap. reci. p. totū. si aut de p̄dictis nō appareat: vel dubiū sit: tūc d̄z ptes citare seu p̄tem. vt eo. s. si vero. in p̄i. et. s. si nostris. q̄ de vnoq̄ negotio p̄ntibus p̄tibus cognoscere d̄z: et eis prius citatis. ff. de re iudi. l. de vnoq̄. et appellato non apparēte p̄t iudex ihibere. nā et p̄ntiare p̄t in cā f̄m d̄zo. altera pte absente. l. fi. s. illud. C. de tēpo. appel. et no. C. de ap. l. pe. s. fi. ¶ Si h̄o partib⁹ p̄tibus obijciat: q̄ appellatio graua minis non cōtinnet cām legitimā: vel appellatio a grauamine illo: vel a diffinitua nō fuit interposita itra. x. dies. vel alia appellatio sitis opponat: q̄ cause negotiū non est ad appel. iudicē deuolutū. tunc nō est ihibito faciēda: nisi si prius cōstitit ad se cām deuolutaz. vt. d. s. si vero. nam iudex ap. nō d̄z aliquid recipere: nec iudex interior: p̄pter ea executionē retardare quousq̄ cōstitit q̄ ad eum sit ipsa ap. deuoluta. et sic iurisdiōtio. c. dilecto. an. si. extra. eo. et no. Archi. in. d. c. romana. et idem si appellat in diffinitua a casibus phibitis a iure: v̄z supra nota vel de q̄ confessus est tūc em̄ q̄ i inspectiōe appel. non apparet de cā iustav̄t inuisā nō d̄z postea p̄cedere: nisi postq̄ cognoscere poterit de p̄dictis. vt. d. c. romana. ¶ Q̄n autē appellatū est an sniam et obijci. q̄ non

est ex cā rōnabili et probabili: sed apparet patenter p̄rababilis: vt puta in iure expressa: tunc p̄t mittere anteq̄ cognoscat an sit h̄y vt extra eo. i. vj. c. nō solū. s. illa. et ihibitiōe legitime facta nihil est inuouandū. vt. C. nil noua. Et ideo reuocat si iueniat. vt. c. iij. extra de ope. no. nū. Sed si dubitat an sit p̄babilis: nō d̄z iudex phibere: seu ihibere: donec incipiat cognoscere. vt. d. c. romana. s. obijciat. h̄ec autē cognitiō con sistere: vt sufficiat lit. cōstet: et tunc iudiciū nō cognitionis sumit initiū. vt in aut. de litigio. s. si vero. q̄ q̄dem lit. cono test. tunc sit in cā ap. etiā vna parte absente. vt. C. de tempo. appel. l. fi. s. illud.

¶ Circa reuocatiōē eius q̄ factum est: qualē fieri debeat a die diffinitue snie: suat an app. siue post est p̄ iudicē ap. reuocandū: vt. d. c. nō solū. s. i. inuouari. illa vero q̄ inouant post ap. ante sniaz interpositā nō reuocant: donec cāy appel. inserat: verā esse iuenierit: vt eo. s. illa. nisi talis reuocatio post ihibitiōē legitima fiat: q̄ tūc siue cā ap. sit vera: siue non est reuocandū: vt ibi. appel. aut interposita ab aliquo actu: vel grauamine: vel actu extratudiciali: non reuocaf inuouata: q̄uis de veritate cause iudex appel. incipit: nec p̄icipiū iudicis officiū impedit: q̄ illud creq̄ possit v̄n nō p̄dest cause insertio. nisi de ei⁹ veritate corā eo iudice p̄bef. vt no. Arch. i. c. roma. i. gl. poterit tamē ad fi. v̄m est q̄ Inno. dicit a tali grauamine vel actu extratudiciali vt est electio: confirmatio presentatio. et huiusmodi: nō est necesse infra decēdies appellare: q̄ salua est ei⁹ exceptiō: et etiā ius: q̄ nō apparet vt ipse no. extra de h̄is q̄ fiunt a ma. par. ca. c. i. et idem Specu. an. ti. de ap. s. i. ver. sed quid dices. Sed h̄oc iure nouo oporet infra dies a talibus appellare. postea vero non per viam appell. sed per viā cōditōis vel alia remedia post reuocari. extra eo. c. i. in. vj. et c. cōccertationi. ad iniar sentētie arbitri a quo nō l̄ appellare. C. de arbi. l. i. tamē p̄t et appellatōis remediū. ff. de arbi. l. non distinguem⁹. s. cū quidam. et etiam supplicari. vt no. ij. q. vj. a iudice

¶ si. quod nota additio. **¶** Appellationis psequende tempus potest ex pacto primum minui. **¶** Quomodo non ultra terminus. not. bal. in. l. si. **¶** C. de temp. appel. **¶** Quid si appellatione interposita appellatio non profequitur causam sue appellationis.

Ecto que ritus quod si appellatione interposita appellatio non psequitur causam sue appellationis: si expectat prope sine anni: vel biennij et tunc incipit psequi protestatio: per eum non stat quominus sine accipiat expectatio quod instantia cause appropinquet. **¶** Et circa hoc dicitur terminus psequende appellationis est triplex. Primus est ille qui statuit ad iter accipiendum. extra de re iud. c. cum. **¶** 2. de ap. c. puenit. **¶** Secus ad se presentandum coram iudice ad quez. vt. l. c. cum sit roma. de ap. **¶** et isti duo termini ab homine assignant. Tertius terminus seu dies statuit a lege scilicet annus vel ex causa biennij: primi duo non pnt pueniri. vt extra eo. c. sepe. Tertius sic. C. de tempo. ap. l. si. **¶** si. **¶** no. **¶** ij. q. v. c. si quis appellat ver. si quis appellatione: Primus ergo et secus terminus potest pfigi et terminari. vt extra de ap. c. romana. eo. tit. c. oblata. **¶** i. anti. **¶** et tunc tenet appellatio appellacione psequi infra terminum pfigi vt

*Add lan r
fra. in. s. in.
terlocuto
rie r appe.
lationes se.
pius alleg.
nu. xl. vers.
qro ifra qd
tempus.

ibi. qd si non facit pcedit: vt no. in. d. c. in glo. vt si lis est. **¶** Si vero nec a iudice nec a parte est assignatus terminus: tunc huiusmodi appellatio ante finem anni vel biennij ipetrare iudice qui casum appellacionis examinet. coram quo appellatur tenebit comparere: r appellatione psequi. c. abbate. **¶** si. **¶** no. de re iud. **¶** 2. no. **¶** Inno. de ap. c. cordi. nisi appellatio impetrata iudice tanquam suspectum recuset: nisi pmatore fuerit ab appellacione iudex ipetratus. ar. si. qdvi aut cla. l. qd aliter in prin. minimu pmatore pcuraret vel appellas in appellatione supplaret: vt. d. c. abbate. qz eo casu appellatio non noceret: vt pura si est interposita i factio electionis etiam periculum immineret ex dilacione appellacionis psequende: quaz dilatio est danosa. extra de ap. c. cum sit. l. vj. qz huiusmodi pmatore iudex appellacionis potest ex officio suo partes vocare coram se: si instat: vt. d. c. abbate. **¶** 2. no. **¶** s. in. q. circa emergentia. in. q. ij. **¶** Additio. **¶** Et pisse renuntias etiam intelligit nullitati renuntiare: quia nullitas inclusa i obligacione tacite est accessorium ad ipas appellatione quod no. et ita dicit Bald. in. l. i. s. de sen. ex p. eri. re. vt de fra. de sabaudia. in. c. si appellacioni. de ap. in. cle. p. dicta. **¶** Intellige quod renuntians vult vti nullitate incidet in clusa in appellacione: sed si vult nullitate principaliter deducere prima non obstanti non renuntiauerit appellacioni: vt p. in. l. si exp. sim. ff. de appel. **¶** vbi de seruo appellacionis non pcludit vti nullitati. **¶** de seruo h. in. se tacita renuntiatione: vt no. in. cle. si appellacioni. in. vij. glo. de ap. **¶** 2. no. **¶** Ant. de but. i. d. cle. sup. glo. si. qd idem sentit. **¶** r vult bar. i. d. l. si exp. sim. **¶** Et ipse do. Ant. in. c. dilecto de appel. vide de sen. exc. c. l. j. lib. vj. in. ij. glo. et quod no. **¶** Dicitur de sancto Semi. sup. ea. **¶** r ibi no. **¶** Jo. and. sup. verbo: psequere. in nouella. q. non solum deserens p. etiam exp. pisse vel tacite renuntians appellacioni potest nihilominus psequi nullitate. vide o. no. **¶** Jo. and. q. ibi ofno limitat illud dicitur quod agit de fauore amine quo casu renuntians appellacioni audit sup nullitate. als secus finem eum ibi quod no. **¶** Ant. de cre. **¶** Additio. **¶** Appellationi l. qui vult renuntiare

renuntiare p pactu affirmatoriu coram iudice: quod est gestu: non tamen p pactu sonas i vim pacti. no. **¶** Inno. de reit. ipo. c. cum olim. **¶** 2. do. ant. de bu. extra de sil. p. in. b. eo quod notat appellatio dicitur interponi infra decem dies a die iudicis computat tanquam de momento in momento. de ap. c. ceterationi. l. vj. **¶** Et no. **¶** Ross. conclusio. xlv. **¶** Ideo si testator sita cetera absentem et indecensum citatum ad domum ac psumptiue contumacem non potest infra decem dies a tempore quo scuiti ea lata petere se restituat ad appellandum: quod iure cetera potest appellare. no. **¶** Ross. cetera. idem in citato per edictu. Ant. de cre.

¶ De testamentis et ultimis voluntatibus. Rubrica.

Quidam in testamento pluribus heredibus scriptis voluit: r mandauit. q. nullus ex heredibus suis possit vel audeat vendere pignora: locare: vel alio quocunq. titulo alteri cedere domum: seu pte domoz. aut imittere aliquam portionem ad standum in sua parte: nisi esset aliquis scriptorum heredu. **¶** Et q. contra fecerit: pena pinationis incurrat: r voluit vt ad alios heredes dicta pena: p. equa li parte pueniat. **¶** Ita sunt verba testamenti: modo de facto accidit. q. vnus ex heredibus scriptis comisit maleficiuz: propter quod secunduz loci statutum bona eius confiscata sunt: eo danator banito. **¶** Idem p interuallu temporis creptus est a bano: r inde restitutus: querit an heredes p. dicti condonati r restituti debet habere domos. siue parte domoz p. dictaruz ex dispositione testantis. **¶** In hac questione videndum est primo: an per formam prohibitionis r voluntatis p. dicti ois alienatio r traslatio in alios videatur p. phibita. **¶** Secundo videndum est. An p. condempnatione r confiscatione p. dicta facta sit contra prohibitionem testantis. **¶** Tertio videndum. An p. executione r restitutione secuta domus vel pars eoz restitute intelligat eide. **¶** Circa primu scilicet an ois alienatio r traslatio interdicitur

dicendum est: sic. quia testator prohibuit vendere. **¶** Et s. verbu venditionis alienacionem complectitur. ff. de statu libe. l. statu liberu. **¶** s. qntus. **¶** Preterea videtur casus in terminis. C. de fideius. l. voluntas. vbi dicitur: q. res phibita vendi vel pignozari: potest donari fratri. ergo presupponitur: qd potest donari extraneo: Preterea videtur casus in terminis nois. ff. de leg. ij. l. pater. **¶** s. fundu titra nu vbi similiter res phibita vendi: vt pignozari potest in herede extraneo fratre. qz non tuiti b. simplex: phibito: s. limitata: vsq. ad ipsos mortis ergo si tuisset simplex secus. **¶** Cu igitur in casu no forma phibitionis sit non solum talis: sed etiam latior: vbi sequitur concludendum: q. ois alienatio sit interdita ex voluntate testatoris: quia talis fuisse colligitur. cu verba sensu: non e contra debeant deferri. vt. ff. de l. ij. l. fideicomissa. **¶** s. hec verba. **¶** Circa secundu. An per confiscacione bonoz dicti heredis factum sit contra prohibitionem: et voluntatem testatoris. dicendum est: q. sic ostendendum prohibitus vel asstrictus non alienat: non tantum abstinere debet: sed curare debet ne fiat contra. ff. locati. l. i. lege. sed i casu nostro non curauit ergo. **¶** Qui immo non solum abstinuit: s. cogitauit: fecit. q. in aliu transferebat domus alienari phibita. **¶** Ma. q.

a **¶** Quod nullus ex heredibus. vi de c. in. l. ea lege. C. d. ob cam pau. **¶** de ca. i. o. **¶** cetera. incipi. visio r phideratis eib. **¶** bal. i. l. qntus. **¶** ff. q. r d. est d. cetera. **¶** C. de fideico. pau. **¶** de ca. p. ij. incipi. q. p. supradictu. **¶** bal. i. l. volu. **¶** tas ver. **¶** q. no. **¶** qd. **¶** C. de fideico. m. l.

b **¶** Verbu venditionis. Adde bar. i. l. si. **¶** in. co. putatione. **¶** ff. vel po. **¶** ne. **¶** C. de iur. **¶** de delib. **¶** ad. **¶** in. l. si. **¶** s. venditionis. **¶** q. **¶** modis. **¶** vel hy. **¶** sol. **¶** bal. in. l. scitum. **¶** s. emptorem. **¶** de edi. **¶** edic. **¶** Jaco. **¶** de bel. **¶** uiso in. **¶** s. **¶** q. **¶** vero in. **¶** auf. **¶** de no. **¶** alie.

valore: nec de quo metallo. mo querit cui pre...

pauperes. Et qd si no superco testis...

c. Est ser uandū. Ad de Joā. de turre crem.

plarius. de lega. i. ab hostibus. s. si...

Quarto queritur testator se...

Sed cōtra p̄dicta factū multa iura...

ga. iij. l. si non iure. Ergo primum des...

sterius. qz cōficiendo posterius deierat...

no. C. de testa. l. sancim⁹
 x. l. hac consultiſſima. §. penul. arg. expreſſum q^d si ex teſtamēto ſcōdo hereditas adiri nō poſſit: vt quia inſtitutus nō eſt capax: tñ per ipſum tollitur primum licet ſolēne. ff. de his q. vt indig. l. cū quidam. Ergo preualeſcōm p^{re}teritione nō obſtante. Qm̄ ad tollēdum primā teſtamentum ſufficit ſi ſcōm verā poſſibilitatez poſſeſt ex ſcōdo adiri hereditas vt not. in. d. l. j. de inſuf. teſt. Si ergo eſt poſſibi-

Quinta queſtio eſt an mors ciuiliſ locū faciat conditioni per teſtatorē adiecte.

Quinto queritur ꝑ plerūq^{ue} fieri ſolet q^d i vltimis volūtatibus apponitur conditio mortis: vt quia dicit teſtator: volo q^d talis

heres meus vel q^d talis legatari⁹ poſt mortē ſuam de re: reſtituat hereditatē: vel relictiſ titio. Nunq^{uam} ſit locus reſtitutioniſi heres vel legatarius non moritur naturaliter: ſed ciuilit^{er} tñ: vt poſte q^d capite minuitur: vel de poſtaf: vel condēnatur in opus metalli: vel deponitur vel interdicitur: ſcōm ius canonicum. Et primo videtur q^d ſi lo^{ca} reſtitutioni. quia ingrediēs monaſteriuſ habetur p^{ro} mortuo. vt in autentica de nup. §. diſtrahi. C. de epⁱſi r clericis. l. ſi. C. de donatio. inter virum r vxorē. l. res vxoris. vbi dicitur q^d donatio facta cauſa mortis cōfirmat morte ciuili. ad hoc no. de ſupplē. neglⁱ. p^l. a. c. ſi epⁱſ. in gloſ. ſi. C. de fidei. autē. niſi rogati. extra de pb. c. in preſentia. ꝑ Ciuiliſ enim mors morti naturali comparatur². ff. de bo. poſ. contra tabu. l. j. §. ſi. ff. de teſta. tute. l. ſub cōditione. in ſi. Nam qui ſub conditione emancipationis reſtituitur: ſufficit ſi quoquo modo a paterna poteſtate liberetur. vt. C. de iſti r ſubſti. l. ſi mater. Nam verba teſtatoris in vno caſu prolata ex ſentētia admittuntur ad ſimiles vt. l. gallus. §. r quid ſi ſātum. ff. de li. be. r poſſi. r de vbo. obligati. ſi ſub vna

Contra q^d non q^d per mortē ciuilem non ſoluitur matrimoniuſ. C. de dona. cau. mor. l. ſed r ſi mors. §. cum igiſ. ꝑ nec facit conditionē exiſtere. ff. de lega. iij. l. fideicommiſſa. §. ſi cui. r de condi. r demon. l. interdicit. r ibi no. de verb. obli. l. ſi ex cauſa. §. ſi in ſulā. ff. de iure ſiſci. C. de his qui ve. eta. imp. l. ſi. de lega. iij. l. ſi ita quis teſtamento. §. ſi. extra de offi. dele. c. j. **S**o. dicen dū eſt regulariter q^d nō ſufficit aliquid fieri niſi naturaliter fiat. C. de bono. poſſeſ. l. non putauit r de condi. r demon. l. fideiſ. r. l. ſi in caſibus tñ in quibus ciuiliſ mors equiparatur naturali: in illis caſib⁹ ſufficit aliquid fieri ciuilit^{er}. Ita loquuntur contraria. vñ dicit dymus ſupra. d. §. ſi cui. q^d demum non refert q^d ex equipollen- tibus fiat: q^{uonia} ex eiſdē actis reſentat^{ur} effectus. Et ita loquit^{ur}. d. l. ſi mater: et. l. gallus: quia propter eundem modū inducitur liberatio a paterna poteſtate: in omnibus illis caſibus ſeu equipollēti-

Morti naturali cōparat. Ad de i quo cōparent per. de anch. in c. cōpromiſſiſ. nu. 2. extra de arbi. r i quo. not. idē in. c. cuz ſiſp^{er}dictus. nu. 4. de cōnerſi. piug.

bus. ſed cum agitur de morte naturali et euectus cōtingit per mortē ciuile: hec quidē nō ſunt paria: nec quidē eundem reddūt effectū: vt. ff. de capi. dimi. l. penul. §. mortuus nō reuulſit. ſed ciuilit^{er} ter mortuus pōt reſtitui. vel pmoueri: vt. d. l. ſancimus. §. ſi. r. d. c. cū igiſ. nec reuertatur ex vtroq^{ue} idē effectus. Et ideo nō equipollen mors naturalis morti ciuili. r ita loquuntur ſcōdo allegata. Ad. l. deo nobis. C. de ſacroſan. eccle. cū ſiſib⁹ r datur q^d eſt ſpeciale fauore religioſis: vt ex eis p^{er}. r hic no. xvi. q. i. placuit. in gl. vides. **E**t p^{er} dicit^{ur} igiſ reſultat talis queſtio. ꝑ quidā eſt bānit⁹ ex tali delicto: p^{ro}pter q^d oia bona ſua ſunt p^{ro}ſciscata ſim formā ſtatuti: durāte bāno moritur. q^{uonia} ei⁹ cognat⁹ ab inſteſtato: cui erbānitus d^{icitur} ſuccedere p^{ro}pter q^d ſiſcus petit ſucceſſionē iure publicatiōis facta. **E**cōtra alij cognati veniūt ad defunctū etiā i vltiori gradu. r dicit ſibi deberi ſucceſſionē q^{uonia} q^{uonia} iuris: r q^{uonia} admittat. Et primo vt q^d ſiſco q^d ille erbānit⁹ eſt in habilis ad ſucceſſionē ex teſtō: vel ab inſteſtato. C. de heredi. iſtituē. l. i. r. l. neq^{ue}. ff. de his q^d p^{ro} nō ſcrip. habē. l. iij. et de lega. iij. l. i. Et ideo vt capaci ſiſco dabit^{ur}. ff. de ioſſi. teſta. §. meminiſſe. l. papinia- nus. C. de his qui. vt indig. l. hereditas et. l. alia. Itē ſiſco publicata ſunt bona: vt dicit^{ur} eſt. ergo iura generalia r actio nes. ff. de verb. ſig. l. bonozū. et. l. morientium. C. de ſen. paſ. l. ſi ademptū. **E**cōtra q^d cōiuncti ſuccedat: ꝑ quia quoties precedēs in gradu propter ſuū delictū a ſucceſſione repellitur: vltior in gradu admittitur. ff. de his qui ſunt ſui vel alieni iuris. l. ſi qua. Itē q^d talis erbānitus habet p^{ro} mortuo. ff. de bo. liber. l. ſi necē. §. ſi de poſtatus. de bono. poſ. contra tabu. l. j. §. ſi de poſtatus. et de alen. lib. l. j. **S**i mortuus: ergo ſequētib⁹ in gradu deſerit hereditas. vt i aut. ceſſante. C. de ſuis et legit. hereditibus.

Terterea verba ſtatuti de publica- tione bonozū ad bona tūc preſentia tē- pote publicatiōis referuntur. ff. de ver- bo. ſigni. l. boues. §. hoc ſermone. vnde ad poſtea veniētia nō referuntur. quia cū ſunt odioſa nō ſunt laxanda: vt extra

de reg. iur. c. odia. **P**terea dicitur erbānit⁹ nō eſt de poſtatus: licet ſint bona eius publica- ta. ergo i iure ſuo ſiſcus nō ſuccedit: q^{uonia} pene ſiſt molliende: nō exasperā de. ff. de penis. l. i. **I**terp^{re}tatione. videtur ergo q^d agnati ſuccedant excluſo ſiſco. Et ita ſuit inductus p^{er}. **S**ed videtur potius: q^d ipſe erbānitus ſuccedat quaſi ciuilit^{er} mortuus: nec exclu- ditur a ſucceſſione niſi ſit ſeruus pene.

Sexta queſtio eſt. an heres poſſit diſtribue- re relicta ſine executo- ne teſtamēti. Itē q^{uonia} actio ne executor teneſt. Item an teneat executor red- dere id quod expēdit: ſi appareat teſtamentum non valere.

Sexto queſtio eſt. ꝑ cōmiſſari⁹ i ſtitu^{er} a teſtatore ad diſtri- buendū relicta petit ab heredibus ſibi dari reli- cta: que ſibi teſtator di- ſtribuedā cōmiſſit: ſicut heres paratus ſum pre- ſtare omnibus his qui- bus relicta ſunt. **C**om- miſſarius dicit. ꝑ primo da mihi: quia mihi com- miſſa eſt diſtributio. q^{uonia} ritur quid iuris. Et in hoc diſtingue. aut teſta- tor dicit: volo dari: vel lego: q^d datur. vel relin- quo talem rem dādā ſati. Aut dicit lego vel relicto talē rē tali. **P**ri- mo caſu vt teſtator ſen-

Referit^{ur} Adde etiaſ q^d reſtriguntur ad ſubditos ſtatutiſ. vt not. pe. de anch. i. ca nobis. nume. 4. extra de ſen- ten. c. cō.

Cōmiſſariuſ dicit. Adde q^d cōmiſſari⁹ teſtamēti non cogit ſuſci- pere officiū cōmiſſarie: vt not. Dy. i. l. j. §. q^d ma- tū. ff. de v. l. impator. in pri. de ſe. ij.

Dr. mat. nota

asse: vt de manu heredis preter. vt. ff. de usu fruct. leg. l. trebatij. i. p. i. r. ibi no. r. ff. de lega. ij. l. cū pater. §. volo. r. iō ab heredib' petendū. vt. ff. de trasfac. l. iij. in prin. et de cōdi. r. demō. l. qui heredi. §. cum hereditas. Scōo casu v' cōferre relictu in legatarium sine facto heredis. arg. ex eo qd no. ff. de leg. iij. l. si legatarius. in p. r. not. ff. quē ad modū vsu fruct. ca. ue. l. idē est. ff. de vsu fruct. leg. l. si q̄s ita. maxime qñ testator: nō solū facit cōmissariū ad distribuēdū: sed etiā ei cōcedit licentiā distribuēdi: r. alienandi de bonis suis. C. de epi. r. cle. l. si quis ad declinandā. et not. ff. de all. r. cib. le. l. alto. q; hoc cōmittendo cōmissario v' excludere heredē. ar. ff. de iud. l. cū p̄tor. ad i. idē ad trebel. c. l. fina. Et ideo tūc sine herede ipse pōt. r. Itē est notandum. q; oia talia verba volo: rogo: mando r. c. ipozitā necessitatē. ff. de leg. iij. l. fideicommissa. §. si quis ita. Et hic pōt queri an t' fideiussarius testamētari' possit agere vel cōueniri ab alijs: quibus debet distribuere relicta fm testatoris voluntatē. Et de hoc no. C. de epi. r. cle. l. nulli. r. l. si quis ad declinandā. r. d. l. alto. Et de leg. iij. l. si quis tito. Nō in predictis casibus nō est simplex minister. vt plene no. ff. ad trebel. l. lucius §. i. in alijs aut casibus nec cōueniri: nec cōue-

niri potest q; simplex minister actiones nō habet. nec pōt cōueniri p relicta sibi ad distribuēdū cōmissis. vt. d. l. lucius. §. j. de predictis plene nota. extra de testa. cū iohannes: nisi essent in e' po testate relicta prestādi: vt q; ipse apō se haberit: tunc em̄ tenet: arg. ff. de rei ven. l. officij. Et dic' q; legatarius r. fideicommissarius r. quilibet grauatus aliq; restituerē: si ex hoc aliqd debet percipere: vel retinere: potest vt dixi agere: vel cōueniri: vt. d. l. si legatarius. in prin. Et tenet actionib' quib' tenet heres si ab eo relinquatur. C. cōia de lega. l. j. Et hoc intellige: si ipse grauatus agnouerit relictu: s; nec agit nec cedere cogit. vt no. ff. de lega. g. l. imperator in principio.

¶ Tercio queritur an executor: testamenti tenet reddere rōnē de gestis p ipm successori testatoris. r. Cy. no. q; sic. in. l. id qd pauperibus. C. de epi. r. cle. p. l. j. ff. de lega. iij. l. sibi. ideo dic' q; si facta executione p commissariū vel executorē. arg. ff. de rebus eorū. l. si.

¶ Septima questio est. vtrū pāni legati appellatiōe debeatur rudis materia pāni: an in specie iā translata.

Septimo queritur: t' quidā legauit vxori sue pāni: qui erāt in archa: an debeatur ois pānis a quālibet ei' specie: an ergo sola rudis materia pāni in aliquā specie nō translata. Et primo videt' q; omnis species pāni cedat legato. q; appellatiōe legati in genere cōtinetur quēlibet eius spēs. C. de rebus alle. nō alienā. l. si. r. de furtis. l. j. Itē prohibitus a genere: v' prohibitus a qualibet ei' specie. ff. de serui. rust. p̄dio. l. si serui. §. i. r. no. extra de s'p̄mo. c. audiuimus. Et no. ff. de suis r. leg. giti. here. l. j. §. si. Ad idē: a quo remouet' diffinitio r. ei' diffinitio. ff. de regu. iur. l. iudicatu. §. facere. r. no. C. de arbi. l. j. qz cum aliquid prohibetur. r. omne id per quod peruenit ad illud. Et ecōtra cum aliqd p̄mittit' r. ff. de iurif. om. iud. l. ij. Itē absolutus a toto v' absolut' a qualibet eius parte: vt. ff. de excep. rei iud. l. si quis cū totū. Respōdeo ad predicta. quia species inest generi: vt. ff. de regu.

iur. l. semp species. Non ecōtra genus inest speciei. de gradibus. l. i. iurisconsultus. §. j. nisi p viā positiois. q; posita specie ponitur genus. Nā dicēdo hō intelligitur aial. vt. l. inter agnatos. ff. vnde legi. fm Dy. t' q; genus est qd predicatur de plurib' differētib' specie. Species est qd predicatur de pluribus differētib' numero. vt no. ff. de re. credi. l. iij. Ergo prohibito gñe prohibetur omne qd ex eo est. ff. de sponsa. l. omnino. ergo est prohibita ois species: cū sit in genere apprehensa: vt dictū est. ¶ Genus em̄ et species nō sunt diuersa: nisi quia genus est plus speciei: r. species est minus: r. se habet sicut magis r. minus. Itē in proposito pāno legato perinde est habendū ac si exp̄ssum r. singulariter que liber eius species vt dicit' in. d. l. si choruis. in p̄nci. de lega. iij. Qñq; tamē species sibi assumit nomē gñis: vt. ff. d' adop. l. j. ¶ Ecōtra q; in legato nō cōtineat nisi sola rudis materia pāni: scz qd nō est i specie translata. quia legato marmore. nō debetur species de marmore: sed sola rudis materia marmoris. ff. de lega. iij. l. illud questū. §. illud fortasse. Item lana legata indistincte nō debetur lana tincta. ff. de leg. iij. l. si tibi lana. i. p̄nci. Et d' hoc plene no. io. an. extra elec. c. vt circa. lib. vi. in glo. sup' h' b. ecclesiastico. Itē lignis legatis nō debent nisi ligna ad cōburendū parata. Materia autem lignorū ad edificij parata nō debet. ff. de leg. iij. l. ligni. ¶ Dic' q; et legato generis indistincte prolati nō debetur regulariter: nisi sola rudis materia generis: et nō qd in aliquā specie est translata. vt. d. §. illud fortasse. r. l. illud questū. de lega. iij. hoc verus: nisi aliud senserit testator. ff. de aur. r. argē. lega. l. p̄diculis. §. labeo. Itē nisi adijcia tur legato signū vniuersale: scz omne vniuersus: vel totū: q; cūq; r. his similia. q; tunc species legato cedūt. ff. de le. iij. l. heres me'. §. j. et de au. et argē. leg. l. iij. fm Dy. dicit enim aliud est dicere a munere: r. aliud ab omni munere. i. q. i. sunt nōnulli. Et idē extra de constitutio. c. ex litertis.

¶ Octaua questio est. an legatū sub cōditione vdiuitatis relictu valeat. Et

vtrū caste viuēdo consume quatur legatū. r. vtrum mulier cui est relictu vsu fructus olim bonoz desbeat ipsum recuperare de manib' ipsius heredis.

Octauo queritur t' testator legauit vxori sue de cēz singulis annis quib' nō nupsit: post mortē testatoris nubit vxor. nisi quod nihilomin' habebit legatū. Et primo v' q; sic. q; p hoc v' dicta vdiuitas. vñ spectata tali cōditione debebit habere legatū: r. conditio est reputada p nō adiecta. ff. de cōdi. r. demō. l. sed et si. §. si. r. l. seq. r. l. cū tale. §. i. r. l. mulier. r. l. h. r. l. quoties. C. de indi. vdiuitatis. l. iij. ¶ Ecōtra q; nō. qz nubēdo deficit conditio: r. legatū habere nō dicit' de idi. vdiuitatis. l. i. dic' qd de iure auf. si nubit legatū restituit: cū oibus fructibus quia nec in posterus est prestandū. vt in auf. posita i. d. l. ij. vnde anteq; petat: debet exponere cautionē: vt ibi dicitur. Et hoc in muliere maritata: seu vdiuitata. in qua vetera iura corriguntur per dictā auf. Sed i nō nupta seruantur vetera iura: vt licet nubat consequatur relictu legatū quia habet cōditio pro nō adiecta: vt not. in. d. auf. in fine. et per leges p̄mo allegatas. vel dicat' testator legat vdiuitatis affirmatiuis: aut negatiuis. p̄lo casu siqu-

¶ Genus est. Adde Bart. in. l. i. in p̄nci. de iurif. om. iu.

¶ Subcōditione vdiuitatis. Adde Bart. r. doc. in. l. si hoc §. si. ff. d' p̄di. r. demō. collec. i. c. si conditioe. nu. ix. vers. quādiu erit sine marito extra de cōdi. appo.

¶ Omnis pannus. Vide pulcrū casum l. seruū filij. §. si pocula ff. de lega. j.

dem persona cui testator nubere noluit est inhabilis ad matrimonium contrahendum: vtputa dixit lego centum berbe si nupsit titio quia titius est inhabilis: forte in statu monachali: vel alio qui reddi eum inhabile. tunc licet non nubat illi: tamē consequitur legatum: r cōditio habet pro nō adiecta: me viduitate inducere videatur. Si nō est habilis: valet legatū: sed si non nubat nō consequitur: quia cōditionem non implevit. **a** hoc pbatur de cōditio, et demonstratio. l. cum 3 ita. In scōo vero casu si testator: dicat simpliciter lego berbe centū: ne nubat: tūc etiā nubendo sequitur legatum: ne videatur inducta viduitas. vt. d. l. i. l. i. cum tale. §. me uie. Aut lego centū ne nubat titio: et de alijs pmittere: vt. d. l. cū tale. r alijs supra allegatis. Cōsequit ergo legatū: dūmodo non nubat titio contra testatoris voluntatē. Sed si sub duabus cōditionib⁹ cōtrarijs legaret: valet legatū: vtputa lego centū berbe si non nupsit r c. Si nupsit. quo casu consequit legatū. prout elegerit berbe. vt. ff. de cōdi. r demōstra. l. titie. **2** Et sed quid si marit⁹ relinquat vxorē donec casteuiat. Nūquid pdat legatū: si nubat. Et primo vt qd nō. qd matrimonio est res honesta: vt l. aut. de nup. in prin. r r. q. ij. c. ij. Itē ex hoc indu-

ceretur viduitas qd est prohibiti: vt. §. dixi. ad idē facit. ff. de vsu r habi. l. centū. §. militi. ver. quid ergo. Et cōtra qd sic. qd nubēdo deficit cōditio: vt. §. dixi in prin. Et ideo pdat legatū: vt ibi. et tenet Odo. p. aut. de nup. §. qz. que ponit in. d. l. ij. vñ nubēdo vel luxuriose viuendo legatū pdat: vt not. in. d. ver. qd ergo quia ibi nulla fuit adiecta cōditio. Syye rius qd debeaf. qz in casu proposito non fuit adiecta cōditio expressa nō nubendo: ergo nec deficit. qz nō fecit cōtra voluntatē mariti nubēdo. qz hoc expresse nō prohibuit. Itē in illicitis tñ nuptijs vñ facta. phibitio. ff. de iu. pa. l. adigere. §. si. Nā etiā scōo nubēdo castitatē seruat in aut. de nō elig. secū. nub. §. si autē. Et idē extra de diuor. c. gaudem⁹ in si. **2** Et quia matrimonio fauere debem⁹. ar. ff. de reg. iur. l. in ambiguis. r Etia⁹ quia in vltimis voluntatib⁹ est plenior inter pretatio faciēda. vt eo. ti. l. testamētū. quia ex quo nō fuit expressa cōditio nuptiarū: tacite subintelligi nō debet. quia cōditio qd tacite inest: nō reddit legatū cōditionale. ff. de cōdi. r demō. l. cōditio. que extrinsecus. Vñ dicit quidā iustice re si nō nubat infra annū. Et Questio talis est. r Maritus in sua vltima voluntate reliquit suā vxorē dominā et usufructuariā oim bonoz suoz. Mōdo querit vtrū debeat recipere vxor ipsamet necessaria: an debeat cōstitui per iudicem et dari eidē de manib⁹ heredis. Et primo videt: qd de manibus heredis recipere debeat quia illa verba adaptantur ad legatū alimentorū: qd cōstat debere cōstitui vel p manum eorū qui per testatores vel iudicē fuerūt deputati debere prestari. vt. ff. de an. lega. l. si qd annuā. et de ali. et ciba. lega. l. iij. r. l. hec verba. Et l. pecunie sortē. r. l. cū vnus. et. l. cum alimenta. in prin. r. l. si. Itē si legatū alicui fructus vel redditus omnes: vel alicuius partis legatarius hz ab herede. Nō autē potest ipsemet pcepere. qz tale legatum assimilatur legato rei eoz poralis. vt. ff. de usufruc. lega. l. usufructus. §. sempromio. Cum ergo debeat fructus percipere. sequitur qd de manu heredis debeat percipere non sua au-

toritate. Et contra videt qd illa verba dnam usufructuariā in successione bonorum r c. qd habet ius vtendi: r fruendi iure cōi scripto. vt. ff. de usufruc. leg. l. si titio fundus. r usufruct⁹ r electioes fructuum ad eā pertinere debent: r de sua ppria manu debeat percipere. ff. de usufruc. lega. l. vxori mee. r. l. vsuf. legato et l. arbores. §. quicquid. r. l. itē si fundi. Et p illa vba videt usufructuariā vxor omnium bonorū: r deductis legatis. Et idē manu sua ppria percipere pot. vt plene si no. i. d. l. fundi trebantur. r Itē quia legare fructus annuos: **2** r legare usufructus: sunt paria. vt. ff. de usufruc. leg. l. si quis. r eo. ti. l. cū ita. vñ dico: qd si mā dasset necessaria vxori: tunc est legataria simplex: r nō fructuaria: r tunc habet necesse petere: et de manu heredis percipere. vt. d. l. si patrimonij. r. l. fidei. r ibi not. in. d. l. defuncta. §. sempromio. Et no. ff. de usufruc. leg. l. si quis ita. Sz per predicta verba usufructuariā. Et ideo tanq⁹ usufructuaria poterit de manu sua percipere fructus: et redditus sibi sufficientes. Et nō habet expectare: vt de manu heredis sibi dentur. residuū r fructuum r reddituū ptimebit ad heredes ff. de usufruc. r habi. l. fundi. r. l. si habitatio. §. si vsus fundi r c.

Et nota qd est qualiter poterit pvideri si testator nō fecerit testmē in scriptis nec etiā nūcupatiuū d quo publica scriptura appareat: sed appareat scriptura priuata: vel forte dixit suam vltimā voluntatem corā testibus: de qua nulla cōfecta est scriptura publica.

Ono queritur. Quid sit testator: nō fecit testamētū in scriptis. Nec etiā nūcupatiuū: de quo publica scriptura appareat. sz apparet ibi scriptura priuata: vel dixit vltimā voluntatē corā testibus: de qua nulla est cōfecta scriptura publica. Nec etiā nūcupatiuū: de quo publica scriptura appareat. sz apparet ibi scriptura priuata: vel dixit vltimā voluntatē corā testibus: de qua nulla est cōfecta scriptura publica. nec puata: qualiter his casib⁹ poterit pvideri his: ad quos ea res ptinet. Et qd hoc glose nō loquunt aperte dic qd si cōstet de voluntate testatoris: seu testare volentis: que tñ non cōstat nisi per scripturam priuatā: factā qd

coram testibus. r hoc ex prefit vltimā voluntatem. tale adhibetur remediū: videlicet qd illa priuata scriptura: vel illud quod testes audierunt: reducatur ad articulos ad perpetuū rei memoriā. extra de testi. c. significauerunt. et super his examinentur testes nō minus septē. c. significauerunt. et super codicil. l. vlti. r c. poterit omnino: qd publicentur: vel insinuentur coram iudice ordinariam auctoritatē habente. Et per manū publicā fiet instrumentū. vt no. c. de testa. l. hac cōsultissima. §. penul. in fi. r. l. publicati. Et hoc qñ est dispositio in pstitutione heredis: atq⁹ sufficiat quinq⁹ testes. vt. d. §. pe. r. §. ex imperfectis. r iure canonico sufficiūt duos vel tres testes in relicto ecclesie: vel ad pias causas seu fauore religionis: vt extra de testa. c. cum omnino. r c. sequenti. quia hec solēntas canonica requirit vt ibi clare dicit. r idē qd tuos testes cū suo pbytero nō sufficiūt qñ forma nō seruata. licet scriptura. in hoc vltimo ptra riu tenet in ti. de instr. edit. §. nūc r c. Itē not. qd hoc non ad pias causas: continet etiā relicta pupillis: viduis: orphanis: peregrinis: et alijs miserabilibus personis. lxxvij. di. c. i. r. ij. dū mō p dicit nō fiant diuites vt no. spe. i. ti. d. istr. edit. §. nūc. r r scias vñ d co rum relictis non videtur falcidia detrahēda.

a Fruct⁹ annuos. Adde qd tales cōputantur inter immobilia. bal. i. l. i. c. de suffra. r in. l. iubeamus. c. de sacrosan. ecclē. idē in. l. hac edicta. li. §. is illud c. de secur. nupt. Idē i addi. specu. de rest. ipo. in ver. rededitus.

b Relicta vide cardi. saba. in cle. l. r. ij. q. de rest. sta.

a In fin. Adde ad h ter. not. in. l. mulier. §. cū proponere ff. ad trebel. r ibidē bar. idē qd Bal. hic.

ad. l. fal. auten. si iure. **E**t Sed querit quid si probat per duos vel tres testes: q. testator fecit testamentum coram septem testibus: vel codicillos coram quinque. puta forte: quia alij testes absunt: vel defuncti sunt. Num quid isti tñ sufficiunt videt q. nō. ff. de here. in sti. l. heres palā. in prin. capio. iā enim cōcedere tur per obliquit: qd per directū denegaret. Qd quidē esse non debet. in sti. vi. bo. rap. in prin. r. 1. §. i. debet ergo pbari p septē testes verū sic esse vt no. C. de bo. posses. se cūdu tabu. l. ij. r. de fide instr. l. vltima. Nec obstat quod dixi supra in questionibus circa vias extraordinariam: in. q. vi. §. modo. quia aliter loquit. ¶ Proinde queritur: vitrum valeat testamentū publicum continens sex testes: vel publicum instrumentum continens vnū testem tantum. Et primo videt q. nō quia duo in alijs contractibus requiruntur. C. de codicil. l. vlti. §. pe. C. de testa. l. vbi nec pot tabellio supplere secundum testē. quia tabellio adhibet vltra. vt. C. qui testa. fa. pos. l. hac cōsultissima. in prin. ad idē quia vnus non d. gere re officij duorum. ff. de a. pac. l. si plures. ff. de as. sel. l. nemo. ¶ Et cōtra q. valeat. quia in. l. dñs la. beo. ff. de testa dicitur r. nor. quia tabellio obtrinet vim vnū testis. Et alibi dicitur: q. auctoritas ta

belliois equiualet duobus testibus. vt no. extra de fide instr. c. cū iohānes. ver. por. ro. Ergo ipse cū alio teste sufficit. vt. d. l. hac cōsultissima. dicit: q. loquitur in spālī casu: scz in testō cec. vbi certe requiruntur solentitates: vt ibi. vñ regulariter secus. C. de testa. l. hac cōsultissima. in prin. capio dicit: q. sufficiunt septē testes: nec de tabellioe fit mērio. poliet tñ dicit: q. hoc casu sit cautius tale testm redigere in articulo. sup. quib⁹ faciat examinare p teste tabellione cū alio vel alijs testib⁹: vt in principio huius questionis dixi. ¶ Decima questio est. vitrum preiudicet sibi creditur accipiendo reū in cōpensationem crediti sui sibi obligatam.

Ultimo querit. ¶ Quid si testator equū vel aliā rem valētiem quinquaginta legat crediti sui: cui d. cētū dīcēdo. Et hoc legatū relinquo sibi in cōpensationem sui crediti: qd sibi debeo: vel in quo sibi sum obnoxius. mortuo testatore creditur recepit legatū: deinde petit residua crediti sui. querit nunqd possit. Et pio videt q. sic. quia illa d. b. a. testatoris sunt enuntiatua: que nō preiudicant credito. C. de pac. l. pactū debitoris. ¶ Nec potest per testatorē ius gñaliter cōtinuū immutari. ff. de regu. iur. l. nec er. pto rio extra de testi. c. requisisti. ff. de leg. j. l. vnde. ergo in residuo cōpetit petitio: quasi parte tñ soluta. ff. de solu. l. si stipulatus. ¶ Et cōtra q. non. nā legatū relinquit testator cū quadā adiectiōe: seu pditione certa: qd cōtinet legatū: vñ in potestate sui creditoris est nō recipere. Et ideo recipiendo cōsentire videt. vt ff. de euc. l. quidā. extra de testi. c. officij r. ff. de here. in sti. l. si cōpensandi. r. de lega. ij. l. creditorē. r. C. de libe. l. filia. Et hec verior videtur. r. allegata p prima parte intellige qñ simpliciter legauit nulla causa expressa: vel cōditione nō adiecta: q. tunc vtrūq. habebit: vt. C. de rei vroi. ac. §. sciendum. vñ qñ creditor ignorās pditionē recipit legatū: excusaf. C. de trāfac. l. his. tñc est sine dubio agitur ad residuū. ff. de pdi. ide. l. nō forte. §. si. r. d. c. officij. Legatū em̄ relinquitur ligri noie dotis: si postea testator soluat

legatum compensatur: ita q. peti nō potest. vt. d. l. si filia. Sed facit valde cōtra ff. de lega. ij. l. vroi. §. pater naturalis tantum r. c. ¶ Undecima questio est qd preferat in successione paterna: paternus: an mater in casu: in quo infans mortaf vñ aditam hereditatē. Itē de iure successiois ab intestato: et de successione bastardi. Itē de successione filie bastarde. Itē an pater donare possit filio nepoti suo ex filio bastardo: nepotē ex filio legitimo Itē vtrū mulier possit petere alimenta r. extra domū viri.

Videcimo querit q. hñs vroi r. frēm carnalē fecit testamentū: in quo filiū suū infantē heredē instituit. q. infans postea mouitur anteq. tutor vñ mater et⁹ adeat paternā hereditatē: nunqd succedit i illa hereditate patruus: an mater infantis. Et pmo videt q. patruus defuncti succedat vñ primio. q. nō existit si filio testatoris erat primio: in gradu ad successioē dicti fratris sui. Cū ergo infans sit mortuus ante aditā hereditatem: perinde est habendus: ac si infans nō fuisset delata. vñ tanq. de successione testatoris est tenendum: cui succedit frater nō existētib⁹ primio: excluda matre: vt in auf. cessante. C. de leg. he re. ¶ Et cōtra q. nō adita hereditate nō trāsmittat facit qd. not. in. l. si infans. §. si nō. in gl. nunqd erit r. c. Et hec est veritas. r. qd supra dictū est: intellige i alia hēditate: q. paterna: vt ibi habet. Nāq. trāsmittit ab oi inferiori ad superiores etiā nō adita: vt no. C. de cad. tol. l. j. r. C. d. hñs q. an ap. tab. l. vnica. Preterea dicit in. d. l. si infans. q. nō videt de uoluta hereditas non agnita filio de iure ciuili semper q̄tum ad trāsmisionem h. possit abstinere de iure ptozio: etiā p eū in quē trāsmittit: vt in sti. de hered. quali. r. dist. §. sui. Et sic intelligit. C. de cura. furio. l. vlti. §. sin aut. r. d. l. apud hostes. Et q. de successione ab intestato s. maxime facta est mērio. Idcirco sub cōpendio videamus de eis reducendo materiā ad summā p̄out ex testibus et

glossis colligi potest r. c. ¶ De successioibus ab intesta. Rub; **U**terque ergo q. in successione ab intestato attendere debemus quos. successione ordines: seu gradus. Primus liber⁹ r. legitimorum. Scds illegitimoꝝ. Tertius cognator: deinde viri et mulieres siue vroi. r. legit. ff. si tab. testa. nulle extra. l. j. in pn. ¶ Primo ergo vocantur filij: r. nepotes ex filijs vel filio p̄motuo vñ eis in stirpē tñ idem r. de p̄p̄osibus ex nepote mortuo. Qes em̄ vocantur cū p̄dictis: filij in stirpē: vt in auf. in successione. q. est. C. de suis r. legi. r. intellige idē in filijs adoptiuoꝝ: vocantur cum p̄dictis filijs legitimis r. naturalib⁹. in sti. de adop. §. hodie. Et not. in p̄dicta auf. deficiētib⁹ aut vel nō existētib⁹ liberis p̄dictis: succedūt parētes: et superiores vtriusq. sexus: dumtñ priorē i gradu p̄ferātur posteriorib⁹ in gradu: vt. r. ti. auf. defuncto. in prin. Cū qbus ascendentib⁹ admittitūz etiā frēs: r. sorores ad defunctū vtriusq. sexus p̄iucti. Et admittunt in capita: nō in stirpē: ita vt vñ riles fiāt inter eos portiones. c. aut. Et intellige sin Joānem cū ascendētib⁹. l. in gradu. primo: in auis ad defunctū admittant cū fratrib⁹ r. sororib⁹ nō existētib⁹ p̄re r. m̄re: cū tunc auis sit primio. r. idē de ceteris ascendētib⁹. scz patru: amite ad defunctum nō vocantur: cū parētib⁹ r. alijs superiorib⁹: nec cū fratrib⁹ r. sororibus: vt in auf. post hos aut. C. de suis. r. legi. l. si quis. vel si qua. §. patruo. deficiētib⁹ aut liberis r. ascendētib⁹: vocātur frēs r. nepotes ex fratre p̄mortuo i stirpē: dūmodo sint vtriusq. p̄iucti. vt auf. cessate. idē si vn⁹ frater vnus: alter consanguineus. p̄feratur consanguineus: vbi autem nullus est vtriusq. iunctus pariter admittuntur: vt no. in auf. post frēs: in p̄ma gl. de ficiētib⁹ frīb⁹: r. sororib⁹ vtriusq. p̄iucti r. eoz filijs: vocantur ex vno latere frēs vel sorores frīs vel sororib⁹: quidē nepotes id est fratru vñ soroz filij pariter admittuntur.

Nulla cā exp̄ssa. et hoc q. p̄t. re liquit nudis verbis. pet. de anch. in c. iudicante nu. j. extra d. testamen.

ant: cū defuncti frīb⁹ p 3
ferūt frīb⁹ auctuſta ma
terterter: 2 amicit: vt dī
cta auten. poſt fratres.
Deſiciētīb⁹ aut oīb⁹ plo
nis ſupra deſignatis: lo
cū h⁹ ſucceſſio: vñ vir et
vxo: q̄ ſibi iuuicē ſucce
dunt excluſio ſiſco: vt. C.
vñ vir 2 vxo. l. i. q̄ ſucce
dit cū liberis pcedenti
bus mōtioni: vt in auſ.
ibi poſita. ¶ Ultimo au
tē deſiciētīb⁹ oīb⁹ predi
ctis ſucceſſit ſiſco: vt col
ligo in. d. l. vnica. Preui
ſo tñ q̄ ſubſtituti pferū
tur ſiſco: vt no. C. de ſec.
nup. l. i. ad. l. fal. l. mari
tū. Hoc tñ nō pmittēdū:
q̄ ſi is cui⁹ aliquo mō de
ſerat ſucceſſio alicui⁹ in
terimat: vel occidat eſt:
cui v⁹ ſuccedere: ab ei⁹
ſucceſſioe excluſiſe: ipſe
2 h⁹ ſides ei⁹. ar. ff. de bo.
dā. l. cū eo. §. ſi. Sed ſuc
cedūt h⁹ ſides occiſi. 2 eis
nō exiſtētīb⁹ ſucceſſit ſi
ſcus. ff. de bo. eo. q̄ mor.
ſibi pſci. l. vlti. ff. ſo. ma. l.
ſi ab hoſtib⁹. §. ſi. tñ 2
marit⁹ q̄ poterat ex pa
cto dōtē lucrari. 2 ſi cul
pa ſua ſoluiſ mōtioniſ
vel vxo⁹ ſuā occidit p
dit lucrū 2 v⁹ deuenire
ad filios: q̄s pater m⁹e
p⁹uauit: vt. d. l. ſi ab ho
ſtib⁹. §. ſi. 2 i auſ. vt ma.
2 aute. §. ſi de adulterio.
Itē ſ⁹ ſuus heres abſti
neat ſe ab h⁹ ſiditate. tñ
certa iura h⁹ ſiditaria re
tinet: vt. ff. de ſep. vio. l.
q̄ ſitū. ſic ē vt: q̄ ſi ſucce
dat in ſeudo: vt de iure
ſeud. colū. 2. c. agnatos.
2 ¶ Nutritores aut hoſpi
tes i quo⁹ hoſpitij ali
q̄s moriſ i nō ſucceſſūt
C. cōia d ſuc. l. nutritorij

b⁹. 2 auſ. oēs pegrini. ¶ De baſtardis
2 naturalib⁹ nō ſucceſſūt dic q̄ cū filiis
l⁹timis naturalib⁹ p⁹nt iſtū i vna vna
ſi ſi nō iſtū i vna i nullo ſucceſſūt. ſi ſi
ārl⁹timis 2 naturalib⁹ nō extātib⁹: p⁹nt in
ſtitui i totū. Et i hoc caſu ab iſtato q̄
cūq̄ in duas vnaſ ſucceſſūt p⁹ne ſub
ſtāne: cū m⁹e eoz viri⁹ diuidēdo. Et
hoc colligiſ. C. de natu. li. auſ. l. 3. eo tñ ca
ſu q̄ ſucceſſūt alicui⁹ ſunt: vt ibi. Sed ex
dānato coitu nati i nullo ſucceſſūt: vt in
d. auſ. in ſi. extra q̄ ſi. ſunt leg. c. tāta. et. c.
venerabilē. in ſi. nec ē ſunt alēdi. vt. C.
de icel. nup. auſ. ex cōplexi. in ſi. tñ de
eq̄tate canonica alenē q̄ in hoc corrigi
ius ciuile: vt extra de eo q̄ dicit. l. ma. quā
pol. p adul. c. cū haberet in ſi. Et de hac
ſucceſſione naturalū no. inſti. d nup. §.
ſi. tñ naturalis aut dicitur. ſi iſtū ingenu
rū cōcubinaz. quos ſola natura genuit
nō honeſtas cōiugij. xxxij. q. iij. cū libe
ri. ¶ Sed vterius q̄rit. tñ unqd nepo
tes ſeu p nepotes legitime pcreati ex ſi
lio naturali v⁹ p nepotes naturales ex ſi
lio legitimo ſucceſſūt auo: vel pauo. Et
hec q̄o determinat. C. de na. li. l. vlti. vbi
dicit: q̄ ex teſto v⁹ alia volūtate poſſunt
inſtitui: 2 eis relinq̄. q̄n filius vel alit⁹ le
gitimus nō ſupeſt: ſ⁹ liberis legitimis
ſuperſtitibus: nō poſſunt iſtitui: nec eis
relinquit: niſi i vna vna: vt dicit. ſ. in p
rima queſtione. Sed ab iſtato in ni
hilo ſucceſſunt: vt. d. l. vltiſi. Et idem in
matre habente naturalem nepotem ex
filio naturali: vt. d. l. vlti. no. ¶ Deinde
queritur lex dicit: q̄ pater nō poteſt do
nare filio ſuo in ſacris paternis cōſtitu
to. inſti. de iur. ſtipu. §. Item in iurilis.
2. C. de inoſſi. re. l. i. q. C. de do. l. ſui. tñ un
quid poterit nepoti ex filio. Et hic vide
tur diſtinguendū. Nā aut filius ex quo
habuit nepotē: eſt emācipar⁹: aut in po
teſtate. Primo caſu videtur: q̄ poſſit do
nare nepoti: q̄ poſſet etiā donare patri
ſi ſit emācipatus: vt. d. l. ſui. 2. ff. de bo. q̄
libe. l. qui. romano. 2. C. ſi q̄ alte. vel ſibi
l. i. 2 nepos extraneus intelligiſ. ff. de ri
tu nup. l. q̄n. q̄ quidē eſt vxo: niſi nepos
detētus ſit in p⁹tate aut: vt iſti. q. mo. ius
pa. po. ſol. §. i. q̄ tūc ppter ius p⁹tatis q̄
dam dicunt. p⁹hiberi donari ſibi: vt ex di
cto. §. colligitur. Alij dicunt: q̄ i diſtin

¶ Dote lu
crari. Quare
maritus lucre
fructus rei do
talis vide p
pe. de anch.
in. c. ſalubri
ter. nu. ij. ex
tra de vſur.
Et quare lu
creſ dōtem:
idē in. c. itel
lexim⁹. nu.
xij. extra q̄
de adul.

b ¶ Inge
nuaz cōcu
binaz. Ad
q̄tales legi
timanē per
ſubſequens
parentū cō
iugij. Per.
de anch. in
c. cōqueſtus
nu. i. extra q̄
ſi ſi ſint leg.

2

ete poſſit donare nepoti. q̄ p⁹hibito ſa
cta de filio nō extēdit ad nepotē. Itē 3
eos eſt q̄ nepos ex filio. ff. de ritu nup.
l. i. l. i. non aut. no. lvi. di. c. i. ſcōm eos
eſt. ff. ad macedo. l. filij. i. rāſo. niſi oſtē
ſio facta in filio extēdatur ad nepotē.
Itē 3 eos eſt: q̄ nepos ex filio ita p⁹ſit
in poteſtate aut. ſicut filij. inſti. de p⁹ri.
poteſtate. §. penul. Ergo in oib⁹ durat
p⁹hibito. De religi. 2 ſump. l. i. l. ſancto
rū. ergo nō valet donatio facta nepoti:
2 ceteris ex filio genitis. 2. l. illa Juli. in
alio caſu loquit ſed hic loquitur in ne
pote legitimo quē p⁹ſtat non eſſe in aut
poteſtate vt inſti. de nup. §. penul. in ſi
ne. de patri. poteſta. in p⁹nci. ¶ Sed
nunqd pōt auus ſuis nepotib⁹ donare:
vel relinquere. Et primo v⁹ q̄ ſic. q̄ lex
voluit referre vortū paternū pemptū
circa p⁹ſiſionē filio⁹ ſuoz naturalū. vt
l. d. l. vltima. C. de natura. libe. 2 de vito
auito niſi lex dicit. 2 cū niſi ſit p⁹hibi
tū de nepote. v⁹ eſſe p⁹ſſum. ff. de pu
rica. l. iij. Itē q̄n agim⁹ de bonis aut: vt
i p⁹poſito. nō eſt q̄rendū q̄ obſit nepoti
p⁹is ſui vitiū: q̄ de bonis ſuis nō agit.
vt. C. de ſuis legi. l. vbi. ¶ Ecōtra q̄ nō
valet qua nepos v⁹ aſperius macula
p⁹ſis. ar. ff. de q̄ſto. l. diuo. 2 de interdic.
2 rele. l. iij. Itē q̄ p⁹templatiōe p⁹is v⁹ ne
poti relinquit. ar. C. de natura. libe. l. cū
q̄s. Itē q̄ v⁹ i fraudē relinq̄: cū nō po
tuerit filio donare: cū nō ſit capax. dona
uit nepoti v⁹ nō valet. ff. de tu. fil. l. i. frau
dē. 2. l. nō intelligiſ cū ſitū. Itē q̄: appel
latiōe filij nepotes p⁹nt eſſe. ff. de v. ſig. l. ſi
lij. Itē p⁹hibito facta filio. extēdit ad
nepotes. ff. ad mace. l. i. §. filij. In hac
q̄ōne diſtinguit q̄dam: q̄ aut donauit
v⁹ nepoti: 2 nō valet donatio p iura. p⁹ri
me allegata. Aut vt extraneo: 2 valet. 2
ita intelligunt iura p⁹mo allegata. nam
ita diſtinguit. ff. de caſtrē. pecu. l. dōtē.
§. ſi. l. ſi forte. 2. l. fecit. et. l. hereditas.
In dubio aut intelligo donatū nepoti
ſi ab eo merita p⁹ceſerint: nō al⁹: vt di
ctis legib⁹. vel adde q̄o no. ff. d pac. l. ſi
tibi de cē. §. part⁹. Alij tenēt q̄ filijs legi
mis nō extātib⁹ nō poſſint. 2 vt. d. l. vlti
ma. C. de na. libe. Conſuevit adhiberi
cautela: vt p⁹ donet alicui de quo cōſi

¶ Ultimo ſeq̄
tur videre d
iſta ſcriptis
q̄ōnis. iu
re diſſinitū
eſt: q̄ vxo: eſt alēda a vi
ro. q̄ etiā virum ſequū
tur. q̄o ſi occaſiōe cōſtru
ctus debent marito. vt.
l. p onerib⁹. C. de iure
dōtū. ff. eo. titu. l. dōtis
fructib⁹. iura ſponarū
qualitatē. ff. ſolutio ma
tri. l. ſi cū dōtē. §. ſi aut.
¶ Circa p⁹dicta ergo q̄
rode trib⁹ t vxo⁹ marit⁹
teneat ad onera matri
moniū: etiā ſi nullā dōtē
recepit. 2 dicit glo. q̄ eſt
in. d. §. ſi aut⁹ q̄ ſic: quia
matrimonij pōt eſſe ſine
dote: nō ecōtra. ff. de ius
re do. l. i. C. de dona. in
ter virū 2 vxo. l. ſi vñ: ſi
nō ſit dos: tamē eſt ma
trimoniū: 2 ideo alēda.
vt not. i dicto. §. ¶ Itē 3
quero an heres mariti
teneat p⁹ſtare alimēta
vxo⁹. 2 dic q̄ ſic duran
te tempore ante cōceſſi
ad dōtem reſtituendaz
quā interim donec dos
redat: debet heres eā
alere. vt nota. C. de rei
vxo⁹ia acti. l. ex actio. in
ſi. non enim debet affer
re commodū heredi dē
lario ſibi cōceſſa: vt not.
ff. de ludi. §. in omni

a ¶ Nō poſ
ſint. vide p
hoc caſum
notabilem
in. l. ſi ſidel
mee. ff. de le
ga. iij.

b ¶ In dia
cto. §. ſi aut.
Ad ibi do
cto. 2 etiā te
neat ad oera
ra matrimo
nij: quis do
tem nō rece
perit. bal. ce
doct. in. l. p
onerib⁹. al
leg. i. tex. C.
de iure dōt.

a

bns. Sed dic quillud aliter intelligitur. sed post annum predictum non possunt peti alimēta p vroz: q: a modo desūt esse dos. ideo nō habet dotis privilegiū. q: cessante causae. ff. de reg. iur. l. in omnibus. Item scdm glo. donec vroz p: cipiat alimēta tenet ope rari marito: vel heredi eius: vel ad eius cōmodū. vt in l. sicut patrono ff. de ope. libe. vt ibi no.

3 Tertio quero t vbi heres debet p: stare alimēta vroz: & hec gl. non de terminat. videt tamē: q: in domo ei⁹ heredis q: ex quo heres tenet alimēta prestare: debet ea prestare cum minori in cōmodo suo. argu. ff. de verb. obli. l. si ita stipulatus fuero decē. & de le. ij. si ita relicti. §. vlti. & ar. ff. de iure do. l. plerūq. in fi. in eo autē loco ad prestādū vbi minorē dā no heres afficitur. ar. ff. de serui. l. si cui. & marit me si sit in ea domo: vbi cū marito habitare conuenit: vbi similiter morari debet vbi cū marito morabatur: salte istra annū. arg. eius qd no. in d. l. sicut patrono. hec verba nisi imineat suspitio ibi permanēdo: forte p: pter inhonestā personā heredis extrahet: vel ex alia iusta causa. arg. ff. de vsu & habi. l. non aliter. Scdm hoc v: de terminari questio. t An maritus qui debet prestare alimenta vroz: cogat ea prestare in domo socieri: vel alibi: vbi vroz

morari vult. Putsa cū suo suo: vel cōsan guineo. Quia dicēdū est. q: nō cogitur maritus ea prestare: nisi in domo eius: & cū seipso: q: nō debet separari a marito. C. cōia vtriusq: iudi. l. possunt. itē q: vir & vroz aure adhibere debet sibi inuitē tanq: vna caro affectione: dilectio ne. & cordialiter amoret: omnē personā de relinquere. extra de biga. c. debitū. itez quia non debet vroz extra domum viri pernociare. C. de repudi. l. consensu. et esset inhonestum. & in commodū viroalibi alimenta prestare vt supra dicitū est.

¶ Sic in eo qui operas prestat: debet ab eo cui prestat ali. vt. ff. de vlti. r. l. sed si quis. §. j. & ff. cōmoda. l. in rebus. §. possunt. nisi aliter esset consuetudo in operarijs: q: si in regione esset cōtraria consuetudo illa seruaretur in facie do: vel non faciendo: & in prestando operas: alimēta: & expēsas. vt. l. cū delantio nis. §. asinā. ff. de frui. instru. c. iur. l. & l. liberoruz. §. qd tñ cassius. ff. de leg. iij. Sequit de questionibus extraordi narijs. Et cōinet questiones decē & septē.

De extraordinarijs qōnib⁹. Rubrica.

Q materia extraordinariarum questionum tractaturis p: mittenduz est ad euidētiā: t q: genus iudiciorū in plures spēs diuiditur. Nam aliud est ecclesiasticuz. aliud seculare. Item ecclesiasticorum. aliud spirituale. aliud criminale. & aliud mētū. de spiritualibus iudicij seu causis no. extra de foro compe. c. licet. & nota ut. In in. c. in notur extra de elec. de criminalib⁹ causis dicitur in cano. extra de accu. per totū titulū: seu libeū. de mētū vero legit mo. extra de procu. c. tme. Itē seculares cōe alie sunt ciuiles alie criminales: de hoc no. xi. q. i. sum. Sed leges diuidit iudicia seu cās ciuiles in duas spēs tñ s. in iudiciū peritioz & possessiozum. vt no. C. q. si. sint legi. p. hactia. Itē criminales cause diuidunt in duas spēs. Q: criminaliū iudiciorū alia sunt publica. alia priuata. publica qdē iudicia conuincratur

¶ Diuiditur. vide gl. in §. j. insit. qbus nō est pmiss. fa. te. sta. & gl. in l. j. §. j. ff. de do. l. & gl. in c. for. de sōb. sign. hosti. i. sūma. tit. de dolo. gui. de dug. l. i. j. nu. s. n. iudiciū 4 terminari questio. t An maritus qui debet prestare alimenta vroz: cogat ea prestare in domo socieri: vel alibi: vbi vroz

2 merant. ff. de publi. iudi. l. j. t Que ideo publica dicit q: eoz psecutio seu executio cuiuslibet p: mittit. vt in l. de publi. iudi. l. i. p. i. reodē respectu qdā actiones dicunt populares et eo q: cuius de p: pto cōpetūt. vt. ff. de popu. ac. l. j. ff. de p. cu. 3 Inuitus. §. in popularibus. t Priuata ideo dicta sunt: q: soli priuato cui⁹ interest cōpetūt. vt no. ff. de pu. deli. l. j. & de p. cu. licz. §. j. & in l. de act. §. in simili.

¶ Criminalis quoq: subdiuidit. Q: alia ordinaria dicta sunt: q: in eis est ordinata certa pena: alimitata. ff. ad turpil. l. j. §. ff. de infa. l. qd ergo. §. pena grauior. Sz crimina extraordinaria sunt: q: in eis nulla pena est limitata: sz iudicis arbitrio relinquit: vt. ff. de pe. l. hodie. & ff. de fur. l. j. §. expilatores. tñ scias t q: iudex i pena extraordinaria criminū nō pōt penā imponere corporaliter sanguinis: vt pbat. in d. l. in fi. De his aut oib⁹ nō intēdū⁹ vltius psequi: sed intēdimus tenere solitū ordinē: et quasdam subijcere questiones: que possunt omni die de facto occurrere.

¶ Utrū defect⁹ numeri vel mēsure noceat p: pto: pter suū custodē adhibitiū.

Drimo igit querit. t Aliquis vēdidit aliquid ad numerū vt mēsurā. sup qua mēsuratiōe vel nūeratiōe apponit emptor nūerū: vel custodē: vt pro ipso inspicat numerū: vt mēsurā rei empte. reb⁹ receptis reperit: q: nō est legitim⁹ numer⁹: vel mēsurā: vt puenit in vēditiōe. Nunqd hoc p: tenebit ad dānum emptoris: q: suū custodē adhibuit. an vero vēditō: nihilomin⁹ supplere teneat. Et primo videt: q: cedat dāno emptoris q: si custos que habuit min⁹ idonee se habuit: de se queri d. j. ff. de solu. l. si solutus. ff. p. fo. l. soci. ff. insit. q: mo. re cōtra. obli. §. p: terea. ff. nau. cau. sta. l. vl. nō nuntium componēdo in mēsuratiōe: t traditione rōnem faciendam approbasse videtur: & contradicēdi iuridictur renuntiasse. ff. commo. l. si. et l. si vt certo. §. pe. in prin. ad idem. ff. de acqui. pos. l. quarūdā. ¶ Ecōtra videt q: nō. & nihilomin⁹ vēditō: debeat sup

plere quod deficit. Nam licet maritus apponit custodes vroz: q: se dicit pregnantē vt part⁹ non supponat: tñ nihilomin⁹ pōt obijcere contra partū: et deponere ex se nō editū. ff. de v: re in sp. l. j. §. elegāter. & que dā. Et facit valde. ff. de cōtrahē. emp. l. sed et si cōis. §. j. t. Itē res cōmodata perdit periculo cōmodatarij: lz cōmodās p: tuz apponit: vt. d. l. si vt certo. §. si me rogaueris. Mā: in ppositio: si ipse emptor: fuisse p: tens: & in numero vel mēsurā fuisse. errarum: vel ex parte venditoris qui do loveratur: tenetur vēditō: supplere. ff. de do. l. arbitrio. §. iij. l. si vēditō: l. de contrahen. emp. l. in venditionis. §. j. & hec verior.

¶ In quo casu pdest p testatio vel nō pdest. Scūdo qrit t aliq: denuntiat vt p: stiat ne p: har. v: lali qd faciat. Nunqd nocet bit p: statio denūtiatiōe do si p: sretā denūtiatiōe p: ficit qd denūtiatū est ne fiat. Et qdē indenuntiatōe noui operis certum est q: denūtiatio nō est spernēda siue iure siue iniuria fiat. ff. de no. op. nū. l. j. & l. de pu. p: llo. §. meminisse. ad idem. ff. de neg. gef. vlti.

¶ Contra creditor: pōt spernere denūtiatiōē debitōis p: stantis p: gn⁹ vēdi nō debere: q: nihilomin⁹ vēdere pōt. C. de vi v: pig. impe. non

¶ Vel mēsurā. Adde q: mēsurez pondera debent esse ista: vt notat per. d. anch. in. c. vt mēsure. nu. r. d. empt. v: vendit.

pos. l. i. per totū. ¶ Rgr̄
 aut in his contractibus
 redemptiois et siliabus sic
 distinguitur. Quia aut de
 nuntiatio fit vel p̄stata
 aut an̄ factū celebratur:
 aut post. P̄tio casu aut
 fit denuntiatio sine cā:
 aut cū cā. Si sine cā: nō
 nocet. vt. d. tit. nor. et de
 liti. l. ij. ar. 3. ff. de adul.
 l. denūtiaste. in pn. sed
 al̄ est ibi casus. Si cū
 cā: nocet denūtiatio. Et
 videt̄ tūc in culpa: si cō-
 tra fiat. ff. q̄d vi aut clā:
 l. i. §. sed et si q̄s. r. l. aut q̄
 aliter. Nā facta denun-
 tiatione nō caret dolo.
 ff. de libe. ho. exhi. l. iij. §.
 si is. nā incipit de suo iu-
 re vacillare. C. de acqui.
 pos. l. nemo. q̄ denūti-
 tio facit emptiozē male-
 fidei. C. de rei vē. l. si fun-
 dū. r. ar. C. si aduer. v̄. l. i.
 r. de fruc. r. lit. expen. l.
 terminato. ff. si q̄s cau. l.
 ij. in pn. Licet em̄ denū-
 tiatio vel p̄statio pro-
 fit: vt no. extra de in in-
 te. resti. c. ij. et de elec. c.
 cumana. Tñ in hoc vlti-
 mo casu nihil quidē im-
 putari possit his: q̄bus
 denūtiat. q̄ iaz nihil o-
 min⁹ postea facit. r. adeo
 nihil operat̄. vt i di ctiō
 legib⁹. ¶ Et no. t̄p non
 valet vel nō. p̄dest. p̄-
 statio: si p̄statiō nō
 veniat: nec p̄statiō nē
 primū faciēdo v̄ ab ip̄a
 recedēdo. ff. loc. l. cū plu-
 res. §. locatio. extra de
 p̄sti. c. cū. M. ferrariēsis.
 An cautela est: vt inueniat̄
 i p̄statiōe scriptū. ego
 p̄stator an̄ negotiū vel
 factū: vel in ip̄o factū: vel
 post p̄tractū v̄ negotiū

a C̄pote-
 statio. Ad
 q̄ p̄statio
 diuidit̄ in
 q̄ tuos species
 principales
 p̄. de anch.
 in. c. cū. M.
 ferrariēsis.
 nu. 5. extra
 de consti. et
 q̄n valet: r.
 quando nō:
 idem in ca.
 tua nos nu.
 5. de sponf.

de quo agūt. Nā p̄ hoc aliqd̄ agēdo: nō
 potest dici a p̄statiōe recellum.
 ¶ Urū in casu euicciōis debeat res cū
 omni. suo melioramento.
Eruo q̄rit. ¶ Res empta me-
 liorata est ab emptore. quā po-
 tēte alit̄s euicci. Nūquid ha-
 bēda est ratio meliorationis:
 vt euicciēs p̄ter id: i quo meliorata est
 an̄ nō tradēda est euicci. Et p̄io videt̄
 q̄ ratio habeat̄. i. nō aliter tradat̄ euic-
 ci: nisi meliorationē p̄stet: sicut cūlibz
 seruaf i restituēdo i in te. vt. r. ij. q. ij. tra-
 ternitatis extra de in in te. rest. c. i. ff. de
 mino. l. inter v̄rile. ff. de p̄di. inde. l. nam
 hoc natura. Nā cūlibet licitū est rē cū
 industria et studio meliorare: r. iō er⁹ lu-
 cro cedere d̄z. C. de fo. l. pe. ff. de p̄rahē.
 emp. l. v̄ditoz. ar. ff. loc. l. i. in pn. ¶ Et cō-
 trari⁹: q̄ melioratiōis rō nō est habēda:
 sed ita sit tenēda: vt est euicciōis. t̄p: q̄
 oē emolumētū ēt accedēs accedit solo
 q̄: q̄qd̄ plāta: ferit: aut edificat̄: omne
 solo cedit. vt ist. d. re. di. §. cū i suo: mar-
 me q̄n ad euicciā iust⁹ ē possessoz ex q̄
 succubuit. ar. ff. d. re in. l. v̄. p̄terea pos-
 sessor cui res euicci habet regressus ad
 suū actorē: q̄ tenetur sibi ad estimatio-
 nē rei cum sua causa: r. accessione. ff. de
 euic. l. re euicci. q̄ recursus non habet̄:
 r. si de iure non statuisset euicciēto
 tū ergo de iure restituenda res cū me-
 lioratione. Et non obstat quod de resti-
 tutione in integrū dicit̄. q̄ illa datur iu-
 re speciali cōtra ius cōmune: vt. l. i. cau-
 se. ij. Unde sufficit: si res restitua⁹ qua-
 lls fuit tēpore alienationis. q̄ nō debet
 esse de p̄da sollicitus. ff. de admi. tuto.
 l. si minoris. sed euicciō est de iure cōh-
 vnde qui euicci: recuperat rē suam cū
 omni causa: p̄iout. inuentū tēpore redi-
 bitionis. vt dicit̄ legibus. hec de me-
 lioratione in mobili. ¶ Quid ergo de
 mobili distinguit̄: aut est accessio: aut
 melioramentum naturale. vt partus
 ancille: vel fetus pecozis. r. tunc etiam
 cum melioramēto est restitūda. quia
 partus sequit̄ vētrē. C. de rei ven. l. par-
 tū. ff. eo. l. p̄terea. §. melioramētū. Inar-
 nificiale nō: vt puta q̄ melior ē facta stu-
 dio: vel industria possessozis: r. tūc nō re-

stituitur cū melioramēto. q̄ cessant pie-
 dicte rōnes. arg. d. l. colonus. in pn. et
 d. l. venditor. Unde nō est p̄stāda res
 euicci: nisi melioramētū ratio habeat̄:
 tur. ff. de edi. edic. l. i. tñ ratio in odiū fu-
 ris nō habetur. Sed q̄d dicit̄ est: de oi
 melioramēto: intelligēdū est de natura
 li et licito. scz de interesse: r. de fructib⁹
 rei naturalib⁹. ff. de rei vēdi. l. ex aduer-
 so. nō de ciuili r. illicito. vtputa de vsu-
 ris. r. ij. q. ij. fraternitatis.
 ¶ Urū scriptura cancellata: q̄ cancella-
 ri nō debuit: faciat probationē. Itē an
 obligētur hoīes ex scriptura i archiui-
 testatoris inuenta.
Marto querit̄. ¶ Quid si
 in actis publicis vel pro-
 tocollis: vel i scriptis pu-
 blicis: que sunt in archi-
 uio cōs: inuenitur aliqua
 scriptura cancellata: que
 cancellari non debuit nunquid ex ea
 is cuius interest: agere poterit: cū iniu-
 ste sit cācellata. Et primo videtur q̄ sic.
 quia nō debet sibi obste. q̄ p̄ alit̄ iniu-
 ste factum est. argu. ff. de iur. l. falso. §.
 si. ¶ Nemo em̄ sine iusta causa d̄z suo iu-
 re p̄uariā. ff. de his q̄ sunt sui vel alie.
 tur. l. ij. immo ius sibi ablatū sine facto
 suo debet sibi restitui. ff. de serui. rustic.
 p̄edio. l. artillianus. P̄terea q̄uis sit
 scriptura cancellata: tñ effectus ei⁹ du-
 rare debet: videtur quia lex licet sit
 abrogata tamen rationes durāz: eius
 noticia necessaria est: vt no. extra de iu-
 di. c. nouit in glo. sed cum. ¶ Et cōtrari⁹:
 q̄ agi ex ea non pōt: r. pro scriptura ha-
 beri non d̄z ar. C. de edic. diui. adri. tol.
 l. vlti. Et extra de p̄uile. c. cum olim.
 quia et dicto r. cōditio. id est cācellato:
 agi non possit. nam dicit lex q̄ nō est iu-
 mendū ar. ex. l. abrogatis. C. de la. libe.
 tol. l. i. in p̄nci. Sed remedium est. vt
 reducat̄ veritas scripture cancellate
 ad p̄bationē p̄ testes: vt agat cōtra can-
 cellatē ad penā: vel ad interesse: cū iniu-
 ste cācellauerit: vt. ff. de fur. l. q̄ tablas r.
 l. seq. r. ff. de diuer. r. tēp. p̄scrip. l. i. oib⁹
 §. i. arg. p̄tra. l. fullo. §. i. ff. de iur. s̄z ar
 ibi loquitur. ¶ Ulterius querit̄ quid
 si in quaternis vel in scripturis de-

functi reperit̄: q̄ rece-
 pit vsuras a tali: q̄ scri-
 pture non inueniunt̄ in
 archiui publico seu he-
 reditate defuncti. Nā
 qd̄ ex tali scriptura ille
 talis defunctus vsura-
 ris est cēsendus. dic q̄
 non: nec probationē cō-
 tra ipsum faciunt cum
 sit occultat̄ vt not. r. xij. q.
 ¶ Utrum possit cedi hy-
 potecaria sine persona
 li Item an creditor pos-
 sit desistere ab actione
 p̄sonali instituta: r. redi-
 re ad hypotecariā.
Unto queri-
 tur. ¶ Nun-
 quid sufficiat
 cedere actio-
 nē hypote-
 cariam sine personali.
 Et dic cum speculatore:
 q̄ possessio i pignore ce-
 di pōt. ar. eius q̄d not.
 C. māda. l. diuerfas. ar.
 cōtra: quia ad remissio-
 nem accessozū nō sequit̄
 remissio p̄ncipalis: vt
 ff. quib. mo. pig. vel hy-
 po. sol. l. luctus. Ergo ac-
 cessio sine p̄ncipali nō
 substituit̄: vt in. l. cū p̄nci-
 palis. ff. d. reg. iu. ¶ De
 inde q̄rit. ¶ Nunquid credi-
 tor instituta actioē p̄sona-
 li debitorē possit an̄ li-
 tis p̄statio. penitere: r.
 iniretare hypotecariā.
 Et p̄io v̄: q̄ nō: q̄ q̄ se-
 mel actionē p̄posuit: d̄z
 i ea p̄sistere vsq̄ ad finē
 lit̄. vt i auf. q̄ semel. C.
 quō r̄ q̄n iu. Itē q̄ nō i-
 sibi variare in p̄iudiciū
 aduersarij. ff. de ne. ge.
 l. pōponimus. idem q̄ ele-
 git sibi instam viā. Et
 go ex penitētia ad alit̄
 redire nō pōt. C. d. fur. l.

a C̄iure
 suo p̄uari.
 Adde q̄ pe-
 na p̄uati-
 nis nō h̄z lo-
 cū nisi exp̄i
 ma a iure.
 vide doc. in
 auf. de non
 eligē. secun-
 do nub. §.
 cū igi. r. gl.
 xvi. q. viij. in
 sum. Bal. in
 auf. ex testō
 de secū. nu.
 Alexan. de
 imo. i. l. etiā
 §. licet. sola
 to mari.

Obsta-
ntibus ferijs
Adde qd p-
tes non pnt
renuntiare
ferijs indu-
ctis i hono-
re dei. Per.
de ancha. l.
c. coquestus
nu. 4. 6 fer.

De extraordinarijs questionibus.

manifestissimi. Et mala electio est in culpa. ff. de adop. l. apud aufidium. pterea tacite videtur remittere prosecutione pignoris. C. de pac. l. ij. a creditores. C. Ecotra qd possit: quia ante litis contestatione no dici tur quis agere: sed agere velle. ff. re. ra. habe. l. amplius. quia iudiciuz demum per litis prestatio. sumit initium: vt in auf. de litigio. §. si vero. quia in potestate creditoris esse videtur penitere: iudiciuz mutare. C. de fideiussor. l. i. immo si esset lata sententia in personali: potest creditor: prosequi ius pignoris. C. de pignori. l. prosecutione quia sine personali subsistere pot. ff. de iurto. pigno. l. ij. Sz de mutatione actionis videtur: qd etia non solu post litis contestatione. sed etia obligato libello habet necesse actor: persistere in actione intentata: ea vsq ad sine litis exercere: vt in. d. auf. qui semel. vnde ppariu intelligit de iure veteri: et ante litē contestatā possit: postea no. ff. de noya. l. illos. §. et ideo.

Utrū obiciens feriarū exceptionē possit cogi satisfare de assistendo in iudicio tēpore debito. non feriat.

Sexto querit. Alijs non possidēs imobilis cōuenit tpe messium vel vindemiarū: qd cōuenus excipit de ferijs. re-

plicat actor. Dñe salte satisfare nunc qd tpe finito feriaz. sicut in iudicio respō debet de iure corā vobis: re. dicit qd nec hoc prestare cogit. querit qd iuris. Et primo videt qd no. qd cū no possit cogi: nunc litigare obstantibus ferijs. Ergo oē id quod dependet ex eo. ar. ff. de iurisdic. om. in. i. q. Et prohibitus a toro: videt prohibitus a qualibet ei parte. ff. de rei. v. l. si qd cū totū. C. Ecotra videtur qd tenet satisfare: sed de sistendo post ferias. ff. de iudic. l. si longius. et de ferijs. l. i. in. fi. et de offi. p. c. l. senatus. Ad idem. C. de p. i. i. m. p. offe. l. vniuersa. Et hoc est veritas.

Quam actionem habet filia maritata secundo contra patrem pro dote sibi in priore matrimonio constituta.

Sexto querit. Filia i pte patris constituta maritata et dotata a patre: deinde mortuo viro restituit dos patri: quaz vt dicit lex d3 referuare filie. C. de rei. v. acto. auf. et quis. Et postea filia in sacris paternis constituta nupsit scō viro. cui pater denegat dare primā dotē: modo querit qua actioe: et a quo pater possit pueniri ad restituendam dictā dotē. Et primo videtur qd filia no agit. quia inter patrē et filiā in sacris paternis constitutam non pot esse iudiciuz regulare. ff. de iudic. l. si nulla videlicet: vt ptract. vt. ff. de inoffi. do. l. ij. C. de dona. l. siue. et de cōdi. inde. l. frater a fratre. adeo qd patri pecuniā datā filie p prima retinere ad nūc pot. C. solu. matri. l. filie. Ergo filia no agit. Cōstat em filia: licet nupta sit manere i patris pte. C. de cōdi. inser. l. si vxorē. ergo filie non est actio quesita: vt ex ea agere possit in pte existēdo. vt not. ff. de iudic. l. si lōgi. in. fi. Itē maritus non agit quasi nullū cōtractū vel qsi habuerit cū pte: vt vbi nulla obligatio: ibi nulla actio. ff. de pec. l. l3. §. et ca. C. Ecotra vt qd agere possit mulier vt marit. p ea p mō dotis sibi pstituta ab vxore: qd ad ipm ptiueat: cū marit. sit dñs rei dotalis. C. de rei. v. l. dote. marie ex illa auf. sed quis. et qd no debet dotē mulier per-

De extraordinarijs questionibus. Jo. d. 101.

dere. ff. de do. plega. l. pater i fi. Nec pater pot conditione facere deteriorē inuita filia. ff. so. ma. l. si locer. in. p. quia semel pstituta debet seruari ad dandū ipsi filie: seu scō marito. vt. ff. p socio. l. socius p filia. in. d. auf. sed quis. et. ff. ad trebel. l. imperator. als auf predicta iura inuisita essent filie: qd esse non debet. C. de bo. que l. l. vlti. §. vbi autē. ad idēz 2 facit. qd res dotalis no est de bonis patris: vt no. ff. de distrac. pig. l. lucius. igitur cogit pater officio iudicis ad dotez primam prestandaz filie p iura pdicta. Utrum heres vxoris teneatur reddere mancia data: et eontra maritus. Item quid de annulis subarratoijs: et de indumentis vxoris.

Stauo queritur nunqd soluto matrimonio possit heres mariti premortui cōueniri p parapher malibus: qd ad maritū pueniunt. An eontra heres vxoris premortue possit cōueniri p rebz concessis a viro vxori. Et circa hoc breuiter potest dici scōm qd tangitur. et no. C. de dona. ante nup. l. si liberis. Sz tu dic pleni: nā res quas pater vel alia persona dat vel donat mulieri maritate supra vel ultra dotem vel res quas ipsa vxor intulit in domū mariti ultra dotes suas: sunt ipsi vxoris: no mariti. C. de dona. ante nup. l. si. vers. si cultibet. nec in eis pot maritus se intromittere pter voluntatē vxoris. C. de pac. conuen. l. in hac. l. ff. de iure doti. l. si peruenisse. vel eius custodie cōmissa fuisse vt. d. §. que dotis munera. ergo que datur vxori a consanguineis suis: que vulgater mancie appellatur: per talem donationem efficiantur vxoris: tenet maritus restituere in casibus supra dictis: quia dicte res parapheriales. i. extra seu ultra dotē dicuntur. et ideo non cedūt viro vt supra dictū est. Sed ecotra si cōsanguineus ex parte vxoris donat aliqd marito: que dona sūt mancie vocantur efficiuntur mariti ipsius: et ab eo repeti non possunt quia inter tales personas donatio est phibita. et hoc nisi donator cū marito vel vxore se ptingat in subie-

ctione eiusdēz pntis. ff. de dona. inter vir. et vxorē. l. iij. §. v. Et qd ibi not. tunc quilibet repetet qd donatū est ppter phibitam inter eos donationē: vt. d. l. iij. Nā si sic est phibita inter ipos cōiuges: vt eo. ti. per totū: nisi esset silicio robozata. C. de dona. inter vir. et vxor. l. penulti. ff. eo. l. cum hic statum. §. i. et. ij. Quid aut de his: que sponsi adiuucentem donant ante matrimoniu contra ctum: vel in ipso cōtractu matrimonij: sed annulos: solum: et alia familia dona. Et videt: qd pro his et pro alijs no detur repetitio. arg. ff. de iure doti. l. dōtis fructus. §. i. quia predicta fieri videtur ex quadā mera liberalitate: et simpli ci donatione inter ipos sponfos collata. vñ repetitio no datur. ff. de dona. inter vir. et vxor. l. donatores. §. sponfus annulū. et liter. et. C. de dona. ante nup. l. i. et l. si tibi. prefecta enim donatio non est reuocanda. l. donationes. marime post sequutū matrimoniu inter eos. ar. l. cū veterū. et. l. si a spōso. C. de dona. an nup. Et idē sentit dy. si parēs vel alij consanguinei an ptractū matrimoniu aliquid spōsū donauerunt vt eo. ti. l. iij. et l. si mater. Itē donatio facta a marito vxori no simpliciter: sed ppter nuptias: sine fiat ante matrimoniu siue post: valet. vt. C. de dona. ante nup. l. vlti. ita vt si cūeniat casus dotis repēde a marito: non possit ipse maritus donationem ipsam repetere: seu cōputare vxori: vel eius heredibus ad dotē agētibz vt eo. ti. l. si liberis. et ibi no. sed taz sibi nupte maritus donare no potest. et ideo etia ea mortua pot vendicare: vt. ff. de do. in ter. vi. et vxor. l. que iā nupte: et quasi per totū. Quid de idumētis concessis vxori: an marit. vel heres ei pot petere: vt cōputare vxori. vt eius heredibz ad dotē agētibz: vt pta ea indumēta qd reperitū apud vxorē tēpore mortis viri vt tēpore dotis restituēde. Et dicitur qd sic vt. ff. solu. ma. l. in his rebus. §. i. Sed distingue aut ipse vestimēta sunt in quodtidiano vsu vxoris: aut no sz forte sūt vt certis temporibz festiuis vsatur vt primo casu cedant vxori. secundo non. vt dicitur et no. ff. de penis. l. id vestimētū i ij

predicta autē vera sunt nisi de cōsuetudine patrie trahētis aliud obseruetur vel aliter pacifcerint cōtrahentes. vt ff. de regu. iur. l. contractus. Nam contractus ex cōuentione legē accipiunt vt. ff. de positi. l. i. si cōuen erit. dicit dy. q̄ vestimētū ad vsuz multieris cōcessuz nō est iudicādū. si donatū immo est on^o m̄rimony: ad q̄b̄ necessario astrigitur marit^o vt i. l. dotj fruct^o. cū q̄ sit necessitas: nō p̄t eē liberalitas cū i necessitatib^o nemo liberalis existat vt i. l. rē legatarz ff. d. adimē. leg. Et q̄ sit p̄cipua hic est casus secundū cy. ff. de dona. in ter. vi. x. vro. l. mortis. §. i. d. l. in his reb^o.

¶ Dicta i. his reb^o. vide ibi plene not. per bar. et Joā. de Jmo.

¶ Utrū vulnerato post aliquos dies moriente intelligatur ex illo vulnere mori.

Vno que ritur salt quis itur alicui vulnus: q̄b̄ medici intuentes asserunt secundū experientā artis eozuz non esse mortale. Et q̄ percussus ex illo vulnere mori nō debet. deinde superuenit ei febri vel alia infirmitas et post aliquot dies moritur. Nūquid percussor tenebit de vulnere tantū. vide q̄ nō. quia scōm testimonij medicorū illud vulnus mortale nō fuit ergo non tenetur. q̄ medicis est credēdū i arte ipsorū. l. semel

C. de re. mili. l. sol. li. xij. et in aut. de non alie. §. nūc autē. et extra de homi. c. signat ficasti. p̄pter q̄b̄ videtur potius aliquo casu vel negligentia curatoris mori: q̄ ex vulnere. et ideo de occiso non tenet ff. ad. l. aquil. l. qui occidit. §. si. Si enim vulnus fuit minus q̄ mortale: et valde paruum nō reputatur amodo delictuz ff. de edili. edic. l. i. §. proinde. ad fi. et. ff. de vulg. et pupil. substi. l. ex facto. §. i. iulianus. Item cōstat febrem superuenisse: vnde percussor nō tenetur. quia etiaz si mortifere percussus. iterū ab alio occiditur p̄im^o percussor nō tenetur. ff. ad. l. aquil. l. ita vulneratus. §. ij. x. l. huic scripturę. §. si. nō em̄ ex post facto p̄stat examinato p̄teriti delicti. ff. de regu. iur. l. hereditas. §. nunq̄. ff. ad. l. aquil. qui occidit. §. vulneratus. ¶ Ecōtra videt: q̄ de occiso tenetur. quia nō cōstat de negligentia vulnerati: vt puta si medicos et medicinas adhibuit vt. d. §. l. qui occidit. Preterea p̄cutiens prebuit causam morbo vulneratō eū. vnde ex percussione mori videt: etiā si incurrit postea febris: ex qua mori. vt no. Jmo. extra de homi. c. p̄sbyterozū. super ver. percussio nē. et ideo occidisse videt. q̄ nihil interest occidere: vel cām mortis prebere. vt no. ff. ad. l. aquil. l. qua actione. §. celsus. verūtāmē nihil interest q̄stū ad penaz. ff. ad. l. corne. de sicca. l. nihil interest. et q̄ culpa precessit casum vnde de casu tenetur. ff. ad. l. aquil. l. si obstrerit. x. l. qui occidit. §. in hac actione. et vi bono. raptio. l. pretor. Nec videt referre: qualis percussio fuit: magna vel parua. gladio vel fuste: q̄n mors fuit sequuta. ff. de edili. edic. l. si vero. ¶ Nam eo ipso q̄ frangit arma: et percussit: fugit occidisse videt in dubio. ff. de sicca. l. prima. §. Dyn^o in principio. Itē non videt distinguēdum an statim moriat: an postea: ex quo mors sequit: quia tūc occidisse videt: q̄n vulnus intulit. ff. de dāno infecto. l. dāni. §. sabini snia. Nam factū vulneris p̄cedēs ex aduētū mortis declarat. Et iō ex aduētū cōdēndus est. ff. de penis. l. aut facta. §. q̄. ex p̄tia facti v̄ homicida. arg. ff. de h̄boz significatio. l. sepe i fine. et si iure v̄ occidi cū vulnerat. ff. ad. l. aquilā.

l. huic scripture. §. i. ¶ Sed ad predicta potest responderi: q̄ intelligenda sunt: quādo mortifere vulneratus fuit. quātunc sine dubio tenetur: vt dicitur legibus. sed in proposito nostro vulnus nō apparebat mortale quare est videndū: qualis fuerit eius diligentia. Item aut percussio eius fuit infirma: aut nō vt. d. §. diuus. Itē aut mori post paucos dies: puta duos: tres vel quatuor: aut duduz post. Si quidē post paucos: tenetur de occiso. quia propter breuitatē temporis presumitur ex illato vulnere mortuus. Nā vicinitas et proximitas temporis presumit homicidij. vt. l. iij. distinctio. c. si qua fornicatio. x. v. distinctio. distrahitur. extra de homi. c. p̄sbyterozū. Si vero post diu presumitur ex infirmitate superueniēte: vel alio accidēti mori. arg. a cōtrario sensu predictorū iuriuz. Itē presumemus pro cōtra ex magnitudine et breuitate vulneris: et ex loco: in quo illatū fuit. ar. ff. de iniur. l. vulneris. nec obstat predictis. ff. ad. l. aquil. l. sit lex. ij. r̄. ibi post interuallū x. quā ibi: cōstabat mortifere vulnerat^o. Nec ob. l. huic scripture. eo. ti. quia ibi similiter apparuit a percussore occisus: vnde nō fuit ibi locus cōiecture. ¶ Posset etiā in predictis cōiectura capi ex conditione personarū. ff. de donatio. inter vi. et vro. l. vtrū. x. ff. de extraor. crimi. l. ij. et sic tēperamētū adhibere. ff. de penis. l. absentem. §. i. extra ordinē penitentialiter puniēdo vt colligitur. ff. de extraor. crimi. l. i. §. de penis. l. hodie. §. iudicis arbitrio: et ibi no. et insti. de intu. §. in summa. et dic q̄ plures medici sunt adhibēdi i talib^o: vt dicit. d. lex semel.

¶ Utrū simul et semel videatur fieri pluribus iniuria. Item si vno ictu duo vulnera inferant: an tāq̄ de duobus tenetur. Item an si eidem cum ferro bis acuto duo vulnera inferant. Itē de vna arbore incisa vnum habente stipitem.

Decimo queritur. ¶ Si aliquis simul et semel facit insultū cōtra plures: vel pluribus personis facit iniuriam. Nunquid

tenebitur tanq̄ de vno delicto vel pluribus delictis. Et p̄imo videtur q̄ vnum sit delictum: et pro vno reputetur delictum quia vno impetu et simul factum fuit. Ergo vnu est delictū. ff. ad. l. aquil. l. illud in fi. ¶ Nam diuersa facta pro vno reputantur ratione contumacionis. vt nota. ff. de actio. et obli. l. nūq̄. x. ff. de adulte. l. quod autēz. in fi. si ergo tanq̄ ex vna iniuria puni: amplius non est puniendus. ff. nau. cau. sta. l. licet. ad idem. ff. de serui. viba. p̄dio. l. vna est via. ¶ Contra q̄ pluribus tenetur quia tot reputantur iniurie quot sunt persone iniuriate. Constat enim omnibus fore natam iniuriam: et ideo de omnibus tenetur. ff. de iurij. l. si plures. et. l. prima. §. primo. de sepulchro violato. et l. secunda. §. sed ad plures. C. ad. l. aquil. l. item miela. §. si plures traheret. Et. ff. ar. fur. cesa. l. si plures. secundo responso. et. ff. de iniurijs. l. cū qui. secundo responso. Nam tot sunt sententię: quot sunt persone. ff. de mmo. l. etiam. ad idem facit. ff. de verbo. obligatio. l. titia. §. idem. Et hoc verior. ¶ Et predictis insultat talis auctus. ¶ Nunquid si ex vnicā percussione facta simul et semel alicui inferantur duo vulnera: debeat percussor puniri ex vno vulnere: an ex duobus: cum

¶ Et vnicā percussio. Adde q̄ percussor potest appellari: q̄ vna vice percussit. pe. de anch. in. c. i. nu. iij. de cle. ri. percuss.

Duo vulnera sint. de hoc determinatur
 fm quosdam vnu est tantum reputandū
 per iura pūmo allegata. et per ea q̄ not.
 s. de questio. circa sniam: in questio. vij.
 que hic repeti pōt. ad idē quia habuit
 animum ad vnu vulnus inferendū tan-
 tum qui maleficiū distinguit. ff. de in-
 iur. l. illud illatū. de fur. l. qui iniurie. vñ
 p̄d. vno tantum tenetur: siue puniit: vt
 no. ff. ad. l. aquil. l. illud. vel forte 2 veri⁹
 q̄ pena. vñ vtriusq; vulneris puniatur. cō-
 stat enim duos vulnera eū intulisse: et suo
 casu et culpa que casum p̄cessit vtrūq;
 p̄gisse. et ideo tenet. vt. l. si obstetric. ff.
 ad. l. aquil. licet em̄ vltra propositū anti-
 mi sui excedat: tñ quia tūc nō stetit ppo-
 sitū i finit⁹ suis: s; excessit. et iō tenet. ar.
 extra de resti. spo. c. cū oltm. in fi. et ad. l.
 aquil. l. si ex plagis. s. i. et facti exp̄sse. ff.
 eo. l. sciam. s. sed si defendendret q̄s ibi
 no. Et idē vñ in simill questione: sc; in
 eo: qui cū ferro bis acuto sc; cū fopice
 simul et semel percutit quia ex hoc duo
 vulnera inferuntur. tñ fm quosdam vno
 reputant. arg. ff. arb. fur. cesa. l. si gēma.
 vel dic. q̄ de vtrōq; vulnere puniat q̄
 fuit in culpa: cū potuit debuit puidere
 et pro illo ferro duo vulnera infereban-
 tur. ff. loc. l. si quis. s. item querit. et extra
 de homi. c. vlt. lib. vi. vñ et animū infe-
 rēdi: duo vulnera habuisse videt p̄cedē-
 dēdo ad actū. ar. ff. de sicca. l. i. vt no. pie
 ne extra de reg. iur. c. in obscuris. lib. vi.
 Cū ergo ex animo plura vulnera intu-
 lerit: de pluribus est puniēdus. nā pro
 modo culpe debet pena inferri. ff. de pe-
 nis. l. respiciendū. in princ. quia ne re-
 mitti pōt. C. ne sanct. baptif. rei. l. nulli.
 alias daretur occasio delinquēdi. C. de
 la. lib. toll. l. i. Et quia remanet vnum ex
 vulneribus impunitū: licet secus sit in
 p̄cedētī questione. Et dic. in. l. si gem-
 ma. est alius casus q̄ lex determinat il-
 lā questionē. cauetur statuto qui icidit
 arborē: que habebat stipitē duplicatū:
 queritur an pro vna arborē: an pro dua-
 bus teneatur. Et dic. Dy. q̄ si duo sti-
 pites sunt disuncti supra terrā puniat
 de incisione duarum arborum. Et hic
 est casus illius legis.
Utrum duobus simul aggrediēbus

teneantur tantum de insultu.
Decimo querit t̄ duo se ad-
 inuicē aggrediūtur: nec appa-
 ret quis prius: nec quis poste-
 rius. nūquid quilibet tenetur
 an nullus. Et p̄io vñ q̄ nullus. ff. ad. l.
 aquil. l. scntiam. s. cū sacrā. vñ i dubio
 sanctius est. et. Itē q̄ promptiores esse
 debemus. et. vt. l. arrianus. nā oia iu-
 dicia sunt absolutoria. vñ de interdi.
 s. fina. **C**ōtra q̄ vterq; teneatur: ex
 quo constat vtrūq; insultū fecisse: vterq;
 debet teneri. vt. l. Itē mella. s. sed si plu-
 res. ad idē. ff. de fur. l. si quis persuase-
 rit. s. si duo. aks delictū remanet impu-
 nitū s. lita vulnerat. et de fidei. l. si a
 reo. debem⁹ etiā eos punire: vt res mā-
 gis valeat: q̄ pereat. ff. de re. dubijs. l.
 quoties: t̄ q̄ crimina vñ de cōq; p̄oue-
 nant: puniēda sunt. vt no. extra de pro-
 ba. c. licet. vñ q̄ cōter tenet: vt vterq;
 puniatur per iura proximē dicta. Et ad
 s. sacras. rñdō: q̄ ibi neuter fuit in do-
 lo: sed a casu cōtingit. Itē nō debet ali-
 quis operā rei illicitē: nā in proposita
 questione vterq; in dolo p̄sumit. t̄ q̄
 omne maleficiū p̄aue p̄sumit factū:
 extra de p̄sump. c. i. de iniurijs. si non
 conuicti. Secus autē si cōstaret de p̄io
 aggressore: quia illē solus tenetur. vt. l.
 si ex plagis. s. i. Alij tenet: q̄ in casu pro-
 posito neuter teneatur: vt. d. l. i. s. ar-
 tes. Sed ille. s. est cōtra eos: quia ibi in
 lēdo casu nō tenet quasi ipsi in nullo: de
 linquerūt: sed artes et boues tñ si cō-
 miserūt qui rōne carēt. vt eo. titu. l. i. s. i.
Utrū equus sine cursoze currēs acq̄-
 rat brauiū: si ante allos veniat.

Uoddecimo querit t̄ vnus
 ex cursozibus ad brauiū
 cadit de equo. et equus p̄
 se currēs prius perue-
 nit ad brauiū: q̄ alij cur-
 sozes: vel alij equi. Nun-
 quid lucrabitur brauium. an vero lu-
 crabitur ipsum sequens proximio. Et
 primo videtur. q̄ equus solus nō lu-
 crabitur brauium: quia cum equus ratio-
 ne careat. vt. ff. si quadru. pau. se. di. l. i.
 s. primo. nō enim videtur ad hoc in-
 currisse: vt habeat brauium. Item nec

accipere nec attingere potuit equus bra-
 uium. quod fm consuetudinem fieri de-
 bet ab eo: qui preuenit in currēdo. Et
 sto habebit proxime sequens cursoz.
Cōtra q̄ equus solus lucrari de-
 beat per se solum perueniendo. Nā et
 aqua que per se venit sine facto homi-
 nis exercētis seruat ius seruitutis. vt
 ff. de aqua quotidiana et estuali. l. i. s.
 questrū. et quēdam. seruitu. amit. l. qui
 fundum. ibi: sua sponte. et. Et adde q̄s
 in prima sequenti questione dicitur.
Ad idem.

Triodecimo querit t̄ duo
 vel plures ex cursozibus
 ad brauium simul et se-
 mel ita et pariter veniūt
 ad brauiū: q̄ discerni nō
 potest: quis prius venit
 ad brauiū: vel posterius: nūquid ambo
 inter se: an vero neuter: vel quis habe-
 bit. Et quidē oēs p̄tates terrarū seruāt
 q̄ iterū et toties currāt: donec appareat
 de p̄mo: vel posteriore. S; circa ea no-
 bis est videndū: q̄ de iure iudicandū
 sit. Et primo vñ: q̄ neuter: q̄ ratione in
 certitudinis neuter est admittēdus. ff.
 de testa. tuto. l. duo sunt titij. ff. cōia p̄di.
 l. tradēdis. nō em̄ vñ alter alterū p̄-
 uenisse. ex quo pariter peruenerunt. ar.
 gu. ff. de rebus dubijs. l. qui pariter. et. l.
 sed in illa. t̄ Item si duo testamenta
 eiusdē testatoris eodē die appareāt cō-
 secta: nec apparet q̄s prius: et q̄ poste-
 rius sit neutrum valet. ff. de bo. pos. scōz.
 tabu. l. i. et ibi not. et ea. l. s. in duob⁹. v
 denē em̄ tales cursozes se impedire cō-
 cursu. ff. de leg. i. l. hui⁹. s. si. et de vfrusu.
 c. quoties. et de here. insti. l. inuicem.
Cōtra q̄ admittatur magis ydone⁹
 sicut d̄ de plurib⁹ cōcurrentib⁹ ad agē-
 dū: vel ad accusandū. ff. de popu. ac. l. si
 plures. Sed hic nō pōt arrēdi ydonei-
 tas: q̄ quo ad actū cōcernēdum de quo
 agit pares sunt: et iō n̄h̄l est. Alij dicit:
 q̄ potestas vel rector: pōt gratificari. ff.
 de vec. l. fin. ff. de loca. l. inane. Sed alij
 sunt casus: vñ vñ breuiter. q̄ q̄ pariter
 ad brauiū puenerūt q̄cūq; sint ipsi cō-
 ter habeāt et inter se diuidā: ita q̄ con-
 cursu sibi pares faciat. ff. de dā. insec. l.

si finita. s. cū autē. et est
 ar. exp̄ssus. ff. de leg. i.
 l. qui filiiab⁹. s. si quis. qz
 quilibet eoz vñ prim⁹.
 ar. ff. de fuis et legi. l. i. s.
 hereditas fm do. Dy. p̄.
 Nā et facta substitutiō
 duob⁹ hoc mō. agāt am-
 bo vel oēs heredes nec
 apparet quis prior: vel
 posterior: sit mor⁹. vter-
 q; intelligit substitutio-
 ne facta: et ad successio-
 nē admittit substitut⁹.
 ff. de vulga. et pupil. l. ex
 duob⁹. in prin. qz nullus
 eoz apparet prius vel
 posteri⁹ decessisse. et sic
 iudicādi sunt ambo pro-
 stremi vel primi. vt in. l.
 predicta. Et his deter-
 minat questio de dāno
 vel p̄missione facta plu-
 rib⁹: vt qui p̄mo intrat
 castrū obfessum debeat
 habere p̄missa. ff. de
 vul. et pupil. l. qui duos.
 in prin. ad idē. ff. de pig.
 l. si fundus. s. si duo pa-
 riter. in fi. Nā in dubio
 accipiēdū est: vt res ma-
 gis valeat: q̄ pereat. ff.
 de reb⁹ dubijs. l. q̄s. ff.
Utrū alienare in pos-
 sessione rei alienate re-
 manētē p̄sumat ima-
 ginarius cōtractus. Itē
 an per receptionem fru-
 ctuum videatur proba-
 ri dominium.

Uartodecimo queri-
 tur t̄ aliq̄s
 donat: vel
 alio cōtra-
 ctu alienat rem suam:
 sed post celebratum cō-
 tractum alienator rem
 alienatam continue te-
 nuit: et possedit: ac fruct⁹
 ex ea percepit: illū autē

Con-
 trum valet.
 Qualr autē
 tritē testā
 vide p̄ per.
 de ancha. l.
 c. cum esles.
 nu. xvij. ex-
 tra de testa.

In quem alienatio facta est: nō apparet: vñq; in possessione fuisse: nec fructu ex ea percipisse: nisiq; presumemus de iure. si mulatū vel fraudulentiū contractū. et not. Guid. de luza. q. sic. q. hoc ipso fraus presumit: ex quo i possessione rei quā alienavit: iuenit alienas. ff. q. mo. pig. vt hypo. fol. l. superuacuum: q. et quo nō apparet rē fuisse traditā: penes alienantem remāsisse vñ. vt ea. l. §. si debitor. Et em̄ qd̄ ipu- tet̄ er: q̄ alienationē recepit p̄mittēdo rē remanere penes alienatē. ff. de p̄ba. l. p̄cula. vñ alie nātē tenere rē alienatā non vñ. C. de distrac. pig. l. et qui sub imagine. ff. de acq. here. l. p̄ herede. §. papinianus scribit. x. l. si quis extraneus. et ad filiei. l. i. in fi. r. ff. de p̄ba. l. q̄ testamētū. §. me- lius facit. C. de p̄ba. l. si ue. r. ff. de iure do. l. cum post. in prin. + Patiētia est talis preiudicat ei q̄ penes aliū p̄manere p̄misit. ff. si ser. ven. l. et si forte. §. i. hec autē fraus vel alienatio imaginaria p̄sumit ex cōditione persone: sed si se p̄tingat ex consanguinitate: vel affinitate: vt. d. l. p̄cula. r. de dona. iter vi. r. vro. l. si seruus cōis. ad idez fact. ff. de libe. cau. l. ij. Et in ar. extra de emp. vend. l. ad nostram. r. de pig. c. illud. in fi. q̄ faci- lius presumitur dona- tio inter cōiūctas perso- nas: q̄ inter extraneas vt. l. aurelius. §. titi. ff.

Consanguinitas. Usq; ad quē gradū itelli- gat consanguinitas: vide pe. de anch. in. c. postremo. nu. v. de appella.

de libe. l. hoc verū nisi cōsaret primū alienantē eandē rē redemisse: vel licita de causa tenuisse: vt. d. §. superuacuum. Et ideo cōfuevit fieri inter hīndō cōtra- hentes cōtractus locationis. vel hīndō: q̄ fraus abest. ff. que i frau. credit. l. oēs. §. lucius. item si fiat alienatio in extra- nē. ff. de dona. intervi. r. vro. l. si inter extraneos. + quia iure canonico constan- guinitas inducit suspicionē: vt dona- tio sit vitiosa. vt no. C. de sa. san. ecclesi. aut. item si alienatio fiat clam. C. de ret. ven. l. ij. et. ij. item si post cōtractum vel alienationē de proximo sequat maleficiū: fm̄ q̄ colligitur ex. l. i. §. sed inde. r. l. fi. si quis testa. li. esse ius. fue. Item si alienans post maleficiū perpetrātū iue- nitur possidere rē: quā distraxerat. vt. l. sicut. §. superuacuum. ff. de distrac. pig. Itē si res remanet apud ipm̄. vt dixi su- pra in prin. huius questionis. ¶ Potest hic formari talis questio + cū velle q̄ probare dominis: probat p̄ testes q̄ di- cūt: q̄ viderūt eū laborare: vel laborari facere rē: de qua agit: r. ex ea fructū per- cipere. nōquid ex hoc probat possessio. Et primo videtur: q̄ non: q̄ ois qui vti- tur nō possidet. vt no. ff. de ver. sig. l. que- stio est. Aliud est em̄ possidere: aliud in possessione esse. Et aliud est ingredi fun- dum: r. aliud possidere. ff. de acqui. pos. l. si quis ante. in prin. r. l. si de eo. et. ff. de fun. dota. l. si fund. ¶ Ecōtra q̄ suffi- ciat ad possessionez posse probare. C. de acqui. pos. l. i. nāz qui fructus percipit: possidere videtur: et pro domino gere- re: vt. d. l. i. ff. de proba. l. titio. ff. de sol. i. prin. utilitas enim fundi est effectus do- minij. vt no. ff. de reg. iu. l. cuius effectus. Et hec vera dummodo verba apta ad possidendum probentur: puta emptio- nis et donationis: r. que enumerant. ff. de acqui. pos. l. ij. §. genera. non em̄ vi- detur possidere: nec habere p̄ possessore cni amiculum non assitit: vel etiaz resistit quantūcūq; possessioni incūbit: et corpore insitit. vt no. Bzo. in summa de acquiren. possessi. §. sed. qui eniz de facto tantum detinet: non dicitur possi- dere: vt dicitur et not. extra de concess. p̄beb. c. in nostris. quia causa acquirē-

Extodeci- mo queri- tur. + acci- dit: q̄ de aliqua ci- uitate vel castro expellat guelphi vel guibellini: propter qd̄ pars intrinseca facit p̄cessus bānimentis: cō- demnationis cōtra ex- pulsos. q̄rif an possint. Et primovideatur q̄ nō. quia absentes p̄ dissen- tientibus habent. ff. de ritu nup. l. qd̄ in eo. §. de inde. maxime si plures sunt expulsi. ar. eius qd̄ no. ff. de pac. l. rescriptis sebo r̄iso. ¶ Ecōtra q̄ sic. quia intrinseca etiā si sint pauciores rema- net ius vniuersitatis: quod ius pōt in uno re- manere. ff. quod cuiusq; vniuersi. l. sicut. Ad idē extra de elec. c. i. ergo re- manētes cū ius vniuersi- tatis respētēt. absq; expulsis om̄ia iura vni- uersitatis agere vt eger- cere possunt. Qd̄ p̄cedo regulariter. sed in p̄po- sito casu secus. q̄ intrin- seci vidētur sibi ius di- cere: r. p̄p̄riā inturiā vin- dicare. q̄ra. l. C. ne quis in cā sua iudicet. in ru- bro r. nigro. ff. de iurisd. om. iud. l. q̄ iurisdictionē itē q̄ inimici facti sunt. id̄ expellēdū: recusandi ff. de arbi. l. licz. extra de symo. c. p̄ tuas. Itē q̄ lo- cus illius iudicis: q̄ quo- sub expulsi: possidentur ab inimicis. r. nō est eis- tutus accessus. ff. de ap- pell. l. ex parte itē q̄ nō est iudiciū iustū. extra de acqu. c. repellatur. et. c.

Quintodecimo querit̄ fili? in sacris cōstitutus fecit instru- mētū ex quo pater agit. Que- ritur an possit. Et primovide- tur. q̄ non nam dicit lex q̄ tabellio ha- betur loco testis. ff. de testa. l. dñs. Sed filius p̄ patre testificare non pōt. ff. de testa. l. ydoncus. ergo ex illo pater age- re nō pōt. Itē q̄ sicut nō valer legatum quod quis sibi ascribit manu p̄p̄ria: sic nec qd̄ ascribitur per filium: quē in pote- state habet: vt. ff. ad. l. come. de fal. l. di- uis. ¶ Ecōtra q̄ sic. q̄ officij tabellio- natus est publicus. C. de tab. l. generali. r. l. penul. Et quo ad ius publicū patris p̄tās non curatur. ff. de iudi. l. quippe. r. ad treb. l. nā qd̄. §. in casu nostro nō est dubiū: q̄ instrumētū filij in facto patris valeat quātum ad eū obligandum: vel ad eius incōmodū: vel ecōtra: q̄ tunc si pater p̄p̄ria manu scripserit: valeret. ff. ad. l. fal. l. impuberē. §. si testamētarius. r. l. vro. de bo. pos. contra tabu. l. nō pu- tavit. §. si quis filia. + de emancipato nō est dubiū: quia ex eius instrumēto pa- ter agere poterit: vt. d. l. diuis. r. d. l. im- puberes. §. si ei vro. sed in primo faciat probationem de contractu contento in instrumēto filij per testes ipsius instru- menti: quod tantundem valebit: vt. ff. familie heres. l. non ideo r. ¶ Utrum expulsa vna parte de aliqua terra possit pars remanens de iure pro- cedere contra aliam.

¶ Tabel- lonar? offi- cius. Adde q̄ interdic- tur clericis p̄stitus in sacris: sed nō in sacris pet. d. anch. i. c. sicut. nu- me. r. extra ne cleri. vel mon.

ca oporteat. **C** Si nū-
quid isti expulsi possunt
constitueri syndicu noie
illi ciuitatis de qua sūt
expulsi. r. videt q nō: qz
locū ciuitatis non possi-
det: sed eritū sunt. vn-
de nō vident habere ci-
uitatis: sed in terra alie-
na cantāt canticū nouū
immoyt dixi ius vniuer-
satis remanet r. c. pos-
set tñ dici q si sint expul-
si iniuste. vt ipsi sint plu-
res inter ipsos possint.
arg. eius qd dicitur ex-
tra de foro cōpe. c. j. lib.
vi. si vero sit minor pars
populi non possit. arg.
eius quod not. extra de
confue. c. vlti.

C Utrū ex signovt mar-
co animalis vel alteri?
rei prodetur dominū.
Scimose
ptimo q
rit t vtrū
ex signo
vel mar-
co meoq

inuenitur i animali. vel
alia re: et sit in pcellu p-
betur dñium: et res illa
ad me pertinere. Et pu-
mo videt q sic. ff. de ser.
fugl. l. ij. et de fabricē. li.
g. l. schismata. l. q. f. c. qd
quidē. i. fi. colūne: ibi cuz
arguit cogitū reale si
gnum r. c. ibi: cū culus
est imago r. c. quia r. sigil-
lo alicuius creditur. C.
de rebus alie. non alie.
l. ij. r. d. epi. r. cle. l. si qua.
Extra de pba. c. post ces-
sionem. **E**cōtra q nō
qz talis appositio signi
possit etiā a nō dño fie-
ri. sic ergo de facili qd
pderet rei sue dñium si
ne suo offō: vt culpa: qd

esse nō debet ff. de reg. iur. l. quod no-
strū est. r. ff. de his qui sunt sui vel alie.
iur. l. idē nō est legitima. pbatio: si
tra dicatur ne ius mali aperiat. C. de
indi. vidi. tol. l. ij. C. de reb⁹ alie. nō alie-
nā. l. j. nam etiā signādo suo sigillo nisi
scienter faciat non valet: multo magis
si alius ignorante ipso: maxime quādo
fit fraude acquisita. vt ibi no. dy. est er-
go cōcludendum q presumptionē facit
vbi non contradicitur r. c.

De Statutis. Rubrica.

I ntra materiam statutoz
premitēdum est q scdm
quosdam: siue quorundā
opinionē: tōiā statuta cu-
iufcūq: loci adeo sunt stri-
cte intelligenda: et stricti
iuris. **Q** nūq̄ interpretatonem reci-
piūt: sed in finib⁹ verboz scdm corticez
sunt intelligendz. quia sunt sterilla: ita
q nō parit: sicut mula. et hoc pbat: r.
qz ex statuto oritur cōditio: sicut ex qua
libet lege nouiter inducta. vt. ff. de con-
di. ex lege. l. vnica. que conditio ex lege
stricti iuris est quia nō connumeratur
inter contractus bonēfidei. institū. de
acti. §. actionū r. ideo est stricto iure in
statutoy tendum. arg. C. de cōpen. l. vlt.
nā i stricti iur. iudicijs id qd est omisus
videtur neglectū: vt. ff. de verb. oblig. l.
quicquid. r. l. nec quis arbitrato. ff. d. in
iur. l. itē apd. §. hoc edictū. t qd est i iure
est exp̄sus nō est i iure phibitū. extra d
pba. c. cū inter corporalia. ver. sed nec
ibi not. ergo fm eos statuta non reci-
piunt interpretationem aliquam. sed
contra eos est casus. vt. ff. de mune. et
hono. l. vt gradatim. §. r. si lege. Sed ibi
respondent: qz ibi benigna est interpre-
tatio. vnde aliter nullo modo est inter-
pretanda. sed adhuc ptra eos est senat⁹
consultum macedonianum: et stricti iu-
ris est: et tamen interpretationem reci-
pit. ff. ad mace. l. j. §. mutuum. r. ius pre-
torium interpretatur. ff. de ven. in spi.
l. i. §. quis plus esse. quia nedum inter-
pretatio iniqua: sed nec etiam ipsuz sta-
tutū exp̄ssum ptra ius r. eq̄tatē nō p̄q̄

let in illo municipio. C. cōia de le. l. ven
dicos. §. si cōstat tñ r. lex rigore contē-
nitur. l. idē nō est legitima. pbatio: si
tra dicatur ne ius mali aperiat. C. de
indi. vidi. tol. l. ij. C. de reb⁹ alie. nō alie-
nā. l. j. nam etiā signādo suo sigillo nisi
scienter faciat non valet: multo magis
si alius ignorante ipso: maxime quādo
fit fraude acquisita. vt ibi no. dy. est er-
go cōcludendum q presumptionē facit
vbi non contradicitur r. c.

3 let in illo municipio. C. cōia de le. l. ven
dicos. §. si cōstat tñ r. lex rigore contē-
nitur. l. idē nō est legitima. pbatio: si
tra dicatur ne ius mali aperiat. C. de
indi. vidi. tol. l. ij. C. de reb⁹ alie. nō alie-
nā. l. j. nam etiā signādo suo sigillo nisi
scienter faciat non valet: multo magis
si alius ignorante ipso: maxime quādo
fit fraude acquisita. vt ibi no. dy. est er-
go cōcludendum q presumptionē facit
vbi non contradicitur r. c.

4 **S** e si lege. **S** ed nūq̄ interpretatonēz
recipit: vt ad substantiā vel ad simplicē
casuz etēdat. a hoc talibus rōnib⁹. Pri-
mo qz certū est q tūc demū esset lex: qñ
statuto tollit: vt. d. l. vēditoz. §. si p̄stituit
r. not. in. d. l. de quib⁹. sed in quo statutū
nō loquit iuri cōi relinquit: cui oēs ho-
mines debēt obedire. ff. de legi. l. i. et. ij.
extra de p̄stitu. c. j. Unde casus subaudi-
tur vt simul qui pōt viri ex interpretatio-
ne statutoz: qui nō corrigit legē cōem.
qz de hoc statuta non loquunt. not. ar. p
statutū omisum. ff. solu. ma. si ho. §. de
viro. r. de lib. r. posth. l. cū certissimū. r. de
pua. l. iij. vbi vna lex deficit: nec actio cō-
petit: vt. d. §. de viro. **E**rgo in casu non
exp̄ssio p̄ statutum lex non tollitur. ar.
C. ad velle. l. iubemus qz legū correctio
est euitāda. C. de ap. l. precipimus. in fi.
r. qd em̄ exp̄sse nō mutat: cur stare p̄-
hibetur. C. de testa. l. sancimus. Statu-
tum ergo in primis h̄bis est seruādum.
ita q ab eis non est recedendū. ff. de le-
ga. iij. l. nō als. r. ff. de exercita. l. iij. §. in
re. ergo vbi statutū nō loquit: remanet
ius civile sine cōe. ar. §. r. si lege. in. l. vt
gradatim. r. nō distinguendū. qñ aut
h̄ba statutū sunt clara: r. manifesta aut
obscura: r. incerta. p̄mo casu seruādū
est statutū etiā si iniquitatē p̄tineat: vt
d. §. si cōstat. qz rūp̄it leges: vt dictū est:
rō est. cū in h̄bis nulla sit dubitatio: r. est
admittēda voluntatis quēstio. ff. de leg.
l. ij. §. cum in verbis. C. de libe. r. posthu.
l. iij. Nam in certis nō certis locus est a
coniectura. ff. de verb. obli. l. continuus.
§. cum ita. Licet enim perdurum seruā
dum tamen est: vt. d. l. pip̄xit. **S** cōdo
casu qñ verba statuti sunt obscura: ge-
neralia: vel incerta: tunc dico q statutū
est intelligendum vel interpretandum
fm limitationē iuris cōis. ar. ff. de cōdi.
r. demom. l. r. in his. ij. responso. et extra.
de cōfue. c. cum dilectus. r. C. de nota. l.
ij. r. no. Anno. extra de referip. c. cum cau-

fam. **†** Quid si gnalter
contineat in statuto: vel
ordinamēto: q illi q non
vadunt ad caualcata: m
punātur in centum an
ex hoc punientur mulie
res furtofos r impubes
vel valitudinarijs si il
li non vadunt. certe non
quia feminā excusat se
xus. ff. de regu. iur. l. fe-
mine. furiosum demen-
tia. ff. de offic. presi. l. di-
uus. impubes meretur
excusatonem: propter
eratem. ff. de offic. presi.
l. diuus. impubes. ff. de
sicca. l. ifans. Item inua-
litudo prestat excusatio-
nem. ff. de reg. iur. l. que
sitū. r. not. C. vnde vi. l. si
quis intantam. extra de
reg. iur. c. licet ab hac. et
ideo huiusmodi h̄ba sta-
tuti intertāda sunt: vt
ex eoz generalitate p̄di-
cti excludant: sic ex-
cluditur per. l. oēs. Non
enim genus claudit illi
citum. ff. ad exhibendū.
penulti. als contineret
iniquitatē: quā lex semp̄
repellit. C. de vet. iu.
enude. l. j. in princ. r. iste
est casus dicti. §. r. si lege
quia iusta occasione in
quam compendū trahit
non debet. C. pro empr.
l. cum quis. **†** Nam et a
contrario sensu est vali-
dissimum argumētum
ff. de off. etus cui mā. est
iur. l. j. **†** Et tñ si ex eo p̄-
mus resultat intellect⁹:
non valet: vt. l. quent. et
no. ff. de iudi. l. ap̄tissimi
nō p̄cedit tale argumē-
tū. ff. de vul. r. pup. l. ex fa-
cto. in pnc. vñ dicit dy. **†**
q statutū in dubio d̄z in-
telligi fm legē: s̄z nō ex-

† Validit
simū argu-
mentū. Ad
de pe. de an-
cha. in. c. cū
vruz. nu. v.
extra de re-
gula. r. in. c.
adulescens
numero. v.
de spon. r. la-
tius p̄ eū in
c. cū aposto-
licū. nu. v. d
de his que
sunt a pla.

13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Repu- gnantia seu contradicentia. vñ bar. in extraua. ad repumẽdum. in ver. nō obstantibus. Bald. imo. 2 doct. post q. in. l. gallus. §. ille casus. ff. de liberis 2 posth. bart. l. l. §. diu. ff. de sepul. viol. bal. l. i. §. i. C. i. §. q. bus. Jo. an. pe. de anch. Jo. de imo. in. c. statutu. §. cum vero de referi in vj. bal. in. c. cũ olim. de p. sue. alexã. de imo. pul. che. p. si. suo q. n. quagesi. mo in quar. ta parte.

culabile: vt lex. q. 377 q. 15
 duplex est interpretatio: vna est expositio seu de claratio apta verbor. C. de legi. l. viii. 2 de libe. 2 posthu. l. gallus. §. nunc de le. 2 hoc conuenit etiã statuto. alia est prozoga tio seu exrẽtio ad alium casum trahẽdo. ff. de or. iud. l. i. C. in qui. cau. ces. longi tem. p. feri. l. vlti. ff. ad turp. l. i. §. qui ope ras. 2 hoc verbis statuti nō ouenit: sicut dicitur de stipulatione: que stri cti iuris est. q. extẽsionẽ nō recipit. immo qd pa lam nō exprimitur: pro omisso habetur. ff. de p. obli. quitquid. 2 eandẽ interpretationẽ 2 decla rationẽ recipit quãdoq; pro parte promissoris: quandoq; pro parte sti pulatoris: vt ea. l. 2. ij. re iponso. C. 1. Ex p̄dictis insurgit talis q̄stio. sta tuto cauef: q. percutiẽs cum sanguine soluat cẽ tum. sine sanguine quin quaginta. 2 qui occidit soluat mille. 2 nulla mẽtio fit de eo: qui fieri teat: vel causam dat ad p̄ dicta cõmittẽda. accidit q. petrus eiecit lapidez 2 iuuuz: qui iustus tener gladium nudum in manibus: qui lapis percussit manum vbi erat gla dius: 2 ic̄ lapidis euoluit gladiũ de manu tirij et percussit seyum astan rem cum sanguinis effu sione. Queritur an dicit̄ petrus percussor: sit pu niendus. Et p̄mo vide tur q. sic: quia suo fac to 2 sua culpa contigit ff. ad. l. aquillam. l. item

Utrum statuta sib̄nuicem contradi centia seu repugnantia valeant: 2 quod ipsorum seruabitur: an p̄imum vel po sterius

Secũdo q̄rit. 2 Quid si li bro statutoz rep̄huit duo statuta sib̄nuicẽ repugnãtia: seu 2 dicẽtia. 2 Quõd seruabit p̄imum an poste riõ: an vtrũq; Et p̄mo v̄t q. vltimũ p̄uatat: q. vltima p̄ualẽt p̄ori bus. ff. de iu. cod. l. diu. Nec est nouum q. veteres leges ad posteriores trahun

tur. ff. de legi. l. non est nouum. Nam p̄ constitutionem secunde legis videtur recessum a prima. ff. de here. inst. l. si ita scriptum. Ad idẽ. C. de testa. l. hac con sultissima. §. illud enim precedit quod nouissime factũ est ff. de acqui. pos. l. si quis ante. q. predicta nouissima 2c. C. de pac. l. pacta. Nemo potest sibi eam legem imponere a qua discedere non liceat. ff. de lega. l. i. l. i. q. in p̄i. C. Ecõ tra q. p̄ua leat p̄imum vbi secunduz nō est expresse correctiuũ. P̄imo q. le gum correctio est euãdã. C. de appel. l. precipimus. in fi. Statit ergo p̄imum. quia qd nō mutatur: stare 2c. C. de testa. l. sancimus 2 Item quia posteriores leges ad p̄iores nō trahũtur. ff. de legi. l. sedz posteriores. Item per cõstitutionẽ noue legis nō tollit lex vetus. ff. de act. 2 obli. l. quoties. C. Sed adhuc cõtra vi det quia vtrũq; statutum scilz p̄imũz secũdũ valeat: 2 vtrũq; sit formãdũ per dictã. l. quoties. nam dicitio: in: que est ibi copulatiua: siue coniuncta. C. de ver. sig. l. ij. ostẽdit q. vetus: noua actio locũ habẽt: ea q. nō. ff. de pac. l. larro. naz copulatiua desiderat vtrũq; fieri. ff. de verbo. obli. l. si q̄s ita stipula. quis etiã in actis er eodẽ facto descenõẽti bus vtrũq; cõpetit: nec intẽtio tollunt maxime i eo qd pl̄ est. ff. de acti. 2 obli. l. cũ vno. 2 l. si merces. §. culpe. 2. ff. arbo. fur. celsa. l. i. C. Solutio ad p̄dicta distin guẽdo: q. dicta statuta sũt diuersa: aut p̄traria. P̄imo casu aut cõtinet p̄imũz idem factũ: aut diuersa facta. si vnum 2 idem factũ continet vtroq; statuto pu nitur eadem 2 pari pena. aut nō eadẽ: vt q. in vno maior: in altero minor. Si eadem in vtroq; tunc vna sola exigitur. Nam ex eodem facto nō debet quis du plici pena puniri. vt. ff. de accu. l. senar 2 ideo vna tñ exigit. vt. ff. de act. 2 obli. l. anter. si nō eadẽ tñ exigitur maior. Nam tunc licet exacta sit minor pena: tñ adhuc poterit exigi maior: in eo q. ex cedit. d. l. qui seruũ. 2 l. cum vno. Et nō curo vtrum. statutũ maioris pene p̄cedat: vel sequatur. 2 Nam statuta oia in eodem volumine contenta. videntur eodem tpe condita: q. non respici

tur tempus confectionis statutoz: nisi tũ em̄vires assumit. Cũ ergo cõmunit ter obtineat: q. oia statuta eodẽ tpe 2 a p̄lo cõfirmen t: vel reproben. ergo eodẽ tpe videns edita. Ad qd est ar. de us toibz datus in testemõ. 2 postea in cõ dicillis. Nã eodẽ tpe oẽs dati vident: q. eodẽ tpe. s. mortis testatoris cõfirmã tur tam testamentum q̄ codicilli. vt. ff. de testa. tute. l. iij. Et hoc tenet do. Dy. arg. ex eo q. nouissimo actu oia confir mant p̄cedẽtia. ff. cõia predi. l. si. 2 not. ff. de leg. i. l. talis scriptura. in fi. C. Si ve ro p̄imũz scõm statutũ facta diuersa tẽ nẽt: tũ non est dubiũ: q. valent vtrũq; scz qd libet i suo casu. in quo diuersimo de loquunt: q. diuersa nec positue: nec remouie tollunt. ff. de ex cep. l. 3 2 si. e. ff. no. ff. de acqui. pos. l. naturaliter. §. ni hil. q. equitatis nõ diuersas spes nõ ex cludit. C. de p̄ti. pecu. l. vlti. Tunc dicit canon q. diuersitas casuũ impedit p̄di tionẽ. vt extra de elec. c. nihil. Ad idẽ. ff. de p̄uarica. l. ij. Si tñ statuta sibi diuersa in eodẽz volumine statutoz scripta equi paratũ. diuersis est temporibus edita. tũ ita se habẽt in ordine succesa sionis: vt no. dy. in. l. gall. 2 adũt in scõo casu distinctionis: scz q̄ statuta sunt si bi adinuicẽ opposita. vel cõtraria: tunc neutrũ videt valere. C. de fideiuf. l. serã pture. argu. ff. de bo. pos. fm tabu. l. i. §. cũ in duobus. Et qd ibi no. ff. de regu. iur. l. vbi repugnãtia. Et predicta vera sunt in pluribus statutis. 2 Si vero in vno et eodem statuto est diuersitas: si quidẽ in pluribz factis non est dubiũ q. vtrũq; valeat: vt dictũ est. Si vno est dẽ uersitas sup vnoz eodẽ facto: siue vtra q. parte cuiusdẽ statuti ponat p̄partia: si ue disparia: q. in vna parte minor: alia maior: dic q. nō ambe pene: vna tãtũ debet: vna excludit aliã: q̄ si sit vna p̄ plerio: 2 nugatio eũdẽ fac. iij. sepī repe tẽdo. Et nõ semel tñ debet. ar. ff. de cõ di. isti. l. si fili. 2 extra de elec. c. i. genesi. q. cũ idẽ factũ sit nõ aplī agit. ff. de po pu. actio. l. iij. Et q. de delicto vniõ hois nō est sepī q̄rẽdũ: vt. l. 3. i. ff. nau. cau. sta. Et hoc euerũ siue p̄cedat siue sequa tur q. in oĩ casu vna. i. minor pena de

bes. t. m. a. i. penalib' cau-
 sis benigni' interpretari
 debent. ff. de reg. iur. l. i.
 In factu. §. pena. l. temp
 in dubijs. z. l. ea q. §. i. re
 dubia. q. pene sunt mol-
 liede. z. ff. de penis. l. in
 terpretatio. z. l. pns. Ad
 idez facit. ff. de legi. l. in
 ambiguis. z. in reg. iur.
 quoties nihil. z. l. sermo.
 ¶ Qñ aut in eodē statu-
 to nō est diuersitas: imo
 est oppositio vel repu-
 gnātia manifesta: vt qz
 pñmū pradicat medio
 vel fini. vel econtra. vel
 qz in vno eodēqz facto i
 vna parte statuti pmit-
 tit in alia phibet. tunc
 statutū tale i nulla par-
 te valet. qz cōtraria scri-
 ptura desolabit. xv. q. i.
 ff. si ea. z. ff. de reg. iur. l.
 vbi repugnantia. qz ad
 oppositū vni' cōtrarioz
 sequit destructio alteri' 2
 ff. de verb. sig. l. hec obba.
 Cōtraria aut se nō cōpa-
 tiūt. extra de baptis. z
 ei' effec. c. in aiores. z. nō.
 ff. de iud. l. hz si. facti qd
 s. dixi in titu. circa oedi-
 naria. in. q. octaua.

¶ Utrū valeat statutū
 quod proprie cōcordat
 cum iure ciuili.

Eritio querit.
 ¶ Qñ statutū
 cōcordat pprie
 cū iure ciuili
 an valeat. Et primo vi-
 det dicēdū qz parūz: vel
 nihil valeat. ita em ver
 ba concipienda sunt vt
 aliquid importent: aks
 inutilia sunt. ff. de lega.
 l. si quando. C. de inoffi.
 test. l. si quando. et. ff. de
 reb. dub. l. quories. de
 libe. z. posthu. l. gallus.

§. i. iura enim municipalia statutorū
 ita se debent habere ad leges cōes vt
 aliquid addant: vel detrahant: sicut et
 ius ciuile debet addere vel detrabere
 iuri gentium. ff. de iusti. z. iur. l. ius ci-
 uile. in prin. ¶ Econtra qz valeat: nam
 in stipulatione: que est stricti iuris: ver-
 ba quādoqz ita concipiuntur in mero
 contractu stipulationis. z. tamē contra-
 ctus tenet obligatiōis contractus
 cui additur. ff. de verbo. obliga. l. si sic. z.
 l. stipulatio ista. §. cum. Non enim muta-
 ter substantiam rerum: nisi necessaria
 verborum multiplicatio. ff. de aur. z. ar.
 legato. l. pediculis. §. labeo. ff. de regu.
 iur. l. non solent. Ergo z. statutū valet
 licet nihil addat. argumentū. extra
 de fide instrumē. c. pastoralis. z. hec ve-
 ritas. potest enim esse vtile statutum
 quando concordat euz iure ciuili alias
 communi. Constat ex statuto agi con-
 ditione ex lege vt dicit in principio hu-
 ius tituli. Unde agendo ex forma statu-
 ti: non est dignum: qz agatur conditio-
 ne illius legis: cui cōcordat immo agit
 condicione ex lege statutoria quod po-
 test prodesse ad multa. ¶ quia conditio
 non infamat etiam si ex famosa causa
 descendat. ff. de actioz obliga. l. cessat.
 dic tamen: qz quando verba statuti pos-
 sunt referri ad intellectum correctio-
 nis iuris communis: ac etiam ad concordā-
 tiam ipsius debemus potius interpre-
 tari: vt corrigat: vel addat. qz vt cōcor-
 det quia verba simpliciter prolata de-
 bent referri ad eum casum: qui dubita-
 tionem continet. ff. de carbo. edict. l. qd
 labeo. z. de lega. j. l. talis scriptura. z. ad
 idem. l. j. in fin. aks verba statuti iudi-
 cio z. superflue posita essent: quod esse
 non debet vt. s. dixi.

¶ Utrum statutum in ciuili possit tra-
 hi ad causas criminales: z. econtra.

Quarto queritur ¶ Quid
 si statutum aliquid pro-
 hibet: vel permittit i cau-
 sa criminali: nūquid tra-
 hendum est ad obseruā-
 dum in causa ciuili. Et
 primo videtur qz sic. quia ius quod ob-
 seruatur in delictis obseruatur in con-
 tractibus

tractibus. ff. de actionibus z. obligatio.
 l. plura delicta. et quia argumentantur
 leges de causis ciuilibus ad crimina-
 les. ff. de penis. l. absentem. §. i. de custo-
 dia reorum. l. j. ad finem. ¶ Econtra
 quod non: quia valde sunt diuersa cri-
 minalia a ciuilibus. alie enim dilatio-
 nes in vna causa dantur: quam in alia
 ff. de serijs. l. vltima. nihil enim habent
 commune cause ciuiles cum criminali-
 bus. instituta de public. iudi. in princip.
 et aliud seruatur in exactione penarūz
 2 criminalium quam ciuiliū ¶ quia cri-
 minales debentur fisco: ciuiles pñuato
 vt. C. de iure codicillorum. l. j. et alia est
 causa contrahendi: alia delinquēdi. ff.
 de exercito. l. j. §. primo. Et in multis
 alijs differunt: que sollicitus indagator
 inuenire pderit. durior enim est causa
 delicti: quam contractus: vt nota. ff. cō-
 modati. l. ita. ergo in eis non est eadem
 censura: immo diuersa. quia diuersorūz
 diuersa debet esse ratio. C. de donatio.
 inter virū et vxorem. l. si maritus. Sed
 potest dici: quod cause ciuiles sunt tra-
 hende. seu terminande per criminales:
 itāquam malus ad minus: siue affirmā-
 do: vt dicitur de vltima voluntate ad cō-
 tractum: vt nota. ff. de lega. j. l. seruum
 filij. §. cum qui zc. Bald.

¶ In quo membro puniatur quis: quā-
 do statutum absolute loquitur de mem-
 bro abscissione. Item quid si puniendus
 nō hēat membrū. de quo statuto cauet.

Quinto queritur. ¶ Quid si
 in statuto continetur vel a
 sententia qd p tali deli-
 cto puniatur in membri
 mutilatione seu abscis-
 sione: nec exprimitur d quo
 membro nūquid in nullo punietur: vel
 in quo. Et dicitur quod debet puniri in
 abscissione manus: vt colligitur in autē.
 sed nouo iure. C. de furi. Sed que ma-
 nus: sinistra. in qua minus potest vt ibi
 nota. sed pene molliende sunt in dubio
 vt. l. interpretatio. ff. de penis. qd vtz i
 dubio et qñ qualitas delicti non erigit
 abscidi dexteram: quia tūc dextera ab-
 scinderetur: vtpura quando cum ea de-
 liquit. ¶ vnde notarius condemnatus

de falso in abscisioe ma-
 nus: forte ex forma statu-
 ti: si non exprimat in
 statuto: vel sententia: in
 dubio videtur punien-
 dus in dextera: nam lex
 mandat aliquem puniri:
 in quo deliquit. C. de
 ser. fugiti. l. fugitius. z
 C. communia de succel.
 autē. omnes peregrini.
 extra de transac. c. quan-
 do. quando autem plus
 in casu premisse questio-
 nis. item quid si punien-
 dus non inuenitur ha-
 bere nisi manum dexte-
 ram in illa dextera pu-
 niatur. ¶ argumen. ff. de
 contrahend. emptio. l. si
 emptioe. §. penal. z. C. de
 serui. l. iij. §. j. Sed eo ca-
 su quo nullam manum
 habet esset puniendus
 in alio membro per di-
 ctas leges: vt. C. vt in-
 fra certum temp. l. j. z de
 sepul. viola. l. fina. et ne
 maleficia remaneāt in
 punia: vt. l. ita vulnera-
 tus. ff. ad. l. aquil. de fi-
 deiussozibus. l. si a reo.

¶ Sed an iudex possit
 mittiorem seu seueriore
 penā imponere: quā iura
 imponant. 2 et dic qz ex
 causa potest. vtpura ex
 persona: causa: etate: vt
 ratione scandali: vt nor.
 ij. q. vj. c. accusatorum. q
 est. ff. ad turpilita. l. j. C.
 de infami. l. et si seuerior.
 C. de penis. l. aut fa-
 cta. §. fina. ff. ex qui. cau.
 infa. irroga. l. quid ergo
 §. pena grauior. ff. ad. l.
 cornel. de sicca. l. penul.
 ff. de termi. mo. l. ij. dūm
 modo mitigatio vel ex-
 acerbatio fiat in senten-
 tia non potest. C. de ser.

¶ Quam
 iura impo-
 nār. vide pe-
 trū s. anch.
 in. c. illū. ex
 cō. mini. ex-
 tra eundez
 in solēni re-
 petitione. c.
 sinē litibus
 nu. ij. extra
 de do. z. con-
 tūm. Jo. de
 tur. cre. in. c.
 ois q iudi-
 cat. num. iij.
 dist. xlv.

¶ Cū ius
 re ciuili. ad
 de Joan. de
 ligna. in. c. j.
 de rescrip. z
 ibi Petr. de
 acha. flor.
 de scō per.
 in. l. si dom'
 de serui. vt
 ba. pōtoz. et
 dal. in. l. fin.
 C. qz sit lon-
 cōsuetu.

fugi. l. iij. luat in corpore qui soluendo non est: qz illud est iudicis dispositione, argu. contra: qz non est in potestate iudicis minoribus penis asficere. ff. ad municipa. l. ordine. sed non est contra: quia si fiat a iure videtur fieri. ¶ Sed nūquid potest iudex in penam in aliam commutare: vt puta corporales in pecuniarum: dic qd non. extra de penis. c. li. cet. nisi talis sit iudex: qz possit i tali crimē dispē sare: vt ibi. vñ princeps quandoqz commutare z remittere potest: vt not. C. de penis. l. incredibi. 2

¶ Utrum proposita accusatione ex nōo statuto z non ea probata. possit peti ex alio statuto. z de eodē delicto puniri. Itē an dominus teneatur dā bestia damnum dante: dicit i fuga: vel absens.

Sexto querit. ¶ Causa statuto qz dominus bestiarum dā damnum condemnetur pro qualibz flecta in decem libris sed a flecta infra teneatur: pro qualibet bestia in decem solidis. z flecta intelligitur a. xv. s. accidit qd aliquis pro damno sibi dato accusat aliquem de triginta bestijs sibi damnum dantibus: nec facit in accusatione mentionem de flecta. Queritur nunquid teneatur tāqz de flecta in decem libris. an nōo in decem solidis. p qualibet bestia. z vt qz te

neat vt de flecta: qz in pinguiorē partes punire debemus. ff. de reg. iur. l. ea que. §. in re dubia. et dixi supra in questione secunda. ¶ Contra qz non fiat mentio de flecta: non debet tanqz de flecta puniri vt ultra libellum potestas iudicis non extendatur: vt extra de symo. c. licet ff. communi diui. l. vt fundus. z quia in hac qualitate crimen non est obiectum vñ sicut de obiecto est puniendus non aliter. ff. vi bo. rap. l. p. rero. §. hec actio. preterea videntur singula capita seu bestie in accusa. contineri. ff. de dona. l. senatus. et de verbo. obli. l. scire. et. l. titiā Sed mihi videtur: qz in potestate accusatoris sit grauare accusatum maloti pena: qz statutus concedit in bestijs flectā facientibus. vnde videtur per accusatorem iudicandum. argu. ff. de iurisd. omnium iudi. l. si idē: ibi nec in potestate. et. et ibi not. ¶ Et hic adde aliam questionem. vtrum dominus bestiarum teneatur pro dāno dato a sua bestia: dum est in fuga vel in ipso domino vt pasture absente. et dic qz si bestia erat in fuga: quam ignorabat dominus: an esset in fuga: non tenetur qz licet habeat dānum eius dum est in fuga: vt ff. de l. j. huius. §. legatum. ff. de acquiren. pos. l. j. §. per seruum. tamen non debet tene ri pro damno: per euz dato. ff. de seruus fugi. §. idem ratione. sicut et non tenetur dominus pro re sua quando datur damnum: vel delinquitur cū ea in eius absentia: vt. ff. de publi. l. eidem. §. dominus: quia ipso existente absente ignorans presumitur ergo nōo deliquit ff. de actio. et obliga. l. lex generalis. ff. de iudi. l. ij. in fin. Et maxime in casu teneat dñs actione de pauperie: z nota. ff. de prescrip. verbis. l. seruadaru. §. fina. ¶ Utrum teneatur aliquis pena qui fecit aliquid negligente communitate. Item an liceat si in damno tantum per mittatur. Item an offendens banntuz ex permissione statuti: si accusatus teneatur communi reddere: et talis exceptio possit opponi: et probari per procuratorem. Et qui offendit banntum dum in forcia communis deductur: an possit offendi postquam presentationes

anteqz soluat banntum.

¶ Primo queritur ¶ conti netur in statuto certa pena talis res vel victualia vendantur ad tale pondus: quod fiat per comune in tali loco qui debeat fieri per commune. accidit qz commune neglexit facere pōdus: vel locū; de quo in statuto continetur. vnde nōo est quod vendenti imputetur. ff. de condi. et demon. l. si titius statuas. z arg. l. in restamento. eo. ti. z. ff. de vsur. l. cum quidā. §. si pupillo. certus est modus est pōdus: et ideo ille seruandus est vt eo. titu. datur. sed si commune nōo facit sibi nec alij imputet vt extra de reg. iur. imputari. lib. vi. ¶ Sed vterque queritur. vtrum forensis vel extraneus delinquens in prohibitionibus statuti alicuius municipij: puniatur pena illius statuti. Hęc questionem tangit Innocē. extra de cō sue. super rubrica. Sed ibi plene nōo de terminat: dicens secundum quosdā: qz forensis monitus vel sciens puniatur: ignorans autem non puniatur. Itē aut contraxit ibi moram: et tunc aut est cō festum recessurus: et tūc non. vt. l. heres absens. ff. de iudi. Quidam autem dicunt: qz forensis delinquendo forciatur forum illius loci. argu. C. vbi de crimt. agi oportet. l. j. autem. qua in prouincia. ibi puniendus est per rectorem prouincie vbi maleficium commisit. ff. de offi. presi. l. iij. nec potest pretendere ignorantiam in delictis. ff. ad. l. come de sic. l. lex cornelia. immo semper punietur praeue actum: vt. l. si non conuicti. ff. de iniur. et extra de prescrip. c. j. igitur tanqz lupina et crassa ignorantia non excusatur. ff. de iur. a fac ignoran. l. regula. et. l. nec supina. ergo puniendus per illud statutum. argu. C. de emancipa. libe. l. j. et. ff. de testi. l. iij. in fi. z de vsur. l. j. in prin cipio. z de euic. l. si fundus. et extra ve fide instru. c. cō dilecti. §. si alij dicit: qz forensis sequat for. loci vbi deliquit: vt dicitur est. tamē puniendus pena legali: quia lz sit effectus de illo foro. tamen statuti pena ad eum nōo extē dit. arg. eius quod non. in aut. qua in

prouincia. in glo. sed nōo nec Nam statum dicitur: tacitus consensus ciuim: vt no. C. de decu. sup rubrica li. vi. quomodo ergo titi astringeretur ex conuentu: iam absqz eo facto non videtur. argu. C. de penis. l. debitorum et de decre. decu. l. prouidentia. ergo tenet pena legali. vt l. leges. C. d legibz. Alij dicunt: qz quo ad litem ordinandam seruaf cō suetudo loci delicti. ff. d vsur. l. j. Et de edifi. priua. l. an in torū. extrade eo qui mit. in posse. causa rei seruan. c. cum venissent. Sed videtur dicendū aut pena statuti est super delictis a iure phibitis: vt etiā a iure diuino: vel naturali vel qz aut est sup alijs obseruatis: seu qz monitus qz qdlibet municipij hz sibi. pro casu forensis punif qz icidit i scrm dā natū extra d sen. eccl. c. a nobis. aut sup dicitū ē ad idē extra d vsu. c. euz tu. In scōo casu cū tales obseruatie sint d iure p po z puato illi municipij: z ciuilia sint qz ad alios: nōo ligat forenses nisi ibi morāz hz vt supra dixi. qz iuste ille ignorat nā vnaqz puicia i suo sensu abūdat extra d se pul. c. certificari. qz euz sic licuit ignorare. extra d sue. c. l. i. vi. Et d hoc dicit: plene no. ff. de pe. re spiciēdū. §. si. Itē potias arma punif. quia eoz vsus est a iure prohibitus vt in autentico de armis. et si queras l. ij

a. Eorum vsus. Adde per. de ach. in. c. clericus de vit. z ho. ne. cle. z ibi Collecta. nu. j. car. 5a ba. in cle. j. §. s. p. late. in ij. q. de sta. mona.

qua pena puniat deponat. dic q si pena statutum est minor pena legis: vel eodra minoru puniat. arg. l. interpretatio ne. et. l. si pns. vel dic pena illi municipij vt supra dixi per. l. ff. d extra ord. crimi. l. sacrilegij. §. super quedam. et. c. Ad idē an multa imposita per bānū valeat: si appareat bānū esse nullū. Item an bāntus i alia ciuitate deliquēs possit postq bāntus est puniri. Item an bāntus pendēte appellatio ne possit offēdi. et. c.

Crauo querit. Quid si aliq offēdit exbāntū p aliquo maleficio. Nunquid ex hac offēnsione puniet. Et dicū quidā si pmitit per statutū municipale: q exbāntus de maleficio possit ipone offēdi tūc nō puniet: quia qd a iure municipali fit: legitime factum est. ideo penā nō meretur. C. de adul. l. grace. ff. e. l. miles. §. i. quia etiā de iure cōi offēnsa pmutat i castib: vt. ff. de sicca. l. iij. §. si. ad. laq. l. iij. ergo p statutū qd est lex. ff. de sepul. viola. l. iij. §. si diuus. licite entz pena auget in cōtumaces. ff. de penu. rele. l. capita bona. §. in erulibus. alij q non solum si p statutū cōcedit: sed etiā de iure cōmuni pōt exbāntus ipone offēdi. Et hoc ita pbant. Exbānti pūuari sunt a cōiōne ciuitū

sicut excoicati a cōiunione fidelij qd ipso facto ostendit. sed pstat. q excoicati pnt occidi. vt. rrtij. q. v. excoicatorum. et. c. ad eo. Nam vbi eadē ratio: eadē debet esse iuris cōsura. ff. ad. laq. l. illud. p: et eia reos fugiētes lz occidere legē pmissio. C. de his q ad ec. p. u. l. iij. et de rap. l. i. ergo exbāntus: q pumaces su: giūt alij: et huius est q cōtumaces exbānti de iure cōi nō pnt offēdi ipone. Nō em pūuatis pūntio est cōcessa. ff. de iudi. l. q neq. immo est cōcessa iurisditio pūdentibus vt ibi. et. l. non est singulis. ff. de reg. iur. r. au. de iudi. p. totū. et de fen. curi. §. nulla et. §. audient. Unde in euangelio non lz nobis interficere exbāntos: si permittitur ex forma statutoū quia tūc ius cōe meretur a statuto vt dicit supra eo. ti. in pūn. arg. cōtra: q offēnsio exbānti etiā per statutū pūnti nō possit. † Constat em q statutū est quedam ciuitū cōuentio: vt no. C. de decu. sit per rubuca. et. ff. de legi. Q: sim leges ita cita nō est cōuentio seu statutū ad delinquendū facta: vt. ff. de ver. obli. l. gñaliter. cū. l. se. et. l. plagi. Et extra de re. iur. c. in malis. lib. vi. Et pūdicta aut cōcessio ne videt cōcessa actio delinquēdi. Unde nō valet. ff. de pac. l. uenire. C. de indi. vidui. tol. l. ij. † Itē est cōtra ius natura le qz hoiem hoī insidiari neqz est. ff. de iusti. et iure. l. vt videt. Item ptra ius diuinū: sz nō occidas. et. Ergo non valet: vt dicit infra. eo. tit. in. q. vltima. Et lz vel posito q dicat tale statutum perdurum: tū est seruandū. vt. l. pperit. ff. qui et a qui. et. s. eo. ti. in prin. Tū hec offēnsio a statuto pmissa nō videt ita largē interpretāda. vt occidere liceat exbāntū. arg. ff. de pcur. l. lz hoc neqz. Quid enim si ex tali delicto est exbāntus: ex quo nō est corporalī pena inferēda: qn licebit pūuato maiorē penāz inferēda: etiā per iudicē inferēda. Certe non videtur. ar. ff. de pecu. l. qui peculij. qm

pūuato est pretoris: et non debet esse cum eo qui substituit. ff. si quis cau. l. eū qui. §. iniuriarū. et. qz in alteri locū succedit. iure eius vti debent. ff. de reg. iur. l. qui in ius. et. l. nemo iur. aliter excedit modus in exequendo quod nō licet. C. quo. appel. non recipi. l. ab executione p modo quidē culpe vindicta est inferēda. ff. de penis. l. respiciendū. in prin. lz em defēnsio sit a statuto permessa abso lute: tū restringēda est. quelibet em potestas quantūcūqz gñaliter a lege concessa restringitur a d ius cōe. ff. de cōdi. inde. l. si pcurator. et. l. celsus. et ad municipa. l. peculus. et. l. lucius siue titi. §. penul. sic alias castigatio cōcessa marito lute: tū magis restringit: leuis tū castigatio permittitur. ff. ad. laquil. l. sed si qñcūqz. in fi. et. l. seq. † Nimia em seuitas est in culpa. vt ibi. et. ff. de his qui sūt sui vel alie. iur. l. ij. qui em non fortuito exbāntū puta telo se defendētē: sed ex proposito forte tāq inimicū offēderit videt cum iniuria eum occidisse. vt d. l. si quacūqz. §. i. tenere eū potius debet eū deprehensum sub cura pūntis: vt ibi et. C. de male. et. ma. l. vltima. dicit tū pōt: qz cum in odiū exbānti sit hoc introductū: et em pūmacia ipositu: qz in hōiē lex a statuto sup. dixi. † Offēnsionis aut verbo etia occisum cōtineri vt eo. tit. l. nec in ea. † Et sz qñ: quid si nō permittit per statutū: sed in panno cōtinet: qz liceat vnicūqz offēdere exbāntū: nunqd offēdens ex hoc accu sabit. Et primo videt qz non qz non pōt iudex vel testator: generalē iurisditio nē immutare. ff. de fer. l. i. et extra de testa. c. requisisti. Ad idē. C. de ope. publi. l. i. ibi neqz cōfessio iudicis immutationē cōtra ius cōcedit. ff. de iure iurādo. Ad idem. ff. de reg. iur. l. lex pūctio. ad idē. C. de prec. impera. offe. l. nec damnosa. † Et cōtra qz sic per. l. ff. de adul. l. deez. iustus em iudicis eū excusat. Et facit licitū: qd als esset illicitū. ff. de aqua plu. ar. c. l. qz. ff. de his q no. in fa. l. iurij. §. qui iustus. Non em principis vel pūctis auctoritate debem: decipere: nec debet nobis esse damnosa. C. de his qui ve. eta. lpe. l. i. qd veri. vt. qñ aliqz offēdit ex

bāntū: cui bāntum postea inuenitur nullū vel non solēnter datur scdm formā statutoū: dic vt supra de qñsione emergē. in qōne quarta. † Alteri queritur. ali quis offēdit exbāntū ex pmissioe statuti: de qua offēnsione accusatū comparens dicit. dñe iudex nō debeo rñdere ad accusationē. qz em de quo accusor offēdere potui permittente statuto. dicit iudex rē spondeas accusa. et in termino accusationis p bānto exceptionē pbādas. an sit admittēdas ad exceptiones ante p bationē. Et primo videtur: qz ante rñsionem sit admittēdas qz ex quo statutū sibi pmittit: non videtur qz accusa. procedat. C. de his qui ad ec. ele. cōsu. l. iij. ibi: et in g. dē. immo talis accusa. est lacerāda. C. ne quis nec cre. §. fi. qz sine metu accusatoris fieri pōt: vt ibi de eo qd fit lege permittēte accusari nō pōt qz qd legitime factū est. ff. de publi. c. de adul. Unde si nō legitimus accusator: nō debz accusari. Extra d accu. c. i. §. de collu. detegen. cū nō iusto. pūscriptio nes em id est exceptio nes que obicē solent accusantib: qñ tractari solent ante qz nomē rei in ter eos accipitur. l. an litis contest. ff. de adul. te. l. si maritus. §. pūferi ptis. ergo. et. † Et cōtra qz sit ad respondendū cogendus. quia hec est

a Interficere quem qz. Johān. xvij. f.

a Offēnsionis hō. Ad bā. l. l. licitatio. §. qd illicite. ff. de publi. pau. de ca. consil. cccij. flo. de scō petro in. l. i. §. hec ar. de his q deie. vel effu. ale rā. in. §. chri fogon. i. fi. de hō. obli.

Universa exceptio peremptoria. Nam ea pbata
 accusa perimatur ergo post contestatio
 nem probanda; C. sen. rescin. non pos
 se. l. peremptoria; na est de rebus per
 emptorijs que litijs contestationem im
 pedunt. ff. de codi. inde. l. eleganter. §.
 si post. 2. de verbo. signi. c. cum sacra. Et
 extra de excep. 2. exceptio. lib. vi. Igitur
 servatis suis exceptionibus contra per
 sonam solvunt: si accusatus contineat
 aperte naturaz negocij: id est causas ac
 cusationis. vputa quia corinerur in li
 bello. Accuso petrum qui occidit servu:
 q: armatus 2c. vel talem: qui vela regia
 2c. vel talem qui occidit petru: erbanni
 tu tunc talis libellus est rescindendus. q:
 cotinet in se patetm erroze. ar. dictaru
 legu pro prima parte allegataru. C. qn
 prouo. no est neces. l. ij. 2. de re iudi. l. pre
 ses. 2. C. de furtis. l. j. Sin autem petentis
 causam refectionis non retinet: dico li
 tem contestari. arg. C. qn prouo. non est
 neces. l. ij. Et in processu poterit de iure
 suo ostendere. arg. ff. de rei ven. l. iij. in
 fi. Et depositi. l. j. Sargentu. Et per iura
 in scda parte allegata. Et sic etiā repel
 litur modo obijciens: quod ante obijce
 re poruit: vt debuit. q: qb est ei impute
 C. de adul. l. quis indubitati. Non est
 post ipsa pbationis vel sniam pbanda
 quis admittitur. ff. de re iudi. l. post rez.
 C. de fruc. 2. litijs expensis. l. terminato.
 q: p veritate accipitur: vt i regula iur.
 l. res iudicata. 2. perfectus em negotiu
 postea conditione no capit. C. de dona.
 que sub modo. l. perfecta. q: lapsus ter
 minus tacita renuntiatione inducit. ff.
 de acqui. here. l. adiu. in fi. An autez
 hec exceptio possit obijci 2. probari per
 procuratorem dici supra de questione cir
 ca procuratorem in questione nona. 2. ibi
 plene. ¶ Sed ad huc querit quis scdm
 formam statuti imdume potest offendit:
 ductur in forcia comunis. Et eo in cu
 stodia comunis constituto aliquis percu
 tit: vel occidit eum: nunquid percus
 sioes ex hoc puniuntur. Et primo videtur
 q non: quia fecit lege permittete ergo
 impunitis. vt. l. graccus. i. ff. de adul. l.
 miles. §. si. ¶ Contra videtur q sic. q:
 permittitur vt offendatur bannitus. p

pter defectum publice vindicte: qua eu
 ria tenetur in eum exercere: 2. non pote
 rat ppter eius absentia. Si em fuisset
 erbanni nec fuisset pmissa offesio: si fuis
 set punit: debita pena p ea qd dicit supra
 b qomb: circa iurisdictione. §. si. q: i hoc
 repetere potest. vn cu modo non sit ab
 sens: videtur permissio reuocata. arg.
 ff. de fideico. l. stipulatus. quia cessante
 causa cessat effectus. ff. de iure patro. l.
 adiger. §. qd diu. C. de epi. 2. cleri. l. gna
 liter. Extra de appell. c. cu cessante. quia
 deuenit ad eu casum: a quo incipere no
 potuit. ff. de vsu. l. cu vir predictus. ¶ Dic
 q videtur puniendus. arg. ff. de iure fi
 sci. l. edic. §. id aure. ff. de penis. l. aut fa
 cta. §. quisquis. Et facit expresse. C. de
 male. 2. marhe. l. vltima. ¶ Itē quis per
 mittat lex hostes occidi. vt. ff. ad l. cor.
 de sicca. l. iij. §. fina. tamen postq capiti
 sunt: non licet. ff. de sta. ho. l. libertas. §.
 serui. in fit. de in iur. §. primo. ¶ Quis
 si erbannitus spote se presentauit post
 tempoz banni: et dedit fideiussores de
 soluendo bannum nunquid liberetur.
 et videtur: q non. Nam licet excom
 municatus iurauerit stare mandatis
 ecclesie tamen auterq soluator non est
 excommunicatus: vt extra de senten. ex
 commu. c. cum desideres. et. c. quod in
 dubijs. ¶ Contra qd puniatur: quia
 videtur satisfecisse. nam satisfactum
 accipimus. ff. de pigno. acti. l. si in rem.
 §. omnis. cum ergo curia propter satis
 ficationem distulerit banni executio
 nem: satis est: vt. ff. de public. l. vltima.
 §. si quis confessus. et. ff. de nou. oper.
 nuntia. l. pretor. §. quicquid autem.
 Nam et promissio pro solutione est. ff.
 de dona. l. si patronus. §. j. Item quia
 remansit in custodia comunis: vnde
 offendi non debuit: vt dici supra in pro
 xima questione. Ad idem. ff. de pre
 to. stipu. l. paulus. item quia par est da
 re similis: et soluere. vt in autent. vt
 exact. instan. do. §. fina. Item de priori
 mo agendum: pro certo est habendum.
 ff. de testamē. milita. l. si filius familias.
 Ad idem. ff. quod vi aut clam. l. sed si
 alius. §. est et alia. item ceptum pro iaz
 facto habetur. ff. de aur. et argen. lega.

l. si no sic. §. quid ergo. ¶ Itē quia debito
 res reipublice post satisfactione mune
 rib: publicis rome fungimur. C. de de
 bi. l. j. lib. xi. ¶ Itē quia res facile redit ad
 natura sua. ff. de pac. l. si vnus. 2. adde. l.
 eo. §. sed pone. ¶ ¶ Itē pone q: qd erbā
 nitur in centu: tamen erbannimētu de
 fit in citatione: vel alia solēnitate sta
 tuti. qui erbannitus nouiter decurso ter
 mino banni in iudicio comparere: iudex
 mādāt et: vt ad penā centu no discedat
 donec satisfecerit erbannimēti quanti
 tate: ipse autē erbannitus ptempo man
 dato recedit: propter qd iudex vult exi
 gere ab eo quātitate bāni: 2. etiā cētum
 pro multa: q ei accedit: obijci erbanni
 tus q non potest. quia bānu est nulluz
 propter defectu solēnitatis. dicit iudex
 qbus bānum sit nullu: tñ mulcte im
 positio tenuit: quia fuit aliqua. 2. no cōtra
 ius litigatoris. ff. de re iud. l. p̄sens. et. l.
 cum prolatio. ¶ Replicatur: quia si bā
 num est nulluz: ergo 2. multa. que ei ac
 cedit est nulla. arg. expresse. ff. si quis
 cau. l. si eu. §. iniuriaru. vn no debuit alitū
 de valere multa p̄dicta: q fundat sup
 p̄dicto bāno: et est ciuillis executio. arg. j.
 q. j. paulus. 2. C. de edē. auf. si qd autem.
 extra de cle. coniuga. c. venerabile in fi.
 si enim no est bānum: executione habe
 re no potest. vt. C. de fer. la nullo. Nam
 bannu non potest precedere snam cau
 sam. vt not. xxiij. q. iij. nabuchodonosor.
 in fi. Et facit ad hoc argu. expresse. ff.
 si quis cau. l. si eu. §. iniuriarum. tñ pro
 pter ipsum 2c. hoc tenet Dy. per. l. si eu
 nullo. ff. de re iud. 2. no. ff. de socio vt sic.
 ¶ Deinde queritur. ¶ pone q: talis ex
 bannitus ex tali delicto quod equipa
 ratur depositato. fm ea que notauimus
 in questione circa procuratorem. in qstio
 ne. x. in fi. vtputa de p̄ditioe: seu feditio
 ne: de quib: constat iudem. l. iulia. mate
 statis. ff. eo. ti. l. j. 2. l. decē. Qui erbanni
 tus durate bāno cōmittit aliquod deli
 ctum extra territorium sue ciuitatis de
 quo est erbannitus: queritur vtrum ex
 illo delicto iudex ciuitatis sue possit p
 cedere. Et primo videtur q sic. ne ex illo
 delicto cōsequatur immunitatem. ff. de
 interdi. et relega. l. relegatoru. §. fin. de

nego. gest. l. siue heredi
 taria. Item licet perdat
 ciuitatez: 2. deserit. esse
 eius: tamen domiciliū
 ratione originis durat
 a qua se excusare no po
 test. quia eā semper reti
 net. ff. ad municipa. l.
 assumpto. §. j. exclusio ei
 ciuitatis 2. capitis dimi
 nutio non debet a deli
 cto eximere. ff. de capi.
 dimi. l. pertinet. §. nemo
 inuitus. vt eo. titu. l. tu
 telas. §. iniuriaru. ¶ Itē
 et semel erbannitus et
 excomunicatus pot lte
 rum excommunicari et
 erbanni: vt qui in fordi
 bus est absordescat am
 plius. xlvj. distin. q. iij.
 extra de iud. c. ita quo
 rūdā. et ibi not ¶ Pre
 terea relegatus ad tem
 pus retinet locū domi
 cilij: ex quo erbannitur.
 vt no. ff. ad municipi. l. eo
 qui. §. si. ergo iudex do
 miciliū potest procedere
 contra eum. ¶ Contra
 q no. Nam predicta lo
 quūtur in delictis: i qui
 bus retinet ciuitatem 2
 incolatū: et desinit esse
 ciuis. ff. de legi. l. vl. 2. d.
 l. tutelas. in fin. adeo q
 no potest a suis credito
 ribus pueniri: vt dixi de
 questionib: circa sniam
 in questio. xij. si ergo cō
 tra eum itaq astene iur
 isdictionis hōlem nihil
 pot statui. vt dixi. §. b. q.
 circa iurisdictione. q. i. de
 linquēdo em in aliter:
 territorio non cedit ad
 iniuriā iudicis illi: ciui
 tatis: de qua desit esse
 ciuis: s; loci: vbi deliq̄t.
 ff. si qd ius dicē. non ob
 temp. l. j. adeo q: si ciuis
 l. iij

a ¶ Obijci
 erbannitus.
 Adde q: ex
 banniti de ci
 uitate non
 possunt post
 mortē ad ci
 uitate deser
 ri. ¶ de an
 cha. in. c. cū
 ad monaste
 rium. nu. ij.
 de sta. mo.

effect deberet reuertere ad locū delicti: vt dicitur. §. de questio. circa iurisdictionē. in. vi. q. Cuz ergo nō sibi. sed alij sit facta iniuria: nō debet videri re. ¶ Quia actio iniuriarū¹⁴ est p̄uati iudicij. C. de iniur. l. iniuriarum. et soli iniuriato competat. ff. de p̄iua. deli. l. vl. cōstat em̄: q̄ bānit⁹ sicut nō admittit ad munera et ad honores ciuitatis a qua est exbānitus: sic etiā nec grauabit. quia s̄m naturā: ceterum exbānitus in casu proposito ita desit esse ciuis. q̄ p̄ p̄mum iudicē ex nouo delicto alibi cōmissio puniri non potest. nec ibi conueniri vt dicitur. l. per tinet. Sed aliter exbānitus puta ex eo: q̄ ifert iniuria: vel mediā capitis diminutionē: domiciliū retinet: et cōueniri potest. vt no. in. d. l. eius qui. §. si. ad idē. ff. de mi no. l. papi. exult. ¶ Sed vterius querit¹⁵ quid si talis exbānitus redijt i ciuitatē: nec punit⁹ est de delicto alibi cōmissio. Nūquid a iudice ciuitatis ad quam redijt: poterit puniri. Et primo videtur q̄ non nec ratio: ne loci: cum declinauerit extra territorij. nec ratione persone: cū tūc non est ciuis: vt §. dictū est. ¶ Cōtra q̄ sic quia ex quo punitus nō fuit: hic est puniendus ne remaneat impunitus. q̄ nota caput sequitur. ff. si ex nor. cau. aga. l. ij. et delicta tenēt suos autores. C. de pac. l. sancim⁹.

Sunt ita ossibus annexa q̄ delinquentem sequunt⁹: sicut lepra leprosum. ff. de condi. inde. l. frater a fratre: sicut r̄ personalis actio. ff. de pecu. l. q̄ ergo. p̄terea redeundo ad ciuitatem addeprus est domiciliū reus. ff. ad municipa. l. do micilium. Et maxime si ibi habet maiorem partē fortunarū suarū: vt nor. i. d. l. eius qui. §. si. item quia res deuenit ad eū casum: a quo incipere nō poterat. ff. de usufruc. l. cum vir p̄dium. ¶ Itē an bānitus possit offendi a p̄siede. Dy. de terminat. q̄ non vt ipse nor. ff. de testi. l. qui a latronibus. et per. l. ff. de his qui no. infra. l. furti. in p̄i. r̄ facit. ff. de intuf. rup. et irri. testa. l. si quis exheredato. §. hi autem. ¶ Sed pone q̄ statuto cauetur. q̄ bānitū debeāt de libro bannitionem cācellari. Accidit: q̄ exbannitus soluit penā exbannitionis: tamē anteq̄ bannū cancelletur. et anteq̄ bannitionem offenditur ab aliquo: nunquid impune potest offendi. Et primo videt⁹: q̄ sic quia durante scriptura banni durat ipsum bannū. Nā q̄ dū durat nomen: durat pena imposita nomini. C. de isfre. pe. celi. l. j. alias. ar. C. de fer. l. a nullo. a contrario sensu. ad idē. C. de edil. edic. l. bouē. §. penul. Itē quia electio ad militiā nō sufficit donec sit scriptus in numero militū. ff. de mili. testa. l. ex eo. C. de cohar. p̄inci. l. quicūq̄. li. xij. vñ sicut scriptus est in bāno: sic cōtrario actu de buit cācellari: vt. ff. de reg. iur. l. quicūq̄. l. nihil. tā naturale. r̄. ff. d. solu. l. put q̄ q̄ Itē scrip⁹ est iter ifames. §. cācellatio ne op⁹ est. ar. ff. ad turpi. l. j. §. si plures. ¶ Cōtra q̄ pro rebānito sit habēdus: quia solutione eius quod debetur tollitur omnis obligatio. insti. qui. mo. tol. obl. in p̄in. ff. de verb. obl. l. qui pluribus. Itē scriptura est solutione facta dissoluta. C. de condi. sine cau. l. dissoluta. adeo q̄ actionem habet ad cancellandum. Ergo ipsam cancellationē habere videtur. ff. de regu. iuris. l. qui actio nem. Itē quia fecit quod in eo est. Sed cancellatio ad officiales pertinet. vnde si per eum stetit: non est soluenti impu tandum. ff. de tempo. appella. l. ij. r̄ ideo videtur Dy. q̄ si offenditur a sciēte: nō

impunita sit: licet cancellatus non sit. iam enim in forciam communis peruenerat: vt dixi. §. an. §. sed adhuc querit. secus ab ignorante. ff. de adul. l. penul. 18 ¶ P̄terea queritur. tñūquid licet illo exbannito offendere alium exbannitum impune. Et primo videt⁹ q̄ sic: quia statutum permittit indistincte offendere. ergo vnicuiq̄ videtur generaliter permittum. quia sufficit aliquid in genere mādari. ff. de offi. p̄se. vrb. l. j. §. cū vrbem. r̄ de iure fisci. §. in fraudem. r̄. ff. de procura. l. cui. r̄ argu. ff. de admim. tuto. l. si duo. quia vbi lex non distinguit. nec nos. vt. ff. de publi. l. de precio. ¶ Cōtra q̄ nō. quia ex sua improbitate r̄. ff. de interdic. et relega. §. fin. r̄ de reg. iur. l. nemo. ¶ Itē quia fur non habet furti actionem contra alium furem qui sibi rem eādē furatā subtraxit. ff. de fur. l. qui re. §. si quis alteri. r̄. l. itaq̄. Est em̄ q̄ tali offendenti possit obijci. r̄ tu. r̄. ff. quod vi aut clam. l. si alius. §. bellissime quia nihil dolosum doloso: immo paria delicta murtu cōpensatione tollunt. ff. soluto matri. l. viro r̄ de dolo. l. si duo. et de eo per quem facit. l. fina. itez quia laborat eodē modo: vel causa. extra de testa. c. veniens. C. eo. titu. l. quontam. r̄ de libe. cau. l. si filium. et in legē cōmisit. ff. de m̄no. l. auxilitū. r̄. ff. solu. mar. l. viro. ¶ Itē ḡtur dicendū est vt non excusetur. si finautē offendēs sit ex vno delicto tantum exbannitus: offensus autē ex pluribus delictis: posset dici: vt possit impune offendi cū non sit equa conditio vni⁹ exbannimenti ad plura sua. Ergo non compensanda cū paria nō sint. arg. a cōtrario sensu. d. l. viro. ¶ Itē solet queri. quid si ex plurib⁹ causis vel delictis est exbannitus: an sufficiat vni⁹ exbannimentum generale pro omnibus. Et primo videtur q̄ sic. arg. ff. de accep. l. si ex pluribus. ¶ Nā et pro multis ex cōmunicacionib⁹ sufficit vna absolutio. a vt not. iij. q. iij. engeltrudaz. quia tñm operatur generale quo ad generalia: cōtrū operat⁹ speciale i qualibet sua specie. ff. de admim. tuto. l. si duo. ¶ Semper em̄ genus specie in se cōtinet. ff. de re. iur. l. sem

p̄ ḡnālib⁹. Et q̄ oē bar: nihil excipit. ff. de lega. iij. l. heres me⁹. §. j. sufficit enim aliquid in genere mādari. vt dixi. §. in. q. prima. ¶ Cōtra q̄ nō: q̄ lex expr̄esse requirit: vt p̄ singularib⁹ criminib⁹ singlaris fiat executio. ff. ad turp. l. j. §. si plura. r̄. l. senat⁹. §. j. et. ff. de noui ope. nū. l. de pupillo. §. si plurius dominorū igitur tanq̄ factū cōtra legē non valet. vt. l. nō dubius. C. de legi. §. j. videtur Dy. q̄ exbannimentū generale nō sufficit: si tñ ex quibusdā criminibus specificatis r̄ ḡnālis subijciatur clausula. vñ suffice re. ff. ad. l. aquil. l. si seruus seruū. §. et nūquid lex. r̄ si quis cau. l. sed et si q̄. §. questum. et per ea que no. extra de reg. iur. lib. vj. r̄. ¶ Cōtra status loquet⁹ in plurali: teneat: qui cōmittit in singulari. ¶ Ono queritur. t̄ cauetur statuto: q̄ ex verbis iniuriosis puniatur quis in vigin ti. contigit: q̄ aliquis dicit alicui vnum verbum iniuriosum tantū. Nunquid puniatur dicta pena. Et videtur primo q̄ nō. nam statutum dicit verbis. in plurali. ergo requiritur: q̄ pluraverba dicatur. quia pluralis locutio fāct duo requirit. ff. de testi. l. vbi numerus. r̄ extra de testi. c. gaudem. a. p̄trario

¶ Una ab solutio. Ad de q̄ talis absolutio dicit⁹ snia Joā. de turre cre. in c. si q̄ a pro prio. nu. 3. r̄ q. iij. q̄ sit effect⁹ q̄ fact⁹ ecclia q̄ ad deū vide pe. de anch. in. c. l. sacris nu. 4. b̄ senten. ex cō.

sensu. ergo vbi recedit a verbis statuti: non vñ puniendus: qz nō est recedendū a vbiis statuti. ff. de lega. iij. l. nō aliter. ff. de exerci. l. scda. §. in re. **C**ontra qz puniatur etiā pro vno vbo. ff. de neg. gef. l. i. §. i. et vi bo. rap. l. ij. §. quod ait. oīs em̄ pluralitas includit in se singularitatē. et qz ex singularibus fit pluralitas. arg. ff. de loca. l. in nau. in fine. et p̄mū a de respectu scōi. vt. ff. de reb⁹ dubijs. l. qui duos. et hec veritas. altas remanet iniuria ipunita. qd esse non d3. vt. lita. Et adde qd est l. q. xvij. **U**trum statutū qd loquitur i masculo trahatur ad genus femininū. Et an statutū prohibēs successione filioz masculoz: trahatur ad successione filiarum.

Quero queritur. qz quid si statutū prohibet: vel p̄mitit aliquid in genere masculino. Nūquid idē seruabimus: vel intelligemus in genere feminino. Et p̄mo videtur: qz sic. quia genus masculinū cōcipit femininū. ff. de leg. iij. l. qui duos. l. seruus legatus. r de pac. l. tres fratres. r de nego. gef. l. ij. et de cōsti. pecu. l. i. et de testa. tu. l. q̄ ita. **U**terbū em̄ a lege prolatum cōtinet utrūqz seruum. ff. de iurif. om. iudi. l. si q̄s id qd. §. i. ff. de iure fisci. l. i. ff. de ver. signi. l. i. r. l. 3. pronūtiatio. in prin. r. l.

iurta. r no. C. eo. titu. l. i. **C**ontra qz nō. ff. de ven. in pos. mit. l. i. §. queritur. et. l. si ita. et de libe. et posthū. l. nominatim. quidam tamen solunt. aut masculinū genus profertur ab homine: aut a lege. si ab homine siquidē cōtinet odiū: masculinum nō concipit femininū. et ita loquitur. d. l. i. §. queritur de v̄t. inspiciedo. Si vero cōtinet fauorē: tunc cōcipit: vt in legib⁹ pro p̄ma parte allegatis. hoc verum nisi iuerit alia mens loquētiō. ff. de lega. iij. l. lucius. §. questū. Si vero profertur a lege: tūc siue contineat odiū: siue fauorē: indistincte masculinū concipit femininū vt. d. l. si q̄s id qd. r de neg. gef. l. iij. ita terminatur in. d. l. i. de verb. signi. vnde dicit cū omne statutum sit lex: vt insti. de iusti. et iure. §. oēs populi. ergo in statuto masculinum concipiet femininū. Preterea magistratus municipij ita prebet auctoritatē editioni statutorum: sicut in ceteris dispositionibus a populo inductis. insti. de iure natura. §. plebiscita. r. C. de ser. gra. reipub. ma. l. i. ergo perinde est habendum: ac si per magistratum fuisset edicta. cui confirmat pro dante et facite habetur. ff. de verbo. signi. l. si conuenit. de testa. tuto. l. testamēto. r de cōs. di. insti. l. talis insti. extra de cōces. prebē. c. quoniam. Sed simpliciter prolatum comprehendit femininum: vt dicitur. l. si quis id quod. ergo per statutū. Sed d̄y. hanc reprobat. et dicit predicta esse de iure communi: sed in statuto hoc non procedit. Ratio est: quia statutum constat esse stricti iuris: et non debet sic extendi ad subauditos casus: vt plene dixi. §. eo. ti. in principio. Cū ergo genus masculinū concipiat femininum: et non sic absolute r simpliciter absolute ne vocabuli. sed procedit ex mēte et interpretatione legis. vt. l. quisquis. ff. de lega. iij. Nō possumus dicere qz verba statuti prolata in masculino: trahantur ad femininum. Nam hoc est interpretari exhibendo eorum significationes ad alios casus. quod non lz: vt dictū est. Et ideo secus in statuto q̄ in iure cōi. r per hoc vñ solui talis qd. **C**ontra qz statutū qd nulla mater succedat filijs super-

a **U**t. d. l. si q̄s id qd. Adō ibi bar. to. r doc. d̄y. l. l. duo sunt in v̄si. femininum. ff. de test. tute. col. lec. in. c. raynaldus. nu. 3. extra de testa. bal. in. l. nec passim. C. de iuris r facti igno. 1

2

stitibus. nūquid si supersint filie excludatur mater a tali successione. Et videt qz sic. quia vt dixi qz masculinū concipit femininū ergo siue masculus siue femina supersint: sufficit ad matrē excludendam per iura p̄mo allegata. Sed verius est qz mater nō excludatur a successione: sed admittatur ad successione. qz de feminis in statuto cauetur siue cōtinetur: ne ex v̄bis in statuto positio non cōprehenditur. ergo r. Et ita determinat d̄y. in dicta. l. qui duos.

Utrum teneatur qui seipsum in rixa percussit. Item an teneatur percutiens quis seipsum in rixa percutiat: nūquid puniri debet: pena statuit: qd dixit si quis percutiat in rixa r. Et videtur qz nō videt cogitatum de p̄sona suūp̄sus. Nā in ḡnali sermone nō cōtinetur persona loquentis: sed de extranea videt intelligi: vt. ff. loca. l. qui insulā. §. colonus. r. l. inquisitio veritatis. C. de solu. que predicta v̄ba videntur denotare duas p̄sonas. si effi debet esse alia p̄sona percutiētis r alia percussit. Nūc cū non inuenit. non debet puniendus. nā vnusquisqz est in re sua moderator: r arbiter. C. manda. l. in re. **U**ter quē rē suā rapuit non teneat vi bo. rap. l. ij. §. hec actio. itē volens facit: sed volētī nō inferit iuria. ff. de iniur. l. i. §. vsqz adeo. sic r clericus seipsum percutiens: nō videt excoicatus qz seipsum excoicare nō p̄t. ar. xxi. q. iij. h̄is q. **C**ontra qz teneat. ff. ad silleia. l. ij. §. qz si vulnerasti. p̄sumit em̄ opera data hoc fecisse. r qui se sp̄ote occidēdū p̄buit teneatur pena legis cornelie de sic. l. leg. corne. in. ff. eo. ti. Nūc puniendus: qz qui si bi nō peperit multominus alij parceret. ff. de reb. eo. l. ij. ver. sicuti. itez quia nō est dñs mēbroz suoz. ff. ad. l. aquil. l. liber. homo. in princ. Et hoc forte verius: maxime qm̄ nō casu: sed data opera fecit. ff. ex quib. casu. maio. l. qui data opa. Illi autē cū quo erat in rixa: cōstat ex illo vulnere nō teneri. ff. ad sille. l. ij. d. §. qz si vulnerasti. **C**ontra qz vera p̄ter q̄s iurie violētē: qm̄ vim iherētūc. p̄ oib⁹ delictis occurrētib⁹ teneat. C. ad. l. iuliaz

5

2

3

4

de vi. pub. l. qm̄. Sz tūc dici pot qz i p̄posita qd ne violētē non vñ: qz teneat: qz hoc cōmentū s̄būp̄si percutiētī. p̄dele non d3. ff. ad silleia. l. ij. §. excusant. Itē dicit qz q̄ pcutit nō ex p̄posito mediatozes p rira actione iniuriarū nō teneat. ff. de iniur. si cum seruo. teneatur tamē p̄culso: actione legis aquil. vt ibi notatur. vel secus in rira: cum sit in actu delinquendi.

Utrum per statutum qd permittit alicui accusare: liceat accusato officiali accusare.

Uodēcimo q̄rit. **Q**uid si alicuius sit iuratio cōtinentes: qz de aliq̄ maledicio liceat aulibet accusare r qz accusator: habeat tertiā partē. Nunquid si officialis curie vel familiaris dñi p̄tatis b̄ illo loco accusat recipiet p̄tē p̄ statuti p̄cessā. Et p̄tio vñ: qz sic. nā p̄dicta v̄ba statuti idiffinitē r absolute loquūt. Ergo oēs p̄sonā ḡnāl̄r cōphēdit. qz idiffinita eāp̄olē r vt uerfall. ff. de leg. ij. l. si plib⁹. i p̄n. ff. de pig. acti. l. si necessitas. §. si aia. **U**ter qz b̄ nomē q̄s qd siue q̄libz ē signū vniuersale. Adde bar. i l. hoc articulo. q̄ oē d̄ nihil excipit. ff. de ale. l. ij. §. notā dū. C. de bo. pos. 3 tab. l. i. r extra de maio. r obe. c. solite. ḡn in acti accusati habeat locum. **C**ontra qz nō. quia p̄tās siue res

a **S**ignū vniuersale. Adde bar. i l. hoc articulo. i h̄. vt igis. ff. de h̄e re. insti.

etor: recipit salarium p se r oibus famulis: quo debet esse contentus. in aut. de iureiu. quod pre sta. ab his qui ad su. in principio colūne. preterea lege cauetur q id qd capitur ab hostib⁹ efficiat captiōis. ff. de cap. r postli. reuer. l. si qd. Et tñ si miles armate militie qui recipit stipēdia a re publica capiat aliquid ab hostibus: non ideo efficitur eius seru⁹ quia milites dicuntur esse defensores r non dñi eorum: que ex bonis eozū hostium capiuntur. ff. de capti. r postli. reuer. l. ab hostibus. qz gerens officium publicū non habet locum dñi dum spoliatur. ar. ff. de sur. l. tutorum. r pro empore. l. qui fundū. §. si tutor. Debet enim bona subditoz protegere ne non aufere. arg. C. de prescrip. xxx. anno. l. bene r a renone. Idem seruabimus in officialib⁹ r familiaribus terrarū: vt in eis predictū statutum locum non habeat arg. ff. de incē. rui. nau. l. ne quid in fi.

¶ Utrū tenens arma in porticu dom⁹ sit punitendus. Item qualiter intelligat fieri ad domuz insultus.

Tertio de cimo qri a tur. r sta tuto caue tur qz tenens vel portans arma per ciuitate soluat cētū solidos Accidit q aliqs inuenit cū armis sub porticu do

mus. qris an punitat. Et primo videt q non magis: q si inuentus esset in ipsa domo. quia appellatio domus r porticus cōtinetur. ff. de lega. p. mo. l. cetera. §. hoc senatus. r de lega. iij. l. p. d. c. §. balneas. r §. de r. ff. de ver. sig. l. edificia. r. l. qui cōtinētibus. quare iura pūuati dicuntur quousqz p rectū r stillicidia se extendunt. ff. de seruitu. vba. p. d. l. olimpo. §. si. item siue peremptioe siue permissioe aliquid phibet vel permittitur fieri in aliquo loco id phibet: siue permittit in adiacente seu in cōsibus suis. C. de his qui ad ecclē. cōf. gi. l. p. senti. Et de incen. rui. nau. l. §. j. Ad idē. r. ij. q. iij. c. quisquis. r. c. sequen. ne diffiniūt. sicut em. nō presuntur cōtra illū qui tenet arma in domo ita nec filluz qui tenet in porticu vel domū adiacētū loco: vel cōtigno ipi domū. qz cōsetur iuris pūuati. vt. d. l. olympico. §. si. ¶ Nam coherentia tanqz res pūcipalis iudicatur. ff. de rei ven. l. que religiois accessoria. Namqz sapiūt naturā pūcipalis. ff. de re. iu. l. nihil. §. cū pūcipia. extra eo. c. accessorius. lib. vj. ff. de ver. sig. l. pupillus. §. incola. Ad idē de sen. ecclō. c. si ciuitas. in fine. lib. vi. Et facti. ff. de adul. l. quod ait lex. ¶ Contra qz punitatur. qz domus in iure terminatur. Nam domus scdm dyalecticū cōstat ex tribus. scz ex solo parietibus: et recto. vt no. ff. de vsuc. l. eū q. §. ciuitas. Itē ciuitas ē: q muroz ābitu rcludit. ff. de verb. signi. l. ij. r. d. §. si ciuitas. Itē murus est finis domus. vñ virgū. ¶ Limes erat posit⁹ litē discernere agri. vt no. extra. de verb. signi. c. focus. Itē fundus nō dicit⁹ vltra fines eius. ff. de act. empr. l. fundi. ¶ Tres licet ripa fluminis sit cōiuncta flumine: nō tñ dicitur ex flumine. ¶ Quia verbū iuxta vel prope hz designare vel denotare terminatioe vnius loci ab alio. vt. ff. de ser. vba. p. d. l. fistulas. §. iuxta. r. §. si. in hoc videtur dicendū q qui inuentus est cum armis in porticu: vel in loco domui adiacēte: vel in p. tecto quo dom⁹ extenditur: nō punitat. qz lo cus ille pūuati iuris: vt d. l. olympico. §. lucius. Vñ sic tenēs arma in domo q est pūuati iuris: nō punitur.

¶ hinc supra pbatū ē. eadem ratione non punitet inuentus i loco domui adiacenti. Et ita loquitur leges pro hac parte allegate: dummodo dom⁹ vel p. tectū sit domini r iugū r qz stillicidia super solo pūuatoz sitā. r ita intelligo dicit⁹. §. luci⁹. Sin aut porticus vel tectū sint in loco vel super locum publicum: videtur secus. arg. ff. ne qd in loco pub. li. §. tractatum. r de flumi. l. si. ¶ Et ex p. d. c. tibus alia qd terminat⁹ videlicet qualiter intelligatur fieri insultus ad domū: quia videt insultus ad domū factus: si insultus cōsistat in via: vel in loco publico ante domū insultat: vbi ingreditur: vel introeat in domū seu in porticu: seu in locū pūuati seu domum adiacentem. vt. ff. de iniur. l. lex corne. et. l. qd domū. quia nō vñ inferri insultus ad domū: ex quo nō ingredit⁹ in locū pūuati ante expressum. ff. qd metus cā. l. metū sicut presentē. ij. r. r. so. ¶ Cū publicus locus oibus pateat. vt. ff. de rerū diut. l. ij. §. qd publica. sequit⁹ qz re publica vti videat⁹. ar. ff. p socio. l. merito. Et idē tanqz p insultu pūuato non tenet⁹, nō em pōt dici ad domū fieri nisi in domo fiet. Oportet em aliqd in ipsa domo fieri. ff. de no. ope. nun. l. de pupillo. §. ij. item vis expulsua fieri non videtur: nisi possessio fundi ingreditur. ff. de vi r vi arma. l. si id quod. §. penul.

¶ Utrum punitur is: qui prope arma inuenitur stare.

Intartodécimo querit. ¶ si statuto cauet⁹ qz militia potestatis vadat qredo p armis r qredo nō iuenerit alicui arma s ad pedes quoz dā vel sub aliquo bancha propinqua inuenit cultellū: vel aliqua arma prohibita: r qlibet negat suū esse: vel se posuisse. Nec etiā appet qz illa arma sint p pinquiora magis vni. qz alteri: nūqd oēs punitent pena armoz: vel nullus vel qd. Et primo videt⁹: q oēs. ff. ad l. aquil. l. itē mela. §. sed si plures. r. ff. de his qui alie. vel effu. l. i. in fi. ¶ Secūdo videt⁹: q null⁹ qz rōne incertitudinis nemo teneri videt⁹. ff. de vsur. l. sed r si qd. §. interdū. C. de testa. tuto. l.

duo titij: vnde in dubio sanctius est. r. ff. de penis. l. absentem. Debeamus em declinare i parte ab solutoz. vt l. i. de iterdic. ad fi. Et ad qd dicit⁹ est supra de qstio n⁹: circa finiam in qstio ne secūda. r si null⁹: ergo rōne incertitudinis de nullo est querēdum. ad hoc videt⁹ dicēdū: vt ne impuniti pertrāseāt. ne ne def. occasio malignā di insi. vi bo. r ap. r. §. j. pari pena oēs teneant. sed vno soluēt. put in dex grauanerit vel elegerit. ceteri liberent. ar. ff. de his q vt indig. l. i. §. i. Sed ille. §. nō facti. p. mo videt⁹ portus cōtra. qz ibi oēs punitent. vt. C. e. l. vlti. vñ meli⁹ facti. ff. e. r. l. excipiuntur ibi ad pedes dñi r. ¶ Utrū teneat adinuetus cū re phibita infra fines territorij: qd nō dū excessit. Itē an appellatioe bla di cōtinetur farina.

¶ Quinto de cimo que rit⁹ p phibet statutu: qz nō extrahat bladuz de districtu seu territorio ciuitatis: vel alicuius castri. accidit q officialis curie inuenit quēdā cū asino onerato p rectā viā s sus fines: territorij: vel ppe fines: nūqd punitet. r pzi mo videt⁹ q nō qz nō cōstat: qz extrahere voluerit. Poterat em tre ad locū aliu non prohibita ergo in dubio est ab-

a ¶ Ex flumine. adde Bal. in rub. ff. de rerum diut. i. vers. sed dubitaf cū apendices. et vide late p Bar. r thō. cepol. i. titu. d. ripa. in tracta. d. serui. rusti.

a ¶ familia. qua inueniantur tamē lie appellatioe. vide p pau. de ca. in cōsi. xvij. Jac. rebui. in l. quādo qz in pūnc. in vers. ap. pellatioe familie. C. de re. mili. lib. xij. barto. in l. is qui. ver si. appel. fa.

Univ. Acad. de iuris. mite. ff. de leg. ij. pe. de anch. et fo. de ana. in. c. quanto. de censib. bar. 2 bal. in. l. fi. de verbis significatio. Alexand. in l. pronuntia. ff. fami. hereticum. bal. in. l. in. bemus. C. si autes. C. ad rebel. bar. in. l. fili. C. cum pater. de leg. ij. idē l. l. cognatis. de reb. dubijs. idē in. l. cuz ita. C. finali. nu. me. ij. de le. ga. ij. Idem in. l. is qui. de lega. ij.

soluendus: vt. l. absente in dubio presumēdū est ad facere rē phibitā: s; pmissam. ff. de iure fisci. l. nō intelligit. S. si quis palā. q; eligēdū bonū: 2 fugiēdū malū. vt ibi nō. vñ factū dubiū interpretādū est in meliōrē sniaz. ff. de regu. iur. l. quones 3 idē sermo. 2 dubia sunt in meliōrē ptem interpētā. extra eo. nru. c. ij. si ergo nō presumit culpa non est pena inferēda. quāvbi nulla culpa: ibi nulla pena. ff. de bo. dā. l. cum ratio. 2. C. de libe. pte. l. maximū vitium. C. cōtra q; puniat q; est in itinere reperit. Et tūc in itinere cōprehensū. C. de ser. fugi. l. si fugiui. nā et q; ambulat q; cutello ad occidēdūz puniat: ac si occidisset. C. de sicca. l. is q; cū cutello nisi ostēdat se ire ad locū permissum: est puniēdus cū inuentat i extra hēdo actur: pro ictu. ar. de bon. pos. ex testa. m. l. l. vnica. Sed dicit eri uisse siluam: in actu est creūdi. vt not. ff. de fur. l. de arboribus. q; qd fit in via versus domū. habet proinde: ac si fieret in domo. vt no. C. de do. na. an nup. l. cū in te. Et reputat venisse in metallū: etiā q; nodū est ad eū locū productus. ff. de penis. l. in seruo. 3. S. quia p facto habet: qd est in primo faciendū. ff. de mili. testa. l. pe. ff. de fideius. l. si quis pro eo. S. si nunq;. igit videt vt p dictus puniat. quidam tamen dicunt: q;

minori pena est puniendus: s; si confites excessisset p dicta. l. si fugiui. scz; p uniat in amissione 2 nō alta pena p cunaria scdm habertū de bobo argu. pro. xi. di. c. si quis monachus. 2. ff. de tr. cē. rui. nau. l. pedius. ad qd est ar. 7 q; lz delinquēs nō er animo excuset ab ordi naria pena: tamē est extraordinaria puniendus. ff. ad. l. cor. de sicca. l. fi. C. Et huic pōt ad iūgi alia q; dō. Statutum est vt extrahēs bladium extra districtū puniatur in cētū: q; rīf an extrahēs fari nā puniat siue incidat in penā. 2 primo vt q; nō. q; de ea i statuto nō prohibet. Cum ergo statutū stricti iuris sit. vt dī xi supra eo. in pncipi. ergo ad aliud nō extēdet: vt ibi. nec ob. q; grant aut bla di appellatione cōtinetur quia species nō cadit in gñato ius marerit. nā ap pellatione marmoris non cedunt species marmorē: seu marmo: in aliquaz speciem trāstatum. ff. de leg. ij. S. illud fortasse. 2 dicit plene supra i questionib; circa vltimā volūtātē in questione. vij. Ergo rudis materia bladi: nō trāsta ti prohibita videtur. ex vocabulocum nāq; diuersitate est diuersimode iudi canduz. vt. C. de codicil. l. si idē ar. ff. de edi. edic. l. antepe. C. cōtra q; puniat: q; lino legato etiā qd filatū est: 2 in telā positū ptimef. ff. de leg. ij. l. si cui lana. S. lino. ad idē. ff. de au. 2 arg. leg. l. pediculis. S. labeo. sicut em̄ ois diffinito d; cō tincere cū suo diffinito. ff. de re. diu. l. in tñ. S. sacre. Et no. insti. de oblig. in p. sic 2 materiātū d; cū sua. materia cōue nire: causatū cū cā arg. ex eo qd not. ff. de codicil. l. qd p manus. ad idē q; prohibita alienatione videt prohibita ois alienādi spēs: 2 etiā neri pignōibus. C. de re. alie. non alie. l. vlt. 2 de fun. do. ta. l. j. videt em̄ prohibitū esse illud oē per qd peruenitur ad illud. ff. de spō. l. otatio. 2 omne id: quod ex eo sequitur. vt. l. nō dubium. q; hoc: eēt facere frau dē legi. ff. de legi. l. fraus. quia aperitur via malignandi quod est prohibitum. insti. vi bo. rap. S. j. 2 Nam prohibita emptione etiā p murtio: donatio: et insolutum datio sunt prohibita. ff. ad. l. iulia. de plag. l. leges. et insti. de do. S.

alle. ff. pro empto. l. litē. in hac questio ne videtur dicendum. q; si. ex verbis statuti nō prohibet forma: q; in dubio puniatur. ne videam; interpretari nō statutum ad casuz expresse: et ne asperemus penas: quas moltri debemus. 2 vt l. interpretatione. 2 iura cōtraria locuz habent secundum leges cōmunes: que possunt interpretari: ad similia trahi. vt sepius dictum est.

Utrum punitus pro furto pena statuti remaneat infamis.

Extodecimo querit t statuti ponit p furto penā pecunariam: vel corporalem: et nullā tacit de infamia mentionē nunq; d condennatus pena statuti remanebit infamis. Et primo videt q; sic. quia de furto dānatum sequitur infamia. ff. de infami. l. athletas. S. fi. 2. S. in modicum. l. quod non pōt face re ples. q; dānatum furtum non sequit infamia. l. nō poterit. nam et si pena ex causa remittat: tamē infamia non aboletur. C. de generali aboli. l. vlt. nam vt ibi nota. pena pōt diminui: culpa pennis erit. C. cōtra videt q; p statutum etiā derogatur iuri cōi. ff. cōia pcedo. l. veditor. S. si constat. ergo pena statuti debemus esse cōtenti: alio esset exasperare penas: 2 vltra q; liceat protrahere. C. de pen. l. sancimus. Et de furtis. l. quicumq; 2 extra de his que sunt a maiori parte capituli. c. ij. et videtur duplici pena affici ex eodē delicto: cōtra. l. l. ff. nau. cau. stabu. 2 q; statuti hac solā pena fuit cōtenti: 2 si aliud voluisset: aliud expresse. C. de cad. rol. l. vnica. 2 extra de decimis. c. ad audientia. vel dicēdū: q; si statuto pro furto imponat alia pena: s; l. cōi tūc hoc ipso vt cum eo sup infamia trāfactū. C. d ifa. l. seuerioz. ad idē. ff. d fur. l. iterdū. S. q; furē. 2 no. ff. eo. l. qd S. S. pena grauior. maxime qñ pena statuti ē corporalis: q; excedit oem alia penā. ff. de penis. l. in seruo. in fi. 2 dic vt no. ff. ad municip. l. ordine. ij. rñ so. alij dicūt. q; hec pena pueniat ex statuto: ex quo ouf cōditio ex lege. q; nō in famat. q; cōditio nō infamat. ff. de act.

2 oblig. l. testat. vt dicit. S. in questione. ij. itēno. 2 q; cū aliquale. vel statuti mandari duplicat penā in aliqua. l. vel statuto cōtracta: si pena duplicāda illi. l. vel statuti erat etiam in duplo: nō ideo totā duplicabitur: sed soluz sumprū. vt colligit. ff. qd me. cau. l. si cū exceptioe. S. quaten. 2. S. iul. ait de acti. 2 oblig. l. qui ferum. in fi. 2 patet expresse. ff. de furtis. l. in furti.

Utrum appellatioe famille vn; cōtineat.

Extodecimo querit cōtinet in statu to q; in certis maleficijs credat accusale: seu denūtie familie potest. nūq; d in vn; tā tū de familia accusat: et credit. Et primo videt q; nō. q; nomen familie cōtinet plures psonas: significat quoddā corpus. ff. de verbo. sig. l. pñuntio. S. familie. 2 q; nomē collectiuum sicut populus grex collegiū 2 similia in qbus plures psonę designat. C. de verbo. signi. l. pe. C. de iudi. l. pponēba. de furtis. l. rerum miltura. 2 vi bo. rap. l. ptoz. et de colle. illi. per totum. extra. de elec. c. j. nā vnus vel duo serui familtam non constitunt. ff. de verb. sig. l. ij. ergo vn; nō creditur. C. contra q; credat. q; vnus seruus familiā cōstituit. ita enim tenetur dñs pro eius delicto ac si tota familia deliquisset. ff. de 2 vi. vlt. ar. l. j. S. fa

Quis moliri debet mus. et hoc q; sunt stricti iuris. bal. l. non sine. C. d bo. q; si. spec. i. ti. de aduo. S. i. in ver. summa 2 de sen. S. j.

In homicida. Adde qd non dicit homicida q lege permittit occidit per. de anch. in c. si pfoctes nuc. j. extra de homi.

mille et pluralis sermo etiam pro singulari habetur: verbo. signi. ff. de verb. signi. l. in vfu. ff. de codi. r. de l. familia. §. si. ite coditio adiecta a testatore si filios habuerit adimpletur etiam si vnicū filiū hz. c. de codi. inser. l. i. ff. de verb. signi. l. no est sine liberis. verbū em pluralē nō geminat singulare. vt ad eius veritatem oēs duo singularia requirantur quia vnū satis facit. c. de pdi. inser. l. si plures. Sed primū videt veri⁹. quia facta cōsmisione pluribus vn⁹ expedire non pot. ff. de re iudi. l. duo ex tribus. r. de arbi. l. ite si vnus. §. ite si plures. extra de offi. deleg. c. cāz matrimonij. vnde in pposito videt requiri q maior pars familie accusat ar. ff. de munit. cip. l. qd maior. r. de de nū. l. nominatione. r. qd cuiusq vnuerſi. noie. l. nulli: hoc verū: nisi tota familia. cōstituerit i duobus. ar. ff. de leg. iij. l. cū pater. §. libertus. in fi. et non obſtat cōtraria. qz alij sunt casus. r. iō specialis est i eis. vt no. in d. familie ar. r. facit vsu pza eo. questione nona. **Utrū** pacis beneficiū prohibitiū ex homicida sit p. prohibitiū in mādan te. item que appellatur iniurie personales r.

Quomodo tauo que rit scaetur statu to: q in omnibus

maleficijs minuat pena propter pacem. Excepto homicida. cui non proſiſi faciat pacem. Nunquid hoc pacis beneficium prodiert illi: qui mādanū homicidij committit. r. non ipse sed alij mandato eius commisit. Et primo videtur q sic quia verba statuti loquuntur in homicida sed ipse nō occidit. qz homicidium dī: a cedo cedit. ff. ad l. cor. de sicca. l. iij. Ad idēz. ff. de iniur. l. ite apd. §. succurrit. Cū ergo nō occidit: pena homicidij nō tenet. vt. c. de accu. l. iij. Et ideo verba statuti cū non pellūt a beneficio pacis a quibus verbis nō est recedē. vt dixi supra eo. in pn. ergo pena minuet in mādan te. **Utrū** tra q mandās homicidij videat exclusus bñficio pacis q mādas p pncipali criminoso habet. vt no. ff. ad l. si pculor. q em p aliū facit per seipm facere vt. ff. de admini. tu. l. ita aut. §. detecisse r. ff. de reg. iu. l. diuus. §. senatus. r. ff. de q mādat corūpti albi p totius: ipse corūptisse vt. Et eadez pena cā faciēte puniſ. ff. de iurisdi. om iudi. l. si qd id qd. §. hic nō. et. d. l. nō ideo. ff. de dā. in eccl. dāni. §. mādato. Nō em in te rest. r. ff. de sicca. l. nihil. imo multo magis mādas puniēdus est: qz ipe actor fuit delicti. ar. c. ad. l. iul. de vi. l. qm qz peccādo in se r in aliū quē peccare fecit. r. idurū ad occidēdū seueritas pene sibi est infligēda: a quo actor mādanit offensaz. ff. de seruo corrup. l. in hoc iudicio. et. ff. qd vi aut clam. l. si ego tibi r hec verior. r. ad. l. allegatā dic q illud est ad qdendū de act. directa. l. aqlic sed hic inqrim⁹ de criminali pena imponēda. Et ideo sec⁹ iure vt obseruandū in eo q dānat⁹ est: vel fauore dato in homicidio: vel dic. vt. §. e. iij. q. Alij dicūt nō extendim⁹ statuti: vbi cūqz est ius cōde: vel odiosum. Sz vbi pcordat: vel fauore pntinet extēdim⁹ qd est verū. vt in l. oēs ppli. **Utrū** Quid si cōrineat i statuto: q par habeat locum in delictis personalibus tm. Que ergo dicamus personalia. r. dicendū: q proprie delicta personalia sunt: que in personam inferuntur. quia proprie iniuria dicitur fieri quando aliquis pulsatur: vel verberatur. ff.

tur. ff. de iniur. l. lex corne. in principio r. l. pteor. §. si mihi plures. Itē videtur q si violenter res de manu vel corpore alicuius auferat: tūc dicitur no. §. mo. extra de sen. excō. c. nuper. sup verbo. violentia. vbi dicitur q nisi p illationē manus: excoicationis sn iam nō incurrit. **Utrū** si ei furor corrigat: vel vestez quā tenet: q nō est violentia psonē: quā non sentio nec ē man⁹ itectio vt ibi p eū no. **Utrū** q tenet p statuti aliqd facere ad tps. possit illud facere post tēpus.

Quomodo querit foris in statuto: q rector ciuitatis oēs sentētias malefactorū debeat proferre infra mēsem. Nunquid mēse decurso poterit sententiare. Et primo videtur q non. qz si cur non valet snia de iure si proferatur post instantiā biennij: vt no. c. de iudi. l. pperandum. in pn. in glo. quedā tñ r. ff. de execu. tuto. l. scire oportet. §. consequens. sic ergo nō valebit lata vltra tps instantiē limitatū a statuto. qz statutus est lex⁹ vt. ff. de iusti. r. iure. l. oēs populi. r. pualer lege cōi. vt. ff. cōia pcedio. l. venditor. §. si constat. It em arbitrar assumpsit ad tempus videtur de negari post illud tempus. qz ad tēpus pmisus. post tps vt. phibitū. ff. de le. l. l. statu. libe. §. j. ad idēz. ff. de lib. r. post hu. l. puto. §. j. de penis. l. mois. c. de in fam. l. si seuerior. **Utrū** Contra videtur: q mense transacto possit sniare. nō em quicquid iudicis potestate cōmittitur. c. ff. de iudi. l. nō quequid. r. tempus illi⁹ mensis videtur adiectum vt rectioni in pronuntiādo a iurisdictione. ff. de re. iur. l. cum tempus. aut non sententiādo pena statuti puniſ. extra de penis. c. filius. lib. vi. hec scōa opinio videtur probari per casum. l. iij. c. vt oēs cause tā ciuiles qz criminales. nec em ibi est spēle vt quidam dicunt. nisi in eo tan est. quia ille cause criterio die terminatur. sed supra r vltra illud tempus sumetur bene valet: vt ibi. r maxime iure

canonic scdm q instātia cause biennij triennia non excipitur: vt extra de iudi. c. venerabilis. r. c. significanti⁹. ad predicta facit q multa fieri non debent: facta tamē valēt. r. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. l. pot. r. l. patre. Et hoc verum: nisi statutum vltra procedat annullādo sententiāz si feratur: qz tunc quod fieret haberetur pro non facto. vt. l. non dubium. ff. de leg. l. contra legem. r. dicitur plene nota. Wyn. Extra de reg. iuris. c. que cōtra. lib. vi.

Utrū mortē primo acceptante potestaria loci habeat illa electio in scōo electo.

Quomodo rificōtinet statuto qd electio potestatis fiet hoc mō: vt q tres boni viri eligant ad potestaria successiue. ita vt primo nō acceptate: sit secundus: scōo nō acceptate sit tertius. accidit: q celebrata electione scdm formā illius statuti syndicus cōis pntauit electionē primo electo: qui acceptauit eam: tamen ante tps sui aduentus officij decessit modo qz ritar. an sic diffinito pri mo possit electio presentari secundo electo: vt ex illa electione admittatur. Et primo videt q sic. quia idem effectus presentatur per mortē: sicut per renuntiatio nem ergo idem ius ser

Statutum est lex. Adde bar. l. i. ff. qro si statutis. ff. ad legē falciā r ibi alexan. Jo. an. in. c. j. de of. lib. vi. bal. i rub. de vſib. feudo. idē i l. receptitia ff. dubitatus. c. de cōstituti. pecu. bar. i. l. c. de thesau. lib. x. bal. in l. fi. c. arbi. tute. Al. ex. l. iij. de vſuc.

In toto
 eius terri-
 torio. Adde
 etiā i castel-
 lis de nouo
 q̄ntis. bal. i
 letiā. i p̄si.
 et ista lex in-
 ducit in ar-
 gumētū. C.
 de iure do-
 nium.

mandum in viros. vt. l. gallus. §. 2. q. si tñ. ff. de lib. 2. posth. 2. de verbo. obli. si sub vna. quia nō refert qd̄ ex equipollen- tibus fiat. C. de insti. et substi. l. iure. de cōdi. in- sti. l. cum sub hac. et. l. ti- tio fundū. Ergo ius pri- mi mortui debet redire in secūndum expressum arg. ff. de inoffi. testa. l. si is qui. in prin. C. Ecō- tra q̄ nō. quia ius dicte electiōis videt̄ extras- se in p̄sona scōi et tertij. eo. q̄ primus accepta- uit. Q. ex hoc questum est sibi ius electionis. 2. p̄ cōsequēs deficit in p̄sona reliquor. vt. ff. de acqui. here. l. iij. 2. argu. ff. de testa. tut. l. tutor. 1. bus. 2. arg. C. de impu. 2. alijs substi. l. post aduā 2. ff. de admō. lega. l. iij. §. si quis titio. 2. hāc te- net Dp. et ad contraria respōdet: q̄ibi nō extitit cōditio. i p̄sona p̄m̄: nec deficit in p̄sona scōi. Et ideo non obstant.

Utrum prohibitū vel pmissum rectori ciuitatis trahatur ad rectores terrarū comitatus vel territorij eiusdē do- mino subiecti.

¶ Trigesimo primo continet sta- tuto: q̄ po- testate fena- rū liceat hoc vel qd̄ non faciat. Pone q̄ in comi- tatu fenarum sunt inli- cte terre: in quibus ciui- tas constituit potesta- tes: vel rectores: nunqd̄ id quod statutum prohi- bet vel permittit pote-

stati ciuitatis: erit seruandū in alijs re- ctoibus: vel potestatib⁹ terrarū sub ci- uitate cōstitutarū. Et vt q̄ sic q̄vbi est eadē ratio eadē d̄ esse iuris cēsura. ff. ad. l. aq̄l. l. illud. C. de p̄st. pecu. l. si. 2. statutū quo corrigat ciuitas: d̄ serua- ri in toto eius territorio. 2. vt. ff. de offi. p̄sec. vrbis. l. i. §. initium. Et no. ff. de postu. l. ex. cā. nam castrum vel vicus se- quitur rem publicā illius ville: vbi re- spondent. ff. ad municipi. l. qui ex vno. 2. ff. de verbo. signifi. l. pauper. §. inco- la: 2. pro hac questioe multū fact. ff. ad tertul. l. ij. §. si noster non petierit. 2. hoc ibi no. Dp. Sed duorum videtur q̄ sta- tutum trahatur ad aliam personam: q̄ in eo nō cōtinetur. vt dixi supra in prin. huius tituli. Aliud sic scōm lege: quia etiam ad similes personas trahūtur. vt. ff. de legibus. l. ideoq̄.

Quid sit agēdū creditore negli gēte recipere q̄ debitor coact⁹ vult soluere.

¶ Trigesimo secūdo queritur t̄caues statuto: q̄ p̄nci- palis debitor cogatur p̄sonaliter: realiter ad pe- titiōe fideiussorum: qui pro eo interuenerunt do- nec ipsos conferuet indemnes debitor: a quo fideiusserunt. Ervigoze eius sta- tuti: q̄ iudex ad petitionem fideiussor- nis cogat debitore: vt fideiussorē cōser- uet indēnē debitor coactus fecit euoca- ri creditore: ad suū debitū recipiēdū: et creditor detardat venire querit qd̄ ius- ris. eadē pōt dici: vt debitor deponat: 2. consignet debitū. Et sic dimittat. vt. ff. de procu. l. si reus. sed post depositionē videtur dimittendus. vt. ff. de ope. no- num. l. p̄tor: §. paratus. ff. cōmo. l. si vt certe. §. nūc vidēdū. 2. Itē labeo. itez q̄ cū p̄ eū nō stat et imputari nō d̄. C. de vsu. l. si parte. ff. de cōdi. insti. l. vlti. §. ex- fratrib⁹ q̄ eū solvere ē parat⁹: p̄pitus est dāt̄ soluet̄ vt i au. vt epac. do. §. illis vñ si plures erāt in obligatiōe post mo- ram creditois per. l. nunc et fratribus liberantur debitor et fideiussores eius quia culpa salicet creditois accidit extra commo. c. el. et. ff. de re. eorum. l. quod re.

Utrum cōitates castrorū que per statu- tū tenentur stratas custodire teneantur pro maleficijs commissis in loco p̄ma- torum. Item an noceat derobato: qui non cognoscat derobatores.

¶ Trigesimo tertio querit̄ cō- tinentur in statuto. q̄ cōita- tes castrorū districtis ciui- tatis teneantur custodire stratas: ne in eis maleficia cōmittātur. Et q̄ malefactores capiāt sub certa pena nunquid teneant: si non capiāt malefactores de nocte delinquē- tes: aut etiā pro maleficijs cōmissis i lo- cis p̄iuatorū. Et primo videt̄ q̄ non. ff. ad filie. l. si quis in graui. §. si maritus efficit. q̄ p̄ fuga derēt̄ nō tenet custos carceris: si alter. et custodibus fecit de- tentū fugere: vel sicut̄ eū eo fugit: siue aufugit. ff. de custo. reo. l. vlti. iij. r̄iso. Quia em̄ cura 2. sollicitudine 2c. ar. ff. cō- mo. l. ad eos. Predicti em̄ custodes non tenentur si nō capiāt eos: qui se iuste de- fendūt. q̄ tales hoc faciūt ex p̄missione iuris. ergo ipunitū. ff. de adult. l. pater. C. de his q̄ ad ecclē. cōfugū. l. iij. ergo nō sunt impediēdi. vt. d. §. si maritus. Itēz dic q̄ ille qui derobatus est i aliquo lo- co. vel territorio h̄ nō cognoscat dero- bātes se: si nō excusat cōe illius loci: q̄n- teneatur ad emendam. ar. ff. quod me. cau. l. restat. §. in hac 2c.

Utrum statutū minues ip̄o p̄scriptio- nis. extēdatur ad obligationes: vel cō- tractus de iure naturali vel gentiū in- ductos. Et an pactum ingrediendi ex- pēdatur ad extraneū possessorem 2c.

¶ Trigesimo quarto querit̄ t̄ ca- uetur statuto: q̄ cuiuslibet de- bito p̄scribatur spacio de- cem annorum. nunquid tale statutum valeat: cū cōtineat quantitātē temporis expressam contra- tus cōe. Et cōiter respōdent oēs: q̄ p̄- ualeat. quia ius ciuile addit et detrahīt iuri communi. vt. ff. de iusti. 2. iur. l. ius ciuile. 2. ideo p̄ualeat statutum: et rum- pit legem in illo municipio. vt. l. de qui- bus. in fine. 2. ff. communia p̄edio. l. si venditor. §. si constat etiam si sit in iurū. vt ibi patet. C. Ecōtra tale statutū non

valere: nisi in illis qua- tuor cōtractibus indu- ctis a iure ciuili: q̄ no. ff. de iusti. 2. iure. l. ex hoc iure. Et ratio est. quia ius ciuile est statutum: 2. licet tollat legem ciuilem. vt in iur. de leg. 2. agna. tu. in fi. tamen ius natu- rale vel gentiū non tollit. vt ibi. ergo idē in ceteris cōtractibus vel obligationibus de iure naturali gētiū: vel ciuili. §. 3. naturalia q̄ per tale statutū saltem tol- latur actio et illa obliga- tione. 2. q̄ actiōes sunt de iure ciuili. ff. de orig. iur. l. ij. §. deinde. Et per hoc remanet actio inef- ficax: q̄ sine act. experiri nemo. ff. de adm. iur. §. t̄tē si tēporali. respōdeo immo potest esse efficax obligatio. vel ad paran- dū exceptionem si possi- deat: vt quia sine vitio aliqd̄ ex re debitoris p̄- ueniat qd̄ licet. vt. ff. de cōdi. inde. l. si non sortē §. si tētū. 2. tūc exceptio. defenditur. q̄ aliqua con- sequimur accipiendo. q̄ non agendo. ff. de cōpē. l. si cū filio. 2. de pac. l. iur gentiū. §. quiniommo vel etiāz erit efficax per- viam agēdi seu exequē- dieo videlicet casu: q̄n in obligatione interue- nit hypothecca bonozū: maxime cū. l. cōuentiōe seu iure ingrediendi in bona actionis ex pacto que cū videlicet bonozū obligatio subsistere pōt etiā sublatā actiōe p̄- sonali. vt. C. de iur. p̄i- gno. l. ij. et ibi not. vnde si p̄sunt p̄cio sunt

In ducta: etiā de iure le-
gū canon. p. quā subla-
ta esset psonalis: rema-
ner tñ pignoris vinculu
vt ibi argy. expressum.
quia licet tollatur rea-
lis vel psonalis actio:
tamen competit iurisdic-
tio ad possessionē. vt no-
ta. C. de p̄scrip. xl. an. l.
ij. in glo. ij. licet possit al-
legari cōtrariū. quia di-
citur leg. q. qui conuenire
nō pōt: nec res eius est
obligata. ff. man. l. cre-
ditor. §. vlti. Sed illud
fuit: qñ obligatio fuit
3 nulla. ¶ Sed ulterius
quero an creditor q. ex
pacto pōt accipere pos-
sitionē bonorū sui de-
bitoris: possit eā appre-
hendere: etiā extraneo
4 possidēte: et glo. q. est. C.
de pig. l. iij. dicit q. sic: q.
illud pactū afficit rem:
causa sequit. vt lepra le-
prosum. vt. l. frater a fra-
tre. ff. de condi. in debi.
¶ Sed videt̄ tra. q. de
bitor nō videt dare qd
non habet. ff. de pig. l. si
pignus. sed cōstat quod
possessio facti est. vt. ff.
de acquit. pos. l. i. qd istā
possessionē facti quā nō
tener extraneus tpe obli-
gationis non habebat.
ff. si quis testa. liber esse
iur. sue. l. i. §. si cū. 2. quod
no. ff. de vsu. ea. re. l. fi.
in prin. Preterea si licet
ingredi: non tñ licet au-
ferre possessionē aliud
est ingredi: qd fuit pa-
cto permittum: 2. aliud est
possessionem auferre: 2.
in possessione esse. ff. de
acq. pos. l. si qd au. et no.
ff. de fundo. l. si fundus.
¶ Sed opponit: qd pro

derit illud pactū. vt q. pars: q. debitor
in p̄iudiciū creditoris semp trāstere
possessionē in extraneū. sed pōt respon-
dere: q. poterit creditor possessionē in-
gressus alienare: 2. in aliū trāstere. q.
pleriq. dominū sine possessionē trāstere
tur. de acq. re. do. l. liber hō. §. qui-
quid: q. 2. non dñs trāstere dñum: qd
perū vt ibi no. sed recte intelligendū
datur: q. creditor nō solū ingredi: 2. et
possessionē auferre. possit etiam extra-
neo possessore: quia alias esset pactū
quasi inutile: 2. q. est intelligendū: vt res
magis valeat: q. percat. ff. de reb. dub.
l. quotes. 2. q. ius civile non debet ca-
lumniari. 2. ff. ad exhiben. l. penul. ta-
men 2. iure ciuili 2. canonico meli. facit:
si iudicis autoritate facit. C. de pigno. l.
iij. extra de p̄uile. c. pastoralis. 2. no. ex-
tra de loca. c. potuit. ¶ Sed nunquid
iudez vti in s̄stro in quo apparet de pa-
cto ingrediendi creditor facti: poterit
reo absente 2. irrequisito autoritate p̄e-
bere creditor: vt de sua licētia tenuitaz
faciat: 2. capiat iuxta instrumētū forma:
qd videt̄: q. 2. si facere nō debuit: factus
esset: vt in l. non dubiū. ar. expressus. ff.
qd me. cau. l. vlti. ad idē quod not. C. vñ
vi. l. meminerit. in. ij. glo. argum. contra
q. cōtra inaudita partē nihil statuit d.
ff. de acquit. re. do. l. i. vñ est nullius mo-
mētū. C. de senten. 2. interlocu. om. indi.
lea. q. Quid em̄ si debitor soluerat: vñ
de talis licētia sine actu trium persona-
rum dari nō debuit. vt in. c. forus. extra
de verbo. signi. Ergo reuocandū tanq̄
illegitime factum. C. si per vim vel alio
modo. l. si. licet creditor poterit suo iure
vti: tñ parte absente p̄tor: debuit suū
denegari auxiliū. arg. etius quod no. C.
si aduer. re. iud. l. i. in p̄inci. Nunq̄ em̄
tale decretū fieri debuit: nisi examina-
ta instantia cause. ff. de in. integ. resti. l.
oēs. item sine cause cognitione vel ab-
sente a ducario. vt in. l. cause. ff. de mi-
no. 2. ff. de regu. iur. l. de vnoquoque. q. si-
ue sit sentētia diffinitiuā: siue interlocu-
toria: siue p̄ceptū missionis in posses-
sionē: semper requirit ordinem iud. vt
ple. no. ij. q. j. in sūma. xi. q. ij. in p̄inci. de
ordine aut iuris est: q. nūq̄ proceditur

contra aliquem: nisi citeatur tacite: vel ex
p̄fesse: vt no. §. de questioe circa citatio-
nē in prin. Nihil em̄ est iudicandū cir-
ca citatum non conuictum. nec testib.
superatum. vt extra de vsu 2. hone. cle.
c. inter quatuor. reuocabitur ergo: 2. di-
cetur creditor potuisse noluisse 2. C. si
quis alteri vel sibi. l. multum.

¶ Utruz particularis solutio debiti in
terruptat. p̄scriptionem in toto.

Tegesimo quinto queritur
creditor qui habet obliga-
tum suum debitorē in cētū
petit ab eo decem de dicta
summa: 2. facta petitiōe tā-
to tempore scz q. facta cōputatione a tē-
pore obligationis debiti: non dico a tē-
pore petitionis: labitur totum tps p̄-
scriptionis inducte per statutū: seu per
ius cōmune: deinde agit creditor: 2. pe-
tit totum debitū: videlicet integrū om-
nium cētū. debitor excipit p̄scriptio-
nem inductam. creditor replicat: q. non
est p̄scriptus: quia fuit in iudicio iter
rupta: qñ petiit decem. debitor respon-
dit. q. illa interruptio nō valet saltē in
residuo de quo non fuit facta interrup-
tio. quia de ea non fuit actum. modo
queritur quid iuris. Et primo pro cre-
ditore: vtz: q. sit interrupta p̄scriptio
in toto. 2. argumētatur sic. lege cauetur
q. si mihi debetur seruitus per plures
fundos: siue toto fundo siue p. parte ser-
uitutis vtatorū ius vsurpare vel reti-
nere videor. ff. que admodū seruit. amit.
l. si stitiditū. §. si. 2. d. seruit. viba p̄edio.
l. vna est. 2. facit lex. si ex multis. C. de an-
na. excep. 2. quod ibi dicitur. 2. idem qd
no. extra de penis. c. suam in oppositio-
nem martini: que ibi ponit. ¶ Itē si com-
petat mihi plures cauere: 2. vñ: em̄ expi-
mo: possum ad alias redire: 2. quibuscū-
q. modis p̄sequi. ff. de appell. l. scio. in
fi. item quia particularis solutio debiti
aufert soluenti exceptionē nō numeras-
te pecunie cum fide ac etiā in solutione
vnius legati perdit heres beneficij le-
gis falcidie: 2. in alijs legatis. vt. C. ad. l.
falcidiam. auten. sed cum testator. ita a
contrario videtur: q. interruptio facta
in parte sufficit ad interrūpendū totā

debiti quantitatē. ad idē
q. nō i. l. cū notissimi. §.
pen. 2. C. de here. in. fi. l.
ij. et maxime qñ petitur
quid ex maiorū summa:
vt. d. l. si ex multis. et. ff.
mandati. l. rogatus. Ad
idez quia solutio debiti
non liberat eum in par-
te soluta: q. obligatio
scindi nō debet. ff. de cō-
di. 2. demō. l. qui duob.
Item eoisq. q. debitor
ad iudicium cōuenitur:
sufficit ad interruptio-
nē. vt not. in. d. l. cum no-
tissimi. in prin. preterea
quiritur iure aliquo vi-
detur vti eo iure. quod
si habere putat. ff. quib.
modis vsu. amit. l. vsu-
fructum. in. fi. scō. p. de
bitore facit qd lz sit iter
rupta in certa quantita-
te: non p̄iudicat in res-
siduo. immo de tota q̄-
titate. debet v̄ inter-
ruptio facit. ff. d. pigno.
actio. l. si necessitas. §. in
anima. Itē si sit particu-
laris solutio: nō liberat
debitorē. vt de cōdi. ide.
l. si nō forte. §. j. nec etiaz
impeditur ditorē pigno-
ris. ff. de pig. acti. l. si sol-
uere. §. si creditor. ita
nō d. p̄ticularis solutio
ipeditur p̄scriptio: i re-
siduo: q. particulari sol-
utio nō minima lz in-
cōmoda. ff. la. her. l. pla-
ne. ff. de vsu. l. tutor. §. j.
Itē q. dispositio facta de
parte debiti non ipedit
cursum vsurarū: vt. d. §.
j. petēdo sibi posse cōfir-
mare ius suū in parte
nō petita. ff. de reg. iur.
nō d. actori. Itē si actus
est noie alicui. p. quo sa-
tisdat̄ r̄ ratio: si dno casu
l ij

a Cēa ap-
prehendere
Adde per.
de anch. i. c.
potuit. nu.
16. extra de
lo. 2. condu.

a C Inter-
rupta p̄scri-
ptio. Adde
q. p̄scriptio
requirit pos-
sitionē p̄ti-
nuā. vt per
pet. de anc.
in. c. illō aut
nu. 2. de p̄-
scrip.

ius nō agi hz ratum in totū: in nullo cōmitti tur stipulatio. in parte i qua ratū nō hz. ff. rē ra. 3 ha. l. tñ vēditōr. Non er go 2 in sola p̄tate peti ta videf interrupta: qz qd nō debet: sed qd peti tur sp̄ctat. ff. de iurisd. om. iudi. l. cum quidam. §. j. p̄terea corpora nū morum sunt ipō iure di uisā. C. si cer. peta. l. j. ff. eo. l. nam 2 si. in fi. 2 not. ff. de regu. iur. l. cū am plius. vñ parte soluta pio parte liberatio seq̄ tur: 2 i rellquo durat sti pulatio siue obligatio. ff. de solu. l. si stipulatio. §. j. vñ per petita tñ in terrap̄itur. ar. eo. ti. l. ex pluribus. qz de separa tis est diuersimode iu dicandū. Nam separa torū separata debet eē ratio. C. de dona. inter vi. vxo. l. si maritū. nā singule res causam suā habēt. ff. de vsuca. l. rez mixtura. in fi. ad idē. ff. de ope. no. nun. l. de pu p̄llo. §. si plurib⁹. qz pro singulis causis. singule pene sunt inferende. ff. ad turpi. l. j. §. si plura. 2 l. senatus. cū similibus. ¶ Ex predictis dici pōt qz solutio depēdet ex for ma citatiōis. arg. ex eo: qd b. ff. de in diē adiec. l. necesse. si ei fit citatio super interruptione fa cienda: etiā per petio nem partis videf in to to debito interrupta qz executiōis cōsentio suf ficit: vt. d. l. cū notissimi. Si ad hoc non fiat cita tio p̄iudicat in p̄tate. vt. d. l. cū quodā. 2 ad

l. p̄trarias. dic qz in cōtrario casu loquū tur. §. si ex multis. l. cū notissimi. quia ibi est qd imputef creditōr petere ne gligēti. vñ 2 cludif t qz petito est indu cta in odiū petē tū: 2 in fauoref possiden tū. vt. C. de edi. di. adr. tol. l. fi. 2 qz de p̄ scriptis hic agif breuiter teneas: t qz de iur. can. p̄scriptio. xxx. vel. xl. an querif dñum directū. 2 vtile. vt no. xvi. q. vi. in sum. in fi. 2 videf ter. expressus in autē. nisi tricēnalis. C. de bo. ma. itē dic qz pre scriptio t̄p̄alis nō defendit: qz ab initio nō pōt d iure sortiri effectū vt no. xxiiij. q. v. qd deo. qz p̄scriptio ius creatum s̄duocat nouū nō creat vt no. j. q. i. null⁹ ep̄s et no. extra. eo. c. si diligēti. 2. c. cau sam q. itē dic t qz res ecclesie sicut fisci: nō pōt vsucapi. 2 insti. de vsuris. §. res fi sci. Et no. xvi. q. iij. c. pe. §. si. Itē dic qz li cet bona clericorū vel ep̄iscopi possunt etiā a laico p̄scribi iure laicali siue leguz: vt no. in predicta causa. q. iij. rell qua de materia p̄scriptionū dicit ex tra de regu. iur. libro. vi. capitu. siue. et ibi plene per Dynum. ¶ Citrum reformatiōes vel statuta sint annualia vel perpetua. Et an statutum possit ranta solemnitate vallari vt tolli non possit. Item an reformatio valeat citra propositum.

Item sextio querif. t nūquā cōstitutiōes p̄latorum 2 or dinamēta 2 reformatiōes ter rarū 2 consiliorū valeāt 2 du rent post finitum t̄p̄s p̄lati: vel p̄tatis terre vel consilia riorū qui p̄dicta sta tutuerunt. Et primo videtur qz non. quia p̄tor non potest interdicerē aut iuedi cere vltra tempus sue iurisdictionis. ff. de pac. l. vlti. 2 de postulando. l. puto. §. j. et sm̄ distinctionem ibi postam. Itēz not. viij. q. i. apostolica. §. j. qz papa non potest facere statutum in idē tēpus quo futurus non est: id est post mortem suā. vt. ff. de iurisd. om. iudi. l. eum qui. Itē actiones descendentes ex iurisdictione p̄toris regulariter non dantur vltra annum. Nam anno tantum eorum du rabat imperium insti. de perpe. 2 tempo. actio. in p̄inci. 2 de offic. p̄fec. au gu. l. j. 2 quod no. C. de iudi. l. prope ran

dum. §. finantem: in medio. Item quia adueniente: successione p̄decessor de ponit imperium. ff. de offic. p̄conful. l. meminisse. ¶ Cōtra videtur qz imper petuum durat. quia p̄tores etiā im perpetuū possunt interdicerē. ff. de pen is. l. mox. et de offi. iud. l. j. §. fina. 2 de postu. l. i. perpetuo videtur seruandum quod est legitime stabilitum. C. de vsu capi. l. hac edictali cum similibus. quia quod non mutatur: stare non prohibe tur. ff. de appel. l. p̄cipimus. 2 de testa men. l. sancimus. et fact. ff. de iudi. l. vē ditor. §. j. vñ de dicendum qz legitime et causa cognita factū est perpetuo durat donec mutationem habet: quibus possit mutare successio: cui legē indicere non potuit. C. de legi. l. digna vox. extra de empt. c. vlti. lib. vi. Et de p̄tate plenē nor. extra de sentē. excom. c. a nobis. in glos. 2 sed econtra 2c. ¶ Sed queritur vtruz constitutio vel statutum possit tanta so lennitate vallari: vt postea tolli nō pos sit. Et videtur qz non. quia nemo potest sibi eam legem imponere: a qua recede re non liceat. ff. de leg. j. l. nemo. et plene not. Dy. extra de regu. iur. c. quod scri bit. l. vi. et per ea que dixi. §. de questio. circa vltimam voluntatem in. q. iij. qd est verum: vbi per eum modum tollat: per quem inductum fuerit. ff. de regu. iur. l. semine quibuscūqz. et. l. nihī tam naturale. vñ de statutū quod dicit 2 tam cūqz solēnitate vallatum potest tolli eo modo. quo inductū fuit vtz vel p̄ condi tores statuti: vel populū cōtrario suffra gio tollatur. ff. de legibus l. de quibus. in fi. et arg. C. de fidei. l. quones. et de leg. j. l. nihī. §. oibus. 2 de le. j. l. cum pa ter. §. libertus. ¶ Sed an per decurio nes seu consilium quod regulariter ha bet auctoritatem tollēdi statuta: tale sta tutū tolli possit: dubitatur. Et primo vi detur qz nō. qz per illa verba p̄cisa que illud statutum prohibēt immutari: ma nus decurionū sunt ligate: et est eis fa cultas adēpta. vt illō mutare nō possit. vt extra de concess. p̄ben. c. j. libro. vi. ¶ Cōtra videtur: qz tolli possint hoc modo. videlicet qz decuriones primo tol lant illā solēnitatē seu verba prohibito

ria et p̄cisa: que illud statutum faciūt immutabile quibus sublata statutum remanet nudū: sicut a lata statuta: sicqz mutari potest. quia sublata causa 2c. ff. de iure patro. l. adigere. §. quis. extra de appel. c. cum cessante: sed sm̄ hoc op ponitur: si statutum tolli non potest i to tum: ergo nec pio parte. quo ad partē. ff. de exce. rei iud. l. si quis cū totuz. 2. ff. ad sille. l. si quis in graui. §. finantē. nāz qui in vno delinquit factus est omniuz reus. extra de regu. iur. c. defleat. Sed potest r̄sideri qz non obstat. nam solē nitas verborum que statutū reddit im mutabilem est quedā adiunctio ad sta tutum. et est vltra statutum. Cōstat etiā qz illa solēnitas apponitur quo ad cor roboratiōem. oporet ergo dicere quod aliud est ip̄sa solēnitas confirmans: 2 alium est cōfirmatū statutum. ita qz est alterum ar. extra de test. c. cū causam. in fi. extra qd me. cau. c. ad audientiaz. quia solēnitas voti non est de substan tia voti. vt not. xxi. q. j. in sc̄da glo. et ex tra qui de. vel vouē. c. rursus: alius est enim contrahens: 2 alius confirmans. ff. ad trebel. l. j. §. questum. et plenius di cam. j. de cautelis et remedijs. l. q. xv. item dicit. p̄terea statutū illud probi bitum est immutari propter factuz: vel negotium in eo contentū: qz nō immute tur: ip̄sa solēnitas prohibet: que statuto est adiecta. vt dixi. Ideo solēnitas tolli potest. quia de ea non est prohibitum. quia sublata remanet regula aliorum: et sic mutabile. Simanem statutū ali quod sit vallatum iuramento syndici a populo sic constituit an possit reuocari. Ad hoc dicit supra. de questionib⁹ ar ca vltimam voluntatem in dicta. q. iij. Item qz reformatio decurionum debet ita fieri: vt conueniat propo sito factio p̄ rectorē proponēte. Si est plus vere alr cōtineat reformatio: qz facta propositio nō vt valere in eo: qd alr vel plus refor matū est. qz in proposito p̄tinet. arg. ex p̄ssum. ne qd in loco publi. l. j. §. si q̄s a p̄ncipe: absoluta est 2 interminata r̄h sio inferēda ad interrogatiōē p̄e cedentē. in situ. de inuti. stipu. §. p̄terea inuitiū. q. r̄h. vij. oppo. qd obinet vicē

Ad nō pōt vsucapi. ad de quod nō potest etiaz in p̄petuū locari. Pe trus de an cha. i. capi. ad audien tiā. nu. i. de reb⁹ ecclē. non alienā.

interrogatiōis: vt rōne iuris rōnalis. §. lex. r. reformatio q̄ obinet vim iurisdictionis: vt ibi dicitur inuicem cōuenire. ff. de verbor. obli. l. i. §. et si stipulati. Et ita recitat d. yn. in. d. §. si quis a principe. Que em̄ in prefationibus dicitur in sequētibz repetita dicitur vel videtur. ff. de pac. l. i. quia etiam sequētia p̄ precedētia intelligunt. C. familie her. l. quoties quia talia sunt subiecta qualia predicata dicitur. ff. de le. l. i. si seruus plurium. §. si. r. de here. insti. §. si. t̄ quia etiā rescriptis. a p̄ncipe concessum debet interpretari sine iniuria alteri: vel iactura. vt. d. l. i. ne quid in loco publi. §. merito. et extra de cōsue. c. cū olim. Sed si post concessum rescriptū incipiat ad alterius iniuriā reddēda nō valet: et reddendū est ad ius cōe. ff. de vul. r. pupil. substi. l. ex facto. i. prin. p̄terea nō valet reformatio nō precedēte propōita actionis sub cuius decreto reformat: quasi sit defectus in ordine substātiāli. vt. d. §. lex. vt. ff. de origine iur. l. i. §. bellissimi. r. de vsuf. l. quoties. sic et dictū testis dicentis ita permissum fuisse nisi de interrogatiōe testificetur: non valet vt not. C. de vsuris.

¶ Utrū teneat quod fit sine cōsilio illi? qui debeat regi ex forma statuti vel vltime voluntatis testatarū aliqd. fieri

volentis cum cōsilio alicuius.

Utrū septimo q̄rit. ¶ Casus statuto q̄ p̄as nō possit ferre sentias suas sine cōsilio capitanei. vel illi? iudicis. nō querit an tales sine valeat si sine cōsilio illi? feratur. Et primo videtur q̄ non valeat. quod probatur per casum. ff. de excep. rei iudic. l. si plures. r. ff. de admi. tur. l. titiū. Ad idē. ff. de offi. cōsulis. l. j. Nā statutū est lex. et in dubijs standū est verbis legis: vt d. l. j. §. in re. ¶ Scōtra q̄ valeat. ff. de cōdi. r. demo. l. cū tale. §. si arbitrio. Et p̄videtur casus. ff. de admi. tuto. l. si pater in prin. alius incipit perpetuo. quia ex quo statutū fuit in finibus prohibitionis: et annullat id q̄ contra fit videt sufficere q̄ pena soluat ar. ff. de pac. dota. l. si pater. §. similitur. Pena autem prescripta licet a iudicō recedere. C. de arbi. l. decē minus. In hac questione distinguit d. y. q̄ aut illi ambo habent potestatem auctoritatē vel iurisdictionē: aut nō. p̄cio casu nō valet sine altero. Et ita loquuntur primo allegata. Et idē requirere habet parē. vt extra ne sede vacā. c. vnico. li. vj. dūmodo scias q̄ sola sufficit requisitio que valeat: etiā si postea ei? cōsiliū nō iterueniat. extra de arbi. c. cū olim. ff. mā. l. ij. in fi. vel dicit vt not. extra. de elec. c. cū in veteri. in. ij. casu valet q̄ agit: q̄uis si nō requirat incidat in penā. r. ita loquitur scdo alleg. extra de cōsue. c. ad nostrā. Alij distinguūt sic aut verba statuti dicit: q̄ tale qd̄ fiat cū cōsilio alterius: aut simplr sine aliqua propositione: vtputa cōsilio talis. primo casu est distinguēdū: vt primo dicit. Scōdo casu cōsiliū requirēdū: q̄ p̄pōsitio magis importat: q̄ dicitio a. ff. de positi. l. i. in fi. vi bo. rap. §. sane. Et de venietē. di. iij. si ex bono. in tertio casu dicit intelligi. d. l. quidā. §. pōponius. i. quāto dicit oīno requirēdū: alio non valet. arg. extra de offi. deleg. c. venerabilis.

¶ Et q̄ dicitū est de statuto. idē intelligas de testatore. scz qñ testator: mādāt aliquid fieri cū cōsilio talis. ¶ Sed si ille cuius cōsiliū erat requirēdū moriatur: nō est dubiū: q̄ id q̄ postea fit: valet. vt

¶ Rescriptum. Quid dicat rescriptum. vide per. de ancha. i. c. oliz. num. 14. extra de hōbo. signi. et que sint eius vires vide eū dē in. c. pleurūq. nūe. ij. de rescrip.

extra ne sede vac. d. c. vnico. in fi. r. idē si requirēdus absit de lōgiquo: vt ibi.

¶ Utrū statutū q̄ prohibet bannitus agēdi. possit trahi ad ius excipiēdi.

Utrū octauo q̄rit t̄ cōtinet in statuto pro bānitiōis ciuilitur vel criminaliter. si steterit bannitus per annū nō audiat i aliquo suo iure. accidit q̄ qd̄ bannitus p̄ dñm deducit in forciam cōis: q̄ sciet bannitus per annum vñ ex forma statuti excluditur ab omni suo iure. ergo repellēdus. sic alleg. C. de naturalibus liberis. au. licet. in fi. carcere raturū nō replicat: q̄ immo est audiendus. t̄ q̄ legitima defensio nemini est denegāda. C. de iur. fisci. l. defensionis facultas. lib. x. t̄ Nam excoicatus lz repellatur ab actu actionis: nō tñ repellit ab actu defensionis. extra de rescriptis. c. i. lib. vj. r. de iudicij. c. intelligimus. et de excep. c. inter. Ad idē facit au. gazaros. dic q̄ dicitur sit audiendus. q̄uis em̄ petat relatio p̄ viā actionis: tñ vim defensionis hz. extra id q̄ creditor exequit. vt. ff. de excep. l. j. tanq̄ reus ergo est audiendus. arg. expressum. ff. de ope. no. nū. l. de pupillo. §. remissionē. r. de pcul. nō cogendū. §. si. nā audiret recōuenire vel reaccusare volendo. vt dicto. §. cum inter. in fi.

¶ Utrū valeat pena pecuniariter appōsita per statutum in homicidio.

Utrū primo p̄ t̄ cōsummatidē huius tituli est dicēdū. q̄ q̄uis oīs p̄p̄s possit sibi legē cōstituire. vt. ff. de iust. r. iure. l. oēs p̄p̄i. tñ nō p̄t p̄p̄s cōdere leges in omni casu. Sunt em̄ casus in quib? statutū nō valet. Nā sup̄ ecclesie reb? r. et p̄p̄s ecclesiasticis etiā si p̄ utilitate eorū fiat a p̄p̄o statutum: nō valet. arg. ff. de vsuf. l. hactenus. §. veteranus. qz laycis de reb? ecclesiasticis nulla ē dispositio nēdi attributa facultas: q̄b? incūbit necessitas exequendi. vt extra. de consi. c.

ecclesie scē. marie. Itē nō valet statutū si sit cōtra legē euāgelicorū: vtputa cōtra articulos fidei. q̄ p̄ legē euāgelicā sunt iudici. C. de sum. tri. r. fi. ca. epla iter claras. et. l. se. extra de sum. tri. r. fi. ca. c. j. r. q̄. itē si sit legē mofaycā veteris testamēt: vtputa q̄ decē precepta: vt. xliij. q. v. §. i. et c. si nō lz. r. c. ne mechaberis. Itē si sit q̄ libertate ecclesie. C. de sacrosan. ecci. au. casta r. irrita. r. extra de sen. excō. c. uo. ut. rō est: q̄ inferior dicit obedire superior. xliij. di. inferior. q̄ lex humana nō est supra legē dei. sz subtus. x. di. c. i. r. q̄ dicitur iure superioris exceptuatis extra de iure iurā. c. veniens. Itē nō valet statutū si sit ius naturale. ff. de pact. l. ius agna. C. de in ius voc. l. ij. qz ius naturale est immutabile: vt dicit. §. eo. iij. q. xliij. Itē si sit statutū i p̄mittēdo delicta iure naturali prohibita: a quibus etiā nulla ignorantia excusat q̄s: vt plenē dicit. §. de. q. circa sentētiā in. q. viij. r. t̄ au. vt nō luxurient p̄ totū. i. oibusem̄ delictis q̄ mortalia dir̄ siue iure naturali siue iure gētiā cōstitutione phibita sunt: in eis cōmittēdis vel p̄mittēdis nec excusat cōsuetudo nec statutū: q̄ tāto grauiora sūt crimina r. extra de vsue. c. vl. quia hūmōi mortalia i oibus mortalia sunt. vj. dist. §. his itaq̄ q̄ delicta si q̄s cōmittat etiā in necessi

¶ Sup̄ bus ecclesie Adde pe. de anc. l. c. ecclesie scē. marie. nu. ij. de cōsti. r. in. c. grauamen. nu. ij. de sen. tē. excō. idē l. c. nouit. nu. me. ij. co. ii.

state nō excusat. ff. de ri-
 tu nup. l. palā. §. non est.
 vñ dicit Augu. q. poti⁹
 d3 qd oia mala pati; qd
 malo cōsentire. xxiij. q. ij.
 ita ne. f. ppter paup̄ta
 tē nō excusat qd a furto
 vt insti. de obli. q. er de-
 li. na. §. si qd. nisi esset in
 summa necessitate possi-
 tus: vt no. xij. q. ij. frater
 nitas. r. no. extra de reg.
 iur. c. q. nō est. q. qd als
 pphibet: ex necessitate p
 mittit. vt no. ff. de fur. l. 1
 4. 1. f. Itē nō valet statutū
 ptra ius publicū. qd sic
 pbat. statutus est qdā
 pactū ciuili: vt. l. de qb⁹.
 in fi. r. no. C. de decre. ab
 ordi. facie. lib. xij. sup ru-
 brica. r. nor. 3no. extra
 de p̄sue. c. ex pte. sed ius
 publicū pacto remitti
 nō potest. vt. ff. de pac. l. 3
 ius publicū. r. C. de iur.
 calū. l. ij. §. sed q. extra
 de fo. cōpe. c. si diligēt. 4
 ergo nec statutū pōt tol-
 li. q. e. nūualet pacto. vt
 dicitur. f. restat ergo q. in
 alijs q. sunt de iure possi-
 tiuo possit ppls cōdere
 5 statutū. q. nūualet iure cōi
 r. no. d. l. de qb⁹: q. nō d3
 rēphensibile iudicari: si
 fm veritatē tēpōri sta-
 tuta qñq. variant hūa- 6
 na. vt extra de p̄sang. et
 affi. c. nō d3. Est verū q.
 si statutū f. legē est in-
 quū. ff. cōia p̄dio. l. vēdi-
 tor. §. si stat. r. p̄nalet
 illi nūuicatio: vt ibi. et
 no. do. Guido de hayfio
 archi. extra. ne de. vel
 6 mona. c. si. l. vj. f. q. si in
 statuto cōtinetur q. pzo
 homicidio soluat p̄na
 pecuniaria: tale statutū
 nō valet: q. est ptra legē

Justitiā
 faciat. et iō
 diligēter
 iquirere de
 oib⁹ circum-
 stātijs. Pet. 5
 de anc. in. c.
 ex lris. el. 1.
 nu. f. extra b
 homi. et iō
 d3 tempera
 re animi sui
 mōti. idē in
 c. nisi spālis
 nu. iij. extra
 de offi. dele.

mosaycā veteris testa. et cōtra iura de
 cretoū fm q. pene homicidij sunt. xxiij.
 q. v. miles. c. cū hō. c. cū res. r. c. si homi-
 cidij. q. iura p. statuti tolli non possunt.

De cautelis r. remedijs. Rubrica.

De cōsummationē hui⁹ operis
 restat de vltima rubrica: hui⁹
 summule: scz de cautelis: et re-
 medijs: q. materia est summe
 necessaria. qm̄ in quocūq. statu est ali-
 qd positus: d3 vti cautela r. remedio. et
 hec accedūt ad tertiā poltrite pte. scz ad
 puidētiā futuroz. f. Est em̄ offm̄ prudē-
 tis q. ea q. sūt ad finē debitū ordinēf.
 vñ dicit p̄s q. virt⁹ prudētie cōsistit cir-
 ca tria. scz in memoria p̄teritoz: in scia
 p̄ntiū: r. in puidētia futuroz. vt no. insti.
 in p̄hemio circa principij. f. Itē iudex
 q. iudicatur⁹ est p̄lo varijs cautelis vti
 d3: ad hoc vt ex lege iustitiā faciat vñ
 dicit p̄leus. sit patiens in audiciō. cau-
 tus in r̄ndēdo: benignus in iudiciō ius-
 tus r. f. Itē d3 semp̄ inuigilare cōmo-
 dis subiectoū. vt in aut. vt iudices sine
 quoquo suffra. in p̄i. extra de offi. iudi.
 li. vj. f. Itē d3 manus suas excutere ab
 omni munere: q. acceptor munerum est
 p̄uaricato veritatis. r. q. iij. q. rite. ipso
 itaq. iusto in sede p̄sidiēte nō aduersa-
 bitur sibi qdē malignū: vt epla iter cla-
 ras. f. Sic qd aduocat. d3 multis caute-
 lis r. remedijs p̄cauere: p̄tmo vt iustā li-
 tē assumat. C. de iudi. l. rem nō nouā. §.
 p̄inde. in qua si iusta sit p̄t sine pecca-
 to patrocinari: aduersariū suū l3 de-
 pere. Nec er̄ hoc peccat. f. Sic etiā l3 de
 iure canonico decipe hostes f. qd. lictis
 libellū ingerit vt no. xxiij. q. ij. c. dñs. ij.
 rñ. Sit caut⁹ i iudicio cōpetētē adiectio
 nei libelli oceptione. ne in ipsa erret: cū
 est libellus sit fundamentū cause: error
 ei⁹ facile torā cāz subuertit. Nā fm p̄s
 puus error in p̄ncipio maxim⁹ est i sine.
 Itē vno icōueniētē dato: mltā icōueniē-
 tia sequunt. d3 eē caut⁹ i finitiss cauteli-
 s. q. i causis sunt necessario adhibēde.
 de qb⁹ egidi⁹ foscarij ponit i suis libel-
 lis: r. Spe. i. ti. de aduocato. Inter alias
 autē cautelas d3 dñm p̄leum mirabilē

De cautelis r. remedijs.

fo. lxxxij.

7 cautela vsum fuisse in quadā cā. f. Maz
 cū qdā artifices edificarēt qdā pala-
 cū sup viā publicā: quodā die dum de-
 ponerēt qdā pōdus: exclamauerūt al-
 tis vocib⁹. caute: caute: Scz qdā ipu-
 dēs inde trāsens in trāsitu fuit vno la-
 pide p̄cussus: q. accusauit oēs artifices.
 q. accusati p̄fuluerūt dñs p̄leus: narra-
 to scō eū cognouit. dñs p̄leus: q. ius qd
 habebāt de exclamatiōe p̄bare nō pos-
 terāt. vñ dicit eis. Nō dedit ius: l3 p̄ba-
 tio. ff. de tes. tur. l. duo sunt titij. Scz cras-
 erim⁹ in iudicio: caute vobis ne aliq⁹
 f̄bū loq̄mini. sed p̄mittatis me solū loq̄-
 eis in iudicio corā iudice p̄stitutus: r. ac-
 cusator: dicit iudex. op3 q. r̄ndēat acu-
 se p̄stitute f. eos. dicit p̄leus. dñe nō p̄nt
 r̄ndere. q. sūt muti r̄ndit accusator. dñe
 nō est verū: Non credatis q. audiui lo-
 quētes qñ fut p̄cussus. Nā ipi exclama-
 uerūt caute: caute: tūc p̄leus fecit ei⁹
 dicit apud acta redigere: r. sic fecit eos
 absoluerē p. l. si putator. ff. ad. l. aq̄. r. ad
 de qb⁹ d. ij. in fi. hui⁹ tituli de h̄mōi cau-
 tellis. de qb⁹ dicitur sum⁹: itē dñm tra-
 ctare p̄ modū qdñm scdm̄ stlū postū su-
 pia in alijs titulis vt p3 ex sequētib⁹.
 Quod sit remediū: quā res petita plu-
 rics r. sepius cauillōsa alienatur.

Drimo igit q̄rit f. aliquis
 vult antē petere p̄ rei
 v̄dicationē: vt publica
 na. Ego puidēs subiect
 aliq̄: q̄ v̄dicaui rem a
 me: r. eā sibi trado. Et sic
 excludā actionē a sua petitione vt. C. b
 alie. iudi. l. i. et interim cū primus actor
 vult agere f. illi: quē subiecti: sit subia-
 eis ferti⁹: q. vendicaui a scō possessore
 dictā rē: r. sic i finitiss: qd ergo erit reme-
 diū. r. dicit q. ager actor: f. primū alienan-
 tē tāq. possidentē: cū dolo deserit possi-
 dere. §. p̄ possessore habet. ff. de reg. iur.
 l. par est. r. ff. d. rei v̄. l. is q. dolo. Et si bi-
 cas q. iustie est remediū. q. de facili nō
 pbat dulus: q. nō p̄sumit: imo d3 p̄bati.
 ex puris indicijs. C. de dolo. l. dulus. Et
 adhibēt qdā aliud remediū. scz vt peti-
 tur⁹ i finitiss iudici sic. dñe suspicor: ne ta-
 lūm quē scō est alienatio rei mee ipaz
 alienet: vel submittat: aliq̄ ad ipaz v̄

dicādā: sibi tradedā mādētā sibi: q. si
 hoc itēdit denūciat vob: vt mibi: r. hoc
 dñr p. l. si suspecta. ff. d. fossi. tes. sed illa
 parū fact. vñ nō video q. iure ille requis-
 tus cogat hoc dicere inuiri⁹. ar. C. de pe-
 ti. here. l. cogi. vñ cautius est: vt exgrat
 possessore r. eū citari faciat: libellū sibi
 offerat. p hoc em̄ efficie res litigiosa: r.
 iō alienari nō poterit. C. de litigio. p to-
 rū. r. in aut. eo. ti. Itē q. exgrat eū in quē
 alienari d3: ei denūciat: vt nō accedat
 ad empnō nē talis rei: vel ad aliū scō:
 cū nō sit distrabētis q. p hoc p̄stituit eū
 in dolo: etiā si postea emat vt. l. si fund⁹.
 C. de rei v̄di. f. Et sili cautela v̄dēdū est
 in sili qōne. reus cū quovēdicata est ali-
 qua res: dū etiā p̄sum succūbere de-
 beret: submittit aliq̄ amicū suū: vt
 ipm̄ repellat a possessiōe rei petite: r. sic
 nō possit reus p̄denari: cū deserit possi-
 dere. ff. ad exhiben. l. iij. §. si qd. r. de elec-
 tione. p̄bat reus p̄ testes: q. interfuerunt
 delectōi: vel forte p̄ instm̄: qd inde hō-
 ri facit. collusionē autē illā actor. p̄bare
 nō pōt. q. de ea non cōstat. in hac qōne
 dicit q. erit remediū: vt actor accuset de-
 iectōi: l. iusta. de vi. qd facere pōt: cū pu-
 blicū sit iudiciū. ff. de publi. iud. l. vj. et
 faciat q. Curia iqrat de hoc: si nō p̄bi-
 bet: statur i quo iudicio restitutor rei vt
 possessiōnis ablātē vel accusator i sua
 ostēdit interesse: vel ad se spectare arg.
 extra. de resti. spo. c. sepe. vt ipsi cur sūt
 ablata possessiō. r. tūc poterit ciuilijs qd
 v̄dicationis agitari.
 Quod sit remediū: quando cautio
 vt confessio debitoris inuenitur sine cā
 facta.

Secūdo querit. f. teneris mi-
 hi ex legitima cā ad cētū: de
 muz p̄misi tibi ipsa cētū a te
 nō petere: f. hec p̄missio vel
 stipulatio inuenit nō valere
 vtputa q. nō p̄cessit interrogatio. C. de
 v̄suri. l. i. in prin. Nō q̄rit: si debitor ait
 quo remedio pōt iuari. Et dicit q. ita iu-
 uat q. l3 nō valeat stipulatio: valebit tñ
 vt nudū pactū. ff. de pac. l. iure gētū. §.
 igitur nuda. in gl. caute. r. c. l. si vñ. §.
 acceptilatio. vñ erēo iuuabit per excep-
 ptio. q. saltem valet ad excipiendum.

ita confessione facta de biton q̄ forte non valet: vt quia extra iudiciū v̄ sine causa. nam valet t̄m ad excipiēdū: vel exceptionē parandā. Maxime cū sit ad liberādū: quia si q̄s ago nō valet vt ago: valeat vt valere potest. vt in l. de adop. in. fi. & de iur. iuran. l. sy & si possessōi. §. sed si rē. & sic valebit pactū. vt. d. §. acceptilatio. ar. contra. ff. de iure codicil. l. si. §. cum. & adde q̄s not. C. de nō nume. pe. l. gūaliter. in vltima glo. Itē potest tale remediū adhiberi. q̄ si forte causa fuerit in stipulatione vel p̄missione p̄t stipulato: nūc probare: q̄ cā tunc interuenit: vt puta trāfactio donationis: v̄ alia legitima cā: ea p̄bata sequitur cōdēnatio. ac si ipsa p̄missione continetur. vt no. ff. de doli excep. l. ij. §. circa. & C. de non nume. pecu. l. generaliter. in iudicio &c. sine causa scā p̄missio valet vt dicitur: & no. ff. de interro. act. l. ij. in. fi. & facit q̄s d̄: supra de q̄s nibus circa citatiōes in questione tertia.

Utrum possit adhiberi cautela: vt mater admittatur ad successione filij: non obstat expressa substitio pupillari.

Terio q̄ritur: q̄d si in stituit pupillus in testō p̄no: si ei fiat substitutio pupillaris expressa q̄s d̄

testm̄ pupillare. ff. de inoffi. testa. l. papi nianus. §. sed nec impuberis. & in l. de pupilla. substi. §. igitur. & excludit m̄rēz vt in l. precibus. C. dodo queritur: v̄ ruz possit adhiberi cautela per iura successōis. Et ad successionez filij pupilli admittatur: nō obstante substitutione. Et videtur q̄ sic: scilz vt detur pupillus in arrogationē. q̄ ex hoc tollitur substitutio. vt. ff. de adop. l. nec ei. q̄s est pupilla re testamentū. vt predicti. per quā arrogationem testamentū rumpitur. vt in l. sti. quib. mo. testa. in fir. §. i. Cum em̄ per arrogationē capite minuatur: vt eo. tit. §. alio. sublata est substitutio super pupillari testō. vt ibi. & ff. de iur. codicil. l. cōstituitur. §. post testamentum. ipso nō sublato si moritur fili: in pupillaritate admittitur mater vel alius heres ab in testato. Sed hec cautela videtur inutilis p̄pter stipulationem: q̄ scōm leges faciēda est tpe arrogationis. vt. l. nō aliter. & l. his. ff. de adop. Un̄ dic. q̄ tūc haberet locū q̄ talis stipulatio forte fuisset om̄issa. p̄t hec cautela in alijs prodesse p̄sonis maioribus. Quid enim si tale condidit testm̄: quod forte mutare non p̄t: vel p̄pter iuramentū: vel p̄pter aliā solēntatem. certe poterit esse cautela ad rumpendū testm̄: vt se det in adoptionē et: qui eum scōm naturā arrogare poterit: siue possit. vt. ff. de adop. tit. l. arrogato. vt se faciat erbanniri ex eo delicto: per q̄s capite minuat. ff. d̄ capi. dimi. per totū. & in l. qui. mo. ius patri. pote. sol. §. ius aut. nam per h̄mōi capitia diminutionē rūpitur testm̄: vt. d. §. alio. Et sic succeditur ei ab intestato. predicta aut̄ sunt vera: si p̄dicti i eo statu tpe mortis permanferunt: scz vt d̄: ret erbannitus: vel arrogat: v̄ q̄s ad sp̄s mort. alioq̄n see. q̄ lz iure civili testm̄ ruptū sit: iure p̄torio v̄z. vt l. sti. q̄. mo. testa. in fir. §. nō. nā tūc dicitur q̄ deuenit ad eū casus: & q̄ incipit. & incipit potuit. vt ff. d̄ v̄s. l. cū v̄. v̄trū at̄ testm̄ iuramento firmatū possit mutari: dixi supra i ti. de q̄omb̄ circa vltimas voluntates. i q̄one. iij. Utrum possit adhiberi cautela: q̄ v̄ro: non obstat iuramentū: & cōsensus alienationi rei dotalis.

Utrum querit si nunq̄d esse possit v̄ro: p̄sentēdo alie natiōi rei dotali: vel rei p̄ dote obligate: & renunttando iure hypothecarum: non p̄iudicat sibi. Et videtur q̄ non: quia eo ipso q̄ mulier consentit: iuramento confirmat: nullum superest sibi remediū. & mater tamen vt no. extra de iur. iuran. c. cum contigat. Sed dic q̄ non obstante iuramento: potest remediū adhiberi. p̄imum remediū est. q̄ pater mulieris vel alius qui dorem dat: faciat q̄ mulier ante dotis traditionem vel ante contractum: vel in ipso contractu dotis iuret nullo modo consentire alicui contractui: vel obligationi. quaz maritus vel alius quicūq̄ faciat de fundo dotali: vel pro dote obligato. Nam hoc iuramento p̄stito etiam postea si mulier consentiat: iuret: nō p̄iudicat sibi. ratio est: quia secundum iuramentum. contrarium est p̄stito et sic illicitū. et ideo non seruandum: vt extra de iur. iuran. c. intellecto. de hoc etiam dicit Specula. in titu. de emp. & ven. §. tertio loco. ver. et not. Secundum remediū est: vt pater qui numerat dorem tempore traditionis seu in ipsa numeratione seu constitutione dotis stipuletur sibi reddi. Nam in hoc casu actio de dote non queritur filie: sicut et quando extraneus sibi stipulatur: vt. C. de rei. v̄ro. ac. §. accedit. vnde hoc casu patri tantum dotis actio competit propter vim stipulationis: vt. ff. solu. matr. quot. & C. de iur. iuran. l. quia. cum seq. Ideo si postea consentiat mulier alienationi: vel renūtiat iuri hypothecarū: non nocēbit etiā cum iuramento: quia non potest remittere quod non habet. ff. de pig. si supertus. Patri enim fuit quesita actio: vt. d. l. quoties. Ergo so. ma. sine liberis rest. patri: p̄sensu filie nō obstat d̄ extraneo q̄s sibi stipu. vt. d. §. accedit.

Quo possit mulieri esse cautū d̄ dote: q̄n maritus nō est soluendo. Utrum q̄rit q̄d si maritus qui dote recipit: nō sit ydoneus in soluēdo: q̄lis cautela possit adhiberi: vt mulieri sit cautū de dote: maxi

me q̄n p̄sistit in reb̄ mo bilib̄. Nā fideiussores vel mādatores dari nō p̄t et dati nō valēt: vt. C. me fideius. mā. do. den. in r̄. & nigro. sed q̄d̄a intelligit de dote p̄seruāda p̄ descent: nō de restituenda. q̄ tales dari nō p̄t. ar. ff. de ecce. l. ecce. q̄. ij. r̄. vbi d̄: q̄ doto fideiussores pro dote a marito valet q̄ fuit in tempore resti. dotis. l. dotis. so. lu. ma. S̄z ego vidi h̄c cautelā adhiberi. f. q̄aū quis se obliget v̄ro: pro dote sua hoc mō. Nam post stipulationē f̄cus d̄ in inf̄ro. Et in sup̄ du bitū si sufficerēt p̄ obligatiōe dicte dotis. talis sc̄tiōs aut̄ se nō teneri bona sua p̄ncipat̄ obligatiōe dicte d̄ne p̄ dicitis d̄o tibus: q̄ bona tpe restitutionis p̄dicte possit iure di. p̄pria autoritate capere &c. Et hoc videt̄ tenere gl. i. d. in. in. l. i. quo casu v̄ fieri posse tract. Maxime q̄n voluntate mariti v̄ro: bona ter t̄ij obligantur. Sin aut̄ cautio de dote ext̄gat in iudicio a marito: quam dare recusat: vel negat se dare posse. tunc v̄ recurrendū ad remediū depositi: v̄z vt pecunia d̄ponat. & ext̄liato luero ipsis recipiat marit̄ fru ct̄: vt extra. d̄ do. iter. vi. & v̄r. c. pe. Ad supradictū q̄s iur̄m oblonis bonoz tertij poterit addi robur iur̄: vt iuret ille tertij si venire s̄. Nā iure cas̄. iur̄m h̄z roborare oēm solūdo: q̄lis cautela possit adhiberi: vt mulieri sit cautū de dote: maxi

q̄ d̄ m̄ s̄ crū. Non t̄n a iur. repro barū. Pe. d̄ ancha. in. c. tuas. nu. i. extra d̄ v̄su. Nec est p̄a cū: idē in. c. si diligenti. nu. v. r̄. ix. d̄ so. compet.

non suū indicem cōsen-
tire sine cōsensu sui epi
ij. q. v. c. nō liceat. extra
de foro compe. c. signifi-
canti.

¶ Utrū possit adhiberi
cautela: vt clerici p̄ eorū
rū possessionib⁹ soluat
curie seculari collectas.

Scimo que-
ritur an pos-
sit adhiberi
cautela vt cle-
rici succedē-
tes patribus . vel alijs
personis: teneantur ad
soluendas collectas p̄
possessionibus heredi-
tarijs. et pro collectis
impositis: anteq̄ succes-
sio ad eos puenit. Nō
est dubiū maxime si cle-
ric⁹ ibi est. cuius vbi bo-
na cōstituta sunt: q̄ illa
bona transeūt cū onere
suo. ff. de acquirē. re. do.
mi. l. traditio & extra de
cēsbus. c. i. Nā clericus
non vt cleric⁹: sed vt pos-
sessor illarū rerum pro
quib⁹ collecta debetur
puenit. ff. de mune. & ho-
no. l. repro. §. fi. & de au-
to. ludi. l. ditiones. Itē
q̄ succedit in locum pri-
uati: iure priuati vti de-
bet. ff. de iure fisci. l. fi-
scus. & de vsuris. l. cū. §.
debitores. et. xvi. q. si q̄s
laic⁹. ¶ Sed an teneat
de collectis impositis
postq̄ ad clericos deue-
nerūt: dubitat. primo vi-
det q̄ sic. q̄ vt dictū est
vtrū iure priuati ergo
ec. Itē q̄ clericus p̄ suis
possessionibus sitis in
alia parochia debeat
soluere decim⁹ illi⁹ pa-
rochie: vt extra de deci-
mis. c. nouum. et tibi no. a

¶ Contra q̄ non postq̄ effecti sunt cle-
rici non potest per latos collecta im-
poni: quia sunt in priuilegio clericali.
argu. ff. de iure fisci. l. fisco. ij. r̄no. r. xij.
q. ij. nulli. quia priuilegiū immunitatē
prebet clericis: & bonis ipsoꝝ. C. de ept.
& cle. l. i. r. ij. autē. itē nulla ibi posita.
& extra de imm. ecclie. c. nō min⁹. & eo. tit.
c. clericis. li. vi. Et hec videt veritas: q̄
pbat. in. d. l. fiscus. ij. respōso. Bona nā
q̄ cleric⁹ suaz ecclesiarū priuilegijs
merent. vt no. extra de vita & hono. cle.
c. fi. r. c. iure censet. r. no. extra de cōsti.
c. ecclesia sancte marie p̄terq̄ in eo. q̄
res epi vel clerici p̄nt p̄scribi a laico
vt no. xvi. q. iij. c. possessiōes. quod itel
lige: vt no. xvi. q. i. c. vt similitur. Sed q̄
dā adhibēt hanc cautela: q̄ in ciuitati-
bus seu castris ipsoꝝ factū q̄ quilibet
cuius p̄mittit p̄o se & suis hereditibus
soluere propter omnes collectas de bo-
nis ipsoꝝ. tam presentibus: q̄ futuris:
quocunq̄ tpe p̄ cōmune imponerētur.
Et ad hoc obligāt oia bona ec. vnde di-
cūt. q̄ p̄ hoc pactū p̄t erigi a cleric⁹
ab herede seu possessore bonoꝝ obliga-
toꝝ cōmunit: q̄ vt dictū est res aliene
trāseunt cū suo onere. vt extra de cēsi.
c. i. nā si res que primo obligata erat
ad tributū p̄standū duentat ad ecclē-
siā teneat ecclēsia ad tributū: siue tribu-
tū illud ecclēsie debeat: siue locis. vt. d.
c. j. Sed valde obsat. d. l. fiscus. s̄ illud
intelligo de tributis & collectis de no-
uo imponendis vetera aut debent: vt
d. c. j. & ex p̄dictis patet vel dic q̄ oia su
p̄dicta q̄ de ecclēstico agro versata
est ecclēsia extra. de cēsi. c. j. & manor mā
cip. ecclē. & de reb⁹ q̄ ab impijs dñfici-
cio vel q̄buslibet p̄ beneficio sepulture
largiunt: de decimis c̄: r̄ oblatiōib⁹ fide-
liū null⁹ q̄ p̄ p̄b̄teroz aliquē soluere
sensum cogat: nec nullius iuri nisi epi
teneantur ad stricta de his no. q̄ cleric⁹
a quibuslibet emerūt: vel vinous dona-
tionib⁹ acceperūt: p̄sueta debēt: & annua
persoluere tributa. Et hec veritas. vt.
xiiij. q. vlt. c. fm̄ canonicā. r. c. de sacro-
san. eccl. l. pe. t. no. tñ. q̄ tract⁹ tributa-
rius vel cēsuralis valde differt a cōtra-
ctu emphi. quia p̄pter cens⁹ vel tri-
butū nō

butū nō solutū etiā p̄ multos annos nō
perdit res censuralis vel tributaria: s̄
sufficit prestare censum: vel tributū: in
quo erat censatū. vt plene no. extra. de
relig. domi. cōstitū. Ad idem facit. ff. de
admi. lib. §. fi. Nunq̄ aut nouus ciuis
vel incola teneatur p̄erre ad soluendū
debitum p̄tractum a cōi ante eius ciui-
litaris vel incolatū. dicit lex q̄ non vt.
C. de decur. l. prouidendum. lib. x.

¶ Qualis cautela suiciat ad excludē-
dū agentē ex iure cesso.

Undecimo querit qualis
cautela poterit adhiberi:
vt agens ex iure sibi cesso
repellatur. Et p̄pter illas
exceptiones q̄ no. C. mā. l. p̄
diuersas. & ex his peten. l. y. poterit oby-
ci talis exceptio. sc̄z vt nō audiat agēs
ex iure cesso: nisi primo satisfierit de de-
fendēdo illi us: ex cuius cessione agit q̄
cessio facta est ex causa lucratiua vt. ff.
de pecu. l. seruū. i. si. r. l. seq. i. si. de doli ex-
cept. l. apud sellum. §. de auditorum. et
adde q̄ dicit supra de q̄tionibus cir-
ca procuratiōē. ij. q. viij. Itē in instru-
mentiis quoq̄ cessionū debet talis ad-
hiberi cautela: vt in eis expumat q̄ in
cessionarijs sit delegatio debitoris cō-
tra quē iura cedūt: & cedēs transferat
omnē actionis spectem: ita q̄ nulle re-
manēt apud cū relique actionū. Nā ex
hoc delegans nullo modo agere pote-
rit cōtra debitorem delegatū. s̄ is tm̄
cui facta est delegatio q̄ alis posset in
illis trib⁹ casib⁹ qui legunt. C. de noua.
l. iij. ¶ Itē no. q̄ dicit dedit vel donauit
omnia bona vt detur cōcedere etiā sp̄z
actionis: vno. xvij. q. j. statutū. in glo.
s̄ qualiter. Quicq̄ actiōis sp̄s do-
nat r̄ i p̄t: vt. C. de donationib⁹. l. iij. ac.

¶ Qualis cautela possit adhiberi vt fra-
ter habeat p̄cipua a fr̄ib⁹ a p̄e donata

Undecimo querit qualis cau-
tela p̄t adhiberi. vt frat vel
q̄ aliqd p̄cipuū a p̄e habuit:
fore in p̄miū emācipatiōis.
nō teneat illd cōferre cū fra-
trib⁹: q̄n agit de collatione faciēda. Et
dic q̄ talis: vt fili⁹ q̄ h̄ p̄miū anteq̄ ve-
niat ad collatiōē cū fra trib⁹. det illud

filie sue. vel aliter distra-
hat. ita q̄ tpe collatiōis
vel motus p̄ns nō inue-
niat i bonis filij seu fr̄is
vñ ad illd p̄terēdū nō co-
gaf. siue nō cogef. ff. de
colla. dot. l. i. §. i. h. r. no. C.
de colla. l. ita demū. Et
est ratio. q̄ dos non est
in bonis p̄tis. vt. C. de
reuo. his que do. sunt. l.
successione.

¶ Qua cautela possit
trāsigi vt nō videatur
de crimine cōfiteri.

Undecimo q̄
rit qualis cau-
tela possit ad-
hiberi: vt trās-
gēs vel pacifcēs in deli-
ctis nō videat p̄fiteri: cū
hoc ipō cōfiteri: videat.

¶ Errodecimo q̄
rit qualis cau-
tela possit ad-
hiberi: vt trās-
gēs vel pacifcēs in deli-
ctis nō videat p̄fiteri: cū
hoc ipō cōfiteri: videat.
vt. C. de his q̄ no. inta. l.
q̄n. Et dic q̄ pactio sa-
cta nō infamat. vt eo. ti.
l. i. §. pact⁹. itē qd si i
trāsfactione expumet: q̄
hoc iet trāsfigit: vt eui-
ter stupēdia lit. nō q̄ cri-
mē de q̄ trāsfigit cōmife-
rit. vt. d. §. pact⁹. r. ar. ff.
de int. l. i. in mōib⁹. Itē si
facit trāsfactio iusu iudi-
cis: vt. d. l. i. i. r. §. q̄ iusu
Itē si facit hoc vt mō vi-
cat q̄ iurari: vt is q̄ dā
nuz recipit trāsfigit: vt
trāsfactiones facit cū eo
cū q̄ de cric agit: p̄ pa-
ctū sibi remittit oēm in-
iuriā: r̄ offenzā. & oē dā-
nū: q̄ cōstat vt cōstat
posset sibi vt ab alio illa
tū q̄cūq̄ cā. S̄z licz cau-
tela sufficit p̄tā pacti
q̄ cōstat grati fieri pas-
se: vt. d. §. pact⁹: tñ p̄ viā
trāsfactiōis locū h̄re nō
posset. Q̄ i trāsfactio
aliqd dari vel fieri: vel
p̄mitti siue remitti: als

¶ Cōtra
ctu emphi
theotico.
Adde pe. de
anch. in. c.
potuit nu.
11. de loc. &
conducto.

¶ Darivt
fieri. Adde
pe. de anch.
in. c. sup eo.
nu. i. extra d
transfactio.

Universitas de Deust...

nulla est. vt. C. de trasfac. l. trasfactio. S3 pdest di...

Utrū possit adhiberi cautela scilicet mur...

Undecimo qrit de quo dā qd de facto cōtingit. Quidā aut patruus et tutor...

ille patruus eum occiderat: qui rmo: peruenit ad aures curie. vnde curia formata inquisitione...

electio irritatur: et de cautela electionibus adhibenda.

Undecimo in facto electione nū querit qd si electio facta nō habet effectū: nūqd qui semel elegit possit iterū eligere.

ca electione qualiter cū qd cōsumitur ius electio nis. extra. de electio. c. si cōp: omiffarius. lib. vi. z d. l. serui. c.3 similibus.

Et cōfirmationem. Adde pe. b ancha. in. c. postq̄ nu. j. extra de electio.

in. q. ij. Nam et inuicem possunt simul eligi: ita q. si vnus succumbat, alius obtrineat. Et vno electo dicant electores sic q. si latens forte vitium in persona primi electi appareat electione ei inuoludam vel talem ex nunc eligimus: vt. not. viij. q. iij. in scriptis. et lxx. dist. in studij nostri.

3. Et circa pdicta potest queri vtrū qui eligi ad aliquod officium possit petere salarium illi officij. si electio ei aliquo iure irritet. Et videtur q. sic. cum p. euz nō stat. ar. ff. de le. i. cū filius. §. cū iure. c. eo. l. ab administratione.

4. Et si de illo q. rī pōt q. i semel inuoluitur elegit: possit cogi. vt iterū eligat. Et dicit q. dā q. sic ar. ff. de arbi. l. iij. §. i. cō mo. l. i. p. modato. §. sicut itē dicit: q. elector: vt electores nō pnt seipos eligere: vt no. extra de electione. c. cum in iure. et de cōfor. eiusdē litis. l. iij. q. alius d3 esse eligens: et alius electus. arg. extra de elec. c. venerabilē. et. c. cū iter canonicos. c. extra de bap. et ei effec. c. de bitū. sicut alit est hēs et ali⁹ autoritate pstant. ff. ad treb. l. i. §. tuerit q. sitū. nisi fiat hoc remedio vt in forma electionis cōrineat: vt possint eligere: seipos: vt. d. c. iij. Itē q. cōmissio electionis in ptes fit: cū hac cautela seu clausula: videlz q. si vn⁹ vel aliquis ex eis noluerit: vel non possit interesse electiōi.

Interum eligat. Ad de per. d an cha. in. c. qd dei timorez nu. iij. extra de statu. mona.

vt ar. ff. de arbi. l. nō distinguem⁹. §. cū in ptes. et extra de offi. dele. c. vno. et de offi. et pote. ind. dele. c. pudētā. §. ad iij. cīm⁹. Itē i electiōib⁹ qdā adhibet cautela hāc. Nā interueniētib⁹ canonicis vel alijs ad qd spectat electio: vel de iure: vel ex cōmissiōe in eos facta faciunt interim delibari horā certā missi: vel tertie: vt pueniāt: vel eligāt: valet etiāz alijs absentib⁹. hoc no. Inno. extra de elec. c. cū nobis in glo. S3 nūqd. ver. l3 qres. et. Et ita vidi de facto seruari in qdā electione: in q. duo electores statuerūt hora vesperas electione celebrādā. Et postea vno eoz aliquātulū i venient do tardante alter qui venerat fecit pulsari ad vesperas: et elegit solus. cuius electio fuit confirmata.

Qualiter pena cōmissa post mortem possit purgari. Et q. dies pro homine nō interpellat. Item an pena prestita possit recedi a cōpromisso vel cōtractu.

Extodemo q. rī t cōdēnatus est aliq. vt soluat titio decē ad penā quinquaginta: et eo non solute titius agit ad penā. Modo queritur nunqd reus offerēdo id: in quo fuerat condemnatus. possit euitare penam. Et cōmuniter tenent doc. vt reus possit purgare moram in pena: vsq. ad lins cōtesta. vt. ff. de arbi. l. si cum dies. in fine dummodo ius actionis ex mora non sit factum deterius. vt eo. ti. l. viij. et hoc casu potest esse remediū: vt reus offerat se prestaturū id: in quo deterioratus est ius actiōis: vt no. in dicta. l. viij. S3 dya. dicit. q. hec nō sunt absolutoria: et absolute vera. Et iō sic distinguit. Aut apponitur pena in iudicijs. aut in ptractibus. primo casu. aut cōtra preparationē cauere aut cōtra finē. si pparationē pōt purgari quādoq. ante litis cōtest. vt. l. i. et post tres. ff. si q. cautio. si cōtra finē. subdistingue: q. aut addit dies a lege: aut ab homine. si a lege: vt puta: q. iudex vel arbiter non adiicit diē nā tunc intelligitur tēpus decē die ru. l3 nō sit adiectū. ff. de cōsti. pecu. l. promissor. Et no. in dicta. l. si cū dies. §.

fi. r. ff. q. dies lega. cedit. l. cū sine. in fi. r. et si per vim. r. ff. de verb. oblig. l. si insulam. Sed cum dies adijcitur ab homine: tunc semel cōmissa non purgatur. vt eo. ti. l. celsus. in punci. ratio diuersitatis est: quia in superiore casu dies nō interpellatur p homine: q. non fuit adiectus dies: sed a lege subauditur. Et iō vsq. ad lit. contest. pena potest semper purgari. Item quia mitius agit cum lege: q. cum homine tñ scdo casu scz q. in pcrib⁹ si i pcri addit penat dies: tūc pena semel cōmissa nō purgat. vt. ff. de actio. et obligatio. l. traiectio. §. de illo. C. cōtra hen. et cōmit. stipula. l. magnā. et ibi no. si aut in cōtractu adijciat pena: et nō dies: tunc purgatur vsq. ad contestationē. vt. d. l. si insulam. et. l. cōtinuus. §. euz qui. r. l. qui rome. §. flautus. et idē q. adijcitur dies nec pena quia purgatur mora super interesse: vsq. ad lit. contest. ff. de verb. obli. l. si itaq. §. sciētiaz. et ff. de doli exce. l. apud celsum. §. labeo. de quo interesse dicit. vt. d. l. viij. t. Sed de illo querit. Nā quid facto cōpromisso cū penat arbitro possit alter ex cōpromittētibus soluere penā: si non vult stare arbitrio: qd videt. Nā prestita pena licet a iudicatis recedere. C. de arbi. l. i. et ibi no. et au. de cernimus. eo. ti. ergo eligēdo penā soluere satis est. ff. de verbo. obli. l. qui et pluribus. Sed illud in alternatiuis hie nō: immo pena adijciat quasi quoddā robur. vt. d. l. i. et ideo non deberi hec electio de aduersario: qui paret arbitro: ita in q. arbitrio sit cōtestatus: ac expressum. ff. de pac. dot. l. si pater. §. si mulier: q. vtrāq. parti non pōt: vt ibi. r. ff. de doli exce. l. apud celsum. §. labeo. vñ intelligit au. de cernim⁹ scilz pena prestita. et q. tenet vtrumq. ff. de trāfac. l. qui fidē. Et no. extra de arbi. c. dilectus. et qd not. extra de penis. c. i. et dicit vt ibi. Item dicit: q. secundum canonem in defectu pbatōnis dictozū arbitrozū: no. extra de arbi. c. i. Et etiā not. videt. C. eo. ne in arbitris. de pena autē posita in cōtractu distingue: q. si apponitur loco interesse: pōt agi ad penam nam quanti sua interest. vt. ff. de acti. empt. l. pedia. et l. vno soluente alij libe

rantur. vt. ff. de eo per quem fecerit erit. l. i. §. si plures si nō loco psumacie er debitor: nolit soluere cū possit pstatit vtrūq. scz rem et penā. ff. de col. la. bono. l. i. §. si cū duobus. et de tabu. ex hib. l. hoc interdictū. §. locum cōdēnatio. si aut i fraudem vsurariū nō potest agi ad penā in eo: qd ex cedit terminū modum vsurariū. Et de iure ciuili vt. ff. de acti. empti. l. iulia. ibidē. et si iniquus est: vt habeat simul res et pena. ff. de doli exce. in. d. §. labeo. nisi expresse agatur vt diu per dictā legē qui fides. Et not. in d. c. cum dilectus.

Utrum principali de linquent accusatus tenentur si appareat asensisse.

Secundo septio q. rī t accufator pponit pluribus libello: vtpnta accusat d pluribus delictis in casu promisso: put b3 r not. in. l. qd crimen. r. oēs accusatos pponit illis delictū cōmissi: vt pncipales actores. Testes q. accusatoris dicit aliquos ex ecclesiasticis fuisse pncipales autores. Aliqui etiam accessores: puta auxiliātes seu factores. Querit nunqd ex illo pcessu ius accessozū sint cōdēnandi. Et primo videt q. sic. ff. ad. l. iul. de vi publi. l. Itē mela. §. si plures. ita q. pena vni⁹ alterū nō liberat. vt di-

Loco interesse quid sit interesse vide per. de acha. i. c. sacro. nu. xij. extra d sen. excō. et triplex: ibidez nu. xij.

Et s. d. questo. circa sent. ij. q. ij. **C**o-
tra q. no. q. qualitas illoz delictorū
no est pbata scdm formā accu. q. oēs sunt
accusati vt principales. ergo no sufficit
probare: q. accessorij deliquerint. quia
quoties duo principalia cōcurrūt: opoz
retvtrūq; principaliter pbari ita q. nul-
lum sit accessorij alterius. ff. de solu. l. si
duo ret. l. si res. 2. qd. d. 2. no. extra. de qd.
nibus circa pbationes. ij. q. ij. Et secū-
dum hanc opi. multi fuerunt. erit ergo
cautela: vt in accusa. ponatur principa-
lia principaliter: accessoria vero accesso-
ris per leges predictas: quod intellige:
nisi plura ita ponantur: vt vnū sequat
aliud tacite: vel cōsecutue. quia tunc p
vno reputatur. vt. ff. de noua. l. stichum
dari. §. fi. et. l. seq. et extra. de constitu. c.
translato.

CDe significatione dictionū. Rubrica.

Ultimo ad summationē to-
tius est sciēdū q. post
cautelas q. iuris sunt: quedaz
sunt cautele: q. purimum facti
sunt. vt facti illa: de qua dixi. s. eo. titu.
in prin. Itē vt fuit illa de qua narrat pe-
trus auusius de qdā perito aduocato
qui dicebat aduocatus pauperū. Nar-
rat enim: q. quidam nobilis diues concu-
piuit habere quodā p̄diolū cuiusdaz
pauperis: qd pauper alienare cōtradi-
cebat. An diues excogitata fraude ad
hoc: vt haberet notū pauperē: rogauit
vt reponeret in domo sua quedā dolia
olei: qd pauper assumpsit: diues igif ha-
buit plura dolia: 2. partē eozū impleuit
ad summū: partē eoz vřq; ad medium.
Et omnia cooperuit: firmavit: qsi essent
oia plena. Et ita reposuit in domo pau-
peris. deinde post aliq; ips accessit ad
vidēdū dolia: 2. eis discoperuit clama-
uit 3. pauperē dicēs: q. inuenerit dolia
p̄ maior parte feminae: 2. affirmavit
sibi subtrahit oleū. cōstit utus itaq; in
iudicio petijt emendā a paupere. Pau-
per autē interrogat a iudice nullā de-
fensionē habebat nisi q. se fecit. nega-
bat. ad quē iudex opz q. emendes. quia
apud te 2. in tua fuerunt custodia. 2. ius-

fit ad talē diē emendasse: vel se de iure
defendat cū quo paupere illa die statu-
ta dictus aduocatus cōparuit dicens:
dñe iste pauper dicit oīno se infontē: vñ
pete ad veritatē inueniēdā vt euacuen-
tur oia dolia plena: 2. semiplena. et si in
semiplenis sit tñ fecis quantum in ple-
nis: cogaris paupere ad emendam. Si
minus: vel p dimidia pte sit de fece in
feminae abfoluat eū. q. apparebit
euidēter: q. a prin. illa dolia plena non
fuerūt: qd factū fuit. et p medietate fer-
uit in vacuis: paup fuit abfolutus. igif
circa multa incūbit cautela aduocatoz
vt dixi. s. eo in prin. Itē d. 3. aduocatus
h̄ba ita seriose ordinat: q. p trāfactio-
nē nō faciāt repugnātia: vel cōtrarieta-
tē. vel pplexitatē: q. tūc nihil includunt
vt. ff. de re. iu. l. vbi: repugnātia. 2. de cō-
di. insti. l. si titius. 2. plene no. ff. de vsu. 2.
h̄bi. l. seruū. §. fi. 2. extra. de purg. cano.
c. cū dilectus. Sed ita trāspōsita sunt q.
nō faciūt cōplexionē vel pluriatē: tunc
trāspōsitiō nō nocet. 7. quia h̄ba trāspō-
sita si bene sint posita: idē significāt.
vt. ff. de pecu. leg. l. qdā. extra. de verb. sig.
c. nihil. Et tūc pōt dici figura hyperba-
ton: vt no. insti. ad. l. aq. §. iniuria. Itē 2.
sciēdū 7. q. trāspōsitiō vel error: aut rasu-
ra in modica re: nō nocet. vtputa in syl-
laba: vt. ff. de manu. testa. l. q. h̄. Nec in
exordio sine narrationē. extra de testi. co-
gē. c. ex literis. vel in paucis lris: extra
de cri. fal. c. vlti. 7. Sed inter ceteras cau-
telas debēt esse cauti in libellis 2. i q. bus
cūq; scripturis: 2. dictis eoz: vt ponā h̄-
ba scdm p̄p̄ia significationē eoz. ita q.
significatū h̄boz nō discrepet ab intē-
tiōe pponētis. q. qd h̄bū sonat: est r̄r
accedēdū: pferēs qd in mēte gerit. vt
C. de cōdi. ob cau. l. si reperēdū. Nā itel-
ligētia sermonis d. 3. assumi er cā dicēda
no. extra. de h̄b. signi. c. itelligētia. Hinc
est q. a significationē h̄boz nō est recedē-
dū in dubio. ff. de leg. iij. l. nō atr. in p̄nci-
pio. quia h̄ba simplr. plata ad p̄p̄ia si-
gnificationē: nō abusiūā referunt: vt. d.
l. nō aliter. §. titius. 2. de verb. signi. l. ne
pos proculo. ad idēz facit extra de spō.
c. ex literis. quāto ergo prudētior est ad-
uocatus tanto studiosius suos sermo-

nes aptos proferat. q. fm p̄m doctri-
na prudētū est facit. q. clare intelligit
clare loquit. Sunt tñ quidā sermones
ita nodosi: vt insolubiles appareāt: vt
hic (scholaris diues rogauit magistrūz
legū: vt studiosius disceret cui p disci-
plina. pmisit pecunie tñ: quātū peteret
ita vt medietatē in primo et medietatē
daturus eo die quo apud primū iudicē
peroraret: atq; vicisset. Cūq; discipulus
in studio facūdie optime profecisset: ca-
uētibus patrocinij denegat: vt doctori
pmissam non implet mercedē. Ideo
doctor cū discipulo litē de promisso cō-
testatur. Et atr: disce inquit stultissime
adolecēs q. vtroz modo futurū est: vt
mihi pmissum exoluas. Si em vicerō
ex snia mihi teneberis. Si em nō vicerō
ex pacto: te cogā. cū scholaris respōdit
vtroz modo futurū est: vt nihil psequa-
ris siue em abfoluar: nihil ex snia obti-
nebis. siue succūbā: ex pacto nihil habe-
bis. quā litē inexplicabile iudices esti-
matā in iudiciū reliquerūt. hoc descri-
bitur in plynio de pictore 2. euadro. Sz
mihi vř explicabilis 7. tra scholarē: vt. ff.
de reg. iur. in. l. nulli 2. l. in oibus causis
quodāmodo videntur in solubilia in iu-
re. ff. ad. l. falci. l. qui quadraginta. Itēz
qui pot. in pigno. hab. l. claudius. qñq;
tñ plus attēditur sensus: q. verborū pro-
prietas. vt extra. de ver. sig. c. p̄terea. C.
an seruus pro suo facto. l. vlti. ad habē-
dā ergo vberiorē doctrinam 2. significa-
tionē quorūdā verborū: quibus plerūq;
vtimur in scripris iudicialibus: de na-
tura significationis eoz: p̄out sparsim
in iure ponit. hic per ordinē inseram.

CDe significatione dictionū. Rubrica.

Quid de significatione dictionis copulatur: quem
cū copula fit per: per eū
per vna: 2. perq; p et: 2. p ve:
et p ac vt. ff. de verb. signi. l.
triplici. 2. C. de impub. 2. alijs substi. l. vl
ti. extra de verb. sig. c. sepe. in prin. Que
copula p̄p̄ie ponit inter diuersa: vt in
sub. ff. de iur. 2. fac. igno. 2. C. p quas p
fo. nob. acq. l. si. Et ita se h̄z ad naturam

precedētis copulaturū
videf recipere in sequē-
tib. ff. de iundo instru.
l. seto. §. gato. seto. ple-
nā em repetitionē facit
vt ibi no. Itē tūc requir-
rit vtrūq; fieri. ff. de ver.
obli. l. si quis ita stipu-
latus. qñq; ponitur ex-
positiue: 2. pro. i. ff. ad. l.
iul. de vt publi. l. q. cetu.
2. ff. de appell. l. eos. §. su-
per te. 2. not. e. l. ante ea.
Itē qñq; ponit p̄p̄ie pro
copula: vt nor. ff. de edi-
edict. l. ij. C. 7. Itē ve dis-
iunctiua ponit p v̄b̄ aut
et sine. vt nor. ff. de ver.
sig. l. alienato verbo. §.
vlti. 2. l. hec h̄ba ille aut
ille. 2. requirit alterū fie-
ri: vt. d. l. si q̄s ita stipu-
latur. 2. ff. de cōdi. et de-
mō. l. cū pupillus. §. enz
disiunctio. extra de verb.
signi. c. in alternatiuis.
li. vi. q. alternatiua hoc
vel illud fieri vel deberi
significāt pariter incer-
titudinē. 7. 2. ideo i libel-
lo petitiō vel ep̄a ver-
bis alternatiuis cōce-
pta nō valet: als nō ad-
mittunt. ff. de iureiu. l.
petor edixit. §. cum aut
2. ibi no. he aut dictiones
copulatiue 2. disiunctiue
aliqñ pmiscue ponunt.
ff. de h̄. sig. l. pe. C. 7. Itē
hec dicitio seu denotat
augmentū: cū p̄cedit si-
gnū vniuersale. ff. de au-
ro 2. ar. leg. l. si q̄s ita. Et
l. 3. denotet diuersitates.
tñ plerūq; idēp̄tatem
ponit. q. vt dicit 3mo.
multiplicatis h̄bis idē
reperit: vt t̄pse no. extra
d. excep. c. s. li. vi. C. 7. Itē
hec dicitioq; ponitur
inclusiue. ff. de fenatoz.
m iij

CDictio
nis copula-
tiue. Vide
Bar. i. l. titij
cuz testō. §.
pe. ff. d. le. ij.

CMel. de
hac dicitōe
vide p bar.
i. l. si is q. du-
cētā. ff. de re
bus du. iue
nif tñ vel p.
et poni gl.
l. i. si. C. 3. itez
re dot. Ituz
p etiā. l. ex-
empta. ff. q.
mod. vflur.
amir. adde
q. dicitio vel
posita inter
p̄sonas non
determinat
ordinem vt
p̄imo nota
ta p̄i. artē
datur. §. di-
stignit abs-
q; ordine. c.
cū plures. §.
offic. deleg.
lib. vi.

CUq; de
hac dicitōe
vide p Bal.
i. l. meminif
se. ff. de offi.
p̄cō. 2. leg. et
ff. de sena. l.
nupte. §. fi.

Dictio inter. ubi. l. i. vbi ibi bal. vbi plene.

Dictio de. Adde qd aliqui auget ff. depo. l. i. qñqz ponit pro a. c. si detico. l. i. ff. de arb. l. si de meis. i. prin. Item desinat cam. p. ximaz. l. i. s. nunc videamus. ff. de co. l. i. g. cum em. l. i. e.

Qñqz. Vide glos. l. i. vbi. ff. de vulg. r. pup. substi.

Confessio. Vide. ff. ad tertul. l. i. q. Confessum et i. auf. de iclest. nup. s. i. bar. to. l. i. imp. rator. ff. de iure fil.

l. nuptie. et de penis. l. 11
absentē. r. de leg. iij. l. pa
tronus. §. sempromio. et
C. de proci. au. r. p. uis. r. 12
de peri. here. l. fin. r. ij. di.
illo. r. r. r. ij. q. i. eb. r. qñqz
ponit exclusiue. ff. de le-
ga. i. l. filiuffa. §. i. ff. an p
ali. cau. ap. reci. postir. l.
jad. autus intelligentiā
distingue. r. Nā aut pti
ner odū. r. tūc excludit.
vt no. ff. de dolo. l. i. i. du-
bio distingue fm Dyñ.
qz aut ex qñtate rei ad
15 dī dictio vsqz pōt veri-
fītr cōprehēdū. qñ fuerit
apposita iclusiue tūc ex-
cludit. vtputa i ptracta
emptiōis. vēdo tibi sun-
dū vsqz ad domū. vel ter-
minū. vel vsqz ad talem
arborē. si em est tm ptiū
rei vēdit. qz verosīte sit
vt vēdita sit turris: vel
arbor tūc iclusiue. vt no.
ff. de lega. iij. patrono. §.
sempromio. q distictio p
ba. ff. de re. iur. l. i. obscu-
18 ris. r. tē hec dictio in-
ter² notat tps extremi-
tate. ff. si cer. pe. l. nō ois
r ponit iclusiue. ff. de of.
psec. verb. l. i. §. initio. ff.
de p. rrahē. emp. l. ede. §.
interiz. de ac. emp. l. fun-
dum. r. l. qro. qñqz ponit
pro citra. ff. de iure fisci.
l. si. r. tē hec dictio ifra
ponit iclusiue: de q̄ dī
insti. de gradib. in pi. et
ff. de act. emp. l. i. vē-
21 ditione. r. tē tēz dictio
extra: ponit exclusiue
de q̄ dī de mō mul. l. vlr.
r de vsur. l. eos. §. i. r. quā
tū tps r excludit ifra dī
r h̄ extra de dila. c. lice
10 re. r. tē dictio supra.
ponitur cōclusiue. ff. de
iurif. om. iudi. l. fina. §. j.

Tē hec dictio seu prepositiua deno-
tat semp actionē. ff. de act. emp. l. si per
vēditionē. extra de exceptioni. c. dilec.
filius. r. tē dictio ex pōntur per ex-
ptionē siue pro exceptione. ff. qñ appel-
la. sit. l. i. §. bidnū. r. tē dictio de h̄
bet detrahere: seu diminuerē. ff. de ver.
signi. l. derogatur. r. de positi. l. i. r. de ca-
lum. l. generaliter. §. q. r. tē dictio
in: habet p̄uare. ff. de reg. iur. l. imperi-
tia. sic dictio infons. indēntis. ispiēs r.
Sed qñqz denotat augmentū. ff. de lib.
et posthu. l. gallus. si ille casus indifci-
lis. ff. pro socio. l. cum duobus. §. dāna.
14 **T**ē dictio nunc exterminationēz
tempōis significat. ff. de cōdi. et demō-
stra. l. iij. r. tē dictio cū qñqz deno-
tat admonitionem: seu quandā admi-
rationem: et non posuit aliquod ad-
tamentum. ff. de verb. obli. l. si decem. r.
de mox. inferen. l. i. §. negat. et de fundo
instru. l. i. r. tē dictio per denotat
augmentum. ff. de ver. signi. l. vrbana. §.
pernoctare. ff. de mino. l. verū. §. resti. in
fi. et pro socio. l. cum duobus. §. dāna.
Item significat tēpōis continuationē:
vt cum dico talis possedit per decē an-
nos. vt. d. l. vrbana. Et extra de pbā. c.
licet. r. tē dictio quandoqz ponit
generalitatem: seu temporalitatem. de
qua dicitur. ff. de le. iij. l. rogo. r. tē dictio
dictio iuxta ponitur continuationē. ff. de
serui. vrbā. p̄dio. l. si stulā. §. iuxta. itez
quādoqz ponitur assertiue. extra de ver-
bo. signi. c. ablatum abs ablate. r. tē et iā
dicitur de dictione iuxta. r. tē dictio
semper denotat perpetuitatē tem-
pōis. ff. ad sille. l. i. cognitioe. r. ff. quod
vi aut clam. l. semp. quādoqz fallit vt in
prima consi. ff. ibi semper augustus. et
pro duabus vel tribus vicibus: vt not.
in aut. de testa. §. quia vero. r. tē dictio
confestim² sic r dictio cum tempera-
mento tempōis intelligitur: vt not. ex-
tra de ver. sig. c. sicut. lib. vi. Et significat
idem hec dictio moy. C. de admi. ti.
l. iudozes. r. extra de elec. c. qz ppter. r. et
idem de dictio. cito. de qua habes eo. c.
quia propter r. c. cum nobis. ff. si quis te
sta. lib. esse in usus fue. l. vlti. r. Et idem
23 dictio incontinenti. C. de errore aduo. l.

fi. et extra de appel. c. cum sint. r. ibi not.
24 **T**ē dictio tāqz denotat similitu-
dinem. vt. C. de here. insti. l. i. ibi: tanqz
adulationem r. C. qñqz est expressiuum
veritatis: vt. d. l. i. fm altum intellectuz
abs cōtra ponit: vt extra de vi et hone.
25 de c. si litem. in prin. r. Sic et dictio ve-
lutino. similitudinē. ff. de edē. l. veluti.
26 **T**ē dictio quasi est expressiua ve-
ritatis. ff. de transac. l. i. et de ver. obli. l.
27 qui rome. §. duo fratres. r. tē dictio
marime ponit cōparatiue: seu augmen-
tatiue. ff. de cōdi. r. demon. l. filiuffa. r. C.
de fer. l. pronunciarū. qñqz abūdat. C. de
testa. l. vlti. circa prin. r. de rescind. vē. l.
ea que. Sin autē dictio maxime ponat
aduerbialiter: tūc h̄z restringere. ar. ei?
q̄ dī in. l. q̄ si minor. in fi. ff. de mino. in
§. f. cuola. in glo. Et q̄ dī in. l. pater. §.
si pecunia. eo. ti. tē dictio maxime po-
nit p em. extra de filijs p̄froz. c. ad abo
28 lēdā. r. tē dictio ampli² dictio plus
ponunt augmentatiue: s̄ ad modicū re-
ferunt. ff. de verb. sig. l. cū inter nos. r. l.
hec adiectio. Et dic. vt ibi no. tē dictio
ampli² facit repetitionē. ff. de leg. i. l. le-
29 gata inutiliter. in prin. r. tē dictio
vltra sit referat ad modicū tps. vt extra
30 de dila. c. lfe. r. tē dictio quinimo po-
nit affirmatiue. ff. de pac. l. iurisgen. §.
quinimo. extra de verb. signi. c. causa.
31 **T**ē dictio forte vel forsitan ponit as-
sertiue: vt no. extra de sta. mo. c. iij. qñqz
ponit dubitatiue. vñ dī. sub dubio for-
san rñ dēt sepe piti. ff. de arbi. l. si duo. ij.
32 rñ. r. c. r. Sic r dictio porro. l. i. gall^o ad fi.
33 **T**ē dictio qd. cur. quare: r filia po-
nunt interrogatiue: vt. d. l. gallus.
34 **T**ē dictio iterū repetitionem deno-
tat: vt. ff. de edē. l. veluti. §. fin. itē ponit
p̄tinuatiue. ff. de pecu. l. itē si. r. q̄d cuiusqz
vniuersitatis noie. l. itē eoz. Continua-
tio aut h̄z coniungere q̄d de duob^o facit
vñū extra de tēp. ordinā. c. l̄tis. vñ cōsi-
cta p vno habent. C. de cadu. tollen. l. si
35 nō. r. tē dictio circa ponit p̄tinuati-
ue. de q̄ dī. C. de p̄rah. r. cōdit. stip. l. ma
gnā. r. C. de furtis. l. fallus. r. ff. so. ma. l.
36 quoties. r. de le. l. i. qd §. r. tē dictio
citra ponit inclusiue. de q̄ dī: extra de p
ba. c. l. tē dictio p̄ter ponit qñqz inclu-

siue. vt. ff. de pig. actio.
l. i. in fi. r. ibi not. ff. de p-
cura. §. hec sez detende-
re. Et hoc qñ pcedit ofo
affirmatiua: qñqz exclu-
siue. vt. ff. s̄ diuor. r. re. l.
nullū. r. hoc p̄trario pce-
dit negatiua: vt no. Ino-
no. extra de elec. i. fi. itez
dicit de dictione postea.
37 **T**ē dictio abs poni-
tur exclusiue. ff. de iure-
tur. l. admonēdi. r. de i li-
tē iurā. l. alias. r. tē tēz
alter alteri: reliquus: r
q̄: r filia: ponunt relati-
ue. ff. de re. diu. l. natu-
rale. §. gallina. r. ff. de
verbo. signi. l. c. rerozū.
38 **T**ē dictio ali² ponit
r non facit relationē: vt
plene no. ff. de pecu. l. nō
solū. §. q̄ r̄. r. C. de spō. l.
i. r. de ver. sig. l. si aiud. l.
Et q̄ dī sit relatio ad in-
tellectū: vt no. ff. de reg.
iur. l. pupillus. r. ifra dī:
40 cēf i relatiuis. r. tē dictio
dictio nisi ponit expositi-
ue. vt eo. ti. l. nō igno-
rar. et de ea ponit. ff. de
pecu. l. q̄ oia. in fi. r. l. ij. r
de transac. l. act. r plene
no. ff. si q̄s cautio. l. si cū
§. iniuriarū. §. do. dy.
dicit: q̄ dictio nisi qñqz
p̄uatiue ponit vt. ff. de
ferijs. l. si feriat. et de
vē. in poss. mit. l. extra-
neo: vt ipse not. plene.
qñqz autē dictio: nisi fa-
cit cōditioē: vt. ff. de le.
41 iij. l. fideiuf. r. tē dictio
dicitur modicū tps de
notat² facit. ff. de re. du.
l. cū impubere. r. tē tēz
dictio diu² signat decen-
niū. vt. ff. qui r a qui. l. si
det commissa. r. ibi not.
abs autē dī tps diuor²:
num: q̄d est decē vel vñ

Denota-
tat. Vide p
pe. de anc. l.
c. i. nu. 5. de
cōiug. lepro
si.

Dictio
diu. Vide p
eūdē pe. de
anc. l. c. nul-
lo. nu. 12. de
p̄ces. p̄rebē.

41. **U**ltimū annor. C. de serui. l. vlti. ff. si serui. vt. l. si qd dicitur no. r. C. si aduersus cre- ditore. l. ij. Itē qñq. bt. qñq. prolitū: qd est vt. d. l. vlti. qñq. diu ponit idest vltra tres mēses. lxx. di. lectis. Qñq. po- nit pro bñficio. C. de oi agro deserto. l. q. 42. **I**n agro. lib. xi. ¶ Itē dicitio si qñq. po- nit motue. qñq. modificatiue. vt. ff. de tuto. l. muto. §. sub cōditione. r. de verb. obli. l. ff. decc. Qñq. ponit si pro q. vt. ff. de her. insti. l. qui certorum. Qñq. ponit negatiue: vt. in psalmo. Si introibit in requie meā. Qñq. ponit distūctiue: vt si pro qñq. vt. C. de cōdi. insti. l. ij. qñq. di- ctio si est supua uia: p nō scripta: vt. ff. quā. di. leg. ce. l. titio. als ponit denūria- tiue: vt. ff. de cōdi. l. in conditione. §. hoc scriptū: siue scriptura. regulariter ponit- tur in vim. cōdi. vt. ff. de verb. obli. l. ij. §. si quis. r. de re. cre. l. cū ad patres. q cōdi- tio habet fieri per si: r. per eū: vt. not. ff. 43. **D**e cōdi. r. demō. l. ij. ¶ Itē dicitio cuj qñq. facit pditionē. qñq. nō. vt. ff. de cōdi. 44. **S**inde. l. q. pmisit. ¶ Itē dicitio vt ponit cōsequentiue: nō accusatiue. C. de verb. patro. p. f. l. iij. ff. ad. l. aquilā. l. si ser- uus. §. si oliuā. r. l. si ex plagus. §. i. cliuo. et. l. si bonos. Et habet notare modū. C. de his q sub mō. l. i. r. ff. de cōdi. ob cau. l. dedi. qñq. similitudinarie. vt. no. ff. ad 45. **I** fal. l. ij. in prin. ¶ Itē dicitio vterq. cō- iūctiue ponitur. vt. ff. de iur. fisci. l. fin. et de reb. dubijs. l. his qui ducēta. §. vtrū. Qñq. semel in oratiōe positū hz se diui- sim. ff. de bonis q lib. l. cū nō solū. §. ipse autē. de app. l. si ap. ff. de p. trahē. emp. l. celsus. §. ff. r. de serui. vba. p. dio. bucas. 46. **I** tē hoc verbū debet trāslationem domini significat. ff. de verb. obli. l. vbi autē. §. fin. Qñq. pro solet ponitur. vt. ff. de her. insti. l. i. r. de officio p. cōsul. l. obseruare. §. si. Qñq. accedit significa- tioni verborū: in quib. iūgitur. vt. no. ff. 47. **L**oca. l. ex cōducto. §. si vno. ¶ Itē impossi- bilis ponit proprie r. impropie. ff. p so- cio. l. de illo. ¶ Itē dicitio solū aduer- bialiter ponitur. ff. de vsu et habi. l. cui. de vulg. r. pupil. l. qui liberis. Et est di- ctio priuatiua: r. augmētatiua sicut di- ctio mīz: r. mīmodo: vt. extra de cā. poss. et 48. **P**ro. c. cū ecclēsie. als aut est nomē. vt. ff.

de rei ven. l. solū. et ad municip. l. liber- tus. §. sola. ¶ Itē dicitio ne qñq. ponit pro dictione an. vt. not. ff. de iur. delib. l. vlti. ¶ Itē dicitio vix ponit negatiue: vt. ff. ad velle. l. tutor. et. ff. de lega. l. i. si seruus. §. qui qñq. ff. de seruis expo. l. si ts. Aliqñ ponitur affirmatiue: seu per missiue: vt. ff. de iudi. l. vij. r. quid sit sic fieri cū dubium nō extitit. extra de co- gna. spiritua. c. ij. lib. vi. ¶ Itē dicitio fere ponitur cōparatiue: vt. ff. de re. cre. l. magis. qñq. electiue. ff. si serui. vēd. l. r. si forte. §. hec actio. et. C. cōi diui. l. i. §. si. 49. **E**cōtra minus p magis. ff. de iudi. l. propterādū. §. fin. ff. vi. bo. rapt. l. ij. §. i. Qñq. ponitur abnegatiue: vt. xxij. q. i. c. monet. ¶ Itē dicitio ne ponitur pro et vt supra dicit. r. ff. de vsu. l. oim. ¶ Itē dicitio etiā ponitur inclusiue: vt. C. si tu- tor vel cura. interue. l. etiā. r. de pericu. r. cōmo. rei vēdi. l. si quis vēdiderit vna. 50. **I**tem dicitio absq. ponitur exclusi- ue. i. q. iij. quia pfulatua. r. extra de p. cu. l. qui generaliter. lib. vi. ¶ Itē dicitio et est presensis r. pōris dinumeratio- nē significat. ff. de auro r. arg. lega. l. in- ter. r. ideo presens r. futuri. ff. de verb. obli. l. si a. colono. r. dicit: vt dicit supra. de questio. circa vltimas volūtates. iij. q. i. quandoq. futurū resoluūt in presens. ff. 51. **A**d exhibē. l. ij. in prin. ¶ Itē dicitio quo dāmodo denotat proprietatē: vt. not. ff. de acqui. poss. l. si me inuacuam. ij. r. i. nō. 52. **I**tem dicitio ceterum ponitur aduer- satiue. ff. de execu. rei iudica. l. si mater. 60. **S**eadē. in prin. r. l. dicitur. ¶ Itē dicitio plane ponit pro certe. ff. de iure fisci l. vlti. ¶ Itē etiam ponitur dicitio nēpe. ff. de serui. vba. p. dio. l. sed et si mater. 61. **I**tem dicitio sane qñq. ponitur modi- ficatiue: vt. no. ff. de serui. l. i. §. fin. ¶ Itē dicitio sed ponitur aduersatiue: vt. no. ta. ff. si quis cau. l. sed et si quis. §. ques- tum. ¶ Itē dicitio aut. et dicitio ceteris cum similibus. ff. de procura. l. sed et si. et. ff. de pac. l. sed si tātū. ff. de nego. ges. l. si autem. et. ff. de rei vendi. l. ceterum. 62. **E**t. ff. solu. ma. l. ij. ver. ceterum. ¶ Itē dicitio aduersatiua alijs adiuncta facit affirmationem. ff. de procura. l. i. §. r. hoc et. ff. de inoffi. testamē. l. papi. §. sed nec

63. **I**mpuberē. ¶ Itē dicitio omnes ponit- r. collectiue. ff. de iure fisci. l. mechis. i. prin. Sunt etiā alia noia collectiua: vt populus: plebs: legio: cōtio: grex: r. simi- lia: vt colligitur. ff. de vsu. l. rerū mītu 67. **R**a. siue mētura. ¶ Itē dicitio omnino indefinite r. pccie ponit. ff. de his que i frau. credi. l. ait pretor. §. si quis cū pu- 68. **P**illo. ¶ Itē dicitio saltem denotat di- minutionē: est em pūctio aduersatiua. extra de rescip. c. statutu. §. cū p. et ibi 69. **N**o. super hōbo saltē. lib. vi. ¶ Itē dicitio idē eandē in plurib. casibus deno- tat censurā: vt. no. ff. de trāfac. l. cū hi. §. idez est. extra de preben. c. de multa. §. 70. **I**dē hoc idē. ¶ Itē dicitio quatenus. i. 71. **D**ificatiue eatenus r. ¶ Itē dicitio qñq. imperfectionem denotat. ff. de condi. et 72. **D**emō. l. i. furto. ¶ Itē dicitio qñq. ponit distūctiue. ff. de acq. pos. l. qñq. qñq. nī pro r. vt. ff. i. am. her. l. si maritus. ff. 73. **V**su. quēdamo. caue. l. idē est. ¶ Itē dicitio qz causatiue ponit. causam enim reddit: r. rationē ad precedētia. ff. de ca- lū. l. hec actio: qñq. nō criminaliter: sed postitiue: seu exceptiue: in aut. de execu. 2 in prin. r. de equali. do. in princ. colla. vi. 74. **I**tem dicitio ergo: r. dicitio igif licet ponatur illatiue. seu cōtinuatiue: vt. l. gallus. ff. de libe. r. posthu. r. solu. mat. l. fructus. Tamē quādoq. ponit incepti- ue: vt. ff. de iusi. r. iur. l. ius ciuile. §. hoc 75. **I**gitur. ¶ Itē dicitio negatiua com- muniter ponitur p. p. iae: sed qñq. impro- pie. vt. ff. de pac. l. in persona. in princ. Itē ponit impropie: vt. circa idem pōt geminare. Nam tūc extra de iureiurā. c. r. si christus: se cū circa diuersa plu- res negatiue ponant: vt. ff. de le. ij. l. vñ et familia. §. si rē. et. C. de iure deli. l. nec oē. ergo geminat regulariter vel multi- plicatio verborū: circa idē nō est facien- 4 da: ne incurat vitium nugationis. Est em nugatio inutilis repetitio: vt dicit pūficiamus: quia idem nō est sepius re- petēdū. extra de elec. c. in genesi. Qñq. tñ geminatio sensum nō mutat. ff. de iu- re. do. l. annus vnicū. qñq. verbū seruit affirmatiue r. negatiue. extra de heret. 5 c. excommunicamus. §. credentes. Itēz

qz per negatiuā sūt res dubia. C. qui. ad libet. proclama. non licet. l. iij. r. extra de testibus cogen. c. ij. et hec de significa- tione dictionum dicta sufficient.

De significatione hōborum. Rubrica. **O**tanduz est qz quedam sunt dictiones siue hōba que appellant equiuoca quedā equipollētia: que dā synonyma: qdā respe- ctua seu ad aliud facta: quedā demonstratiua: quedā relatiua: quedā illatiua: quedā p. p. iae: quedā ap- pellatiua: quedā simplici: quedā cōpo- sita. quedā directa: quedā obliqua: seu inflexa. ¶ Equiuoca dicta sunt: qz vno modo r. vno noie. pferēdi plura signifi- cāt: habēt em nomē cōe: r. ratio substā- tie est diuersa vt canis appellatiōe tria significat. f. aial latrabile. f. ydus: et pi- scis: sicut et est in noie gñal: cui? appel- latiōe ples spēs: vt plene in fyputa res que est nomē gñale: vt tinent nō. ff. si cer. pe. l. i. siue sit gen? gñalissimū: vt ens: r. sub- stātia siue quobalternū: vt aial: vt. ff. de le. i. l. gñale. quoz appellatiōe ifinite spēs pntent. ¶ Equipollētia sunt sub diuersis vocib? r. noib? plata q ad vñ tendunt intellectū vt mādo: tūbeo: p. p. iae: iūgo: ipero. C. cōi diui. l. i. oē hōb. ff. de re. iur. i summa: qz nō refert qd ex equipollētib? fiat. C. de iuri. r. substi. l. iij. l. q. C. de co- dicit. l. si idē. qz vix est aliqd qd nō dese- rebat ab alio. ¶ Synonyma sunt qz sub diuersis noib? plata vñ r. idē signifi- cāt: vt ensis: micro: spada: gladi? . item granū: tritici: r. frumētis: itē vtor: fruor: r. potior: r. vefcor: r. sitia. p. dicitā ei nō tēdūt solū ad idē sñvñuz idē significāt. r. C. de iure deli. l. qdē eulogio: sic r. qz facit: pōth? r. equor: p eodē ponunt. ad qz fact. ff. de hōb. sig. l. si sub vna. r. extra eo. ti. c. nihil. ¶ Respectiua seu ad aliqd dicta sūt qz vñ vñ sine alio nō pōt: hz vñ relationē vt fili? dici nō pōt sine respectu p. ris: au? sine respectu nepotis. frater sine respec- tu fris: seru? sine respectu dñi r. sita: f. y id qd nō. C. sine sensu vel reliquib. l. vi. r. ff. de his qui sunt suuvel alie. iuris. l. si- lum. cū diffimimus. ¶ Demonstratiua sunt ea per q aliquid demonstratur ad

Oculum, vel ad intellectum, vt ille: iste: is: et hic, hec, hoc, et similia. C. de liberis p. terti. vel ex heredi. l. ij. et ff. de heredi. in situ. l. illa institutio. et ff. ad rebel. §. ille a quo. et ff. de condi. et demost. l. dinu merato. et ff. si cert. pe. l. certum. Relatiua sunt que referuntur ad ante lata. ff. de le. l. i. testis scriptura cum similibus, licet quandoq. fiat relatio ad intellectum, vt not. ff. de reg. iu. l. pupillus. **C** Illa tua sunt q. inferunt ex precedenti. vt et: igitur itaq. et similia. ff. solu. ma. l. ij. et. l. fructus. et de libe. et posthu. l. gall. **C** Propria appellatiua sunt prout dicitur et not. ff. de lega. l. i. **C** Simplicia sunt nomina propria: vt titi: meius: gajus et. vt patet in infinitis legibus. **C** Composita sunt quando ex duobus vnū nomen componitur: vt posthumus. ff. de libe. et posthu. per totū et vni genitus. ff. de heredi. in situ. l. si pater, et his similia. **C** Directa sō et obligatoria siue inflexa dicuntur prout no. C. cōmunia de le. d. l. omne verbum. Ad idēz ff. de vulg. et pupil. substitu. l. verbis cōiulibus.

C Consilium.

It preterea cautus aduocatus in suis elocutionibus: et scripturis vtatur verbis claris: et apertis. nam vt dicitur in titulo de regimine principum: qui clare scit: clare loquitur. vt. §. dixi. quotquot aures sint figure dicitur: vt not. extra. de verb. sig. c. forus. §. in cōmuni. Item debet proferre sermones suos per verba legalia: ne verbis aliarum scripturarum inducat obscuritatem. Pluraq. vnius scientie redacta ad

aliam scientiam videntur quasi obscura: siue absurda. vt. xxxij. di. c. locutio scripturarum.

Oto igitur opere huius summu le in capitulis. et lxxxij. questionibus seriose consumarog: videlicet cētū nonaginta questionibus principalibus et nonaginta tribus accessoris: duri me tam dicendis imponere. Qui cum propria sufficientia recognosco meipsum correctioni prudentium subijcio: vt defectū supplicanr: corrigant. Sed quia scriptū est q. vnaqueq. sciētia quotquot habet ignorantes. tot et hostes quos vt corrigere volens non prius ad lumina correctionis decurrat: q. totū opus legat: perquirat: vt. ff. de legibus. l. in ciuile. opere enim hic per totum discussio me cuiuscūq. correctioni debite submitto. licet enim hoc opusculū indubitātū mihi appareat: tñ quia legitur iu auf. de tabellionibus circa medium nihil adeo indubitatum: nec maturo cōsilio. digestum: quod quandam nō recipiat dubitationem subtilem. idcirco omnibus subtilitatibus acquiesco. Sane qz omnis gratie infusio desursum: refero laudes et gratiam et magnificentiam deo nostro: qui mihi huius operis aptā inceptionem: rectam prosecutionem: et finalem consumationem concessit. cui honor: potestas per immensa secula fecolorum. Amen.

C Sequuntur additiōes quedā ad predictam dictionū significationē. De istis dictionibus. vide Spec. titu. de disputationibus et allegationibus aduocatorum §. post hoc.

Ec dicitio an: indicat diuersitatem in iure vel in facto. vi de glo. in l. ij. §. sed et fortius. ff. ne qd. eū qui in ius voc. **C** Hec dicitio an: qd. imponit: vide. l. p. t. §. de his. ff. de dam. infecto. **C** Hec dicitio propter: significat causam remotam. l. i. §. videamus. ff. de cōiun. cum eman. lib. **C** De natura hārum dictionum est vt q. sub eis aduersatiue est dispositum non pcedat si habeat locum id quod dispositum est in pcedenti dispositione vt probatur in l. si ita scriptū. ff. de lib. et posthu. et ibi Bar. et per eundem plentius in l. in rep. et de leg. iij. **C** Ultra: ponitur exclusiue. de quo in l. eos. C. de vsu. et quantum tem pus: infra dicitur. **C** Denotat separationem. ff. de actio. emp. l. ratio. §. si per venditorem. extra de ordi. cogni. c. dilectorum. **C** Tunc: extremitatem temporis denotat. ff. de condi. et demon. l. iij. vide per Bar. et gl. in l. in substitutec. ff. de vul. et pup. Adde pm An. ge. in l. cū heres. §. qui ex parte. ff. de acqui. her. q. et si dicitio tūcitem poris extremitate significet: non tñ hec tps extremitas attendēda videtur qñ nihil operat: per tex. d. §. vide de hac dictione in l. huiusmodi. ff. de verbo. obliga. **C** Pro: facit modum not. in l. si fundo. C. de trāfac. et in l. cū mota. **C** Continuē: quomodo accipitur: vide de verbo. signi. c. licet. lib. vj. **C** Cito: vide i. c. q. ppter. et. c. a nobis. et ff. si qd. test. l. esse ius. l. vlti. **C** Incontinenti: vide. C. de errore aduoca. l. fin. extra de appellatio. capitu. cum sit. et ibi nota. **C** Statim: vide in l. i. ff. iudica. solui. **C** Illico: vide infra in tertia charta. **C** Deinceps: accipitur aliquoties in infinitum. in sit. de adop. §. licz in sit. de here. quali. §. sui. vide de lega. i. sed et si. **C** Cur: quare: ponunt interrogatiue. l. gallus. ff. de lib. et posthu. **C** At: de duobus facit ius vnū. extra de rest. or. c. literis. **C** Contra ponit p. t. maciter: de q. in l. nuda. C. de hē. et cō. stip. ff. de fur. l. falsus. quādoq. ponit p. t. p. t. res. C. de sa. fan. ec. **C** P. t. ponit inclusiue. ff. de pigno. ac. l. i. q. q. ponit exclusiue. ff. de diuoz. et repu. l. nullus. no. Inno. in c. dudū. de electi. Irē etiam ponit inclusiue si cadit inter res quaz vna non cōtinet aliā. colligit p. t. fundamēto in l. seyo muto. §. vroz p. t. ff. de annu. leg. et ibi ple ne p. bar. Sed que bar. dicebat. ff. de thomatiz p. l. i. in fi. ff. de pign. ac. vbi dicitio p. t. inter res quaz vna nō cōtinet aliā etiā in materia odiosa ponit inclusiue. Sol. dicit Raph. fulgo. in l. actione. C. de trans. q. illud. c. dudū nō p. t. illud qd. dicit bar. P. t. etia saluādo bar. et Inno. illud. c. intellige de odio nō rōnabili. §. d. l. i. in fi. intelligitur de odio rōnabili sicut i multis iuris p. t. b. fit differētia iter odiū rōnabile et irrōnabile. facit qd. no. bar. in l. ff. de h. sig. i. aut dicitio p. t. ponit signo qd. p. t. inef sub p. t. dicitio: tūc extat exclusiue. l. nā qd. li. qd. ff. de pe. le. Aut apponit signo qd. p. t. inef sub p. t. dicitio: si est materia odiosa statū exclusiue vt i. d. l. seyo muto. Idē si sit odiū rōnabile. l. i. in fi. §. de pig. ac. se c. si irrōnabile. d. c. dudū. Aut tertio p. t. ponit signo qd. sub se p. t. dicitio: h. b. g. a. lego tibi cētū p. t. libros meos et adhuc putare. idē s. rā. v. b. gl. i. l. i. §. et h. e. §. fendere. h. p. t. ff. de p. c. et ibi ang. **C** Postea: dicit vt de dictione p. t.

Sed.
Autem
Propter
Si vero.
Sin autem.
Ultra
A.
Tunc.
Pro.
Continuē.
Cito.
Incontinenti.
Statim.
Illico.
Deinceps.
Cur.
At.
Contra.
P. t.
Postea.

Postq.
Alia.
Alia.
Alter.
Aliquis.

Qui.
Immo.

Ubi.

Quicquid.
U.

Uterq.

Sub.

Item.
Impossibile

Quoties.

Perperam.
Oportet.

Solum.

Solus.

Dixit.
Negat.
Uir.

Uersus.
Magis.

Postq: an r qñ faciat pditione. vide. l. inter illa. ff. de h. si. r ibi not
 Alias: ponitur exclusiue. ff. de in lit. iur. l. alta.
 Alias: alter: aliq: q: r sita ponunt relatiue. Insti. de re. diu. §. gal
 linap. ff. de h. sig. l. centu. qñq: aliud nō facit relationē. ff. de pecu. l. nō
 solum. §. q. ff. de h. sig. l. alitud: qñq: fit relatio ad intellectū. ff. de re.
 iur. l. pupillus. r. j. diceret in relatiuis.
 Qui: quandoq: facit conditionem: puta si adiūgatur verbo futuri
 tempore: vt. l. litchum qui meus erit. de leg. j.
 Immo: corrigi. ff. de here. insti. si ita scriptū. Dic tñ fm Saly. qñq:
 dictio imo ponit cū copulauel cū implicatiua. Nā r tūc stat pūctiue r
 nō correctiue. C. de nouo. C. cōp. in gl. in hōbo imo. ff. de pac. iureg. §.
 qñt imo. fm vnā lec. qñq: ponit simp̄r r tūc aut stat inter incōpati=
 bilita r tūc aut pterf ab hoie aut a legesi ab hoie tūc idubio stat cor=
 rectiue: vt. l. litchy imo pāphilus. de ma. tes. l. si ita scriptū. de here. in
 sit. aut pserf a. l. r tūc aut in eo qd pcedit est eadē rō. vel maior. q̄ in
 seqñti r tūc stat augmētatiue. vel alternatiue. C. de fa. san. ec. l. tube
 mus. §. iconomus. aut i pcedēti est maior rō: tūc stat correctiue. ar.
 d. l. si ita scriptū r. C. Ubi: iūctā hōbo futuri tēpis. notat qd not. in. l. si
 ita scriptū. §. si. de le. ij. de quo p bar. in. l. j. ff. de condi. r demon.
 Quicquid: de hac dictione vide in. l. q. rome. §. augerius. ff. de h. obli.
 U: ponit psecutiue nō causatiue. C. de obse. pa. p̄t. l. iij. ff. ad. l. aq.
 l. si ferru. §. si oia. r hz demōstrare modū. C. de his q̄ lub mō. l. j. r p̄di.
 cā d̄aroz. l. dedi. qñq: sicutiudicē: vt no. ad. l. sal. l. j. in p̄nci. qñq: notat
 p̄ditionē. l. hoc iure. ff. de dona. vbi p̄ doc. C. Uterq: p̄tinuatiue r m̄if.
 ff. de iur. fis. l. si. de reb. du. l. si is q̄ dūcēta. §. vtz. qñq: in ofone lem̄el
 postū hz fe diuisim. C. de do. q̄ lib. l. nō solū p̄sens aut. r de appel. l. i.
 apud. ff. de contrahen. emp. l. celsus. §. j. in. ff. de ser. v. p̄d. l. binas.
 Sub: exponit p post. ff. si cer. pe. l. j. r de iter. l. ij. §. recuperade. Itē
 ponit p corā. C. de epi. aud. l. manicheos. r de re. cre. l. gn̄tr. in p̄nci.
 Item: qñ sit p̄cedētiū repetitiua: r qñ p̄tinuatiua: vide in. l. j. ff. de pu
 bli. r in. l. in repetēdis. de le. ij. p bar. C. Impossibile. dicq: dictio im
 possibile ponit p̄p̄te r ip̄p̄te. ff. p so. l. d̄ illo. i. gl. nā ponit p̄ difficile.
 Quoties: est actio repetitiua. ff. q. mo. v̄fus. am̄tr. l. sicut in annos.
 qd aut differat iter se iste dictiones quoties. r rursus vide in. l. si incer
 tus. §. si q̄s extra de leg. ij. vbi ter. r gl. C. Perperā. i. male. l. cū q̄rebā
 ff. de re iu. C. Opz: qñq: ponit p̄ decet r ēz vt no. gl. i. l. j. in p̄n. ff. de vi
 rvi arma. r l. cum oportet. in prin. C. de bo. que libe.
 Solum: aduerbialr ponit. ff. de v̄u r ha. l. cui. de vul. r pu. l. q̄ libert.
 r est dictio negatiua r p̄uatiua. sicut r dictio tm̄ r tm̄modo. vt extra
 de cā pos. r p̄p̄te. c. cū ecclia. als est nomē. ff. de rei v̄e. l. solū. ad mu
 nici. l. libert. §. sola. C. Solus: est ceteroz aduerbiū. C. de lar. li. tol. l.
 j. itē d̄f̄ta est iter solus nomē r solū aduerbiū: vt no. gl. in. l. si. C. de. ll.
 sup̄bo iperatoz: qñq: sol p̄ponit in aduerbiū. i. solū vt in gl. ij. sup
 hōbo solus. in. l. q̄ libe. ff. de vul. r pu. C. Dixit: est ceteroz exclusiua
 l. j. C. de legi. C. Negat qñq: ponit p̄ dicit: vt. ff. de iur. l. i. l. si.
 Uir: ponit negatiue. ff. de adul. l. tutor. r de leg. i. l. fuis. §. qñq: r de
 fer. expoz. l. si is. qñq: ponit affirmatiue seu adm̄t̄siue: vt. ff. de iud. l.
 vir. qz q̄v̄it fit. tñ dubiū nō existit. extra de cogni. sp̄. c. ij. li. vj. sed di
 ctio sere negatiue: vt ibi no. sic r dictio pene de q̄ h̄f. isti. de of. iu. §. ij.
 vñ uersus. Vult remouere serexir verbi vim retinere.
 Magis: ponit cōparatiue. ff. de re. eo. l. magis puto. qñq: electiue

ff. si serui. ven. l. r si forte. §. hec actio. C. communt di. l. j. ibi not. quā=
 doq: ponit magis. idest minus. C. de iud. l. p̄operandum. §. si. ff. vi
 bo. rap. l. ij. §. primo. quādoq: negatiue. vt. xxi. q. c. maner.
 Ne: p̄o etiam. ff. de v̄fus. l. o m̄nium. Dicitio neq: in se p̄inet copu=
 latiua. no. bar. in. l. quidā test. ff. de vul. r pu.
 Quādoq: modū: enotat ip̄o p̄ietatē vt no. ff. de acq̄. possel. l. si me
 in vacuā. ij. resp̄ō. vide tex. iuncta. glo. in glo. ru. ff. solu. ma. quem=
 admodum dos petatur.
 Quoz: aliquādo stat p̄ etiā. vt no. in. l. eādē. in prin. ff. de duo. reis
 aliquādo. stat p̄o equaliter: vt not. glo. ij. in eo. §. primo. l. eādē.
 Sane: qñq: ponit modificatiue. ff. de testu. l. j. §. fina. sicut r dictio
 h̄z ponit aduerbiue. vt not. ff. si q̄s cau. l. s̄z siq̄s. §. que sitū: dictio
 ceterū. cū sim̄tli. qñq: dictio aduerbiua vel cōiūcta facit affirmatio
 nē. l. vt. ff. de p̄cura. l. s̄z r he. ff. de inoffi. testa. l. pa. §. s̄z nec ipubertis.
 Quaten: qñq: ponit p̄ qz. C. de iud. l. p̄p̄tādū. §. j. aliq̄n̄ modifi=
 catiue: vt eaten quaten r c. ff. qd cū eo. l. j. de insti. l. eaten. vide l. j. f
 pii. ff. de ope. noui nū. i. gl. in hōbo hacten. Qñq: ponit p̄ quātū cūq:
 ff. de re. iu. l. quaten. aliq̄n̄ p̄ qz. ff. de verbo. obli. l. cū fili r ibi gl. im
 proprie. ff. de penis. l. i. p̄onā. i. pii. l. iij. cōmuniter ponat p̄p̄te circa
 idē si ponat geminatiue. r tūc mutat naturā r facit geminatiue. ff.
 de verboz signi. l. duob. extra de iureiu. c. quēadmodū s̄vir: sed r si
 circa diuersa plures negatiue ponant p̄p̄te ponit. ff. de leg. i. l. vnū
 l. familie. §. si rē. C. de iure deli. nec emere. iō qz multiplicatio hōboz
 vt gn̄atio circa idē nō est faciēda ne incurrafitiū nugatiōis. est eti
 nugatio inultis repetitio. vt dicit p̄iscian. vt qz idē nō est sepi r
 petendū. c. i gene. extra de electio. qm̄ gn̄atio sensus nō mutat. ff. de
 iure do. l. au. vnicū qz h̄bū fuit affirmatiue negatiue extra. de he
 re. c. ex cōmunicam. §. credētes. Itē negatiue fit res dubia. C. qd ad li
 ber. p̄cla. nō licz. l. iij. extra de testi. cogē. c. ij.
 In singlos: est dubitatiua r si distribuit res paratas: verū iūctē
 nō facit sibi p̄curfus: si hōbo distribuit i eadē re tēc qz nō ē oīno desū
 ctio realis ex quo in vnū corp̄ sunt cōiūcti haberet locū ius accrescē
 di de quo l. §. is ita. C. de cadu. tollē. r p̄ hoc nō ob. l. le p̄iūcti de re. i.
 Sicut: quomodo accipit vi. glo. no. an. c. examinata. de confit. vti.
 Nam: vide glo. in. l. iam hoc iure. ff. de vulga. r pupil.
 Idest: vide. l. sunt qui. ff. de re iudicata.
 Quicunq: vide. l. ex morte. ff. de pactis conuen.
 Tantus: r quantus vide in dicta. l. ex morte.
 Illico: verificat. j. r̄ridū. l. finali. C. de iu. aliq̄n̄. x. diez. l. ab eo. C.
 quomōz qñ iudex vide barba. l. c. bonafides. colū. iij. extra de depo.
 Me dictiones possunt notare tēpus p̄sens p̄teritū r futurū hoc
 sentit gl. in. l. nec emptio. ff. de cōtrahenda. emptio. de quibus vi
 de plenius in. l. j. §. j. de ope. noui nuntia. in verbo olim.
 Ad: modificatiue stat. l. cum hi. §. si vni. ff. de transac.
 Proinde: glo. in. l. sacri legu. §. is autē. ff. ad. l. iu. p̄cu. vide glo. ma=
 gnā in. l. j. in prin. ff. de edendo.
 Scilicet: l. omnibus. ff. de dona. causa mortis.

Impressum Lugduni in calcographia diligentissimi impressoris Jo
hannis Crespin Anno domini. M. ccccxxv. die vero. xvij. Augusti.

Ne. Ne.
Quēadmo
dum.
Quoz.
Sane;
Quatenus;
In singlos;
Sicut.
Nam.
Idest.
Quicunq;
Tantus.
Quantus.
Illico.
Olim;
Quondam;
Jam.
Dudum.
Ad.
Proinde.
Scilicet

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

B
C
11